

УЧИТЕЛЯ
ПЕТЪРЪ ДЖНОВЪ

ВСЪКИЙ ДЕНЬ
ПО ЕДНА ДОБРА МИСЪЛЪ

ОКУЛТНИ ЛЕКЦИИ
ОБЩЪ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
XX ГОДИНА
(1940 - 1941)

ТОМЪ I
ПЪРВО ИЗДАНИЕ

София 1997

Уважаемий читателю,

Въ ржцетъ ти е първото издание на окултни лекции отъ ХХ година (1940 - 1941) на Общия Окултенъ класъ, томъ I, което е Словото на Всесмировия Учителъ Бсинса Дуно-Учителъ Петъръ Дживъ.

Издаването на тази годишнина не е просто една необходимост, а дългъ и признателностъ къмъ Словото на Великиятъ Учителъ, Коего е Слово на Бога за шестата раса на идното човѣчество и за духовното въздигане на човѣшкитѣ души.

Въ изпълнение и приложение на методитѣ, дадени отъ Учителя, въ които се посочва пжтя какъ и по какъвъ начинъ да се издава Словото Му, Коего е священо и неприкосновено, ние го предоставяме на васъ така, както То е записано, разчетено и съхранено отъ стенографкитѣ. Съ настоящето първо издание на годишнината се прави и първи опитъ за издаване на Словото, съгласно официалниятъ правописъ на българския езикъ отъ 1925 г. до 1945 г. Това се налага не само отъ желанието ни да отпечатаме Словото въ пълната Му автентичностъ, но и отъ потребносттата да възстановимъ въ печатаното Слово изхвърленитѣ отъ сегашния правописъ букви **Б** и **Ж**.

Учителътъ въ една отъ своитѣ беседи посочва, че буквата **Б** е свалена отъ Константинъ отъ Невидимия свѣтъ и, че тази буква представлява единъ отъ кардиналитѣ небесни знаци, която е знамето на славянската писменостъ и на славянството. Буквата **Б** е Небесниятъ знакъ на Кирилицата и с печатъ на ангелъ Елохиль, който завежда двамата братя Кирилъ и Методий отъ края на Вселената, за да имъ даде славянската писменостъ.

Учителътъ казва: "Кирилъ и Методий, Свѣтилата на Славянския родъ, ви измъкнаха отъ тъмнината и ви облякоха съ Свѣтлина. Кирилъ и Методий свързаха българския народъ съ Не-

бесто". (Вж "Изгрѣвѣтъ", т. IV, стр. 14-20, изд. 1995 г., София)

Учителѣтъ казва: "Като изучавате български езикъ, дохождате до буквитѣ Ъ и Ж, които искатъ да изхвърлятъ. Буквата Ъ е хубава. Ако се изхвърли отъ употреба, българитѣ ще закжсатъ. Буквата Ж казва, че преди да говори, човѣкъ трѣбва да мисли. Преди да тръгнеш на пжть, мисли. Буквата Ж сжществува само въ български езикъ. Богатъ е българскиятъ езикъ, но българитѣ още не могатъ да си служатъ съ него. Въ буквата Ъ сж свързани заедно Божествениятъ и човѣшкиятъ принципъ. Въ думата славянинъ, срѣчката "Ава" означава Богъ, Баща. Значи, Богъ живѣе въ славянитѣ, въ ония, които Го славятъ. Бждещето е на славянитѣ. Бждещето е и на българитѣ. Тѣ ще оправятъ всички народи, понеже въ тѣхния езикъ е буквата Ъ - кръстътъ, търпението. Тая буква означава още събиране и примиряване на доброто и злото. Българинѣтъ казва: "Азъ зная да събирамъ доброто и злото, да ги примирявамъ". Пѣкѣи пишатъ тая буква по два начина - Ъ и Пѣ. Както и да се пишѣ, тя означава едно и сжщо пѣщо. Знакѣтъ Ъ е на сърдцето, а Пѣ - на ума". (Вж Младежки Окултенъ класъ, XXIII година, 14 Лекция, стр. 245-246, изд. 1947 г., София)

Другъ пжть, Учителѣтъ казва: "Защо въ българския езикъ изхвърлиха ѱ? И други букви изхвърлиха. Питатъ: "Защо е въ български този малъкъ срѣ - Ъ?" Пѣкѣи букви могатъ да се изхвърлятъ, но пѣкѣи букви не трѣбва да се изхвърлятъ. Може да направшиш една цигулка съ три струни, но съ четири струни е по-хубава. Може да имашъ една китара съ четири струни, но ако имашъ съ шестъ струни е по-хубава. Ако имашъ една арфа, не четири, но 36 струни трѣбватъ". (Вж Общъ Окултенъ класъ, XX година, 6 Лекция, 1997 г., София)

Учителѣтъ дойде въ България и предаде Словото Божие чрезъ Небесния знакъ и писа съ Небесния знакъ. Ето защо днесъ, повече отъ всѣкога, е потрѣбно Словото на Великия Учителъ да бжде предадено чрезъ Небеснитѣ знаци, за да дойде Божието благословение и Божията ржка да закриля българския народъ.

“Въ началото бѣ Слово. И Слово бѣ у Бога. И Слово-то бѣ Богъ”.

За Слово, Учителѣтъ казва: “Противоречията въ живота идатъ ту отъ новия граматически строежъ на нашата речъ, ту отъ онѣзи логични възприемания на нашия умъ, ту отъ онѣзи етични мѣрила, съ които мѣримъ нѣщата, ту отъ онѣзи педагогични правила, съ които си служимъ съ живота. Всички тия нѣща водятъ къмъ невѣрни изяснения. Помнете, че въ това, което ви говоря, всѣка дума има опредѣленъ смисълъ. Ако азъ употребявамъ опредѣлена дума, то азъ търся нейнитѣ вибрации, защото думитѣ се опредѣлятъ, както се опредѣлятъ слънчевитѣ лъчи. Вие не можете да произведете опредѣленъ цвѣтъ, ако не можете да произведете вибрациитѣ, които отговарятъ. Напримеръ, ако говорите за една добродетель, то вие трѣбва да възпроизведете вибрациитѣ, които отговарятъ на тази добродетель, и тогава чакъ ще разберете смисъла на тази дума. Само така ще имате една обективна реална Истина, която се проявява въ живота. Великитѣ Истини ще бждатъ тогава достъпни за човѣка, когато той ще изучи законитѣ на Свѣтлината и нейнитѣ влияния върху човѣшкия организъмъ, както влиянието на различнитѣ цвѣтове”. (Вж “Изгрѣвѣтъ”, т. II, стр. 28, изд. 1995 г., София)

Вѣрваме и се надяваме, че ще ни подкрепите духовно въ начинанието ни да издаваме Слово то споредъ официалния правописъ на българския езикъ до 1945 година. Необходимо е едно уточнение: въ лекциитѣ отъ настоящето издание сж използвани скобитѣ (), въ които коректоритѣ, безъ да измѣнятъ смисъла на изреченията или мисълта, а само за изясняване сж допѣвали съюзи, частици, членувания и пр., съ които да не се нарушава автентичността на Слово то. Съ знакѣтъ * сж отбелязани рѣдки, остарѣли и чужди думи, които сж пояснени въ речникъ накрая на книгата.

Отъ издателитѣ

*Всѣко Божие Слово е опитано.
То е щитъ за тѣзи, които уповаватъ на него.
Не притѹряй на неговитѣ думи,
за да те не обличи и се покажешъ лъжець.*

Прим. 30; 5, 6.

ВСЪКИЙ ДЕНЬ ПО ЕДНА ДОБРА МИСЪЛЪ

Добрата молитва. Махарь-Бену. Пишете върху една свободна тема, която ви интересува.

Ако ви попитатъ: “Защо човѣкъ трѣбва да яде?”-какъвъ отговоръ бихте дали? Когато човѣкъ трѣбва да яде, той дава ли си нѣкакъвъ отговоръ за яденето? -Не. Той не му мисли много, не философствува. Щомъ дойде въ кѣщи, яде каквото е сготвено. Малкитѣ птички, малкитѣ насекоми си търсятъ храна. Една лястовичка трѣбва да направи най-малко 200-300 обиколки изъ въздуха. И казватъ: “Колко си играе”. А пъкъ всичката тази игра е за ядене. Щомъ се понаяде, кацне нѣкъде и почне да разсѣждава мозагъ, почива си. Вземете една пчела. Тя ходи отъ едно гърво на друго, влиза, излиза, сондира дали има медецъ. И този медъ ще вземе и ще го занесе въ кошера, следъ като се наяде. Пита се: “Кога пчелата е научила това изкуство да ходи отъ цвѣтъ на цвѣтъ на посещение?” Вземете единъ паякъ. Качи се той нѣкъде. Знае изкуството да измѣрва. Направи си паяжината, седне си и чака нѣщо. Той си прави паяжината съ целъ. Хване се нѣкоя муха въ паяжината. Паякътъ отива да види какво се е хванало на паяжината. Той може да каже: “Добре дошла. Приятно ми е, че кацна”. Но на мухата приятно ли ѝ е, че е кацнала на паяжината? -Тя съжалява, че е кацнала.

Въ съвременния животъ вие попадате нѣкоя пжть въ нѣкое течение, въ песимистично течение, и си неразположенъ. Казвашъ: “Не съмъ разположенъ”. Но причината на неразположението не знаешъ. Неразположението може да произлиза отъ яденето - ялъ си нѣкоя мжчносмилаема храна. Стомахътъ ти не е разположенъ. И това неразположение на твоя

стомахъ се отразява върху умствения процесъ и върху цялото ти тѣло.

Религиозниятъ хора казватъ: “Както Богъ е наредилъ свѣта”. Всички хора казватъ: “Както природата е наредила свѣта”. Но въ тази наредба трѣбва да се спазватъ правилата. Напримеръ: ти говоришъ, но при всѣка една дума, която изкажешъ, тя ще произведе известенъ резултатъ вътре въ твоя мозъкъ. Азъ говоря сега за съзнателното говорене. Нѣкои хора говорятъ на подбивъ. Всички хора не говорятъ еднакво. Онзи, у когото чувството на страха е развито, той, когато говори, говори съ страхъ да не би да каже нѣщо. Онзи, който е користолюбивъ, който обича да яде хубаво, ще видишъ, че като говоришъ ще каже: “Да има малко баница, хлѣбътъ да е добъръ, да има круши, ябълки”. Той ще говори за тѣхъ какъ се садятъ, какво е предназначението имъ. Той говори това, защото обича да ги похапва.

Физическиятъ животъ има известни черти, които го очертаватъ. Сжщо така - духовниятъ животъ и умствениятъ животъ. Вие сега живѣете на физическото поле. Какъ човѣкъ трѣбва да използва живота си? Правете научни изследвания. Напримеръ: вие седите нѣкъде и държите краката си разтворени, или си хванете ръцетъ една съ друга, или ги турите отспрани. Всѣки единъ отъ васъ има нѣщо, което го е заставило да седи така. Напримеръ казваме, че човѣкъ трѣбва да постигва добре. Като седне човѣкъ, какъ трѣбва да седи? Човѣкъ може да разправя на другитъ хора какъ трѣбва да седятъ, а той самъ не знае какъ трѣбва да седи. Вие въ вашата стая какъ седите? Защото както мислишъ, както чувствувашъ и както постигвашъ, така се строи лицето и тѣлото (ти). Има(ме) едно дете, което плаче. Може да си турите ржката на меката частъ на ухото му, или хванете съ прѣстъ върха на носа му и ще видите какво впечатление ще произведе това. Срецинешъ нѣкой човѣкъ, той ти направи впечатление. Има нѣкои хора, които ти правятъ впечатление съ своитъ уши. И веднага ушитѣ му ти даватъ известно напросие. У

нѣкой човѣкъ ще ти обърне внимание неговия пось, у другъ - веждитѣ, у трети - строежа на неговитѣ уста, у другъ - ржцетѣ му или цѣлата негова стойка, както върви. (Това) ще ви обърне внимание. И ние, съвременнитѣ хора, страдаме, понеже редъ поколѣния не сж живѣли и мислили, както трѣбва. Не че не сж искали да живѣятъ добре, но сж живѣли, както тѣ сж разбирали.

Нѣкой казва: "Азъ зная какъ да мисля". /Учителитѣ посочи рисуиката

/ Това изкуство ли е? Най-първо - тази уста не е умествена. Този човѣкъ има притиснати чувства. Той е спривавъ човѣкъ. Най-първо - у човѣка съ тѣзи уста има нѣщо, което му липсва въ симпатичната му нервна система*. Чувствата му не сж развити добре. Волята му може да е развита добре. Другъ нѣкой, като даде дума, не си отстоява на думата. Не че не иска. Иска да вдигне нѣкой товаръ, но нѣма сила въ мускулитѣ си. Този товаръ е 50-60 килограма. И често вие дадете известно обещание и то е толкова тежко, че не можете да го носите. Тогава не давай такова обещание. Обещавайш да направиш нѣщо. Онова, което обещавайш, обещај го малко, но го направи, понеже то ще се отрази върху тебе. Има нѣща, които ще обещаеш и тѣ ще дагатъ своитѣ послѣдствия върху тебе, върху тѣлото ти. Ако мислиш хубаво, тази мисль ще удари отпечаткъ върху строежа на главата ти. Ако обичаш хубавото и красивото - ти красивъ ще станешъ. Но ако наблюдавашъ красотата отвѣнъ и се терзаешъ, че не си красивъ, ти ще погрозишъ. Всѣкой единъ отъ васъ, когато нѣщо не стане както той иска, добива черенъ цвѣтъ. Нѣкой пжтъ (има) религиозно съревнование, че единиятъ е по-религиозенъ, а другиятъ не е толкова религиозенъ. Или, че единиятъ е по-музикаленъ, а другиятъ не е толкова музикаленъ. Има едно съревнование добро. Но има едно сърев-

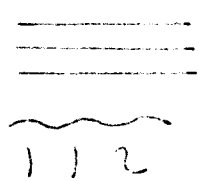

нование, при което човѣкъ почернява. И казва: “Защо азъ да не бжда такъвъ?”

Правата мисълъ има отношение къмъ здравето. Ти не можешъ да бждеши човѣкъ съ хубаво разположение, не може да ти върви въ живота, ако нѣмашъ права мисълъ. Щастиеето почива върху правата мисълъ. Нѣкои хора искатъ да бждатъ щастливи. Могатъ да бждатъ, но ако сж работили. Астрологически и хиромантически*, щомъ сте работили правилно, на дланьта на ржката се образува сатурновата линия. Нѣкои я иматъ, а нѣкои - не. Който я нѣма, трѣбва да се въртне да работи. Ако отидешъ въ училище, трѣбва да учиши. Никой нѣма да ти помага. И материално нѣма да ти помогне. Трѣбва да работиши. И ако не работиши, така ще останешъ. Нѣкой казва: “Да съмъ късметлия”. Какъ се добива късметътъ? Да допуснемъ, че нѣкой отъ васъ изучава френски. За да бждеши късметлия, трѣбва да знаешъ какъ да говориши единъ езикъ. Не само да имашъ дикция на езика. Да кажемъ, че вие отидете нѣкъде и трѣбва да кажешъ думата “моля”. Искате нѣщо. Какъ ще започнете? - Гробо, съ силенъ акцентъ, или тихо? Кое е правилното сега? Човѣкъ трѣбва да е господарь на всички подбуждения, които се явяватъ. За да бжде човѣкъ господарь, той трѣбва да знае следното: има хиляди влияния, които се натрупватъ въ неговия умъ и той трѣбва да прави изборъ. Азъ съмъ наблюдавалъ, (когато) край едно дете минаватъ хора. Тѣ го сграбчатъ и го цѣлуватъ. Нѣкой го цѣлуе на грѣната страна, нѣкой - на лѣвата, нѣкой - по брадата, нѣкой - по челото, нѣкой - по очитѣ, нѣкой пжтъ - (по) ржчичката или крачката. Онази сестра, която цѣлува ржцетѣ, азъ зная вече какво тя желае. Или ако цѣлува тя краката, или едната страна, или очитѣ, или челото - азъ зная. Тя, безъ да знае, изказва едно желание, което е скрито въ нея. Ако гойде единъ човѣкъ и ти цѣлуе слѣпнитѣ очи, какво иска той отъ тебе? Или да допуснемъ, че се занимава съ палеца ти, гледа го и ти казва: “Много добъръ палець имашъ”. Или гледа показалеца ти. Като погледнешъ ржката на единъ човѣкъ, ще видиши дали той е рели-

зиозенъ или не, дали е уменъ или не, какъ той се проявява. По-неже се намѣриха много учени хора, които познаватъ характера по ржцетѣ, светскитѣ хора почнаха да носятъ ржжавици, туриха на мода ржжавицитѣ, за да не изучаватъ ржцетѣ имъ. И понеже се намѣриха много физиономисти да изучаватъ характера по физиономията, женитѣ почнаха да пурятъ була, както туркинитѣ. Българинѣтѣ, отъ дълго време, ако не искатъ да знаятъ какъ той мисли - туря си калпака ниско, за да не виждатъ какво има подъ него. Като отидешъ въ онзи свѣтъ, като влѣзешъ тамъ, като те погледнатъ - ще те изучатъ. Човѣкъ тамъ представлява предметно учение. Не може да (го) избѣгне. Ще ти гледатъ задната частъ на главата, ржцетѣ, краката - навсѣкжде. Ти представлявашъ предметно учение. Когато отивате на планината, защо я разглеждате? Планинскитѣ терени нѣкъжде те интересува повече, а нѣкъжде - по-малко. Интересува те, защото въ този теренъ има вложена нѣкаква мисълъ. Онѣзи, които сж строили планинитѣ, сж имали известни мисли. И ти, като погледнешъ планината, искашъ да откриешъ какъвъ е билъ замисълъ на онѣзи, които сж строили тази планина.

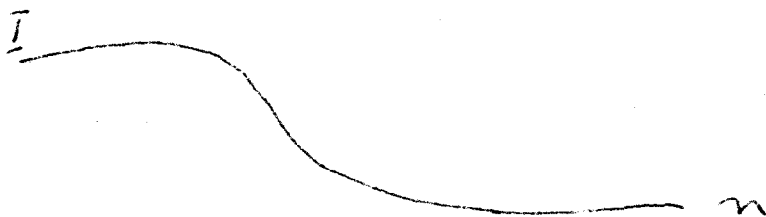
Та казвамъ: При сегашнитѣ условия на живота, на васъ ви трѣбва да изучавате най-първо себе си. Има една страна, която е приятна. Има нѣща атавистични*, които трѣбва да отпадатъ отъ васъ. Както отпадатъ черупкитѣ на орѣхитѣ, та остава същинскитѣ орѣхъ. Ако човѣкъ е миналъ презъ голѣми страдания (и) терзания, образуватъ се на челото му неправилни черти. И на лицето му се образуватъ черти. И такъвъ човѣкъ, който не знае да контролира своите мисли, мислитѣ му могатъ да се изсѣчатъ, (както) и тамъ, дето (като) сж изсѣчени горитѣ - образуватъ се трапица и пороица. А хубавитѣ мисли, желанія и чувства сж сили, които пазятъ човѣка отъ външни нападения въ природата. Въ природата има една страна, ко-

ято е разположена към човъка. Ти не си разположен. Това неразположение не го създаваш ти. То съществува вече въ природата. Когато ще се развали времето, най-първо има едно електрическо течение. То иде винаги отъ полюсите. Имате едно магнетическо течение, което иде отъ екватора. И когато се срещатъ тѣзи две течения - едното топло, а другото студено - образуватъ се гъждовнитѣ капки. Щомъ има това течение, вие ще почнете да усѣщате студъ (и) неразположение. Когато попаднете въ тѣзи електрически течения, ставатъ свивания на тѣлото (ви). Електричеството винаги изстудява човъка. За нѣкого казватъ, че е хладнокръвенъ - той има повече електричество. Онѣзи хора, на чувствата, иматъ повече магнетизъмъ. А пъкъ онѣзи хора, на мисълта, иматъ повече електричество. Но отчасти е вѣрно това. Въ онази, правата мисълъ, електричеството и магнетизма сж правилно разпредѣлени, понеже мисълта не може да се изяви правилно, ако нѣма едно магнетично поле. Напримѣръ ти искашъ да покажешъ своята религиозностъ къмъ Бога, но трѣбва да имашъ поле. Къде ще проявишъ своята религиозностъ? Искашъ да бждешъ духовенъ. Въ какво ще проявишъ своята духовностъ? Искашъ да проявишъ своя умственъ животъ. Съвременнитѣ хора сж натрупани съ единъ мисловъ свѣтъ - неорганизиранъ, съ единъ духовенъ свѣтъ - неорганизиранъ, и съ единъ физически свѣтъ - неорганизиранъ. Тепърва има човѣкъ да организира физическия свѣтъ. Колко противоречия има въ физическия свѣтъ? Той трѣбва да се организира. И духовниятъ свѣтъ, и умствениятъ свѣтъ на човѣка не сж организирани, но сега се организирватъ. Та казвамъ: Трѣбва да работите, за да организирате свѣта. Нѣкой пжтъ направете опитъ. Когато дойдете тукъ, на събрание, направете следния опитъ: концентрирайте се така, че нищо друго да не мислите. Кой е влѣзълъ въ салона - да не те интересува. Така да си погълнатъ въ мисълта си, за да мислишъ за нѣщо много отвлечено. А пъкъ сега често нищо не е останало въ главата на нѣкого отъ това, което съмъ говорилъ, защото той се е интересувалъ

каква е шанката на нѣкой човѣкъ, който влиза. Той това е запомнилъ. Отъ всѣка беседа ще занесете нѣщо.

Въ онзи свѣтъ разумнитѣ хора се ориентиратъ веднага. Щомъ дойдатъ силни хора, тѣ си намиратъ мѣстото. Най-силнитѣ хора взематъ първото мѣсто. После намалява постепенно силата на тѣзи, които заематъ по-заднитѣ мѣста. И най-слабиятъ завзема последното мѣсто. И въ духовно отношение най-добритѣ завзематъ първото мѣсто, а всички други се нареждатъ следъ него споредъ степенята на доброто. И въ умствения свѣтъ е сжщиятъ законъ. Нѣкои отъ васъ сте много нервни (и) нетърпеливи. Но можете да се самовъзпитавате. Вземете една книга и моливъ и пишете нѣколко ли-

ни. Ако пишете така - това е лошо писане. Каквото пишешъ тукъ, на земята, нѣкой пжтъ възвишенитѣ сжщества ще надникнатъ да видятъ какво пишешъ. Да кажемъ, че на нѣкой вашъ приятель пишете така "*Милий*". Буквата "*М*" въ тази дума хубаво ли е писана? - Първиятъ ѝ връхъ е по-високъ. Този, който е писалъ тази дума, казва: "На първо мѣсто съмъ азъ, а ти си последенъ". Ако си готовъ да вземешъ последното мѣсто, ще му бждеши приятель. Но ако не се съобразишъ съ това - да не стжпвашъ въ кжщата му. Когато този човѣкъ пише думата "*Милий*" и пише първия връхъ на буквата "*М*" по-високъ, той даже не съзнава това, но се изявяватъ най-скрититѣ чувства въ него. Графоложитѣ* сж намѣрили това.

Другъ пише така: отгоре започва тънко, а отдолу го надебелява. Значи - започва го много добре, по братски, а долу го свършва по физически. Единъ шофьоръ може да ти каже: "Накрая ще се пазаримъ". Но после, накрая, ще ти тури двойна смѣтка, защото бензина билъ скъпъ и пр.

Сега трѣбва да се изучава животътъ. Нѣкой пжтъ седишь и почвашъ да критикувашъ хората. Най-първо започни съ себе си. Не да се критикувашъ, но да видишь въ себе си онѣзи черти, които не сж естествени. Всѣка черта, която не е естествена, донася на човѣка тревога.

Нѣкой пжтъ азъ, като говоря, казвамъ, че Господъ е въ насъ и въ всичко. И какъ е възможно това сщество, свършенното, което е създадо свѣта, да пребждва въ насъ и въ Неговото присѣствие ние да правимъ най-големитѣ глупости? Двама души, религиозни, се скарватъ. Често е ставало споръ. Караницата не е нѣщо лошо. Горе, въ духовния свѣтъ, не знаятъ какво нѣщо е караница. Тамъ нѣма караница. Тя е само тукъ, на земята. Въ духовния свѣтъ, и да искашь да се скарашь съ нѣкого, не можешъ. Всички хора тамъ сж доволни. Ако искашь да ти направятъ услуга, тамъ 10-20 души ще се явятъ да ти услужатъ. И ще ти услужатъ по всички правила. И кому ще се сърдишь? И ще ти направятъ услугата по всички правила, та да не можешъ да се сърдишь никому. Та сръдната, е тукъ. Тукъ, въ салона, столоветѣ много сж сгжстени. Най-малко трѣбва да има половинъ метъръ разстояние отъ столъ до столъ и затова не могатъ да стоятъ мирно и мърдатъ столоветѣ. Та казвамъ: Трѣбва самооблагане. Седнете на стола безъ да се мърдате. Нѣкой пжтъ си тури мисълта: 5 минути да не се мръднеишь. Или накарай нѣкой да ти пѣе, но който не знае да пѣе и да ти крѣска, а пѣкъ ти слушай преспокойно и да не се възбуждашь. Мисли, че той е гениаленъ пѣвецъ и (да) го изслушашъ съ търпение. Когато ти дойде тягостъ, неразположение - отстрани ги. Когато обичаме единъ човѣкъ, макаръ и лошо да пѣе, ние му харесваме пѣенето. Но когато не го обичаме, макаръ и хубаво да пѣе, не го харесваме.

Любовта поглъща ония, несъответните, грубитъ вълни. Като отиде пѣнието ви горе, въ невидимия свѣтъ, сжществата горе веднага го поправятъ и го повръщатъ назадъ. Даже и найлошото пѣне - изпратете го горе. И като стигне горе, тѣ ще го поправятъ и ще го върнатъ. Макарь и твоего пѣне да не е било по правилата на музиката, тѣ го поправятъ да стане по правилата и го пращатъ. Вие казвате сега: "Когато се научимъ да пѣемъ, тогава ще пѣемъ". Е, какъ ще се научи човѣкъ да пѣе? - Ти си религиозенъ и нѣкой пжтъ си неразположенъ. Започни да пѣешъ така: "Колко съмъ днесъ азъ, религиозниятъ, неразположенъ". Изгорилъ си яденето, попѣй си за изгорѣното ядене така: "Изгорѣ ми яденето днесъ", или пѣй така: "Пресолихъ яденето днесъ". Хлѣбътъ е прегорѣлъ. Попѣй за прегорѣлия хлѣбъ. Вие погледнете хлѣба, почвата да се пюхкате и казвате: "Защо го прегорѣхъ?" Кога се прегорѣва хлѣбътъ? - Щомъ си прегорѣлъ хлѣба, значи ти си билъ невнимателенъ и не знаешъ какъ да манипулирашъ съ огъня. Онзи, вещиятъ, който пече хлѣбъ, още като погледне пещта и огъня, ще знае дали ще прегори хлѣба или не.

Въ сегашния животъ, понеже не мислимъ правилно, влизаме въ стѣклование (и) въ смущение. Смущаватъ ни малкиятъ неща, от които малкиятъ деца се смущаватъ. Нѣкой казва: "Защо съмъ беденъ?" Ще му отговоря така: защото не си богатъ. Нѣкой пита: "Защо съмъ богатъ?" Защото не си беденъ. Ти си богатъ или защото ти си разуменъ човѣкъ или, (защото) редъ поколѣния преди тебе сж били умни хора. Питашъ: "Защо съмъ сиромасъ?" Защото не си отъ умните хора. Защото не сте се съобразили съ законитѣ, не си от умните хора, не мислишъ правилно. Не сте използвали разумно условията, презъ които минавате. Много пари сж минали презъ васъ, но вие сте мислили, че всѣкога ще бждете богати. Не. Пчелитѣ бератъ медъ, когато цвѣтията цвѣтятъ. После, когато цвѣтията прецвѣтятъ, и да искатъ - не могатъ да бератъ. Когато имашъ добри условия за учене - тогава работи, учи. Щомъ се измѣнятъ тѣзи условия - какво ще учишъ?

Та казвамъ: Колко нѣща има, които ви интересуватъ? Азъ бихъ желалъ да ми кажете нѣкои отъ вашитѣ съществени желания. Може ли да ми каже нѣкой отъ васъ едно съществено желание? Нѣкои казватъ: "Искамъ да стана богатъ". Азъ да ви кажа по кой начинъ можете да станете богати. Нѣкои искате да станете богати, но по пѣтицата, по които искате да станете богати, не можете да станете. Нѣкои отъ васъ имате чувствителностъ и се учите да работите съ лескова пръчка. Можете да познаете кжде има скрито злато, както сега намирате водитѣ. Така ще намѣрите златото. Това е за онези, които искатъ само богатство. Нѣкои искате да станете религиозни. Но за религиозността трѣбва да изучавашъ духовната любовъ. За да бждешъ религиозенъ - горе, на главата, въ срѣдната, тя трѣбва да бжде изпъкнала. Ако има тамъ трупчишка или, ако е равна главата ти тамъ - тогава не си толкова религиозенъ. Първиятъ чертежъ показва човѣкъ нерелигиозенъ.

У религиозния човѣкъ, главата е както въ втория чертежъ. Онези, който е религиозенъ, има обхода. Нѣкой човѣкъ, който е религиозенъ, като се срещне съ нѣкого - има обхода, никога нѣма да се отнася грубо. Религиозното чувство на всички хора, които се отнасятъ грубо, е слабо. Религиозното чувство предава една хубава черта на характера. Нѣкои котки обичатъ да крадатъ. Като влѣзе въ къщи - задигне нѣщо. Азъ казвамъ: Въ реда на нѣщата е. Не е виновата тя. Азъ съмъ оставилъ яденето и тя си взема. Не съмъ затворилъ работитѣ. После пуцамъ пакъ котката, но затварямъ всичко. Тя се мъчи да отвори, но не може. Ако може да отвори яденето, нѣма да ме пита. Но щомъ не може, тя ще дойде при мене, ще примече и ще каже: "Не можахъ да

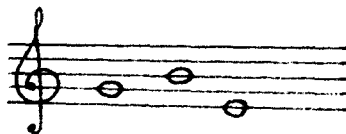

отворя". Най-първо, тя като дойде, аз хвърля нъцо, тя изведнажъ взима и бѣга. Следъ като ме е посещавала 4-5 месеца, азъ като хвърля яденето, тя ще ме погледне и ще ме попита: "За мене ли го давашъ?" И ако кажа, че е за нея, тогава ще го вземе. Поглежда ме в лицето. Възпитана котка е вече. Тя казва: "Искамъ да бжда като тебе". Тѣзи трептения влизатъ въ нея и събуждатъ въ нея нъцо човѣшко. Но тя, като отиде при други хора, пакъ проявява старитѣ си навици. Като влѣзешъ въ една къща - по коткитѣ ще познаешъ какви сж хората.

Ще се влиаеъмъ отъ външния свѣтъ. Въ политическо отношение нѣкои сж англофили, а нѣкои - германофили. Първитѣ искатъ Англия да победи, а вторитѣ - Германия. Не е въпросъ за Англия и Германия. Въ свѣта сжществува право. Кой професоръ трѣбва да се проявява? Онзи професоръ, който знае най-много и знае да преподава най-добре. Кои хора трѣбва да дойдатъ въ свѣта да работятъ? Разумнитѣ и силнитѣ хора. Кои трѣбва да дойдатъ? Здравитѣ. Болнитѣ хора - въ болницата. Нѣкои отъ васъ сж станали учени. Но не сте. Така, както ви говоря, виждамъ, че много работи не ги прилагате. Нѣкой пжтъ азъ се занимавамъ: като видя нѣкой камъкъ - интересува ме неговиятъ строежъ. Като видя единъ човѣкъ - интересува ме неговиятъ строежъ. Виждамъ, че дѣдитѣ на нѣкой човѣкъ преди 4-5 поколѣния сж живѣли много добре; но следъ това условията сж се измѣнили. И виждамъ това въ лицето му. Цѣлата му история виждамъ. И сжщевременно виждамъ по лицето му какво има човѣкъ отъ себе си, кое трѣбва да развива. Най-първото нъцо - азъ трѣбва да бжда справедливъ спрямо себе си. Да не потисна своитѣ мисли, своитѣ чувства и своя потикъ да направя нъцо, да не отлагамъ нъщата. Нѣкой казва за единъ човѣкъ, че той билъ нервень. Нервнитѣ хора харчатъ безразборно своята енергия. Ти си нервень и съ това ти правишъ на себе си пакости. Ще се въздържашъ. Единъ день тази енергия ще ти трѣбва. Не е лошо, че си нервень. Ако нѣма нерви, още по-лошо. Ти си станалъ неврастеникъ*. Много добре. По нервитѣ минава всичката енергия. Тогава

какъ става научно песѣтнето на енергията? Никога не туряй въ ума си две противоречиви мисли. Никога не туряй въ сърдцето си две противоречиви желания. И никога не туряй въ волята си две противоречиви действия. Сега азъ, като говоря, нѣкой може да каже: "Ние отъ кои сме?" Вие носите своята съдба въ себе си. Когато четете единъ романъ или една научна книга, нѣкой даже запомня на коя страница какво е писано, а нѣкъ другъ е чель и не знае на коя страница е писана една важна мисль. Нѣкой чель Библията и знае Евангелието. Знае въ кой стихъ, въ коя глава, какво е писано. Да допуснемъ, че знаете въ коя глава е казано: "Азъ съмъ Пжтьтъ, Истина-та и Животътъ". Единъ го чете и го знае, а нѣкъ другъ го чете и иска да го приложи: иска да влѣзе въ този Пжть, въ тази Истина, въ този Животъ.

Да допуснемъ, че вие знаете де седи нѣкой тонъ. Това е соль. Той е на втората линия.

На третата линия е си. На първата линия е ми. До е тонъ, който се явява всѣкога, когато започвашъ една работа, когато излизашъ отъ едно състояние,

въ което дълго време си билъ ограниченъ. Дойде, когато излизашъ отъ това състояние - разрешилъ си въпроса. По музиката до е пжть, по който можешъ да излѣзешъ отъ противоречията. Въ първата октава* ти можешъ да излѣзешъ отъ противоречията на физическия свѣтъ. При втората октава излизашъ отъ противоречията на духовния свѣтъ. Въ третата октава - отъ противоречията на умствения свѣтъ. При четвъртата октава ти излизашъ отъ противоречията на причинния свѣтъ. До е изходенъ пунктъ. И ако не можешъ да го вземешъ правилно, нѣма да можешъ да разрешиши въпроса. Имашъ известна мъчнотия, не можешъ да я разрешиши правилно. Не можешъ да излѣзешъ отъ нея, ако не излѣзешъ до правилно. /Учительтъ нѣе до/. Правилно ли е това до ?

Ти не можешъ да вървиши правилно, ако не вземешъ пра-

вълно ре. Каквато работа започнеш - ще имаш мъжнотии. Ако не вземеш ми правилно - няма да имаш форма и начинъ какъ да постъпиш правилно. Тѣзи нѣща сж отвлѣчени. Като влѣзете въ Божествения свѣтъ, вие трѣбва да разбирате музиката и тоноветъ като методи, за да можете да наредите хармонично вашия животъ. Когато имаш една мъжнотия - ще пѣеш го. Ще изпѣеш тия думи: "До е освобождение". То те освобождава. Ти седишъ и си неразположенъ. Попѣй си. Умствено можешъ да пѣешъ. Нѣкой пѣтъ можешъ да пѣешъ умствено, мислено. Нѣкой пѣтъ сърдцето ти може да пѣе, а нѣкой пѣтъ волята ти може да пѣе. Нѣкой пѣтъ се потруди да пѣешъ на физическото поле. Толкозъ време сте слушали за музиката. Ако не можешъ да приложишъ музиката като начинъ за разрешение на мъжнотииетъ, тогава какъвъ смисълъ има тя за тебе? И когато човѣкъ пѣе, трѣбва да пѣе за себе си. Имашъ да учишъ единъ мъженъ предметъ. Попѣй така: "Днесъ имамъ да уча единъ мъженъ предметъ. Не зная дали ще го науча. Може би ще сполуча, но кой знае какво Учителтъ ще каже". А може да пѣешъ и така: "Азъ искамъ да бжда добъръ, азъ искамъ да бжда добъръ. Азъ искамъ да бжда, азъ искамъ да бжда, да бжда добъръ". Всѣкой денъ човѣкъ трѣбва да бжде по-добъръ отъ вчера. И ти, като ставашъ по-добъръ, ти съ това давашъ инициатива и потикъ на другитъ и тѣ да бждатъ добри. Така ги потикваме. Можешъ да ги подбуждашъ къмъ добрия пѣтъ или къмъ лошия. Всички хора трѣбва да бждетъ подбудителни причини за добро и за себе си, и за другитъ. Нѣкой пѣтъ казвате, че не можете да пѣете. И тогава и другъ нѣкой не може да пѣе. Нѣкой пѣтъ ще изпѣете нѣкое малко пасажче като следното: "Азъ искамъ да бжда добъръ, азъ искамъ да бжда уменъ, искамъ да свѣржа доброто съ своята мисълъ". Трѣбва да правишъ упражнения, хиляди упражнения, докато си доволенъ отъ това, което правишъ. Бихъ ви далъ правила, като срецнете нѣкой човѣкъ - какъ да го гледате. Имашъ право да погледнешъ човѣка. Но, ако ти държишъ по-дълго време погледа си върху лицето му, това не е правил-

но. Ще го погледнеш известно време и ще отстраниш погледа си. Като го погледнеш, той да усети, че ти имаш всичко добро разположение към него и виждаш най-хубавото, което той има. Като срещнеш някой човек - да видиш най-доброто въ него. И като видиш най-доброто въ него - ти спомогаш на доброто въ него и ти правиш добро и на себе си. Ако виждаш въ него най-лошото, това което виждаш, то ще се отрази и върху тебе. Азъ не съм да се крият погрешкитѣ, но ако единъ скъпоцененъ камъкъ е окаленъ, това не намалява цената му. Ако пъкъ е позлатенъ камъкъ, то той следъ време ще изгуби своята цена. Когато срещнеш някой човекъ - да мислиш добре за него. Това значи, че той е скъпоцененъ камъкъ, макаръ и да е окаленъ. Да си кажеш за него така: "Това, което отвън се вижда, зная, че е привидно. Но въ тебе има нещо добро". А пъкъ някой път срещнете някого и му виждате погрешкитѣ.

Знаете ли колко е мъчно да се говори на единъ езикъ? И не всички хора сж еднакво велики. Някои сж много даровити. Някои първа трѣбва да учите езици. Езикътъ не е лесна работа. Всѣки езикъ си има свой строежъ. И всѣки езикъ си има ударение. Напримѣръ: въ българския езикъ де е ударението? Няма правило, навсѣкжде. При еднословнитѣ думи ударението пада, разбира се, върху единствената сричка. Въ двусловнитѣ думи ударението може да падне на първа или втора сричка, а въ трисловнитѣ думи може да падне върху първата, втората или третата сричка. Но има си смисълъ на кой слогъ е ударението. То не е произволно. Има значение въ музиката дали туряте ударението върху ми, върху ре или върху до. Ако азъ туря ударението върху до, това значи, че важното е дето азъ се освобождавамъ. Ако туря ударението върху ре, това значи, че пжтя на движението е важенъ. Ако туря ударението върху ми, това значи, че е важенъ начина на изразяване на мисълта. Ако туря върху ла - съдържанието е важно. Ако туря върху соль - важно е разрешението, онова, което музиката може да постигне. Соль дава разцвѣтяване. И най-после

при ла - мисълта ти е вече организирана. Ти не можеш да вземеш ла правилно, ако твоята мисъл не е организирана. Ла е, когато единъ свѣтъ започне да се организира. Плодовете зрѣятъ въ препенията на ла. А цвѣтията цвѣтятъ подъ препенията на соль. Когато нѣщо добива своето съдържание, това става подъ препенията на фа. А когато търсятъ мѣсто кжде да си построятъ кжца - това е ми. А пѣкъ пжтътъ, условията - това е ре. Отъ чисто музикално гледище азъ искамъ да разгледамъ нѣщата и разглеждамъ музикално ще сполуча ли или не. И виждамъ кжде е мжчнопията - дали при фа, при соль, при ла, при си и пр. Ако вземешъ си правилно - ти имашъ тапия*. За да имашъ право въ свѣта, трѣбва да знаешъ да пѣешъ си. Думата "сито" на български е, с което се сѣе брашно. Значи, следъ като си изпѣлъ всичкитѣ ноти, идвашъ до си. Ако можешъ да вземешъ правилно всички тонове, ти си годнодаръ навсѣкжде. При правилно взето до, ти си господаръ надъ ограниченията. При правилно взето ре - имашъ добри условия на живота си. При ми високо - каквото правишъ, правилно го правишъ. Фа е съдържанието. Градинаръ си. В градината фа е водата. Безъ тази вода ти не можешъ да бждеши градинаръ. Ти си поетъ. Безъ перо и безъ мастило какво ще напишешъ? Единъ поетъ, споредъ мене, е градинаръ. Като вземе перото и мастилото - пише.

Вий сега влизате въ единъ свѣтъ. I Приготовлявайте се. Ще влѣзете въ едно училище. Ако не разбирашъ това, което ти преподаватъ, какъ ще разберешъ онази, по-висока наука, която ще ви преподаватъ после? Ще отидете въ онзи свѣтъ и тамъ всички сж най-учени и сж на работа. Ако ти не си готовъ, какво ще правишъ въ онзи свѣтъ? Тамъ има учение и работа. Тамъ нѣма празно време за речено-казано. Тамъ всѣка минута ще работишъ. Ако се съберете двама души и говорите за нѣкого лошо, тамъ ще ви кажатъ, въ онзи свѣтъ: "Това може долу на земята, но тукъ не може". Пѣкъ ако искашъ нѣщо повъзвишено, ако имашъ нѣкоя идея още по-висока, ще те пратятъ въ съответнитѣ по-горни свѣтове. Нѣкой отъ васъ каз-

ва: "Домезна ми, искамъ да отида въ другия свѣтъ". Ти ще отидешъ въ другия свѣтъ, но ще седнешъ въ салона на Университетна гълаго време, докато те приематъ. Ще седнешъ гълаго време и ще чакашъ благоволение. И дали ще те приематъ или не - то е въпросъ. Че ще отидешъ - ще отидешъ, но дали ще те приематъ - то е въпросъ. Вий сте дошли въ единъ свѣтъ, дето трѣбва да учите, и никакво манкиране не се допуска. Майката е учила едно дете да бжде честно, да обича. Майката е ходила нѣкъде и въ нейно отсъствие детето е бутало ябълкитъ и е взело отъ тѣхъ. Като се върне майка му, детето гледа смирено надолу. Майка му го пита: "Буталъ ли си нѣщо?" Ако е бутало ябълкитъ, то тѣ сж вече напечатани по лицето му, по тѣлото му. И ако бѣхте ясновидецъ щѣхте да видите, че цѣлото му тѣло е покрито съ ябълки - ябълка до ябълка.

Та казвамъ: Всѣка една хубава мисль, която печелимъ, е едно богатство. Всѣки день трѣбва да печелимъ по една мисль. Тя е богатство. Ако всѣки день можете да спечелите една хубава мисль, едно хубаво чувство и една хубава постялка - тогава много нѣщо сте придобили. Инакъ нищо не сте придобили и не разбирате. Ние разправяме какъ едно време сж живѣли пророцитъ. Много добре сж живѣли тѣ. Пророцитъ всѣки день сж печелили по една хубава мисль. Та всѣки отъ васъ трѣбва да спечелва всѣкой день по една хубава мисль. Сега се ражда въпросъ. Вий казвате: "Толкова години ние се стремимъ". Да кажемъ, че имате кофа отъ единъ килограмъ, друга отъ два килограма, отъ три, отъ четири, отъ десетъ. Нѣкой нѣтъ може да направите нѣщо съ кофата отъ 1 килограмъ, но нѣкога е потрѣбнокофа съ 10 килограма. Съ единъ килограмъ нищо не можете да направите. И въ сегашния животъ се изискватъ много повече знания, отколкото въ живота на миналото.

Всѣки день Богъ ни дава известно благо, което трѣбва да използваме. Като влѣземъ въ другия свѣтъ, като постялищъ въ Божественото училище, ще видимъ какво ни липсва. Знанието, което придобиваме, ще послужи за добиване на

бждеще знание, което ще добиете. Силата седи въ знанието. Вземете единъ богатъ човѣкъ. Сиромаштъ казва: "Да помогнемъ на нѣкого, да съберемъ 10-15 лева". Богатиятъ слуша и изведнажъ разрешава. Той разполага съ всички срѣдства и веднага може да разреши този въпросъ. Нуждаешъ се отъ жито за стѣне. Хамбаритъ на богатия сж пълни и веднага ти даде 10-20 кила. Онзи, бедниятъ, има всичкото добро желание, но има само 2-3 кила. Всички трѣбва да бждетъ не въ този смисълъ богати, но това богатство, което Богъ ви дава, нѣма да го турите въ хамбара си, но всѣка една добродетель трѣбва да се разработва. Нѣкои отъ васъ имате хубави гласове. По колко часа пѣте на день? Много малко пѣте. И казвате нѣкой пжтъ: "Въ следующото прераждане".

Нѣкои сж способни на езици. Гледамъ нѣкой говорятъ на френски, английски и пр. Но тѣ говорятъ на английски или френски, когато искатъ да скриятъ нѣщо отъ другитъ. Не. Когато искашъ да кажешъ най-хубавото, тогава говори английски или френски, а не когато искашъ да скриешъ нѣщо. Когато искашъ да похвалишъ нѣкой човѣкъ, кажи го на английски или на френски, ако той не разбира тѣзи езици. А вие ще кажете на френски, заради недостатъцитъ му. А пъкъ вие кажете на френски нѣкому най-хубавото за едно лице, което не разбира този езикъ. А пъкъ вие ще кажете за него на френски, че е шашавъ*.

Азъ говорихъ много. Ще ме държатъ отговоренъ за енергията. Важното е следното: Всѣки день придобивайте по една основна мисль, по едно основно желание, по една основна постжпка. Годината има 365 дни. За една година добиете 365 мисли, 365 желаня, 365 постжпки. Ако това не можете да го направите - тогава 52 мисли, 52 желаня, 52 постжпки. Ако и това не можете - тогава 12 мисли, 12 желаня, 12 постжпки. Ако и това не можете - поне на годината една мисль, едно желание, една постжпка.

Отче нашъ.

Това, което ви говоря, се отнася частно само до васъ. ~

То не е методъ общъ за всички. Това е методъ за самоусъ-
вършенствуване.

XX година

1. Лекция на Общия Окултенъ класъ

25 септемврий 1940 г., Сръда, 5 ч.с. - 6.30 ч.с.

Небето чисто, звездно. Времето тихо и топло.

Изгръвъ

БОЖЕСТВЕНИТЪ ВРАТА

Добрата молитва. Венирь-Бенирь.

На катедрата предъ Учителя - чиния съ бѣло, едро грозде.

Може да запита нѣкой: "Отъ кжде е дошло това грозде?" Това (е) една особена материя, отъ която е събрана. Нѣкой пжтъ ядемъ гроздето безъ да мислимъ. Следъ като изядемъ гроздето, чувствуваме нѣкой пжтъ само вкусътъ му, безъ да се ползуваме отъ неговитѣ сили. Има нѣща, на които трѣбва да се обръща внимание. Човѣкъ трѣбва да обръща внимание на тѣлото си, на сърцето си и на ума си. Не въ обикновения смисълъ да се обръща внимание. Знаете ли на какво прилича свободното разбиране на нѣщата? Представете си, че ви сложатъ на трапезата много хубаво ядене и турятъ трима души съ ножове да седятъ надъ главата ти отгоре. И следъ като се наядешъ, да си почука(тъ) съ ножоветѣ си. Какъ ще ядешъ? Това ядене, колкото и да бжде красиво, какъ ще го ядешъ като гледашъ ножоветѣ? Най-хубавото ядене е като си самъ въ стаята да ядешъ такова грозде. Сега отъ това грозде ще вземете всѣки по едно зърно и ще запазите семенцата, които сж вътре. Сега искате да знаете защо. Нѣма какво да ви се обяснява. Когато слънцето изгрѣва, трѣбва ли да ни обяснятъ защо изгрѣва? Когато слънцето залѣзва, трѣбва ли да ни обяснятъ защо залѣзва? Много пжти правимъ работи, които не трѣбва да ни се обясняватъ. Нѣкой пжтъ вие си създавате такива мисли, които сж безпредметни. Напримѣръ: искате да знаете колко сте се повдигнали, колко сте станали добъръ, учени, възрастни. Най-първо, като дете на една година, ви интересуватъ едни нѣща. Други нѣща ви

интересуватъ на две години, три години, четири години. На 45-тата година казватъ, че човѣкъ ставалъ по-уменъ. Човѣкъ продължава да промѣнява своя интересъ и на 65-тата година, 75-тата, 85-тата, 95-тата, 100-тната. За стогодишната възраст турците казватъ: "Юзъ-дюзъ" - значи: равна е тамъ земята. Питамъ: Камо се движитъ по едно равно поле, какво ще се ползувашъ? Това поле нѣма никаква растителностъ. Отъ гдето минавашъ има прахъ.

Има нѣкои нѣща, отъ които човѣкъ трѣбва да се освободи. Вие казвате: "Господъ да ни освободи". Господъ всѣка сутринъ ви освобождава и всѣка сутринъ, следъ като ни освободи, ние пакъ се заробваме. Ти имашъ едно зрънце грозде. Ще го вземешъ и ще го пазитъ за споменъ. Но то ще се развали. Кое е похубаво: да запазитъ или да го запазитъ вътре въ себе си? Най-запазеното мѣсто е вътре: изияшъ го, нищо повече. Може да попитате: "Кжде ще отиде гроздето?" Не питай кжде ще отиде. Когато ви откъснатъ, като гроздето отъ земята, кжде ще отидете? Ще се качите на нѣкоя катедра за предметно учение. Сега искамъ да ви наведа на нѣкоя практическа мисль. Много пжти съмъ говорилъ, но нѣкои нѣща ни застъгатъ. Нѣкои мисли застъгатъ нашитѣ лични чувства. Човѣкъ, като влѣзе въ религиозния животъ, трѣбва да бжде много внимателенъ. Както се събирате близо, не трѣбва да бждете единъ до другъ. Хората обикновено трѣбва да бждатъ далечъ единъ отъ другъ. Когато седнатъ единъ до другъ, то има влияния, които се преплитатъ. Не можешъ да се избавишъ отъ това. И на улицата като си, тѣзи влияния проникватъ презъ дрехитъ ти, презъ мозъка ти, навсѣкжде. И се върнешъ въ кжци, и нѣкой пжтъ не си разположенъ, а нѣкой пжтъ - разположенъ. Сега не искамъ да говоря за отрицателнитѣ нѣща. Отрицателното е сѣнка на нѣщата. Хубавото, красивото въ свѣта, е господарь. И човѣкъ, по естество, е повече добръ, отколкото лошъ. Но понеже не проявява своето добро, то зло, което има въ него, макаръ и да е малко, но понеже го проявява, то се вижда, като че е по-големо.

Представете си, че на всѣкого одного отъ васъ бихъ далъ

по 100 английски лири въ злато. Въобразете си сега това, което въ реалност не може да бжде. Сто лири колко правятъ? Тѣ тежатъ да кажемъ по 5 грама. Колко струватъ? Сега до допуснемъ, че имате грозде, но да допуснемъ, че ржката ви е толкова слаба, че не може да вземе нищо единъ гроздь. И после, като го вземете и го турите въ устата си, не можете да го сдѣвчете и глътнете.

Че вие, ако не можете да разберете една основна мисль, къде е напредъка? Толкова години се говори за вѣтра. Казва се: "Да имате вѣра". Какво нѣщо е вѣра? Какво нѣщо е надеждата, милосърдието, любовта къмъ Бога? Всички за любовта говорите. Любовта е нѣщо конкретно. Тя е степени на даване и степени на вземане. Могатъ да ви дадатъ отъ любовта една стотинка, две стотинки, три стотинки. Можешъ да дадешъ една стотинка отъ любовта, две стотинки, три стотинки, милиони. И нѣкоя пжтъ, ако дадешъ повече отъ любовта си, има друга опасностъ. Майкитѣ често прехранватъ децата си отъ любовь. И тѣзи деца се разболяватъ. И въ духовния животъ има една опасностъ. Като говоримъ за любовь къмъ Бога, тя може да стане механична и си изгубва смисъла, и не се разбира любовта.

Когато говоримъ за любовта, ня винаги трѣбва да бжде нова. И като слушашъ за любовта, да казвашъ: "Никога не съмъ го слушалъ това". Щомъ едно нѣщо се повтаря, то не е любовь. Щомъ се повтаря: "Азъ ви обичамъ, азъ ви обичамъ" - това не е любовь. Любовь е това, за което не се говори така. "Азъ ви обичамъ, азъ ви обичамъ" - това не е любовь. Ако азъ ви напиша най-хубавото писмо, де е любовта? Зависи какви сж моитѣ побуждения. Виждамъ, че въ васъ личнитѣ чувства сж развити. Обичате да говорятъ хората за васъ. Нѣкоя намаже личнитѣ ви чувства, спомене нѣкои хубави нѣща, които има баща ви, майки ви, спомене какво сте направили вие, и на васъ ви стане приятно.

Казвамъ: Напиши нѣкому едно писмо таково, каквото би написалъ на себе си. Пожелай му едно добро, както би пожелалъ

на себе си. Представете си, че сте внимателни повече къмъ единия си кракъ, отколкото къмъ другия. Какво би станало тогава? Напримѣръ: всѣка вечеръ миете дѣсниа кракъ повече, отколкото лѣвия. Какво ще стане? Направете единъ опитъ да миете само едната страна на лицето си, а пъкъ другата оставете немита. Какво ще стане? Това сж редъ разсждения.

Нѣкой пжтъ ние мислимъ за себе си повече, отколкото трѣбва. А пъкъ нѣкой пжтъ ние не мислимъ за себе си и толкова, колкото трѣбва. Сега, ако нѣкой ви е повѣрилъ известна картина, напримѣръ нѣкой великъ художникъ ви е подарилъ една картина, и вие сте я оставили, и мухите сж кацнали отгоре ѝ, какво ще стане? Мухитѣ сж рисувахи по очитѣ, по ржцетѣ, по носа, по челото на картината. И тѣ сж турили своето рисуване. И ако този художникъ дойде и погледне картината ти, какво ще каже? Той я е рисувахи нѣколко години и ви я е далъ отъ любовъ. Какво ще му стане като види, че мухитѣ сж рисувахи върху картината? Ще го бодне нѣщо на сърдцето. Представете си, че Богъ ви е далъ единъ отличенъ умъ, който никои не може да ви даде, далъ ви е едно отлично сърдце, което никои не може да ви даде и едно тѣло, което никои не може да ви даде. И ако вие сте оцапали тѣлото си, ума си и сърдцето си, то като мине Богъ - само ще погледне. Какво показва това? Че не цените вие онова, което Богъ ви е далъ. И питате: "Като умра азъ, кжде ще отида?" Щомъ не си държалъ тѣлото си чисто, ще отидешъ при нечиститѣ. Щомъ не си държалъ сърдцето и ума си чисти - ще отидешъ при нечиститѣ. Ако си държиши ума, сърдцето си и тѣлото си чисти, ще отидешъ при чиститѣ. Ако не сте мислили за никого добре, кжде ще отидете като умрете? Нѣкой пжтъ мислите само за вашитѣ приятели, за вашитѣ роднини, за баща си, за майка си добре. Хубаво, вие ги обичате, а за другитѣ хора не сте мислили добре. Като умрете, кжде ще отидете? Като умрете, вие ще се държите за майка си и баща си на земята. На онзи свѣтъ, горе, не можете да отидете. Нѣмаме тамъ никакъвъ познатъ, който да ви привлече. Вратитѣ навсѣкжде ви сж затворени.

Всѣки единъ човѣкъ, когото обичате, е една отворена Божествена врата за васъ, за възможноститѣ на вашето развитие. Защо трѣбва да обичате? Колкото повече хора обичашъ, толкова повече врати ще имаши, толкова повече врати ще имаши за Божието благословение. Практически така сега въпроса: ти казваши: "Този ме обича". Камо те обича, той много добре изпълнява своята длъжностъ. Ако той те обича, вие сте вече за него една отворена врата. А пъкъ ако той ви обича, той е една отворена врата за васъ. Ако обичате Бога, Той е една отворена врата за васъ. Ако обичате ангелитѣ, тѣ сж отворени врати за васъ. Азъ говоря за любовта, а не (за) поклонението. Христосъ казва: "Азъ съмъ вратата". Щомъ обичате Христа, Той е отворена врата за васъ. Щомъ обичате светиитѣ, тѣ сж отворена врата за васъ. Вие разсждавате така: "Обича ли ме той?" Този въпросъ така, наполовина, се разрешава. Ако той ме обича, азъ съмъ отворена врата за него и той се ползува. Ако азъ го обичамъ, той е отворена врата за мене, азъ се ползувамъ. Ако и двамата се обичаме, тогава и двамата сме отворени врати единъ за другъ, и двамата се ползуваме. Ако ти обичашъ, ти се ползувашъ. Ако той обича, той се ползува. Вие може да разсждавате дали това е така. Опитътъ показва следното: като се завърти онзи ключъ на стената, веднага изгасватъ свѣтитѣ. Вие казвате: "Какъ ще позная, че азъ не обичамъ?" Щомъ изгасватъ свѣтитѣ - не обичашъ. Щомъ свѣтятъ свѣтитѣ - обичашъ. Ако твоятъ умъ свѣтне - любовъ има въ тебе. Ако твоеето сърдце е топло - любовъ има въ сърдцето ти. Ако тѣлото ти е здраво - любовъ има въ тѣлото ти. Ако тѣлото ти не е здраво - малко любовъ има въ тѣлото ти. Ако сърдцето ти не е топло - малко любовъ има въ него. И ако умътъ ти не е свѣтълъ и не мислишъ - малко любовъ има въ ума ти. Вие мислите, че безъ да мислите ще имате любовъ въ ума си. Такъвъ законъ не съществува.

Всички приказватъ все за новото учение. Новото учение е следното: да обичашъ съ ума си, да обичашъ съ сърдцето си и да обичашъ съ тѣлото си. Какво значи да обичашъ съ тѣлото

си? Да ви се една мравка. Ти я хващаш и я изваждаш. Това е обичь съ тѣлото. Дойде нѣкой гладенъ човѣкъ въ кѣщи. Дойде една мравка. Ти ѝ дадеш да се наяде. Това е обичь съ сърдцето ти. И изпраща(шъ) тази мравка, та каквото ѝ дадеш - никой да не го знае. Това е обичь съ ума ти. Като приемеш на гости една мравка въ кѣщи, като ѝ дадеш да яде и я изпратиш така, че никой да не може да ѝ вземе това, което си ѝ далъ, това значи да имашъ любовь съ тѣлото, сърдцето и ума си. Така разбирамъ конкретно любовьта. Падне на нѣкой човѣкъ кърпата и ти му я подадеш. Това е любовь съ тѣлото. Дадешъ му да яде - това е любовь съ сърдцето. Дадешъ ме една книга - това е любовь съ ума. Тази любовь може да е микроскопическа, но тя е силна, мощна. Като посадишъ семената на това грозде, следъ 4-5 години ще има не едно зрънце, а съ цѣли паници за всѣки единъ отъ васъ, съ по хиляди зрънца. Най-първо трѣбва да се освободите отъ старитѣ въззледи. Ти казвашъ: "Хората разсѣждатъ така: човѣкъ се ражда, остарява и умира". Този въззледъ го оставете настрана. Ако си роденъ по човѣшки, ще остарѣешъ по човѣшки и ще умрешъ по човѣшки. Ако си роденъ по Бога, ще живѣешъ по Бога и ще отидешъ въ другия свѣтъ, при Бога, нѣма да умрешъ. Че сте родени по човѣшки, азъ тамъ не споря. Сега казвамъ: Както сте родени по човѣшки, трѣбва да се родите и по Бога. И както сте живѣли по човѣшки, така трѣбва да живѣете и по Божественому. И както сте умирали по човѣшки, така и трѣбва да отидете въ другия свѣтъ по Божественому. Кой отъ васъ би билъ радостенъ, че ще отиде въ другия свѣтъ. Ще му мръдне сърдцето, ще забие сърдцето му, понеже онзи свѣтъ не го знаете кѣде е. Вий казвате: "Кѣде е той?" Той е тукъ и не е тукъ. Въ главата е и не е въ главата. Въ сърдцето е и не е въ сърдцето. Въ тѣлото е и не е въ тѣлото. При радостьта казватъ, че нѣкой е въ небето. Въ кое небе е? Небето е мѣсто на абсолютна свѣтлина, на абсолютна топлина, на абсолютна сила и на абсолютенъ животъ. За мене небето е следното: всички онѣзи Велики Божествени блага, които постоянно се изпращатъ на земята, идатъ отъ тамъ. Небето е никѣде и навсѣкѣж-

де. Като казвамъ “пикжде”, разбирамъ, че не може да го локализиращъ* на пикое мѣсто. Павеѣкжде е то. И пѣкой пѣмъ, като минавате презъ това мѣсто, става ви радостно. Да ви обясня какъ ставате радостни. Представете си, че вие сте осъдени на обесване. Присъдата ви ще влѣзе въ изпълнение. Искатъ да ви екзекутиратъ на вѣже. Вие сте обезсърчени. И всички хора наоколо гледатъ какъ ще ви обесятъ, интересуватъ се. Вие вървите и погледнете, и виждате, че нѣма нито единъ лобѣць наоколо. Всички казватъ: “Глека разбере”. Идва единъ човѣкъ и казва: “Този човѣкъ заслужава да живѣе. Той е чистъ и свѣтъ човѣкъ”. Лицата на хората се смѣятъ. Кое е по-хубаво: да отиваме на вѣжето съ присъда или да се връщаме отъ вѣжето? Да отиваме въ смъртѣта или да се връщаме отъ смъртѣта? - Да се връщаме. Пѣма зацо да умира човѣкъ постоянно, а само веднажъ. И отъ тамъ посетие да отиде при Бога и да живѣе. Има доста пророци. Казватъ: “Така му говорилъ Духътъ”. Ти казвашъ: “Азъ вѣрвамъ”. Колцина* отъ васъ, които сте събрани тукъ, ако дойде пѣкой и каже: “Мене Духътъ ми каза това и това да направилъ”, колцина сте готови да го направите. Азъ не казвамъ, че нѣма да го направите. Ще го направите. Но все ще дойде пѣкакво колебание. Азъ ще го попитамъ: “Ти това пѣщо правилъ ли си го?” Той ми носи грозде. Питамъ го: “Това грозде ти вкусилъ ли си го?” Той казва: “Не съмъ го вкусилъ”. Казвамъ му: “Защо ми носишъ пѣщо, което не си вкусилъ?” Казва ми пѣкой: “Отлично грозде е това”. Питамъ го: “Ялъ ли си го?” Това, което продаваме на хората, трѣбва да сме го опитали. Вѣтко пѣщо, което пожелаваме на другъ човѣкъ, трѣбва да съмъ го опиталъ.

Представете си, че всички сте станали пророци и започвате да се изреждате. Вѣтки денъ идватъ и ти казватъ: “Господъ каза така да направилъ”. Имате ли време вие да изпълните заповѣдѣта 100 заповѣди? Мислите ли тогава, че тия сто пророци сж прави? Тѣ не сж разбрали Божията воля. Тѣзи сто пророци сж за сто дена, а пѣкъ тѣ сж дошли всички при васъ, искатъ да направите всичко, което тѣ казватъ? Тѣ сж тицеславни*, тѣ не сж избрали своето време. И когато се намиратъ

много мисли въ човѣшкия умъ, много пророци, ще имъ каже-
шь: "По единъ пророкъ на день". Азъ сто какъ бихъ постъпилъ
съ тѣзи пророци. Като дойде, най-първо ще го нахраня, ще го
оставя да постои единъ день въ къщи и тогава ще говори за
мисията, съ която Господь го пратишь. Ако единъ пророкъ дой-
де и яде отъ моето ядене - не го слушай. Най-първо той ще яде
отъ хлѣба, отъ гроздето и ще пие отъ виното. И ако е добъръ
пророкъ, виното ми ще бжде сладко за него. А ако не е добъръ
пророкъ, виното ми за него ще бжде опивателно. Щомъ каже,
че виното ми не е хубаво, азъ зная какъвъ пророкъ е той. Ако
каже, че е много хубаво виното, пакъ зная какъвъ пророкъ е.

При мене често сж идвали да ми разправятъ за онзи свѣтъ.
Азъ се чудя на ума имъ. Казва ми нѣкой: "Снощи сънувахъ онзи
свѣтъ". Казвамъ му: "Ти си го сънувалъ, а пъкъ азъ живѣя тамъ и
зная законитѣ много по-добре. Ти виждашь само голѣмитѣ грѣхо-
ве на хората, а пъкъ азъ виждамъ и най-малкитѣ нарушения, ко-
ито ти следъ 1000 години ще видишь. И най-малкитѣ им добро-
детели, които ти следъ 1000 години ще видишь, азъ ги виждамъ
сега". Той ми казва: "Ти трѣбва да се разкаешъ". Казвамъ му: "Азъ
разкаянието си направихъ преди хиляда години. Ти си закъснѣлъ.
Къде беше досега? Много назадъ си останалъ". Казано е: "Из-
питвайте духоветѣ отъ Бога ли сж?" Ако тѣ идатъ презъ вра-
тата на любовта, мъдростта и истината - слушайте ги. А
онзи, който не е миналъ презъ вратата на любовта, мъдро-
стта и истината, вие го нагостете и вие му станете пророкъ.
Товага ще кажете на пророка: "Азъ имамъ заповѣдь отъ Госпо-
да да ти кажа това и това". Знаете ли колко работи ще му
кажете? Ще му кажете: "Ти жененъ ли си?" Той ще каже: "Же-
ненъ съмъ". "Деца имашъ ли?" - "Имамъ". "Жена имашъ ли?" -
"Имамъ". "Ти съ жена си не живѣешъ добре. Ти си я билъ досега
сто пжти. Богъ не одобрява това. Тя е негова гъщеря. Ти пръвъ
пжтъ я би, защото не ти сготви добре яденето. Втори пжтъ я
би, защото не очистила добре обувката ти. Трети пжтъ я би,
защото ризата ти не била опрана. Ти си пророкъ, който идешъ
сега и който си билъ жена си за ядене, за обувка и за риза".

Сега на въпроса. Нека да бждемъ конкретни. Не отлагайте нѣщата. Вие отлагате. За въ бждеще, за утре, за другъ день. Никога не отлагай нито за минута, нито за секунда. Въ момента решавайте въпроса. Щомъ дойде една мисль въ тебе въ момента - приеми я или я отхвърли. Ти казваши: "Ще помисля". Ти като мислиши, мислиши, че ще разберешъ. Въ момента ти можешъ да знаешъ дали тази мисль е правилна или не. Ти предполагаши, че като мислиши дълго време, ще разберешъ дали е хубава или не.

Това грозде хубаво ли е или не? Азъ чувствувамъ, че вие си казвате така: "Много е хубаво. Да го вкусимъ". И на всица ви се харесва. Азъ не виждамъ нито единъ, на когото да не се харесва. Всѣки гледа само да му се падне нѣкое по-големо зърно. Оплична идея е тая. Ще вземете най-хубавото зрънце, отъ жълтитѣ. На всица ще ви дадемъ отъ жълтото. Нѣма да лишимъ никого.

Има старчески мисли. Човѣкъ мисли, че е остарѣлъ и не знае въ какво седи остарѣването. Остарѣлиятъ човѣкъ почва да го мързи. Той казва: "Остарѣхъ малко". И ходи кскаво*. Единъ човѣкъ на новото учение трѣбва да бжде свежъ, бодъръ. Като дойде Господъ, ще станешъ като малко дете и нѣма да му кажешъ: "Господи, иди вземи това, че ме болятъ краката и ржцетѣ". Краката ти и ржцетѣ ти ще бждатъ пъргави като на единъ подмладенъ, като на малко дете.

Всички хора иматъ добри желанія. Да имъ дамъ единъ начинъ за дишане. При вдишване, като поемашъ въздуха, мислено ще кажешъ: "Животъ, сила, здраве". Следъ това ще задържишъ дишането и мислено пакъ ще кажешъ сжщитѣ думи. И при издишване - сжщо. При вдишване тѣзи три думи ще ги повторишъ три пжти, при задържане - три пжти и при издишване - три пжти. Умътъ трѣбва да е концентриранъ въ време на дишане конкретно върху нѣкои думи. Думитѣ сж предметно учение. Ако ти мислиши, безъ да имашъ нѣкой образъ, мисльта ти не е силна. Азъ бихъ ви далъ и други нѣкои начини. Тѣзи сж най-елементарни. Има и други начини за дишане. На всица, ако ви да-

мъ труднитѣ, вие ще се обленѣвате. Сутринъ, като станешъ, ще почнешъ и ще кажешъ: "Отъ де се намѣри този начинъ". Азъ ви давамъ най-елементарния: животъ, сила, здраве. Всичко - б слога*. Човѣкъ е създаденъ въ 6 дена. Та казвамъ: По този начинъ ще се освежи мисльта ми. По законѣтъ на вѣрата вие не сте мислили. По законѣтъ на вѣрата разбирамъ, ако не туримъ никакво съмнение въ себе си. Като дойде единъ човѣкъ - ще му вѣрвате 101 %. Менъ никой не може да ме излъже по единствената причина, че предъ мене има едно сито, Божественото сито. И когато той ми каже нѣщо, всички негови заблуждения, като дойдатъ до ситото, не могатъ да минатъ презъ него. Презъ ситото ще минатъ само Божественитѣ нѣща, а за ситото ще остане само това, което не е Божествено. Вие се боите да не ви излъже нѣкой. Никой не може да ви излъже. Какво ще ме излъже нѣкой въ любовта? Като му премѣря любовта - тя остава за ситото. Той има 37 градуса температура. Че при 37 градуса сърцето гори ли? Дървата не горятъ при 37 градуса, а пъкъ сърцето ли ще гори? Сърцето се измѣрва не по вашитѣ градуси, а има топлина на живота, която образува нѣколко милиона градуса. Даже не на нѣколко милиона, а 250 000 000 градуса. Тя е духовна топлина. Тая топлина не гори. Да ви обясня това, то е проста работа. При 2000 волта електричество, човѣкъ умира. А пъкъ при 50000 волта, човѣкъ не умира. Ученитѣ го обясняватъ така: при 2000 волта частицитѣ на електричеството сж толкова едри, че като минаватъ презъ поритѣ, раздиратъ организма и човѣкъ умира. А пъкъ при 50000 волта частицитѣ сж толкова ситни, че като минаватъ презъ поритѣ, не разкъсватъ тѣлото, но го пречистватъ. 250 000 000 градуса - това е нѣщо неразбрано. Тѣзи трептения сж толкова бързи, че образуватъ тази голѣма топлина. Като казвамъ, че се повишава топлината, подразбирамъ онѣзи, най-хубавитѣ трептения, които духовния свѣтъ съдържа въ себе си. А пъкъ тѣзи 37 градуса, тѣ сж обикновена работа. При тѣхъ могатъ да дойдатъ обикновенитѣ страдания. И ако тѣзи 37 градуса се покачатъ на 41 - човѣкъ умира. Не че умира, но се задушава. Тогава се прекъсва

онзи Божественъ токъ, ритъма на сърцето и дишането. Всички същества дишатъ по единъ Божественъ начинъ. Ако ти не престъпвашъ Божия законъ, то дишането ще става естествено. Но щомъ ти престъпвашъ Божия законъ, ти излизашъ от общото течение и тогава дишането ти не е правилно. Онзи, който диша бързо, ще се престуди. Като дишате бързо, ще приемете студения въздухъ изведнажъ и ще изстудишъ дробоветъ си. Като приемешъ въздуха, ще седнешъ така дълго време и ще правишъ на 20 вдишки, по 5 вдишки въ една минута. Ако дойдешъ до 2 вдишки въ минута, ще се затоплятъ гърдитъ ти. И тѣзи, които умиратъ отъ туберкулоза, умиратъ отъ изстудяване на гърдитъ. Хората отъ студъ умиратъ. Като приемешъ въздуха, ще го държишъ дълго време. Ти ще кажешъ: "Ще се пукна". Нѣма да се пукне нищо. И когато се разгнѣвишъ, не бързай да кажешъ нѣщо, но поеми въздухъ и задръжъ този въздухъ. Вижъ колко време ще го задръжишъ. Кой отъ васъ, който е казалъ отрицателни нѣща, е успѣлъ? Нѣкой влѣзълъ нѣкъде да си бере круши. Той има право да си откъсне 2-3 круши и да ги тури въ стомаха си. Но щомъ си напълни дробоветъ, тамъ е престъплението, тамъ нѣма никой право. Отивамъ при него и му казвамъ: "Да ви дамъ отъ моитъ, тѣ сж още по-хубави". Азъ му кажа: "Кой ти е далъ това право?" Този човѣкъ вижда, знае го какво ще му го кажа. Даже нѣкой отива съ кошница. Ако кошницата е отъ половинъ килограмъ, то разбирамъ. Но, ако е отъ 10 кила? Ако отидатъ десетъ сестри съ кошници отъ по 10 кила, какво ще стане?

Като отида при дървото, ще се помоля и ще откъсна отъ дървото плодъ. Ако отидешъ така при дървото, давамъ ти право. Всички имате право да отидете при дървото, но ще се помолите, ще прочетете "Отче нашъ" три пѣти и тогава ще си откъснете плодъ. А пъкъ вие отивате и късате плодъ, безъ да четете "Отче нашъ". Погрѣшката е тамъ. Прочети три пѣти "Отче нашъ" и тогава откъсни. И тогава ще се благослови плода. Ако берете както си знаете, плодътъ се огрѣшава, огрѣшава се дървото и идуцата година това дърво не ражда, защото

сте взели безъ позволение. А пъкъ като отидете и прочетете "Отче нашъ" - всички имате право. Това е братско. И цѣлата земя е братска, но ако четете "Отче нашъ". Ядемъ ли - всички да става съ "Отче нашъ". И азъ, като отида, и азъ чета "Отче нашъ" три пѣти. Казвамъ на Господа: "Това дърво Ти го благослови, Ти му даде този животъ, благодаря за този плодъ".

Сега искамъ да ви коригирамъ: Никои нѣма да ви сѣди. Три пѣти ще прочетешъ "Отче нашъ" и ще откъснешъ плодъ. Тази молитва я знаете. Ако ви кажа три пѣти "Добрата молитва", много е дълга. Трѣбва да избѣгнемъ отъ единъ (такъвъ) престоренъ животъ. Престорениятъ животъ не носи здраве, не носи (нищо) една здрава мисълъ, не носи здрави чувства. Нѣкой пѣтъ те е страхъ. Въ едно тъмно мѣсто никои не вижда погрѣшкитѣ си. Но при една свѣтлина - погрѣшкитѣ се виждатъ. Погрѣшкитѣ на мнозина трѣбва да се изправятъ.

У всички трѣбва да се зароди чувство на щедростъ. Нѣкои отъ васъ не сте много щедри, правите го по законъ. Щедростта е едно Божествено чувство. */Учителътъ посочи този центъръ на главата на единъ братъ/* На мнозина отъ васъ центърътъ на вѣрата е силенъ, а на нѣкои е слабъ. Има свѣтъ на духовете, които се занимаватъ само съ вѣрата, развиватъ тази енергия и я изпрацатъ на земята. А други развиватъ енергията на надеждата. Надеждата е особена енергия. Тя е само за гушест - от изгрѣва на слънцето до залѣза, а пъкъ вѣрата е за вѣрни (вѣчни) времена. За много години, за вѣкове. А пъкъ когато говоримъ за любовта, подразбирамъ едно чувство, което обхваща цѣла вѣчностъ.

Вие питате нѣкой пѣтъ, дали нѣкой ви обича или не? Този човѣкъ, който ви обича, само като помисли за васъ, (на) васъ ви става приятно и въ кожата си не можете да се съберете отъ радостъ. Той и на онзи край на свѣта да е, като изпрати своята любовъ, тя навсѣкжде прониква. Стига само единъ да ви обича на свѣта, то вие бихте станали гении. Но съвременнитѣ хора не се обичатъ. Нѣкой казватъ: "Азъ го обичахъ едно време, но сега вече не". Има нѣщо въ свѣта много опърничаво. Никога не

правете разлика. Гледайте на себе си така, както Богъ ви е създалъ, не се сравнявайте. Напримеръ: нѣкой човѣкъ се е оцаналъ. Ако видите единъ човѣкъ оцаналъ, вие още нѣмате истинско понятие за неговата постыжка. Това ни най-малко не показва, че въ него нѣма нѣщо ценно. Той, като си хвърли тази греха и облъче нѣщо друго, той пакъ е чистъ. Нѣкой пжтъ човѣшкиятъ умъ, сърдце и тѣло могатъ да се оцанатъ. Но не се самозаблуждавайте отъ привидността. А пкъ нѣкой може да се намаже външно чисто, но не е чистъ. Азъ съмъ за косметиката; но хубавата миризма да иде отъ сърдцето, отъ ума, отъ тѣлото. А пкъ и външно да е - не е лошо. Да се пореситъ съ розова вода или съ помада* - що не. Нѣкой казва: "Не обичамъ да се мажа". Ако тази помада запушва поритъ на лицето - не е хубава. Нѣкой пжтъ препоръчвамъ да намажешъ лицето си съ зехтинъ и ще стане по-свежо. Съ хубавъ зехтинъ си намазвай челото, устата, лицето - и мъже, и жени. Външиятъ въздухъ отнема онѣзи мазнини, които имаме и ние страдаме отъ една сухота. Нѣкой пжтъ пипатъ ржцетъ си и виждатъ, че тѣ сж сухи. Нѣкой пжтъ сж много влажни. Влажни(тѣ) ржце не сж много хубави. И сухитѣ не сж хубави. Като почнатъ да ти ставатъ ржцетъ сухи - то е вече старъ, нѣма никаква влага въ твоятъ чувства, мисли и тѣло. Значи сърдцето ти е пресъхнало и ходишъ да се мѣстишъ въ работитѣ на хората, че този обичалъ, че онзи обичалъ. Че хубаво е да се обичатъ. Азъ бихъ желалъ да се поучите отъ любовта на хората. Идете и се учете. Азъ съмъ толкова внимателенъ. Когато нѣкой обича нѣкого, азъ наблюдавамъ следното: ще дойде и ще му остави ядене. Тренери. Ще му донесе онѣкъжде нѣкоя ябълка, нѣкое цвѣте, нѣкои хубави круши. Внимателенъ е. И така го прави, че ти е приятно. А пкъ нѣкой, който не ви обича, не прави така. Отъ всипца ви бихъ желалъ да правите така. Нѣкои хора много отблъскватъ. Тѣ образуватъ едно състояние, че не искамъ да го видя. А пкъ зная, че той не е виновенъ. Вие всички спрагате отъ това. Азъ съмъ забелязалъ нѣкои отъ старитѣ сестри, че сърдцето имъ е сухо и тѣ казватъ: "Закъсахме. Какво трѣбва да се прави?" - Дълго време

трѣбва да го мажешъ съ масло. Пѣкоя отъ старитѣ сестри, хване ме за ржка, държи я и казва: "Остарѣхъ". Тя си казва: "Ако бѣхъ млада, щѣше да обърнешъ внимание". Казвамъ ѝ: "Ти си млада, както едно време. Хвърли тѣзи стари чувства и се облѣчи съ новитѣ дрехи на Божията любовь. Вѣтка сутринъ да мислишъ, че си на 33 години. Нито една година да не отивашъ по-нагоре. Като те питатъ, кажи, че си на 33 години. А пѣкъ 33-тата година е дълга. Тя е хиляди години. Когато те питатъ, кажи, че си на 33 години".

Сега ще минете покрай мене да си вземете по едно зрънце. Ще си вземете най-хубавото зрънце, което си харесате. Единиъ по единиъ ще минавате и ако не стигне, ще дамъ още. Понеже времето е напреднало - ще бжда кратѣкъ и следуюция пѣтъ ще продължимъ. Искамъ вече опитвания на пѣщата. Азъ съмъ решилъ да ви подмадя малко. А пѣкъ онзи, който не иска да се подмади, ще го намажемъ съ масло. Пѣма да остане нито единиъ, когото да не намажемъ. И като вървите - да се отличавате съ младостта на ума, сърдцето и тѣлото, та да кажатъ: "Гѣто хората на новото учение - безсмъртни". А не да ходите така: / *Учителътъ ходи криво, навеленъ неправилно.*

Сега нека направимъ едно упражненіе. /*Всички станала прави и повториха съ Учителя следното упражненіе:*/ Дветѣ ржце предъ гърдитѣ, на известно разстояние предъ гърдитѣ. Дѣсната ржка предъ лѣвата съ длани хоризонтално. Дѣсната ржка върху лѣвата. Пръститѣ успоредно на гърдитѣ. Това е изходното положение. Следъ това дѣсната ржка се движи надѣсно, като се влачи върху лѣвата, додето пръститѣ на дветѣ ржце останатъ допрѣни съ върховетѣ си. Презъ това време се изговаря думата "животъ". Следъ това лѣвата ржка се движи надѣсно, като се влачи върху дѣсната и си остава върху нея. Презъ това време се изговаря думата "сила". Следъ това лѣвата ржка се движи влѣво, като се влачи върху дѣсната, додето пръститѣ на дветѣ ржце оставатъ допрѣни съ върховетѣ си. Презъ това време се изговаря думата "здраве". Следъ това пакъ дѣсната се влачи върху лѣвата и застава надъ нея. Презъ това време се

изговаря думата “животъ” и т.н. Това продължава няколко пъти.

Винаги при изговаряне на думата “животъ” има вдишване. При изговаряне на думата “сила” има задържане на въздуха. А при изговаряне на думата “здраве” има издишване. Тъй че това упражнение съ ржцетъ се придружава съ изговаряне на тѣзи три думи и съ вдишки.

/Всѣки мина покрай катедрата, за да си вземе по едно зрънце/.

Отче нашъ.

XX година

2. Лекция на Общия Окултенъ класъ

2 октомврий 1940 год., Сръда, 5ч.с.-6.15 ч.с.

Небето прошарено. Времето тихо и топло.

Изгрѣвъ.

ЕДНА СЕДМИЦА ВЪ РАЯ

Добрата молитва. Всичко въ живота е постижимо.

Вие всички се считате доста възрастни. Мислите за себе си, че сте доста умни. Право е. Количката за малкото дете е на място, но не за възрастния. Въ какво седи противоречието? Възрастният има повече материя, като гоиде въ тази количка - не може да носи тази материя. Вие живѣте съ вашитѣ стари възгледи, които сж количка. Станали сте възрастни. Спорите (в)се тогава - кой е направилъ тази количка така, че не е предвидилъ да я направи малко по-голяма. Защо вие не си направите по-голяма количка?

Сега всички казвате, че трѣбва да се живѣе. Като пишете буквата Ж - това е желание да се живѣе. Линиитѣ, които образуватъ буквата Ж, сж желанията да се живѣе. Малкиятъ линии, които правятъ Ж - то колкото да се движи - това е желанието да се проявить. Въ Ж - то имате ржцетѣ и краката въ движение. Въ пречупения кръстъ човѣкъ иска да живѣе, пречупва краката, ржцетѣ. Това е единъ знакъ. То не е знакъ, но то е едно движение, което става въ природата. Ако вие сега не знаете да се държите, тогава де ви е самообладанието? Ако не може да държите главата си правилно, перпендикулярно, де е вашата воля? Защото имате една голяма тежестъ на главата, която всѣки моментъ, ако се изгуби равновесието, може да паднете. Човѣкъ е една величина неустойчива. Осювата, върху която сте построени, е много неустойчива. Трѣбва да седнѣшъ, да лизнѣшъ равновесие. При навеждането какво искате да кажете? Запримѣрь: ти се навеждашъ напредъ,

или коремът ти излезе напредъ, или навеждашъ главата си напредъ, или назадъ. Кои сж причинитѣ, че навежда(те) главата (си) на едната или на другата страна? Отъ мозька зависи. На нѣкои хора главата е наведена налѣво, понеже дѣсната страна на мозька е по-тежка (и, за) да пази равновесие, навежда главата на другата страна. На нѣкои мозькьнтъ (отъ) лѣвата страна е по-тежкькъ - тогава главата се навежда надѣсно. На нѣкои задната частъ на мозька е по-развита - тогава човѣкъ се навежда напредъ. На нѣкои мозькьтъ е по-тежкькъ отпреди. На нѣкои главитѣ сж изправени нагоре, празни сж. Празнитѣ класове на пивата се нагоре стѣрчатъ. Нѣкой си вдигналъ очитѣ нагоре, къмъ Бога гледа. Той не знае какво е нагоре. Това е нѣкаква човѣшка мисль, изразена на физическото поле. Тогава ще помислишь, ще разгледашъ вселената, която Богъ е създалъ. Туй, което гледашь, не мисли, че е оня свѣтъ. То е само проявление на Бога.

Вие досега мислите, че Господъ досега никога не е слизалъ въ нѣкое човѣшко сърдце. Казвате, че духътъ е слизалъ, но то е другъ въпросъ. На кого досега слыцето е идвало на гости? Нищо на боговетѣ, нищо на светциитѣ е идвало. (В)се нѣкой лжчъ отгоре, отъ пространството, ще дойде до нѣкой светия, или ще влезе въ тебе. Единъ лжчъ на свѣтлината, той се пречупилъ нѣкъде, че този лжчъ, като влезе въ тебе - ще върви напредъ. Той не може да влезе въ друго. Вие се спирате върху живота (му). Този лжчъ, като влезе, той ще внесе животъ въ себе си, но той ще бжде животъ на единъ лжчъ. А пъкъ животътъ не се проявява само въ единъ лжчъ. Безбройни лжчи има, които излизатъ отъ слыцето на живота. И вие ще устните само една малка частъ (отъ тѣхъ).

Сега вие искате да ви говоря на единъ езикъ, (и той) да бжде въ съгласие съ вашитѣ колчки, съ вашитѣ разбираня. Казвате: "Да разберемъ". Хубаво, съгласенъ съмъ съ васъ, че трѣбва да ви говоря на единъ понятенъ езикъ. Наскоро ми донесоха петъ праскови, много едри. Гледамъ - едната много голѣма. Искамъ да зная колко тежи. Працамъ една сестра да я претегли на ба-

калницата. Тя се връща и казва, че тежи 260 грама. Повече от четвъртъ кило. Четири праскови тежат едно кило и 40 грама. Азъ предполагамъ 100-150 грама (за една). То сж предположения, пъкъ искаме да сравня съ една мърка (точно) колко тежи. Ще ме попита пъкой, защо я тегля. (За да) зная вече колко тежи. (Щомъ) зная каква е формата, колко е тежестъта ѝ, ако се изгуби - ще я намърямъ. Тя тежи 260 грама, но тя не е "прегълбна" точно. Плодовете от едно дърво никога не тежатъ еднакво. Малко различие има въ всичкитъ. Ако имате точна мърка, теглика, (ще откриете, че) всичкитъ плодове се различаватъ по тежестъ. (И така) ще намърите плода, (който) се е загубилъ. Формата не е една и сжица, и цвѣтътъ не е единъ и сжищъ. Има едно широко различие, въ което ние можемъ да разпознаваме пъщата. Вие сега мислите, че каквато и да е мисль и другъ може да (я) мисли, но има едно голъмо различие между вашитъ мисли и вашитъ схващания и схващанията на пъкои други. И старитъ мислятъ за любовта, и младитъ мислятъ за любовта, и възрастниятъ мисли за любовта. Но каква грамадна разлика има въ понятията (за) любовта.

Вие може да живѣете, както искате - това е ваше право. Но никога не налагайте онова ваше право на другитъ хора като ваше лично право. Когато азъ говоря, правото, което азъ имамъ - никой не може да го има. Щомъ вие ми налагате вашето право и азъ ви налагамъ моето право - то е вече насилие. Всички искате да налагате вашето право. На себе си може да го налагате, (а) на другитъ може да го представите. Ако харесватъ вашето право - доброволно може да го взематъ. Ще имъ представите вашата кжица. (И) ако видятъ (какъ) е наредена, може да (я) взематъ (за) единъ образецъ. Но вие да цетете и да имъ налагате вашитъ разбирация - то нито е (и) за вашето добро. И Божественото, като слѣзе въ васъ, ни най-малко не измѣня човѣшкото естество. Духътъ, като слѣзе въ нервния човѣкъ, той ще се покаже нервень. Въ разположения - ще бжде разположень. Въ онзи, който обича да си похапва, остава пакъ такъвъ. (Въ) който е спривавъ, спривавъ си остава. Като дойде духътъ - учи

го, внася нѣщо ново, учи го самъ да се справи съ тази сприва-
востъ, казва (му) защо е спривавъ. (Защото) той много бърза.
Нѣма една права преценка (за) времето. Въ малко време иска
скоро да свърши работа за цѣль день. Той иска за 5-10 минути да
я свърши. Духътъ казва: "Не може тази работа да стане за по-
ловинъ часъ. Цѣль день се изисква". Като оперешъ една риза, че
я туришъ на вѣжето, ще (ти) вземе 4-5 часа, докато се изсуши.
Той вдига шумъ, защо да не грѣе слънцето, да (я) нагорещи, да
се олади съ топло жельзо отгоре. Виждамъ, като ги гледаятъ
съ топлото жельзо - нѣкъде (е) пресилена работа, изгорено (е).
После казватъ: "Извинете". Нѣма извинение. Какво ще извиня-
вамъ? Изгорили ризата ми - ще извинявамъ. Казва: "Прости ми".
Какво ще ти простя? Нѣма какво да ти прощавамъ.

Сега вие казвате: "Той е много спривавъ". Той е много спри-
хавъ, пѣкъ ти си толкозъ разложенъ, че работата, която се свър-
шва за петъ минути, ти трѣбва цѣль день да я свършишъ. (И)
казва: "Азъ съмъ разложенъ човѣкъ". Спривавиятъ иска работа-
та отъ цѣль день за петъ минути да я свърши, пѣкъ разложени-
ята - работата, която се свършва за петъ минути, иска да я
свърши за цѣль день. Размѣнили сж си ролитѣ. Ти, който си спри-
хавъ, трѣбва да вѣзешъ за работата, (за) която се изисква цѣль
день. (А) пѣкъ разложенията - да иде на неговото мѣсто. Разло-
жениятъ да иде на мѣстото на спривавия, и спривавиятъ да иде
на мѣстото на разложениа. Търпеливитѣ хора знаещъ колко сж
спривави. Той не се показва, той търпи, но е спривавъ. Набрала
се много вода. Вие още нѣмате философия. Видишъ една позрѣ-
шка - да се радвашъ на човѣка. Падналь нѣкой на земята - какво
лошо има въ това? Азъ какъ гледамъ на нѣщата? Ние на дребно
гледаме сега, не на широко, много на дребно гледаме. Паднала
нѣкоя ябълка - детето се радва. Клонищата сж високи (и) мал-
кото дете не може да си откъсне. Ябълката паднала за дете-
то - да я вземе. Услужва му. (А ти) казвашъ: "Да бѣше седѣла".
Но ти ще я вземешъ. Тази ябълка паднала, детето минава, де-
тето я взема. (Ако) ябълката не пада - пакъ е за добре. На туй
(дете) стомахътъ е разстроенъ, (а) ябълкитѣ не сж узрѣли. Ако

падне тази ябълка, то ще я вземе, ще я изяде (и) ще го боли корема. Затуй ябълката останала горе, да не му причини болка. Когато узрбе, самата ябълка иска да му услужи, (а) въ другия случай - не иска да му причини болка. Вие така не гледате. Кажват: "Защо да нѣмамъ пари, защо да нѣмамъ дрехи, защо да нѣмамъ обуца?" За да не те боли корема, за да не те боли главата, за да може да спишъ добре, за да може да се учишъ добре. Затова нѣмамъ пари. Защото паритѣ сж еднѣ товарѣ - непотрѣбнѣ за ума. Ти ще се карашъ съ хората за тѣхъ. Вие ще кажете: "Безъ пари не може". То с другъ въпросъ. Безъ пари не може - съгласенъ съмъ. Не може, разбира се. Отивамъ на трамвая, безъ пари не ме пуцатъ. Пари ми трѣбватъ, за да ме пуснатъ на трамвая. Трѣбватъ ми 5 лева. Защо ще искамъ 5 хиляди лева? Искамъ да си направя една кѣща за 25 хиляди лева, или за 50 хиляди лева, или за 100 хиляди лева. Защо ще искамъ 100 милиона? 25 хиляди ще поускамъ - ни стотинка повече, ни стотинка по-малко. Вие, като искате, винаги туряте единъ левъ повече. То с вашата погрѣшка. Нѣкой нѣтъ туряте единъ левъ по-малко. Накъ с вашата погрѣшка. Точно ще туришъ 25 хиляди лева. Една кѣща ми трѣбва - за 25 хиляди лева. За 50 (хиляди) не искамъ, за 100 хиляди не искамъ. За 25 хиляди една кѣща с много по-благословение, отколкото за 50 хиляди, която не обичамъ. Нѣкой момъкъ, високъ два метра, обикне една кѣсичка мома. Не иска да бжде като него такава мотовила*. Гледамъ го - единъ контрастъ. (Тя) като дете върви съ него. Нему му е приятно. Дойде нѣкъде, вземе я на ръце, пренесе я презъ реката като негово дете. Ти намирашъ едно несъответствие, че не си приличатъ. Въ механическо отношение - не си приличатъ, но въ органическия свѣтъ - си приличатъ. Тя е по-далечъ отъ него, затова низка се вижда. И тя е като него висока. Дългиятъ момъкъ и кѣсата мома са отдалечени, тѣ не може да живѣятъ добре. И поколѣнието ще бжде като тѣхъ: които мязатъ на бащата - ще бждатъ високи, които мязатъ на майката - ще бждатъ низки. Кои сж причинитѣ за низкитѣ хора? Тѣзи хора, които сж високи, голѣмо припѣснение сж имали, затова сж станали много високи

нагоре. Тъзи, които сж низки, сж били нашироко, нѣмало никой. (Тѣ) на високо не растатъ, но на дебело растатъ. Следователно: високитѣ - тънки ставатъ, кжситѣ - дебели ставатъ. Сега това азъ ви превеждамъ само за изяснение, за да мислите.

Имате единица житено зърно, единица царевица, единица риба, една птица, единъ конь, имате и единъ човѣкъ. Всичко имате шестъ единици. Едни и сжици ли сж качества на тия единици? Казвате: "Едно, едно". Или казвате: "Азъ, азъ". Ако житеното зърно каже "азъ" - човѣкъ ли е? Ако царевицата каже "азъ" - човѣкъ ли е? Ако и другитѣ кажатъ "азъ" - не сж "азъ". Човѣкъ само като каже - разбираме. Всички тия единици се събиратъ въ него. Всичкитѣ единици сж 6. На какво е равно? Равно е на 6 единици. Сега, да се направи вътрешна връзка. Като събирате нѣщата, какъ може да ги съберете на едно мѣсто? Житенитѣ зърна може ли да ги съберете на едно мѣсто? Въ една торба може ли да ги съберете? Какъ ще ги съберете? Може ли да живѣятъ заедно? Житеното зърно и царевицата не може да живѣятъ въ вашата кжца. Нѣматъ условия. Освенъ, ако ги постѣте въ една саксия - може да растатъ, (но) трѣбва да вземете грижа. Ако живѣятъ въ вашата кжца - ще бждатъ хилави*. Тѣ трѣбва да живѣятъ далечъ отъ кжци, на нивата. Рибата може ли да живѣе у васъ? - Не. Вода трѣбва, за да живѣе. Ами птицата? - Въ въздуха, горе, трѣбва да живѣе. И човѣкъ трѣбва да живѣе при своитѣ си. Сега казвате: "Защо житото да не може да живѣе при мене?" - Не може да живѣе.

Сега казваме: "Да живѣемъ заедно". Чрезъ Духа Божи можемъ да живѣемъ. Ние може ли да живѣемъ единъ въ другъ? То е най-мжчното схващане, да живѣемъ единъ въ другъ. То (се) подразбира - да работимъ за доброто на нѣкого. Ти мислишь заради него. Ако ти мислишь, ако ти чувствувашь нѣщо заради него, той може да живѣе надалече отъ тебе, може да живѣеши заради него. Вие казвате, че за да обичате нѣкого, той трѣбва да бжде въ вашата количка. Той, щомъ дойде въ вашата количка, ще се намѣри въ притѣснение. Никога не викайте хората въ вашата малка количка тѣ да се качатъ. Нѣма мѣсто, заради него.

Тя е само заради васъ. Той да си дойде съ своята количка. После, между него и васъ, да има разстояние. Казвамъ: Въ какво именно трѣбва да се приложи това? Тогава ние говоримъ за любовта, или говоримъ за живота, или говоримъ за истината, или говоримъ за знанието. Какво трѣбва ние да разбираме въ сжщностъ? Въ сегашния животъ въ какво отношение трѣбва да разбираме живота? Станешъ, искашъ да живѣешъ. Какво разбирате подъ думитъ "искашъ да живѣешъ"? Ти, на главата си, имашъ седемъ отвѣрстия. Очитъ ти искатъ свѣтлина. Ушитъ ти искатъ звукъ, говоръ, да чуятъ нѣщо. Носътъ ти изисква ухане. Устата ти изисква ядене. Вие имате очи, уши, носъ, уста - всичко четири отвѣрстия. На какво съответствуватъ тия отвѣрстия? Ако възприемешъ свѣтлината - ще се научишъ хубаво да рисувашъ, да пишешъ. Ако слушашъ хубаво - ще се научишъ хубаво да говоришъ. Ако възприемешъ уханието - ще се научишъ да преценявашъ, преценка да давашъ на нѣщата. Като видишъ уханието на единъ цвѣтъ - ще видишъ и неговото съдържание. Та казвамъ: Когато дойде единъ човѣкъ при васъ, съ очитъ си трѣбва да го прецените. Да гледашъ единъ човѣкъ съ очитъ си, мозъкътъ ви трѣбва да образува свѣтлина. Ако вашиятъ мозъкъ не изпраца свѣтлина, васъ хората нѣма да ви виждатъ. Ако вие сте едно тъмно тѣло - не препрацате никаква свѣтлина. Васъ хората не може да ви обичатъ, нито вие може да обичате сами себе си. За да обичашъ самия себе си, трѣбва да има кое да обичашъ въ себе си. Вие, въ сегашното състояние, кое обичате въ себе си? -Като се погледнешъ въ огледалото - приятно ти е. Кое обичашъ? Нѣкой пжтъ се харесвашъ. Кое харесвашъ въ себе си? Другъ пжтъ не харесвашъ. Кое не харесвашъ? Вие се намирате на изпитъ сега. (И) казвате:"Не го знамъ". Че не го знаете - не го знаете. Колко безбройни нѣща има, които не знаете.

Вие пѣте тукъ. Но отъ пѣне до пѣне има разлика. Може ли, като затворимъ лампитъ и вие като запѣте, да дойде свѣтлина? -Не можете. И азъ, ако пѣя, пакъ нѣма да дойде свѣтлината. Понеже вече е направена една инсталация, защо

ще ходимъ да харчимъ излишни енергии за нова инсталация? Може да направимъ да свѣтне и безъ лампи. Но защо ще харчимъ тази енергия, когато има свѣтлина? Какъвъ ще бжде поводътъ? Ако азъ направя тия лампи да свѣтятъ, вие ще станете ли по-добри? -Нѣма да станете. Ще се учудвате. Вие ще искате като мене и вие да го направите. И вие може да го направите, пъкъ светътъ нѣма да стане по-добъръ. Мислите ли, че като влѣзе електричеството въ света, хората станаха по-добри? Удобства иматъ повече, но не сж станали по-добри. Сега, съ лампичката, лесно може да станешъ добъръ. Много практично е. Като напишешъ копчето - може да го видишъ.

Въ съвременния животъ (трѣбва) на мѣсто да се приложатъ окултните науки за възпитанието на хората. Сега съ тѣхъ си служатъ да търсятъ престъпниците. Съ тия науки представятъ единъ престъпникъ какъвъ с. Това не е наука. Това е медицина. (За) да се възпита човѣкъ, трѣбва да се търсятъ ония, нормалните, белези на човѣшкия животъ. Ако вашите очи бѣха голѣми колкото моята луна, какви щѣхте да бждете? Каква трѣбваше да бжде главата ви? Ако устата бѣше широка половина метъръ, или ако ушите ви бѣха дълги 75 сантиметра, какво трѣбваше да бжде ухото? Хубави сж ония уши, които схващатъ най-тънките приятни гласове. Хубави очи сж (онѣзи), които виждатъ най-хубавите цѣтлове. Носъ, който различава най-хубавите ухания на цѣтята. Уста, която вкусва различните храни и разпознава храните - тази уста е добра. Тази уста трѣбва да знае и добре да говори. Ако устата не знае да говори хубаво и не знае да различава храните, ако носътъ не може да различава уханията, (ако) ухото не може да различава звуковете и, (ако) очите не могатъ да различаватъ свѣтлината, казваме: "Слаби сж очите, слаби сж ушите, слабъ е носътъ, слаба е устата".

Азъ имахъ наскоро единъ примѣръ. Единъ денъ ще ходимъ на екскурзия и (сме) хванали единъ малъкъ автомобилъ за 5 души, а 9 души влѣзохме вътре. Казвамъ: "Не става тъй. Други се сърдятъ, че нѣмало мѣсто заради тѣхъ". Хванахме втория пжтъ единъ автомобилъ, който побира 35-37 души. На двама души,

рът, понеже хоботът му показва интелигентност. Неговият нос е там. Слоноът и комарът си приличат. И пеперудитъ съ дългитъ си хоботи си приличат. Слоноът, комарът и пеперудитъ си приличат. Комарът мисли, че е ученъ човѣкъ и, че като него ученъ човѣкъ нѣма. Пеперудата мисли, че като нея такава красива нѣма. И слонътъ си мисли, че като него нѣма. Паякътъ хване пеперудата - опапа я. Дойде нѣкоя птичка, гълтне комара и учениятъ влѣзе вътре. Слоноът и него го вързанахъ да носи трѣби. Питамъ: Но какво се отличава този, голѣмиятъ, слонъ, по какво се отличава комарътъ? Много харесвамъ комаритъ, понеже сж много музикални. И доста умни сж. Преди години, когато азъ бѣхъ въ Варна, бѣхъ въ единъ хотелъ (и) имахъ въ стаята единъ музикаленъ комаръ. Бѣше се скрилъ нѣкъде и вечерно време дебне, като река да задрѣмя - дойде и запѣ. Доста музикаленъ тонъ имаше. Нѣкой пжтъ вземе високи тонове (и) казва: "Кръвчица". Щомъ се пробудя - никакъвъ го нѣма. Като река да задрѣмя - устѣца кога задрѣмвамъ. Сутринъ гледамъ - кацналъ, изтеглялъ малко кръвъ. Казва: "Да взема малко отъ кръвта на този светия, да опитамъ, че и азъ да стана като него. Най-после го намѣрихъ". Казвамъ му: "Я да си вървишь при комаритъ". Три-четири пжти му казахъ: "Нѣкоя вечеръ ще те ударя, ще те претрепамъ, ще ме накарашь престѣпление да направя. Досега никакво престѣпление не съмъ правилъ. Ще ме държатъ отговоренъ, ще ме теглятъ подъ сждъ за единъ комаръ, че съмъ извършилъ престѣпление".

Таманъ се освободихъ отъ този комаръ, ето иде една госпожица мишка. Седи тя въ стаята и гледамъ - бута хлѣба. Увия го въ кърпа, вдигна го нависоко, тя пакъ се качи. Памирамъ - яла отъ хлѣба, пѣкъ (и) стаята се умириса. На езика ми пришки излѣзоха. Казахъ ѝ нѣколко пжти - тя не си отива. Една вечеръ азъ се ухитрихъ. Намѣрихъ единъ голѣмъ пликъ, турихъ хлѣба вътре. Притаихъ се като светия - чакамъ да влѣзе въ плика. Като влѣзе - написнахъ я. Седи насреща и си мърда муцуната. Казвамъ ѝ: "Защо ти не ме питашъ, защо ходишь да ядешъ хлѣба и стаята ми умириса?" Пуснахъ я сутринята отгоре, дадохъ ѝ единъ урокъ.

които въззоха, направихъ имъ услуга, (а ти) пощурѣха. Едната бѣше една сестра възрашна, другата - млада сестра. И двѣтъ пощурѣха. Едната ми писа такава безобразно писмо - по-безобразно писмо никой не ми е писалъ. Защо? Азъ зная защо. Глупава работа. Тя пише така, но погрѣшката е моя. Тя искаше пешъ да си ходи, (а) азъ искахъ да ѝ услужа. Понеже не я турихме въ автомобилата дето искаше тя, на първото мѣсто, (на)прави цѣлъ единъ въпросъ за почетното мѣсто. После - автомобилътъ не е мой, азъ никакво разпореждане не съмъ далъ когото кжде да турятъ. Турели ги, които не си съответствуватъ. Нѣкой пжтъ (така) се събирате вие, че не се разбирате. Когато не обичате - не трѣбва да сѣдате до него. Които се обичатъ - да сѣдатъ единъ до другъ. Които не се обичатъ - между тѣхъ ще турите да седнатъ други, които се обичатъ, за да се поляризиратъ. Въпросътъ не е само за тази сестра. Тази сестра се прояви, другитѣ още не сж се проявили.

Тая сутринъ изпращамъ си цигулката. Една млада и една стара сестра се спрѣкаха за цигулката. Споръ е, кой да я носи - младата или старата. Ако младата я носи - ще придане едни качества, ако старата я носи - ще приложи други качества. Цигулката се противеше, не искаше старата да я носи. Това е желанието на цигулката. Тя иска да се подмлади, младъ да я носи. Азъ вземахъ спраната на цигулката. Отварямъ прозореца (и) казвамъ: "Оставете младата да я носи, това е желанието на цигулката. Въ реда на пѣщата е да се подмладява. Тя е госта стара, 300 години има, остарѣла (е). Искане да се подмлади, модерна да стане, бръчки не иска".

Азъ не искамъ да правя критика върху пѣщата. Не искамъ да критикувамъ, защото ще критикувамъ себе си. Всичката погрѣшка е, че съмъ ви събралъ толкозъ разнообразни и сега ви занимавамъ (така), че отъ васъ да излѣзе нѣщо. Азъ ви казвамъ: Отъ васъ ще стане това, което е вложено въ васъ. Който е царевица - царевица ще стане. Който е жито - жито ще стане. Който е ябълка - ябълка ще стане. Който е круша, който е риба, който е комаръ - това и ще стане. Учено сжщество е кома-

рътът, понеже хоботът му показва интелигентност. Неговият нос е там. Слоният и комарът си приличат. И пеперудите с дългите си хоботи си приличат. Слоният, комарът и пеперудите си приличат. Комарът мисли, че е учен човък и, че като него учен човък няма. Пеперудата мисли, че като нея такава красива няма. И слонът си мисли, че като него няма. Паякът хване пеперудата - опа я. Доиде някоя птичка, галтне комара и ученият влече вжтре. Слоният и него го вързанап да носи тръби. Питамъ: Но какво се отличава този, голбият, слонъ, по какво се отличава комарът? Много харесвамъ комарите, понеже сж много музикални. И доста умни сж. Преди години, когато азъ бѣхъ въ Варна, бѣхъ въ единъ хотелъ (и) имахъ въ стаята единъ музикаленъ комаръ. Бѣше се скрилъ някъде и вечерно време дебне, като река да задрѣмя - доиде и запѣ. Доста музикаленъ тоиъ имаше. Някой пътъ вземе високи тонове (и) казва: "Кръвчица". Щомъ се пробудя - никакъвъ го няма. Като река да задрѣмя - устца кога задрѣмвамъ. Сутринъ гледамъ - кацналъ, изтеглилъ малко кръвъ. Казва: "Да взема малко отъ кръвта на този светия, да опитамъ, че и азъ да стана като него. Най-после го намѣрихъ". Казвамъ му: "Я да си вървишъ при комарите". Три-четири пъти му казахъ: "Някоя вечеръ ще те ударя, ще те претрепамъ, ще ме накараишъ престъпление да направя. Досега никакво престъпление не съмъ правилъ. Ще ме държатъ отговоренъ, ще ме теглятъ подъ сждъ за единъ комаръ, че съмъ извършилъ престъпление".

Таманъ се освободихъ отъ този комаръ, ето иде една госпожица мишка. Седи тя въ стаята и гледамъ - бута хлѣба. Увия го въ кърпа, вдигна го на високо, тя пакъ се качи. Намирамъ - яла отъ хлѣба, пѣкъ (и) стаята се умириса. На езика ми пришку излѣзоха. Казахъ ѝ няколко пъти - тя не си отива. Една вечеръ азъ се ухитрихъ. Намѣрихъ единъ голтъ пликъ, турихъ хлѣба вжтре. Притаихъ се като светия - чакамъ да влече въ плика. Като влече - натиснахъ я. Седи насреща и си мърда муцуната. Казвамъ ѝ: "Защо ти не ме питашъ, защо ходишъ да ядешъ хлѣба и стаята ми умириса?" Пуснахъ я сутринята отгоре, дадохъ ѝ единъ урокъ.

Отъ третия етажъ я пуснахъ. Щомъ я пуснахъ, веднага взе къмъ югъ по улицата. Освободихъ се отъ нея. Какво ще каже тази мишка? Че ме обича? Тя обичаше хлѣба. Ако нѣмахъ хлѣбъ, (тя) не щеше да дойде при мене. Ако кръвта ми не бѣше добра, комарътъ нѣмаше да дойде при мене. Не се заблуждавайте. Ние се заблуждаваме и казваме, (че) много (ме) обича - колкото комаръ. Мишката и тя толкозъ ме обича. Азъ бихъ я търпѣлъ, но цѣлата стая се вмируса. Мирише. Да я пратя на баня да се окъже - не иска да иде. Трѣбваше азъ да я окъжа, (но) тя не се съгласява. Мишка къде ли се?

Казвамъ сега: Другото е моралъ. (Вие) казвате: "Да бждемъ добри". Вие граздите върху единъ животъ, дето и доброто и злото сж заедно. Вие искате да бждете добри, безъ да бждете лоши. Вие живѣете въ единъ животъ, дето и доброто и злото сж две сестри. Обичатъ се доброто и злото. Вие сега искате да турите единъ клѣнъ между доброто и злото - да ги раздѣлите. Казвате: "Ние сме добри". Ти си въ познание на доброто и злото. Богъ казва: "Да не ядешъ отъ дървото, дето живѣе доброто и злото". Следователно: вие искате да бждете добри, безъ да правите зло. То е невъзможно. Вие искате да бждете лоши, безъ да правите добро. Невъзможно е. Ако си лошъ - ще правишъ добро. Ако си добъръ - ще правишъ зло. Ами ти, като изядешъ житото, не правишъ ли зло, кажете ми? Когато изядешъ една кокошка, не правишъ ли зло? Ние сега мислимъ, че сме много добри хора. Нѣкой пжтъ гледамъ нѣкоя муха. Като кацне - философствува. Нѣкой пжтъ безпокои ме. Ударя я, (тя) падне на земята. Не че искамъ да я убия. Гледамъ - мухата паднала. Казвамъ: "Нека седи, какво има". Гледамъ я дали ще стане или не. Като стане - стане ми приятно. Отворя вратата, изпжда я навънъ. Казвамъ (й): "Навънъ стой, не влизай въ стаята, може да стане инцидентъ, може да се блъснемъ". Съ моята ржка може да я ударя (и) повече. Има такива мисли въ живота, подобни на мухитѣ. Тѣ безпокоятъ. Първото пѣцо е вредението (имъ).

(Та) който и да е да носи цигулката ми - има право. Ако искате да носите моята цигулка, въ година(та) има 365 дни (и),

ако тукъ сте 700 (души) - въ две години (може) всѣки да дойде по единъ пжтъ да носи цигулката ми. Нѣкой пжтъ нѣкои искатъ да ме видятъ повече. Отъ тѣхъ зависи. Слънцето изгрѣва (и) слънцето нѣма да дойде при мене, (а) азъ трѣбва да излѣза да го видя. То ще прати на всичкитѣ отъ своята енергия. То ще ми прати единъ малъкъ подаръкъ. Нѣкой денъ ще ми прати червенихъ лжчи, нѣкой денъ - портокаловитѣ, нѣкой денъ - жълтитѣ, зеленитѣ, синитѣ, яносинитѣ, виолетовитѣ. Ако ми прати отъ червенихъ лжчи - въ мене животътъ ще се увеличи. Ако ви прати отъ портокаловитѣ лжчи подаръкъ - ще се индивидуализираме, ще се устѣя като човѣкъ. Ако ми прати зеленитѣ лжчи - ще устѣя, че организмътъ ми се развива правилно: стомахътъ (ми) функционира намѣсто, мозъкътъ функционира, гробоветѣ функциониратъ. Ако прати жълтитѣ лжчи - започвамъ да се чувствувамъ добре. Ако прати синитѣ лжчи - имамъ разположение да се моля, хубаво да размишлявамъ. Ако ми прати виолетовитѣ лжчи - ще стане силна волята ми, ще започна малко да заповѣдвамъ.

Та казвамъ: Желанието ви да ме видите и да ви видя е нормално. Когато азъ видя нѣкого - приятно ми е. Защо? - Понеже за мене всичкитѣ хора сж проявление на Бога. Като срещна единъ човѣкъ гледамъ какво да ми даде и какво азъ ще му дамъ. То е първото нѣщо, каквото то може да ви даде. Всѣки, когото обичате, той (ви) дава повече. Който ви дава и комуто вие давате, той ви обича повече. Който ви дава повече на васъ, вие го обичате повече. И комуто вие давате повече, той ви обича повече. Има едно отношение (въ) любовта: пропорционално (е) на онава, което ти давашъ. Божията Любовь е безгранична, понеже Богъ безгранично дава. Той е създалъ свѣта. Нему Му е приятно да дава отъ Себе си. Ние не можемъ да бждемъ като Него, понеже нѣмаме туй, безграничното богатство. Въ Него е всичкото богатство. По нѣкой пжтъ и Той ни дава, за да можемъ и ние да даваме. Ние по-малко ще раздаваме сега. На едно цѣлте колко вода трѣбва да му дадешъ? 50-100 грама. Много интересно е да обичашъ единъ човѣкъ и да знаешъ отъ какво

той се нуждае, да знаещь оть какво той има нужда. Това е обичь.

Бихь желалъ да направите единъ опитъ за една седмица. Между васъ тукъ, на Изгърѣва, да стане рай. За една седмица го направете, после пакъ ще го туримъ по-обикновено. За една седмица да направимъ единъ рай. Сега вие съгласни ли сте за една седмица да направимъ рай? Ще си вземете една тетрадка, (за) да видите всѣко отклонение. Като се зароди - ще го запишете. Ще си отбележите времето, (напримѣрь) има едно облаче на изтокъ. На изтокъ е справедливостъта. Ако на северъ се зароди - тамъ е истината. Ако на югъ се зароди - тамъ е доброто. Ако на западъ се зароди - тамъ е доволството. Като ти дадатъ правдата - ти си доволенъ. Срецу правдата седи доволството. Срецу истината седи доброто. Защото доброто е нѣщо материално. Една седмица тукъ да живѣете като въ рая. Като излѣзете изъ района на Изгърѣва, може да правите каквото искате. Щомъ като влѣзете тукъ - да се измѣните. Като че сте въ рая. Да забравите свѣта - вземане, даване, обиди. Да мислите, че всичко е наредено. Да мислите, че сте милиардери (и) имате всичко на разположение. Съгласни ли сте за една седмица? Не само единъ, но всички да се съгласите. Ако туримъ това, ще кажете: "Днесъ какво(то) казва Учителътъ, мълкомъ ще го приложимъ". Като влѣзете (въ) него день - ще размишлявате, цѣла седмица ще размишлявате за невидимия свѣтъ. (Трѣбва) да виждате въ природата навсѣкжде доброто. (Като) погледнешь слънцето - да ти е приятно. Като видишъ дима - да видишъ красота въ дима. Като се биятъ въ единъ домъ - да видишъ (сякашъ), че си изтѣрватъ праха. Да оставимъ другото.

Трѣбва да си (по)говоримъ малко музикално. Ние сме дошли до едно мѣсто, (където), като се пѣе една пѣсенъ, не се пѣе ясно. Всѣкога пѣсенъта трѣбва да се пѣе различно. Вие имате единъ възгледъ: Богъ е вложилъ нѣщо въ вашата гуца, което въ този животъ трѣбва да се развива. Доброто, което е въ васъ, да се развива въ съгласие съ злото. И злото, което е въ васъ, да се развива въ съгласие съ доброто. Започва една пѣсенъ отъ до. До е освобождение. Искашъ да пѣешъ "освобождение". Нѣкой

пжтъ искашъ да се освободишъ, устѣцашъ се ограниченъ - пѣи до. /Учительтъ, съ цигулата въ ржка, пѣе до, после пѣе “животъ”. Учительтъ изпѣ “животъ” въ различни вариации/. Каква е разликата (между) началото на освобождението и края на освобождението? Ти си неразположенъ, (разположенъ). /Учительтъ пѣе “животъ” много пжти (и) “Въ живота азъ обичамъ истината, въ живота азъ обичамъ труда, въ живота азъ обичамъ истината, въ живота азъ обичамъ труда, труда, труда, обичамъ труда”/. Какво означава “трудъ”? Като се трудишъ - да (си) превеждашъ. Вие живѣете въ едни свѣтъ на препятствие. Какво трѣбва да го правишъ (него - свѣта на препятствието), ако това Жне се пречупи, ако човѣкъ не превиwa краката си? (Защото) при свиването на краката, става скжсяване - то е пречупване на кръста. Знакътъ на Хитлера - то е животътъ въ движение. Я изпѣйте съ мене “животъ”. /Всички пѣятъ. (Учительтъ) пѣе “Колко азъ те обичамъ тебе”/. Какво ви коштува да изпѣете това? / (Учительтъ) пѣе “Обичамъ те, защото ти не ме обичашъ”/. Не че не ме обичашъ. “Не ме обича” ето за мене какво значи: че “не ме обича”, разбирамъ, че не дава възможност азъ да се проявя, (т.е.) ти въздържашъ своята любовъ азъ да се проявя. Ти не може да обичашъ, безъ той да ти дава възможност. Той, като показва, че не те обича, той замълчава. Какъ ти ще се проявишъ (тогава)? Той не те обича, остава ти да го обичашъ, остава ти да се проявишъ (и) ще ти даде всичкитѣ блага - той (ще)ти (даде) хиляди плодове. Азъ те обичамъ, защото ти не ме обичашъ. Азъ те обичамъ, защото ти си ми далъ възможност азъ да се проявя вече. То(ва) е мисълта. Когато ви кажатъ, че нѣкой не ви обича, и вие по нѣкой пжтъ мислите, че Господъ не ви обича. Значи той ви дава възможност вие да се проявите. Вие се самозаблуждавате. Проявете се - тогава да видите. Научете се да се проявите, да върватъ, че Богъ ви обича.

Сега нѣкои искатъ да предадемъ нѣщо музикално. Въ времето ще се загуби този смисълъ. Животътъ се развива въ съвсемъ друга гама. Вие никога не може да седнете и на вашите

заблуждения да имъ пѣте. На живота може да пѣте “колко много те обичамъ”. На заблужденията не може да пѣте “колко много ви обичамъ”. Ако пѣте на живота, нему му е приятно. Ако нѣкой ви каже на ухото “Колко много те обичамъ” - вие ще се стѣпанете. Казвате: “Има нѣщо”. Когато кажете, че много обичате кокошката, тя казва: “Маалко по-надалече отъ вашата обичь”. Като пѣя, кокошката казва: “Какво добро може да ми направитъ? Ти може да ми пѣешъ, че ме обичашъ”. Онѣзи, които не обичате, попѣйте имъ “Колко азъ те обичамъ”. Поне тѣй направете. Сега въ вашия умъ сега мисльта: “Азъ може да взема нѣкоя класическа пѣсенъ отъ Бетовенъ”. Но то е голѣма работа. Тази музика, отъ Бетовенъ, е за бждейция вѣкъ, не е засега. Сега се мжчатъ, мжчатъ, какво искалъ да каже Бетовенъ, какво казалъ Бетовенъ. Тази класическа музика е взета отъ свѣтилищата. Нѣкои цигулари, като свирятъ, правятъ движения. Но той, (цигуларятъ), гига си главата. Но, ако не мисли, главата му е празна. Натѣгне, наведе се наголу. Много цигулари свирятъ съ наведена глава повече, отколкуто трѣбва. Единъ малъкъ наклонъ на главата напредъ може да има.

Често нѣкой казва: “Моитѣ почитания”, и прави единъ лекъ поклонъ. Другъ прави много голѣмъ поклонъ. Нѣкой леко се прекланя, прави малъкъ реверансъ*, другъ прави голѣмъ реверансъ. Като направитъ голѣмъ реверансъ, харчишъ енергия за сто души. Въ (другъ) единъ свѣтъ ще те държатъ отговоренъ, защо ти такъвъ реверансъ му прави. Казвамъ: Учете се. Защото въ оня свѣтъ, като щете, само за единъ реверансъ ще ви върнатъ. Сега азъ тукъ нѣмамъ предвидъ никого. Когато говоря, азъ казвамъ на себе си: Причината си ти, тия хора си бѣха въ свѣта, що ги събра?

Казвамъ на васъ: Развивайте онова, което Богъ е турилъ въ вашия умъ. Развивайте онова, което Богъ е турилъ въ вашето сърце. Развивайте онова, което Богъ е вложилъ въ васъ. Нѣкои отъ васъ има да развивате (чувството за) времето. Нѣкои има да развивате чувството на красотата. Нѣкои има да развивате чувството на милосърдието, на справедливостъ-

та, на реда, порядъка, на чистотата. Някои отъ васъ има да развивате чувството на достойнство, да имашъ достойнство. Какъ се проявява достойнството? - Ти (да) се изправишъ, (да) вървишъ наперенъ, а не да тръгнешъ като баба. Другъ, като върви, да има осанка, че като го видите да ви е приятно. Гледамъ, някои хора се движатъ много хубаво. Спирамъ се да ги гледамъ - като художникъ, който рисува. Има нѣщо хубаво. Когато умътъ е заетъ съ хубави работи, човѣкъ се движи добре. Щомъ имате разположение на ума, на сърдцето и на волята - винаги ще ходите хубаво. Да мислишъ, да чувствувашъ - то е здравето на човѣка. То е благословение. Виждате, (че) въ всички, въ васъ, има много хубави работи.

Снощи, тукъ, (бѣше) една сестра, въ която влѣзли духоветъ (и) искатъ да бждатъ свободни. Влизамъ въ положението ѝ. Но човѣкъ, което дава на хората, тѣ трѣбва да иматъ нужда отъ него. Ако двама хлѣбари дойдатъ на Изгърва да си продаватъ хлѣба, ще има конкуренция. "Отъ мене купете, отъ мене купете". Вие дойдете до любовта и всѣки иска повече. Всѣки иска да образува кржжокъ. То е бакалница, то е хлѣбарница. Оставете свободни другитѣ. Ако сте бакалинъ, оставете свободно който иска да дойде при васъ. Свободна търговия. Ако е по любовъ - оставете хората да (ви) обичатъ, както тѣ могатъ да обичатъ, както (тѣ) разбиратъ. И другитѣ да ви оставятъ свободни да ги обичате, както вие разбирате. Азъ не искамъ за любовта да ви давамъ едно правило. Ако искамъ да ви дамъ правило, ще ви кажа: Елате съ мене да вървите и, каквото азъ правя, ако ви отърва - правете го. Не се спирамъ да давамъ наставления. Или спра се при нѣкой, на когото кракътъ е изкълченъ. То е анормално състояние, (когато) азъ ще му причиня болка на крака. Трѣбва да му обяснявамъ, защо така постъпвамъ. (Тоѝ) казва: "Не знаешъ ли, че ме боли кракътъ? Защо го мърдашъ?" - Защото, ако азъ не му мърдамъ крака, нѣма да го намѣстятъ. (Тоѝ) казва: "Човѣцината трѣбва да имашъ". - Човѣцината е въ това, че като му мърдамъ крака - да го намѣстятъ, и следъ единъ день да бжде здравъ. Ако му мърдамъ крака, и следъ де-

сега деня не е здравъ - нѣмамъ човѣщина. Азъ ще (му) намѣстя крака и следъ единъ денъ ще оздравѣе. Тогава съмъ постъпилъ по човѣщии. Ако не оздравѣе следъ единъ денъ - не съмъ постъпилъ по човѣщии. Казвамъ: И вие, когато намѣствате крака, и следъ единъ денъ (той) оздравѣе - на мѣсто е. Но, ако следъ де-сетъ деня не може да оздравѣе - не е на мѣсто.

Вие имате абсолютно право. Всѣки може да постъпни, как-то иска. Тогава и хората ще постъпватъ спрямо васъ, както ти искатъ. Ако всинца постъпваме, както Богъ изисква, Той ни говори. /Учителъ ти "животъ"/. Азъ ето какъ гледамъ на живота. Мъчно е да имате този възгледъ. Нѣкой се отнася съ васъ малко по-зле, отколкото трѣбва. То е вѣтъръ. И то си има добрата страна. Ако бурята е по-силна - разклаца дърветата, подобрява кръвообращението. Ако нѣкой ви е кръсалъ повече - буря е то. Не че е неразположенъ, но вѣтърътъ духналъ нѣкакъ си, нѣкои наклонилъ по-силно, отколкото трѣбва.

Дръжте онова правило, което отъ памти-вѣка имате въ себе си. Както Господъ ви говори на васъ, така и вие говорете. Слушайте Го. Както Той ви говори отвѣтре, така и вие говорете. Вие, като слушате едно нѣщо - приятно ви е. После, като излезете отвънъ - мъчно се прави. При Господа, като говорите - лесно говорите. Но вънъ отъ Него - мъчно се говори.

Та за тази сестра, която ми писа писмото, казвамъ си: Погрѣшката е въ тебе. Ти, ако бѣше на нейното мѣсто, щѣше да направишъ сжщото. Така разбира тя. Права е. Кривъ съмъ азъ, че наехъ автомобилъ. Кривъ е автомобилътъ, че дойде. Криво е времето, че бѣше хубаво. Криво бѣше слънцето, че грѣ мно-го добре. Криви бѣхме ние, че имахме пари да идемъ. Ако нѣмах-ме пари - пешъ щѣхме да идемъ. Сега даже азъ, както ви говоря, бихъ ви говорилъ по-обективно. Обективно се говори, когато този животъ, който сега носимъ, той е единъ чуждъ товаръ. Това не е лошо. Ние сме като затворници, които носимъ зат-ворнически халати. Турятъ ти халата, препашатъ те, ти не го обичашъ, (но) трѣбва да го носишъ. Хамалинъ си, хамалѣкътъ не ти е приятенъ, но трѣбва да носишъ. Учителъ си, ти какъ ще

постъпиш? Деца имаш, съ всички не постъпваш еднакво. Къмъ нѣкои си разположенъ, къмъ други не си разположенъ. Азъ съмъ гледалъ бащи, (когато) нѣкой пѣть дойде детето, бащата не е разположенъ - бльсне го. Другъ пѣть е разположенъ - гали го. Поправя погрѣшката. Нѣкой пѣть - нежно го гали. Ще донесе ябълка, ще купи нѣщо - по този начинъ ще поправи работата. Заглажда, (но) само отгоре.

Казвате:”Да сме ясновидци, да предвиждаме нѣщата”. Вие искате всички да бъдете ясновидци. Предвиждашъ нѣщо, не може да го избѣгнешъ. Изкуството е, като ги предвиждашъ, да може да ги избѣгнешъ. Всички вие попадате все въ заблуждения въ живота. Има нѣкои сжщества извънъ земята, които само скандали правятъ. Запримѣрь: нѣкой отвори шишето съ масло, остави го отворено (и) казва:”После ще туря тапата”. (И) така се заглавика, (че) бутне шишето и разлѣе маслото. Най-първо, като оставишъ шишето, запуши го и го тури надалече. Не слушай тия, които ти говорятъ. Казватъ ти нѣкой пѣть:”Кажу ми да не мисли, че си будала”. (Ти) имашъ достоинство. Покажи, че имашъ (и) човѣщина. Не го слушай. Кажу на себе си:”Азъ нѣма да го правя”. На себе си, като дойде - ти не прави това. Погрѣшките не се повтарятъ. Една погрѣшка ти два пѣти не можешъ да я направишъ. Тази сестра, която ми писа това писмо, тя втори пѣть не може да направи тази погрѣшка. Това ме радва. Азъ държа писмото. Казахъ, че е безобразно. Като махна “безъ” - става “образно”. Това, което е написала, е много “образно”. Турямъ това, което е направила (и) е много “безобразно”. Като отгѣля “безъ” - то значи “плащ”. Той не е скроенъ така, както трѣбва. Погрѣшката е, като влѣзете въ невидимия свѣтъ, ще видите вашата бѣла дреха съ малки точкици нашарена. Господъ, като не иска да ви гледа съ нацанана дреха, толкозъ мждъръ е, че отъ всичките наши погрѣшки прави хубави цвѣтя. На мѣстото на погрѣшките, туря цвѣтя. Всичките цвѣтя, които сжществуватъ на земята, се дължатъ на нашите погрѣшки, на безобразното говорене. Богъ го е обърналъ и е направилъ цвѣтя, листа. Рѣките направилъ отъ нашето говорене.

Каквото направиме ние, Той го обръща и ние се радваме. Благодарение на нашите погрѣшки, Той е направилъ всичките тия хубави работи, за да се изправятъ. Като видите хубавите нѣща, ще кажете: "Това сж нашите погрѣшки. Благодаримъ на Бога, че отъ нашите погрѣшки е направилъ най-добрите нѣща". Като стане празень, Богъ поправя нашите погрѣшки. Като дойдатъ облаците, пакъ е хубаво. Нашите погрѣшки донесоха облаците, дръждятъ ще дойде, вѣтърътъ духа. Всичко въ природата е на свое мѣсто, само ние не го оценяваме. Казвамъ: Да благодаримъ за живота, който ни е далъ, за тѣлото, което ни е далъ, за очите, за ушите, за носа, за устата, за ржцетъ, за прѣстите, пъкъ да благодаримъ и за вѣтки косъмъ. Колко косми имамъ мои, които сж изгубени. Съжالياвамъ, (че) нѣкой косъмъ е падналъ нѣкъде, на нѣкое нечисто мѣсто, спрага. Дреха имашъ, тя е пропята съ твоя магнетизъмъ. Не е хубаво да си давате дрехите. Ако давашъ дрехата (си) - трѣбва да я гадешъ на нѣкой добъръ човѣкъ, не на лошъ. На лошъ, ако я гадешъ - ще страдашъ. Давайте на онѣзи, които ви лобятъ. Служете на Бога, който ви лоби. Законътъ е такъвъ. Служете на онѣзи, които ви обичатъ. Служете на Бога, Който ни обича. Като ни остане време, ще служимъ и на онѣзи, които не ни обичатъ.

Единъ день моята речъ, която ви говорихъ днесъ, ще я намѣрите въ природата. Всичките погрѣшки ще ги намѣрите като хубави цвѣтя. Може би идната година да ги намѣрите.

Отче нашъ.

XX година

3. Лекция отъ Общия Окултенъ класъ

9 октомврий 1940 год., Сръда, 5 ч.с.

Изгръвъ.

ПЛАНЕТНИ ВЛИЯНИЯ

Добрата молитва. Мисли, право мисли. Пишете върху една тема, върху която никой не е писалъ.

Има нѣща, които не трѣбва да се обясняватъ. Безпрепятствено е да обяснявашъ, какво нѣщо е зрението. Защото, следъ като го обяснишъ, нѣма да виждашъ по-добре. (Нѣкой) казва: "Да ми се обясни". -Какво ще ти се обясни? Туй, което виждашъ, то е зрението. Както и да ти се обяснява - нѣма да го виждашъ по-добре. Та по нѣкой пжтъ вие се смущавате отъ нѣкои работи, искате да ви се обяснятъ. И да ви се обяснятъ - толкова ще разберете. Да ви се обяснятъ материалитѣ на зрението - то е другъ въпросъ. Но не искайте самото зрение да ви се обясни. Нѣкой отъ васъ казва: "Я ми кажи, какво нѣщо е човѣшката мисль?" -Нѣма какво да ти се обяснява. Ти, като ме запитвашъ - то е. (Той) казва: "Я ми кажи, какво нѣщо е яденето?" -И да ти го обяснявамъ, нима ще ядешъ по-добре? И безъ да ти го обяснявамъ, ще ядешъ сладко. Питатъ ме: "Какво нѣщо е религията?" Нѣма защо да ви обяснявамъ. (Нѣкой) казва: "Обясни ми, какво е любовта?" -Тя е понятна. Тя е най-понятното нѣщо. И да ви го обяснявамъ, нѣма да обичате повече, отколкото вие обичате. Кое трѣбва да се обясни сега? -Това, което не знаешъ, трѣбва да се обяснява. Контраститѣ идатъ. Отъ кое трѣбва да давашъ - отъ което имашъ или отъ което нѣмашъ? Отъ кое трѣбва да давашъ - отъ това, което сега имашъ или отъ онова, което за бждеще ще дойде?

Сега мнозина отъ васъ искатъ да станатъ добри, че тогава да идатъ въ свѣта да работятъ. Искате да станете по-

учени. Разбира се, това е някаква идея във васъ. Право е. Но на всяка идея има едно място, на което човекъ може да се заблуждава. Не измѣняйте плана, който сте приели отгоре. Не измѣняйте онези планъ, който, като сте слѣзли отъ невидимия свѣтъ, сж ви дали и вие сте го подписали, че ще го изпълните. Казаха сж ви: "Може ли това да изпълните?" Вие сте подписали, че всичко това ще го изпълните. Щомъ като дойдете на земята, казвате: "То е мъчно", коригирате го, турите го въ санѣтка и си направите единъ свой грандиозенъ планъ и започвате да го реализирате. Всинца, които ме слушате, сте отъ тѣзи, които имате нови планове, ваши планове, които искате да ги реализирате. Всички спорове ставатъ за плановете. Всички тия планове се цитиратъ. Върнете се къмъ плана, който сте подписали отгоре. Казвате: "Служене на Бога или да обичаме Бога". То сж две думи. Обичай Бога. Обичай ближния си. Люби Бога. Люби ближния си. Питате ме: "Какъ да Го любимъ?" Вие ме питате: "Какъ трѣбва да ядемъ?" Колко лекции (е) дала майката на детето си, какъ да яде? Майката написе главата на детето къмъ сърцата си и то вече знае. После написе другата страна и то вече знае законитъ на физиката, какъ да изтегля млѣкото, да дой майка си. Първата наука, която сж научили децата, е да смучатъ. Първото смучало въ свѣта, което се е родило, това е детето. Първата помпа за изтегляне (на) млѣкото е детето. Сега това е научно.

Има научни работи. Казватъ: "Първоначалната субстанция, или есенция на нѣщата, ония велики принципи". Есенциално, субстанционално - какво означаватъ? Есенция - значи първото вещество, отъ което е създаденъ свѣтътъ. Есенцията значи ядката на нѣщата, най-финото. Субстанцията е веществото, което изпълва цѣлото пространство. Така обясняватъ философитъ. Есенцията е нѣщо като ядка, нѣщо още по-fino. Но какво се отличаватъ? Ако вземете на български "Субстанция" и "Есенция" - по това се различаватъ. С и Е - това е геометрически представено. Субстанция значи едно вещество,

което постоянно се мѣни като месечината, но не може да изчезне. Вечно промѣнение става въ него. Есенцията е едно вещество, което обича да се разширява.

Едно малко дете, въ Варненско, си играло на бобъ. Играло си съ черъ бобъ. Дошло му на умъ да си тури въ ухото отъ боба. Туря го, влиза боба въ ухото. Следъ като влиза боба въ ухото на детето, то започва да реве. Защо? - За да ви го дамъ запримѣрь. Заради мене го направило. Този бобъ въ ухото се овлажнява и започва да се надува. Като влиза, (той) казва: "Хубаво, топличко, влажничко". Започва да се надува, да расте. 2, 3, 4, 5, 6 вечери реве детето, крѣска. Чудятъ се, какво да го правятъ. Хирурзи тогава нѣмало. Иде тогава единъ старецъ, намира една дълга, тънка игла, направи я като кука, хваца боба съ куката и полека-лека го изважда изъ ухото.

Та ви казвамъ: И вие всица имате по единъ бобъ. Турили сте го нѣкъде, пъкъ този бобъ миренъ не седи, той е анархистъ. Като влѣзе, като намѣри влага, топлина, свѣтлина, иска да расте. Сега, по нѣкой пжтъ, и вие искате да бждете добри. Погъ думата "добри" разбирамъ да имате едно организиране. Доброто седи въ организирането на човѣшката мисль, на човѣшкитѣ чувства и на човѣшкитѣ постжпки. Тази велика сила въ свѣта, която организира хубавото въ човѣка - то е доброто. А пъкъ онова, което доставя материала, доставчикътъ на материала, съ който трѣбва да се организира свѣта - то е зло. Злото е единъ доставчикъ. Доставя злото, но и скжпо взема. Какъвто материалъ искашъ - ще достави, но много трѣбва да платишъ. Та казвамъ: Злото е доставчикъ, който взема 3-4 пжти повече, отколкото материала струва. Като вземешъ веднажъ отъ този материалъ, втори пжтъ не помислювашъ да вземешъ.

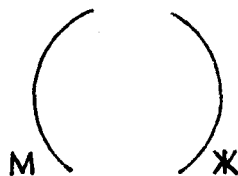
Сега да оставимъ тия работи, тѣ сж общи, нищо нѣма да ви ползватъ. Питаме, дали сте добри? Че сте добри - добри сте, защото, ако не бѣхте добри, не щѣхте да бждете на земята. А пъкъ, че сте лоши - лоши сте, защото, ако не бѣхте лоши, не щѣхте да имате тази форма. Тѣй щото, че сте на земята,

показва, че сте добри: формата, която имате, показва, че сте лоши. Вие ще кажете: "Какъ?" - А-то, лошиятъ човѣкъ, отъ Бога е излѣзаль. Кой отъ васъ ще отрече, че не е излѣзаль отъ Бога? Д - това е доброто. Разликата между лошото и доброто, сто каква е: тя е разликата въ буквитъ А и Д. Лошото ще го намѣрите въ българската буква А, доброто - въ българската буква Д. Въ какво седи разликата? - Лошото е отворено, щедро. Лошото, като го обърнешъ нагоре, става чаша. Като обърнешъ чашата, всичко се изсипва навънъ. Туѣ добро, умно станало. Турило дъно на А-то, каквото тури вътре - не го пуца. Доброто, каквото хване, не пуца отъ себе си. Сега нали вие въ злото сте много щедри. Запримѣрь: когато се разсърдите - щедро давате. Казвате: "Гой ме нарѣза". Че той ти (е) далъ свободно разни прѣптения отъ въздуха, после те направи по-активенъ. Никого не си билъ влаженъ, никого не си плакаль. Идешъ въ кѣщи - плачешъ. Никого сърцето не те е боляло. Заболи те сърцето. Нѣкой пѣтъ и стомахътъ те заболѣ. Какво лошо има, какво лошо има? Казвамъ: Щомъ те заболѣ, този човѣкъ ти е намазаль стомаха съ фино масло - какво има? Пѣкъ (и) е облѣкаль сърцето ти съ една много тънка блуза. Казвате: "Болка има-мъ". Не е болка, (а) съ масло те е намазаль. Ти ще усѣтишъ обонянието на това масло - то не ти харесва. Построишъ една кѣща - хареса ти, друга - не ти хареса. Защо едната кѣща харесвашъ, другата не харесвашъ? - Различни сж съображенията. Влизашъ въ единия апартаментъ - хубавъ, по-евтинъ, веднага го хванешъ. Другиятъ е хубавъ, но скѣпъ - не го харесвашъ. Ще кажешъ, че е скѣпъ и, че не може да го наемешъ. Този е по-удобенъ, понеже е по-евтинъ. Влизашъ въ единъ апартаментъ - приятно ти е, понеже има удобства, вода има. Влизашъ въ другъ - нѣма вода, нѣма удобства. Вие ще изберете този апартаментъ, който има вода. Влизашъ въ единъ апартаментъ - има хубаво освѣтление. Влизашъ въ другъ - нѣма освѣтление. Харесвашъ, който има освѣтление. Значи, за да харесвате единъ апартаментъ, (той) има известни качества.

Та казвамъ: Туи, което събира у човѣка - то е доброто. Като ви дойде една добра мисълъ, вие не я приемате. Като ви дойде нѣкоя хубава мисълъ, вие не знаете какъ да я възприемете. Сънуващъ единъ много хубавъ сънъ съ декламация - най-хубавата поезия, всичко ти е ясно въ ума. Събудишъ се, всичко помнишъ. Не го запишешъ, мислишъ на сутринята, като станешъ, ще го запишешъ. Като станешъ сутринята, поменъ нѣма отъ съня, всичко си забравилъ. Исаишъ да си спомнишъ, какъ хубаво бѣха наредени думитѣ, но всичко си забравилъ. Като се събудишъ, на момента запиши всичко. Вие срѣщате нѣкой човѣкъ и го харесвате, че е добъръ. Но въ какво седи доброто на човѣка? Когато срещнешъ единъ добъръ човѣкъ, презъ деня всичко ти се нареди. Каквото започнешъ, всичко ти върви. Той е добъръ човѣкъ. Той е отворилъ пѣтъ него денъ, и ти си радостенъ и веселъ, защото си срещналъ добрия човѣкъ. Срещнешъ нѣкой човѣкъ, когото не харесвашъ, него денъ не ти върви. Казвате: "Кой е лошиятъ и кой е добриятъ човѣкъ?" Всѣки човѣкъ, който, като го срещнешъ и ти оправя пѣтя, е добъръ човѣкъ. Всѣки човѣкъ, когото срещнешъ и ти обърква пѣтя, той е лошъ човѣкъ. Азъ определямъ конкретно да се запознаете. Че могава, какво трѣбва да правите? Лошитѣ хора въ свѣта иматъ особени тарифи, по които пжтуютъ. Ще ги изучавате, за да не ги срещнете. Като слиза отъ трена*, да го не срещнешъ. Ще изучавате и тарифитѣ на добритѣ хора, и тѣ иматъ тарифи. Когато тѣ слѣзатъ, тѣхъ да ги срѣщате. Ето, колко лесна работата става, да си оправимъ живота. Вие не сте изучавали тарифитѣ на добритѣ хора, не ви върви работата. Срѣщашъ тѣзи, които не трѣбва да срѣщашъ.

Разправятъ, въ миналото имало единъ философъ, който се родилъ слѣпъ. Той изучилъ философията за слънцето, всичко знаелъ за слънцето. Но какво нѣщо е свѣтлината на слънцето, не знаелъ. Има много хора, които иматъ очи. Но денемъ, когато слънцето грѣе, тѣ спятъ. Когато слънцето залѣзе, тѣ ставатъ. Ицѣла нощъ ходятъ и като ноцимитѣ птици ходятъ. Казва-

мъ: Толкозъ сме наблогоавали, търсимъ слънцето, не сме го вид-
 ъли още. Когато слънцето изгрѣва - тѣ спятъ. Когато слънце-
 то залѣзва - тѣ се събуждатъ. Оиѣзи отъ васъ, кошто нѣкой
 пжлѣ ме питатъ: "Има ли Господь или нѣма?", азъ изведнажъ си
 казвамъ: Този е отъ тѣзи, кошто денемъ спятъ. Този, който
 казва, че има Господь, (за него) казвамъ: Този се е прогубилъ.
 Нѣма какво да се доказва, дали Господь сществува. Да пита-
 шъ: "Сществува ли Господь или не?", то е всѣтаку да пита-
 шъ: "Азъ живѣя или не?" Дали туй, което съзнавамъ, съмъ азъ
 или нѣкой другъ? Единъ страненъ американски философъ имало.
 И той се опелелъ, (защото) той ималъ жена и се опелелъ - не
 знаелъ жена му ли е той, или той е жена му. Объркалъ се фило-
 софътъ. Въ какво се объркалъ той?
 Женскиятъ принципъ - това е единъ
 огънатъ принципъ. Въ гадениятъ слу-
 чай злото е мжжкия принципъ, а доб-
 рото - женския принципъ. Доброто
 събира, то е вглжбнато, а мжжкиятъ
 принципъ е изпъкналъ. Но мжжътъ са-
 мо на физическото поле е мжжъ, въ
 духовния свѣтъ е жена. Тогава, какво
 ще правишъ? Въ духовниятъ свѣтъ мжжътъ е жена и жената
 (е) мжжъ. Мжжътъ на физическото поле, на духовното става
 жена и жената става мжжъ. Какво ще правите, (когато) вие не
 може да познаете мжжа си - той е съ другъ характеръ, (съ) дру-
 го лице? -Той я познава, но той мълачи, не се изказва. И жената
 го познава. Вие казвате: "Мжжътъ, като че станалъ нова жена.
 И жената, като че станала новъ мжжъ". Сега тѣ двамата и
 мълачатъ. Като дойдатъ на физическото поле - пакъ се знаятъ.
 Сега какво ще разберете? Вие говорите за жената туй, което
 не е. Жена е туй, което събира. Мжжъ е това, което дава. Зна-
 чи мжжътъ, който на земята е давалъ, казва: "Азъ се давахъ,
 сега ти ще даваишъ". Като иде въ она свѣтъ, той обърналъ из-
 пъкналата частъ и казва: "Сега азъ търся единъ, който да ми

дава. На оня свѣтъ давахъ, сега ще вземамъ". Тъй, щото това е правото. Жена е туй, което събира. Мжжъ е туй, което дава. Казвате: "Като идемъ въ оня свѣтъ, какво ще правимъ?" - Ако въ този свѣтъ си давалъ, въ онзи свѣтъ ще вземашъ. Ако въ този свѣтъ си вземалъ, въ оня свѣтъ ще давашъ. Сега туй не го знаете. Нѣкои мислите, че тукъ ще бждете мжже и въ оня свѣтъ ще бждете мжже. Това сега ще го опитате. То е фактъ. Не искамъ вие да вѣрвате. Ще го опитате. Смѣна на принципитъ ще стане. Неизмѣнно същество въ свѣта е само Богъ. Всички други същества взематъ всевъзможни форми. Запримѣрь: вие може да се възмуцавате отъ формата на една пеперуда. Но нѣкой пжтъ има ангели, които идатъ въ формата на пеперуда и ходятъ между хората. Пеперудата е едно малко аеропланче. Ангелътъ се качи и ходи отъ цвѣтъ на цвѣтъ, разхожда се. Ти си имашъ една идея за пеперудата, че била глупава. Но вие имате единъ аеропланъ - аеропланътъ не е разуменъ, но онзи, който е въ аероплана, той е разуменъ, той мисли. Значи, една пеперуда е едно аеропланче. Ангелътъ се качи на аеропланчето и дойде при тебе. Ти казвашъ: "Тази, глупавата пеперуда". -(Но), има разумно въ пеперудата. Като погледнешъ очитъ на пеперудата - доста изгрятъ, върти си очитъ като нѣкоя млада мома. После, много умна е. Че дългиятъ хоботъ, какво показва? - Идешъ нощъ, много разбира. Ако не бѣше толкова умна, какъ ще ѝ дадатъ такава царска греха? Една пеперуда носи царска греха.

Сега се намирате въ едно положение, понеже сте влѣзли въ гжстата материя. Трѣбва да работите. Има известни неудобства, но то е едно временно състояние. Въ тази материя вие трѣбва да извадите нѣкакъвъ материалъ. Вие спрагате, този материалъ трѣбва да се извади. Рагвайте се, този материалъ може да ви е наученъ. Всевъзможни материали има, (така), че следъ замислането си нѣкои материали ще ги оставите тукъ, нѣкои ще ги занесете въ оня свѣтъ. По-финитъ материали ще обработите. Казвамъ: Сега какво трѣбва да се обработва? Най-първо, какво разбирате човѣкъ да бжде справедливъ? Спри-

ведливостѣта вече спада къмъ Божественя свѣтъ. Справедливостѣта се намира на горната частъ на главата. Справедливостѣта, то е съзнанието, че на всѣки човѣкъ ще му отгледеш правото, което ти искашъ да имашъ за себе си.

Правото, което ти имашъ за себе си, туй право ще го гадешъ и на другитѣ. Дъшашъ въздуха - оставяшъ човѣка и той да диша свободно, както ти. Ти имашъ свѣтлина - ще оставишъ този човѣкъ да възприеме свѣтлината, както той разбира, не както ти разбирашъ. Нѣма да заставашъ предъ неговитѣ очи да му запуляшъ слънцето. Ще се отдалечишъ въ лѣво или въ дѣсно и той да възприеме свѣтлината. Не мислете, че той нѣма разбирание. Всичкитѣ души, които сж дошли на земята, иматъ разбирание. Вие мислите, че нѣкой човѣкъ е по-невежа, другъ, (че е) по-ученъ. Че има по-учени хора, има. Въ какво седи силата? Единъ конь, който носи 100 килограма и единъ конь, който носи 50 килограма - въ какво седи разликата? Единиятъ конь носи 50 килограма жито, другиятъ конь носи 100 килограма пѣськъ. Онзи е по-силенъ, другиятъ е по-слабъ. Но въ слабиятъ конь има повече съдържание, а въ силниятъ конь има по-малко съдържание. Съвременнитѣ хора, които разглеждатъ ученостѣта на хората, се спиратъ на външнитѣ нѣща. Най-първо теглъха пѣська. Който пѣськъ повече тежи, по-умень е човѣкъ. После се оказа, че не е така. Не е важенъ обемътъ на пѣська, но е важно съдържанието. Понеже човѣкъ не мисли съ всичкия си мозъкъ, той мисли само съ предната частъ на мозъка, задъ челото. Човѣкъ е религиозенъ, но не е религиозенъ съ цѣлия си мозъкъ, а е религиозенъ съ горната частъ на мозъка - една малка частъ на мозъка. Човѣкъ е духовенъ само съ една малка частъ на мозъка. Материалистъ е само съ малка частъ отъ мозъка си, не съ всичкия си мозъкъ е материалистъ. (Нѣкой) казва: "Той е голѣмъ материалистъ". То е повърхностно разбиране. Човѣкъ отчасти е материалистъ, отчасти е духовенъ, отчасти е Божественъ. Меж-

ду физическият святъ, между духовниятъ и Божествениятъ святъ има едно съотношение. Физическият святъ е погрѣбенъ за провѣрка на нѣщата. Когато отъ Божествения святъ искатъ да провѣрятъ едно нѣщо, провѣрватъ го на земята. Всички вие сте дошли на земята, за да провѣрите, да видите какво приложение имате, доколко сте справедливи. Сега, като се върнете, една крива представа ще добиете, като кажемъ, като се върнете. Вие считате оня святъ материаленъ святъ. Живѣете въ една кѣща, считате, че вашата кѣща е материаленъ святъ. Ходите по планинитъ да събирате цвѣтя, изучавате ботаника. Следъ като сте събрали всичкитъ тия цвѣтя, вие се връщате въ кѣщи, дето започвате тѣзи цвѣтя да ги сортирате. Считате, че външниятъ святъ е материаленъ, а вашата кѣща (е) духовенъ святъ и Божественъ святъ, дето сортирате тия цвѣтя. Ще си съставите една теория за цвѣтята, върху която ще пицете. Сега се явява мъчнотията да намѣрите връзката. Вие срѣцате едно червено цвѣте (и) питате: "Защо туй цвѣте е червено?" Срещнете едно цвѣте бѣло (и) не знаете защо е бѣло. Друго цвѣте срещнете портокалово, друго розово, синьо, жълто. Искате да знаете защо природата ги е направила така разнообразни. Тѣ сж етикети. Ти си малокръвенъ. Червеното цвѣте показва пѣтя, какъ да имашъ изобилна, чиста кръвъ. Ако разбирате, ако знаете пѣтя и законитъ на червения цвѣтъ, всички ще имате едно лице отлично, розово, красиво, цѣхте да бждете всички жизнерадостни, а не както сте се сгушили сега. Пѣма го червениятъ цвѣтъ. Ако знаехте законитъ на жълтия цвѣтъ, цѣхте да имате единъ отличенъ умъ, който нѣма да вижда противоречията, но всичко разрешава веднага. Сега (на) васъ ви дойде едно малко противодействие въ живота и нѣкой пѣтъ за нищо и никакво вие се разсърдите. Единъ мъжъ ще се разсърди, че жена му не е турила достатъчно пиперь въ яденето. Американецътъ ще се разсърди, че жена му е турила пиперь. Българинътъ ще се разсърди, ако (жена му) не тури пиперь въ яденето. Американцитъ, понеже сж по-умни, не турятъ пи-

перъ въ яденето. Правятъ яденето безъ пиперъ и той самъ да си тури, колкото иска.

Ще ви преведа единъ малъкъ анекдотъ. Единъ отъ председателитъ на Съединенитъ щати повикалъ на гости двама видни водители на индийцитъ - главатаритъхни. Единиятъ младъ - около на 25 години, другиятъ старъ - на 60 години. И двамата ги угощава председателятъ. Американцитъ иматъ една горчица като нашия хрѣнъ - много люта. Ако вземешъ много, ще ти потекатъ съзвитъ. Имало сложено на масата отъ горчицата и младиятъ индиецъ взелъ, и изведнажъ потекли съзвита отъ очитъ му. Но си мълчи, нищо не казва. Стариятъ се учудилъ и го пита, защо плаче - отъ умиление на яденето ли? "Глача, казва (му), че миналата година по това време баща ми се удави въ Горановото езеро". Стариятъ индиецъ иска да опита горчицата и го пита: "Какво е това?" - "Опитай го". Понеже той искалъ да го опита, той взелъ още повече отъ другия, (толкова), че започналъ да се задушава. Младиятъ го пита: "Защо се задушавашъ, защо плачешъ?" - "Глача, казва, защото миналата година и ти не се удави съ баща си". Често и вие отъ горчицитъ на живота вземате. Има доста горчици, но по пѣткой пжтъ ще вземешъ помалко.

Онѣзи, които сж изучавали астрологията, (знаятъ, че) има една наука, която е синтетична, дава философия на живота. Мнозина казватъ, че Марсъ му влияе, Луната имала влияние върху човѣка, Венера имала влияние, Юпитеръ ималъ влияние, Сатурнъ, после Земята... И той ги търси по небето. Юпитеръ е на срѣдата на темето на човѣка. Сатурнъ е отстрану, въ горната част на главата. Венера има два аспекта - въ задната част (на) тила и въ горната част на челото, въ срѣдата. Марсъ е отъ дветъ страни на главата, надъ ушитъ - два аспекта има и той. Юпитеръ дава дължина на главата, мозъка активностъ. Сатурнъ дава разширение на човѣшкия умъ, на човѣшкото съзнание. Луната дава и тя разширение на челото. Разширение дава и Марсъ.

Та казвамъ: Цѣлиятъ мозъкъ е свързанъ. Разнитѣ облас-
ти на мозъка сж свързани съ планетитѣ. Всичкитѣ планети вли-
яатъ на човѣшкия мозъкъ. Не само планетитѣ, но и земята, и
всичкитѣ звезди влиаятъ. Мозъкътъ ви е възприемателъ на оно-
ва, което Богъ (е) създалъ. Богъ дава, ние възприемаме и изуча-
ваме нѣщата. Всичко онова, което възприемемъ, трѣбва да го
изучимъ. Не цѣлата вселена, но ще изучимъ онова, благородно-
то, което Юпитерь дава. Достоинство какво е? -Да се само-
уважаваме. Не трѣбва да унижавате никого въ свѣта. Да не уни-
жавате себе си и другитѣ да не унижавате. Да уважаваме себе
си и другитѣ да уважаваме. Юпитерь е учитель, който учи хо-
рата себе си да не унижаватъ, да не грѣшатъ. Да грѣшишь, зна-
чи да унижавашъ себе си. Да съблазнявашъ другитѣ, значи да
унижавашъ другитѣ. Не съблазнявайте себе си, не съблазнявай-
те и другитѣ. Това е Юпитерь. Като дойдете до Сатурнъ, той
ви учи. Въ него е страхътъ, но въ него (е) и справедливостта.
Безъ Сатурнъ нѣма да бъдете справедливи. Той ви казва кое е
право. Казва:”Опитайте ума си. Едно време бѣхъ единъ отъ голъ-
бимитѣ богове. Смѣгнаха ме за една моя малка погрѣшка, изгуби-
хъ си първото положение, останахъ си само съ венеца на бого-
ветѣ. Но онова, което азъ желяехъ, не можахъ да го постигна”.
Сега пакъ нѣма да го постигнете. (Ако) ти си единъ търговецъ,
ако не слушаашъ Сатурнъ, ако само два пжти излъжешъ своитѣ
съдружници или вашитѣ клиенти, тѣ ще се отчаятъ и предпри-
ятието ще фалира. Единъ ученъ човѣкъ, ако не е внимателенъ
въ своитѣ научни изследвания, създава една лъжлива теория. Или
единъ лѣкаръ. Който и да е отъ васъ, ако нѣмате мисълъ, която
да съответствува на Божествената справедливостъ, вие сами
започвате да губите. По нѣкой пжтъ вие изгубвате въра въ себе
си. Защо? -Вие сами се лъжете. Нѣма какво да се лъжете. Най-
първо трѣбва да вървате, че Богъ всичко ви е далъ на васъ и се
изисква време да работите. Вие мислите, че като дойдете на
земята, че нѣкой философъ ще ви даде нѣщо. Не. Този философъ
може само да ви покаже пжтя, по който да се развивате. Пѣкой

човѣкъ е способенъ да изучава езицитѣ, не всички хора сж еднакво способни за езицитѣ. Когато човѣкъ е способенъ да изучава езици, очитѣ сж особено построени. Онзи, който е музикаленъ, особено е построено челото (му). Има едно особено мѣсто, дето има тази музикалностъ. Туй значи, че нѣкои имате повече любовъ, нѣкъ друзи имате по-малко любовъ къмъ музиката.

Та казвамъ: Ако вие искате да изучавате музиката, дружете съ хора, които сж музикални, които сж работили въ музиката. Тѣ ще ви дадатъ вдъхновение. Ако искате въ себе си да добиете достоинство, дружете съ хора, въ които достоинството е развито. Ако искате да развиете религиозното чувство, любовъ къмъ Бога, дружете съ хора, които сж развили тази любовъ. То е предметно учение. Любовта трѣбва да я виждашъ не само теоретически. (А) като единъ ботаникъ - ти, едно цвѣте, единъ карамфилъ, ти трѣбва да го видишъ, за да имашъ една представа за него. Казвамъ: Дружете съ хора, които иматъ тия чувства и способности развити. Всичка сте особени цвѣтя. Но добре разберете тази особеностъ. Особени екземпляри сте. Тукъ сте като въ една ботаническа градина. Всѣки е на мѣстото си. Всѣки единъ може да бжде предметно учение. Нѣкой отъ васъ не иска да бжде предметно учение. Ами, че единъ цигуларъ, който свири на сцената, не е ли предметно учение? Всички сж концентрирали ума си, (че) не може да свири, както трѣбва. Онази публика има особено мнение.

Сега азъ ще ви представя най-лесната страна на живота. Най-лесната страна на живота е да бждешъ търговецъ или на жито, или на дрехи. Житото нѣма да го садишъ ти. Като купувашъ, купувай най-хубавото жито. И дрехи като купувашъ, купувай най-хубавитѣ дрехи, че да продавашъ най-хубавата стока. То се изисква отъ васъ. Най-първо да продавате това, което е най-хубаво, за да се повдигне вашето реноме*. Дойде единъ човѣкъ, ще му продадете една дреха, че като ви срещне, той да ви благодари. Имате една мисль, като срещнешъ единъ човѣкъ - не да гледашъ на лошата страна, но на добрата страна.

Азъ имахъ единъ малъкъ примѣръ сега. Мисля, преди два дена дойде една млада гражданка отъ София съ своето дете. Исканѣкакви съвети. Води съ себе си едно малко дете. Влиза майката и виждамъ, че майката е родена при хубави условия, има хубави черти. Тя води детето и още като влѣзе, въ мене изпъкна едно чувство. Виждамъ, че това дете е упорито, своенравно. Като го виждамъ своенравно, понеже изпратихъ тихо своята мисль, туй дете влѣзе и тѣ ми го препоръчаха, че никога не плачело, било послушно. Като влѣзе, веднага въ детето се събуди страха при твърдостта (мисльта), да не би да взема майка му. Исканѣпърво да излѣзе навънъ, тегли се. Казвамъ: "Пуснете го да излѣзе". Следъ като излѣзе навънъ, мисли, че и майка му ще излѣзе, (и) то почна да плаче. Тѣ казватъ, че никога не плачело, а то отънѣнъ плаче. Обича майка си и го (е) страхъ да не я изгуби. Тази упоритостъ въ детето не може да се смекчи безъ любовъ. Казвамъ на майката: "То не мяза[†] на васъ, мяза на бащата". Бащата е такъвъ, каквото е детето.

Казвамъ. Човѣшката упоритостъ не може да се смекчи безъ Божията любовъ. Не е лоша упоритостта. То е твърдостъ. Твърдостта е едно Божествено чувство въ човѣка. То е онзи стълбъ, на който всичко е построено. Всичко издържа. Този стълбъ може да е толкозъ твърдъ, че да не се мѣсти. Трѣбва да бжде и подвиженъ. Съобразителенъ човѣкъ трѣбва да има въ твърдостта. Ако нѣкои нѣща сж принципи, работете. Но има нѣща, които не сж принципиални. Купете нѣщо и (ще видите, че) нѣкой пжтъ хората за петъ пари работа, развалятъ пазарлъка. Единиятъ купува, другиятъ продава. Сега, паскоро, ми продадоха яйца - петъ лева чифта. Но два лева и половина яйцето. Казва: "Много скжпо, бѣха по единъ левъ". Въ Америка, въ Клондайкъ, (при) онази златна мина, за която се бѣще зародила цѣла мания въ Америка, плащали по 5 долара за яйца. На работниците имъ плащали на день по 70, 80, 100 долара. Но яденето (било) толкозъ скжпо, че паритѣ за яденето не стигатъ. Ако изяде три яйца по 5 долара - 15 долара. На день имъ плащали по

100 долара. По 100 лева доларътъ - 10 000 лева на день.

Важно е не какво човѣкъ печели, но какво остава въ човѣка, то е ценно. Туѣ, което остава въ човѣшкѣя умъ, туѣ, което остава въ човѣшкото сърце, и туѣ, което остава въ човѣшкото тѣло - то е ценното въ живота. Не мислете, че вие ще изгубите тѣлото. Има известна частъ отъ вашето тѣло, която не е важна, но има една частъ, която е важна. Като влѣзете въ Божественѣя свѣтъ, вие тази греха ще я носите. Пали, когато отивате на гости, имате грехи, които сте турили въ куфара. Когато замивате за духовния свѣтъ, съблечете се, разопаковайте се отъ материалния свѣтъ. Въ вашитѣ куфари туряте хубави грехи. Като идете въ Божественѣя свѣтъ, ще се облѣчете съ вашитѣ добродетели и въ духовнитѣ си грехи ще се представите. Пали военнитѣ, когато отиватъ на парадъ, се обличатъ съ парадни грехи. Ако имате парадна форма, ще се облѣчете. Ами, ако нѣмате парадна форма, съ какво ще се облѣчете? Когато казваме, че човѣкъ трѣбва да бжде добъръ, разбираме да има парадна форма, въ която трѣбва да се облѣче. Това е добродетельта. Дрехата, въ която човѣкъ е облеченъ, е важна. Ако имате единъ мозъкъ, който е направенъ отъ най-fino вещество, туѣ, което възприемате, ще бжде ценно. Но ако мозъкътъ ви не е построенъ отъ тази, фината материя, тогава възприятіята ви ще бждатъ други. Вие не може да бждете добъръ човѣкъ. И уменъ човѣкъ не може да бждете. Нѣма да може да се проявите. Пали единъ пианистъ, на който прѣститѣ сж тънки, може да свири хубаво. Другъ, който има дебели и кжси прѣсти, не може да свири така хубаво. Нека свирятъ двама. Но винаги онзи, съ тънкитѣ и дълги прѣсти, ще свири по-хубаво отъ онзи, съ дебелитъ и кжси прѣсти. Вие не може да кажете, че за мене е безразлично, какви сж ви прѣститѣ. Но прѣститѣ на ржката на човѣка показватъ какъ е умствения (му) животъ, (което) математически може да се опредѣли. Първата фаланга* на прѣститѣ показва въ Божественѣя свѣтъ. Втората - въ духовния свѣтъ. И третата - въ физическия свѣтъ. Дланята по-

казва духовния святъ. Цѣлата рѣка показва физическия святъ. Цѣлата рѣка показва третъ святъ. Пръстите показватъ Божествения святъ. Дланята показва духовния святъ. А рѣката представя физическия святъ. Има съотношение, физическиятъ святъ какъ е свързанъ съ тѣлото. Като разглеждаме живота, нищо не е безсмислено. (Ивкой) казва: "Защо ми е дълга рѣка?" - Потрѣбни сж и дългитъ пръсти. Тази, широката длань, и тя е потрѣбна. Знаешъ, какво зависи отъ дланята.

Та казвамъ: Колко има да работите за въ бждеще. Това е една книга. Въ този животъ, каквото и да правите, Божественото ще се отрази върху вашитъ пръсти, духовното ще се отрази върху вашата длань, физическото ще се отрази върху цѣлата ви рѣка. Туй въ редъ поколѣния се предава. Ще се предаде на вашитъ деца. Като се преродите въ децата си, туй наследство, което тѣ иматъ, ще ви го дадатъ. Често, като правехъ моитъ изследвания, мене са ми се оплаквали. Казва (ми): "Баща ми е несправедливъ. Имамъ единъ младъ братъ, почти всичко на него приписа". Азъ му казвамъ: "Баща ти ще дойде да се прероди чрезъ него, затова всичко остава на него. Той нѣма вѣра въ тебе и затова остава всичко на него. Благодари за това, че поне нѣма да дойде да те главоболи". Комуто е много дадено, много и се изисква. Вие изисквате Господъ да ви даде голѣмо благословение. Ще имате голѣма отговорност. Сега имате отговорност. Какво ще направите сега? Вие мислите, че каквото ви е далъ Господъ, никакъвъ отчетъ нѣма да иска. Ще ви даде петъ таланта и, ако не спечелите още петъ - ще ти даде два таланта и, ако не спечелите още два - ще ви даде единъ талантъ и, ако не спечелите още единъ - ще ви каже като на онзи, на когото господарътъ бѣше далъ единъ талантъ и той, като не спечели нищо - зарови таланта въ земята. Ще ви взематъ и него талантъ и ще ви затворятъ, ще дойде смъртта. Ще кажатъ: "Защо не работихте съ таланта?" Сега азъ мисля, че вие всички, които ме слушате, вие сте отъ тѣзи, които имате по петъ таланта, или по два таланта. Или сте отъ онѣзи, на ко-

што е дадено мнаси*. Имаше два вида ученици. На едни бѣше дадено 10 мнаси, на други - 9. Деветъ категории имаше. На други ученици е дадено таланти. Петтѣ таланта - това е човѣшкиятъ умъ. Два таланта - това е човѣшкото сърдце. Единиятъ талантъ - това е тѣлото на човѣка, или волята на човѣка. Та онзи, който не е работилъ, показва, че неговата воля е слаба. Този човѣкъ, който ималъ единия талантъ - неговата воля била слаба. Онзи, който ималъ двата таланта, той ималъ чувства, работилъ (е). Онзи, който ималъ петъ таланта, той ималъ умъ и той (е) работилъ.

Та, Христосъ привежда единъ примѣръ (за този), дето не работилъ. Съвременшитѣ хора, (съ) волята не работятъ, слабободни сж. Азъ не турямъ предупреждение, (за) да кажа: Ти слаба воля имашъ. Човѣкъ има достатъчно воля, но волята трѣбва да се упражнява. Човѣшката воля не може да се усили, ако сърдцето не дава потикъ. Сърдцето е, което дава потикъ на ума да работи и сърдцето дава потикъ на волята да работи. Въ този, въ който имало само единъ талантъ, въ него се показва, че сърдцето и умътъ не дали потикъ на волята и той заровилъ таланта. Сега какво е разрешението? (Рекохъ): Вземете този талантъ и го дайте на онзи, който ималъ петъ. Онзи, който не разбира тѣ законитѣ, мислятъ, че е несправедливо. (Рекохъ): Онзи, който има, ще му се предаде. Този, съ петтѣ таланта, ще покаже на онзи, съ единия талантъ, какъ трѣбва да развива волята си. Той ще учи, (а) не да (го) оставимъ.

Азъ искамъ вие да се не смущавате. Човѣкъ трѣбва да развива своя умъ. Има доста богатства, (които) ума да разработва. Той трѣбва да разработва сърдцето си. Има доста богатства въ сърдцето. Той трѣбва да разработва волята си, защото на този именно дали единия талантъ. Едното означава, че този човѣкъ трѣбвало да започне съ Божествения принципъ въ свѣта. Онзи, който ималъ двата таланта, той е билъ въ много неблагоприятни условия. Който ималъ петъ таланта, и той билъ въ неблагоприятни условия. Този, съ единия талантъ, билъ при

благоприятни условия. И затова го сждят, че той при благоприятните условия не работил. Пъма да те сждят за онова, което нѣмаиш, ще те сждят за онова, което имаиш. Онзи, който имал един талант, казва: "Нека работят другите". Не става тази работа. Хората съ единия талант трѣбва да работят най-много. Всичките хора, като дойдат до Божественото, всички куцатъ. Казватъ: "Оставете Божественото, то е за бъдещето". Други казватъ: "Оставете Божественото за най-послед, като остарѣемъ, тогава ще работимъ". И почти всички хора оплагатъ Божественото, като остарѣятъ.

Хранете ума си само съ мисли. Хранете сърцето си съ чувства. И хранете тѣлото си съ сила. Като станешъ сутринъ, започни най-първо съ волята, съ единия талантъ започни. Да кажемъ: заемашъ високо положение, гледашъ отвисоко на хората. За да калишъ волята си, като минавашъ по пѣтя (и) виждашъ една книжка на земята, казвашъ: "Кой ли я хвърлил тамъ?", и си замислявашъ. Не. За да се калишъ, наведи се, вземи тази книжка. То е калене на волята. Имаиш нѣкъде нѣкой човѣкъ, (който) изгубилъ нѣкоя работа. Наведи се, вземи (я). Казвашъ: "Не е моя работа. Други да (я) взематъ". Всекога, въ всички малки работи, калите волята си. Нѣкой пѣтъ искашъ да купешъ, да се разсърдишъ. Ще си кажешъ: "Днесъ искамъ да бъда малко по-спокоенъ". Освѣтъ, че не се гнѣвишъ, но се радвай, че е имало единъ случай да се разгнѣишъ. Да допуснемъ, вървите двама души, единия простъ, а другия ученъ. Сблъскаете се. Казвате: "Не виждашъ ли, какъвъ си невежа?" Ти кажи: "Извинете, господине, че ви блъснахъ, (но) много бѣхъ замисленъ". Нѣкъ вие се разгнѣвите и вдигнете юмрукъ. То е упражнение на волята. Ти губишъ волята си. Ти чакашъ той да иска извинение отъ тебе. Винаги умниятъ човѣкъ е, който разрешава въпроситъ. Не оставяйте глупавитъ да разрешаватъ въпроситъ. Единъ въпросъ, който можешъ да го разрешишъ, разреши го. Какво ви коштува да кажете: "Извинете ме, малко ще размърдате въздуха". Вие ще нахокате човѣка, (и) като се върнете въ къщи, ще каже-

те: "Представете си това говедо, блъсна (се)". Въ какво сега сегашията култура? Сега, като представям тия работи, вие казвате: "Прекали го Учителът". Че го прекалих, прекалих го. Можех да го кажа съвсем в друга форма. Може ли да знаете, кои сж побудителнитъ причини, че аз съм го представил така? Ще ви наведа на мисълта: На едно дете майка му казва "гъш", но то не се е пазило. Тя му казва "гъш", но пак си туря ржката на свѣцѣта. Майката нека остави детето да си тури ржката на свѣцѣта, че като се опари, майката да му каже "гъш". Сега, аз турямъ свѣцѣта наблизо, да се опарите хубаво, че докато не се опари човѣкъ, не може да разбере. Както ние постъпваме на земята, така ще постъпятъ надъ насъ въ свѣта. Хората сж на степени. На земята има много учени хора, много силни хора. Щомъ ни видятъ, веднага (ни) оценяватъ. Не се изисква много. Азъ съмъ виждалъ деца, като дойдатъ, като те погледнатъ отъ главата (и надолу), изведнажъ взематъ една поза. Детето не обича да го похвалишъ, да го погалишъ.

(Та) това дете излъзе навънъ. (Рекохъ): Оставете го свободно, нека си излъзе това дете навънъ, нека да е свободно. То не иска много да го погаля, нито да го похвана. Веднажъ едно дете влиза въ кѣщи, ходи, ходи, дойде при мене и ми каже: "Отъ кжде си, бе? Ами ти, такива деца като мене имашъ ли?" Казвамъ: "Имамъ деца, за пръвъ пѣтъ виждамъ дете като тебе". - "Тѣй ли?"

Ако имашъ една хубава и красива мисълъ, това е едно дете. Единъ художникъ, който рисува една хубава картина, единъ музикантъ, който може да изсвири нѣщо хубаво - то е хубавото въ свѣта. Опази мисълъ, която всѣкога може да ни помогне при всичкитъ условия - тя е важна. И въ здравословно отношение е потребно вие да не се гразните. Като се сърдишъ е хубаво. Марсъ е. Да се разсърдишъ - не е лошо. Събраната енергий не я изпращай навънъ, но акумулирай я. Нека се разшири главата ти. Ако главата ти е тѣсна, ще бждешъ предприемчивъ, но много работа нѣма да свършишъ. Като е широка главата, ще свършишъ.

Ако не се подчинявате на Сатурнъ, справедливостта въ васъ нѣма да се развие. Ако не се подчинявате на Юпитеръ, ако не слушате лекциитѣ му, (а) той дава дължина на главата - нѣма да имате туй достойнство въ себе си. Човѣкъ трѣбва да цени достойнството, което Богъ му е далъ. Нѣма да бждешъ парцалъ. Навѣтъкъже, кждето ходишъ, имашъ една опора.

Та казвамъ: Научете се да благодарите на Бога. Като станешъ сутринъ, благодари на Бога за добрия умъ, който ти е далъ; благодари за доброто сърдце, което Богъ ти е далъ; благодари и за доброто тѣло, което Богъ ти е далъ. Всичко е добро. Лошото седи въ това, че ние не оценяваме това, което имаме. Отъ тукъ (следва, че) трѣбва да се пазимъ, да не говоримъ повече, отколкото трѣбва. Свѣтлината е за цвѣтията, топлината е за скърбитѣ. Скръбта не се лѣкува безъ топлина. Когато човѣкъ настине, нали го изпотпявате, чрезъ топлина го лѣкувате. Никаква работа въ свѣта не може да се свърши безъ сила. Топлината е поотрѣбна да се лѣкуватъ скърбитѣ. Топлината е поотрѣбна да цвѣтятъ цвѣтията. Силата е поотрѣбна, за да се прояви човѣшката воля.

Значи, когато обичаме нѣкого, може да ядемъ съ него. Когато обичаме нѣкого, може да слушаме, когато той свири. Когато обичаме нѣкого, може да го слушаме да ни чете пѣщо. Казвамъ: Ако имаме любовта - ние сме свободни, ако обичаме Бога - тогава ще изучаваме свѣта, пъкъ безъ любовь свѣтътъ не може да се изучава.

Отче нашъ.

XX година

4. Лекция на Общия Окултенъ класъ

16 октомврий 1940 год., Сръда, 5ч.с.

Изгрѣвъ.

ПО ПЪТЯ НА ЛЮБОВТА

Добрата молитва. Фирь-флорь-фенъ.

Ще прочета само няколко стиха от 5-та глава от Евангелието на Йоанъ, 22-24 стихъ.

Прочете се темата/ Тема, върху която никои не е писал досега.

Качествата на истинския ученик. Ученик е онзи, който никога не остарява. Всъщност, който остарява, не е ученик. (Това) е едно правило. Всъщност, който всекога се учи, е ученик. Онзи, който не се учи, не е ученик. Ако започна да ви говоря, всъщност няма да се интересувате по единствената причина, понеже занаятията ви са различни. Занаятът е мода. Занаятът, то са упражнения, които трябва да се разрешат. Вземете готвачът - от какво се интересува? - Той се интересува от кухнята. Художникът от какво се интересува? - От боит, от платното, от четките. Музикантът се интересува от инструментите си - от пианото, от цигулката, от китарата. Поетът се интересува от своето перо, от поезията, от стиховете. Историкът се интересува от своята история и т.н. Но животът не е само история. Животът не е само кухня. Животът не е само поезия. Сега ще каже: "Какво нещо е животът?" - Туй, което преживявате, това е животът. Сега вие искате някакъв живот, въображаем живот, и вие не го знаете. Въ свещените книги е определено, че този живот, към който се стремите, е онзи, истинският живот - да познаем Единнаго, Истиннаго Бога. Този Истинен Бог вие не разбирате. Какво значи Истина? Какво значи Бог? Елементът не знаете. Вие не знаете думата Богъ

колко качества има. Какво разбирате подъ думата Богъ? Какво разбирате подъ думата Истина? Не само да се каже, че нищо не разбирате. Думата Истина разнo опредѣлятъ хората. Само две нѣща въ свѣта може да говорятъ за Истината. Само Любовта може да говори за Истината. Само Мждростта може да говори за Истината. Всички други трѣбва да мълчатъ. Когато вие искате да говорите за Истината, трѣбва да ви посети Любовта. Тогава имате право да говорите. Когато искате да говорите за Истината, трѣбва да ви посети Мждростта. Тогава имате право да говорите. Вънъ отъ това, вие трѣбва да мълчите. Ще кажете: "Че какво ще научимъ въ мълчанието?" - Нѣма по-красиво нѣщо отъ мълчанието. Да мълчи човѣкъ, красота има (въ това). Красивиятъ човѣкъ е мълчаливъ. Въ говора красота не се изявява. Въ говора друго нѣщо се изявява. За да бждешъ красивъ, трѣбва да бждешъ мълчаливъ. Не мълчаливъ като статуя. Кои човѣкъ е мълчаливъ? - Здравиятъ човѣкъ, умниятъ човѣкъ, добриятъ човѣкъ. Тѣ сж мълчаливи. Ще кажете: "Много се е говорило". Има още много да се говори. То е началото на говоренето.

Вие, запримѣрь, научили ли сте първата буква А? Не знаете произхода на тази буква какъвъ е. Имате буквата Б, вие знаете буквата Б, но не знаете нейния произходъ. Какъвъ е произходътъ на буквата Б? Вие пишете буквата В, знаете тази буква, употребявате я, но какъвъ е произходътъ ѝ - не знаете. Ако нѣкой пжтъ проучвате най-хубавитѣ ябълки, какъ ще ги проучвате? Ако ги проучвате теоретически, вие не ще имате едно пълно понятие за тѣхъ. Ако, като ги проучвате и ги вкушвате, ще имате друго понятие. Но какво се отличава една ябълка? Който иска да бжде красивъ - ябълки трѣбва да яде. Онзи, който яде ябълки, ще се натовари съ най-големитѣ страдания. Яденето (на) ябълки е най-скжпото ядене. Като ядешъ, ще ти трѣбва такава голяма сума, че като ядешъ три-четири пжти, ще кажешъ: "Нѣма да ямъ". Не че не искашъ да ядешъ, но трѣбва да се плаща скжпо. Тогава ще кажете: "Да ядемъ проста храна".

(Но) има опасност. Тия, скжпимѣ храни, съдържатъ здрави храни за човѣка. Тогава, каква е целѣта на яденето? Въ годината ще си позволитѣ само едно ядене отъ ябълки. То ще ти държи за цѣла година, ще те топли. Пъкъ, ако ядете обикновена храна: по нѣкой пжтъ ще ядете, по нищо не се добива отъ обикновената храна. Отъ обикновената храна се добиватъ болести. Ту кракъ ще те заболи, ту хълбокъ ще те заболи, гръбнакъ ще те заболи, рамо ще те заболи, ржка ще те заболи, око, уста, стомахъ, та гробоветѣ, та нервностъ - всичко това иде отъ проститѣ храни, които сж много евтини - по за единъ, два лева. По нѣкой пжтъ имате евтини сладкиши, по нѣкой пжтъ - съ яйца направени. Въ тия сладкиши, колкото здрави яйца сж турени, толкозъ и развалени. Какъ ще бждешъ здравъ, като ядешъ нѣща, направени отъ развалени яйца? Щомъ се разболѣешъ, (това) показва, че храната, която си ялъ (е) била нечиста.

Сега искамъ да разсжждавате. Казваме: "Говорете ни, какъ старитѣ хора да се подмладяватъ?" Старитѣ хора ще идатъ въ небето. Тамъ има мѣсто за стари. Сега, въ цѣлата епоха, има мѣсто само за единъ старъ човѣкъ. И приготвява се мѣсто само за единъ старъ човѣкъ. Въ небето имало 24 старци. Сега се приготвява мѣсто още за единъ. Всички вие сте станали кандидати за този, стария човѣкъ. Вѣроятносттата е много малка. Два милиарда хора има на земята и едва само единъ шансъ. Тогава вие искате нѣщо, което не е постижимо. Следъ колко милиона години вие, ако се стремите, ако сте взели билетъ отъ една лотария, която има два милиарда номѣра, следъ колко милиона години ще ви се падне най-големата премия? Сега не говоря за обезсърчаване, но за изяснение на нѣщата. Казваме: "Остарѣхъ". - Да сте остарѣли, азъ (ще) се радвамъ, но не сте остарѣли. Казва нѣкой: "Ние се подмладихме". - Но не сте се подмладили. Процесътъ на подмладяването е съвсемъ другъ. Процесътъ на остаряването е съвсемъ другъ. Всички хора, които възприсматъ Любовта, се подмладяватъ. Всички, които присматъ Мждростта, остаряватъ. Тогава вие считате, че онзи, кой-

то (е) приелъ Любовъта, трѣбва да му се служи. Вие казвате: "Немоцно дете, глупаво". Право е туй, туй разбирате Любовъта. Казвате: "Всички глупости се вършатъ въ Любовъта". Когато ималъ Любовъта, глупости вършилъ. Когато приелъ Мждростъта, станалъ слабъ, хилавъ, изкуфъла глава. Казвате: "Той е старъ вече". Тогава питамъ: Ако Любовъта е слаба и Мждростъта изкуфъла, кое е съдържанието въ живота? Понятието, което имате за старостъта е таково. Който (е) остарѣлъ, казва: "Остарѣхъ вече, краката не държатъ, храносмилането не е добро, не е вкусно, жбитѣ изпопадали". Че какъвъ човѣкъ е това? Той има неправилна мисль. Той мисли после, какъ ще свърши живота си. Вие не мислите за свършването на живота. Тя е позрѣшна идея. Казвате: "Какъ ще свършимъ живота?" Ако животътъ се свършваше, той тогава не заслужаваше да го имаме. Животътъ не се свършва. Любовъта не се дѣли, Мждростъта не се притежава. Животътъ не се завлада. Вие искате да завладаете живота. Вие искате Мждростъта да ви стане стезание, Любовъта да ви стане служба. Тѣ сж нѣща невъзможни въ свѣта. Любовъта се спира едва триста хилядна частъ отъ секундата покрай човѣка, като минава при вѣткого, споредъ дефиницията на свѣтлината. Помъ ми не, оставя всичкото благо, което има, и замине. Вие мислите, че Любовъта е при васъ. Вие мислите, колко ви обича, пѣкъ нея я нѣма, обикаля свѣта.

Вие всички се разочаровате и казвате, че нѣма обичъ. Какво нѣщо е обичъта и любовъта? Да любишъ единъ човѣкъ, значи да му донесешъ Божието благо. То значи Любовь. Да обичашъ единъ човѣкъ, то значи да му донесешъ условията, при които той може да развива тѣзи блага. То е донѣкъде правилното разбиране.

Камо ученици, вие трѣбва да разбирате А. Вѣткога, когато изучавате А, ти ще се товаришъ. Когато се натоваришъ съ единъ наученъ материалъ, то е А. Правилно когато се натоваришъ, ще се радвашъ. Когато ~~правилно~~ не се натоваришъ съ

знание, то е скръб и страдание. Неразбраното А е страдание, а разбраното А е добродетел. Следователно: страдате, понеже не сте разбрали А. Ставате добър, понеже сте разбрали А. Следователно: всичко зависи отъ А-то. Господъ казва за себе си: "Азъ съмъ, който съмъ". На английски е (така): ("I am what I am"). Ти казвашъ: "Азъ съмъ". Щомъ ти си азъ, позналъ ли си Любовта? Ако ти си позналъ Любовта, въ тебе ще се зароди единъ стремежъ да учишъ, ще се подмладишъ. Щомъ се подмладишъ, учението иде като една необходимостъ. Вие сега имате една кжца, мислите за кжцата (какъ) да я изплатите. Че то не заслужава да мислишъ. После имашъ единъ воля, мислишъ да го хранишъ. Че този воля ти ли ще го хранишъ? Той самъ се храни. Казвашъ: "Азъ храня вола". Ти имашъ едно дете (и) казвашъ: "Какво ще стане съ детето ми?" Какво ще стане съ детето ти? Че туй дете ти ли си го създалъ? Да мислишъ, какво ще стане съ детето ти, то е все едно, както ученикъ хора сега мислятъ, какво ще стане съ земята следъ милиони години; какво ще стане съ слънцето следъ милиони години. Че щѣло да загасне. Откъде изваждатъ своитѣ заключения? Понеже човѣшкитѣ огньове загасватъ, (тѣ) мислятъ, че и Божественитѣ ще загаснатъ. "Олаа белуръ" - казватъ турцитѣ. Възможно е. Предположение. Защо загасватъ огньоветѣ на земята? Отъ икономични съображения. Досега астрономитѣ, които сж наблюдавали месечината, виждатъ, че има свѣтли точки и ги обясняватъ по разни начини. Единъ денъ единъ мой приятель, (на) който му казахъ да наблюдава тия свѣтли мѣста, казва: "Това сж западени свѣци на месечината". Тия хора тамъ сж разбрали вечния огънь и сж западали отъ бѣла свѣтлина така голѣми свѣци, че отъ хиляди години свѣтятъ тамъ. Като запади тия, голѣмитѣ свѣтлина хвърлятъ и сѣнки, и свѣтли лжчи излизатъ отъ тамъ, грѣятъ се тамъ. Даже, когато месечината е осветнена отъ слънцето, тогава тѣхната свѣтлина е по-ярка отъ свѣтлината на луната - свѣтлината, която се отразява отъ слънцето. Свѣтлината, която тѣзи точки издаватъ отъ себе си, е по-ярка, отъ

колкото свѣтлината, която приематъ отъ слънцето. Сега вие ще кажете: "Че какво ни интересува, че на месечината имало такива свѣтли точки?" А какво ви интересува? Защото, ако на месечината нѣмаше тия свѣтлини, (а) месечината е главата ви, тогава ще изгасне свѣтлината въ васъ, въ васъ мисълта ще изгасне. Ако изгасне слънцето, животътъ въ васъ ще изгасне, нищо повече. Единъ денъ, ако започнете да мислите, че слънцето ще изгасне, бждете уверени, че вие ще изгубите живота. Ако мислите, че месечината е мъртва, че въ нея всичко е мъртво, нѣма никаква разумностъ, вие ще огулѣте. Така не се мисли. Богъ създалъ месечината за ума. Той създалъ слънцето за сърцето. Защото сърцето има по-голяма нужда отъ помощъ. Умътъ има по-малка нужда отъ помощъ. То сж редъ разсуждения. Азъ не искамъ вие да вървате въ тия работи. Това сж факти, то не е въпросъ за вѣра. Това сж факти, които сжществуватъ въ природата. Ние сме тѣсно свързани. Вие започнете да мислите. Азъ не искамъ да ви доказвамъ това. Всѣко нѣщо, което се доказва, то не е истинско. Ако азъ ви определямъ, че човѣкъ е сжщество съ два крака, съ две ржце, доказвамъ, че и кокошката е съ два крака, следователно: кокошката е човѣкъ. Но кокошката има ли човѣшка глава? Пѣкъ и краката ѝ не сж като човѣшкитѣ. Краката ѝ нѣматъ по петъ прѣста. По колко прѣста иматъ? По четири прѣста: три отпредъ и единъ отзадъ. Вие сега мислите по старому. Кокошката - това сж старитѣ хора, едновременшитѣ стари хора, които сж мислили, и споредъ мисълта сж я направили. Старитѣ хора едно време направиха кокошката. Азъ и това не искамъ да ви доказвамъ. То нѣма нужда отъ доказателство. Що представя птицата? Тя представя човѣшката мисълъ въ всички свои разнообразни форми. Птицитѣ сж емблема на човѣшкия умъ. Че тѣ опериратъ въ едно пространство, по-широко, отколкото мляконитасцитѣ. Мляконитасцитѣ се движатъ върху твърдата почва. Птицитѣ, като се движатъ по твърдата почва, движатъ се и въ въздуха. Птицитѣ отдавна се движатъ въ третото измѣре-

ние. Човѣкътъ едѣ сега, въ този вѣкъ, започва да се движи въ третото измѣнение. Сега се качва по-горе, отколкото птицинтъ. Хората едно време имаха едно повърхностно познание за пространството. Мислѣха, че пространството е празно горе. Ни най-малко не се оказа, че е празно горе. Сега се оказа, че въ въздуха има горе и планини, и долини, и празно пространство.

Азъ искамъ да оставя всичкитъ онѣзи работи, които могатъ да ви смущаватъ. Нѣкой пжтъ, нѣкой ще каже, че нѣкой мисль е много висока. Когато яденето е скжпо, не яжъ много отъ него. Малко вкуси, само си близни. Не е забранено да го близнешъ. Близни го, само да имашъ едно понятие. Колко ще ти взематъ за една бучка, която струва сто лева, една захарна бучка? Колко ще ти вземе да я близнешъ? Може да направимъ единъ опитъ: ще донеса една бучка захаръ и всички вие да я близнете само съ върха на езика си. Мислите ли, че тази бучка ще се свърши? Какъ мислите? Може една бучка да не стигне. Азъ мисля, че една бучка ще ви стигне. Сега азъ правя сравнение. Животътъ е една бучка захаръ. Той никога нѣма да се свърши. Ти искашъ да докоснешъ само съ върха на езика си. Достатъчно е да близнешъ, измѣня се състоянието ви. Понеже ние не близваме тази захаръ постоянно.

Въ медицината има две теории: еднитъ се наричатъ алопатисти, другитъ - хомеопатисти. Алопатиститъ сж (тѣзи), които употребяватъ силнитъ, горчиви дози. Хомеопатиститъ употребяватъ минимални (дозы). Цѣла аптека на хомеопатиститъ може да изпиешъ и да не ти стане нищо. Сега нѣма да ви говоря потъпкости. Но, ако изпиеете само едно шишенце на алопатиститъ, не зная дали ще останете живи. Единъ алопатистъ-лѣкаръ ходилъ въ Азия и лѣкувалъ единъ разболѣлъ се манафинъ*. Далъ му едно шишенце съ лѣкарство и му казалъ да ние по петъ канки сутринъ, на обѣдъ и вечеръ. Цѣло да му вземе 10-20 гена. Манафинътъ си казалъ: "20 гена азъ трѣбва да работя. Я да изпия цѣлото шише, че изведнажъ да оздравѣя". Изпилъ цѣлото шише и заминалъ на онзи свѣтъ. Сега по нѣкой пжтъ

всички правите погрѣшката на манафина. Вие искате всичкитѣ блага на живота, като манафина. Ще умрете. Тамъ е всичката ви погрѣшка. Вие искате изведнажъ да станете щастливи. Знаете ли, какво нѣщо е щастие? Веднага ще умрешъ. Вие мислите да станете щастливи. Вашата нервна система, вашата мозъчна система и всичко, което е въ васъ, не е въ състояние да издържи на ония трептения на щастие. Вие ще се разложите, ще изчезнете. Та ви трѣбватъ още милиони години, за да се приспособите, едва да близнете малко отъ щастие. Въ годината по десетина пѣти ще ви дадатъ да близнете. Щастие е цѣль, къмъ която човѣкъ се стреми. Следната култура, която иде, ние я наричаме култура на щастие. Ще се учите на законитѣ на щастие. Вие не мислите, че щастие може да ви дойде наготово. Азъ съмъ ви далъ пѣтя. Това сж го показали и други. За щастие Любовта е пѣтъ за сърцето. Ако искате да добиете щастие чрезъ сърцето. Ако искате да добиете щастие чрезъ ума - Мъдростта е пѣтъ за него. Следователно: по два пѣтя ще дойде щастие въ свѣта. Мекиятъ принципъ е въплѣтенъ въ женитѣ. Женитѣ ги наричамъ слугинитѣ въ свѣта. Девитѣ въ свѣта, младитѣ моми, приготвяватъ пѣтя за щастие. Тамъ ще дойде чрезъ Любовта. Младитѣ момци приготвяватъ пѣтя, по който ще дойде Мъдростта. Децата приготвяватъ пѣтя, по който ще дойде Истината въ свѣта. Значи, ако вие сте млади моми, приготвявате пѣтя за човѣшкото сърце. Ако вие сте млади момци, приготвявате пѣтя за Божествената Мъдростъ. Пѣкъ, ако сте дете, приготвявате пѣтя за Истината. Казватъ, че децата ще наследятъ Царството Божие. Но, за да наследите Царството Божие, не само трѣбва да бждете дете. Най-първо трѣбва да бждете млада мома, после трѣбва да бждете младъ момъкъ и тогава да бждете дете. Ако вие не сте били млада мома, ако вие не сте били младъ момъкъ, ако вие не сте били млада мома, по който пѣтъ Любовта да е дошла и, ако не сте били младъ момъкъ, по който пѣтъ Мъдростта (да) е дошла,

вие не може да бждете пжть на детето, по който Истината може да гоиде сега. Това сж мои разбираня.

Цитиратъ сега, че ако не станете като малкуитъ деца, не може да влзете въ Царството Божие. Какъ да станешъ малко дете? Религиознитъ хора остаряватъ и децата остаряватъ. На религиознитъ хора главитъ побляватъ и на децата побляватъ. Питамъ: Каква е разликата? -Има разлика. Има хора, на които главитъ сж побляли, но космитъ сж остри. Има хора, на които космитъ сж побляли, но косата е мека. Какъвъ е бблиятъ дебелъ косъмъ, какъвъ е тънкиятъ блъ косъмъ? -Голъма разлика има. Този, съ дебелия косъмъ, макаръ да е остарблъ, много на дебело преде. Съ тънкия косъмъ - на тънко преде. Питамъ: Тогава, кога се носятъ дебели грехи? Ъ Това сж редъ разсжжденя. Дебелитъ грехи се носятъ зимно време, тънкитъ - пролътно и лътно време. Ако животътъ се е усложнилъ, ако въ насъ се явява нтъкаво недоволство, перазположение - де сме ние? На тънко ли предемъ или дебело? Дебели ли грехи носимъ или тънки? Щомъ страдашъ, ти си съ дебели грехи, тежи тази греха.

Казва(ме) сега: "Трбба да се мисли хубаво". Ти не можешъ да мислишъ хубаво, докато не си страдалъ. Ти не може да мислишъ хубаво, докато не си чувствуваъ хубаво. Въ сегашния животъ всички говорятъ противъ сърдцето. На онъзи, красивитъ моми, кое (е) развалило тхната красота? Кое (е) развалило красотата на младитъ момци? -Робството. Младата мома, като стане робиня, изгубва своята красота. Като се ангажира цблия денъ въ кухнята да реже лукъ, пиперъ, домати, съ онази грубата работа...Какво ще стане? Каква красота ще остане? Отъ този, лучения парфломъ, като седнешъ да режешъ лукъ - плачешъ. Пали сте рбзали лукъ? Който не върва, нека, като се върне, да вземе отъ лотия лукъ и да го накъца - да види какво ще стане. Ще започнатъ да му текатъ слзитъ. Че всичкитъ нещастия въ свѣта, отъ какво произтичатъ? Ние постоянно къцаме лукъ. Необходимо е лукътъ, който е лотъ, да го туришъ въ топла вода, да изгуби отъ своята лотевина. Ка-

то го туриш въ гореща вода, тогава го кълцай, нѣма да ти текатъ сълизитѣ. Нѣкои отъ васъ искате да знаете произхода на лука. Отъ голѣмъ произходъ е той, понеже е лукъ. Чеснови-япѣ лукъ е лѣкаръ. И лукътъ-арпаджикъ е лѣкаръ. Ученъ е той, алопатистъ. И честнѣтъ е алопатистъ. Тѣ тогава се раздѣли-ли: въ лука има алопатисти и хомеопатисти. Въ пипера има сла-дѣкъ и лютъ пиперъ.

Въ Америка има едни млади краставици - много люти, като нашитѣ шопски чушки. Единъ американски проповѣдникъ обичалъ тия краставички и, като българитѣ, носилъ си едно ши-шенце съ такива малки краставички и си отрѣзвалъ за аперати-въ. Пжтувалъ той веднажъ и така вади шишето, отреже си, пакъ затвори шишенцето. Пжтувалъ отъ западна Америка за източна, къмъ Шо-Йоркъ. Вижда го единъ другъ господинъ, кой-то никога не е опитвалъ тия краставички, и му казалъ: "Може ли, господине, да ми услужите съ вашето шишенце и азъ да си отрежа". - "На граго сърдце". Той никога не е ялъ такива люти краставички, отрѣзалъ си и по американски започналъ да се за-дѣхва. Казва: "Ти, господине, какъ въ си?" - "Проповѣдникъ". - "Мно-го пжти азъ съмъ слушалъ проповѣдницитѣ да говорятъ за огне-ни камъни. Вие сте първиятъ, който ги носи съ себе си". Всѣки единъ отъ васъ има такива краставички. Но нѣкой пжтъ пре-дупредете по малко да взематъ отъ тѣзи краставички.

Та казвамъ: Трѣбва да измѣните начина на мисленето си. Азъ гледамъ нѣкой пжтъ, като ви говоря, вие мислите друго. Вие мислите за вашитѣ деца, за вашия мжжъ, за кухнята, за дрехитѣ, за дърва, за клѣмѣръ*. Казвате: "Пари, пари трѣбва-тъ". Казвате: "Тѣзи работи сега не ни интересуватъ". Ако вие сте хора на Любовьта и на Мждростьта, клѣмѣрътъ ще дойде самъ при васъ. Щомъ не иде, не сте. Щомъ дойде Любовьта при васъ, щомъ дойде Мждростьта при васъ, и клѣмѣрътъ ще дойде. Щомъ Любовьта не иде, и клѣмѣрътъ го нѣма. Той, клѣмѣрътъ, върви подиръ Любовьта. И дървата вървятъ подиръ Любовь-та. Дето има Любовъ и Мждростъ, подиръ тѣхъ върви и хлѣбъ-

тъ, и той влиза тамъ. Дето не е Любовта, хлѣбътъ и да влѣзе, той гледа скоро да излѣзе, иска да се освободи.

Пѣткой пѣткой нѣкой ме пита: "Учителю, успѣлъ ли съмъ?" Сега на всинца ви давамъ отговоръ. Всѣки единъ отъ васъ, който не работи съ Любовта, не е успѣлъ. Всѣки единъ отъ васъ, който не работи съ Мъдростта, не е успѣлъ. Всѣки единъ отъ васъ, който не работи съ Истината, не е успѣлъ. Защо ще ви говоря за празни работи? Подъ думата Любовь азъ разбирамъ онова, въчното обновление на човѣшката душа, онова красиво-то, което Богъ влага. Подмладяването е единъ Божественъ процесъ на Любовта. Въ Бога има желание ние да се подмладимъ. Подмладяването разбира онова щастие, което Богъ постоянно приготвя за насъ и всѣки денъ Той се изявява. За да преценимъ туй благо е необходима Божествената Мъдростъ. Чрезъ Божествената Мъдростъ ние трѣбва да се учиме. Ние сега се учиме, докато сте млади. Свършите гимназия, университетъ (и) ние (вече) мислите, че не се нуждаете (отъ повече) учене. Едѣва тогава ние сте способни да бъдете добри ученици. Отдѣленията, прогимназията, гимназията, университетътъ - то сж забавачници. Отдѣленията е забавачница, прогимназията е забавачница, гимназията е забавачница, университетътъ е забавачница. Едѣва като сте минали презъ тия категории на забавачницата, ще влѣзете въ Училището на Любовта. И ние ще станете ученикъ въ първо отдѣление, кждето започватъ да се разкриватъ буквитѣ. Нали въ отдѣленията се откриватъ буквитѣ?

Питамъ: Ние, които сте натоварени съ голѣми скърби, разбрали ли сте свѣта? - Не сте го разбрали. Като се разтоварите отъ скърбитѣ, ние сте въ състояние да разбирате буквата Л. Л-то е законъ, самъ да се разтоваришъ и самъ да се натоваришъ, колко да носишъ, ни една десета отъ милиграма повече. Голѣма погрѣшка правятъ всички хора, че се товарятъ съ ненужни страдания. Мислите, какво ще бжде въ небето. Въ небето ще бждешъ, както си възприелъ Любовта. Въ небето ще

бждешъ, както си възприелъ Мждростѣта. Въ небето ще бжде-
шь, както си възприелъ Истината. Азъ не мога да говоря тия
нѣща на публиката. Това азъ ви говоря, като на ученици. Вие
казвате: "Какви сж тия нѣща?" Като дойдешъ до Любoвьта,
ти ще отвориши и сърдцето си, и ума, и душата, и духа си -
всичко ще отвориши, за да възприемешъ Любoвьта. Ще имашъ
всичкитѣ добродетели. Ще бждешъ готовъ да я възприемешъ.
Отъ гледището на Любoвьта нѣма да мислиши, че това е ло-
шо, онова е лошо. Отъ името на Любoвьта - всичко е добро.
Като разбираши нѣщата - всичко става разумно. Като дойде
Любoвьта, тогава по калъ нѣма да ходиши. Крила имашъ (и),
като дойде калъта - ще хвъркнешъ, и дето е сухо - ще слѣзешъ.
Мостове не ти трѣбватъ. Хлѣбъ не ти трѣбва. Крила като
имашъ, ще кацнешъ на нѣкоя череша, хлѣбътъ е готовъ. Ще кац-
нешъ на нѣкоя круша, слива (и) какво ще мислиши, откъде ще
дойде хлѣбътъ? Като дойде Любoвьта, зима нѣма да има. Снѣгъ
ще има, колкото за забавление. Снѣгътъ ще бжде топълъ, не
както сега. Вие, като ходите по бѣлия килимъ, ще усѣтите ед-
на приятна топлина, която излиза изъ този, студения снѣгъ.
Сега този снѣгъ е студень по единствената причина, че Лю-
бoвьта не е тамъ. Въ насъ не е Любoвьта. Сега снѣгътъ е сту-
день по единствената причина, че Мждростѣта не е въ насъ.
Сега снѣгътъ е студень по единствената причина, че Истина-
та не е въ насъ. Азъ не ви говоря, че сте направили погрѣшка.
Казвамъ: Ние още не сме готови. Нашиятъ организъмъ не е още
готовъ за встѣпительната Любoвь. Ние опитваме една лoбoвь,
която е приготовление на Божествената Любoвь. Когато се
яви Любoвьта, (а) Любoвьта сега се явява, децата се раждатъ
млади. По Бога са млади, по хората ставатъ стари. После дой-
де Божествената Мждростъ, направи хората млади. Богъ ги
подмладява, хората ги остаряватъ. Ние сега ще престанемъ да
остаряваме. Дръжте въ ума си идеята: Не мислете за старос-
тъта. И да ви побѣде главата, не мисли заради нея. Вие, като
видите нѣкоя старъ чoвъкъ, казвате: "И азъ ще остарѣя". По

позн начинъ не остарявайте вече. Попитайте стария човѣкъ, кажете му: "Ти защо остаря?" Той ще ви каже ето какво: "Младъ бѣхъ, влюбихъ се въ една мома и тя ми стана другарка. (Тя) ме измъчи. Родн три-четири деца, и тѣ ме измъчиха. После тя ме напусна, и децата ме напуснаха. И, както виждашъ, никого нѣмамъ и главата ми побѣля". Тогавъ той, стариятъ човѣкъ, ще ви попита: "Какво да правя сега?" Азъ ще му кажа така: Втори пътъ, като дойдешъ на земята, не взимай за другарка мома, въ сърцето на която любовта не е минала. Не взимай за другарка мома, въ ума на която Мъдростта не е минала. И не взимай за другарка (мома), презъ тѣлото на която Истината не е минала. Казвамъ ви какво трѣбва да се прави. Презъ сърцето трѣбва да мине Любовта, презъ ума трѣбва да мине Мъдростта и презъ душата трѣбва да мине Истината на една мома и тогавъ момата е за женитба. Ако искашъ да бѣдешъ щастливъ - жени се за такава мома. Пѣкъ, ако искашъ да ти побѣлѣ главата, жени се за друга мома. Вие ще кажете: "Ние, които сме сега, да се женимъ ли?" Вие сте чудни. Че вие не по добра воля се оженихте, васъ ви направиха женитбата. Като хванатъ нѣкого, че му турятъ шинелъ, шапка и стане войникъ, (а) той не иска да стане войникъ. Когато те турятъ въ затвора, ти не по добра воля отивашъ. Отивашъ, защото ти налагатъ хората. Отивашъ въ затвора (и) казвашъ: "Нѣма какво да се прави". Ние претърпяваме нѣща на миналото. Има едно неразбиране, което ни се налага. Че сроднитѣ души трѣбва да общуватъ - то е законъ. Но, понеже Любовта въ свѣта не царува, понеже Мъдростта не царува и понеже Истината не царува, въ следствие на това се зараждатъ всичкитѣ мия нещастия, които въ цѣлия свѣтъ ги има. Какъ ще възпитаваши човѣка безъ Любовь, безъ Мъдростъ и безъ Истина? Споредъ новото схващане, когато се обличашъ, въ дрехата да има ухание на Любовта. Когато се обличашъ въ външната форма, въ красотата, въ цвѣта на дрехата да има Мъдростъ. Когато се обличашъ, хубавата страна е дрехитѣ да бѣдатъ топли. Какъ ще стане? Ако ти си овчаръ,

ето какъ ще стане тази работа: като пасешъ овцетѣ, за да се добие тази вълна, ти никога не трѣбва да помислишъ за никоя овца нищо лошо, нито да си нахокалъ нѣкоя овца, нито да си (я) ударилъ. Ние обичаме да биемъ. Не че въ свѣта не трѣбва да се бие. Вие съ бухалка биете грехитѣ. Не е лошо - грехата ще се изчисти. Туряте една греха въ коритото - измжчвате (я), бие-те я. Право ли е (това)? - Не е право. Казвате: "Трѣбва да се пере". Какъ? Какъ се пере, да кажемъ, една риза? Каква топлина вие туряте на водата, когато перете? На една греха, когато я перете, не туряйте повече отъ 41 градуса. Сега много жени си осакацатъ ржцетѣ отъ пране, осакацатъ си прѣститѣ. Вие, като перете, туряте първо гореща вода, която е 45-50 и повече градуса. Пѣкога едѣ можете да издържате горещината. Следъ туй, веднага перете въ студена вода. Първо се разширяватъ ржцетѣ, после се свиватъ. Въ туй свиване на организма, ржцетѣ започватъ да се втвърдяватъ. Азъ съмъ наблюдавалъ, (когато) ператъ съ топла вода и после веднага въ студена вода ператъ. Никаква студена вода не туряйте. Перешъ съ топла вода, изпер-и ги съ топла. И после, като ги изперете, не ги простирайте веднага, но нека да поседятъ, да ви изсъхнатъ ржцетѣ. Турете ржкавици и тогава прострете грехитѣ на вѣжето. Това е, ако искате да бждете здрави.

После, друго нѣщо помнете: Никога не вършете една ра-бота, която не обичате. Може нѣкоя пжтъ да ви заставятъ насила. Като ученици винаги трѣбва да вършите една работа по обичъ. Да не е насила, да кажете: "Нѣма какво да се прави". Сега говоримъ какъвъ трѣбва да бжде учениктъ. Учениктъ трѣбва да върши работа по любовъ. Любовта трѣбва да е ос-нова. Туй, което не обичате като свободни, не го вършете. Вър-шете само онова, което обичате. Имате едно лѣкарство. Ако не го обичате, не го вземайте. Ако го обичате, вземете го, ще ви помогне. Имате една греха. Не я обичате, не я носете. Има-те една греха. Обичате я, обличайте я. Не правете опитъ съ нѣца, които не обичате. После, шиятъ ви една греха. Ако не я

обичате, не я носете. Идете при нѣкој шивачъ. Ако го обичате, той ще ви уше една хубава греха. Идете при шивачъ, когото обичате, че како го погледнете, да го харесате. Ако не го харесате, нѣма да ви скрои грехата, както трѣбва.

Сега не искамъ да се изплашите. Ако се плашите, не сте ученици. Не че вие не сте ученици, ами вие нѣма да може да се ползувате. Сега нѣкој отъ васъ ще кажете: "Влѣзь въ положението ни". Азъ влизамъ въ положението ви.

Азъ бѣхъ малко бѣло цвѣте въ планината. Тамъ растѣхъ. Всички, които минаваха покрай мене, се усмихваха. Азъ пълнехъ планината съ моемо ухапие. Еднѣнъ день мина красиво ангелче, взе ме отъ планината и ме посади въ своята градина. Първиятъ день, когато се облѣкохъ съ своята бѣла грешка, то ме нарече кокиче. Вториятъ день, като се облѣкохъ съ бѣла грешка, то ме нарече бѣла роза. Третииятъ день, като се облѣкохъ съ бѣла грешка, то ме нарече карамфилче. Четвъртиятъ день, като се облѣкохъ съ своята бѣла грешка, то ме нарече зомбюлче. Кое било туй ангелче? - Туй цвѣте разправя, какъ това ангелче идвало всѣка сутринь, че го поливало съ водица и се усмихвало. Но единъ день бѣлото кокиче забелязало, че сълзи текатъ отъ очитѣ на ангелчето. Питайте: "Защо сж текли сълзи отъ очитѣ на ангелчето?"

Едно време едно ангелче, като чуло, че Богъ създахъ свѣта, заинтересувало се отъ новия свѣтъ, отишло при единъ голѣмъ ангелъ и му се помолило: "Моля ти се, да ме заведешъ въ новия свѣтъ, при хората - при тия, хубавитѣ сжщества, които Богъ создахъ". Треперило сърцето на ангелчето да види хората. Голѣмиятъ ангелъ го турилъ на крилата си, донесълъ го на земята. То казало: "Казахъ ти да ме заведешъ при хората, ти ме заведе въ ада". - "Това сж още хората". При сегашнитѣ условия мжно е човѣкъ да се прояви такъвъ, какъвто е. Всѣки го е страхъ и трепери. Ние нѣмаме още онази свобода на душата, че както Бога да бждемъ въ Божието изобилие. Нѣкој (се) уповаватъ въ Господа безъ да работятъ, безъ да учатъ. Искатъ да бждатъ

богати, безъ да иматъ Любовта. Искатъ да бждатъ богати, безъ да иматъ Мждростта. Искатъ да бждатъ богати, безъ да иматъ Истината. Богатството е законно, когато е минала Любовта. Богатството е законно, когато е минала Мждростта, Истината. Знанието е законно, ако е минала Любовта и Мждростта. Здравето е законно, ако е минала Любовта. По този начинъ, ако вървите, ще имате ново разбиране. Всѣки единъ отъ васъ, споредъ това, което разбира, (това) върши. Любовта, както вие я разбирате, я проявявате. Азъ ви говоря за една Любовь, както вашето сърдце я разбира. Че нма какво да ми казвате, дали азъ съмъ разбралъ. Щомъ мине Любовта презъ сърдцето, ще я разберете. Ако ви дамъ едно ядене да ядете, нма ли да разберете яденето? Питаме ме: "Дали е сладка тази ябълка?" Ако ме питате, дали е сладка ябълката, разбирамъ, че има дефектъ въ вашия вкусъ. Щомъ вкусътъ ви е на мѣсто, вие, като ядете ябълката, ще знаете дали е сладка. Азъ виждамъ, като ядете ябълката, образува се една усмивка. Ти вкусишъ ябълката (и) започнешъ да се чумеришъ. (Тогава) виждамъ, че вкусътъ ти е повреденъ.

Ако нашето сърдце е здраво, ако нашиятъ умъ е здравъ, ако нашата душа е здрава, по човѣшки говоря - нѣщата сж разбрани. Ако сърдцето ни не е здраво, ако умътъ ни не е здравъ - нѣщата всѣкога оставатъ неразбрани.

Сега нѣкои отъ насъ ще кажете: "Да бѣхме започнали отрано". Първитъ хора, Адамъ и Ева, нали започнаха рано. Вие мислите, ако започнете първи, ще направите нѣщо. Най-първо, Адамъ и Ева започнаха въ райската градина, при най-хубавитъ условия. Тогава поставиха тя да се занимава съ растителното царство. Адамъ да се занимава съ животинското царство, да го изучава. Единъ день, по едно невнимание, ученицитъ не разбраха и ядоха отъ едно отровно растение. Защото има известни отрови въ природата, като ги ядешъ, най-първо нма да чувствувашъ отровата, но следъ 6-7 месеца ще усѣтишъ въздействието на отровата въ себе си. Има и отровни мисли. Една мисль

можеш да внесеш въ човѣка и да го отровиш. Ако се тури човѣкъ въ единъ магнетиченъ сѣнь, (а) всички хора не се поддаватъ, но нѣкой човѣкъ съ слаба воля, ако се тури въ магнетичния сѣнь и му кажете следъ 6 месеца да иде и да открадне отнѣкъде, като се събуди, той нищо не помни. Но следъ 6 месеца, като дойде въ този опредѣленъ денъ, той ще иде и ще открадне. Та всички вие вършите нѣкои престѣпления по внушение. Като дойде 6-я месецъ, ще го направите. Кажете: Днесъ направихъ една глупостъ. Но глупостъта сега, че преди 6 месеца ви турели въ магнетичния сѣнь и сж ви внушили. И да ви кажа кой ви е внушилъ: или баща ви, или майка ви, или дѣдо ви, или прадедо ви. Ако вие вървите по линията на баща си, когато вие сте заченати въ утробата на майката, баща ви намислилъ да направи престѣпление и не го е направилъ, вие ще го направите. Ако бащата е намислилъ да направи нѣщо добро, ако вие вървите по негова линия, той не го е направилъ, като се родишъ - ти ще направишъ доброто. Тѣй щото, като дойдешъ въ живота, каквото е намислилъ баща ти, майка ти, като направишъ това, което тѣ сж мислили, тогава ще вършишъ онова, което ти мислишъ. Виждате, какъ сме въ зависимостъ. Затова се говори да имаме добри майки и бащи, за да (ни) улеснятъ. И Любовта трѣбва да дойде въ свѣта, за да улесни възпитанието на хората. Та ви казвамъ: Единствената сила въ свѣта, която може да избави ученицитѣ въ свѣта и цѣлия свѣтъ може да избави отъ лошия пѣтъ, то е Любовта. То е като методъ за самовъзпитание, методъ за подмладяване, методъ за здраве, методъ за щастие, за всичко. Любовта, като дойде, Любовта има начину да дойде Мъдростъта, да дойде и Истината. Вземете сега като ученици и приложете въ най-малкъ размѣръ, хомеопатически, съ малки дози. Представете се единъ цѣръ* отъ 30-то дѣление. Въ първото дѣление имате единъ резултатъ, (като) отъ 10 грама захаръ. За второто шише ще вземемъ една капка отъ този разтворъ и ще го туримъ въ второто шише, което има пакъ 100 грама. Отъ второто шише ще вземемъ една капка

и ще туримъ въ третото. И така ще разреждаме, докато се получи 30-то дѣленіе. То е една микроскопическа частъ. Тая малка частъ, тия хомеопатически лѣкове, въздействуватъ на човѣка. Та казвамъ: Най-малкото усилие въ свѣта, което може да употрѣбите отъ 30-то дѣленіе, като го вземете, следъ време ще произведе голѣмъ резултатъ. Не действайте сега съ голѣми дози. То е скъпо, то не е заради васъ. Вие досега сте били все алпатични*. Сега ви препоръчвамъ метода на хомеопатията*. Следъ туй има други методи. Хората, като дойдатъ да употрѣбятъ този методъ, той ще освободи човѣка. Единъ човѣкъ не може да бжде свободенъ, ако той не е миналъ по пътя на Мъдростъта и Истината. Казвамъ: Въ всинца трѣбва да се създаде желание да учите. И то е хубавото - да учите. Да предпочитате една любовна постъпка отъ една постъпка на безлюбието. Сега минавате нѣщо (и) казвате: "Гози пътъ, защо ли е?" Виждате единъ червей (и) казвате: "Защо ли Господъ го е създалъ?" Видите магарешки тръни (и) казвате: "Защо ли Господъ ги е създалъ?" Виждате цигански трънъ (и) казвате: "Защо ли Господъ го е създалъ?" Какво седи въ циганския трънъ? - Той е войникъ, въоръженъ съ своето оръжие, война има, циганскиятъ трънъ е въоръженъ. (Той) казва: "Който минава отъ тукъ безъ позволение, не може (да мине)". Сега остава другото въ васъ: "Ами, което досега сме мислили, какво да правимъ съ него?" Ако ме питате, ето какво бихъ ви отговорилъ: Ако азъ имамъ една развалена захаръ, пѣкъ ми дадатъ една бучка отъ хубавата захаръ, ще ида, ще хвърля въ нѣкое езеро и въ морето развалена, да се разтопи. Идете въ морето и всичко онова развалено, хвърлете го тамъ, пѣкъ дръжте хубавата бучка. Не мислете за другото. Новото така ще дойде въ свѣта. Вие искате да облъчете Божественитѣ нѣща въ човѣшка форма. Трѣбва да бждете майсторъ. Какъ ще си представите, като дойде Любовта? Каква ще (си) я представимъ, като дойде Любовта? Азъ тѣй си я представямъ: Представямъ си една млада мома, която минава презъ всичкитѣ изкушения и мъчнотии, безъ да

се огръши. Азъ си представямъ Любовѣта като младъ момъкъ, който минава презъ всичкитѣ изпитания въ живота, безъ да се огръши. Азъ считамъ, (че е) една мома, която се е занимавала съ Мъдростѣта, минала всичкитѣ изпитания, безъ да се огръши. И момъкътъ сѣщо. Считамъ, че една мома е минала Истината, която (мома) е минала презъ всичкитѣ изпитания, безъ да изгуби своята свобода. (Нѣкой) казва: "Изгубихъ си свободата". Щомъ си изгубилъ свободата, показва, че не си уменъ. Ако човѣкъ си изгубилъ паритѣ, какво показва това? Може да сж скжсани джобовентѣ. Човѣкъ, на който се кжсатъ джобовентѣ, уменъ ли е? Човѣкъ, който забравя нѣщо, уменъ ли е? Човѣкъ, който губи паритѣ си, уменъ ли е? (Нѣкой) казва: "Забравямъ". - Щомъ забравяшъ, коя е причината за забравянето?

Вие сега се зарадвайте, че сте натоварени въ този пжтъ. Не съжалявайте, че дотукъ сте дошли. Ако не бѣхте така натоварени, не щѣхъ да ви говоря. Азъ говоря на натоваренитѣ. Нѣкой ще каже: "Той е по-натоваренъ отъ мене". Всѣки е натоваренъ толкозъ, колкото може да носи. Всѣки отъ васъ се е натоварилъ повече, отколкото може да носи. Има ли нѣкой, който да не е нервень? Натоварениятъ повече - не може да търпи. Разтовари се, ще станешъ уменъ. Разтовари се, ще станешъ свободень. Разтовари се, ще възприемешъ Любовѣта. Разтоварете се, освободете сърдцето си. Разтоварете сърдцето си отъ голѣмия товаръ. Разтоварете ума си отъ голѣмия товаръ. Да не е натоваренъ умътъ. Нѣкои казватъ: "Тѣ сж толкозъ леки мислитѣ". Нѣкой пжтъ казватъ: "Тежатъ мислитѣ". - Не туряйте тежки мисли. Ако ви дамъ единъ левъ, какво ще направите? Ако ви дамъ единъ книженъ левъ, единъ сребърень левъ и единъ златень левъ, какво ще направите? Ако азъ съмъ на ващето мѣсто, като взема книжния левъ, ще напиша едно писмо. Като взема сребърния левъ, ще ида да лѣкувамъ хората. А пжкъ, като получа единъ златень левъ, съ него ще ходя да разпространявамъ щастнето на хората, да оправямъ пжтя му. Съ единъ левъ ще оправямъ пжтя. Иде нѣкой, не е щастливъ. Ще туря злат-

ния левъ въ вода да седи 10 секунди и ще кажа: "Туй тази вода и ще ти мине". Вие, като погледнете, ще кажете: "Гдинъ книженъ левъ, какво може да направи?" Човѣкътъ на Любовта е мощенъ. Човѣкътъ на знанието е мощенъ. Човѣкътъ на свободата е мощенъ, всичко може да направи. Имате една велика задача въ свѣта. Казвате: "Свърши се". Свърши се онзи безпорядкъ. Пие вече излизаме отъ 13-тата сфера, изъ Ками Юга* излизаме вече. Половината отъ човѣчеството вече е излѣзло и още половината седятъ презъ Червеното море. Половината отъ човѣчеството сж го минали и още нѣколко години и всички ще излѣзатъ изъ Ками Юга*. Като излѣзете презъ този периодъ, ще дойдатъ добритѣ условия. Сега тукъ-тамъ ставатъ маалки работи. И нѣкои отъ васъ се гразните. Иде една хубава епоха, за която трѣбва да бждете готови. Вие казвате: "Какъ ще дойде Царството Божие?" -Иде Царството Божие. Всѣки единъ отъ васъ, който отвори за пръвъ пжтъ своитѣ кепенци*, Божието уханье ще нахлусе въ стаята и вие ще се стопите. Всичкитѣ само да излѣзете отъвнъ, кепенцитѣ си отворете. Затворенитѣ кепенци отворете. Сърдцето е затворено, отворете го. Умътъ е затворенъ, отворете го. (Духътъ) е затворенъ, отворете го. Душата е затворена, отворете я. Туй значи, да излѣзете изъ затвора, изъ този дълъгъ затворъ, въ който всички хора сж затворени. Като четете апостолъ Павелъ, (той) казва въ посланията, че всички били турени въ затвора. Сега иде общото освобождение на всички ученици. Тия ученици ги наричатъ вѣрващи. Хора на Любовта. Каквито и да сж, всички ония, които търсятъ Бога на Любовта, за тѣхъ иде новата епоха. И така, въ Писанието казва Богъ: "Ще се заселя между тѣхъ, тѣ ще ми бждатъ синове и азъ ще имъ бжда баща, между тѣхъ ще живѣя. Всички ще бждатъ научени отъ Господа". Ако Любовта дойде, всички ще бждатъ научени. Но сега, при сегашнитѣ условия, не можете да бждете научени.

Сега, като излѣзете отъвнъ, ще кажете: "Какво искаше Учителитъ да каже?" Сега, каквото ви казвамъ, нали го разб-

рахте? Азъ зная, кое не разбирате. Но, като го близнете малко, нали поразбрахте? Че не знаете, какво нѣщо е щастieto, но нали устѣхте една малка сладчина. Това онадеждване, малката надежда, която прониква въ сърдцето, малката надежда, която прониква въ ума, малката надежда, която прониква въ волята - то сж Божии благословения. Другото е въпросъ на време. Тия, малките нѣща, които сега може да придобиете, следъ време може да ви донесатъ най-големитѣ блага, които вие очаквате. И ви казвамъ думитѣ Христови: "Коиито чуятъ гласа ми, ще станатъ, ще оживѣятъ, ще възкрѣснатъ". Които чуятъ гласа на Любовта, които чуятъ гласа на Мждростьта, които чуятъ гласа на Истината, тѣ ще станатъ. Казвамъ: Като сте чули, не туряйте юргана (и) да кажете: "Още какво може да стане?" Станете отъ леглото, направете го, облѣчете се хубаво, направете си една благодарствена молитва, че сте се събудили. Благодарете на Господа, зарадвайте се. Кажете: "Колко е хубавъ свѣтътъ".

Днесъ ви говорихъ по пжтя на Любовта.

Отче нашъ.

XX година

5. Лекция на Общия Окултенъ класъ

23 октомврий 1940 год., Сръда, 5 ч.с.

Изгръвъ.

ДЕТЕ, ВЪЗРАСТЕНЪ И СТАРЪ

Добрата молитва. Вениръ-Бениръ.

Ще прочета трета глава на Иезекиила, за да видите, какво нѣщо е Израилъ. Ще прочета до десети стихъ.

Нѣкоя нѣтъ казваме нѣкои работи, които произвеждатъ смущения. Всѣко нѣщо, което произвежда смущение, не е право. Сега, като ви говоря, ще ви дамъ едно упражнение. Сутринъ, като станете, да знаете какъ да регулирате малко мисълта си. Вие вървите по стария начинъ. Мислите, че каквото вършите, всичко е наредъ. Ако изучавате френски езикъ, ще видите колко мъчно се пише, не е тъй, както български. Доста трудно е. Отъ старитѣ езици, ако се занимавате съ китайски, още помъчно е. Тамъ има около 40 хиляди знака за думитѣ. После, езикътъ е повече съ еднослов(ови) и двуслов(гови) думи (и) много мъчно се говори.

Сега, като правите движение нагоре съ ржцетѣ, ще поемате въздухъ. Като поставяте ржцетѣ настрани, ще задържате въздуха. Като свивате ржцетѣ отпредъ, предъ гърдитѣ, ще издишате полска. Всички движения, които правите, трѣбва да се осмислятъ. И въ гимнастикитѣ, които правимъ, когато вдигате ржцетѣ си, по нѣкоя нѣтъ вие не поемате въздухъ; като простирате ржцетѣ настрани, не задържате въздуха; и, когато свивате ржцетѣ отпредъ, не издишате. Сега нѣкои отъ васъ може да мислите, че това не е важно. Важни работи сж.

[[[[[Колко имате тукъ - 1111. Да прибавимъ сега едно нищо. 11110. Ти ще направишъ нѣкоя нѣтъ нѣкоя погрѣшка, която нищо не е, (но) тази погрѣшка, турена, става 11110. Ако

пуришъ още едно нищо, става още повече - 111100. Ако пуришъ още едно нищо, става 1111000. Така се създава една теория. (Нѣкои) казватъ: "То е карма* ". Че е карма - да, карма е. Оплетешъ една мрежа отъ нищо, въ която така се оплетешъ, като петелъ въ къчица. Виждали ли сте петелъ въ къчица? Петелътъ влѣзе въ къчицата, иска да роби. Като се оплете, къвѣ, къвѣ, не го пуцатъ къчицата. Та нѣма ли къчица, въ които (и) вие сте се оплели? Вие казвате: "Каква ми е кармата?" Казвамъ: Кармата, то е единъ петелъ въ къчица. Ако му стигаше умътъ влакно по влакно да ги кже, цѣше да се освободи. Но той ги къвѣ. И колкото повече ги къвѣ, толкозъ повече се оплита. Сега вие може да се оплетете въ вашата мисълъ. Вие можете да направите една нишка отъ центроветъ на вашето мозъчно вещество за самосъхранение и да свържете това влакно съ причинния свѣтъ - причини и послѣствия. Туи влакно, отъ долу ще го проточите нагоре като паяжина. Какво ще ви послужи сега (това)? -Ще направихъ едно влакно за самосъхранение. Да кажемъ, вие денемъ туряте една ограда отъ бодливъ телъ, за да се пазите отъ животнитъ, отъ маѣконимаецитъ, които обичатъ да тѣпчатъ. Единъ денъ забравите, че вие имате бодливъ телъ, вървите и вие попадате въ сжицата мрежа. Та често човѣкъ съ своитъ мисли, съ своето веруе, съ ония закони, които той (си) е направилъ, самъ той попада въ тѣхъ. Казвамъ сега: 'Защо свободно човѣкъ да не може да диша? Може ли свободно да диша? -Ако човѣкъ не може да диша (свободно), азъ да ви кажа сѣдбата (му) следъ десетъ години каква ще бѣде. Ти, следъ десетъ години, ще умрешъ. Ще ти нѣтъ "Отче нашъ" за небето. Ако искашъ по-дълго отъ десетъ години да живѣешъ, тогава ще дишашъ плавно, бавно, безъ да се забелязва нѣкакво движение отвънъ. *Учителътъ показа хармонично дишане, безъ отвънъ да се забележи нѣкакво разпуцане на гръдния кошъ.* Азъ дишахъ хармонично. Като дишахъ хармонично, дробоветъ нѣтъ. Опзи, който започва да диша правилно, започва да чувствува една музика. То сж милиони клетки, които, като влиза въздуха, тѣ

сж като оркестранти. То е единъ голѣмъ оркестъръ - нѣколко милиона клетки. Като дишашъ - всички свирятъ, пѣятъ. Не само да ги чувате, когато кашляте.

Сега вие искате да идете при Господа. Казвате: "Да видимъ Христа, да (му) кажемъ колко сме пострадали на земята". Който не се е научилъ да диша (така), че като диша - дробоветѣ да пѣятъ, той ще иде въ небето (така), че никоѣ нѣма да го види. Казвате: "Въ небето ще слушамъ". Ти тукъ си глухъ, че тамъ (ли) ще слушашъ? И този животъ на земята е така хубавъ, както ангелскиятъ. Всѣко нѣщо е на мѣсто, като се изпълни функцията (му). Казвате: "Господи ми да пося това тѣло". Какво тѣло искате вие? Ако имате едно леко тѣло, ще лупнете въ въздуха, ще седите нѣкъде. И, ако не разбирате закона, знаете (ли) въ какво смѣшно положение ще бждете? - Души, които се освобождаватъ отъ тѣлото си, които не сж запознати съ законитѣ, седятъ въ въздуха като балони. Дойде вѣтърътъ, тѣ могатъ по желание да се движатъ, вѣтърътъ ги носи насамъ-натамъ, блѣска ги въ нѣкое дърво, блѣсне ги въ нѣкоя стена. Тѣ се чудятъ, какъ не сж свободни. Дойде една душа около тебе, върти се около тебе (и) не знае кжде да влѣзе. Върти се в кщи, само току се блѣска въ тѣлото, блѣска се въ главата, оттамъ-отсамъ се блѣска. Ти по нѣкоѣ пжтъ чувствуваши умрѣлитѣ (и) казваши: "Нѣкоѣ дяволъ е дошълъ". А то е нѣкоѣ глупавъ воль - само се трие около тебе, както се триятъ около дърветата. Тия паразити ги хаятъ и тѣ се триятъ. Единъ духъ като дойде, нѣкоѣ вашъ близъкъ като дойде, трие се около васъ. Тогава въ васъ се образува нѣкаква слабостъ. Слабостта на такива души е, като дойдатъ, да се триятъ около (тебе) и ти образуватъ слабостъ. Това е теория сега. Пъкъ, ако тази душа е разумна, ако влѣзе вътре, тя ще ви принесе едно благословение, тя ще бжде като слънчевъ лжчъ, който идва. Вие ще се зарадвате.

Та казвамъ: Сега ще направимъ едно упражнение разумно. Станете. Бавно издигате ржцетѣ нагоре, надъ главата, и допирате върха на прѣститѣ - поемате въздуха бавно. Спускате

ржцетъ настрани, до височината на раменетъ - задържате въздуха. Свивате ржцетъ една срещу друга предъ гърдитъ и издишвате. Ржцетъ се спущатъ отстрани и наново се прави упражнението нѣколко пжти. Седнете.

Всѣка работа, въ която умътъ не присжствува, всѣка работа, въ която умътъ не взема участие, никога не може да успѣе. Всѣка една добродетель, въ която сърдцето не взема участие, и тя не може да принесе нѣкаква полза. Всѣкога, когато правите известно движение, ако не спазвате известни правила, ако вашиятъ умъ не присжствува, ако вашето сърдце и вашата сила не присжствуватъ, тогаба всичкитъ ви работи не може да прогресиратъ. Общо казано: Тамъ, гдето умътъ присжствува, може да се ползувашъ. Като правишъ едно движение съ ржцетъ, умътъ да присжствува въ туй движение. Като поемашъ въздуха, умътъ ти да присжствува, съ въздуха да дойде въ гробоветъ. Това е едно здравословно състояние. Та понякога, когато вие сте неразположени, умътъ не присжствува. Ти правишъ едно упражнение, (а) умътъ (ти) е разсѣянъ. Обидилъ те нѣкой, ти си мислишъ за обидата и правишъ упражнението. Нѣкой пжтъ може да те обиди нѣкое куче. Вървишъ по пжтя, нахвърли се едно куче, стреснешъ се, уплаши те. Ти вървишъ по пжтя и си мислишъ, какъ тѣй да те стресне и да те уплаши. Защо да нѣмаше нѣщо да хвърлишъ на това куче, да го ударишъ, какъ нѣмаше нѣкой камъкъ. "Какъ тѣй да смѣе да ме нападне". Държишъ това въ ума си. Ако речете всѣко куче да го плашите, какво ще стане? Ако умътъ ви е на мѣсто, кучето никога нѣма да се нахвърли отгоре ви. Може да направите опитъ: ако вървишъ (и) мислишъ, и будно е съзнанието, кучето може да го държишъ настрана, на 20 крачки отдалеч(ено) отъ тебе. Ти, като вървишъ, да го гледашъ отзадъ кжде е. Щомъ си захласнатъ, напада те. Щомъ речешъ да мислишъ, туй куче ти го гледашъ. Докато го гледашъ кучето, то не може да те нападне. И лошитъ мисли сж сжщо като кучетата. Ако умътъ е буденъ, лошитъ мисли не се приближаватъ. Щомъ си захласнатъ нѣкжде, лошата мисль

вече ще дойде.

Казвамъ: Първото нѣщо е да имате присѣствие на вашия умъ. Богъ ви е далъ ума. Едно отъ най-големитѣ благословения е умътъ на човѣка, което Богъ му е далъ. Сега всички сж ви проповѣдвали. Вие мислите за Божиитѣ благословения. Богъ ви далъ дарби. Но Богъ на всичкитѣ хора е далъ известенъ материалъ да го обработватъ. Ако дарбитѣ, които Богъ ви далъ, не ги обработвате, не ги упражнявате, ако не работите съ тѣхъ, вие не можете да се ползвате отъ това благо. Да кажемъ, ти имашъ единъ отличенъ гласъ, но никога не пѣешъ. Защо ти е този гласъ? Нѣкаква полза не принася никому. Като пѣешъ, не мисли защо ще пѣешъ. Ти, като пѣешъ, принасяшъ полза и на себе си, принасяшъ полза и на другитѣ хора. Като правишъ добро, ти принасяшъ полза на есебе си. Доброто е основата, върху която почива човѣшкото здраве. Човѣкъ безъ добродетели не може да бжде здравъ. Безъ добро, той ще свърши зло. Ако има добродетели, много добре ще свърши. Туй сж правила. Не гледайте, че (на) нѣкой човѣкъ му върви всичко. Безъ добродетели нищо не върви. Ако и да е последенъ сиромасъ, ако придобива добродетели, той добре ще свърши.

Сега, азъ толкозъ години съмъ ви говорилъ и нѣкои отъ васъ сте приложили нѣщо вече. Не може да не приложите. Толкозъ години при мене вие сте нагорещени като желѣзото, което турятъ въ огъня. Ще се нагорещите и отпаятъка ще минете. Ще излѣзете изъ огъня, ще изстинете пакъ. Виждамъ, че това не е полезно. Полезно е, ще кажете: "Топли бѣхме едно време, сега изстинахме". Азъ искамъ огънятъ да бжде органически, не да се нагорещавате отвънъ, но да се нагорещавате отвътре. Като мислите, като чувствувате, като упражнявате волята си, трѣбва да образувате тази Божествена топлина. Сега туй е хигиена. Нѣкой казва: "Какво ще ядемъ?" Ти може да ядешъ само сухъ хлѣбъ, ако умътъ присѣствува. (Тогавъ) ще се ползвашъ много повече, отколкото, ако ядешъ пицна храна. Ядешъ пицна храна, но не си доволенъ - туй ядене не е хубаво, мас-

лото не е хубаво... Въ сегашните времена, ако си беденъ, искашъ изобилно масло, пкъ пѣма. Изъ въздуха масло може да вземете. Тамъ е пълно съ масло. Човѣкъ, съ своето самовъзпитание, (е) изопачилъ организма си. Всичките клетки, отъ които той е създаденъ, сж разумни. Ако тази клетка, която е царица, въ човѣка има една клетка, около която милиарди клетки сж се събрали и образували единъ организъмъ. Ако той е лакомъ, предаде своята лакомия на клетките и тѣ сж лакомни. Тѣ сж малки такива същества, но въ тѣхъ се зароди една голѣма лакомия, като на слонъ. Искатъ много да имъ даватъ, че много ще яде той. Той иска да събере цѣлъ хамбаръ, пълненъ съ милиони кила жито, да има да яде. Безполезно е това. Трънешъ на пжтъ, туршишъ 4-5 кила хлѣбъ, казвашъ: "Пѣма да ми стигне". Лакомия е това. Ще възпиташъ тия клетки, всички да бждатъ икономисти. Че много малко имъ трѣбва. Много малко ни трѣбва въ свѣта. Трѣбва за бждеще да ерадимъ своето щастие въ онова, което ни е дадено. Ако ние, отъ Божията Любовъ, която се излива въ въздуха, не можемъ да вземемъ нѣщо; ако отъ Божията Любовъ, която се излива въ свѣтлината, не можемъ да вземемъ отъ нея нѣщо; ако отъ Божията Любовъ, която се излива въ водата, не можемъ да вземемъ нѣщо; ако отъ Божията Любовъ, която се излива въ храната, не можемъ да вземемъ нѣщо - отъ кжде ще вземемъ? Търсимъ своето щастие въ паритѣ.

Споредъ окултната наука Лондонъ е главата на Маммона*, на Бога на паритѣ. Всичките финансиста тамъ бѣха. Какво стана (съ) тази глава сега? -Мачкатъ тази глава на този змей на паритѣ. Лондонъ мислеше, че е осигуренъ. Той кораби си имаше, всичко имаше, но падатъ бомби, голѣми бомби, взривни вещества. Трѣбва нѣкой отъ васъ да го пратимъ въ Лондонъ, да види какво е, че да дойде да ни разправи. Поне 24 часа да е въжтре въ скривалищата на Лондонъ. Пута ме единъ: "Какво прави английскиятъ кралъ?" Казвамъ: "Седи въжтре въ избитѣ, крие се по 4-5 пжти". Кралъ на цѣла империя, която има 400 милиона поданици, но, като дойдатъ бомбитѣ, и той се крие въ скривалище-

то. Ударятъ сирениѣ - скриваѣ се. Съобщаѣ, че нѣма опасност - излѣзатъ вѣнѣ. Накъ се чуютъ сирениѣ - пакъ въ скривалищата. И той се крие по нѣкой пѣтъ по два часа Царско скривалище, по-добре осветено, съ удобство, но чува пукопа и като царѣ. Сега ще ви направя едно сравнение: всичкиѣ доши мисли, това сѣ бомби, които дяволѣтъ, по нѣкой пѣтъ, спуща. Трѣбва да знаешъ, че идатъ. Трѣбва да имашъ единъ разбраѣ духъ, да знаешъ какъ да мислишъ. Ако не знаешъ какъ да мислишъ, ще се памѣришъ като въ Лондонъ. Балонитѣ, които пуснаха за да пазятъ Лондонъ, мислѣха, че сѣ осигурени, че нѣма да могатъ да минатъ германцитѣ. Но защитата не бѣше така силна. Излѣгаа се. Англичанитѣ направиха погрѣшка така, както направиха паяцитѣ. Тѣ мислиха, че сѣ много учени вече. Дошло известие, че единъ слонъ ще посети царството на паяцитѣ. Тѣ казватъ: "Какъ слонъ нашъ ще посети, (какъ) ще мине презъ нашитѣ градове? Ние ще му дадемъ да разбере. Само да дойде въ нашитѣ градове". Явили се всичкиѣ инженери, споваха презъ улицитѣ, задрѣспили ги и казватъ: "Само да мине сега, да види какъ се минава презъ царството на паяцитѣ". Дошѣлъ слонѣтъ, миналъ презъ улицитѣ, ходилъ навѣтъкъде. Тѣ започнали да мислятъ, какво сътресение (сѣ) предизвикали тѣхнитѣ прегради. Пратили своитѣ кореспонденти да разбератъ, какво сътресение (с) устѣпилъ (слонъ). (Той) казалъ: "Никакво сътресение не устѣпихъ".

Ако вие мислите да спѣнете дявола като паяцитѣ, ще ядете попарата му. Сега - другата страна. Хубавата страна на всѣка война е, че тогава човѣкъ прави нѣща, които иначе, при други условия, не иска да ги направи. Казватъ: "Това е невъзможно, какъ ще го направи? Невъзможно нѣщо". Виждате тѣзи англичани и германци (какъ) вечерно време трѣватъ изъ въздуха съ аеропланитѣ си. Никаква свѣтлина нѣма и намиратъ Лондонъ. Не само го намиратъ, но въ въздуха се биятъ. Нѣкой може да се върне, нѣкой може да не се върне. Каква смѣлостъ иматъ тия хора. Като дадатъ заповѣдь, хичъ не мислятъ, длѣжностъ

е. Всичко забравятъ (и) казватъ: "Ще се биемъ за отечеството". (Това е) една похвална черта. Невъзможно е, (но) той отива човѣкътъ и намира Лондонъ. Пѣкой отъ насъ, и денемъ да го пратимъ, не може да го намѣри. Вие питате: "Защо трѣбва да го направимъ?"

Защо въ българския езикъ изхвърлиха **н**? И други букви изхвърлиха? (Пѣкой) питатъ: "Защо е въ български този малъкъ ерь - Ъ?" Пѣкои букви могатъ да се изхвърлятъ, но пѣкои букви не трѣбва да се изхвърлятъ. Може да направишъ една цигулка съ три струни, но съ четири струни е по-хубава. Може да имашъ една китара съ четири струни, но ако имашъ съ шестъ струни е по-хубава. Ако имашъ една арфа, не четири, но 36 струни (й) трѣбватъ. Вие свирили ли сте на арфа? Не е така лесна работа. Азъ по пѣкой пжтъ опростотворявамъ работитъ и вие мислите, че е лесна работа. Не е лесно. Азъ съ мисълта си може да накарамъ единъ французинъ да ми отговори, безъ да му говоря на френски. Или единъ англичанинъ, безъ да му говоря, може да го застава да ми каже, че е на мое разположение. Има единъ езикъ, на който хората говорятъ. Като го погледна, казва: "На ваше разположение". Веднага ще ми услужи. Ако не зная какъ да мисля, ще се намѣря въ трудно положение. Ще се намѣря въ положението на онзи французинъ въ Севастополската война, (който) билъ въ Варненско, въ едно село българско, (и) говорѣлъ на единъ старъ българинъ на френски, искалъ му пѣщо. Българинътъ му казалъ: "А бе синко, какъ майка ти да не те научи да говоришъ български? Че какво искашъ отъ мене?" Той (французинътъ) направилъ единъ кржгъ. Разкопава го. Хваща си прѣста и съ другата ржка показва, като че дои. (Българинътъ) казва: "Така ми кажи". Донася му млѣкото.

Та казвамъ: Ние, като правимъ упражнението, си дигаме ржцетъ нагоре, като французина, за да ни разбератъ отъ невидимия свѣтъ. Защото човѣкъ трѣбва да си въздействува. Всичкигъ движения сж за волята. Ако ти не движишъ ржцетъ си, волята ти ще остане слаба. Ако мислишъ ти за ума си, ако чув-

ствувашъ ти за чувствата си, ако не движишъ съразмѣрно краката както трѣбва, ржцетѣ, прѣстите ти - волята ти ще остане слаба. И не искаме да ви дадемъ нѣкои правила, защото иначе ще паднете въ друга крайностъ. Нѣкой пжтъ ти се усѣщашъ неразположенъ, обиденъ си. Върнешъ се неразположенъ, работитѣ не вървятъ. Тѣй си нахохоренъ, върнешъ се въ кжци, ще намѣришъ децата виновни, дъщерята, слугитѣ, всички сж виновни. Ще намѣришъ причина, че кжщата не е очистена, че възглавницитѣ не сж на мѣсто. Все ще намѣришъ нѣкаква причина. Ти още отдалече като идешъ въ кжци, спри се и преди да влѣзешъ, започни да гладишъ първия прѣстъ (на) едната и после на другата ржка. Кажу: "Малко благородни чувства ми трѣбватъ. Тѣ не сж виновни, че имамъ неразположение отъвнѣ. Не сж виновни децата, слугитѣ. Малко благородство ми трѣбва". Поглади първитѣ прѣсти на ржцетѣ си последователно. После поглади срѣдния прѣстъ. Трѣбва да бждешъ справедливъ. После поглади (пакъ) третия прѣстъ. Трѣбва да имашъ едно засмѣно лице, не начумерено, (не) да заповѣдавашъ, че властъ имашъ. Ти тогава влѣзъ въ кжци, ще трѣгне работата. Нѣма да има гръмотевици, нѣма да има бури. Който не знае, ще каже: "Какъвъ дяволъ бѣше, не зная". На български думата "дяволъ" има лошъ смисълъ. Азъ бихъ желалъ да имате характера на дявола. Такова постоянство - като го изпждишъ изъ вратата, влиза презъ коминя; ако го изпждишъ изъ коминя, влиза презъ нѣкоя малка дупка и ще те убеди, че не можешъ безъ него. Толкозъ години не се обезсърчава. Като дойде, той използува всичкитѣ условия на живота. По нѣкой пжтъ той така се настани, че взема вашата страна, като че сте вие, и ви дава съветъ. Не трѣбва да се прекланяшъ, да те мислятъ, че си толкова глупавъ. Трѣбва да ги сплашишъ. Ти го слушашъ. Азъ веднажъ гледахъ една кокошка. Тя се наежила съ пиленцата си, минава единъ волъ, тя го клѣвне. Голѣмиятъ волъ се отби (и) казва: "Хайде да нѣмамъ работа съ една кокошка, да ми се смѣятъ. Да е нѣкой герой - разбирамъ". Тя седи и по едно време минава едно куче. Кокошката казъ

ва: "Азъ вола сплaшихъ" (и) отива да клъвне кучето. Но опова куче като се нахвърли отгоре ѝ, тя се разкрѣка. То веднага обяви война на кокошката, не каза както вола. Нахвърли се отгоре на кокошката. Тя изкрѣка, повика пилцинтъ си. Не отваряйте война, не мислете, че ако сте сплaшили единъ вола, ще сплaшите кучето. Кучето не се плаши. То е смѣло.

Сега направете едно сравнение. (Съ) всичкитъ мъчнотии, които идатъ въ свѣта, трѣбва да се справимъ по единъ разумнъ начинъ. Ако знаемъ, какъ да се справимъ, лесно минаватъ работитъ. Да кажемъ по нѣкой пжтъ вие говорите тукъ. Пѣматъ търпение да изслушате нѣкого. Изслушайте го. Исека си каже, както мисли. Може да се не съгласявате съ неговото мнение, но го изслушайте до края. Харесвамъ въ турцитъ има една хубава черта. Като влѣзе нѣкой турчинъ въ нѣкоя турска одая*, разправя небивалици, но другитъ го слушатъ и казватъ: "Олла белиръ*". Може да имъ разправя небивалици. Каквото и да разправя, другитъ го слушатъ. Той, турчинътъ, ще си поглади брадата и ще каже: "Олла белиръ". Българитъ, ако сж, щомъ влѣзе - ще кажатъ: "Какво го слушате, мой лъже". Нѣкой отъ васъ разправятъ за нѣкои нѣща. Не че тѣ лъжатъ, но преувеличаватъ. Казва: "Видѣхъ една змия, по-дебела отъ ржката ми". - "Колко бѣше дълга?" - "3-4 метра". Нѣкъ нѣя не може да бжде толкова дълга тукъ. Българинътъ обича да преувеличава. Въ него чувството да преувеличава е развито. И той си служи съ голѣми преувеличения. Казва: "То свѣтъ - свѣтъ. Яйце да хвърлишь - нѣма да да падне". А то колко били - хиляда души. Та единъ турчинъ разправялъ на единъ българинъ, че имало много, много войска, на хиляда мѣста - по хиляди войници. Българинътъ му казва: "Ефенди*, то орѣхи да сж, нѣма да се събератъ". Турчинътъ вѣрва. Та казвамъ: Когато въ единъ човѣкъ има развито чувство на преувеличаване, този човѣкъ може да бжде поетъ. Може хубаво да пише. Онзи поетъ, който има това чувство развито, има изящень стилъ, украсень. Туй чувство е да увеличавашъ. У нѣкои това чувство не е така развито, стилътъ (имъ) не може

да бжде така богатъ, беденъ е стилътъ (имъ). Той е сухъ, отпри-
вистъ, проза е това. Поезия е, дето е това чувство развито.
Казва: "Сръщнахъ много високъ човѣкъ". - "Колко високъ?" - "Два
метра". Тукъ, на Изгърѣва, нѣмаме два метра високи. Имаме еди-
нъ братъ, който е високъ, но мисля, че има 190 сантиметра -
трѣбватъ му още 10 сантиметра. Вис най-първо премерѣте на
стената два метра, ако искате да си представите колко е два
метра височина. Има високи хора - два метра и два метра и
половина. Има и по-високи. Но сега въ природата много високи
хора не сж удобни. Тя иска по-низки хора - по-разумно е, по-ико-
номично. Ако ти си два метра и половина високъ въ този вѣкъ,
колко ще дадешъ за грехи, за обуца, после за храна. Та всичкитѣ
ония хора, които сж умрѣли, сж навлѣзли въ чувствения свѣтъ.
Ние имаме голѣми желаня, голѣми постижения. Тѣ нека гоїда-
тъ въ мисловия свѣтъ, тамъ има условия. Въ мисълта свѣтъ-
тъ е широкъ, тамъ може да боравишъ съ каквито искашъ мис-
ли. Дойдешъ въ физическия свѣтъ - тѣлото ти (трѣбва) да е
малко. Не ти трѣбва голѣмо тѣло. И желаня не ти трѣбватъ
много голѣми. Но трѣбва да знаешъ, че на земята нѣмашъ усло-
вия да постигнешъ туй, което искашъ. Трѣбва да знаешъ, че ще
свършишъ много зло, ще замиснешъ зло. Като се родимъ - врата-
та сж широки. Като гоїде на излизане - съ игла трѣбва да изли-
зашъ. Като гоїдешъ тамъ, ще се намѣришъ загрѣстенъ. Трѣбва
да имаме и чувства. Като започнете съ Любовта, започнете
най-първо съ малката Любов и да се увеличава повече. Ако за-
почнете съ изобилието, ще гоїдете до дъното на фунията. Ако
влѣзете презъ фунията, презъ тѣсното, само тогава ще гоїде-
те до широката врата. Започнете отъ малкото къмъ голѣмо-
то. Има известни погрѣшки, които трѣбва да поправите. Има-
ме госта погрѣшки, които трѣбва да се поправятъ. Вие сегите
нѣкой пжтъ и съ краката ритате, или съ ржцетѣ мърдате. То
сж несъзнателни движения. Не е хубаво да сегите тѣй. По нѣкой
пжтъ ви наблюдавамъ и вие си обръщате главата, когато влѣзе
нѣкой. Вие сегите спокойно, може да го видите отстрана, от-

задъ. Ако иде, може пакъ да го видете. Учете се да виждате отзадъ. Влиза нѣкой - отзадъ да го видете. Не е мъчна работа. Упражнявайте се. Като влѣзе нѣкой, седете тихо и спокойно като квакери*, никой да се не обръща. Сега всѣко движение, което правимъ, трѣбва да бѣде разумно. Като подвижимъ ржката, като подвижимъ очитѣ, главата, въ всѣко движение да присъествува мисълта, ти да бѣдешъ благодаренъ за движението, което става. Защото добриятъ животъ, разумниятъ животъ, силниятъ животъ - той е направенъ отъ разумни движения. Всички трѣбва да работимъ и да изработимъ едно тѣло. Не да бѣдатъ ржцетѣ ни груби. Строежъ трѣбва. Всички имате желание да бѣдете хубави, мажете се, но не сж мазилки това. Кжицата трѣбва да се намаже хубаво, трѣбва да се изгради хубаво. Като ви погледна челото, ще видя, че вие сте неспокойни. Щомъ човѣкъ не мисли, челото има особени бръчки. Започва да се изкривява. Ще се научите да мислите и това ще се види на челото. Да знае челото, че има единъ господарь. Всѣки день ще вземете едно огледало, като погледнете - дали ще се харесате. Погледнете челото, дали ще го харесате. Погледнете носа, погледнете устата си, ушитѣ си.

Вие мислите за нѣща, които не сж реални. Минава нѣкой вашъ приятель замисленъ, не ви поздравява. Има си нѣкаква работа. Коя е причината, че не ви (е) поздравилъ? Че научете се да се поздравявате отъ ума. Поздравлението седи отъ ума на човѣка. Щомъ азъ мисля за единъ човѣкъ, азъ го поздравявамъ. Отдалече като го видя, може да не го поздравя, но като мисля за него - то е поздравление. Отдалече трѣбва да се поздравявате. Всичко седи въ ума ви. Ако не поздравя, тогава въ васъ ще дойде онова подозрение. Ако умътъ ви не е буденъ, тогава какъ ще ви говори Господъ? Че какъ ще чувате гласа му? Има единъ гласъ, който иде до ушитѣ. Той не е правленъ. Има единъ гласъ, който говори отъ долу. И долното говорене нищо не струва. Нѣкой пжтъ отдалече устичашъ една свѣтлина. Ако сте ясновидецъ, ако нѣкой човѣкъ е свързанъ съ невидимия свѣтъ, вие ще

видите единъ снопъ отъ свѣтлина, която излиза отъ главата му отгоре. Или вие самъ ще почувствате, че отвѣтпре, отъ духовния свѣтъ, иде една свѣтлина отъ 45 градуса. Вѣткога, когато се молите, всички хора взематъ туй направление на 45 градуса. По тази посока иде свѣтлината. Тѣзи 45 градуса съответствуватъ на четвъртото измѣрение. Не че оттамъ иде то. Иде отвѣтпре онова, което говори, но то има едно отражение да се върне пакъ назадъ. Ученицитъ хора обясняватъ: отъ слънцето иде една свѣтлина, която, като влѣзе въ областъта на земята, удря се въ областъта на земята, превръща се въ земна свѣтлина, която осветява всичкитъ предмети.

Вѣтка една мисълъ въ човѣка трѣбва да направи едно отражение. Ако вашата мисълъ не се пречупва въ вашия мозъкъ, тогава се образува едно студено течение, ще се намѣришь въ полоситъ на живота. Трѣбва да има топлина, за да растатъ чувствата. И да се проявяватъ мислитъ - пакъ трѣбва да има топлина. Не такава, обикновена топлина. Ако главата ти е топла отпредъ, то е неестествено положение. Вѣткога челото, като го пипнете, трѣбва да бжде малко хладно. Ако ржцетъ ви сж постоянно студени, не е здравословно. Вѣткога трѣбва да правите упражнения, че ржцетъ въ по-големата частъ на деня да ви бждатъ топли. Има една топлина, приятна на ржцетъ. И краката ви трѣбва да бждатъ топли. Щомъ сж студени краката, концентрирайте вашата мисълъ. Започнете да мислите по 5, 10, 15 минути за краката си - ще се стоплятъ. Ако ржцетъ ви сж студени, мислете 10, 15 минути за ржцетъ - ще се стоплятъ ржцетъ ви. Боли ви грѣбначния стълбъ. Всичкитъ болести, които идатъ, тѣ ви правятъ едно добро. Боли те рамото, ти за рамото никога не си мислилъ. Като те заболи рамото, ти за него постоянно мислишь. Като мислишь за рамото, ти му правишь едно благо. Пѣткой пжтъ те заболи кръста. Ти никога не си мислилъ за кръста. Като те боли, постоянно мислишь за кръста, постоянно вече мислишь за кръста. Не оставяйте наслада съ болестъ да ви каратъ да мислите за тѣлото. По пѣткой пжтъ

през деня, сутринь, вечерь, помисли си за гръбначния стълбъ. Той е единъ стълбъ, така хубаво направенъ, че ако той не функционира правилно, ти не може да дишашъ правилно, не може да мърдашъ ржцетъ правилно, очитъ си не може да мърдашъ, краката си не може да мърдашъ. Отъ доброто разположение на гръбначния стълбъ, ако той функционира правилно, първитъ, които излизатъ оттамъ, всичкитъ нерви ще бждатъ добре разположени и всички движения (ще) сж хармонични. Казвате: "Сега, ако ние започнемъ така да мислимъ, нѣма да ни остане време за друга работа". Другитъ работи сж безполезни. Ние се тревожимъ за нѣща външни, отъ които нѣма никаква полза.

Сега искате да знаете, кой ще победи - италианцитъ или гърцитъ. Ако едно куче или една пчела се борятъ, кой ще победи? Ако пчелата ужили кучето, то може да се подуе. Но пчелата ще изгуби сражението. Като ужили кучето, ще умре. Кучето и десетъ пчели да го ужилятъ, пакъ не умира. Вѣкога, ако вие водите война съ единъ уменъ човѣкъ, вие вѣкога ще бждете бити. Съ онзи, който е уменъ, ако воювате - вѣкога ще бждете бити. Той е взелъ всичко предвидъ.

Казвамъ: Въ природата вие имате единъ голѣмъ противникъ. Вие воювате съ дявола. Знаете, колко е уменъ той. Той така (е) изучилъ потѣнкоститъ на вашитъ слабости: като религиозни - знае кжде е вашата слабостъ; ако обичате - знае на Любовта кжде ви е слабостта. Ако ядете - и тамъ ви знае слабостта. Навѣтъкжде ви знае слабостта. Ако влѣзете въ стѣлкновенение съ него, трѣбва да се въоржжете. Най-първо той ще ви раздразни. Щомъ ви раздразни, вие сте изгубили сражението. Казвамъ ви: Вие поне трѣбва да имате този характеръ, да можете да не се гразните.

Единъ анекдотъ има за две българки. Едната отъ тѣхъ говорила много, другата била мълчалива. Минаватъ по една река и дветъ се скарали. Едната е на единия брѣгъ, другата на другия брѣгъ. Едната говори много, кара се, вика. Другата мълчи. Онази ѝ казва: "Слушай, кажи нѣщо, че ще се пукна". Дяволъ-

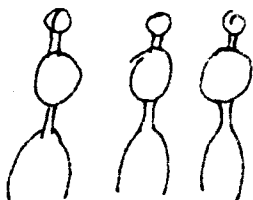
тъ, когато ви хука, вие да седите спокойни, слушайте го. Той иска да ви предизвика вие да говорите. Щомъ вие говорите, вие сте изгубили сражението.

Сега говоря за търпението. Запримѣръ нѣкой ми казва: "Учителю, азъ съмъ много търпеливъ". Той седи и ми разправя, че сж го обидили и ми разправя, че е много търпеливъ. Никакво търпение нѣма. Това е неволя. Всички носите неволята. Безспокоишъ се за нѣщо. Хубаво е да се намѣришъ въ единъ свѣтъ добре уреденъ. Не искамъ да ви насърчавамъ да се заблуждавате. Казвате: "Свободни сме да казваме, каквото искаме". Но кажете го по най-хубавия начинъ. Казвамъ: Какъвъ е свѣтътъ? Въ свѣта, ако вѣзмете, поне външно иматъ една учтивостъ. Като идете нѣкъде, колко сж учтиви. Ще ви взематъ палтото, ще се облѣчете. А нѣкъ тукъ вие оставяте самъ да си го облѣче. Казвате: "Азъ ли ще му служавамъ? Нека си вземе палтото, както го е окачилъ". Като дойде нѣкой гостъ, казвате: "Такива свѣтски работи не ги искаме". То не е хубаво човѣкъ да се научи и да чака да му услужватъ другитѣ. Нека да бждемъ самостоятелни. Като ходя навѣкъде и ми даватъ да си облѣчамъ палтото, ако не ми го дадатъ нѣкъде, ще се обидя. Сега, където и да идете, понеже сами си окачвате (палтото) - нѣма да се обидите. Ако сте научени все да ви го даватъ - ще се обидите. Какъ тъй да не ви го дадатъ? Виждамъ навѣкъде добрата страна. Човѣкъ да се радва, когато му даватъ палтото, и да се радва, когато не му го даватъ. Еднакво трѣбва да виждате въ себе си. Да си кажете: "Азъ трѣбва да бжда самостоятеленъ". Като ти го дадатъ, ще кажешъ: "Колко сж благородни. Не искатъ да си иждивяватъ * силата". Като не ти го подадатъ, кажи: "Искатъ да бжда самостоятеленъ". Вѣскога трѣбва да разсжждаваме. Въ противоречията, въ постъпките на хората вѣскога да виждаме доброто. Това значи: единъ ученикъ въ свѣта да вижда хубавото. А нѣкъ често ние съ незнанието се спъваме. Единъ лошъ оркестрантъ въ единъ хоръ не биха го държали. Той ще бърка на цѣлия хоръ, понеже не взема вѣрни моно-

всѣтѣ. Кажатъ му нѣколко пжти, ако не ги взема вѣрно - ще го отстраняватъ. Трѣбва да взема вѣрно тоновѣтѣ. И въ едно общество, както сега сж организирани хората, трѣбва да бждатъ мислитѣ имъ много прави. Трѣбва да мислимъ много хубаво. Казвате: "Може да мисля, както искамъ". Ицѣмъ си въ хора, трѣбва да пѣешъ споредъ правилата на музиката. Тоновѣтѣ, които вземашъ, трѣбва да бждатъ вѣрни. - "Ама приблизително, трудимъ се". Нѣма какъво да се трудишъ. Въ пѣенето не се изисква трудъ. Тамъ се изисква концентриране на мисълта. Камо пѣешъ, да слушашъ себе си, че вѣрно пѣешъ. Камо се слушашъ, да ти е приятно, че пѣешъ хубаво. Ти усѣщашъ, че пѣешъ хубаво. Когато говоришъ, когато чувствувашъ, тебе да ти е приятно. После, ако и хората иматъ това чувство, ще ти стане два пжти по-приятно.

Това е сега новиятъ начинъ - да имате една права мисълъ. Тукъ често се разнасятъ нѣща, които не сж вѣрни. Много се радвамъ, (че) кореспонденцията се е развила тукъ, сведения има. Но всичко онова, което се пише въ изгрѣвскитѣ вестници, да бжде вѣрно. Но нѣкой пжтъ изгрѣвскитѣ работи сж преувеличени, както онзи българинъ, който се върналъ въ кжци и казалъ на жена си: "Ицѣха да ме изядатъ мечкитѣ. Бѣха се събрали 80 мечки, гонѣха ме". Тя казва: "Кжде ще се намѣрятъ 80 мечки?" (Той казва: "80 нѣмаше, но 60". (Тя казва: "60 мечки какъ ще се събератъ?" - "Около 40 имаше". Смагъвалъ постепенно и най-после дошълъ до една мечка. Най-подиръ казалъ: "Шумна нѣщо въ гората". Такива сж и изгрѣвскитѣ преувеличения. (Нѣкой) казва: "Учителю, нарочили ме всичкитѣ". Че отъ де ще го нарочатъ всичкитѣ? Може единъ-двама души да сж го нарочили, пѣкъ другитѣ не сж го нарочили. Другитѣ много добре мислятъ. То е преувеличение. Двама-трима души мислятъ лошо за него. Той мисли, че всички го нарочили. Направилъ си нѣкаква погрѣшка и нѣкои ще те извинятъ, нѣма нищо да кажатъ. Казвамъ: Пазете се отъ нѣща, които не харесвате. Харесвате ли това изкуство? Блѣскаатъ се всичкитѣ.

Учете се да виждате хубавото въ хората. Понеже, като търсите доброта мисъл, вие помагате на себе си. Да кажемъ, че вие виждате, че въ единъ има справедливост - вие помагате на своята справедливост. Или виждате нѣкой човѣкъ набоженъ. Не тъй буквално набоженъ, но има туй хубавото чувство.

Онѣзи хора, които сж по естество набожни, иматъ едно благородно чувство. Тѣ всѣкога иматъ топли чувства и уважение. Като намѣришь туй чувство, то ще ти предаде нѣщо. Или виждашь, (че) той има буденъ умъ, мисли много хубаво. Ти, като видишь тази страна, помагашъ на своя умъ. Намѣришь, че нѣкой нѣе хубаво - ти помагашъ на своето пѣне. Доброто, което виждашь въ другитѣ хора, то ти се връща при тебе. Този умъ, който виждашь въ другитѣ, тази сила се връща при тебе. Доброто, което виждате, то се връща при васъ. Ако вие търсите недостатъцитѣ на хората, тѣ ще се върнатъ къмъ васъ. Казвате: "Това е глупаво, онова е глупаво". Кое е умно? Не мислете по негативенъ начинъ. Въ туй отношение по нѣкой пѣтъ, като срѣщнешъ сто добри хора и срѣщнешъ единъ лошъ човѣкъ, то е на мѣсто. Се малко червенъ пиперъ трѣбва. За сто души да мислишь добро и за десетъ души да си малко неразположенъ, е на мѣсто. Отъ десетъ души, всичкитѣ не могатъ да бждатъ благоприятни. Сега говоримъ за земята. Но, когато деветъ сж неприятни и единъ приятенъ, ти се намирашь извънъ човѣшкия свѣтъ. Ако имашъ деветъ души неприятни и единъ приятенъ, ти не си отъ умнитѣ хора. Предизвикалъ си всички на война. Ако имашъ единъ неприятелъ и деветъ приятели, ти си отъ умнитѣ. На земята всички не могатъ да бждатъ приятели. Господъ, че е Господъ и всичкитѣ хора не сж доволни отъ Него. Ти искашь нѣщо повече. Хората отъ Бога сж недоволни, пѣкъ ти искашь отъ тебе да бждатъ доволни. Това е невъзможно. Она работи, които могатъ да се приложатъ, приложете ги. Сега

нѣкой отъ васъ сте въ пълна възрасть. Нѣкои сте въ възрастьта, гето има кръвно налѣгане. Въ какво седи кръвното налѣгане? Казвате: "Остарѣхме". Казвамъ: Поумнѣхте ли? Ако си остарѣлъ и си станалъ по-уменъ, много добре. Ако си остарѣлъ и си станалъ по-силенъ, старостъта е на мѣсто. Казва: "Човѣкъ съмъ въ пълна възрасть, пѣкъ нищо не съмъ постигналъ". Има какво да работишь. Казвамъ: Ти, като си въ пълна възрасть, поумнѣлъ ли си? Казва: "Още съмъ гете". Че, ако не сте умно гете и добро гете, и детето трѣбва да бжде силно. Та и деца като сме, трѣбва да бждемъ умни. Ние мислимъ, че като деца сме глупави. Отъ глупави да станемъ умни, то е невъзможно. Децата сж много умни, но не знаятъ какъ да постъпватъ. Отъ лошитѣ постъпки не считайте, че детето не е умно. Туй гете веднажъ може да си тури ржката на свѣца и отпогава вече има разбирање. Най-много три пжти като се опари, вече знае. Даже охловитѣ сж много умни. Тѣ веднажъ като се опарятъ - помнятъ. Казвате, че сж глупави охловитѣ. Имаше единъ, който правеше опити съ охлови въ Казанлъкъ, отгледваше ги - нѣколко хиляди охлови. За да не излѣзатъ, опасалъ градината съ жица, пушалъ слабъ токъ и започналъ да бележи всѣки охловъ, който веднажъ се допре до жицата. Никого не забелѣзалъ единъ охловъ, опрѣнъ веднажъ, втори пжтъ да е преминалъ жицата. Се нови охлови идвали да минатъ жицата. Веднажъ, като се опари, охловътъ не минава втори пжтъ жицата. Значи - уменъ е. Нѣкой пжтъ ние, умнитѣ хора, по 20 пжти минаваме. Не минавайте презъ жицата. Онзи, който я турилъ, е по-уменъ отъ тебе. Ти не можешъ съ своето минаване да я премахнешъ. Ако намѣришь нѣкое мѣсто подъ жицата, може да минешъ. Охловитѣ сж много щастливи. Той, като трѣгне, като вдигне рогата, но като го бутнатъ - веднага се свие. После не иска отголу да мине, се отгоре минава. Като дойде до жицата, ще се опари въ нея.

Всички ние, макаръ да сме малки, по нѣкой пжтъ искаме да минаваме нѣкъде, пѣкъ се опаримъ въ тия жици. Въ природа-

та тия жици не сж една, не сж две, тия турила госта жици по пжтя ни. Защото онази областъ, въ която искаме да влѣземъ, е много опасна. Вие искате да влѣзете въ астралния свѣтъ, въ духовния свѣтъ. Знаете колко е опасенъ този пжтъ. Той е отличенъ свѣтъ, но трѣбва да знаешъ опѣжде да минешъ и какъ да минешъ. Ако не съзнаешъ, тогава ще си създадешъ неприятности. Вие, като започнете да обичате, вие влизате въ духовния свѣтъ. Вие всички плачете отъ Любовта. Кой не се е парилъ на тия жици? Като обичашъ нѣкого, трѣбва да знаешъ защо го обичашъ. Ако мразишъ нѣкого, трѣбва да знаешъ защо го мразишъ. Ако го считаешъ, че е глупавъ, трѣбва да знаешъ защо е глупавъ. Вижте единъ актьоръ. На сцената той се представя, че е глупавъ, представя една такава роля. Стига му умътъ да направи другитѣ да се смѣятъ. Отизи се смѣятъ, пѣкъ той е сериозенъ.

Въ Америка има такива смѣшкарски проповѣдници. Хиляди хора събрани, той проповѣдва, слушатъ го, той ги разсмива всичкитѣ. Той е сериозенъ, той прави разни комедии. Той направи комедията и си събира дажбата. Та казвамъ: Възможно е вие да влѣзете въ духовния свѣтъ и тогава, щомъ влѣзете въ духовния свѣтъ, вие трѣбва да бждете умни, понеже тѣ искатъ прави отношения. Ти, въ духовния свѣтъ, не може да обидиши единъ човѣкъ. Тукъ, на земята, се трепятъ. Въ духовния свѣтъ не може да обидиши, а въ Божественния свѣтъ нѣма условия да го направиши. Тамъ пѣкъ нѣма да те пуснатъ, ако не си съвършенъ. Въ Божественния свѣтъ ти не можешъ да влѣзешъ, ако не си съвършенъ. Като идешъ тамъ, ще те поставятъ на щателенъ изпитъ, такъвъ, какъвто не си сънувалъ. Ако отговоришъ, ще ти дадатъ за единъ день да влѣзешъ вътре.

Сега всички вие мислите по земному. Казвате: "Да идемъ тамъ, въ небето да живѣемъ". Сега азъ не искамъ да ви обезсърдявамъ. Вие сега сте въ духовния свѣтъ. Духовниятъ свѣтъ е затворенъ. Вие сега сте въ Божественния свѣтъ. Божественниятъ свѣтъ е затворенъ. Затворенъ е, понеже не искате да слу-

шаме ония трептения. Какво ще добиете, ако Божествения свѣтъ е отворенъ? Трѣбва да предадешъ ония мисли, които иматъ хармония съ Божествения свѣтъ, или ония чувства, които иматъ хармония съ духовния свѣтъ. Ти искашъ да влѣзешъ въ духовния свѣтъ.

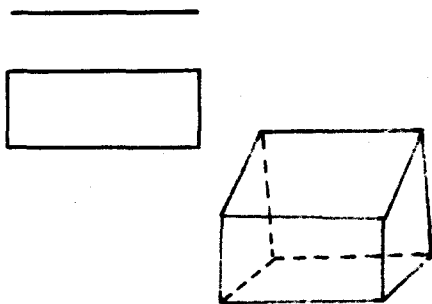
Сега за Любовта вие правите споръ - кой кого обича. Въ духовния свѣтъ вие не може да правите споръ - кой кого обича. Досега вие виждали ли сте Любовта? Любовта не е видима сама по себе си. Щомъ нѣкой не ви обича, той има една гримаса на лицето. Като не ви обича, ще си обърне гърба си, ще направи едно движение. Вие сте отъ два различни свѣта. Щомъ единъ човѣкъ обръща грѣбъ противъ васъ, той вече не е отъ вашия свѣтъ. Онзи човѣкъ, който е материалистъ, той на небето не гледа. Той на земята гледа, търси нѣщо. Като върви, по земята гледа. Като дойде въ кѣщи, гледа се материални работи. Ако сте нѣкой човѣкъ, който обичате културата, любознателенъ, ученъ човѣкъ, той първо ще огледа обстановката на кѣщата, ще види библиотеката - какви книги имате. Ако е художникъ, ще види първо какви картини имате, ще види какви сж картините и отъ тѣхъ вади поука за себе си.

Та вие, като влѣзете въ невидимия свѣтъ, още като влѣзете, тѣ ви знаятъ какви сте, кое обичате, кое привлича вниманието ви. Казва: "Азъ не искамъ да се занимавамъ съ религиозни работи. Азъ не искамъ и съ учени работи да се занимавамъ. Това не искамъ, онова не искамъ... Да си имамъ малка кѣщичка, да си имамъ една пенсия, да си прекарвамъ живота си". Какъвъ животъ? Животъ на едно животно. Казва: "Азъ не искамъ много". Че хубаво. Една кукла може да е уредена хубаво. Хубаво е облѣчена куклата. Човѣкъ има единъ умъ, трѣбва да има съответствуваща дреха за ума. Има едно сърдце и то трѣбва да бѣде облѣчено. Защото добритѣ чувства сж дреха на сърдцето. Добритѣ мисли сж дрехи за ума. Силата, която човѣкъ има, то е дреха за волята. И волята трѣбва да бѣде облѣчена. Казвамъ: Като постѣпваме добре, ние усилваме волята си. Като мисли-

мъ добре, ние усилваме ума си. Като чувствуваме добре, ние усилваме сърдцето си. Вие искате да бждете умни. Седнете и помислете за живитѣ хора, за умрѣлитѣ хора, които сж по свѣта. Най-първо мислете колко умни хора има въ Англия, въ Германия, Русия, навсѣкжде. Вие, като мислите за добритѣ хора, вие сами ще се ползвате. Като мислимъ за Божественото, онова, което Богъ е създалъ, ние ползуваме себе си. Всѣки денъ трѣбва да мислишъ за онова, което Богъ е създалъ. Толкозъ време вие сте правили усилия. Вие толкозъ време сте правили усилия. Вземете единъ турски знакъ, който е единъ еврейски знакъ. Този знакъ турцитѣ го нѣматъ въ новото правописане. Всичко въ свѣта се мѣни. Ти си мислилъ по детински. Станешъ възрастнѣнъ, мислишъ по другъ начинъ.

Правата линия е детински животъ. Имате една плоскостъ - това е възрастниятъ

животъ. Туй дете, презъ цѣлия си животъ, нѣма да пише правилни линии. То ще направи една плоскостъ. После ще направи едно тѣло. То е стариятъ човѣкъ. Ако детето най-първо се занимава изключително съ физическия

свѣтъ, възрастниятъ се занимава съ духовния свѣтъ, а пъкъ стариятъ се занимава съ умствения свѣтъ. Въ старитѣ хора, мозъкътъ има има преобладаюци влияния. Понеже иматъ повече електричество, затова ржцетѣ и краката имъ сж студени. Електричеството произвежда винаги хладина. Ти, понеже си живѣлъ физическиятъ животъ, не мисли за физическия животъ. Не мисли и за духовния животъ. Мисли само за умствения. Ти си станалъ по-студенъ. Възрастнитѣ, понеже мислятъ за духовния свѣтъ, понеже то е свѣтъ на топлината, постоянно само се потятъ. Въ свѣта постоянно ставатъ промѣни. Въ децата ставатъ пос-

тоянно промѣни. Тѣ обичаатъ да кжсатъ, да раздробяватъ. Това, което облагородява нѣщата, е на физическото поле. Това, което произвежда топлината, е въ духовния свѣтъ. Това, което произвежда хладина, то е въ умствения свѣтъ. Ще ги съедините тия свѣтове. Ще кжсашъ само, когато плодътъ е узрѣлъ. Ще разкопавашъ туй дърво, то е духовния свѣтъ. А пъкъ зимно време, когато дойде зимата, ти плоднитѣ дървета, лозитѣ, ще ги заровишъ.

Та казвамъ: Ако ти не знаешъ какъ да пазишъ своитѣ мисли, ако ти не знаешъ какъ да ги замѣствашъ, ако не знаешъ откъде да вземешъ семената си, ти тогава още не си научилъ нищо. Детето е умно. Само на тѣхъ Богъ дава семена. Богъ дава семената на децата. Само на възрастнитѣ се дава право да ги обработватъ. На старитѣ се дава право да ги ядатъ. Като дойдатъ децата, старитѣ знаятъ, че децата сж дали семената. Казватъ: "Моето пиленце". Ще му даде една ябълка. Като дойдатъ възрастнитѣ, понеже сж обработвали, старитѣ оценяватъ и на тѣхъ ще дадатъ. Та казвамъ: Между децата, възрастнитѣ и старитѣ има съотношение. Азъ говоря за човѣка вътрѣ. Ти ще съзнавашъ, че стариятъ човѣкъ е вътрѣ. То е умътъ. Възрастниятъ - това е сърдцето. И тѣлото - това е детето. Заедно живѣятъ сега. Умътъ, този старецъ, той нависоко се качилъ. Той трѣбва да разпредѣли тия енергии, да ги праца въ дробоветѣ, да ги праца въ стомаха. Изобицо плодътъ, който е събралъ, да го разпредѣли на всички. Тогава ние ще имаме едно здравословно състояние. Казваме: "Туй глупавото дете". Възрастниятъ се занимава съ духовни работи.

Та има единъ примѣръ, на васъ ще ви изясня тази идея. Иде единъ турски бей* на гости на единъ български чорбаджия. Българинътъ ималъ една икона - Св.Богородица, Св.Георги съ единъ конь и Св.Никола, и едно кандило, запалено предъ тѣхъ. Пита го турчинътъ: "Защо ти сж тия?" - "За да ме пазятъ". - "Азъ толкозь слуги имамъ и пакъ ме крадатъ. Откъде си ги взелъ?" И той си взема една икона Св.Богородица, Св.Георги и

Св. Никола, взелъ си и едно канцило. Следъ две седмици случило се туй, че го обрали. Турчинътъ гледа иконитѣ и казва: "Св. Георги, младъ си, трѣбва да ходишь съ коня, да ездишь. Не ти намирамъ махана*. Св. Богородице, дете имашъ, работа си имашъ". Обръща се къмъ Св. Никола: "Ти, казва, който ни конь имашъ, ни дете имашъ, защо не ме пази?" Взема, че го обръща съ главата надолу. Казва: "На тебе азъ канцило ти паля. Ще намѣришь крадцитъ". Случва се, че опзи, който го обралъ, донесълъ краденото, поуплашилъ се. Отива той (турчинътъ) и обръща Св. Никола съ главата нагоре.

Та казвамъ: Кои отъ васъ са Св. Георгевици, кои Св. Богородици, кои Св. Николовци? Ползвайте се, за да можете да си създадете една отлична глава - то е Св. Георги (Св. Никола). Създайте си едни отлични гробове - то е Св. Богородица. Създайте си единъ отличенъ стомахъ, едно отлично тѣло - то е Св. Георги съ коня си. Тия светици трѣбва да ви ползватъ въ всѣко отношение.

Отче нашъ.

XX година

6. Лекция на Общия Окултенъ класъ

30 октомврий 1940 год., Сръда, 5 ч. с.

Изгръвъ.

ТРИ СЕДМИЦИ

Добрата молитва. Венирь-Бсниръ.

За следния път ще изберете по три думи. Всъки да си избере по три думи, които съответствуват на неговия умъ, на неговото сърдце и на неговото тѣло. Три думи ще напишете - да видимъ, какви думи ще изберете.

Сега вие въ нѣкои упражнения не участвувате. Които не работи, не се ползува. Нѣкой път вземате положението, когато ви угощаватъ - само да се произнесете върху яденето. Но то трѣбва да бжде авторитетно: "Хубаво бѣше, много добре направено, отлично". Но това е вече за свършенитѣ хора, които сж завършили своята еволюция. То не е за другитѣ да взематъ тази служба, да се произнасятъ дали яденето е хубаво съотвено. Или нѣкой път вземете положението да се произнесете, кой човѣкъ е религиозенъ. Съвременнитѣ хора може да се произнесатъ, кой човѣкъ е религиозенъ, защото ако вземемъ даннитѣ, които съвременната наука има, мнозина отъ васъ не сте религиозни. Една линия горе на свода на главата показва, колко човѣкъ е религиозенъ. Вие по нѣкой път мислите, че сте набожни. Нѣмате никаква набожностъ. Ако горната частъ на главата има такава крива линия отгоре, той е набоженъ. / Линия А /. На нѣкои хора главитѣ отгоре сж както линията В, те не сж набожни. Въ набожността, човѣкъ има едно благородно чувство да уважава и да почита всѣки човѣкъ. Всѣки човѣкъ представля нѣщо свещено. И тѣлото му, като види, е нѣщо свеще-

но. Другият, който няма това чувство, хване кокошката, отреже ѝ главата, хване цвѣтето - откъсне го. Критикът е навсѣкжде. Няма нѣщо свещено за него. Казва: "Азъ съмъ критикъ". Че какво разбирате подъ думата критикъ? Критикъ - разбираме човѣкъ да постави нѣщата на нѣхното мѣсто. Критикъ - разбираме, когато видишъ единъ човѣкъ да постъпва зле, че ти да идешъ на неговото мѣсто и да постъпишъ, не както той постъпва. Нали имате критици въ литературата. Критикъ въ правописането - разбираме да постави нѣщата на мѣсто. Онзи, който не знае да пише, не знае да постави на мѣсто ерѣ голѣмъ (Ъ), ерѣ малъкъ (ь), не знае кжде да постави е просто (Е) и е двойно (Ѣ), какъвъ критикъ е. Не знае смисъла на думитѣ и за критикъ минава. Не знае какво нѣщо е религия и си дава мнението. После си дава мнението кой е добъръ. То сж много сложни въпроси. Азъ не си позволявамъ още да критикувамъ хората. Критикувамъ постъпкитѣ на нѣкои. Нѣкоя постъпка не е хубава. Виждамъ единъ плодъ, че е киселъ, казвамъ: Силенъ е. Когато нѣкой ми каже, че моитѣ плодове не сж сладки, казвамъ: Правъ е човѣкътъ. Ако езикътъ казва, че не е сладъкъ плода, езикътъ е авторитетъ. Ако стомахътъ каже, че е добъръ, стомахътъ е авторитетъ. Признавамъ.

После, вие имате едно понятие за Бога. Да идете при Бога, да се оплачете отъ нѣкой човѣкъ. Оставете тази идея. Представете си, че Богъ е идеаленъ баща. Той не обича децата му да се сърдятъ. Той даже не иска да види. Позволява, колкото за чешитъ*, да си свиешъ веждитѣ. Вие говорите за личността на човѣка. Едно дете като личност, каква е неговата личност? Едно дете прави погрѣшки и съзнава, че е личност. Възрастниятъ прави други погрѣшки - и той има личност. И като старъ - пакъ има личност. Питамъ сега: Каква връзка има между детската личност, личността на възрастния и старческата личност? Детето е авторитетъ. Нѣкой пжтъ се сърди на баща си, дава си мнението, сърди се на майка си. Критикува ги, като не изпълняватъ волята му. Че нѣкой пжтъ не говорятъ право,

послъзватъ, то пакъ ги критикува. Тъ не сж отъ хубавитъ деца. Дете, което вижда грѣховеѣ на баца си, не е добро дете. То даже, като ги види, да не вѣрва. И вие по нѣкой пжтъ си давате мнението. Намираѣте, че нѣкои дѣла на Господя не сж направени, както трѣбва, че Господъ не постжпва право. На едни далъ богатство, пѣкъ на васъ не далъ - критикуѣте. Че каква е тази идея? Сега туй сж посторонни* работи. То е една новина, която изнасяѣтъ отъ външния свѣтъ.

Вие носите характера на външния свѣтъ тукъ, въ Школата. Въ Школата като влѣзете, изуйте обувкитъ си, не носете калъ да се каля. После оставете вънъ и външната си греха. Може да сте били на нѣкое мѣсто, че мируше на тѣмѣнѣ. Оставете тази греха навънъ. Съ чиста греха влѣзте. Трѣбва да се създаде най-първо една здравословна атмосфера. Три вида свобода има въ свѣта: една физическа свобода, една духовна свобода, умствена свобода и Божествена свобода има. Ако не се създадатъ тия свободи, не може да се създаде и една здравословна атмосфера. Азъ забелязваѣмъ, (че) тукъ образувате общества отъ двама-трима души и туряте нѣкакъвъ законъ. Азъ никакъвъ законъ не съмъ турилъ, че вие туряте законъ. То, за да се уреди законъ, въ Народно събрание трѣбва да се гласува. Вие, безъ Народно събрание, туряте законъ. Голѣмъ авторитетъ имате. Създагешъ единъ законъ, ще го пратишъ горе въ Божествения свѣтъ, да го санкционира Господъ. Проектъ даже, ако имате, ще го пратите въ невидимия свѣтъ и ще се върне този законопроектъ - одобренъ или неодобренъ. А вие решаѣте и казѣте: "Това е то сега". Сега, като говоря така, нѣкой отъ васъ ще кажете: "Азъ не съмъ, но да видимъ кой е между насъ". То е единъ общъ неджгъ навсѣкжде. Думитъ "то е общъ неджгъ навсѣкжде", ето азъ какъ ги обясняѣмъ: Въ Америка всѣка година се събиратъ проповѣдниците отъ една област - 400, 500 души, че ги разпредѣлятъ нѣкои въ градове, нѣкои въ села да бждатъ. Между тѣхъ има разисквания, понеже въ градоветъ въ една църква плащатъ две хиляди долара - то сж близо двеста хиляди

български лева - нѣкжде плащатъ три, четири и петъ хиляди долара. Най-скѣпниятъ проповѣдникъ е вземалъ двадесетъ хиляди долара - Бичъръ. Тѣ сж два милиона лева. Разбира се, става въпросъ кой на кое мѣсто да иде, защото мѣстото отъ паритѣ се опредѣля. Въ една богата църква пращатъ единъ проповѣдникъ, който ималъ пѣтъ насрѣдъ главата. Тѣ казватъ: "Ние проповѣдникъ съ дълга коса не искаме, нито пѣкъ искаме да има пѣтъ насрѣдъ главата". Готвятъ се да му кажатъ да си върви, такъвъ проповѣдникъ не искатъ да иматъ. Всички говорятъ, че проповѣдникътъ билъ съ дълга коса и пѣтъ ималъ на главата. Какво било тѣхното учудване, когато дошълъ проповѣдника и видѣли, че главата му е гола.

Трѣбва да се създаде една здравословна атмосфера. Всичко, каквото ние вършимъ на земята, то ще се превърне за добро. Азъ другояче гледамъ на нѣщата, но се създава една тягостна атмосфера, вие се спирате. Много болести се явяватъ, че нѣмате физическа свобода. Нѣкои казватъ: "Не трѣбва да се работи". Като станете духовни, мислите, че не трѣбва да работите. Минавате нѣкжде, нѣкое камъче не е на мѣсто, казвате: "Да се махне". Видите прѣчица на пѣтя, казвате: "Да се махне". Че наведи се, отмѣсти камъчето, тури го на мѣсто. Казвате: "Азъ съмъ отъ старитѣ хора. Не съмъ се научилъ да се прегъвамъ". Ти си туряшъ една идея, която те осака(тява). Ти си на 45 години и мислишъ, че си старъ. Смѣшна работа. На 60 години тамънъ е човѣкъ да се жени. Нищо не е смѣшно. Вие имате въпроса за женитбата. Женитбата не е нищо друго, освенъ да завържешъ приятелство съ противоположния полъ и да те види, че си благодаренъ. И тя, и ти. Да се видите, да се опознаете. Туй е една възпитателна служба. Ти ще се оженишъ, после ще се оплаквашъ отъ женитбата. Това не е женитба. Да се женишъ, значи опознаването на двама души - да трѣзватъ да пѣтватъ, екскурзианти по свѣта, разхождатъ се. Всѣки си носи бележникъ, изучава природата. Вие си мислите да се жените, да направите една малка колибка, да се приютите тамъ, да си

гузуцате. Хубаво е то, нѣмамъ нищо противъ гузуцането. Но азъ не виждамъ никакво гузуцане. Чувамъ нѣкакво крѣкане. Колкото сѣмъ срѣщаль мжже и жени, казватъ: "Какво ми е патила главата". Казвамъ: Какво ти е патила? - "Не можемъ да се разберемъ". Казвамъ: Какъ? Той французинъ ли е, не е ли българинъ? На какъвъ езикъ говори? Не си разбиратъ езика. Сега то е научна тема. Виждамъ моята екскурзия изъ външия свѣтъ какъ е. Щомъ човѣкъ попадне въ едно таково състояние, той не е въ Школата. Той е извънъ Школата. Въ свѣта ще изпадне. Слушашъ едно радио въ Англия, не е въ България. Защо ще те безпокоу? Нѣкой ораторъ говори въ Англия, то не е въ България. Криятъ се хората подъ земята въ Англия, не е въ България. Какво ще кажете? И ние българитъ се криемъ. Българитъ искаатъ да се криятъ, но не е дошло времето още. Нали децата играятъ и се криятъ? Сега англичанитъ играятъ на криеница.

Много отъ възгледитъ на хората сж стари. Тия, старитъ възгледи, тѣ сж мода. Тѣ не струватъ. Малко ще ги измѣните, ще ги бракувате, да дойдатъ нови възгледи. Ако човѣкъ всѣки день не се измѣнява, той остарѣва. Казвамъ: Обновявайте се въ вашия умъ. Що ще ходимъ да се занимаваме съ погрѣшкитъ на другитъ хора?

Сега ми казватъ: "Учителю, какво да правимъ? Щѣло да има тревога. Трѣбва да се затъмни". Ако има затъмнение, затвори електричеството, въ тъмното да седятъ. Питатъ: "Да купуваме ли книги или да не купуваме?" Ако имашъ пари - купи, ако нѣмашъ пари - не купувай.

Казватъ: "Не сж добри хората, лоши сж хората". Азъ имамъ другъ възгледъ. За мене лошиятъ животъ е нощенъ животъ. Добриятъ животъ е дневенъ животъ. Щомъ е нощенъ животъ - да спятъ хората. Щомъ е день - да работятъ. Доброто е день, злото е нощъ. Потрѣбни сж. Земята, като се върти, прави день и нощъ. Като живѣе злото въ човѣка, е нощъ. Нѣма нищо лошо. Лошото е, ако не може да спишъ. Вечерно време трѣбва да спишъ. Ако не спишъ вечерно време, презъ деня не може да работи-

шъ.

Сега да се повърнемъ. Необходима е свободата. Азъ ви говоря за подмладяването. Необходима е физическата свобода на човѣка. Често нѣкои отъ васъ забелязватъ, че краката ви преперяятъ. Азъ ви наблюдавамъ като правите упражненията. Като застанешъ на единия кракъ, клатишъ се. Нервната ви система е ша(ши)ята. Застани на единия си кракъ, на другия, да видишъ колко е устойчива нервната система. Щомъ си раздвоенъ, има противоречие между ума и сърцето - не можешъ да стоишъ спокойно. Ще възстановите равновесието. Искашъ да знаешъ какво е положението на нервната система. Като идете въ къщи, стъпнете спокойно на единия кракъ, после на другия, и ще видите може ли да стоите спокойно. Какво ще донесе това? Всѣко действие, което човѣкъ направи, то се отбелязва нѣкъде по тѣлото. Всичкиятъ мисли, чувствуваня и действия, които човѣкъ има, се отразяватъ въ разнитѣ области на тѣлото. Ако мисълта ти, че трѣбва да ядешъ, започне да преодолява, веднага тази мисълъ, чувство, ще се отразятъ на тѣлото - ще станете дебелъ. Тънкиятъ кръстъ ще изгуби своята тънкость - ще станете дебелъ. Ще започнешъ да мислишъ, че трѣбва да си уредишъ работитѣ. Никаква философия не ви трѣбва. Нѣма да се мишатъ 10-15 години, твоего чело ще изпъкне въ долната си частъ, ще полъгне назадъ. Ще добие единъ наклонъ. Ще станете чрезмѣрно енергиченъ, ще търсите само правото. Готовъ сте да се биете 10 - 20 години. Главата ви отстрани ще изпъкне, ще се измѣни и структурата на лицето ви. Ако много дадете внимание на чувствата си, на вашитѣ любовни чувства, лицето ви ще стане валчесто. Ако станете много активни, лицето ви ще стане продълговато. Ако много мислите, лицето ви ще стане крушообразно. Казватъ за нѣкой човѣкъ, че станалъ религиозенъ. Азъ го виждамъ - никаква религиозность нѣма, но сж се опънали мускулитѣ му. Той вижда само погрѣшкитѣ на

хората, гледа какъ другитѣ постъпватъ. Нѣкои православенъ не си запалилъ добре свѣща. Ако е евангелистъ, като се молилъ, не е колѣничилъ и т.н. Хубаво. Какъ сега трѣбва да се запали свѣща? Тази свѣщъ да се запали в ума горе, добре да гледашъ. Пълно горение да има. И електричеството - туй не е пълно горене. Осаждатъ се крушкитѣ. Ти като мислишъ, даже мислитѣ ти следъ години, ще започнатъ нѣкои нѣща да не те интересуватъ. Любовта не те интересува и се образува кждежъ. Въ първата година обичашъ баща си и майка си. Като станешъ баща, казвашъ: "Тия детински работи на Любовта, ние ги напущахме". Сега съ какво се занимавате? Тия деца може да си играятъ. Ти когато играешъ, бѣше намѣсто. Сега, като стана старъ, не е намѣсто. Какво трѣбва да прави стариятъ? Да вземе бастуна да се подпира. И старата баба да върви / и да се подпира съ бастуна/, тури черната шамия*, казва: "Остарѣхъ".

Всѣки човѣкъ, щомъ престанатъ да го обичатъ хората, остарѣва. Всѣки човѣкъ, който престане да обича хората, и той остарѣва. Нищо повече. Всѣки човѣкъ, когото хората обичатъ, се подмладѣва и всѣки човѣкъ, който обича хората, се подмладѣва. Казва: "Остарѣхъ. Направихъ една погрѣшка". На стари години да се запали сърдцето му, да иде да проповѣдва навѣтъкжде, да иде да шета на хората. Смѣшно е - старитѣ хора се говорятъ за оня свѣтъ, тамъ да идатъ между ангелитѣ. Всичкитѣ ангели сж млади. Ти, стариятъ дѣдо на 85 години, ще идешъ между ангелитѣ, какво ще правишъ? Ангелитѣ съ милиони години иматъ и сж млади момци. Ти, стариятъ дѣдо, ще идешъ да живѣешъ между тѣхъ. За чешитъ* ще бждешъ тамъ. Че тия косми на брадата сж животинско творение. Въ животнитѣ цѣлото лице е покрито съ козина. Коя котка е въ Царството Божие? Която има повече косми? И тѣ мислятъ за Царството Божие. Една котка като дойде, ми казва: "Харесвашъ ли ме?" Казвамъ: Колкото за слушиня да ловишъ мишки, те бива. Какво почитание ще ѝ дамъ? Имаме едно малко коте. Като дойде, виждамъ единъ старецъ, познатъ ми е отиѣкжде. Казвамъ: Какво търси-

шъ? Казва: "Закъснѣхъ".

Сега азъ като ви говоря така, какво мнение ще си съставите? Нѣкоѣ пжтъ вие имате за животните голямо понятие. Но животните сж предвидливи. Конь ако имашъ, конетѣ не сж глупави. Ако имашъ единъ конь, когото гледашъ добре, като се качишъ на него, ако има засада нѣкъде, коньтъ се спира. Ако не го заставишъ да върви, коньтъ се спира, не върви. Ако дойдешъ на нѣкоя мостъ, който нѣма да издържи, той си тури крака и се върне назадъ. Казва: "Този мостъ не е здравъ". Вечерно време, ако го оставишъ коньтъ да те води, ако има засада отъ разбойници, ще се спре - не иска да върви. Ако ти го ржководишъ, ще паднешъ точно на засадата. Тѣй щото ние мислимъ, че животните сж глупави. Една котка много пжти може да предскаже ще има ли болестъ въ кжци или не. Единъ конь може да ви предскаже дали ще стане нѣкоя случка. Нѣкоѣ пжтъ коньтъ не иска да го вързватъ въ каруцата. Него денъ ще имашъ нѣкакво препятствие и, ако го слушашъ и не го вързнешъ, ще го избѣгнешъ. Като го вързашъ и му се случи нещастие, казва: "Отде вързанахъ този конь?" Коньтъ му казваше да не го вързашъ, да не ходи на работа. Коньтъ знае по-добре. Трѣбва да се пазите. Ще вкарвате животните въ война. Ще вземемъ тия животни и ще ги заставимъ да се биятъ. Животните не искатъ да воюватъ. Качи се на коня единъ кавалеристъ, кара го. И онѣзи, отъ духовния свѣтъ, качатъ се на гърба ви и ви накаратъ цѣлия денъ да воювате. Вечерта, като се върнешъ въ кжци, чуишъ се какъ си направилъ тази погрѣшка. Казвамъ: Учете се да различавате погрѣшките, които ви се турятъ. Дойде нѣкоя, ще те пита: "Какво е твоето мнение за едн-кого си?" - "Мнение нѣмамъ. Не съмъ свършенъ. Не може да дамъ мнение". - "Какво знаешъ за оня свѣтъ?" - "Нищо не зная за оня свѣтъ". Какви сж хората, какъ живѣятъ, кжци иматъ ли, женятъ ли се, ходилъ ли си въ дома на единъ отъ оня свѣтъ? - Има много теории. Като кажемъ, че въ оня свѣтъ има семейства, никога не живѣятъ въ такива кжци, както хората живѣятъ въ една кжца. Но по сто километра сж

далечъ. Между тѣхъ не може да има спречкване. Ако мжжътъ и жената се каратъ, за хиляди години не може да се срещнатъ. Нѣма прощаване. Изчезватъ единъ за другъ. Въ оня свѣтъ когото не обичашъ - не може да го видишъ. Ако нѣкой ти дойде на гости, като се яви най-малкото недоволство, вече изчезва. Докато обичашъ, той ще говори съ тебе. Ако той е недоволенъ, той ще изчезне. Ако той е недоволенъ, ти ще изчезнешъ заради него. Ако ти си недоволенъ, той ще изчезне. Тамъ се познаватъ, които се обичатъ. Който изчезва, отъ него сж недоволни. Който самъ остава, той е недоволенъ. Казва: "Нѣма никой около мене". Като нѣма кого да критикува, казва: "Напуснаха ме хората, нѣма никой около мене". Този ухапешъ, онзи ухапешъ - хората се оттеглятъ. Нѣмашъ характеръ мекъ, благъ. Често съмъ привеждалъ примѣра на знаменитата баба Янка - да се не обижда, ако има тукъ нѣкой баба Янка. Баба Янка е съ едно лице валчесто, доста правилно развито чело, на 35-40 години. Като дойде нѣкой гостъ, ще го повика радостно, ще го покани весело, казва: "Заповядайте". Извади нощвитъ, замеси брашното, ще направи пита, тури сирене, спече я. Налѣе малко масло, наточи вино, хлѣба опече, покани госта. Човѣкътъ е разположенъ. Като тръгне да си върви, (тя) казва: "Какво дойде, като че го е канилъ нѣкой". На себе си говори пуцината. Какво значи пуцина? И между васъ има нѣкои, като дойде - ще го приемете добре, после ще кажете: "Малко дѣската му хлопа". Кому не хлопа дѣската? Ти ще кажешъ, че неговата дѣска хлопа. Другъ ще каже, че твоята дѣска хлопа. Всичкиятъ дѣски се хлопатъ. Събератъ се десетъ души, единъ говори за едного, другъ за друго, за трети и т.н. Останатъ двамата, за какво ще си говорятъ? Като останатъ двамата, нищо нѣма да говорятъ. Тѣ сж общи навици, които всичкиятъ хора иматъ. И тукъ, и въ Америка, въ Англия само по разни начини говорятъ. Англичанинтъ - по единъ начинъ, българинтъ - по другъ, турчинтъ - по трети.

Сега въ новия животъ трѣбва да се освободите отъ старинитъ навици. Не е лошо да си гадешъ мнението. Хубаво, да до-

пуснемъ, гоїде ти единъ гостъ, който има въшки. Трѣбва да го обичамъ. Него обичамъ, но въшките не може да обичамъ. Като гоїде съ въшките, нѣма да му кажа, че има въшки, но ще го пратя на баня да се измие, да се изчисти, ще му дамъ риза да се преоблѣче, грехи, обуца и да се върне безъ въшки при мене. Като гоїде гостъ, ще му дадешъ нови грехи. Старитъ ще ги дадешъ да ги изператъ. После ще имате една благоуханна мисль за въшките. Ще му намажете главата безъ да го обидите. Дойде нѣкой и ми казва: "Онзи направилъ погрѣшка". За мене погрѣшките на хората сж въшки, бълхи. Ще се постараете да ги премахнете. Навикътъ не е една похвална черта. Нѣкога може да е билъ на мѣстото си.

Казвамъ сега: Ще гледате да се освободите по възможность всички. Щомъ ви гоїде една болка, не ходете да се оплаквате. Престанете да се оплаквате отъ болестите. Като гоїдете, кажете ми така: "Учителю, днесъ получихъ единъ подарѣкъ". Ако е на крака болката, кажете: "Днесъ получихъ два чифта копринени чорапи". Ако ви боли гърбътъ, кажете: "Днесъ ми дадоха една копринена риза". Ако ви боли главата, кажете: "Днесъ ми дадоха една хубава шапка". Ако ви боли вратътъ, кажете: "Днесъ ми дадоха една хубава връзка". Ще кажете: "Да говоримъ Истината". Че щомъ кажешъ, че вратътъ те боли, това Истина ли е? Щомъ те боли вратътъ, разбирамъ, че кръвообращението не е правилно, не става редовно. Зная, че не ядешъ правилно, не дишашъ правилно, не мислишъ правилно и не чувствувашъ правилно. Следствие на това се затъкнали пжтищата, по кошто кръвта върви. Ти си човѣкъ, който не държишъ пжтищата си въ исправность. Че започни да ядешъ правилно. Виждамъ, че не ходишъ да посрещашъ слънцето, въздуха не приемашъ, страхъ те е отъ въздуха като дишашъ много да не си простудишъ гробоветъ. Или най-малкото, като гоїде една болка, то е единъ начинъ за концентриране. Ти досега много си се разсейвалъ отвънъ. Дойде една болестъ на вратътъ - започнешъ да мислишъ. Дотогава, докато те заболи вратътъ, мисле-

ше за Драгана, за Стояна - е, нервираш се. Като те заболи вратът - забравиш. Казваш: "Не зная какво стана съ мене". За предпочитане е да те боли вратът, отколкото да се занимаваш с другите хора отвън. Невидимият свят казва: "Подобри врата си - никаква болка на врата не трябва да имаш". Щом те заболи колътното, то е диагноза*. Ако болестта е долу въ ставите на пръстите, азъ зная каква е болестта. Ако е въ колътното, ако е въ хълбока, ако е въ врата или въ слънитъ очи, ако те стъга нѣкъде въ мозъка отзадъ, или на друго мѣсто въ мозъка - това сж диагнози. Вие сега търсите нѣкаквъ цѣръ*.

Сега наскоро дойде една жена и не исках да я приема. То бѣше вчера - исках да бжда свободенъ, не исках да приемамъ болни. Нѣкоя сестра казва, че нѣкоя болна има. Казвамъ: Да чакка. Слѣзох долу при дозето. Връщамъ се вече късно. Една жена доста угледна, на 35 години, дойде. Влѣзе вътре и ми се оплаква, че е болна отъ ракъ. Два пжти правили операция и трети пжтъ искатъ да ѝ правятъ операция. Пита ме да си направи ли операция или не. Нѣкои лѣкари я съветвали да си не прави операция, понеже е опасно - може да си замине. Казва: "Какво да правя?" Казвамъ: Женена ли си? - "Женена съмъ". - "Деца имаш ли?" - "Нѣмамъ деца". Каза ми кжде сж ѝ правили операция. Казвамъ: Ти страдаш отъ потиснати чувства. Ти си много добра, но между твоятъ умъ и твоеото сърце има дисхармония. После, ти обичашъ мжжа си повече, отколкото трябва. После, той (е) малко угледенъ, пкъ го ревнуваш отъ другите жени. Много го обичашъ и го ревнуваш. Туй е станало причина, че имашъ тази болестъ. Казва: "Правъ си. Азъ мжжа си обичамъ, другите не обичамъ". Казвамъ: Че Господъ не те е пратилъ на земята да обичашъ само едншъ мжжъ. Че го обичашъ - добре е, но ти носишъ потиснати чувства. После, малко си мързелива, не обичашъ да работишъ. Казва: "Правъ си". Дадохъ ѝ наставления, казвамъ: Нѣма да си правишъ операция. По-преди цѣрътъ бѣше евтинъ - за петъ пари да се освободишъ. Сега много скжпо струва. Препоръчахъ ѝ да яде печенъ лукъ. Казвамъ ѝ после: Ще каз-

ваш - 'Не съмь болна, по-добре съмь'. "Какъ да казвамъ, като съмь болна". Ще казвашъ - 'Не съмь болна'. Като станешъ сутринъ, ще кажешъ: 'По-добре съмь'. Прави това нѣколко месеца. После ще пиешъ топла вода. Студена вода нѣма да пиешъ. Ще обикнешъ хората, ще имъ вѣрвашъ. Като нѣмашъ деца, ще започнешъ да посещавашъ беднитѣ (хора), които иматъ деца и тѣзи деца ще ги чувствувашъ като че сж твои, като че ти си ги родила. Ако го направшишъ туй, ще оздравѣешъ. Ако не го направишъ, не отговарямъ.

Казвамъ: Оставете си сърдцето свободно. Вие имате една Любовь, която всичкитѣ хора иматъ. Да обичашъ единъ свой приятель, който те обича, е лесна работа. Да обичашъ жена си, която трепери надъ тебе, е лесно. Лесно е да обичашъ и единъ мъжъ, който трепери надъ тебе. Много естествено. Хубаво, могава или мъжътъ трѣбва да трепери или жената трѣбва да трепери. Има едно треперѣне отъ Любовь, има едно треперѣне отъ безлюбие. Има едно треперѣне отъ знание, има едно треперѣне отъ глупостъ. Има едно треперѣне отъ свобода, има едно треперѣне отъ ограничение въ чувствата.

Азъ бихъ желалъ да имате тази свобода, която никои да не може да я наруши. Сега, ако сте богатъ, никои нѣма да каже. Ако сте и най-голямъ сиромахъ, пакъ сжщата свобода да имате. То не е така лесна работа. Понеже това сж навици, придобити отъ хиляди години, водата е минавада и трѣбва да я отбиеши. Сега най-първо трѣбва да се даде свобода. Сега на всица ви казвамъ: Не искамъ да ви виждамъ презгърбени, никаква гърбавина. Станешъ сутринъ, ще се изправишъ и постои 5 - 10 минути изправенъ. Сега ще ви представя вие какъ стоите. Сега ще играя една роля. Намѣсто да карамъ другъ да я представя, азъ ще я представя сега. Понеже погрѣшката, която ще направя, ще бжде най-малката погрѣшка. Ти станешъ сутринъ, свиеши си рамената, свиеши си веждитѣ, намръщиши си лицето, като че всичко въ свѣта си изгубилъ. /Представя го/

Ти стани сутринъ, изправи се, успокой лицето си, поглед-

ни спокойно нагоре, помисли си, че всичко, каквото Богъ направилъ, е добро. Помисли си за небето, за цвѣтята, за дърветата, за всичкитѣ хора. Остави ага. Нека да дигатъ шумъ, нека да плачатъ, да крѣкатъ - тѣхна работа е. Тѣ сж актьори тамъ. Тѣ си играятъ ролята. Тия духове, които ги мжчатъ, тѣ сж нужни. То е тѣхна работа. Вие мислите какво ще стане съ дявола, какво ще стане съ васъ. Въпросътъ не е личниятъ животъ. Личниятъ животъ - настрана. Сегни, помисли за краката си, вижъ прѣститѣ си, погледни ги, вижъ ноктитѣ. Ако има калъ - изчисти ги. Вашиятъ голѣмъ палецъ като че е живъ - очисти го. Кажу: "Ще ме извинуишь, че много съмъ те измжчилъ". Очисти хубаво втория прѣстъ, погладу го. Погледни на краката си и кажи: "Много съмъ благодаренъ на Господа за краката си". Вземи очисти ноктитѣ, благодари. Поблагодарете на Бога за ржцетѣ. Изчистете лицето си. Нѣма какво да ви казвамъ. Съ него много добре постъпвате. Азъ бихъ желалъ да постъпвате съ краката, както постъпвате съ лицето.

Човѣкъ да има една физическа свобода. Като вървишь - да се радвашъ, че Господъ ти е далъ крака, да се радвашъ, че имашъ лице. Вие казвате: "Като идемъ въ оня свѣтъ, ще се освободимъ отъ това тѣло, ще ни даде Богъ друго". Ако съ това тѣло не се носишь добре, какъ ще се носишь съ другото? Искамъ всички да ви видя благодарни за онова, което Господъ ви е далъ. Доста добри тѣла имате, повечето не сте работили надъ тѣхъ. Бихъ желалъ да ви видя следъ 20 години подмладѣни. Въ 20 години да се подмладите въ лицето. Нѣкои бѣли коси имате. Лесна работа. Азъ имамъ единъ начинъ за боядисване на косата. Ще ви туримъ една година да се храните съ коприва - ще си почерните коситѣ. Два пжти като ядешъ на день - ще ти почернятъ коситѣ. По този начинъ може да си почернишь коситѣ. После ще дойдемъ до духовната Любовь. Да говоримъ за ония чувства, които трѣбва да хранишь. Като видите голѣмото противоречие, да знаете, че Богъ гледа тия работи. Какъ ги гледа? Той като гледа, че грѣшишь, Той гледа причината. Нѣкаква погрѣш-

ка правилиш, немислена, отъ незнание. Всѣки, който прави погрѣшки, ги прави отъ незнание. Той не знае какви ще бждатъ резултатитѣ.

Имате числото 145, имате числото 1, после 2. Имате 145 лева. Имате 1 милионъ лева. Кое число е по-големо? - 1 милионъ. Имате два милиона. Тогава 1 милионъ е по-големо отъ 145 хиляди и по-големо отъ 200 хиляди. Сега, въ обикновения редъ на нѣщата, за предпочитане е да е 145. Но има единъ не-обикновенъ редъ на нѣщата. Може да имаш единъ философски умъ. Има мисли, които сж динамични, не статически, но динамически и психически има. Динамичнитѣ иматъ движение. Ти тази мисль нѣма да я намѣриш на едно и сжщо мѣсто. Има мисли, които сж минали презъ епохата на статичното положение - сега сж динамични и минаватъ въ психични. То е съзнанието вече. Трѣбва да добиемъ съзнанието за нѣщата. Оценяваш туй движение, използваш го. Запримѣрь, хиляди години рекитѣ сж текли. Сега ученитѣ хора хващатъ тази динамика на водата и изкарватъ енергия, освѣтляватъ градоветѣ. Тази динамика се превръща въ свѣтлина. Тия енергии, които сж въ насъ, ако не може да ги впрѣгнемъ на работа, кжде е психическия животъ? Ако не можешъ да впрѣгнешъ енергията на своитѣ чувства, ако не можешъ да впрѣгнешъ енергията на своя умъ, ако тѣзи енергии, които сж въ насъ не може да ги впрѣгнемъ на работа, на една обикновена работа, която животнитѣ извършватъ, на една работа, която иде да образува свѣтлина. Да кажемъ една сладка дума на единъ банкерь и той да те възнагради най-малко хиляда лева или 10 - 20 хиляди лева възнаграждение да ти даде за тази дума. Има хора, които биха дали 25 хиляди лева само за една усмивка, да знаешъ какъ да се усмихнешъ. Азъ бихъ ви казалъ много работи, които ще ви ползватъ, но вие ще се заразите. Защото може да дадешъ на единъ човѣкъ хубаво ядене и той да преяде. После ще си развали стомаха.

Сега азъ нѣкой път се пазя да ви съобщавамъ нѣкои работи. Защото, ако ви покажа кой е религиозенъ, вие ще го обърне-

те на смѣхъ. Ако единъ човѣкъ за една година може съ една десета отъ милиметъра или даже една стотна отъ милиметъра може да подигне главата си, пакъ е нѣщо. Че какъ ще го направите? Нѣкой пжтъ искашъ да избухнешъ, за Господа, за Любовта си къмъ Бога - въздържашъ се. Нѣкой те обиди, за Любовта на Господа - не се обидишъ. Изгубишъ паритѣ си, разболѣешъ се. Каквото и да стане, за Любовта на Господа ще го понесете. Нека да гори свѣтътъ. Господъ, като запали свѣта, свѣтътъ ще стане. Когато хората страдатъ по Божественитѣ спадания, е намѣсто. Когато спаданията едни на други си ги причиняваме, не сж намѣсто. Тѣхъ искаме да ги изхвърлимъ. Азъ искамъ всичкитѣ спадания, които вие си причинявате, да изчезнатъ. Не изведнажъ, давамъ ви една година, две, три, десетъ години ви давамъ на разположение за спаданията, които сами си причинявате да ги премахнете. Не е малко това време. На едни давамъ една година, на други давамъ шестъ месеца, на нѣкои - единъ месецъ, нѣкъ на нѣкои - единъ день.

Сега ще ви дамъ едно правило за единъ месецъ. Като срещнете единъ братъ, когото не обичате, търсете въ него една хубава черта. За единъ месецъ да започнете да търсите кои сж хубавитѣ черти. Които и да е, и най-напредналиятъ между васъ, се да намѣри нѣщо хубаво. Да си кажете: "Азъ не знаехъ, че той ималъ такава хубава черта". Дръжте я въ ума си. Занимавайте се малко съ нея. Ще намѣрите хубави черти тукъ, между васъ. После въ града ще слѣзете, навѣкъжде така ще търсите. Ако срокътъ единъ месецъ е много, да го съкратя. За една седмица е малко, но за единъ месецъ работете. Искамъ да имате резултатитѣ вече. Въ този резултатъ, които изпълнятъ, които кашлятъ - ще се намали кашлицата. Които иматъ ревматизъмъ - ще се намали. Които иматъ главоболие - ще се намали главоболието. Нѣма да изчезне, само ще се намали. После тия, които сж бедни - ще дойдатъ вжлица, хлѣбъ ще дойде, малко малко. Нѣма да дойде изобилие, но все таки една четвъртъ повече ще имате. Най-малко десетъ грама масло ще имате

повече. Захаръ ще имате 20 грама повече. Най-после ще имате едно разположение на духа и ще се подмладите най-малко съ една година. Оня свѣтъ е свѣтъ на благородство. Тукъ е извинително. Трудътъ е непоносимъ - виждамъ причинитѣ: голѣма работа иматъ хората, постоянно работятъ, поставени сж на голѣми мжчноти и мжже, и жени, и деца. Сега не искамъ да ви разправямъ за голѣмитѣ мжчноти, за голѣмитѣ изпитания, на които сж поставени хората. Не само хората, но и човѣкътъ, който носи Духа Божи въ себе си, и той е поставенъ на голѣми мжчноти. Понеже иде времето на освобождение, трѣбва да бъдете готови. Като дойде освобождението, да бъдете готови за тази свобода, да я разберете. Ако ви се даде една свобода и не може да я оцените, тогава защо ви е?

Казвате сега: "Да повѣрваме въ Господа Исуса Христа и спасени ще бъдемъ". Азъ казвамъ: Да обичаме Господа Исуса Христа. Азъ оставямъ вѣрата. Възлюби Господа и всичко ще се оправи много по-добре, отколкото съ вѣра. Не че вѣрата не трѣбва, но то е минало. Ти си билъ въ надеждата, билъ си въ вѣрата, когато си билъ при ангелитѣ. Най-първо ти си билъ при хората - това е надеждата. Следъ като си завършилъ училището на надеждата, ти си отишълъ при ангелитѣ въ училището на вѣрата. Сега, като си завършилъ това училище, ти си отишълъ при Бога въ Любовта. Насъ надеждата ни трѣбва, но това знание ние го носимъ. То е отгѣленията, имате гимназията и университетитѣ. Като влизаме сега въ свѣта на Любовта, ние вече имаме знанието на вѣрата. Сега ще изучаваме законна на Любовта. То е едно разширение въ свѣта. Тогава ще оцените какво нѣщо е вѣрата и като се върнете, ще носите една греха за надеждата. Подаръкъ ще носите една хубава греха и за вѣрата ще кажете: "Много съмъ благодаренъ за помощта, която ми дадохте". Отъ Божествения свѣтъ като влизаме, нуй ще носите. Надеждата ще се зарадва и вѣрата ще се зарадва. Ще тръзнатъ и тѣ заедно съ васъ. Ще тръзнатъ ржка за ржка и ще образуватъ цѣло семейство. Нѣма по-хубаво нѣщо

да има човѣкъ надежда, надеждата да е въ дома, и вѣрата да е въ дома, и Любовта да е въ дома. Тогавъ цѣлиятъ свѣтъ, цѣлото небе е отворено. Дето и да идете, и въ ада да идете, и въ небето да сте - навсѣкжде ще бжде рай. Това значи: Богъ да е примирилъ въ васъ всичко. По този начинъ Богъ ще ви примири. Всички противоречия въ васъ ще изчезнатъ. Ще видите колко лесно е. Докато Той дойде, тамъ е мъчното. Най-първо хората трѣбва да дойдатъ, после ангелитъ да дойдатъ и после, като дойде Господъ, Той ще примири всичко. Затуй се казва: 'Да бжде Твоята Воля както горе на Небето, така и долу на Земята'. Работитъ, които ангелитъ работятъ, добритъ хора работятъ и вие сега трѣбва да работите.

Сега за единъ месецъ да видите, че има нѣщо хубаво въ вѣрата, има нѣщо хубаво въ надеждата и да намѣрите и хубавото въ Любовта. Като разглеждате живота на кой да е братъ, да намѣрите нѣщо хубаво. Като разглеждате по знание, по умъ - да намѣрите нѣщо хубаво. Като разгледате свободата му, да намѣрите нѣщо хубаво. Въ Любовта, въ Мъдростта, въ Истината, въ живота, въ знанието и въ свободата, въ всеки единъ човѣкъ да намѣрите нѣщо хубаво. Сега не се безпокойте. Изпитатъ ще бжде много лекъ. Ха сега, нѣма да туримъ четири седмици, но три седмици. Три е хубаво число, късметлия. Три е късметлия, защото надеждата участвува, вѣрата участвува и Любовта участвува. Искамъ всички туй да го направите по добра воля, по свобода. Направете го, ако искате. Ако имате надежда, направете го. Ако имате вѣра, направете го. Ако имате Любовъ, направете го. Ако нѣмате, тогавъ и въпросъ не правете. Понеже зная, че всинца имате надежда, че всинца имате вѣра и Любовъ, казвамъ ви: Заради вашата надежда, заради вашата вѣра, заради вашата Любовъ - направете го. Въ името на туй, което имате. Въ името на Любовта къмъ Бога, която имате - направете го. Не да кажете: "Учителътъ го каза". Азъ го казвамъ, то е единъ подарѣкъ за надеждата. Азъ го казвамъ заради вашата вѣра. Азъ го казвамъ заради вашата Любовъ, не

за себе си. Пъкъ и азъ ще го направя. Три седмици и азъ ще търся нѣщо добро въ васъ. Въ надеждата ще търся, въ вѣрата ще търся нѣщо хубаво. Ще бжде по-добре. Знаете (ли) колко пжти ще бжде по-добре? Десетъ пжти ще бжде по-добре. Вътрешно ще бжде по-добре, не отвѣнь да ви се ухаля. Като дойде нѣкой при мене, ще го кредитирамъ десетъ пжти. Не, десетъ пжти е много, както виждамъ вие сами не вѣрвате, но три пжти ще ви кредитирамъ. Три пжти ще ви кредитирамъ. Единъ кредитъ за вашата надежда, единъ кредитъ за вашата вѣра, единъ кредитъ за вашата Любовь. Три седмици азъ ще кредитирамъ. Затуй виждамъ, че всинца сте съгласни.

Въ името на добритѣ хора направете, това е надеждата. Въ името на добритѣ хора ще го направите това. Въ името на всички Свѣти Духове, ще го направите това. И въ името на Любовта направете това. Въ името на всички добри хора, въ името на всички добри духове и въ името на Бога, заради Неговата Любовь, ще го направимъ. Каквото и да вършишъ, навсѣкжде да виждашъ доброто. Ще имате изкушения, се ще имате нѣкакви спънки, но това да не ви смуцава.

Сила, здраве, животъ сж богатство за човѣка, що носи Любовта, красотата на Духа. Отъ това ще направимъ една пѣсенъ.

/Учительтъ изпѣ "Отче нашъ"/. Импровизирано. /Учительтъ изпѣ "Сила, здраве, животъ сж богатство за човѣка, що носи Любовта, красотата на Духа"/. Ето какъ лесно става пѣсенъта. Когато Духоветѣ работятъ, лесно става.

Ще имате всичкото Божие благословение и Божията подкрепа презъ тия три седмици на упражнението.

Отче нашъ.

XX година

7. Лекция на Общия Окултенъ класъ

6 ноемврий 1940 год., Сръда, 5 ч.с.

Изгрѣвъ.

УСИЛВАЙТЕ ВРЪЗКАТА

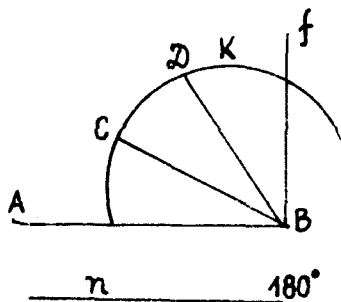
Отче наш. Всичко във живота е постижимо. Духът Божи.

Да направим упражнението за дишането, като при поемане ще мислите за думата “живот”, при задържане - “сила”, при издишане - “здраве”.

Свикнали сте във живота само с обикновени работи. Има едно писмо написано - обикновена работа. Но умният човек, който разбира писмото, вижда още писмото светлина. Някой път вие искате да знаете кой е виноват във света. Аз ще ви представя няколко примера. Когато наказват вълка, за какво го наказват? Понеже изяде овцата. Влезе във тази кошара - задигне едно агне, влезе във овази кошара - задигне друго агне. Тук хване нещо, там хване друго. Съгласни сме, че го убиват, одерат му кожата и я носят. Хората, които намират постъпката на вълка, несъобразна със законите, обичат да носят неговата кожа. Понеже във вълчата кожа вълци не влизат и бълхи не влизат. Паразитите бягат от кожата на вълка. Вълка гонят, защото прави престъпление. Ами защо го гонят? Защото не е изяде овца, но някоя хрътка го подгонила. Тук стрелят по него, там стрелят. Защо го гонят, кажете ми? От любов го гонят. Но и защото, и той има престъпление. Зимно време, когато падне голям сняг, той иде при някое дърво и огложди кората му и го осакатява. Направил голям пакост - заради това го гонят. Когато си човек, поне на свет да ходиш, да не правиш пакост на дърветата. Сега хората имат престъпления от две категории: престъпленията на вълка и престъпленията на заека. Защото зимно

време, като няма какво да яде, уде и обля на нѣкое дърво кората. Намразятъ го хората.

Човѣкъ трѣбва да се освободи. Линията AB е пѣтъ на човѣшкото движение. AB е пѣтъ, отъ който човѣкъ започва да се движи. Първоначално лицето е било свързано съ грѣбначния стѣлбъ. Въ змията лицето е сраснало съ грѣбначния стѣлбъ. Както виждате лицето се подвигило отзадъ напредъ и човѣкъ е дошълъ отпредъ, успоредно на грѣбначния стѣлбъ. Лицето отзадъ започнало да се подига, подига и сега е дошло отпредъ. Знаете какъвъ дълъгъ периодъ е взело, докато се обърне. Сега вие искате да станете благородни хора. Това зависи отъ нашето лице. Лицето на слона се е подигнало на 90 градуса. При човѣка е изминало единъ пѣтъ отъ 180 градуса и е станало успоредно на грѣбначния стѣлбъ.

Да върваме въ Бога. Знаете ли какво нѣщо е вървата? Какъвъ процесъ е вървата? Не да вървашъ само. Какво придобивашъ, ако вървашъ? Първоначалното течение, което изтича отъ материята въ свѣта, то е червения цвѣтъ, елементарния животъ. Червениятъ цвѣтъ е, който изтича, който дава отъ себе си. Имате портокаления цвѣтъ. Нѣщата се индивидуализиратъ. Не представятъ общо течение, както въ червения цвѣтъ, но представятъ живота на едно отгълно сжщество, на единъ комаръ, на едно цвѣтенце - индивидуализиратъ се. Зелениятъ цвѣтъ представя растенето у човѣка, у растенията. Следователно, въ зеления цвѣтъ вече се строи нѣщо. Жълтиятъ цвѣтъ се отнася до една по-висока област. То е умствения животъ на човѣка. Дойдете до синия цвѣтъ. То е цвѣта на поглъщането. Ти трѣбва да вървашъ, да поглъщашъ, да вземашъ. Вървата е усилване на човѣка. Съ вървата ти нищо не добивашъ - ти взема-

шъ. Като вѣрвашъ въ нѣкого - вземашъ. Казвашъ: "Вѣрвамъ въ тебе". Като вѣрвашъ въ мене, вземашъ нѣщо отъ мене. Като не вѣрвашъ, нищо не вземашъ отъ мене. Сега вие разбирате, че като вѣрвашъ въ нѣкого - ти му придавашъ нѣщо. И то е възможно. Като вѣрвашъ въ човѣка, ти използвашъ онзи капиталъ, който този човѣкъ ти дава. Та казвамъ: При сегашното разбиране на нѣщата ние въ сжщностъ не разбираме какво нѣщо е вѣрата. Вѣрата сжщевременно разбира, че дава голѣма широчина на ума. Надеждата е по-близо до човѣкото лице. Затуй тя бърза винаги, има по-добри условия. Въ надеждата по-лесно се придобиватъ нѣщата. Въ вѣрата хиляди години се изискватъ, за да се придобие нѣщо. Вие искате да станете светии, въ единъ животъ да станете светии. Тѣй се казва, но за светия да стане човѣкъ, се изискватъ хиляди години. И гении да станете се изискватъ хиляди години. Гениятъ нѣма едно чело отъ два сантиметра. Гениалността си има гениално чело. Челото има гениална форма. Нѣма да ви казвамъ каква е гениалната форма на челото, да не би да се обезсърдите. По-добре е да не знаете гениалната форма каква е. Има и гениални очи, има и талантливии очи, и обикновени очи.

Да кажемъ, обикновениятъ взема една семка, погледа я, или я тури въ джоба си. Или ако е костелива, напримѣръ отъ праскова, той ще каже: "Да бѣше златна". Хвърля я на земята. Той не знае, че цѣло щастие зависи отъ костилката на тази праскова. Ако той можеше да посади хиляда праскови и всѣко дърво да му даде по 30 кила праскови, хиляда дървета - по 30 кила, 3 хиляди кила - по десетъ лева - 300 хиляди лева. Вие сега казвате: "Кой ще го прави това?" Кой ще го прави? Въ живота само онова, което човѣкъ направи, то е негово. Всѣко нѣщо, което не е направено, не е негово. Туй, което направишъ, то е твое. Ядешъ - ползувашъ се ти. То е една работа, която си свършилъ. За свършването на тази работа приемашъ Божиитѣ блага. Най-малката работа, която направишъ, ти се ползувашъ.

Нѣкой пжтъ питате: "Защо човѣкъ трѣбва да прави доб-

ро? Какво трябва да прави? Защо трябва да чука камъни?" Какво трябва да прави? Защо трябва да пише? Защо трябва да свири? Защо трябва да рисува? Защо трябва да спи? Всичко онова, което върши човъкът, той си има по една малка полза. Сега вие по някоя път искате да бъдете свободни. Има една местност, дето сж израстнали цигански търни. Изуйте обувката си, изуйте чорапите си и искате да ходите боси свободно. Каква свобода ще имате? Никаква свобода няма да имате при циганските търни. По-добре да държиш обувката на краката си, отколкото да имаш свободата на босите крака. Аналогията, която ще извадя, е следната: и вие по някоя път отивате въ свѣта и си изувате обувката. Свѣтът е една нива съ тръница. Свѣтът е една студена нива. Дрехата си ще я носиш, няма да я хвърляш - да не изстинеш. После, хората въ свѣта не сж така лековѣрни. Казват: "Да му кажемъ нѣщо за Господа". Не вѣрватъ. Въ свѣта казватъ: "Има ли злато - има Господъ. Има ли кѣща - има Господъ. Има ли волове - има Господъ. Има ли сила - има Господъ". Вие говорите за Господа и имате старото понятие за Бога. Не зная кой е създалъ това първо понятие за Бога. Адамъ, който бѣше възлюбленото дете на Бога, като направи погрѣшката - скри се. Вика го Господъ: "Агаме, къде си?" Цѣлия день го търси изъ градината, най-после навечеръ едва Господъ го намѣри въ рая. Пита го: "Защо мълчишъ? Какво правишъ тукъ?" - "Срамъ ме е да излѣза предъ тебе - голъ съмъ". Кой ти каза, че си голъ? Откъде си оголѣлъ? Оголѣлъ, защото ходилъ да яде и пие, продалъ си дрехите. Той носеше скъпоценни дрехи. И Ева, и Адамъ имаха скъпоценни дрехи, но като дойде черниятъ адепт*, имъ каза: "Ако ми дадете вашите дрехи, ще ви дамъ такива дрехи, дето не сте ги виждали". Тѣ си дадоха дрехите и останаха голи. Тѣ чакаха и двамата да се облѣкатъ съ царски дрехи, както боговете. Скриха се, да имъ ги донесатъ. Онзи взе дрехите и си замина. Мислите ли, единъ човъкъ, който изгуби своята добродетель, че той не е голъ? Мислите ли, че човъкъ, който изгуби своята разумность, всички ония хубави

нѣща въ живота, не оголѣва? Всички хубави нѣща - то сж него-
витѣ грехи. Ти, като изгубишѣ своята добродетель, ти оголѣ-
вашѣ. То е голота на човѣка. Съ придобиването на каквато и да
е добродетель, ти придобивашѣ костюмъ. Ако станешѣ разу-
менъ - придобивашѣ греха. Ако станешѣ силенъ - придобивашѣ
греха. Ако придобивашѣ каквато и да е добродетель - придоби-
вашѣ грехитѣ си.

Да се повърнемъ на въпроса. Отиваме много назадъ. Ако
е Адамъ, той е сега госта уменъ, ще ни запита: "Вие, ако бѣхте
на моето мѣсто, какво щѣхте да направите?" - Ние не щѣхте да
направимъ това. Казва: "Не щѣхте да го направите, понеже се
ползвате отъ моята опитностъ. Ако бѣхте на моето мѣсто,
ако нѣмахте моята опитностъ, какво щѣхте да направите? За
пръвъ пжтъ ме излъгаха. Азъ мислѣхъ, че всички говорятъ ис-
тината. Мислѣхъ, че и този агентъ, който влѣзе въ райската
градина, ще говори истината, пъкъ той не говори истината,
излъга ме".

Сега нѣкои отъ васъ искатъ да знаятъ кжде е била райс-
ката градина. Какъ е станало - вие искате да си го представи-
те. Имате ли ясна представа каква бѣше височината на Ада-
ма? Какъ си го представяте? Колко високъ бѣше Адамъ, какво
е вашето мнение? Преди 8 хиляди години каква височина имаше
Адамъ? Доста високъ е билъ. Много високъ. Ева, ако влѣзе ту-
къ, въ нашия салонъ, не би се събрала. Вие си представяте Ева
като нашитѣ жени. Не е така. Ева, ако се яви днесъ на всич-
китѣ жени, ще дойде дохаки. И Адамъ, ако се яви днесъ на всич-
ки мъже, дохаки идва. Вие имате много повърхностни понятия.
Единъ човѣкъ, предъ когото Богъ довежда всичкитѣ животни и
въ единъ день Той имъ даде имена. Казва му: "Кръсти ги". За Ева
не се казва, но тя е отлична ботаничка. Като прекара всич-
китѣ растения, тя имъ тури имена. И каквото име имъ тури,
това го учатъ. Тѣ не сж прости хора.

Нѣма да съжаляваме за погрѣшкитѣ. Кои сж побудител-
нитѣ причини, че лицето отпадо минало отпредъ у човѣка? Та-

зи кривата линия *K* - тя е за която съвременните учени говорят. То е пжтя на човшката еволюция, пжтя на човшкото възлизане, обръщане. То е една необходимост. Вие не може да седите на едно мѣсто, на което сте поставени. Нѣкои отъ васъ сте възрастни, хичъ не сте устмили какъ сте дошли до туй положение. Единъ денъ намѣрите, че краката не държатъ, главата ви побѣла.

Правата линия представя грѣбначния стълбъ. Кривата линия показва какъ е вашиятъ грѣбначенъ стълбъ. На нѣкои коремътъ изпъква. Колкото се може тази кривина трѣбва да е по-малка, за да може организъмътъ да функционира правилно. Голѣмото огъване на стълба не е толкова полезно.

Та казвамъ: При богатата, които имате сега, трѣбва да правите едно подобрение. Вие седите и всѣки денъ се занимавате съ погрѣшките на другитъ хора. Най-първо децата се занимаватъ съ погрѣшките на баща си, на майка си, на братята си, на сестритъ си. Най-първо то има голѣмо доверие въ майка си, има голѣмо доверие въ баща си. На първата погрѣшка на баща си тури съмнение. При първата погрѣшка на майка си, то започва да ги критикува. После започва да не изпълнява законитъ на баща си и на майка си. Майката казва: "Нѣма да буташъ гърнето". (То) казва: "Нѣма да го бутамъ". Щомъ замине майка му, то отива на гърнето и като го бута, пакъ го настани. Баща ви направи една погрѣшка - вие се научавате да послѣзвате, малко бѣлитъ лъжи употребявате. Сега какво придобива човѣкъ, като каже туй, което не е вѣрно? Вие констатираме единъ фактъ, който не е вѣренъ. Запримѣрь, сега нѣкъде човѣкъ и се разхожда. Вие не знаете причинитъ какви сж.

Преди нѣколко гена дойде едно малко момиченце, учугвамъ се защо е дошло - иска да ме види, иска да ми каже нѣщо. Пъкъ съмъ занятъ. Казвамъ: Не можешъ (ли) да дойдешъ друга-та седмица? - Не може да дойде другъ пжтъ. Питамъ какво иска

да ми каже. Питамъ: Кой ви е пратилъ? -Пратилъ го е нѣкой. Най-първо пратилъ го е Господь. Той го е създалъ и му казалъ:”Ще идешъ при единъ добъръ човѣкъ. Ще ти даде единъ добъръ съветъ”. Въ какво седи въпросътъ? Той седи въ това, че туй малко момиченце имало една приятелка. Другитѣ ученички нагумали тази ѝ приятелка да се разсърди. Тя иска да ме пита дали тази ѝ приятелка пакъ ще я обикне. Сериозенъ въпросъ. Спрѣхъ се, започнахъ да мисля: Ами ако единъ день на мене Господь ми се разсърди, какво като направя - една погрѣшка ще бжде. Нѣма животъ. Гледахъ детето, не искахъ да слѣза долу, но слѣзохъ долу въ стаята и тя ми разправи. Казва:”Тѣ сж детински работи”. Рекохъ: Не сж детински. За мене сж философски. Казвамъ ѝ: Ще се оправи тази работа.

Сега заключението какво е? Никога не трѣбва да претпаваме закона на Любовта въ свѣта. Вие нѣкой пжтъ нѣмате разположение спрямо нѣкого и имате право. Нима мислите, че на когото и да е, животътъ е тѣй хармониченъ, че представя хармониченъ обектъ, че като погледнете, всѣкога има съ какво да се привлѣчете. Нѣкои отъ васъ сте на 45 години, нѣкои - на 50 - 60 години. Кое е сжщественото у васъ, което нѣма да се измѣни? Идеаленъ човѣкъ наричамъ онзи, който отъ детинство да се не измѣни, да има една идея, която никога да се не измѣни. Нѣкой пжтъ вие желаете нѣщо. Казвате, че едно време бѣхте деца. Какъвъ характеръ има детето? Като дете ти си билъ довърчивъ - каквото ти (се) каже, ти си вѣрвалъ. Сега, каквото ти кажатъ, ти го подлагашъ на критика, не вѣрвашъ. Кое състояние (е) по-хубаво: да вѣрвашъ или да не вѣрвашъ? Да вѣрвашъ е винаги по-хубаво.

Вчера дойде една сестра, на която ѝ казвамъ: Въ какво седи свободата на човѣка? Човѣкъ има право да иска. Но той, като отива при чешмата, да не застава чешмата да тече въ неговото присжствие, понеже ако той застава чешмата да тече, тази чешма не е нормална. Тази чешма трѣбва да тече преди той да е поускалъ, а той трѣбва да иде и да иска колкото си

иска. Този човѣкъ, отъ когото ние искаме, да не го заставаме ние той да раздава, но той отъ само себе си да изтича, пъкъ ние да идемъ при него и да вземемъ колкото искаме. Да не казваме: "Ти за кого мечешъ?"

Та казвамъ: Вѣкога, когато ние заставаме единъ човѣкъ да ни направи една услуга, не отъ само себе си, той е недоволенъ отъ насъ. Винаги отивайте при човѣка, който мече като изворъ. Тогава нѣма какво да се стѣснѣвате. Колкото и да вземемъ, той никога нѣма да бжде недоволенъ отъ насъ. Въ туй отношение ние трѣбва да отиваме при Бога, понеже Той е вѣченъ изворъ, Който извира и ние отъ Него трѣбва да вземемъ толкова, колкото ни трѣбва. Затуй нѣма какво да се самоосжждаме. Самоосжждането е осжждане на дявола. Щомъ свършиши, ти се свързваши съ него и започвашъ да чувствуваши неговото самоосжждане, защото законътъ те хваща. Щомъ се освободиши отъ дявола, ти се освобождавашъ и отъ самоосжждането.

Да допуснемъ, (че) нѣкой е кралъ пари отъ нѣкъде. Ти си оставилъ дрехата си закачена нѣкъде. Минава този, който открадналъ паритъ и си оставилъ въ джобоветъ, и си заминалъ. Дойдатъ хората, намѣрятъ паритъ въ джобоветъ ти, какъ ще се оправдаешъ? Ти си праведенъ, не си кралъ. Но нѣмашъ никакви доказателства да се оправдавашъ. Ти ставашъ виноватъ. Тогава какво трѣбва да правиши? Не носи никакви джобове на дрехата - ни вътрешни, ни външни, нищо повече. Да допуснемъ, че нѣкой прави нѣкакво престѣпление. Гледамъ единъ день една котка седи въ двора, една птичка се присламчила при една птичка, която стои. Азъ вземамъ едно камъче и хвърлямъ отдалече камъчето. Птичката скочи, качи се на дървото. Котката, като я погледна, измѣчи. Тя чу, хлопна нѣщо, не знае отъ къде е, гледа нагоре, гледа и измѣчи. Понеже мислеше, че е 101 % въ нейнитъ рѣце птичката. Какъ стана, че се развали работата, не знае. Не взехъ камъче да я ударя, но хвърлихъ камъчето между птичката и котката. Птичката хвъркна нагоре, котката я гледа и си казва: "Има нѣщо въ свѣта, което разваля нашитъ

работи". Питамъ: Азъ направихъ ли погрѣшка, като развалихъ тази работа? Да допуснемъ, че нѣкоя пжтъ вие разваляте на себе си нѣкое ваше желание. Не го постигате. Какво лошо има, ако вие не постигнете едно ваше желание? Ако, когато сте на петъ години и ви дадатъ една стипендия да идете да следвате въ странство, даватъ ви стипендия да идете да следвате въ университета. Намѣсто ли е тази стипендия? Благата, коюто ви даватъ, трѣбва да дойдатъ навреме. Казвамъ: Предъ васъ сега сега разрешението на единъ важенъ въпросъ. На нѣкои отъ васъ лицето е пожълтѣло - да го поправятъ. На нѣкои, на коюто очитѣ сж хлътнали - да ги поправятъ. На нѣкои, на коюто лицето е много набръчкано - да го поправятъ. На коюто ржцетѣ отдоу сж по-груби, отгоре по-меки - да ги поправятъ. Когато огрубѣе долната страна на ржката, меката страна, женскиятъ принципъ огрубѣва. Мжжкиятъ принципъ сега е по-благороденъ, женскиятъ огрубѣва. Нѣкои казватъ: "Отъ шетането". Но има хора, коюто не шетатъ и пакъ ржката отдоу е груба. Нито съ мотика работятъ, нито съ друго нѣщо работятъ и пакъ ржката е мускулеста. Туй показва, че въ тия хора има много малко вода.

Въ органическия свѣтъ въглеродътъ служи за устройството на тѣлата. Растенето отъ него зависи. Въ водата придобиватъ гжстота, въ въздуха активностъ придобиватъ, въ свѣтлината или въ азота - устой. Значи, ако въ вашия характеръ нѣмате устой, малко азотъ имате. Ако (нѣмате) активностъ - кислородъ нѣмате. Ако нѣмате мекота - малко вода имате. Ако нѣмате стремежъ да се развивате, да растете - въглеродътъ ви е малко. Трѣбва да има една правилна пропорция. Тогава отъ липсата на нѣкои елементи се зараждатъ разнитѣ болезнени състояния. Болезнени състояния може да произтичатъ или отъ недоимъкъ, или отъ излишъкъ. Много хора страдатъ отъ много вода. Много хора страдатъ отъ безводие. Много хора страдатъ отъ много огънъ. Много хора страдатъ отъ много студъ. Разни сж причинитѣ. Две сж причинитѣ. Имате пове-

че вода, отколкото ви трѣбва. Тогава на онзи, който има сухота, ще му дадете отъ вашата вода, ще измѣните отношени-ята си, които имате. Та казвамъ: Туй статическо положение трѣбва да го измѣните.

Казвате: "Остарѣхме вече". Какво разбирате подъ дума-та "остарѣване" ? Ако сте поумнѣли - остарѣли сте. На 120 години като станешъ човѣкъ, чапта ще носишъ, тамънъ си за ученикъ съ всичкото усърдие. На 120 години като станешъ, нѣма да станешъ стара баба, но ще идешъ съ ученицитѣ да споришъ върху научни въпроси, по музика, ще се състезавашъ по разнитѣ изкуства. На 120 години като си, състезание ще правишъ. Като си на 5, 10, 20 години, ще ходишъ да играешъ. На 120 години си за ученикъ. Сега вие за 20 години искате да свършите учението: отгѣленията, прогимназията, гимназията и университета. Ка-то станете на 41 година, казвате: "Остарѣхъ". Като сте още на 45 години, не може да ви сгодятъ, за годежъ не сте още. Има единъ свѣтъ, като идете - момитѣ нѣма да ви харесатъ. Вие знаете ли произхода на женитбата, каква е? Трѣбва да се спра нѣкой пжтъ да ви поговоря за произхода на женитбата. То е сдружение на сродни души. Никакъвъ прогресъ въ свѣта не може да има, ако нѣма сдружение на души. Ти не може да прогресира-шъ, ако нѣмашъ една душа, която да те обича и да обичашъ. Две души като си служатъ, трета трѣбва да има, като за целъ, къ-мъ която да се стремятъ. Затова имаме три свѣта: човѣшки свѣтъ, ангелски и Божественъ. Хората и ангелитѣ, като се сдру-жатъ - тогава тѣ къмъ Бога се стремятъ.

Та казвамъ: Нѣма нѣщо по-хубаво въ свѣта единъ худож-никъ (да) гари сума. Нѣма нѣщо по-хубаво да може единъ човѣкъ да свири или да пѣе. Нѣкой да говори или да пише поезия. Или да бжде скулпторъ, или да работи въ каквото и да е изкуство въ свѣта. Да бждешъ медикъ. Вие не знаете какви масла има. Има масла, като намажете ржката и тя стане мека. Има разни кос-метически растения. Не искамъ да ви ги разправямъ. Искамъ сами да ги изучавате.

Та казвамъ: Ще се освободите отъ една илюзия. Има една илюзия, отъ която всички хора страдатъ. Казва нѣкой. Казвамъ му: Остарѣлъ си, но не си поумнѣлъ. Азъ не те признавамъ за старъ. Всѣки човѣкъ, който остарѣва и не поумнѣва, той не е остарѣлъ. Той е отслабналъ. Ако, като казваши, че си остарѣлъ, разбираши, че си отслабналъ - то е право. Но да остарѣешъ - то е едно благословение.

Та казвамъ: Ще се върнете въ началото, въ пжтя, който Богъ е създалъ. *АВ* представя райската градина. Трѣбва да имате разбиране какъвъ трѣбва да бжде райтъ. Сега ние изучаваме рая по единъ обратенъ пжтъ. Има и другъ пжтъ. Ние познаваме рая по причина на злото. Но райтъ има и една вътрешна причина. Трѣбва да се изучава животътъ. Всички ние трѣбва да бждемъ благодарни на ония условия, които Богъ ни е далъ да се учимъ. Вие сте дошли тукъ да се учите. Въ учението кой предметъ, споредъ васъ, е най-важенъ? Казвате, че ученикътъ трѣбва да бжде здравъ. Но здравето е единъ резултатъ. Здравето на какво е резултатъ? Резултатъ е на хармоничното съчетание, което съществува между ума и сърдцето. Отъ едно хармонично съчетание между ума и сърдцето зависи здравето. Вие седите и се безпокоите. Всѣки отъ васъ се безпокои. Нѣкои се безпокоите, че пари нѣмате. Но паритѣ лесно се добиватъ. Паритѣ са турени въ едно гърне, ще намѣриши гърнето, ще бръкнешъ съ лъжицата, ще ги извадиши като медъ. Защо ще се безпокоиши, че нѣмашъ пари? Вие говорите за ангелитѣ. Ангелитѣ иматъ ли пари? Азъ да ви препорѣчамъ: като нѣмашъ пари, трѣбва да се научиши да обичашъ хората. Щомъ обичашъ човѣка, всѣка врата е отворена. Турете въ сърдцето си: Като срещнешъ човѣка, да видиши една хубава черта. Като ви срещне единъ човѣкъ, да почувствувате, че срѣща единъ особенъ човѣкъ, да почувствува, че като васъ другъ не е срѣщалъ и да каже: "Той единъ особенъ човѣкъ. Не съмъ срѣщалъ другъ човѣкъ така да мисли заради мене". Вие сега искате да идете въ свѣта да се препорѣчате на единъ милионеръ, който има 50, 100 милиона. То е външна стра-

на. То не е никакво изкуство. Да обичаш е изкуство. Да имаш пари, то е копиране. Нали сте копирали като деца картини. Турши картината на прозореца. Аз не искам да ви убедя да ходите без пари. Ако имате Любов, парит при вас ще дойдат. Парит подир Любовта вървят. Накждето Любовта върви и т вървят, дето та спре и т спират. Щом излезе Любовта, т всички, като коне, тичат подир нея. Дето нма Любов, там трбва да търсиш парит. Вие търсите парит - (това) показва, че Любовта не е там. Щом парит при вас не идат - Любов нма. Казваш: "Нмам пари". - Любов нмаш. Та най-първо не искайте да намтрите парит. Намтрете Любовта и тогава ще намтрите и парит. Нмам нищо против парит. Всички пари, които се добиват (без) Любов, сж нещастни. После такива пари, ако дойдат в гроба ти, ще ти донесат най-големото нещастие. Като намтриш парит на Любовта, т носят щастие. Т са такива звонкови*, чисто злато. Нкои от вас имате силна втра. Сега затъмнение ще има в София. Казва: "Какво ще направим съ затъмнението?" Какво представя затъмнението? Ще се възлюбите една седмица в себе си, ще живдете в вътрешния свят. То е за външния свят. Вечерно време никой нма право да осветява кщата си отвън. Нкой казва: "Аз съм свободен". Може да ви глобят. Ако запалите лампа, колко ще ви глобят? - До пет хиляди лева. За да не ви глобят, какво трбва да направите. Ще облчете една черна мантия. Казват ти: "Всчки, който не ходи с черна дреха, до пет хиляди лева ще има глоба. Който ходи с черна дреха - нма никаква глоба". Черните дрехи приемат повече топлина, поглъщат. Блото дава. Блата прст ражда ли нцо? - Нищо не ражда. Но черноземът дава хубаво жито.

Та казвам: Ще имате една седмица почивка, ще си почивате. Тази седмица ви препорчвам да си запалите вашите свци без кибрит. Всчки да се осветите с свци, които горят без запалка. Очите ви да станат на свци. Навън

навстѣжде, кждето идете по Изгртѣва, да вървите не съ запалени свѣци отъ кибритъ, но безъ кибритъ. Като те срещнатъ на пжтя, очитѣ ти да лъщятъ. Налу сте виждали на вълка какъ свѣтятъ очитѣ. Десетъ пжти очитѣ ви да свѣтятъ повече отъ вълчитѣ очи.

Любовѣта е една сила, която подмладѣва човѣка. Трѣбва да изучавате законитѣ. Вие сега седите и казвате: "Остарѣхъ, остарѣхъ. Баща ми остаря, майка ми остаря, дѣдо ми остаря". Какъ ще кажешъ? Иѣма да кажешъ остарѣхъ, но отслабнахъ: "Дѣдо ми бѣше глупавъ, баща ми бѣше глупавъ и азъ не искамъ да бжда глупавъ като тѣхъ. Азъ ще остарѣя, както трѣбва". Азъ бихъ желалъ нѣкой отъ васъ, като е на 85 години, като го видите, да кажете, че е на 21 години. Да ви кажатъ, че сте на 21 години. Вие ще кажете: "Какъ на 21 години? На 85 години съмъ". Тогава какъ ще докажете? -Иѣма какво да доказвате. Стари-ятъ човѣкъ остарѣва безъ да остарѣе.

И първото нѣщо: Не вървайте на всичкитѣ болести. Че кракъ ви боли - не вървайте. Че хълбока ви боли - не вървайте. Че бжбрцитѣ, че главата ви боли - не вървайте. Че коремътъ ви боли - не вървайте. Че гърдитѣ ви болятъ - не вървайте. Че имате шишасъ - не вървайте. Че имате безпаричие - не вървайте. Въ никаква отрицателна мисль не вървайте.

АВ означава да не вървашъ въ туй, което дяволътъ те е научилъ, нищо повече. Да вървашъ въ туй, което Богъ те е научилъ. Онова, което Богъ те учи - то е Любовѣта, животътъ е то. Вървайте въ онова, което Богъ ви учи вжтре въ васъ. Вървай-те въ онова, което свѣтлината носи. Ако влѣзете въ една аптека, всичкитѣ шишета, които сж напълнени съ ония медикаменти - тия вещества, които сж събрани - считате ли ги за виновни? Кой ги направи? -Хората ги направиха. Хората ги напълниха съ такива медикаменти. Казвашъ: "Азъ съмъ такъвъ". -Не си такъвъ. Това шише го излѣи навънъ, обърни го. Иѣкой отъ васъ казвате: "Азъ съмъ лошъ човѣкъ". Какво подразбирате под думата "лошъ"? Подъ думата "лошъ човѣкъ" азъ разби-

рамъ, който се влияе от хората, слуша хората какво му казватъ. Дойде нѣкой при васъ и всѣки може да ви излъже. Казва: "Единъ отъ васъ е открадналъ". -Азъ не вѣрвамъ. Има нѣща, въ които не може да вѣрвамъ. Не може да вѣрвамъ, че една овца може да изяде единъ вълкъ. Не може да вѣрвамъ, че единъ вълкъ ще опасе една ливада. Не може да повѣрвамъ. Че какво ще ви убеждавамъ. Овцата, която не изѣда вълка, изѣда тревата. Вълкътъ има добрата страна - като яде овци, не пасе трева. Не може да приложишъ наказанието на овцата на вълка, нито пъкъ престъплението на вълка може да приложишъ на овцата.

Казвамъ първото правило, което трѣбва да имате. Вие станете сутринъ и казвате: "Азъ съмъ жененъ". - Не вѣрвайте. Станешъ сутринъ, казвашъ: "Азъ имамъ деца". - Не вѣрвай. - "Азъ имамъ дългове". - Не вѣрвай. Че откъде накъде имашъ деца? Хората излизатъ отъ Бога. Какъ се осмѣлявашъ да кажешъ, че ти си родилъ? Ако сж кукли направени - разбирамъ, но да кажешъ, че ти си ги родилъ и отъ тебе (сж) излъзли - то е заблуждение. Всичкитъ вие сте души, излъзли отъ Бога. Вашитѣ тѣла сж направени отъ други. Къжитѣ други ви направиха. Вие сте влъзли наематели. Казвате: "Този Стоянъ е мой". Стоянъ е вашъ, докато плаща наема. Като престане да плаща наема, какво става? -Трѣбва да излъзе отъ къщи.

Ще вѣрвате, че имате само единъ баща, не много бащи. Имате много наематели. Богъ е единствениятъ баща. Всички други бащи сж само настояници. "Единъ е Вашиятъ Отецъ". Ние вѣрваме, че баща ни (е) остарѣлъ. Какъ може да остарѣе? Утре азъ ще остарѣя, ще ми кажете: "И ти остаря". Всички като остарѣемъ, какво ще остане отъ насъ? Сега ме гледате (и) казвате: "Лесно се говори, Учителю, колко мъчно се прави". Съгласенъ съмъ съ васъ. Вие имате вѣжета, които иматъ 10 хиляди конци. Взело ви е 8 хиляди години да ги направите. Всѣка година сте турѣли по единъ конецъ и, ако речете да ги скъсате, ще ви трѣбватъ още 8 хиляди години. Следъ 8 хиляди години ще остане още единъ тънъкъ конецъ. Има нѣща, които извѣнъ Лю-

бовъта сж непостижими. Ако искате въ този животъ да постигнете нѣщо безъ разумната Божия Любовь, то сж непостижими работи. Ако човѣкъ започне да става песимистъ - започва да гледа мрачно. Носѣтъ ще се завърти надолу, като на граблива птица. Ако редъ поколѣния хората сж искали да знаятъ тайнитѣ на хората, носѣтъ се е издигалъ нагоре. Ако станешъ много активенъ - искашъ съ много да се карашъ, носѣтъ става гърбавъ. Ако добиешъ чувство къмъ изкуствата - носѣтъ става правъ. Казвамъ: Каквото направление вземе човѣшката мисль, такова направление взема и носѣтъ. Всичко се хроникира. Ако не дишашъ дълбоко, носѣтъ се сплесква. Ако започнете да дишате, носѣтъ се разширява долу. Широкиятъ носъ долу, е здравиятъ носъ. Гледамъ нѣкои отъ васъ както вървятъ, ще фалирате. Вие сте икономични въ въздуха. Бързо дишате. Ще приемешъ въздуха бавно и бавно ще издишашъ. Вие се гнѣвите. Разгнѣвите се нѣкому и станете неспокоенъ. Поеми въздухъ и най-малко 20 секунди чети. После тури по една минута и вижъ какъ ще мине гнѣвътъ. Като държишъ минута и половина, две минути - всичкиятъ гнѣвъ ще се изпари. Една минута е достатъчно да се самозавлад(ѣ)шъ. Колкото повече задържа въздуха, човѣкъ охлаждава. Въ тоя свѣтъ ние сме поставени на голѣми изпитания. Всѣки денъ по стотина пжти ще се разгнѣвишъ. Прозореца искашъ да отворишъ, нѣщо се е закачило, блъснешъ го - разгнѣвишъ се. Туришъ ключа въ ключалката да отворишъ, нѣщо не върви - разгнѣвишъ се. Дървата не влизатъ въ печката, блъснешъ ги - разгнѣвишъ се. Нѣкъде минавашъ, закачишъ съ дрехата стомната, ритнешъ стомната - разгнѣвишъ се. Турете стомната настрана. Като дойдешъ до вратата, не бързай да отворишъ. Тури ключа, погледни го. Нѣкой пжтъ си нервенъ, че не го туряшъ на мѣсто. После срецнешъ единъ човѣкъ - не ти харесва.

Преди нѣколко гена азъ разсжждавамъ, иде една сестра и ми каза: "Учителю, този братъ съвсемъ закжсаль". Когато на човѣка не му вървятъ работитѣ, той така се сгушва. Спома-

зайте си единъ на другъ. Въ Божествената наука хората взаимно си помагатъ. Ти срещнешъ нѣкой, кажи му: "Добре е". Малко се сгорещилъ. Добре е. Сгорещаването нищо не значи. Има особено мнение. Нищо не значи. Тѣ сж наплъстени нѣща въ човѣка отъ миналото, докато се създаде новиятъ свѣтъ. Най-първо трѣбва да знаете какво Господъ иска отъ васъ. Ние искаме Господъ да бжде низходителенъ спрямо всичкитѣ ни погрѣшки. Ние не искаме да бждемъ низходителни. Всѣки день може би правимъ стотина погрѣшки. Какъ може да искаме Господъ да бжде низходителенъ спрямо насъ? Така и ние трѣбва да бждемъ низходителни. Въ тази низходителностъ ще научимъ търпение. Не да носимъ неволята, но ще се стараемъ да носимъ съзнателно погрѣшкитѣ на другитѣ хора. Защото, когато нѣкой дойде и каж(а), че съмъ занятъ, нѣма какво да седи по цѣли часове - може да ми каже въ петъ минути. Отъ мене зависи, азъ съмъ господарь на положението, не съмъ поставенъ на нѣкакъвъ законъ.

Сега насъ ни е страхъ какво ще стане за бждеще. Ако е Богъ съ насъ, азъ зная какво ще стане. Ако Богъ не е съ насъ, пакъ зная какво ще стане. Казвамъ: Ако Богъ е съ насъ, всичкитѣ ви работи така ще се подобрятъ и всичко ще ви трѣгне напредъ. Нѣма нѣщо, което да не постигнете. Ако Господъ не е съ васъ, тогава никой не може да ви гарантира. Въ този животъ всѣки единъ отъ васъ трѣбва да постигне нѣщо. Поне трѣбва да добие една добродетель. Въ васъ има единъ стремежъ, всѣки иска да постигне нѣщо и то е негово право. Туй, което искате да постигнете, не го отлагайте.

Та презъ тази седмица сутринъ, като станете, концентрирайте се. Като седите, ще усѣтите, че ви боли плешката или, че кракътъ ще ви заболи. Извадете часовника и вижъ колко е часътъ. Отбележете си времето. Гърбътъ може да ви заболи. То е особено време. Много пжти болкитѣ идатъ отъ неестествено натрупване на енергиитѣ. Нѣкой пжтъ много енергии се натрупватъ на врата, на гърба. Натрупватъ се много енергии, става напрежение на капиларнитѣ съдове. Нѣкой пжтъ

страдаме отъ недоимъктъ, нѣкой пжтъ страдаме отъ насилие. Веднага ще употрѣбимъ ония части, които сж слаби и ще ги свѣржемъ съ силнитѣ страни. Силнитѣ страни нась ще ни помагатъ на слабитѣ. Непременно трѣбва да има една правилна обмѣна между двѣта страна на тѣлото и дѣлната страна.

Камо станете сутринъ, всѣка сутринъ турете мисълта: Какво Господъ иска днесъ отъ нась? Се ще намѣрите. Ще ви препорѣча на всички да обичате. Презъ деня ще намѣришь кого да обичашъ. Всѣки денъ ще намѣришь само единъ човѣкъ да го обичашъ. Всѣки денъ, като го обикнете, тази Любовъ ще се раздаде. На другия денъ други ще обичате. Въ Любовта всичкитѣ хора, като се обичатъ, еднакво се ползуватъ. Щомъ обичате едного, тази Любовъ се разпространява навсѣкжде. Тя е като запалена свѣць, разпространява се като свѣтлината равномѣрно. Казвате: "Азъ не мога да обичамъ всичкитѣ хора". То е материално схващане. Всичкитѣ хора не може да ги видимъ, не може да ги обичаме. Може да обичашъ въ дадения случай само това, което виждашъ. По възможность обичанитѣ хора сж наблизо. Има едно естествено мѣсто. Човѣкъ никога не може да се приближи повече, отколкото трѣбва. Богъ му е далъ. Има единъ фокусъ. Камо дойдете до фокуса на Любовта, то е идеалната Любовъ. Колкото си по-далечъ отъ този фокусъ, Любовта се намалѣва. Колкото се приближаваме до фокуса, Любовта ни става приятна. Има хора, като дойдатъ наблизо - не искашъ такава близость. Близостьта разбира всѣки да се намѣри въ своята орбита, която Богъ му (е) далъ, и въ неговата орбита никои да не влиза.

Та зачитайте свободата единъ на другъ. Мжже, жени, деца, учители, ученици, слуги, господари - пазете свободата единъ на другъ. По нѣкой пжтъ, като вървя по пжтя, гледамъ има много пеперуди. Така минавамъ, (че) да не ги плаша. Тихо минавамъ и ги наблюдавамъ. Нѣкой пжтъ, когато съмъ неразположенъ, предавамъ своето неразположение. Много сж чувствителни животнитѣ. И мисълта се предава. Тѣ много лесно възприематъ мис-

литѣ. Азъ съмъ правилъ такива опити. Когато бѣхъ въ Варна, единъ зименъ день се разхождамъ покрай морето и гледамъ паптици - около 200 - 300 идатъ на брѣга. Хвърлямъ имъ мисльта, че на брѣга има нѣщо за ядене. Паптицитѣ тичатъ на брѣга. Следъ това представямъ мисльта, че голѣмъ неприятель иде на брѣга и всички тичатъ въ морето. Петъ-шестъ пѣти така направихъ. Виждамъ - възприематъ. Вие ще ме питате, какъ предавамъ мисльта. Приематъ тия сжщества мислитѣ, съзнаватъ и възприематъ. Нѣкой човѣкъ ще хвърли въ моя умъ мисльта, че иде нѣщо. То нѣма нищо. Тръгна, помисля, че стигамъ нѣщо. Нѣкой помислилъ, че има нѣщо заради мене. Нѣма нищо. Когато излѣза, азъ зная кое е Божествено, азъ зная какво ще дойде. Чувствувамъ какво ще придобия. Ако е по музика, азъ го чувствувамъ на челото въ музикалния центъръ. Ако е по форма, го чувствувамъ въ центъра на формата. Ако е красота, чувствувамъ го въ съответния центъръ. Ако е нѣкаква книга, историческа работа, чувствувамъ го въ центъра на паметьта. Ако е чувство на справедливостъ, чувствувамъ го въ центъра на справедливостьта. Ако е чувство на достоинство, чувствувамъ го на съответния центъръ. Щомъ нѣщо не го чувствувамъ на главата си, разбирамъ, че деньтъ ще мине безъ никакви придобивки.

Използвайте онова, което Богъ ни дава. Тази придобивка е реална. Дето казва Христось: "Събирайте богатствата". Туи богатство, като се върнете отъ онзи свѣтъ, отъ който сте дошли, ще намѣрите всичкото богатство, приготвено заради васъ. Първото нѣщо: Усилвайте връзката съ Бога. "Да възлюбимъ Господа Бога твоего". Усилвайте връзката на сърдцето. Усилвайте връзката на ума си. Усилвайте връзката на душата си. Усилвайте връзката на силата. Постоянно човѣшката Любовь трѣбва да се усилва въ четири посоки: Любовь въ главата горе, Любовь въ сърдцето, Любовь въ душата и Любовь въ цѣлото тѣло. Всичката деятелность на човѣка трѣбва да бжде продуктъ на оная област на човѣшката Любовь. Тогава се намираме въ едно здравословно състояние. Каквато и ра-

бота да вършиш, и най-неприятната, става приятна.

Та казвамъ: Вземете си едно огледало и си кажете: "Подмладихъ се. Подмладихъ се". Ще се подмладите. Като умрете, въ другия свѣтъ млади ще бждете. Като влѣзете въ оня свѣтъ, ще се усѣцате млади. Като имате мисълъта, че сте спари, дѣдовци - не може да се освободите отъ идеята на старостта. Въ този свѣтъ трѣбва да се освободите отъ тази идея и искамъ да ви видя млади. Че ви сж побѣляли главитѣ - давамъ добъръ смисълъ: значи щедри сте станали. Че ви почернѣла главата - събирате, банкери сте. Ако червена е станала - доста огънь имате.

Сега основнитѣ нѣща, които оставатъ. Като станешъ - да ти е приятно. Нѣкой пжтъ гледате нѣкой човѣкъ и не може да го гледате. Не обичате и хората да ви гледатъ. Кога единъ художникъ не обича да му гледатъ картинитѣ? Когато картинитѣ не сж довършени, той трѣбва да ги скрие. Онѣзи картини въ насъ, които не сж завършени, нѣма какво да ги излагаме. Ако имате една картина хубаво нарисувана, изложете я навънъ - нека да я гледатъ. Щомъ като станете, дайде единъ хубавъ погледъ. Намѣрете нѣщо, което може да погледнете. Погледнете небето, погледнете звездитѣ, дърветата, нѣкои животни - намѣрете добрата страна. Намѣрете, че творчеството на Бога има нѣщо хубаво. Вѣтки денъ да има за какво да мислите. Че тия обикновени нѣща - дали има кашкавалъ, дали има масло - и тѣзи работи сж хубави, не сж лоши. Кашкавалътъ ще дойде. Доста кашкавалъ има въ България, доста сирене има. Сега онѣзи, които искатъ да продаватъ кашкавалъ, сирене, маслото малко по-скжпо - ще го скриватъ.

Да изпѣмъ една пѣсенъ.

/ Изпѣхмъ "Сила жива, изворна, течуца".

Добрата молитва.

XX година

8. Лекция на Общия Окултенъ класъ

20 ноемврий 1940 год., Сръда, 5 ч.с.

Изгръвъ.

ЖИВОТЪ , СИЛА , ЗДРАВЕ

Отче нашъ. Фирь-фюръ-фенъ.

Пишете върху една свободна тема. Свободна тема или отъ физическия свѣтъ, или отъ духовния, или отъ умствения свѣтъ.

Да направимъ упражнението за дишането. *Направихме упражнението, като последния пжтъ при задържането мислено прочетохме молитвата "Отче нашъ".*

Всичкиѣ противоречия въ живота се дължатъ на нѣкои линии, които съществуваѣ на лицето. Всичкиѣ хармонични работи, които се появяваѣ, пакъ се дължатъ на нѣкои линии на лицето. Това сж общи твърдения, въ които трѣбва да се върва. Не е унижение човѣкъ да върва. Може да върваишъ, че земята се върти. Или може да върваишъ, че земята стои. Ако земята се върти - и ти се въртишъ. Щомъ не върваишъ, че земята се върти - и ти не се въртишъ, ще имаишъ едно статично положение. Едното състояние го наричамъ динамично, движение. Значи, щомъ не върваишъ, че тя се движи - ти не се огъваишъ, седишъ на едно мѣсто и земята не се върти. Щомъ се спрешъ - не върваишъ, че земята се върти. Щомъ се движишъ - върваишъ, че земята се върти. Щомъ ти се спрешъ, казваишъ: "Може да не се върти". Колебаешъ се. Туй сж редъ разсждения. Да върваишъ въ каквото и да е, то не те унижава. Ти ще кажешъ: "Азъ не вървамъ въ свѣтлината". Защо не върваишъ? Защото си слѣпъ. Казваишъ: "Азъ не вървамъ въ тъмнината". Защо не върваишъ въ тъмнината? Защото си прогледналь. Защо върваишъ въ тъмнината? Защото си слѣпъ. Понеже вече имаишъ понятие, чувствуваишъ какво нѣщо е тъмнината.

Сега трѣбва да излѣземъ изъ оно̀ва, обикновеното положение, въ което се намираме. Имаме каквото и да е обикновено положение. Обикновено положение е, когато казваши: "Какъ да започна да живѣя?" Че отдавна ти си започналъ да живѣеши. Въ какво седи животътъ? Животътъ седи въ едно разумно разбиране. Вие казвате тѣй: "Азъ не искамъ да се огъвамъ". Хубаво, (но) какво разбирате? Ами мислите ли, че ако човѣкъ не се огъва, ще му трѣгне всичко наредъ? Азъ не обичамъ да се огъвамъ. Ако тѣлоитѣ крака не се огъватъ, трѣгнешъ по пѣтя - не се огъватъ краката ти, рѣцетѣ ти не се огъватъ, какво ще стане съ тебе? Ще се огъвашъ разумно, нищо повече. Огъвай се разумно - това е смисълътъ сега. (Иѣкой) казва: "Азъ не искамъ да се огъвамъ". Хубаво. Да допуснешъ, че ти не искаши да се огъвашъ и краката ти не се огъватъ, рѣцетѣ ти не се огъватъ, тѣлото ти не се огъва, седиши на едно мѣсто - не се огъвашъ. Ето една философия, която разрешава всичкитѣ въпроси. Казвашъ: "Азъ не искамъ да се поддавамъ на такава слабостъ". Кое е слабостъ? Туи, което не разбираши, е слабостъ. Туи, което разбираши, не е слабостъ. Следователно: трѣбва да излѣземъ отъ оно̀ва, което не разбираме. Каква е идеята? Казвашъ: "Азъ не разбирамъ". Не че не разбираши, но не ти отърва. Иѣкой пѣтъ не разбираши, забравилъ си нѣкоя работа. Когато човѣкъ е гладенъ - никога не забравя хлѣба. Постоянно този хлѣбъ стои въ ума му. Щомъ се наяде - забравя хлѣба. За колко време? Следъ 4-5 часа пакъ мисли за хлѣба. Ти мислиши, че си свършилъ съ хлѣба, но следъ 4-5 часа започвашъ пакъ да мислиши за хлѣба. Това е едно ново разбиране.

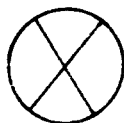
Всички вие искате да направите изведнажъ голѣми работи. Казвашъ: "Азъ искамъ онази Божествена Любовь". Вие, докато дойдете до Божествената Любовь, има да минатъ хиляди години. То е велика работа. Веднажъ единъ ме пита: "Кой си ти?" Рекохъ: "Азъ съмъ човѣкътъ, който обичамъ хората съ най-малката любовъ. Казвамъ: Иѣма човѣкъ, който да обича хората по-малко отъ мене. Отъ мене по-малко никой не може да ги

обича. Нѣма да го обяснявамъ това. (Той) казва: "Че какъ тъй? Съ голѣмата Любовъ трѣбва да се обичатъ". - Въ малката любовъ, въ едно житено зърно седи всичкото богатство на човѣка. Въ едно житено зърно, което е една шестъстотнохилядна частъ отъ килограма, седи богатството на човѣка. Може да ти дамъ едно житено зърно и следъ 5-6 години туй житено зърно може да те направи богатъ човѣкъ. Като започнешъ да го ядешъ - ще дойде здраве, всичко ще дойде. Казватъ: "Милиони да имамъ". Милиони(тѣ) нищо не значатъ. Едно житено зърно носи съ себе си едно голѣмо богатство. Най-малката мисль, най-малкото чувство или най-малката постѣпка, която е нищожна - въ нея седи вашето бждеще.

Вие минавате по пѣтя, виждате нѣкое камъче - не ви харесва, понеже не е на мѣсто турено. Вземете, че го турете на мѣсто. Щомъ не ви харесва, вие го вземете отъ мѣстото и го турете на мѣсто, турете го на почетно мѣсто. Знаете (ли) какво ще стане съ васъ? До този моментъ тебе не ти (е) вървѣло. Отъ него моментъ, всичко въ тебе ще се намѣсти. Това камъче, за което си казалъ, че не е на мѣсто, то си ти. Като туришъ камъка на мѣсто, ти ще туришъ себе си на мѣсто. Всичко ще ти трѣгне напредъ. Сега това новото е, което трѣбва да дойде въ живота.

Ти казвашъ: "Азъ съмъ бедень човѣкъ, не може да давамъ подаръци". Можешъ. То е голѣма лъжа, че ти не можешъ да направишъ нищо. Ти може да раздавашъ отъ себе си най-хубавитѣ чувства, които имашъ. Кажу на човѣка една думица - може да му дадешъ единъ подаръкъ. Какво ти коствува да кажешъ една добра дума, да кажешъ една хубава дума. Минавашъ покрай единъ човѣкъ, този човѣкъ плаче, изкъчилъ се кракътъ му. Какво ти коствува да му кажешъ: "Нѣма нищо, ще ти мине. То е за твое добро". Кажу му туй - ще му олекне. Ти се спрешъ и му кажешъ: "Защо не внимавашъ, защо си глупавъ? Не знаешъ ли, че човѣкъ може да си напакости?" Човѣкътъ нѣма нужда отъ мораль. Той не се нуждае отъ мораль. На този човѣкъ съ изчупе-

ния кракъ, кажи му една сладка дума. Щомъ му кажешъ сладката дума и въ тебе много работи ще се оправятъ. Кажи му сладката дума и отъ този денъ ще ти тръгне всичко напредъ. Сега минавате покрай нѣкоѣ братъ и не знаете какво да му кажете. Казвате: "Той не заслужава". На опасно мѣсто вече се поставяшъ. Кажи му една дума, за да оправиишъ работата. Казвашъ "Какво да му кажа?" Кажи му: "На добъръ пжтъ. Онова, което си намислилъ, ти желая да го сполучишъ". Отъ него денъ и твоитѣ работи ще тръгнатъ. (Пжкъ) ти ще се спрешъ (и) казвашъ: "Какво си се забуталъ така? Не знаешъ да ходишъ". Ще обърнешъ внимание (на това), какъ той ходи. Сега азъ ви харесвамъ едно нѣщо: вие всички сте станали знаменити критици. Вие критикувате. Ще започнете съ музиката. Този знакъ Х е хармония. И това е хармония. Хармонията започва съ *h*. Какво означава този знакъ Х ? Значи, че Божественитѣ сили излизатъ къмъ периферията. Ти искашъ по нѣкоѣ пжтъ нѣкоѣ нѣща. Казвашъ: "Дали моята мисль е права?" Казвамъ: Изпѣй ми една пѣсенъ. Ако знаешъ да пѣешъ - мисльта ти е хармонична. Ако не знаешъ да пѣешъ - мисльта ти не е хармонична. Казватъ: "Пѣенето, то е за децата работа". Ако ти не можешъ да станешъ дете, ти не можешъ да станешъ възрастенъ. И човѣкъ, който не е билъ дете, той не може да стане възрастенъ. Искашъ да бждешъ мждрецъ. Докато не си билъ глупавъ, мждрецъ не можешъ да станешъ. Вие казвате: "Какво е глупостта?" Де е глупостта въ Г? Имате уменъ - У. Кое е за предпочитане? Този, умниятъ човѣкъ, той е чаша, която събира вода и ти дава да пиешъ. Глупавиятъ е овчаръ съ геза, носи кривака, пази овцетѣ. Глупавиятъ е овчаръ. Умниятъ е виночерпецъ. Кое е по-хубаво сега? Умниятъ да те черпи или глупавиятъ да те кара съ тоягата си? Впрѣгни глупавия въ себе си. Когато дойде глупавиятъ - направи го овчаръ. Като дойде глупавиятъ въ тебе - направи го виночерпецъ. Туѣ е разбирање сега. Като дойде глупавиятъ, вземи мотиката и иди да копасишъ. Като дойде

h

умниятъ, вземи книгата и учи, отвори я и учи знанието, което ти дава.

Спирате се нѣкой пжтъ и казвате: "Има ли бждець животъ или нѣма?" Казвамъ: Настояць животъ има ли? Азъ изваждамъ бждециятъ животъ отъ настоящия. Ако има настоящъ животъ, има и бждець. Ако нѣма настоящъ животъ, нѣма и бждець. Туй, което сега съществува, то се проектира за бждеще. То не може да се проектира назадъ, а напредъ.

Сега вие мислите за себе си. Хубаво е човѣкъ да мисли за себе си само. Но знаете ли кжде е човѣкътъ, който мисли само за себе си? Човѣкътъ, който мисли само за себе си, той е винаги отзадъ на главата си. Допозава, докато ти мислишь само за себе си, ти отивашъ на западъ. Като започнешъ да мислишь и за другитъ, ти отивашъ на изтокъ. Вече имашъ две противоположни точки. Щомъ мислишь за себе си, ти слизаешъ долу. Щомъ започнешъ да мислишь и за другитъ, ти се качвашъ горе. Сега се казва: "Да мислишь за ближнитъ си". За мене, като започнешъ да мислишь за изтокъ, ти мислишь за ближнитъ си. Щомъ мислишь за западъ, мислишь за себе си. Щомъ мислишь да свършишь работата, мислишь да се върнешъ въ кжици да си починешъ. Не е лошо да почива човѣкъ, но почивката трѣбва да дойде следъ като си работилъ за другитъ. Казватъ: "Да се движимъ нагоре". Нагоре да се движи човѣкъ, значи да живѣе за Бога. Направя нѣщо и имамъ предвидъ Нѣговата работа. Да нѣя, това е изкуство, което Богъ е създалъ. Той ми създалъ този ларингъ*. Той заповѣдва да нѣя. Че какъ ще служите на Господа, като не искашь да употрѣбишь ларингса си да нѣешъ, да говоришь? Знаете ли коя бѣше първата дума, която Господъ казаль? Като създаде Господъ Адама отъ земя и го направилъ, казаль: "Адаме, стани". И той стана. Знаете ли какво каза Адамъ? - "Ето ме, Господу".

Сега вие въ живота седите и се сравнявате съ другитъ. Мислите кжде седятъ другитъ хора, сравнявате се съ тѣхъ дали сте по-горе. Въ цѣлия свѣтъ, като погледна на него и въ най-

малката буболечица, азъ виждамъ души, които сж на разни степени на развитие. Въ единъ комаръ виждамъ една душа, която е на комарско развитие. Въ една муха виждамъ една душа, която е въ мухенско развитие. Въ едно червейче пакъ виждамъ една душа, въ една пчела - сжио. За мене това сж все души, които се развиватъ. За мене и ангелитъ, и напредналитъ души, (и) нѣкое божество - тѣ сж се степени. За тази муха казвате: "Колко е останала назадъ въ развитието си". Ни най-малко не е останала, но сега започва. Тогава вие питате: "Защо Господъ създаде мухитъ?" Азъ ще ви отговоря, но азъ ще ви попитамъ: Защо Господъ създаде васъ? Лесна работа е. Лесно можемъ да отговоримъ за мухитъ. Но питамъ: Защо Господъ създаде васъ? Защо Господъ създаде цигулари? Защо създаде художници? - За да рисуватъ. Защо Господъ създаде работници? - За да работятъ. Защо Господъ създаде момцитъ, момитъ? - За да играятъ. Казвате: "Какво е предназначението на момата?" - Да играе. Като играе, работитъ вървятъ. Като играе, работа свършва. Като не играе, не може да свърши работа. Казвате: "Той си играе съ мене". Който може да си играе съ тебе, той може и работа да свърши. Който не си играе, нищо не може да свърши.

Сега имаме изопачени понятия. Казва: "Азъ не искамъ глупави работи да мисля". Ти докато не мислишь глупави работи, умни не можешъ да мислишь. Чудни сж хората. Онзи грънчаръ, докато не знае да мисли глупаво, да вземе онази калъ и, като прави грънцитъ, да се окаля - ще може ли да прави грънета? Казва: "Азъ не искамъ да се калямъ". Грънчаритъ не може да не се каля. Ти, докато не се окаляшь, хубави грънци не можешъ да изкарашь. Като се окаляшь, ще направишь хубави грънци. Ако отъ прѣстѣта не можешъ да направишь хубави грънци, които хората да харесватъ - ти не си отъ умнитъ. Скрѣбъта е калъ. Господъ ти дава тази калъ грънци да правишь. Ще вземешъ тази калъ, ще мачкашь, ще направишь хубави грънци отъ калъта, че кой какъ дойде - да хареса грънцитъ. Ти ще кажешъ: "Защо Господъ ми даде тази калъ?" - Да станешъ отличенъ грънчаръ.

Казващ: "Господь на мене ли даде да съм гърнчарь?" - Какво да те направи - капелмайсторь пъкжде?

Има единъ анекдотъ за единъ българинъ. Пъкои казватъ, че е станало въ Варна, други - въ София. Единъ българинъ отъ селата въ Варненско, като станало (тамъ) българско, искалъ да хване пъкаква служба, която е лесна. Ходилъ да търси тази служба навъскжде, (но) се мъчни му се виждали. Веднажъ въ Варненската градина видѣлъ единъ капелмайсторъ да дирижира единъ оркестъръ. Видѣла му се най-лесната работа тя и веднага далъ прошение*, искалъ да го назначатъ капелмайсторъ. Тя е най-мъчната работа.

Вие искате да бждете господари. Не е лошо да бжде човѣкъ господарь. Но вие сте започнали оттамъ, отдето не трѣбва. Човѣкъ, който не е билъ слуга, не може да бжде господарь. Споредъ мене, добриятъ господарь е онзи, който най-първо е билъ слуга, че после господарь е станалъ. Който първо е билъ господарь и после е станалъ слуга, по-мъчно е да бжде добъръ слуга. Най-разумното е ти първо да бждешъ слуга, за да бждешъ добъръ господарь после. Господарь - Г. Овчарь или говедарь, ти ще носишъ тоягата си. Слуга - С. Две идеи има за слугата, по два начина може да се слугува. Слугата трѣбва да се огъва като месечината, да се явява и да изчезва, всичко трѣбва да знае. На слугата каквото му кажатъ, той трѣбва да може да го направи. Да не каже: "Азъ не може да го направя". Кажатъ му: "Стояне, направи това". И той да го направи. Ако азъ ви кажа: "Дигнете земята". Вие казвате: "Не мога да дигна земята". Азъ я дигамъ. Не е мъчно да се дигне земята. Че единъ глобусъ, не може ли да го дигнешъ? Азъ, ако съмъ слуга, ще докажа на своя господарь, че азъ нося земята въ умалена форма. Умень съмъ толкозъ, че съмъ направилъ малка земята и може да я нося. А пъкъ онзи, който е глупавъ, ще направи земята голѣма.

Това сж сега редъ разсждения. Дойде идеята въ васъ да кажете: "Туй не се разсждава". Споредъ мене всѣко разсждане трѣбва да расте. Всѣка мисль въ мене трѣбва да се роди и

да расте. Всъка мисъл, която не расте, всъко чувство, което не расте, всъка постъпка, която не расте - тя нѣма животъ, тя е статическа. То е статическо положение. Всъка една мисъл трѣбва да расте. За да расте една мисъл, тя трѣбва да внесе свѣтлина въ ума. Въ него свѣтътъ трѣбва да се разшири. Въ каквато и да е форма, едно чувство трѣбва да внесе топлина. Самата топлина помага на растението.

Та казвамъ: Споредъ формитѣ ще видишъ какъ човѣкъ се е движилъ. Онѣзи хора, които сж се спирали върху физическия животъ, мислили сж много за ядене и пиене, природата ги е означила. Когато човѣкъ е обърналъ голѣмо внимание само на физическия животъ, неговитѣ прѣсти сж дебели въ основата. Ако твоитѣ прѣсти сж дебели, ти не можешъ да бждешъ духовенъ. Той е на физическото поле. Не е лошо човѣкъ да бжде на физическото поле. Първата фаланга* на прѣститѣ означава физическото поле. Втората фаланга означава духовното. И третата - умственото. Третата фаланга се вижда малка, но то е перспективно. Тази частъ е далечъ, затова се вижда малка. Тази е голѣма, защото е много близо. Пие сме по-близо до първата фаланга, а третата (е) най-отделечена, затова е малка. Нѣкои нѣща се виждатъ малки, защото сж отдалечени. Нѣкои нѣща се виждатъ голѣми, защото сж близки. То сж резултати. Първиятъ прѣстъ е резултатъ на една умствена деятелност на духа. Първиятъ прѣстъ е резултатъ на човѣшкия духъ, човѣшката душа, резултатъ на човѣшкия умъ и на човѣшкото сърдце, резултатъ и на човѣшката воля. Всъко нѣщо е резултатъ. И въ всичкитѣ положения на прѣститѣ показва де е работилъ духътъ. Че е работила душата, че е работилъ умътъ, че е работило сърдцето и волята. Всичко туй е поставено и навсѣкжде въ ржката се вижда. Кжде сж работили хората? Човѣкъ кжде е работилъ? Като погледне единъ ученъ човѣкъ на вашето лице, него го интересува носа, интересува го вашата уста, очитѣ, ушитѣ. Той нѣма да гледа само тѣй. Като погледне устата ви, ще види развивали ли сте се правилно. Устата най-първо ще покаже сте-

пепъта на вашата лобовъ. Нѣкој казва, че ме обича. Азъ не се лъжа. Устата показва колко лобовъ има човѣкъ, и степенъта, и качеството, и благородството ѝ. Нѣкои искатъ да ме лъжатъ. На твоята лобовъ, която имашъ, азъ не се возя. Устата ти показватъ каква е лобовъта ти. Какво значи лобовъта ти, ако не можешъ да се жертвувашъ за човѣчеството? - Лобовъта ти е слаба. Ако мислишъ, че като се пожертвувашъ ти ще изгубишъ нѣщо, ти не разбирашъ лобовъта. Ти като се пожертвувашъ, ти ще станешъ по-голямъ. Жертвата прави човѣка по-силенъ и по-голямъ. Колкото повече се жертвува човѣкъ, толкова по-добъръ става, толкова по-силенъ става. Туй е законътъ на жертвата. (Нѣкој) казва: "Азъ не искамъ да се жертвувамъ". Отъ тебе нищо нѣма да остане. Всички хора, които сж се жертвували, сж придобили нѣщо. Добритѣ хора сж станали добри, защото сж се жертвували. Силнитѣ хора сж се жертвували, затова сж станали силни. Нищо не е произволно. Казва: "Азъ не искамъ да се жертвувамъ". То е неразбиране на закона. Ако азъ искамъ да се развивамъ, да стана уменъ или да стана силенъ, непременно трѣбва да възприема онзи законъ, чрезъ който Богъ прави хората силни. Ако ти не си готовъ да се жертвувашъ за Господа, ако ти не си готовъ да се жертвувашъ за ближнитѣ си, ако ти не си готовъ да се жертвувашъ за себе си - жертвата за себе си е на мѣсто, жертвата за ближнитѣ е на мѣсто, жертвата за Бога е на мѣсто, но ще ги туримъ последователно. Най-първо ще започнешъ да се жертвувашъ за Бога, да се жертвувашъ за ближнитѣ си и най-после да се жертвувашъ за себе си. Христосъ дава единъ примѣръ. Казва, че като се върне слугата отъ нивата на силния, ще му каже ли: "Стегни се да ми шетаешъ първо азъ да се наямъ, пъкъ ти после ще ядешъ"? Казвамъ: Въ цѣлата процедура на живота имаме повърхностни разбирания. Казваме, че единъ човѣкъ е добъръ. Ако носътъ му е сплеснатъ - той не е добъръ човѣкъ. Ако устата му е сплесната - той не е добъръ човѣкъ. Ако ушитѣ (му) сж сплеснати - той не е добъръ човѣкъ. Ако веждитѣ (му) сж сплес-

нати - той не е добър човек. Ако челото (му) е сплеснато - той не е добър човек. Ако на една свѣиць азъ не мога да чета, тази свѣтлина е слаба. Онази свѣтлина, при която мога да чета, тя е заради мене добра.

Какво разбираме подъ доброто? Човекъ трѣбва да бжде добъръ, за да поддържа нормалното състояние на своето сърдце. А човекъ трѣбва да бжде уменъ, за да поддържа силата на ума си. Доброто има отношение къмъ нашето кръвообращение. Всички вие, които страдате отъ лошо кръвообращение, доброто въ васъ е слабо. Всички отъ васъ, които имате главоболие, мисълта ви е слаба. Щомъ мисълта започва да става слаба, главоболието идва. Идва, понеже въ известни мѣста въ човѣшкия мозъкъ се набира излишна енергия, която не е потрѣбна. Станало напрежение нѣкъде и туй напрежение образува главоболието въ мозъка. Като впрѣгнешъ тази енергия на работа, главоболието престава, изчезва. Отъ какво се ражда главоболието? Може да направите единъ малък опитъ. Ако вие имате да плащате две полици* отъ по 25 хиляди лева, имате да ги плащате на десети на този месецъ, (а) пари нѣмашъ. Мислишъ и не можешъ да разрешишъ отъ кжде може да вземешъ пари. Като се намѣришъ въ противоречие, главоболието се образува. Значи енергията, която се е образувала, нѣма кжде да излѣзе. Щомъ намѣришъ паритѣ да платишъ полицитѣ, главоболието изчезва. Главоболието се ражда отъ неразрешенитѣ въпроси. Сърдцеболито се ражда отъ неразрешенитѣ чувства. Болкитѣ въ тѣлото се раждатъ (отъ туй), че не знаешъ какъ да постъпвашъ. Животътъ изисква нормално действие на сърдцето. Подъ думата "сила" разбираме човѣшкия умъ. Човѣшкиятъ умъ трѣбва да действува нормално. Подъ думата "здраве" разбираме човѣшката воля - и тя трѣбва да работи. Следователно, ако животътъ ти не функционира правилно - и сърдцето ти не функционира правилно, и умътъ ти не функционира правилно, и волята ти не функционира правилно. Казватъ: "Трѣбва да постъпваме правилно". Ако постъпвашъ правилно - ще бждешъ

здравъ. Ако чувствувааш правилно - ще бждеш пакъ здравъ. Ако мислиш правилно - ще бждеш здравъ. Туй сж елементи на здравето. Казвамъ: Хигиената на живота сега е здраво тѣло, здраво сърдце, здравъ умъ. Сърдцето зависи отъ живота. Умътъ зависи отъ силата. Волята зависи отъ здравето.

Вие сега искате да ви помогне Господъ отъвнъ. Че Господъ ви помага. Ако е за ума, Той ще ви помага съ силата. Ако е за сърдцето, Той ще ви помогне съ доброто. Казвате: "Боли ме сърдцето". Казвамъ. Усили доброто въ себе си. Имашъ главоболце. Усили мисълта си. Имашъ нѣкаква болка въ тѣлото. Усили постъпкитѣ си. Азъ имамъ тукъ единъ примѣръ. Една стара сестра, която не можеше да се мърда, иде при мене и ми казва: "Учителю, не мога да се мърдамъ". Казвамъ (ѣ): "Ще вземешъ две стомни вода и ще започнешъ да ходишъ за вода". - "Не мога да ходя". - "Ще започнешъ да лазишъ". - "Какъ?" - "Тѣй ще направишъ и ще оздравѣешъ". Тя ме послуша. Пага, става, пага, става и оздравя. Идатъ за друга една сестра, доста възрастна, евангелистка бѣше. Казватъ: "Не може да стане". Иска азъ да уда при нея да я подигна. Казвамъ: "Ще ѣ кажешъ да стане, да пѣпли по земята, и отъ леглото до мене да пѣпли, и ще оздравѣе". Тя повѣрва и тя стана. Кажете ли ти Господъ - стани, стани и започни да пѣплишъ. Вие искате да бждете богати, да имате кѣща, че оттамъ насетне да служите на Господа. И баба знае тѣй, като нѣмашъ нищо да служишъ. Като ти каже Господъ: "Иди" - да идешъ. Кажете ли ти - ти да станешъ, да се облѣчешъ и да идешъ. Питамъ: Тия, които се раждатъ, облѣчени ли се раждатъ? - Всичкитѣ деца се раждатъ голи. Господъ това дете го е проводилъ и него не го е срамъ да се роди голо. Викатъ това дете на свѣта голо да дойде. Като дойде, облѣкатъ го като войникъ, и туй дете ходи облѣчено и генералъ става, шанка има. Ако се бѣше отказало да дойде голо на свѣта, нищо нѣмаше да стане.

Вие се срамувате да се покажете такива, каквито сте. Защо ви е срамъ, кажете ми? Срамътъ не е нѣщо лошо. Вие ще

се засрамите. Казвате: "Азъ съмъ силенъ, всичко може да направя". Като ви турятъ на изпитъ, не може да направите това, което сте казали, че ще направите. Тогава вие се засрамвате, че каквото сте казали не може да го направите. Вѣкога, когато не можемъ да направимъ онова, което сме казали, започваме да се срамуваме. Ти казваашъ: "Мога да свиря". Речешъ да свиришъ, (но) не можешъ да вземешъ вѣрно тоновѣтъ. Самъ чувствувашъ, че не си се препоръчалъ на хората вѣрно. Щомъ свиришъ хубаво, щомъ пѣешъ хубаво, щомъ постъпвашъ хубаво - веднага ти се изправишъ, имаашъ вѣра въ себе си. Като говоря нѣщо, на менъ сж ми казвали: "Ти това можешъ ли да го направишъ?" Но то е човѣшка гордостъ. Туѣ, което говоря, може да мога азъ да го направя, пъкъ може да не мога да го направя. Казва: "Можешъ ли да го направишъ?" Веднага вече има една слабостъ. "То, казва, не е заради насъ". Вървимъ съ единъ приятель, комуто казвамъ: "Дигни тази книжка". - "То не е моя работа". Азъ се навеждамъ и вземамъ книжката. Щомъ не е негова работа, то е моя работа. Рекохъ: "Кой е хвърлилъ тази книжка?" (Тоѣ) казва: "Не е моя работа". Пита ме, защо я вземамъ. Вие какъ бихте му отговорили, кажете ми? Казва: "Нека онзи, който я хвърлилъ, да я вземе. Защо ще даваме лошъ примѣръ". Казвамъ: "Азъ минавахъ, азъ я хвърлихъ". - "Тѣѣ ли?" - "Азъ си поправямъ погрѣшката". Вѣрка погрѣшка, която виждашъ, тя е твоя - поправи я. Азъ съмъ виновенъ. Да кажемъ вие проповѣдвате на нѣкоу ученици френски езикъ, ученикътъ направи погрѣшка. На кого е погрѣшката - на ученика или на учителя? Понеже учительтъ не го е научилъ въ миналото, сега трѣбва да го поправя. Казва: "Едно време ти казахъ, но сега не е така на френски". Да кажемъ вървя по пжтя, ударя си крака и моятъ кракъ пострада. Погрѣшката на крака ли ми е или на мене? Кой е направилъ погрѣшката? Кракътъ ми е усърденъ да ме слуша. Каквото му кажа, ме слуша. (Нѣкой) щомъ се удари, спре се и казва на крака: "Ти слѣлъ ли бѣше, защо не се дигна нагоре?" Ти трѣбва да кажешъ на крака си: "Дигни се нагоре". (Пъкъ) ти му каза да се държи долу, да

не се гиза много. Хубаво. Де е лошото, че човѣкъ се надига? Когато е на война не се надига, но снѣщава се. Но щомъ мине войната, надига се горе да го видятъ. Щомъ си въ голѣми мѣчно-тици, не се надигаи. Щомъ минатъ мѣчнотицитѣ, може да се надигаши. Дойде скръбъта. Какво означава скръбъта? Това е бойно поле. Ще се окаляши, (както) грѣнчарьтъ. (Той) опича грѣнцицитѣ, изкара най-хубавитѣ сждове и хората казватъ: "Ето единъ човѣкъ, който знае да прави грѣнци. Отъ тази калъ мой направя своитѣ сждове". Сега азъ ви обяснявамъ едно отъ противоречията, отъ страданията. Мнозина питатъ защо Господъ не (е) далъ само радости. Значи да ви даде само опечени грѣнци. Други да правятъ сждоветѣ, пѣкъ вие само да ги употрѣбавате. И то не е лошо. Но ако всичкитѣ очакватъ другитѣ да правятъ сждоветѣ, тогава кой ще ги прави?

Сега вась, както ви гледамъ, вие сте голѣми юнаци. Казвате: "Едно време бѣхме глупави, лобовѣ имахме, но то (въ) началото е тѣй". Едно време бѣхме по-умни. Сега сте по-глупави. Гледамъ, (че) нѣкой се срамува да обича. Обича, но иска да скрие лобовѣта си. Малко лѣжа има. Не лѣжа, но полнитика. Той обича нѣкого, погледне скришиомъ и си обърне очитѣ веднага въ друга посока. Ти погледни свободно сестрата и кажи: "Сестра, харесвамъ те". Въ дадения случай тя е нѣщо хубаво направено. Кажи: "Харесвамъ този, който (е) направилъ тази греха". Гледамъ ти грехата, хубава е. Не се интересувамъ отъ тебе, интересувамъ се отъ грехата ти, отъ този, който (е) направилъ грехата ти. Много хубава краска⁴ има. Гледамъ ти обувката, (пѣкъ ти) казва(ишъ): "Какво ми гледаишъ краката?" Менъ ми харесватъ обувката ти. Или гледамъ твоя носъ. Не се занимавамъ съ тебе - човѣка, но съ носа ти. Който го е направилъ, той е билъ умеш човѣкъ. Много хубавъ носъ ти е направилъ. Него харесвамъ. Окото ти е хубаво направено, после веждитѣ - хубаво направени сж тия нѣща. Този, когото харесвамъ, бихъ желалъ да ца при него и на мене да ми направи. Се трѣбва да се намѣрятъ тия майстори.

Сега вие имате едни изопачени понятия за любовта. Всички нещастия във живота произтичат от любовта. Всичко във света произтича от любовта. И радости, и скърби произтичат от любовта. И сиромашия, и богатство произтича от любовта. Когато едно дърво роди много плодове, клоничката му се огъват надолу. Тъ се огънали от много работа. Щом се освободят от плодовете, веднага клоните се изправят, дигат се нагоре. Питамъ: Кое е хубаво - съ наведена глава ли да ходиш или съ дигната глава? Единъ българинъ, като отишъл на нивата, гледа всички класове стърчат нагоре. Хваналъ се за главата. Нѣма нищо въ тях. Наведена глава обичамъ, но наведена отъ плодове, отъ мисълъ. Когато главата е наведена отъ мисълъ, отъ благородни чувства и постъпки, разбирамъ. Когато е вирната нагоре, че нѣма нищо - какво има да те радва? Дойде нѣкой да ме критикува, казва: "Ти не си добъръ човѣкъ". - "Хубаво, правъ си". - "Ама ти не мислишъ добре". - "Правъ си". - "Ама ти не постъпвашъ добре". Казвамъ: Ти си първиятъ човѣкъ. Кажу ми, какъ да постъпвамъ? Покажи ми и азъ да тръгна следъ тебе. Научи ме какъ да постъпвамъ. Знаеш ли, колко мъчно е да кажешъ какъ трѣбва да бждешъ добъръ. Че не е лесно да бждешъ добъръ. Иде единъ богатъ човѣкъ и ти изваждашъ да му дадешъ една английска лира. Ще се докочи човѣкътъ. Овзи пѣвецъ, който знае да пѣе хубаво (и) има владѣене на гласа си, свършилъ нѣкъде, ти се изтѣпанчишъ* предъ него да го учишъ какъ трѣбва да пѣе. То е смѣшно. Предъ него ти се учи. Гледамъ мнозина, които не знаятъ да пѣятъ, искатъ да учатъ другитъ, които знаятъ повече отъ тяхъ. Човѣкъ, който не знае да пѣе, той не може да мисли. Човѣкъ, който не е добъръ, не знае да пѣе. Човѣкъ, който не постъпва добре, не знае да пѣе. Азъ по нѣкой пѣтъ съмъ се опитвалъ да пѣя. По два начина пѣя. Нѣкой пѣтъ пѣя, времето е развалено и се оправя. Другъ пѣтъ е хубаво времето и, като пѣя, се развали. Студено е, пѣя - стане топло. Топло е, (пѣя) - стане студено. Нѣкой пѣтъ, като пѣя, за 5-6 часа оправя се времето, стане топло. Казвамъ: Понеже ху-

баво пѣхъ, топло ще бждешъ.

Вие ще ме попитате алегорично ли говоря или буквално. И алегорично говоря, и буквално говоря. Запримѣрь, ти се молишъ на Бога и Той не ти дава това, което искашъ. Или ти навреме не се молишъ, или не знаешъ какъ да се молишъ. Сега нѣкои казватъ, че не трѣбва да се молимъ. Ако нѣкой ученикъ по музика, който обича музика, иде при единъ учителъ по музика, ако има обхода, иде и каже на учителя, че иска да го учи. Когато този учителъ види, че ученикътъ иска да се учи, веднага ще започне да му преподава. Ако ученикътъ се покаже, че знае, тогава учителятъ ще каже: "Ти не си за мене". Завежда бащата на Паганини своя синъ при единъ знаменитъ френски учителъ. Учителятъ билъ боленъ и бащата влиза при него да се споразумѣятъ за цената на уроцитъ. Въ другата стая, където билъ Паганини, имало една цигулка. Паганини взема цигулката и почва да свири. Учителятъ го пита: "Кой свири?" Бащата казва: "Синътъ ми". (Учителятъ казва): "Азъ не мога да го уча".

Казвамъ: Ако вие съ вашата пѣсенъ не можете да оправите времето, ако не можете и да го развалите, вие не сте силни хора. Ако правишъ гърнета, че направишъ едно гърне и не го харесвашъ, ако можешъ да го вземешъ, да го смачкашъ наново и пакъ да го туришъ на колелото да направишъ ново гърне, ти си майсторъ. Ако не си майсторъ да смачкашъ гърнето и да направишъ, каквото си искашъ, и гърнето не излиза, както трѣбва, не си майсторъ. Пакъ го смачкай и го направи. Ще се изгуби време, (но) нищо не значи, не е важно това. Трѣбва да се направи красива форма. Нищо, че ще се изгуби време, трѣбва да се научимъ да мислимъ хубаво. Понеже, като мислимъ хубаво, ще образуваме хубаво чело. Като мислимъ хубаво, ще образуваме хубаво лице. Всичката наша добрина, всичкитѣ наши мисли ще се отразятъ на лицето ни, ще се види. Ние най-първо работимъ за себе си: работишъ за брадата си, работишъ за веждитѣ си, за носа си работишъ, за челото си работишъ, работишъ за Бога. Като гледамъ хората, гледамъ брадитѣ имъ. Много сж работи-

ли за себе си - тази част е много голяма, много развита е. За носа си много малко сж работили и за челото си много малко (сж) работили. Нѣкои гледамъ за Бога сж работили, но за ближнитѣ си не сж работили. Други работили за ближнитѣ си, но за Бога не сж работили. Но пакъ съответствие има. И за Бога, като работишъ, и тамъ може да има егоизъмъ. (На нѣкой) челото му не е голямо, носътъ не е съразмѣренъ. Той има воля, но волята трѣбва да се подчини на работа за Бога. Сърдцето и то трѣбва доброволно да се подчини и то да работи за Бога. Казвамъ: Въ умствено отношение, въ духовно отношение, въ физическо отношение трѣбва да има съразмѣрностъ.

Казвамъ: За бждещата култура трѣбва да излизате отъ Бога. Отъ Божествената мисль трѣбва да излизате. (Първо) да направишъ опитъ съ ближнитѣ си. (Чрезъ) ближнитѣ си ще направишъ опитъ съ себе си. Най-после ще направишъ опитъ (само) съ себе си. Ще провѣривашъ, че сж върни (резултатитѣ). Първо ще работишъ за себе си и после ще опиташъ едно добро самъ ти, за да бждешъ авторитетъ, да знаешъ вече, че твоята мисль е върна. Туй, което ти опиташъ, което ти знаешъ, то е най-върно. (Тѣй) ще образувашъ единъ кръгъ. Сега вие работите за себе си и не сте щастливи. Всѣки единъ човѣкъ, който работи за себе си, е недоволенъ. Той не е здравъ. Азъ, като работя за себе си, трѣбва да имамъ радостъ, миръ - и въ душата си, и въ ума си, и въ сърдцето си. Навсѣкжде да има свѣтлина. Като казвамъ да работишъ за Бога, разбирамъ да вършишъ съ радостъ всѣко нѣщо, да ти е приятно, да пѣешъ, (да) свиришъ, да пѣешъ. Работишъ на нивата - да пѣешъ. Каквото и да правишъ, и най-малката работа - да пѣешъ. Тя е Божествена работа. Кажешъ една (хубава) дума нѣкому (и) нѣкой не те е видѣлъ. Но хубавото принася полза на всѣки човѣкъ. Всички наши мисли и чувствавания, които имаме, трѣбва да образуватъ тази радостъ въпре въ насъ.

Сега схващайте правилно. Много работи сте научили. Въ сравнение съ нѣкои по-низши същества, много сте напреднали

Но, ако се спрете на това място, дето сега се спирате, туй е ваше разбиране. Вие ще имате цена за по-долните животни, но за по-горните - никаква цена няма да имате. Вие ще цедете въ другия святъ. Защо ще цедете въ другия святъ? Всѣки човѣкъ, на когото грехитъ сж остарѣли (така), че е оголѣлъ вече на земята, трѣбва да иде въ оня святъ да му скроятъ нови грехи, да се подмлади. Ще иде тамъ, ще остави старитъ грехи, ще му дадатъ ново тѣло, ще се върне на земята. Раждане и умирање не е нищо друго, освенъ смѣняне на старитъ грехи съ нови. Раждаме се съ нови грехи, умираме съ стари грехи. Постоянно опиваме въ другия святъ да се облѣчемъ съ ново. Щомъ се облѣчемъ съ нови грехи, пакъ идемъ тукъ, на земята. Щомъ се изпокъса грехата, казвашъ: "Да иде при баща си" и, като блудния синъ, опивашъ. Това е казано въ най-простата форма. То е колелото, което се движи. Докато единъ денъ ще се облѣчете съ нови грехи, които няма да остарѣятъ. Сами по себе си ще се подмладите.

Сега не искамъ да ви обнадеждавамъ, (за) да вървате повече. Тази работа е сериозна. Искате да пѣте. Ако искате да пѣте една пѣсенъ, която не служи на мисълта, не служи на чувствата, на въдушесвлението, на силата - тя няма качествата на една пѣсенъ. Защото пѣсенята - това е единъ резултатъ на три процесса, които ставатъ въ насъ: процесътъ на нашата мисълъ, на нашитъ чувствования и нашитъ постъпки, на силата, която се явява. Искашъ да говоришъ, за да се проявишъ. Сега всички трѣбва да пѣте. Не на сцената, (тамъ) тѣ сж официалнитъ пѣвци. Но всѣки единъ опъ васъ трѣбва да пѣе. Сега, ако ви накарамъ да изпѣте думата "животъ", какъ ще я изпѣте? Кои е основниятъ тонъ на думата "животъ"? Този тонъ не е много високъ, не е и много нискъ. Сега азъ не се спирамъ да ви направя пѣвци, но искамъ да помагате на ума си. Всичкитъ добри и умни хора въ свѣта, когато пѣятъ - вслушвайте се навсѣкжде какъ пѣятъ. Вижъ съ сърдцето си ли пѣе, или съ ума си, или съ волята си. Когато съ волята си пѣе - пѣсенята е силна, но няма мекота. Нѣкъжде пѣсенята е по-мека, отколкото трѣбва.

А пъкъ пъкжде пѣсенята е по-опредѣлена. Всѣка пѣсенъ, тя трѣбва да бѣже облѣчена, свѣтлина да има, аура* да има. После трѣбва да има топлина. Да не е много гореща, но да не е и много студена - да има малко хладина, както лѣтно време, когато седнешъ подъ крушата. После пѣсенята трѣбва да бѣже завършена. Коя е завършена пѣсенъ? */Пѣе думата "животъ"/*. Но въ пѣсенята влиза тази модуляция*, влиза сила. Като пѣете, кжде ще турите силата? Какво движение ще дадете на силата? Въ живота човѣкъ обхваща нѣщата, въ силата той трѣбва да ги разширява. Въ здравето той трѣбва да има единъ завършенъ процесъ, отъ който се ползува. Здравето е резултатъ, отъ който ние се ползуваме. Когато почувствувамъ, че съмъ здравъ - имамъ голѣмо упование въ себе си. Човѣкъ може да има самоупование, когато е здравъ. Човѣкъ може да бѣже самонадѣянъ само (могава), когато има сила. Човѣкъ може да се радва, когато чувствува, че има животъ. Животътъ е (мози), който радва човѣка. Та казвамъ: Процесътъ на живота е онова, което Богъ ни дава да го туримъ на работа. Следъ като го обработимъ, то да излѣзе отъ насъ. И най-после ние ще се радваме на онзи резултатъ, който ще остане въ насъ.

Днесъ азъ академическа музика не ви преподавамъ. Нея ще я учите въ академията. Академическата музика вие ще я изучавате. Нѣкои отъ васъ сж по-одарени по музика - повече дарби, повече капиталъ иматъ по музика. Нѣкои имате малко капиталъ. Онѣзи, които иматъ малко капиталъ, може да взематъ малко на заемъ. Защото всинца не сте еднакво музикални. */Учительтъ взе цигулката/*. Кой основенъ тонъ да вземемъ, за да изпѣемъ "Животъ, сила, здраве"? */Пѣе "Животъ, сила, здраве"/*. Пѣе "Животъ, сила, здраве - това е богатство на душата за живота на земята". Изпѣаме ние "Животъ, сила, здраве". Това е модерно пѣене. По-рано хората сж пѣли по-другояче. */Свири на цигулката си/*. Това е билъ животътъ въ миналото. */Пакъ показва музикално какъвъ е билъ животътъ на миналото*. Сега животътъ е изопаченъ. Сега вие много се притѣсняватъ.

Следъ като дойдете, (трѣбва) да забравите себе си. Да забравите себе си, значи да забравите своите погрѣшки. Като пѣеш - да ти е приятно, че пѣеш. Много мъчно е човѣкъ да остане свободно да пѣе. Ти за да пѣеш добре, трѣбва да се хармонизираш съ всичките хора. Трѣбва да вземеш единъ тонъ, гето никой не може да вземе по-долу и никой да не може да вземе по-горе, по-високо. И тогава оттамъ да започнете. Тогава пѣенето става правилно. Казвате: "Вече остарѣхме". Подъ думата "остарѣване" разбирамъ поумнѣване - значи поумнѣлъ си, повече свѣтлина имашъ. Щомъ имате повече свѣтлина, трѣбва да имате и повече топлина. Щомъ сте се развили, трѣбва да бждете и силни. /Учителътъ пѣе "Животъ, сила, здраве" въ нови вариации. Пѣе "О, малко цвѣте, бѣло кокиче, откакъ те тебе зърнахъ въ пролѣтъта, въ сърдцето ми нѣщо трепна. Азъ почнахъ вече като тебе да живѣя и съ бѣла дрешка да се обличамъ"/. Това е пѣене въ опмѣрени тактове. Какъ ще я изпѣете въ една класическа форма? Я изпѣйте пѣсеньта "Сила, животъ, здраве". /Всички изпѣхте пѣсеньта/. Тази пѣсень да я научите. /Пѣе: "Животъ, ти носишъ за мене доброто на моето сърдце. Добро, ти носишъ прекрасната мисль за моя умъ. Добро, ти носишъ прекрасната мисль за моя умъ. О, ти - моятъ умъ - дарба, която Богъ ми е далъ, ти носишъ моята сила, въ себе си скрита за мене"/.

Вие имате стари навици, съ които вие си противодействувате. Всѣки, който пѣе - вие считайте, че това е добро. Всичките хора, като се вслушатъ - то е разнообразието на живота. Тебе, като те слушатъ и ти, като слушаеш - то е хубавото. Всѣки единъ, като изпѣе една пѣсень, нѣма да я изпѣе по единъ и същъ начинъ. Единиятъ ще приложи повече свѣтлина, другиятъ - повече сила, но има и много други качества. Ако едно дете пѣе пѣсеньта, ако единъ възрастенъ пѣе, ако една млада мома я пѣе, или ако единъ старъ човѣкъ я пѣе - тѣ разни качества ще придадатъ на пѣсеньта. Стариятъ не може да пѣе като детето. Детето не може да пѣе като стария. На стария пѣсень-

та има свой смисъл, на детето има другъ смисъл. На малко-то дете на 5-6 години, гласътъ му не е преправенъ. На нѣкои деца на 5-10 години, гласътъ е много хубавъ, чистъ, пѣщо хубаво и непринудено има въ гласа (имъ). Казвамъ: Когато пѣете, пѣйте естествено. Не се бойте какво ще кажатъ хората. Азъ, като пѣя, гледамъ какво ще кажатъ отгоре професоритѣ по музика. Слушамъ ги какво ме коригиратъ. Тѣ казватъ: "Малко измѣни". Когато тѣ ме харесватъ, всичкитѣ отвѣнъ ще ме харесатъ. Тѣ, като не ме харесатъ, зная че и отвѣнъ не може да ме харесатъ. Законътъ е за всичкитѣ еднакъвъ. Трѣбва да слушате само въ себе си. Пѣй(те) не да бждете голѣми пѣвци. По нѣкой пѣтъ попѣй си малко. Като гоидете тукъ, да ви слушамъ да пѣете. Казвате: "То не е заради насъ". Но всѣки, който не пѣе - не може да влѣзе въ Царството Божие. Всѣки, който не мисли - не може да влѣзе въ Царството Божие. Всѣки, който не чувствува - не може да влѣзе въ Царството Божие. Всѣки, който не работи - не може да влѣзе въ Царството Божие. Не че всичко е въ пѣнето, но трѣбва да знаете едно отъ качествама - мисль, чувствования, сила, работа.

Азъ бихъ желалъ да се разговаряте музикално, съ пѣснь. / Пѣе: "Колко не ми харесватъ твоитѣ постѣпки, съ които ти ме посреица. Макарь, че не сж толкозь добри, искамъ да ги коригирамъ. И както виждашь, азъ имъ пѣя. Колко не сж добри твоитѣ постѣпки, колко не сж добри твоитѣ постѣпки. За бждеще ти ще постѣпвашъ по-добре, за бждеще ти ще постѣпвашъ по-добре. Я ми се засмѣй сега. Какво си стисналъ устата си като затворена врата". Азъ тѣй бихъ го критикувалъ. Въ операта така пѣятъ. Много ги харесвамъ. Но много изкуствени пѣца има въ операта. Той за любовъ говори и като, че се кара.

Ще станете деца, но умни. Разумни деца ще станете. Ще пѣете, но разумно ще пѣете. Разумно трѣбва да се пѣе. Тамъ е сега подмладѣването. Защото въ свѣта само Господъ е старъ. Другитѣ - ние, сме деца. Ще се учимъ отъ Него. Нѣма да мислишь, че си старъ. Ти си на 45 години, 45 лазарника. 45 години зе-

мята се е мъчила да ходи. Тя обикалѣла, носила ни на гърба си и не е остарѣла. (А) ти само на гърба си седиши, че си остарѣлъ. Земята е още млада. Толкозъ милиони години и е млада. Ти едва си носилъ 45 години, и ти си остарѣлъ? Като те носи земята, трѣбва да се подмладиши. Като излѣзете - да се зарадвате. Като погледнете слънцето - да се зарадвате. Вие съжалявате, че сте остарѣли. Огледайте се. Остарѣването значи геологически промѣни сж станали. Намалила се е любовта. Нѣкой (е) отбилъ любовта ви. Вие цете, направите пѣтя на водата, тѣ сж я отбили да пои пипереници - този отбилъ, онзи отбилъ. Никакви пипереници нѣма да гледате, вашата вода не давайте. Като свършите вашата работа, другата вода, която остане - давайте. Никога не отнемайте правото на единъ човѣкъ. Щомъ опнемеш неговото право, другъ ще отнеме твоеото право. Всичкиѣ хора иматъ преизобилно. Мнозина взели чуждото, че не се занимаватъ съ своето. Занимавайте се съ вашитѣ дарби, които Богъ ви е далъ. Занимавайте се съ доброто въ васъ, да бждете полезни на себе си и на другитѣ.

Да благодаримъ на Бога за живота, който ни е далъ, за всичко онова, което живота носи съ себе си. Да благодаримъ на Бога за силата, която ни дава и за всичко онова, което силата носи. Животътъ носи известни блага. Здравето носи известни блага. Да благодаримъ и за силата, и за здравето, съ които постоянно ни обновява.

Добрата молитва.

XX година

9. Лекция на Общия Окултенъ класъ

4 декемврий, 1940 год., Сръда, 5 ч.с.

Изгръвъ.

ЕДИНСТВЕНАТА СВОБОДА

Отче нашъ. Мисли, право мисли.

Прочете се свободна тема.

Направихме упражнението за дишането: Дигане ржцетъ нагоре - посмане, задържане ржцетъ съ допръни пръсти надъ главата - задържане, сваляне (на) ржцетъ - издишане.

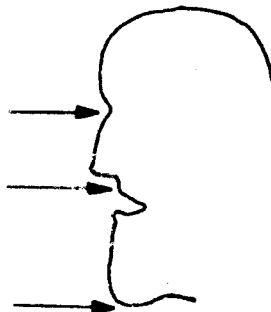
Мога да кажа.

Има две реалности въ свѣта: едната е положителна, другата е отрицателна. Положителната реалностъ носи радостъ, отрицателната реалностъ носи скръбъ. Двѣтъ, като се събератъ, тикатъ човѣка къмъ работа. Сега вземамъ страданията въ единъ смисълъ - страданията ние ги създаваме. Запримѣрь: ти си гладенъ човѣкъ - 1, 2, 3 деня си гладувалъ. Казвашъ, че храната ще дойде. Ти си нетърпеливъ - има още 20 минути, докато дойде обѣдъ. Ти се тревожишъ зацо не иде, кога ще стане това ядене, ти изгубвашъ разположението. Като дойде яденето, ти се наядешъ. Пай-първо се безпокоишъ, защото си нетърпеливъ. Като дойде яденето, въ тебе се зароди лакомията - ядешъ повече, отколкото трѣбва. Стане ти тежко на стомаха, казвашъ: "Защо Господъ създаде свѣта такъвъ?" Не го създаде (Той) така свѣта, ти го създавашъ. Ти си нетърпеливъ. Седѣлъ си три дни гладенъ, още половинъ часъ можешъ да търпишъ. Какво ще се безпокоишъ. Учете търпението. Когато ви гадатъ яденето, нѣма да бждете лакомни, сдържани ще бждете. Винаги ще оставишъ малко ядене.

Вие сега искате да постигнете всичко. Нѣкой иска да бжде пръвъ светия. Че, за да станешъ светия, ти трѣбва да бждеши слуга на всичкитъ. Слънцето, което Господъ го (е) създалъ, хогу да слугува на хората, на всичкитъ изпраца своята енергия.

Вие искате да бждете прочути между хората, да знаят за вас. Какво сте дали сега на свѣта? За какво ще бждеш прочу-
 тъ? Ако сте цигуларь, ще бждеш прочутъ за хубавото свире-
 не. Ако сте художникъ, ще бждете прочутъ за хубавитѣ карти-
 ни. Ако сте архитектъ - за архитектурата. Ако си юнакъ - за
 юначеството си, ще се боришъ съ този, съ онзи, затова ще бжде-
 шъ прочутъ. Сега най-първо вие, като се борите, не знаете да
 се борите. Борите се съ единъ и ви гътнатъ, на земята ви гът-
 натъ. Казвате: "Защо Господъ направи свѣта така?" Че борете
 се съ болестъта. Една болестъ, като дойде, не може да я тури-
 шъ подъ краката си, да я гътнешъ на земята. Вие на болестъта
 ще ѝ създадете работа. Защото тя е демократъ, вие сте ари-
 тократъ. Тя казва: "Азъ работя". Като не ѝ дадешъ работа, по-
 валя те на земята (и) казва: "Работа искамъ отъ тебе". Какво
 ще те научи? Като дойде болестъта, ти не си билъ щедъръ.
 Като дойде, тя ще те направи щедъръ. Викашъ лѣкаръ, давашъ
 пари на този, на онзи, молишъ се на този, на онзи. Защо сте
 неблагодарни отъ такава една болестъ? Тя е, която отваря сър-
 дцето. Щомъ се ожесточи сърдцето ви, болестъта ще дойде.
 Щомъ сърдцето ви се отвори, здравето ще дойде. Не може да
 се нарушаватъ. Вие искате всичкитѣ нѣща наготово, не искате
 много да мислите. Казвате: "Много философия не трѣбва". Не,
 философия трѣбва, но философствуване не трѣбва. Умно жив-
 бене трѣбва.

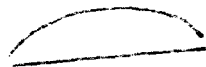
Брадата е много голѣма за това лице. Този човѣкъ е силе-
 нъ на физическото поле. Неговиятъ умственъ животъ едва сега започва.
 Колко пречупвания има на лицето? Има едно пречупване на челото долу,
 при носа (има) друго пречупване. За-
 що ставатъ тия пречупвания, знаете
 ли? Горѣ на темето имате една кри-
 ва линия - то е Божествения свѣтъ.
 Напрежението е голѣмо отъ центъ-
 ра, налѣгането е по-малко. Като се

спуска линията на челото - условията стават тежки, образува се палъгане, вследствие на това става пречупване на долната част на челото. Вънтрешните възможности сж по-малки. Следъ това животът тръгва по една права линия /носът/ - отвънре възможностите се усилват. Следъ това имате голъмо пречупване при устата. Челото е Божествения свѣтъ, носът е духовния свѣтъ и брадата вече е физическия свѣтъ. Колкото по-надолу слиза животът - мжчнотиите стават по-голѣми, увеличават се, защото материята става по-гжста. Следъ като слѣзете на физическото поле, вие искате да живѣте въ брадата. Като слѣзете въ брадата, искате дъ бждете щастливи. Какъ ще бждеш щастливъ, когато трѣбва да работиш по десетъ часа на день съ мотиката си, (се) дигашъ я. После, какво изкуство има въ лопатата? Вземашъ, хвърляшъ прѣстъ. Разбирамъ да вземешъ десетина лопати да извадишъ малко пепель. Но 4-5 часа, и не день, не два, но съ години, следъ като си прехвърлялъ тази прѣстъ, какво ще добиешъ? Да допуснемъ, че вие сте сведущъ писаръ въ една канцелария, дето сждятъ хората. Пишешъ присжди на основание на това, на онова, споредъ еди-кой си членъ, 20 години пишешъ се на основание на еди-кой си членъ. Питамъ: Какво ще научишъ? При първото писмо каквото научишъ, оттамъ насетне е все преповтаряне, преповтаряне. Сега нѣкои отъ васъ сте семейни. Твоятъ другаръ ще каже: "Пресолила си яденето". Вториятъ пжтъ малко соль туришъ, но той ти казва: "Ти знаешъ, едно време пресоли яденето". Другъ пжтъ пакъ повтаря: "Ти едно време пресоли яденето, пресоли яденето". Питамъ: Защо трѣбва да се повтарятъ нѣщата? Пресолила го веднажъ, кажи веднажъ (и) да се свърши. - "Ти знаешъ, преди години ти ми каза една обидна дума". - "Хубаво, казалъ съмъ една дума". Казано - казано. Какво се ползувашъ отъ повторението? Или общото твърдение, (което) казвате: "Ние не вървимъ добре". Какъ не вървимъ добре? Много добре вървимъ. Много добре вървимъ, но ние сме недоволни. Отъ какво сме недоволни? - "Не вървимъ добре". Така не се говори. Кой не върви добре? Кое е доброто ходене? - Като вървишъ, нѣма

да се клатишъ като гемия*. Защото, ако се клатишъ като гемия значи морето, въ което вървишъ, не е тихо. Ще се клатишъ, нѣма какво да обяснявамъ. Ако питате: "Защо тази гемия се клати?", (обяснявамъ): Защото повърхността не е гладка, има вѣтъръ. - "Не може ли да не се клати?" - Когато морето е тихо, тя не се клати.

Вие впрѣгате два вола, турите едно рало, турите хомотъ, хвацате ралото, казвате: "Воловетъ да теглятъ". Като теглятъ, воловетъ огъватъ грѣбнака си. На воловетъ ще кажеме: "Нѣма да се презгъвате, коруба* нѣма да правите. Вашиятъ грѣбнакъ равенъ трѣбва да бжде, да не бжде презгребенъ". Какъ нѣма да се презгребу? Ти ако се впрѣгнешъ и теглишъ туй рало, нѣма ли да се презгребушъ? Гледамъ нѣкои отъ васъ научно не разсждаватъ. Като трѣгнешъ по пжтя - не бързай много, понеже като бързашъ - угатъ много мисли. Бързо като ходишъ - ти нѣма да обмислишъ работитъ. Запримѣръ: Ако минавате презъ една местностъ съ аеропланъ, който пжпува (съ) 400 - 500 километра въ часъ или 700 километра въ часъ, мислите ли, че долу ще забележите нѣщо? - Нищо нѣма да забележите. Като минете, нищо нѣма да научите. Нѣкой казва: "Бързо мисля". Ако бързо мислишъ, какво научавашъ? Съвременниятъ свѣтъ не мисли ли бързо? Вземете единъ военачалникъ на бойното поле - бързо мисли и печели войната. Какво ще спечели? - Военниятъ е спечелилъ нѣщо. Но азъ сега разсждавамъ: Зимно време планинитъ печелятъ, война има тамъ. Зимно време планинитъ побеждаватъ. Лѣтно време долинитъ побеждаватъ. Зимно време всички снѣгове горе оставатъ, не се топятъ. А лѣтно време всичкиятъ този снѣгъ слиза въ долинитъ. Питамъ сега: Тия върхове, които много печелятъ, какви плодове даватъ на свѣта? Споредъ менъ човѣшкиятъ (умъ) представ(лява) единъ планински връхъ, а пѣкъ човѣшкото сърце е долина, плодна долина. Следователно енергията на ума трѣбва да слѣзе отъ високитъ върхове въ долинитъ, за да се създагатъ плодетъ. Тогава казваме, че единъ умъ е плодоносенъ, понеже

ако този умъ съ своята енергия не слѣзе въ долината - плодове нѣма да станатъ. Тогава ви питамъ: Защо е вашиятъ умъ? - Вашиятъ умъ трѣбва да слѣзе въ вашето сърдце, за да се обработи добродетельта. Защото подъ думата "добродетель" разбираме плодове, които трѣбва да даде сърдцето. Едно сърдце, което не дава плодове - то е безплодно. Единъ умъ, който не дава своята сила отгоре - той е мраченъ умъ. Какво може да се добие въ единъ споръ? - Противоречие ще се добие въ живота.

Казватъ сега: "Христосъ донесалъ спасението на свѣта". Вече (се) подразбира, че свѣтътъ (е) билъ въ едно положение, дето хората сж се давили (и) показва, че човѣкъ не (е) могълъ да излѣзе отъ тия условия навнѣнъ. Често художниците рисуваатъ картини какъ се давятъ хората, какъ ги спасяватъ, хвърлятъ имъ спасителни пояси. При сегашнитъ условия ние живѣемъ на земята, (за) да бждемъ щастливи. Питамъ: Когато ти си гладенъ, въ какво седи твоеето щастие? - Въ търпението. Ще чакашъ яденето да се приготви. Когато ти даватъ яденето, въ какво седи твоеето щастие? - Да не си лакомъ. Щомъ дойде щастие, лакомията нѣма да гоиде.

Какво сега може да извадите отъ вашето сърдце? Често говорите за любовта. Трѣбва да се разбира. Когато вземемъ за примѣръ онази, идеалната любовъ - нали говоримъ за една идеална любовъ? Значи - идеалната любовъ е да обичашъ другитъ, като себе си. Питамъ: Защо трѣбва да обичаме другитъ? - Понеже всѣко нѣщо, което се упражнява, става силно. Ако не упражнявашъ сърдцето си въ любовта - ще отслабне. За да функционира сърдцето, ти трѣбва да обичашъ. Любовта въ гадения случай е функция на сърдцето. Ако сърдцето се занимава съ любовъ - ще се усили сърдцето, ще стане здраво. Здравото сърдце ще свърши работата добре, ще бжде здраво и тѣлото. Ние разбираме по нѣкой нѣтъ любовта особено. Има една любовъ, на която температурата малко се повишава. Научно може да опредѣлишъ колко любовъ има нѣкой. Вземете коя да е млада мома - като премѣря два-три нѣтъ врата ѝ, може да знае въ коя мома любовта е по-силна. Запримѣръ: прекарвамъ предъ

дветѣ моми единѣ красивѣ момѣкъ. Правя научно изследване. Казвамъ: "Виждате този момѣкъ. Какъ, ще го харесате ли?" Следъ като тѣ го огледатъ, премѣря вратоветѣ имъ. Втори пжтъ пакъ прекарамъ момѣка, пакъ премѣря врата. Ако се измѣни мѣрката - има любовъ. Защото въ любовта винаги има едно повишение въ мѣрката. Щомъ се намали мѣрката - не го обича (тѣ). Каквото и да говорятъ - не го обичатъ. Щомъ се увеличи мѣрката, значи сърдцето е мръднало - започва да функционира. Подъ "мръднало сърдце" азъ разбирамъ - започнало да функционира. Вие казвате: "Защо трѣбва да се обичаме?" Ако не обичашъ, кръвообращението въ тебе нѣма да става редовно. Кръвообращението, ако не става редовно, въ тѣлото ще се зароди много калъ и тогава отъ безлюбието идатъ всички болести. Съ любовта иде здравето. Защо трѣбва да мислишъ? - Защото, ако не мислишъ, всичкитѣ болести идватъ. Отъ доброто мислене - не тревога да имашъ, като мислишъ. Отъ добрата мисълъ иде здравето. После, ние казваме, че трѣбва да носимъ истината. Истината вече е изкуство. Благата, които любовта ни дава, благата, които мъдростта ни дава, като дойде истината - ще те научи какъ да използвашъ Божиитѣ блага. Само въ истината човѣкъ може да бжде щастливъ, а щастие то носи свобода. Значи да си свободенъ, когато давашъ. Ако ти ядешъ и седи единъ човѣкъ до тебе, че като се наядешъ - да ти прерѣже гърлото, може ли да бждешъ щастливъ като ядешъ? Или ти искашъ хубаво да се наядешъ, а пѣкъ седи единъ човѣкъ съ гърлото, че следъ като се наядешъ - ще те бие. Питамъ: Какъ ще се усѣщашъ?

Има единъ анекдотъ - то е само за поука. Свѣтътъ не се оправя съ този анекдотъ. Единъ обичалъ много да яде. Като яде повече - преяда и спрага после. Неговата възлюблена имала една губерка* - като яде донѣкъже и тя го мушне. Като го мушне 3-4 пжти - престава да яде. Той се научилъ, като го мушне, да престава да яде. И тогава коремтъ не го болѣлъ. Отива на гости на своя кръстникъ и носи единъ куркой* - подарѣкъ на кръстника. Кръстникътъ приготвилъ куркоя, сѣдатъ да ядатъ

и жена му го мушнала по едно време съ губерката. Той ѝ казал: "Въ кжци не ме оставяш да се нахраня и тукъ, при кръстника, пакъ ли ме мушкаш съ тази губерка". Безъ губерка е похубаво. Не си доядай, защото щомъ си доядеш - работата е лоша. Когато гладуваш, не мисли, че ще умрѣш гладенъ. Нѣкой досега не е умрѣлъ гладенъ. Нѣкой, казватъ, че отъ гладъ умрѣлъ. Не е право. Отъ гладъ хората не умираатъ. Има други причини, отъ които умираатъ хората. И бедни, и богати хора умираатъ. Но богатитѣ иматъ ядене и не може да го ядатъ. Сиромаштѣ казва: "Гладенъ ще умра". Казватъ, че и богатиятъ умрѣлъ отъ гладъ. И сиромаштѣ умира отъ безлюбие, и богатиятъ умира отъ безлюбие. Сиромаштѣ умира отъ скудоумие*, и богатиятъ умира отъ скудоумие. Отъ безлюбие умираатъ хората. Въ любовта именно, когато човѣкъ обича, той е готовъ да служи. Примѣръ за служенето е майката. Тя, като има любовъ, по три-четири пжти става на ноцъ, после кжпе детето и то не ѝ говори на нѣкой разуменъ езикъ, но тя даже въ плача вижда нѣщо разумно. Казва: "Много умно плаче". Та казвамъ: Въ това отношение трѣбва да имаме сърдцето на майката, не да се самоосжждаме. Нѣкой пжтъ не е възможно човѣкъ да живѣе добре, понеже условията отвѣнъ сж лоши. Човѣкъ съ своя умъ трѣбва да се справи съ условията.

Ако твой единъ неприятель ти даде едно брашно отъ циментъ и после те излѣже и тури вода въ туй брашно (и) замѣси една каша. Каже ти да си туришъ единия кракъ, за да имашъ една хубава обувка и го държишъ 5-6 часа. Какво ще стане съ тебе? -Ще си навѣешъ цѣла една бѣля на главата. Има храни, които хората много пжти ядатъ и тѣ се циментиратъ. Знаете колко пжти се припоржчватъ храни, които образуватъ циментъ въ стомаха. Има много пжти чувствуваня, мисли, които образуватъ циментъ въ човѣшкия умъ. Трѣбва нова наука. Казватъ: "Хигиенично да живѣемъ". Хигиена безъ любовъ въ свѣта не сжществува. Хигиена безъ разумность въ свѣта не сжществува. Най-първо хората трѣбва да внесатъ Любовта като законъ. Ядеш - съ любовъ да ядешъ. Ядешъ разумно - съ свѣтлина

да ядеш. Въ тъмнина не яжъ. Ще имашъ най-хубавата свѣтлина. Не бързай да гълташъ. Ще ядешъ, ще дъвчешъ храната си. Знаете ли колко пжти човѣкъ трѣбва да прекара храната си въ устата, когато зжбитѣ сж здрави? На мнозина зжбитѣ сж развалени. Ако идете въ Америка, ще видите, че зжбитѣ имъ сж развалени. Единъ културенъ народъ, много благороденъ, но не знаятъ да ядатъ. Единъ американецъ, следъ като се наяде, ще изпие едно студено кафе ледено. Лѣтно време, вечерно време нѣкой пжтъ ще изяде едно голѣмо парче сладоледъ и после ще изпие една чаша кафе. Питамъ: При такива рѣзки промѣни какво ще бжде здравето на човѣка? -Зжбитѣ се развалятъ, стомахътъ се разваля и тамъ почти всички страдатъ отъ диспепсия*. Нѣма нѣкой, който да не страда отъ диспепсия. Това е забелязано въ Америка, че (въ) северната частъ отъ Америка, че много отъ старитѣ жители сж измрѣли отъ стѣсняване на гърдитѣ. (На) европейцитѣ, които отиватъ въ Америка, постоянно се стѣсняватъ гробоветѣ имъ, сплесватъ се. Има нѣкакви микроби*, които действуватъ върху организма. Плитко дишатъ американцитѣ. Сега сж започнали да дишатъ дълбоко. Тѣ бързатъ, време не имъ остава. Като не ти остава време да дишашъ дълбоко - стѣсняватъ се гърдитѣ ти. (На) германцитѣ, които отиватъ въ Америка, гробоветѣ хлѣтватъ, коремътъ изпѣква, като че сж бременни.

Та казвамъ: За бждеще тия хора, които сж религиозни, ако нѣматъ тази любовъ... (Така), че като идете - да благодарите на Бога за яденето, като дишате - да благодарите на Бога за дишането. Сега, като правите упражненията, виждамъ, че не ги правите отъ любовъ. Казвате: "Ха сега, ще си дигамъ ржцетѣ нагоре". Вие правите други работи, които сж десетъ пжти по-глупави, и цѣлъ денъ мърморите и се мушкате - това го считате за нѣщо разумно. Да си дигашъ ржцетѣ нагоре - не го считате (за) разумно. Нѣма по-хубаво нѣщо отъ това да си дигашъ ржцетѣ нагоре. Не постоянно да ги дигашъ, защото има една опасностъ. Цѣмъ си дигашъ ржцетѣ нагоре, сърдцето не е толкозъ силно да изкара кръвта (и) кръвта пада отъ ржцетѣ.

Като спуснешъ ржцетъ надолу - кръвьта отива въ ржцетъ. Но и съ туй дигане ще усилишъ волята си. Ако не дигаши ржцетъ нагоре, твоята воля не може да се усили. Ако не спущаши ржцетъ надолу, не можешъ да имашъ резултати.

Та казвамъ: Ние сме погложени на такива анамистични* чувства на бездействие - искаме да не работимъ. Азъ съмъ създалася, (но) ще имате работа съ най-малкото съпротивление, защото (за) всичкиятъ удове*, които човѣкъ има, трѣбва да има упражнения. Ако ти си държиши ржцетъ, безъ да упражнявашъ прѣститъ, тѣ ще атрофиратъ*. Значи: всѣки прѣстъ трѣбва да има едно упражнение. Ако ти не си упражнявашъ първия прѣстъ разумно, както трѣбва, туй благородното въ тебе, то се похабява. Ще иззубиши благородството си. Ако не си упражнявашъ средния прѣстъ, съвѣстѣта у тебе ще отслабне. Ще започнешъ да ставаши къмъ страданията на хората безчувственъ. Казвашъ: "Нека страдатъ". Пѣма да бждеши справедливъ. Ако не упражнявашъ третия си прѣстъ, ще иззубиши идеята за хубавото и красивото. Ако не упражнявашъ малкия прѣстъ, въ живота ще бждеши немарливъ. Ако не упражнявашъ палеца, волята ще отслабне и любовта къмъ Бога ще се занемари. Цдомъ тия работи се занемарятъ, ти ще бждеши единъ нещастенъ човѣкъ. Животътъ ти ще бжде мраченъ. Ще бждеши несправедливъ, безъ красота, безъ удобства. Ако искаши животътъ ти да бжде удобенъ, тия удобства отъ малкия прѣстъ ще дойдатъ. Тия удобства не може да дойдатъ, докато не си упражнявалъ волята си. Докато не си упражнявалъ благородството си, тия удобства не може да дойдатъ. Докато чувства на благородство не си упражнявалъ, тия удобства не могатъ да дойдатъ. Докато не си справедливъ и съвѣстенъ, тия удобства не може да ги имашъ, ако не обичашъ красивото. Който не разбира, казва: "Каквото даде Господъ, каквото Господъ е създалъ". Господъ ни е създалъ да работимъ въ свѣта. Трѣбва разумна работа. Сърцето ми трѣбва да работи. Ако ти не може да обичашъ единъ цвѣтъ, ако ти не можешъ да обичашъ една мушица, ако ти не можешъ да обичашъ единъ изворъ какъ тече, ако ти не може да

обичашь малкото камъче - ти може да мислиш, че този камък се търкаля, но това малко камъче еволюира, то си има свое предназначение. Това камъче носи известно благо въ свѣта. То носи известна скрита енергия. Тази енергия може да я предаде. Ти си се обезсърдилъ - това камъче милиони години седи. Ти може да мислиш, че то се свлича. Не се свлича, но носи една сила, която може да те ползува. Спиранията не сж нищо друго, освенъ една неограничена материя, която се свлича въ вашия животъ. Че какъ се образуватъ бисеритъ въ мидитъ? Като влѣзе нѣкое парченце въ мидата, тя го убива съ разни пластове и направя бисеръ. За да се освободи отъ безпокойството, отъ това малко парченце тя прави бисеръ. Защо и ти отъ едно твое спадание да не можешъ да направилъ скъпоцененъ камъкъ? Ако мидата може да направя бисеръ, ти защо да не можешъ да направилъ единъ скъпоцененъ камъкъ? Не да съжалеявамъ, че е влѣзло камъчето. Влѣзло, излѣзло - художество тури. Дойде една лоша мисълъ неорганизирана - никой не може да се освободи отъ лошитъ мисли. Ето азъ какъ бихъ постъпилъ: представете си, че минавамъ покрай една отворена каса, (въ която) има злато, дойде една мисълъ въ мене да си взема отъ касата. То е изкушение. Тогава азъ ще извадя отъ джеба си и ще туря въ касата една златна монета и ще си замина. Така азъ се освобождавамъ отъ изкушението. Утре моята каса, като е отворена - той се изкушава, и той като се изкуси - и той ще тури. Законътъ работи.

Та споредъ старото възпитание, вие сега очаквате да идеме въ небето, да ви посрещне Христосъ, ангелитъ. Не зная защо ще ви посрѣщатъ ангелитъ. Единъ цигуларъ, кога го посрѣщатъ тукъ на земята - афиши турятъ, но свири човѣкътъ. Като излѣзе - дава нѣщо. Единъ художникъ гадъ изложба на картинитъ си. Та, като идешъ въ небето, какво изложение ще направилъ? Ние сме бедни. Тукъ дойдохме да живѣемъ. Въ небето бедни хора не приематъ. Бедни, болни, скудоумни - тукъ на земята може да живѣятъ. Небето е мѣсто, гдето живѣятъ богати, умни сжщества. Като идешъ въ небето, трѣбва да бждешъ

богатъ. Вие сега имате идея, че не можете да бъдете богати. Така не се мисли. Всъщност човъкъ, на когото Богъ е далъ умъ - той е богатъ. Всъщност човъкъ, на когото Богъ е далъ сърдце - той е богатъ. Всъщност човъкъ, на когото Богъ е далъ душа - той е богатъ. Всъщност човъкъ, на когото Богъ е далъ духъ - той е богатъ. Несъмнено сж вашитъ богатства. Вие сте толкова богати и ще тръбва да благодарите на Бога за богатствата. Впръзнете ума на работа. Ето сега казахъ една дума, която не тръбваше. Пъма да впръзнешъ ума си, но ще се впръзнешъ ти да работишъ за духа си. Ще се впръзнешъ да работишъ. Казватъ: "Впръзни духа си". Не е правъ този изразъ. За духа ще се впръзнешъ, за душата ще се впръзнешъ, за ума ще се впръзнешъ и най-после ще се впръзнешъ за сърдцето си. Ти се впръгаашъ, пъкъ твоятъ духъ, твоята душа, твоятъ умъ и твоео сърдце - това сж разумни сжщества, които работятъ за сърдцето ти. Това сж разумни сжщества, които понякога минаватъ и правятъ услуга. Ти искашъ тия разумнитъ сжщества да ги впръзнешъ. Тъ не сж волове. Камо минешъ, ще имъ кажешъ отъ какво имашъ нужда. Въ училището не разбирате пъкаква задача. Помолишъ се - учителятъ веднага ще ти обясни. Сега всъщност единъ отъ васъ - избереете си какво желаете. Вие искате да бъдете щастливи. Безбройни сж пътищата на щастие. Какво щастие искате сега? Днесъ какво щастие ще поискате? Кажете ми: Щастие, което го пъмате. Въздухъ имате, свътлина имате, храна имате. Какво не ви достига? Искайте пъщо, което не ви достига. Искайте пъщо по музика, ще се учите, сега мога да ви дамъ. Искате по художество, сега може да ви дамъ. Но тръбва да работите. Човъшката мисълъ и желание се посаждатъ, както семената. Ако ти една мисълъ не посаждашъ въ ума, тръбва да знаешъ къде да я посадишъ. Но пъкой пътъ тръбва да знаешъ какъ да посадишъ една мисълъ въ ума си. Сърдцето е поле за посаждане на най-хубавитъ желания. Ако ти въ ума си не може да посадишъ хубавитъ мисли и въ сърдцето си хубавитъ желания - ти не си се научилъ на изкуството, ти щастливъ човъкъ не може да бъдешъ. Разгледайте живота на Христа, Които е билъ щас-

плавъ въ небето, (по) защо е слѣзалъ на земята? - Да научи нѣщо. Слѣзалъ да научи нѣщо, да приложи Божията Любовъ и да види резултатитѣ на Любовта, за да види резултатитѣ на Божи-ята Мъдростъ. Казватъ: "Защо страда Христосъ?" - За да научи какво нѣщо е Любовта. Любовта, която не може да пре-възмогне всичкитѣ мъчнотии въ свѣта, не е любовъ. Силната любовъ превъзмогне всичко въ свѣта. Сега се проповѣдва силна воля. Силната воля седи въ силната любовъ. Когато човѣшка-та любовъ действува съ любовъ - има силна воля. Когато човѣ-къ действува безъ любовъ - той става грубъ. Имате любовъ, както единъ жельзъръ чука съ чука си, вие чувате шума и той ще изкара единъ звондей. Но има и другъ начинъ: това жельзо го разтопявате, изливате го и безъ да го чукате, го излѣте въ хиляди звондей. Кое е по-хубаво: всѣки звондей да го чукате или да излѣте жельзото навеснажъ?

Вие трѣбва да се проучвате. Да имате едно огледало и, когато ви нападатъ лоши мисли, да се видите въ огледалото какъ потъмнява човѣкъ (и) става съкращение на мускулитѣ. Ти, като се видишъ, самъ не се харесвашъ. Когато дойдатъ хуба-витѣ, хармонични мисли - доволенъ си отъ свѣтлината, която лицето ти издава. Помислишъ криво - свѣтлината на лицето не е хубава. Сега (въ) съвременния свѣтъ хората сж станали много самостоятелни. Съвременниятъ свѣтъ е миналъ въ епо-хата на непослушанието. Най-първо децата сж непослушни. Дой-де една фаза въ живота, когато децата станатъ послушни. Ко-гато децата сж непослушни - викатъ на другарчетата си, гнѣвятъ се, сърдятъ се. Хората сега минаватъ презъ тази епоха. Майката затова си има единъ законъ, една тояжка. Понѣкога чувашъ въ къщи пѣне, другъ (пжтъ) плачене - майката става капелмайсторъ. Всички въ свѣта ще имате тия спадания. Ми-навате презъ фазата на непослушанието. Всѣки иска да се до-могне до благата, безъ да работи за тѣхъ. Азъ съмъ превеждалъ този примѣръ: единъ студентъ при единъ професоръ по биоло-гия се училъ. Той приготвилъ единъ наученъ трудъ да го издаде, но студентътъ го открадналъ и го издалъ на свое име. Като

видѣлъ своя трудъ, своитѣ биологични изследвания, издадени по-
дъ друго име, му принадлеало. Мислите ли, че този студентъ по
този начинъ ученъ ще стане? Професорътъ не разбира и сту-
дентътъ не разбира. Професорътъ не разбира, защото той не
търпи. Отъ неговиятъ трудъ ще се ползувать хората, (но), че
не било на негово име - нищо не значи. Нима мислите, че вси-
кукъ поети, които пишуть тази поезия е тѣхна? -То е чуждъ
трудъ. Нѣкой турилъ името си, че той е поетъ. Нѣкой човѣкъ
минава за ученъ, но не е ученъ. Да имашь едно знание, което да
ти помага. Да имашь една любовъ, която да ти помага. Богъ е
Любовъ въ свѣта. Ако ние не слушаме Бога, каква любовъ има-
ме? Любовта изисква абсолютно послушание. Като дойдеешъ
до Божията Любовъ, Божията Мисль - никакво противодейст-
вие. Следъ като направилъ нѣщо, после ще мислишь.

Сега въ тази Библия има много работи, които ние ги пов-
таряме. Опитъ не е направенъ. Вие, запримѣрь, правили ли сте
опитъ да възлюбите врага си? Знаешъ (ли) колко мъчно е да
възлюбишь своя врагъ? -То е най-мъчното въ свѣта да възло-
бишь врага си. Мъчно е, понеже врагътъ мяза* на единъ камъ-
къ. Който знае законитѣ на камънитѣ, той може да използва
този камъкъ. Той ще тури този камъкъ въ огъня, ще го опече,
ще го направи на варъ, ще си бѣлоса стаята. Врага трѣбва да го
направишь на варъ, да бѣлосаишь кжцата си. Като погледнешъ -
да го обикнешъ. Казвашъ: "Имамъ единъ врагъ". Той може да ти
даде бѣлия цвѣтъ. Този камъкъ, ако не го опечешъ, може да ти
падне отгоре ти и да ти пукне главата. Казвашъ: "Съ камънитѣ
ли ще се занимавамъ?" Врага си трѣбва да го обичашъ. Ти не
можешъ единъ врагъ да го обичашъ, докато не го опечешъ. Тия
врагове сж известни мисли. Нѣкой нѣтъ имате известни мис-
ли, които може да ви нападатъ. Въ разнитѣ епохи, разни мисли
ви нападатъ. Децата едни мисли ги нападатъ. Момчетата и
момчетата по на десетина години други мисли ги нападатъ.
Като станатъ на 21 години други мисли ги нападатъ, на 33 го-
дини други мисли ги нападатъ, на 45 години други мисли ги напа-
датъ, на 55 години други мисли ги нападатъ, на 65 години други

мисли ги нападатъ. И на 120 години, като станешъ, пакъ имашъ недоразбирания. Мене единъ български свещеникъ ми разправяше една своя опипностъ. На млади години той билъ много приближенъ на владиката, но идеалистически гледалъ. Ималъ много случаи да се подигне, но това го считалъ за недостойно. Казваше ми: "Сега съмъ станалъ човѣкъ вече на 80 години и сега съжалявамъ за пропуснатитѣ възможности. Сега се изкушавамъ. Съжалявамъ, че на млади години не използвахъ тия условия. Вижъ, казва, този дяволъ какъ ме мжчи".

Има известни правила, които трѣбва да спазвате. Вие сте подложени на известни мжчнотии. Никой не може да се избави отъ тѣзи мжчнотии. Но е казано, че всичкитѣ мжчнотии, презъ които ще минемъ, тѣ ще се превърнатъ за наше добро. Самиятъ развой на сегашната еволюция, презъ която човѣшкитѣ духъ минава, трѣбва да мине презъ този пжтъ. Неизбѣжни работи сж.

Този човѣкъ, както е нарисуванъ, е много егоистиченъ. Отъ сутринъ до вечеръ само за себе си мисли. Тази правата линия на устата и брадата, както е поспроена, показва това (На) този вториятъ, горната челюсть не е издигана - показва, че не обича да дава. Показва, че той отвѣжда иска да вземе. Колкото за вземането е много даровитъ. За даването е аристократъ, за вземането е демократъ. Въ природата, колкото давашъ, толкова и ще вземешъ. Но знаете ли колко мжчно е да създадешъ организически една линия - да създадешъ устата си, да създадешъ носа си, брадата си. Туй, което давамъ, е схематическо, то е скелетъ, то е само една проекция. Мускулитѣ трѣбва да дойдатъ и тѣ показватъ, но тамъ е всичката мжчнотия. Когато устата изсъхне - бърнитѣ* се стѣнятъ, започватъ да бледнѣятъ, кръвообращението не е хубаво. Устата трѣбва да бжде свободна, за да бжде добро кръвообращението. Щомъ носътъ се сплесне долу - дишането не е правилно. Щомъ уста-

та се стиснатъ - кръвообращението не е правилно. Щомъ ржцетъ изсъхнатъ, стане сухо тѣлото - то не е здравословно. Вѣткога трѣбва да има една топлина, едно мекота. Щомъ започне лицето да загрубѣва, кожата да загрубѣва - тя вече не може да възприеме онази сила на природата, която иде. Затова кожата на човѣка трѣбва да е пластична, лицето трѣбва да е пластично, за да възприема и за да дава. Щомъ започне да взема повече и да дава по-малко - затлъстява. Щомъ вземе да дава повече, пѣкъ да взема по-малко - той изсъхва и става нервешъ. По срѣдата е хубавото - да не затлъстява и да не изсъхва. Казвате: "Всичко да даде". - Не. Всичко онова непотрѣбно за тебе - раздай го. Всичко, което ти е потрѣбно - остави го за себе си. Онова, което ти е необходимо - задръжъ го. Онова, което не ти е потрѣбно - дай го.

Вѣтка сумришъ, като станете, най-малко 10 - 15 минути спрете въ разсѣждане. Запитайте се, каква е волята Божия за днесъ. Азъ като ви гледамъ, виждамъ - на някои отъ васъ ви трѣбва любовъ, на нѣкои отъ васъ ви трѣбва знание, на нѣкои ви трѣбва работа - три положения. Най-първо трѣбва да знаемъ какво ни трѣбва. Нѣкои отъ васъ имате повече любовъ, отколкото ви трѣбва, но знание нѣмате. Нѣкои имате знание, но любовъ нѣмате. Нѣкои отъ васъ воля нѣмате. Подъ воля разбирамъ истината, защото истината се занимава съ човѣшката воля, съ човѣшката душа. Не може човѣкъ да усилу волята си, ако той не разбира закона на истината. Въ истината трѣбва да знаешъ какъ да направимъ нѣщата. Понеже се намираме въ едно статическо положение. Представете си, че вие сте като хора, които сж взели билетъ отъ лотария. Може да направимъ единъ опитъ: ако искате всички да вземете по единъ билетъ, да видите ще спечелите ли, но само за опитъ да видимъ колко ще спечелите. Значи, ако 300 души вземете по 25 лева, колко правятъ - близо петъ хиляди лева. Ако отъ всички ви само единъ печели и вземе 200 лева, даже ако и две хиляди вземе, пакъ нищо не е, значи не сме отъ умнитѣ. Ако дамъ едно и печеля десетъ, разбирамъ. Но ако дадемъ петъ хиляди лева и печелимъ 200 лева,

то щѣше да бжде по-добре, ако бѣхме раздали тия петъ хиляди лева. Нашата лотария ще спечели повече. Ако ме питате сега дали трѣбва да вземете билети отъ лотарията или не, азъ ви казвамъ: ако искате да решимъ и общо да вземемъ, всѣки да вземе по единъ билетъ, да видимъ колко ще спечелимъ. Ако спечелимъ повече, отколкото сме дали - ще вземемъ билети и занаяредъ, но ако не спечелимъ повече - ще кажемъ: лотарията не е за насъ. Въ лотарията харесвамъ една черта, че усилва вѣрата на човѣка. Той десетъ пѣти взема билетъ и все вѣрва, че ще спечели - усилва вѣрата си. Нѣкъ има и друга черта - даде петъ хиляди лева и не му е мжно, прави опитъ. Всичко може да правите за опитъ. Може да направите опитъ съ една лотария. Има дни, ако вземешъ билета си тогава може да ще спечелишъ. Азъ зная кои дни печелятъ, но никога не казвамъ. За себе си зная. Но и въ деня има особени часове, които печелятъ. Тогава играятъ късипѣ въдни. Има и срѣдни, и дълги въдни. Вземешъ единъ билетъ, но твоитѣ трептения не сж хармонични. Другъ взелъ, неговитѣ трептения сж по-хармонични - той печели. Колкото хармонията е по-голяма - повече печели. Тѣзи, които не печелятъ, сж много дисхармонични. Всѣки единъ отъ васъ може да знае ще спечели ли или не. Щомъ вземешъ единъ билетъ и кажешъ: "Я печеля, я не" - то е решено. На 10 хиляди имашъ само единъ случай да спечелишъ 20 хиляди лева. Въ Англия има единъ аспрологъ, мисля, че го казватъ Сафарисель. Той взелъ статистични(ки)тѣ отъ десетъ години колко мъжки и колко женски деца се раждатъ, и изчислявалъ за следнитѣ години колко мъжки и колко женски деца ще се родятъ, и изчислилъ съ единица погрѣшка. После взелъ номерата отъ три билета, които печелятъ. И като дойде нѣкой да го пита кой билетъ да вземе, за да спечели, комуто каже кой билетъ да вземе - печели. Пѣма нищо произволно въ свѣта. Произволно е, който не разбира. Но по-посеже, ако ще влѣземъ въ този законъ, ние ще се отучимъ да работимъ. Лотарията е за развиване на вѣрата. Но, ако всички се на лотария очакваме, щѣхме да оставимъ нивитѣ неорани. Какво ще ни донесе лотарията?

Приложете Закона на Любовта, която ще внесе хармонични трептения във вашия ум, хармонични трептения във вашето сърце и хармонични трептения във вашето тяло. Най-първо ще имате едно здраве, една хубава и свободна мисъл, и хубави чувства. После тази Любов ще ви хармонизира с окръжаващата среда и ще влезете във хармония с напредналите души. Не мислете, че всички хора, с които идвате във познание, са обикновени души. Но ги гледайте. Те са души скъпоценни, но са свити във калъ, (въ) това-онова, но това са скъпоценни души. Има голъми камъни - не са скъпоценни, но има други - скъпоценни. Със всички хора, с които се запознавате има нещо хубаво във тях - скъпоценни камъни са. Когато се запознаете с един човек, вие трябва да го опитате. Какъ ти ще се запознаеш с черешите, ако не ги опитаеш? - Ще опитаеш една, 2, 3, 10, 15, 20 череши. За да се запознаеш с сливите - същият закон е. Ако се запознаеш с ябълките, с крушите - всички трябва да ги опитаеш. Това, което не си опитал - не си давай мнението. Кое не си опитал - не вървай. Сливи, които си опитал - може да ги препоръчаш, които не си опитал - не ги препоръчвай. Нещо, което не си опитал - не препоръчвай. Вие казвате: "Не си струва човек да обича". Но вие не сте обичали още. Ти обичаш нещо. Обичаш коня и му туряш един юларь* на врата, туряш му седло да го яздиш. Ти обичаш растенията, но ги съчеш. Това не е обич. Ти седиш при едно дърво да ти даде плод, от плода да се ползуваш - то е любов. Но (не) да го отсечеш. Веткога, когато обичаме един човек, трябва да му дадем нещо от себе си, да има една обмяна между нас и него. Божията Любов се проявява във обмяната. Бог е, Който ни заставя да обичаме нещо. Бог е, Който ме заставя да възприема Любовта. Когато тази обмяна между тези, които обича и когото обичат е правилна, тогава иде плодът на Любовта. (За) всички хора, които се подчиняват на този закон, домъ или народъ, или човечество - отлично действуват законът. Има нещо по-хубаво и по-красиво от това.

Сега може да ви каже нѣкоя нѣщо, но има работи, които ще ви спънатъ. Тия пречупвания на линиитѣ при носа, при уста-та, при брадата, тия линии трѣбва да се облагородятъ. Всичко отвѣтъ, което правимъ, то е само едно условие. Да се облъчемъ хубаво, да си направимъ хубави обуца, шапка - хубави сж тия работи. Но най-после да си направимъ една шапка, която да не остарѣва. Да си направимъ обуца, които не се кжсатъ. Най-после да си създадемъ едно тѣло, което да не умира, постоянно да се обновява. Къмъ туй се стремимъ. Знайте, че труднитѣ работи сж приятни. Безсмъртието, което ние искаме, е най-трудното нѣщо. Трѣбва да се впрѣгне човѣшкиятъ духъ, човѣшката душа, човѣшкиятъ умъ, всичко трѣбва да се впрѣгне на работа. Въ безсмъртието човѣкъ ще добие своята истинска свобода. Вътрешнитѣ възможности и външнитѣ условия ще дойдатъ да се уравновесятъ, еднакво да бждатъ господари.

Сега има нѣкои отъ васъ, които страдатъ. Има една сестра, която страда отъ старини. Въ грѣбначния стѣлбъ ѝ е болката. Мнозина отъ васъ гледатъ боли ви кръста. Значи - подпушване спанало на единъ центъръ, една чакра* има на кръста, подпушила се е нейната деятелностъ. Тази деятелностъ трѣбва да се препраца нагоре. Щомъ се спре, тогава се образува болка. Болкитѣ въ кръста сж причина, че енергията на този центъръ слиза надолу, пѣкъ не може да се прояви. Младата мома никога не страда отъ кръстъ, понеже енергията отива нагоре, нагоре се предава. Старитѣ понеже я подпушватъ, тази енергия отива надолу и започва да ги боли кръста. Казвате: "Остарѣхъ, не може да работя". Енергията отива надолу. Никога не туряй въ ума си, че си старъ. На 45 години си или на 85 години си - каква старостъ е това? Ако си на слънцето, ти си философъ. Земята за 365 дена обикаля около слънцето, а слънцето за 20 милиона години обикаля около своето слънце. И на слънцето ще бждешъ на една година, която е равна на 20 милиона земни години. Ако си на земята и имашъ 85 години, ти си едно малко бебче. Ти - на 85 години, каква е твоята старостъ, не е ли смѣшно? Ти ще бждешъ въ зачатие - едно бебенце. Престанете да мислите, че

сте стари. Азъ наричамъ старостъта една маска. Има единъ свѣтъ, който не е маскиранъ. Нали понекога човѣкъ се маскира. Тази маска ще гледашъ да я хвърлишъ. Ти мислишъ, че си остарѣлъ и ставашъ недоволенъ. Казвашъ: "Остарѣхъ, така направилъ Господь". Животътъ - това е едно вѣчно подмладяване. Азъ наричамъ живота - това вѣчно подмладяване на човѣшката душа, това вѣчно подмладяване на човѣшкия духъ, вѣчно подмладяване на човѣшкия умъ и вѣчно подмладяване на човѣшкото сърце. Това е животътъ. Но въ тия промѣни, докато се научимъ да се подмладяваме, ще минете презъ тази фаза на остаряването, ще идете въ Божествената работилница, ще ви турятъ, ще ви подмладятъ и пакъ ще ви върнатъ, пакъ ще остарѣете, пакъ ще идете въ Божествената работилница, ще ви подмладятъ и пакъ ще дойдете на земята. Ще опивате, ще се връщате, ще остарявате, ще се подмладявате, докато се научите сами да се подмладявате. Апостоль Павелъ, като говори, казва: "Обновявайте се въ вашия Богъ".

Сега нѣкои отъ васъ, които сж песимисти, да не дружатъ съ хора, които сж песимисти. Дружете съ хора, които сж крайни оптимисти. Нѣкои отъ васъ, които не знаете да обичате, дружете съ хора, които знаятъ да обичатъ. Или на вашъ езикъ казано: Грѣйте се на соби*, които сж западени и издаватъ топлина. Онѣзи соби, които не грѣятъ - не очаквайте нищо отъ тѣхъ. Може за бждеще да се запалятъ. Но дружете само съ тия, на които собитѣ сж западени. Трѣбва да идете при тѣхъ. Ако вие сте западени, тогава не се смущавайте. Когато дойдатъ другитѣ, ще искатъ да се грѣятъ. Рагвайте се. Казвате: "Азъ този не го искамъ". - Не е Божественъ законъ. Не сме господари ние да отдалечимъ нѣкого отъ насъ. Ти не можешъ да отдалечишъ Божията свѣтлина и топлина - тѣ идатъ. Ако искашъ да бѣгашъ, ще се спрешъ въ нѣкоя изба. Не може да кажешъ на слънцето: "Азъ не искамъ да ме грѣешъ". Обича те нѣкой. Не може да кажешъ: "Не искамъ да ме обича". То не е твоя работа. Този човѣкъ те обича, не се мѣси въ неговата работа. Ти дали ще приемешъ любовта или не - то е твоя въпросъ. Ако ти го оби-

чашъ и той каже: "Не искамъ да възприема твоята любовъ" - и той е свободенъ. Пито ти, който давашъ, пито той, който взема, сте ограничени. И двамата сте свободни. Ти си свободенъ да дадешъ любовъ, той е свободенъ да я възприеме любовта. Единствената свобода е да обичашъ и да възприемашъ. Единствената свобода, която имаме, е да мислишъ или да възприемашъ, да чувствувашъ нѣщо и да възприемашъ нѣщо. Въ това седи нашата свобода. Ако ти не си свободенъ въ своята мисль, ако ти не си свободенъ въ своята любовъ - има въ какво да бждешъ свободенъ. Любовта е, която носи въ свѣта свободата. Или казано другояче: Богъ, който ни е създалъ, ни е направилъ свободни. Понеже влизаме като органи въ Неговото тѣло, една необходимостъ е въ Него да бждемъ свободни и Той иска всички да бждемъ свободни, за да можемъ да свършимъ работата. Защото тази работа е и Негова работа. Ако сме свободни - ще свършимъ работата добре, ако не сме свободни - нѣма да я свършимъ. Дошли сте на земята да бждете свободни. Или казано на простъ езикъ: Да се научите да обичате. Но, като обичашъ, не да разправяшъ: "Ице едно време се обичахме". Не. Въ любовта нѣма едно време. Въ умрѣлата любовъ има време. За живата любовъ нѣма време. Тя е вѣчна, непреривна*. Когато хората започнатъ да говорятъ, че едно време се обичали - любовта се е отбила. Оставете едно време. Щомъ нѣкой стане на 50 - 60 години мисли, че той не бива да обича и, че любовта е само за младитѣ. А за старитѣ глупостта ли е? Мислите, че знанието е за младитѣ - тѣ трѣбва да учатъ. Ами за старитѣ глупостта ли е? - Не. И младитѣ, и старитѣ трѣбва да учатъ. Всички сж ученици, напреднали ученици на 120 години. Детето на 5 - 6 години взема книжката, чете буквитѣ. Защо бабичката на 120 години да не вземе книжката и тя да учи буквитѣ? Се ще научи нѣщо.

Турете си главитѣ прави. Воземете една хубава поза. Турете си главата перпендикулярно нагоре. Оставете рждетѣ свободни и прекарайте вашата мисль презъ палеца, после презъ първия прѣстъ, презъ срѣдния и презъ малкия. *Направихме ул-*

ражиснието. Щомъ дойдете до палеца, кажете: "Животътъ, който Богъ ми е далъ" - гледай дъснищата, "Животътъ, който отъ Бога съмъ възприелъ" - гледай лъвия палець. Въ дадения случай да знаещъ, че си приелъ нѣщо отъ Бога и, че Богъ е далъ нѣщо и ти си го приелъ. Сега седишъ и мърдашъ твоя палець. Докато твоя палець мърда, ти живѣешъ. Силата седи въ него. Дотогава, докато дъвижишъ палеца си, може да го туряшъ отъ горе на юмрука. Докато го мърдашъ палеца, животъ имашъ. Щомъ палецьтъ престане да се дъвижи, изгубвашъ живота. Когато престане палеца да се мърда, ти си заболялъ. Докато се мърда палецьтъ - радвай се. Ти си здравъ човѣкъ. Казвашъ: "Азъ съмъ боленъ човѣкъ". Като се мърда палецьтъ - нѣма да се плашишъ, като престане да се мърда палецьтъ - дяволътъ вече те е вързалъ. Като се мърда палецьтъ - ти си свободенъ. Нѣма да казвашъ: "Азъ съмъ боленъ". Докато можешъ да си дъвижишъ рѣцетъ - болестъта я нѣма. Като престанатъ да се дъвижатъ прѣститъ, тогава може да кажешъ. Казвамъ ви това, за да се усили вашата мисль. Казвашъ: "Забравихъ дали ще оздравѣя или не". Щомъ се мърдатъ палцитъ - ще оздравѣешъ, ако не се мърдатъ палцитъ - тогава вече е друго. Нѣма да се обезсърдавате. Заболи те коремътъ, питаешъ: "Дали ще оздравѣя?" Ако се мърдатъ палцитъ - ще оздравѣешъ, ако не се мърдатъ палцитъ - нѣма да оздравѣешъ. Диагнозата* е много проста. Рѣцетъ ни сж дадени, за да имаме постоянно съдействието Божие. Туй е една книга. Известна работа може ли да я свършите? Дадатъ ми една тема, азъ съмъ ученикъ и трѣбва да напиша дисертацията си. Казвамъ: "Ще може ли да я напиша или не?" Палецьтъ ми се мърда, значи то е доказателство. Може да се мърдатъ палцитъ - можешъ да направяшъ работата. Не бързай. Може да мише день, два, три, петъ, година, петъ, десетъ - нищо не значи. Приятно е да прекарашъ десетъ години въ Божественъ трудъ. Божествениятъ трудъ е въ живота, не калугерски животъ, но цѣлиятъ животъ въ всичкитъ свои форми. Азъ виждамъ хубостъта на живота, който се проявява въ растенията, който се проявява въ рибитъ, въ мушицитъ, въ мѣкопитающитъ и въ човѣка.

Виждамъ живота, който се проявява въ камънитъ - има известенъ животъ, въ положително състояние е вложенъ живота въ камънитъ. Ако и камънитъ ги обичашъ, и тѣ сж щедри, даватъ. За васъ камънитъ още не сж живи. Се таки, ако обича човѣкъ гърветата, тѣ сж първитъ пионери, които изучаватъ живота и гълагия животъ. Ако бихме се отнесли ние съ растенията по-добре, щѣхме да живѣемъ по-добре. Като нарушаваме този законъ, животътъ се скъсява. Казвате: "Глунаво е туй гърво". Туй гърво е много разумно.

Та сега - първото нѣщо: Ще контролирате живота, който Богъ ви е далъ /Лѣвиятъ палець/ и живота, който сме приели /дѣсниятъ палець/. Колко хиляди години взело на умни сжщества да ти направятъ този палець? И още работятъ. Палецьтъ не е завършенъ. Много още има да се работи. Тѣй, както е направенъ, много гениално е направенъ, но още има да се прави.

Първото пречупване на лицето трѣбва да бжде хармонично. Второто, третото и четвъртото пакъ трѣбва да бжде хармонично. Колкото слизаме надолу, става по-мжчно. Когато се качваме нагоре отъ физическия свѣтъ къмъ умствения, трѣбва да се качваме, за да премахнемъ мжчнотията. Затова човѣкъ трѣбва да мисли, за да премахне мжчнотията. Трѣбва да чувствува, за да премахне мжчнотията. Трѣбва човѣкъ да употребява волята си, за да премахне мжчнотията. Въ всички пречупвания на енергиитъ, които слизатъ отъ Божествения свѣтъ, намираме се въ едно затруднително положение, понеже не знаемъ какъ да ги употребимъ. Ако фокусирашъ слънчевата свѣтлина, пречупишъ я, ти ще образувашъ единъ пожаръ въ себе си. Ще трѣбва да знаешъ какъ да пречупишъ свѣтлината и топлината. Като пречупишъ чувствата, пречупването на чувствата не трѣбва да бжде голѣмо. Катастрофално действува. Младитъ хора при пречупването на любовта боледуватъ съ месеци, съ години, като стане пречупване на чувствата.

Новата религия въ свѣта, която иде, е да се намѣри ново-

то, правилното отношение, което любовта има към човешката душа, да се намъри новото и правилно отношение, което душата има към човешкото сърце. Това трябва да се научи.

За следния път напишете на една книжка една права линия. Направете я съквато дължина искате. Начертайте една плоскост и единъ кубъ, каквато искате голмина имъ дайте. Ще видимъ каква голмина ще дадете. Всъки да нарисува свободно една права линия, една плоскостъ и единъ кубъ на една книжка и се подпишете отдолу.

Добрата молитва.

XX година

10. Лекция на Общия Окултенъ класъ

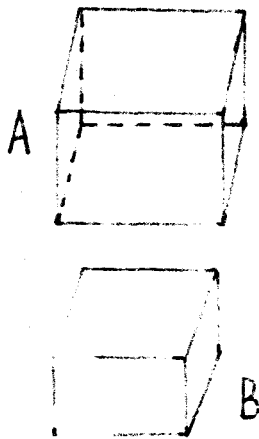
11 декемврий 1940 год., Сръда, 5 ч.с.

Изгръвъ.

ОТВОРЕНИ И ЗАТВОРЕНИ ФИГУРИ

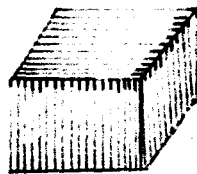
Отче нашъ. Всичко въ живота е постижимо. Богъ е Любовъ.

(Учителъ) разглежда темитъ/. Сега нѣкои отъ васте направиле отворени фигури, други - затворени. Каква е била идеята, когато нѣкой (е) начерталъ отворена фигура, единъ отворенъ свѣтъ, а нѣкъ другъ - затворенъ? Запримѣри: фигурата *A* е отворена, а *B* е затворена. Отворена е, понеже виждате и заднитѣ страни. Въ другата виждате само отпредъ какво е. Затворенитѣ хора сж богати. (Тѣ) казватъ: "Настъ не ни трѣбва много да човъркаме", затворенъ въ кжици живѣе. Отворениятъ мисли да гради, турилъ основа и мисли още втори и трети етажъ да диане нагоре. Не само като идея, но има и затворена картина. Сега мисли какъвъ трѣбва да бжде единъ по-високъ свѣтъ. Вие имате единъ свѣтъ съ три измѣрения. Въ плоскостта имате две измѣрения, но вие сте начертали прето измѣрение. Вие си въобразявате, защото всичкитѣ линии на тѣлото сж въ плоскостта начертани. Вие си представяте, че има нагоре, надолу. По нѣкой пжтъ, когато говоримъ за четвъртото измѣрение, питаме какво е. Въ третото измѣрение може да проектирате четвъртото измѣрение. Въ четвъртото измѣрение, като държишь единъ конецъ съ свѣтъ си ржце за краищата, може да го свържешъ, безъ да пус-

каш единия край. Въ третото измѣрение трѣбва да пуснешь края, за да завържешь. Въ четвъртото измѣрение може да завържешь краищата, безь да пускашь.

Както виждате, човѣкъ навсѣкжде мисли затворено. Като имате четири страни, считате, че е затворенъ свѣтътъ. Едно сжщество отъ третото измѣрение ще види, че този свѣтътъ е отворенъ. На едно сжщество отъ двуизмѣрния свѣтътъ ти можешь да бръкнешь въ неговия свѣтътъ и да извадишь нѣщо изъ неговия свѣтътъ. То ще се чуди кжде се изгубиха (нѣщата). Тѣ се взематъ отъ второто измѣрение и се поставятъ въ третото. Има сжщества, които отъ четвъртото измѣрение идатъ при насъ въ нашия свѣтътъ, който е затворенъ за насъ, а отворенъ за тѣхъ и тѣ могатъ да взематъ нѣщо. Това нѣло е вече затворенъ свѣтътъ - не знаете какво има вътре. Въ фигура А знаешь,

че има още да се гради. Турилъ си нѣкои мертеци*, мисли да гради, но не е съградилъ още. Сега това е научна работа. Когато гледаме природата, не знаемъ кое е отворено и кое е затворено. Има нѣща, които не знаемъ. Да допуснемъ: имате линията $A \text{ --- } B$. То е единъ резултатъ на физическото поле. Тази линия въ духовния и въ Божествения свѣтътъ има отношение. Между две точки може да се тегли една права линия. Правата линия - това е най-кжсото разстояние въ природата. Трето лице не може да влѣзе помежду. Туѣ е отношение. Тогава имате отношение $A:B$. Туѣ отношение, да кажемъ, се отнася къмъ $B:C$. Имате $A:B=B:C$ - имате едно равенство. Въ дадения случай A е положително и C е положително, B е отрицателно. A и C винаги се отблъскватъ. Ако имате отношение $A:C=B:B$, въ дадения случай тия две сжщества ще се отблъснатъ и B ще се отблъсватъ. Какво трѣбва да се прави? Тогава ще свържемъ A съ едното B и съ другото B - тѣ се привличатъ.

Сега се изисква единъ философски умъ. Ако се занимаваме само съ разбрашнѣ работи въ живота, животътъ цѣше да ос-

тане неразбранъ. Туй, което знаемъ, не е вече интересно. Интересни сж нѣща, които сж непреривни*, които растатъ. Да кажемъ, вие знаете едно дете на една година, но следъ една година вие не познавате детето. То е израснало. Ако го познавашъ на три години, на четири ще се измѣни и следъ петата година нѣма да го познавашъ, следъ 10 - 20 години нѣма да го знаешъ, следъ 40, 50, 60, 70 години ще се измѣни. Нѣщата постепенно се измѣнятъ. Онѣзи отъ васъ, които не изучавате нѣщата въ себе си, вие мислите, че едно време сте били млади. Ще бжде смѣшно, ако вие никога не сте се оглеждали, никой нищо не ви е казалъ, че сте се измѣнили. Ще се чудите, като видите лицето си - виждате, станала една промѣна въ вашето лице. На какво се дължи тази промѣна? Сега промѣнитъ се дължатъ на много работи. Запримѣръ, ако ти си свободенъ, нѣмашъ нищо, вървишъ така и въ тебе се зароди едно желание да искашъ да имашъ скъпи работи, да ги туришъ въ нѣкоя торба и (да) носишъ торбата. Ти вече нѣма да ходишъ изправенъ, но ще ходишъ прегърбенъ. Казва (нѣкой): "Защо този човѣкъ се навелъ?" - Доста товаръ турилъ на гърба си, пази равновесие. Ако седи изправенъ, тежестта може да го грѣгне назадъ. Има нѣкои хора, които трѣбватъ смѣло. Каква е причината, че нѣкой върви бързо, други - полека. Онзи, на когото работитъ сж уредени - той върви полека, бавно. Въ старо време нѣкой българинъ, като стане чорбаджия - той върви бавно. Въ миналото (е) имало чорбаджии. Една сестра мисли, че господинъ и чорбаджия е едно. Казвамъ ѝ: Чорбаджия е онзи, който бърка чорбата. Той е кашаваръ, казва къде да се сипва яденето. Той заповѣдва кому да се сипе и колко да се даде. Щомъ хората взематъ чорбата, той (вече) не е чорбаджия. Сега се (е) пренесла думата "чорбаджия" (като) да иде и да заповѣдва. Той заповѣдва, докато има въ казана чорба. Щомъ нѣма чорба въ казана, той не може да заповѣдва никому. Докато вие сте богатъ човѣкъ, имате пари - вие сте чорбаджия. Щомъ ви взематъ паритъ - чорбаджилѣктътъ опива. Казватъ, че въ еди-кое си село нѣкой е станалъ чорбаджия. Преди да стане чорбаджия - коремътъ му е хлътналъ, има хубава линия на

кръста, горе раменетъ (сж) широки, сухичъкъ е. Щомъ стане чорбаджия - пусне благоупробие, стане малко тровавъ. Не че не мисли, но той мисли, че си (е) уредилъ живота като стане чорбаджия. Щомъ е станалъ чорбаджия - значи има нѣщо въ казана за ядене. Нѣма какъво да му мисли. Но животътъ така не се разрешава съ чорбаджилъкъ. Ако е за чорбаджилъкъ - всѣки има по единъ казанъ, всѣки може да бърка въ чорбата и нѣма никой, който да не е чорбаджия. Стомахътъ на човѣка е чорбаджия. И действително - важенъ е този казанъ. Казва нѣкой: "То съ ядене работа не става". Много важенъ институтъ е въ природата. Щомъ се разстрои стомахътъ, той не може да мисли добре. Когато се храниш хубаво, ако си здравъ и умътъ ти е здравъ. Щомъ се разстрои стомахътъ ти - разстройватъ се и гърдитъ, разстройва се и човѣшкиятъ мозъкъ. Когато говоримъ за яденето, то е нормално. Когато човѣкъ яде повече, отколкото трѣбва, то е болезнено състояние. И когато човѣкъ яде по-малко, отколкото трѣбва, и то е болезнено състояние. Две болезнени състояния има, ако А яде повече и ако В яде по-малко. Следователно - А и В ставатъ ортаци*. Като станатъ ортаци тогава, ако А има слуги - не иска да ядатъ повече, много разности има въ яденето. Слугитъ не ядатъ повече, понеже той знае, че който яде по-малко - не може да работи. Иска неговиятъ слуга да яде повече, че повече да работи. Туй е въ едно семейство. Нѣкой пжтъ господарката вижда, че слугитъ ядатъ повече, понеже тя яде повече. Нѣкой пжтъ тя е щедра. Щедри сж богатитъ хора, но не много. Щедри сж, но следъ като са яли туй, което е останало, (за) да не го хвърлятъ на кучетата - даватъ го на беднитъ. Щедриятъ човѣкъ е този, който отгѣля отъ най-хубавото, което има въ себе си и половината ще отгѣли (и) ще даде на другитъ. Той е щедъръ човѣкъ, понеже отъ своето си отгѣля. Онзи, (който) следъ като се (е) наялъ казва: "Хайде това, което е останало, да го дамъ на другитъ за Господа" - то е мнуй.

Та казвамъ: Човѣкъ трѣбва да се изучава, да се види кои сж положителнитъ черти и кои сж отрицателнитъ черти. За-

щото има два вида черти - отрицателни и положителни. Когато човекът е много положителен, той става неспособен, неустойчив. Ако човекът е гениален - е хубаво, но когато той не разсъждава, не устоява - ще се зародят големи противоречия.

Миналата година, мисля, минават през един мост един полковник, един подполковник, един майор и още други офицери. Шофьорът казва: "Господин полковник, този мост не е здрав". Той казва: "Азъ заповѣдвамъ да минемъ". Заповѣдва, но пострагватъ. Когато не разбирашъ, ще слушашъ шофьора. Не може да се мине. Не само човекът, но и животните иматъ развито това чувство. Ако прекарате един конь по един мостъ, щомъ си тури крака и той вече знае ще може ли мостътъ да издържи или не. Ако не може да го издържи, спре се конътъ. Да кажемъ, ако пътувате на конь и мостътъ е покритъ съ вода, остави коня свободно: ако той върви - ще минете, ако се спре - не го карай. Ако го населишъ - ти и конътъ ще отидете заедно. Ако си съ каруца - върни каруцата назадъ. Ако самъ потегли въ водата - ще излезе. Още отъ началото конътъ знае. Слонътъ, още като тури крака си на един мостъ, знае дали ще го издържи. Казвамъ: Тамъ, дето слонътъ минава - мини и ти. Тамъ, дето мишките минаватъ - не минавай. Ако мишките минаватъ по един мостъ - не разчитай на тяхъ. Не разчитай на хора, които не разсъждаватъ. Пъкой ще ти говори за пѣца, които не разбира. Не минавай по този пътъ.

Сега трѣбва да имате едно понятие за добро, за истина. Вие не може да имате един добре организиран организъмъ, ако не се основавате на любовта. Любовта е въ свѣта, която дава топлина и развива чувствата. Чувствата сж една сила въ свѣта. Знанието носи свѣтлина въ себе си. Понеже живѣете въ един свѣтъ и безъ свѣтлина не можете да живѣете, свѣтлината, пък и топлината, е необходима. Значи, когато говоримъ за любовта, ще подразбираме Божествената топлина, която дава потокъ на живота. Когато говоримъ за Божественото знание, разбираме Божествената мъдростъ, която дава широчина на това растение. Когато говоримъ за истината, разбираме

за ония сили, които работят отвътре и организиратъ. Казватъ: "Защо ще обичаме?" - За да живѣешъ, ти трѣбва да имашъ любовта въ най-малкия размѣръ, трѣбва да обичашъ. Нѣма сжщество, което да не обича. Но ние считаме (за) безлюбие (тогава), когато хванешъ една kokoшка и тя се моли да живѣе, (а) ти казвашъ: "Азъ трѣбва да живѣя и ти трѣбва да станешъ моя жертва". Но ти се заблуждавашъ. Ти, като ядешъ kokoшката, нѣма да живѣешъ. Ти, преди да изядешъ тази kokoшка, живѣеше. Отъ въздуха ти живѣешъ, друга храна има за тебе. Kokoшкитѣ не сж създадени за тебе. Тѣ сж постоянна храна, която хората отпосле сж се научили да ядатъ. Тогава, ако много обичашъ да ядешъ kokoшки, ще си създадешъ въ себе единъ характеръ, ще обичашъ да ровишъ. Ако искашъ да станешъ корреспондентъ - яжъ kokoше месо, (за) да се ровишъ въ чужди работи. Въ всѣки казанъ - или мерудия, или соль, или пиперъ да станешъ.

Добре е човѣкъ да бжде любознателенъ. Трѣбва да се изучаватъ човѣшкитѣ добродетели. Трѣбва да изучавашъ хората, да се интересуваешъ отъ тѣхния умъ - може да се ползувашъ. Като изучавашъ хората, интересувай се отъ тѣхната душа или отъ тѣхнитѣ чувства - ти се ползувашъ. Като изучавашъ човѣшкото - ти се ползувашъ, изучавашъ вече силитѣ на човѣка. Щомъ изучавашъ отрицателната страна на човѣка - ти нищо не се ползувашъ, но губишъ. Човѣкъ трѣбва да бжде мждрецъ съ високи науки, за да може да се ползува отъ отрицателнитѣ страни на човѣка. Какво ще се ползувашъ отъ единъ човѣкъ, който е мързеливъ. Знаете ли кой е образуваль мързела въ свѣта? - Генциалнитѣ хора. Ами знаете ли кой е образуваль сръдната въ свѣта? - Талантливитѣ хора. А пъкъ обикновенитѣ хора грѣшатъ. Талантливитѣ се сръдятъ, а генциалнитѣ - мързеливи ставатъ. То е отрицателната страна. Когато обикновениятъ човѣкъ е отрицателенъ, той грѣши, не му мисли. Погрѣшки - колкото искашъ. Той ще работи туй, което не му трѣбва. Кога талантливиятъ трѣбва да се сръди? - Талантливитѣ хора много се сръдятъ и иматъ право да се сръдятъ. Запримѣръ: Ако единъ

музикантъ е талантливъ, или единъ художникъ е талантливъ, ако нѣкой не вземе вѣренъ тонъ, туй (не) го радва. Ако е писателъ и види нѣкъде нѣкоя запетая, се сърди, тури му една линия. То е харчене (на) енергия напразно. Достатъчно е капелмайсторътъ да го погледне умилно, да му даде единъ лобовенъ погледъ (и) онзи музикантъ, който е събркалъ - знае да поправи тона. А той ще се навъси. Навъсването е вече изразходване на голѣма енергия. Другъ свие мускулитъ си, маха съ рѣжа. Въ невидимия свѣтъ пишатъ, че той губи сила напразно. Сега нѣкой пѣтъ азъ гледамъ - тукъ сте талантливи. И вежди свивате и движения правите. Не е лошо да правите, но се харчи много енергия. Но възможностъ - съ най-малко Божествена енергия една погрѣшка да се изправи.

Казвамъ: Но нѣкой пѣтъ трѣбва да се пазите. Има една голѣма опасностъ въ ученицитъ, даже опасностъ има за учителитъ, за когото и да е има опасностъ. Хората, като дойдатъ при васъ, разположенето, което иматъ, ви го предаватъ. Едини човѣкъ, който обича да се сърди, отице при другъ и му повляе и той почва да се сърди. Ако се запознаешъ съ единъ човѣкъ, който има тихъ и спокоенъ характеръ, ти вземашъ неговия характеръ. Като срещнешъ нѣкой, който е спривавъ, дигне знамето, ходи (и) казва: "Азъ съмъ откровенъ". Добре, но откровеността не поправя грѣшкитъ. Какъ ще поправите единъ затворенъ човѣкъ? Затворенитъ хора психологически - тѣ сж скрити въ себе си. Има хора скрити - не искатъ да знаятъ плановетъ имъ. Той не е потаенъ като мждрецъ, но има известни планове, които държи тайни, докато постигне целта. Като постигне целта, той се извисява. Нѣкой пѣтъ и децата сж затворени. Турятъ едно корито, подпрѣно на една малка клечка, свързана съ едно вѣженце. Скрили се нѣкъде, турили малко жипце подъ коритото и гледатъ. Птиченцата дойдатъ и като влѣзатъ подъ коритото, тѣ дръпнатъ вѣрвичката и затворятъ птиченцата. Но мислите ли, че човѣкъ, който ви прави една услуга, той е добъръ човѣкъ? - Може да ви захлупи подъ коритото си. Азъ да хвърля храна, но да нѣма корито. Щомъ птичкитъ

влѣзатъ въ коритото, казватъ децата: "Кой ви позволи да влѣзете?" Туй корито е турено само за даровитиѣ. Понеже безъ позволение сж влѣзли, ще ги осждятъ на смъртно наказание.

Казвамъ: Въ сегашния животъ хората остаряватъ, понеже безразборно харчатъ своята енергия. Богатиятъ тича, за да забогатѣе. Той остарява, заради богатството. Учениятъ тича, (за) да стане ученъ. И той остарява, заради учението. Религиозниятъ тича за религията. И той остарява, заради религията. Всички тичатъ и всички остаряватъ. Учението има за целъ да ни научи да харчимъ най-малка енергия, за да бждемъ млади. Сега не съмъ и противъ това, може хората да се сърдятъ. Ти нѣкога въ срѣдята кипнешъ. Наблюдавайте себе си, че когато кипвате - ти не може да се въздржашъ. Това е едно болезнено състояние. Забелязалъ съмъ мнозина отъ васъ да кипвате за малки работи. Казалъ нѣкой нѣкоя дума по вашъ адресъ и четири реда съзвизи потекли отъ очитѣ ви. Казвате: "Времето се развалило". Не се е развалило времето. Провѣтрение става. Въ Божествената кжца вѣтърътъ се движи. Казва: "Студено станало". Хладина влѣзла. Нѣкои хора вече сж се изпотили и молятъ за хладина. Това не е студъ. За нѣкой човѣкъ този студъ е приятно разположение. Хората въ студено време сж добри. Тури спривавия на 35 градуса студъ - стегне се, вече започва да мисли. Хичъ не се сърди. Казвамъ: Студеното време прави хората умни, сдржани, да мислятъ. Въ топлото време може да иждивишъ* повече енергия, отколкото въ студеното време. Казвамъ: Въ студа умътъ работи, въ топлината сърцето работи. И тогава свѣтлината и топлината се урегулиратъ съ волята. Човѣшката воля работи, за да урегулира отношението на топлината и свѣтлината. Тогава ще се прояви твоята воля. Ще изберешъ тождозъ топлина, колкото е по трѣбно или ще опредѣлишъ какъвъ ходъ ще дадешъ на топлината. Топлината има отношение на чувствата. Значи, когато едно чувство е по-топло, отколкото трѣбва, то е пакъ неестествено. Когато едно чувство е по-студено, отколкото трѣбва, то е пакъ неестествено. На туй чувство ще дадешъ такава топлина и такава външ-

на краска, каквато е поотрѣбна. Защото чувствата растатъ, развиватъ се, облагородяватъ се. Всѣка мисль, всѣко чувство, всѣка постѣпка, всичко въ човѣка работи и се развива. И тогава, като гледате онзи гениаленъ човѣкъ - той има особени черти. Талантливиятъ има особени черти и обикновениятъ има особени черти. Светията има особени черти. Но светията зависи отъ качества на свѣтлината, отъ качества на топлината и отъ особената сила. Силата на гениалния човѣкъ е особена, свѣтлината е особена, по-году отъ светията. И на талантливия човѣкъ е особена.

Сега имаме характера на Христа. Христось казва на ученицитѣ си: "Има ли нѣкой ножове?" Казватъ: "Имаме тукъ еднъ ножъ". И най-големиятъ герой Петъръ го взе и тури го, трѣгна да бранятъ Христа. Христось знаеше какво щѣше да стане, но казва: "Нека носятъ, за да се изпълни Писанието". Като дойдоха онѣзи, които искаха да хванатъ Христа, Петъръ рече: "Какво искате, Учителя ли да хванете?" Толкова смѣль, че намѣсто да го удари по главата, отрѣза ухото. Христось разбра и каза: "Петре, ти не знаешъ да воювашъ. Тия хора знаятъ по-добре да воюватъ. Тури ножа въ ножницата, защото не сме ние хора за война". Взе, че залепи ухото на онзи. Петъръ тури ножа въ ножницата за друго време. Хубаво, умниятъ човѣкъ съ ножъ ли трѣбба да воюва? Но има и умствени оржжия. Духовниятъ човѣкъ съ оржжие воюва ли? - Духовниятъ съ топлината да воюва. Силниятъ - съ истината да воюва, съ сила трѣбба да воюва. Който не знае да воюва съ свѣтлината, съ топлината и съ силата да воюва - той воюва съ тояга. Има една поговорка, дето казва, че тоягата е излѣзла отъ рая. То е онова буквалното тълкувание - едно много лошо тълкувание. Какъ ще биешь човѣкама душа? Единицата е тояга. Тя е разумността. Детето ще научишь да познава, че има еднъ Богъ, на който трѣбба да се подчиняватъ. Ще събудишь съзнанието му. После то трѣбба да се научи да обича този - Единица, и на него трѣбба да му служи. Туй значи наказание. Да накажешъ едно дете - трѣбба да го поучишь. Сега, когато не могатъ да го поучатъ - биятъ го.

Ако съ бой работата ставаше, говедата трѣбваше да бждатъ философи. Колкото сж бити, бити - какво сж придобили? - Нищо. После отъ едно нѣщо се пазете. Казвате: "Трѣбва да се каже". Ако Господь те е пратиль - ти знаешъ, вече имашъ една опитность. Ако не знаешъ - не говори. Ако си на нѣкој концертъ - не си давай мнението, слушай. Ако си въ нѣкој театръ - пакъ слушай, не си давай мнението. Той, авторътъ, мислиль и написалъ една драма или една трагедия. Може нѣщо да не харесашъ, тогава ти направи друга. Направи една драма, една трагедия, дай ги и вижъ какъ хората ще се произнесатъ. Хората винаги обичатъ нѣща, които имъ прилъгатъ, които имъ допадатъ. Да кажемъ, ако на една драма вие ѝ дадете духовенъ характеръ или, ако на единъ крадецъ му дадете религиозенъ характеръ - ще станатъ ли хората религиозни? - Нѣма да станатъ. Човѣкъ може да е религиозенъ и пакъ да краде. Религиозностьта не поправя човѣка въ кражбата. Кражбата е написана горе на главата. Трѣбва знание да имашъ. Казва: "Всичко е на Господа, азъ имамъ право". Понеже всичко е на Господа, и кжщата е на Господа - може да отидешъ въ нѣкоя кжща. Но това е буквално разбираше. Всичко е на Господа, но тебе Господь те е пратиль не въ всичкия свѣтъ, тебе ти е далъ едно мѣсто. Трѣбва да бждеши на мѣстото си. Може да те е пратиль на Луната, или на Земята, или на Юпитеръ, на Марсъ. Ще вървиши споредъ своя пжть. Нѣма да се мѣсиши въ пжтя на другитъ хора. Запримѣрь: Васъ какво ви интересува какво става на месечината? Има време, когато религиознитъ хора се нуждаятъ отъ месечината. Ако нѣкој иска да стане религиозенъ, трѣбва да излиза вечерно време и да гледа месечината въ всичкитъ фази, да я обикне и тогава човѣкъ може да стане религиозенъ. Човѣкъ, който иска да има животъ въ себе си, да има едно отлично тѣло, да бжде радостенъ и весель, толпина да има - непременно трѣбва да излиза и да обръща внимание на слънцето. Като изгрѣва - да го следи и после да го следи. Не всѣкога да го гледа, но ще се ползува отъ енергията му. Онзи, който се ползува повече отъ енергията на слънцето, той е съ топла кръвь. Онзи, който се ползу-

ва повече отъ свѣтлината на луната, е студенокрѣвенъ, хладенъ е. Сега буквално, ако разбирате нѣщата, какъ ще го разберете? Въ умствено отношение луната дава едно спокойствие да разсъждавашъ, а слънцето дава енергия. При слънчевата енергия не може да бждешъ, както при енергията на луната. И тѣзи хора, които сж топлокрѣвни, този центъръ, отъ който излиза топлината на живота - то е слънцето. Тамъ, гето излиза силата за човѣшкия умъ - то е месечината. Месечината е създадена, за да регулира човѣшкитѣ умове за лошитѣ послѣдствия, които има. Та казватъ, че луната ще потъмнѣе и слънцето нѣма да дава свѣтлината си. Щомъ се говори, че луната ще потъмнѣе - разбира се, че всички религии ще потъмнѣятъ, нѣма да вѣрватъ хората. Слънцето нѣма да дава свѣтлина - значи държавенъ порядъкъ нѣма да има. Когато човѣкъ не се подчинява, ще има слабо тѣло. Стариятъ човѣкъ, който обръща повече внимание на луната, губи силата си. Старитѣ хора, щомъ започнатъ да остаряватъ, обрънатъ ума назадъ. Щомъ човѣкъ обърне ума назадъ, започва да разгледа миналото - вече старостъта е турила крака. Казва: "Не е време сега". Едно време какъ сме живѣли? Въ времето на Христа какъ сж живѣли? Какъ трѣбва да се живѣе? Едно време какъ живѣхте? Едно време човѣкъ, като учи, както Христосъ учи, разпнаха го на кръстъ. Сегашнитѣ християни, ако не учить, както те учать - какво ще стане? - Сегашнитѣ християни веднага ще те изгонять (и ще) казватъ: "Този човѣкъ не е заради насъ".

Въ свѣта, въ който сжществуваме, всичко Богъ е създалъ. Богъ съгласенъ ли бѣше съ постѣлката на евреитѣ? - Не бѣше съгласенъ. Господъ съгласенъ ли е съ сегашнитѣ хора? - Не е съгласенъ. Защото религията е школа за възпитанието на човѣшкото сърдце. Свѣтскиятъ животъ на хората е едно възпитание на човѣшкия умъ. Ако остане на съвременнитѣ хора, тѣ ще се отгадатъ само на чувствата да съзерцаватъ само Господа. Какъ ще съзерцавашъ този Господъ? Писанието казва: "Господъ толкозъ възлюби свѣта, че даде своя синъ въ жертва". А ние считаме, че свѣтътъ не е намѣсто. Богъ толкозъ го обича, че

прати своя синь да го научи, да го спаси, да го научи какъ да мисли, да тури мисълъта въ правата посока. Свѣта Богъ го учи, възпитава ума да работятъ добре. Въ религиозните хора възпитава чувствата въ тѣхъ. Свѣтскитъ хора излизатъ вѣнъ отъ себе си. Религиозните хора сж влѣзали много въ себе си. Религиозните хора за себе си мислятъ. Нѣкой пжтъ единъ религиозенъ човѣкъ трѣбва да го учишь да живѣе за ближните си. Той казва, че живѣе за ближните си. Имаше единъ евангелски проповѣдникъ, който казваше на подигравка: "Когато хората си уреждаха работитъ, азъ пасѣхъ магарето на владиката". Подразбира (се), че когато хората си уреждаха работитъ, той проповѣдвалъ на хората - пасѣлъ магарето на владиката. Като пасешъ магарето, какво ще добиешь? Магарето ти нѣма какво да пасешъ. Знаете (ли) какво постигна този проповѣдникъ после? - Най-после той се самоуби. Много способенъ човѣкъ, даровитъ, и най-после искаше да си уреди живота, напусна проповѣдничеството и стана търговецъ да спечели повече. Започна търговия и се самоуби. Има и други подобни случаи. Въ спиритизма*, като се занимаватъ съ духовния свѣтъ - горѣга имъ и най-после казватъ: "Да си поживѣемъ". То сж крайности. Свѣтскитъ хора навѣтъкжде иматъ прозорци. Религиозните хора иматъ само отгоре прозорци, къмъ Господа. Тѣ сж като художниците - за да могатъ да рисувать, наоколо нѣматъ прозорци, но отгоре (иматъ). Азъ казвамъ: Какъ е направено небето? - Небето е направено (така), че отвѣтъкжде има прозорци - отгоре и отстрани, отвѣтъкжде. То е истинскиятъ животъ. Отдолу вече прозорци не можемъ да туримъ. Но въ духовния животъ подѣтъ, на който ще живѣемъ, ще бжде прозраченъ - нагоре, надолу, навѣтъкжде ще виждаме. Като погледнешъ надолу, нагоре, настрани - ще виждашъ.

Толстой сънувалъ единъ сънъ. Сънувалъ, че спи на едно легло, но не му е приятно. Като започналъ да рови, да види на какво легло лежи, заслужава ли той да лежи на такова легло - започналъ да се мърда. Като се мърдалъ вижда, че пада една пржчка, после пада друга. Той продължава да се мърда, за да види какъ падатъ. Най-после остана една пржчка на кръста му

и чува единъ гласъ му казва: "Не се мърдай". Той спрѣлъ да мърда и като поглежда - видѣлъ, че отголу подъ леглото му има една пропастъ. Той седи на леглото надъ пропастъта. Ако се мръдне - ще падне и тази пръчка, дето го държи и хайде долу въ пропастъта. Той оглежда и гледа една стѣлба. Казва: "Не гледай надолу, но нагоре".

Ние съ нашето мърдане въ свѣта влошаваме положението. Ние сме недоволни отъ това, което Богъ ни дава. Ще започнатъ да падатъ пръчките подъ насъ. Всѣки човѣкъ трѣбва да се държи за Божията Любовь, за Божията Мъдростъ и за Божията Истина. Тогава, както намѣримъ живота, така ще го изучаваме. Сега васъ ви е приятно, като се срецнете, защото всички сте разнообразни, нѣма еднообразие, различавате се. Между васъ има търкане. Не е лошо. Дойде единъ положителенъ, дойде и другъ - и той е положителенъ, трети - и той положителенъ. Тѣ сж единъ кръгъ. Дойдатъ и други трима, но тѣ сж отрицателни. То тогава ще съединимъ единъ положителенъ съ единъ отрицателенъ. Сега азъ говоря за онова отрицателно въ васъ, което се държи

на миналото, което сте придобили. То не е само ваше, така сж живѣли редъ поколения. Тѣ ни влияятъ. Сега какъ ще се справимъ съ тѣхното влияние? Дотолкозъ, доколкото по-дълго може да задържимъ една добродетель въ насъ да се упражнява - то ние сме господари. Дотолкозъ, доколкото можешъ да изправишъ единъ недѣлъ на миналитѣ поколения - ти си туй, което работишъ. Ако не може да задържишъ своята добродетель по-дълго време и, ако не може да поправишъ своитѣ погрѣшки по-дълго - ти си слабъ човѣкъ, ти не разбирашъ. Сега ти предстои работа. Имашъ едно хубаво чувство, да го задържишъ по-дълго време за тебе. То е сегашниятъ животъ. За да можешъ да го задържишъ, ти трѣбва да развивашъ вътрата си. Искашъ да знаешъ Господъ кжде е. За мене не е важно кжде е Господъ. Да допуснемъ, че азъ съмъ въ тъмнина. Казвамъ: "Господи, малко

свѣтлинка". -Свѣтлината дойде. Азъ не се интересувамъ откъде дойде. Но, като помисля за Господа, свѣтлината иде. Трѣбва ми малко топлина и топлината дойде. Не специално отъ нѣкоя соба*, но смѣни се времето, цѣлото време се смѣни. Значи Господъ присъствува. Сега ние грѣшимъ и искаме специфично да турим. Ние туряме на Него единъ характеръ, който Той го нѣма. То е човѣшки характеръ. Той, като се помолилъ, послушал Го. Ако азъ се моля съобразно съ волята Му - служба, но ако не се моля съобразно волята Му - ни гласъ, ни слушание. Апостолъ Павелъ нѣмаше ли вѣра? Колко пжти го биха? -Биха го петъ пжти по 39. Казва:"Братя, съ много мжченици ще влѣземъ въ Царството Божие".

Сега да ви опредѣля какво е мжчението. За мене мжчението е движение надолу. Научно да се обясни. Мжчението е за дявола - М↓, трудътъ е за човѣка - Т↑. Щомъ кажешъ:"Азъ се мжча" - вече дяволътъ е въ тебе. Той е влѣзалъ въ тебе и отива надолу. Ти ще се мжчишъ. Какво трѣбва да правишъ, за да се освободишъ отъ мжчението? -Трѣбва да напуснешъ дявола. Трудътъ е движение нагоре. Горната черта на Т-то - то е пробиване на тази плоскостъ, както растението израства. За предпочитание е трудътъ предъ мжчението. Мжчението е движение надолу, трудътъ е движение нагоре. Работата е идеалното вече. Христосъ казва:"Отецъ ми работи и азъ работя". Работата започва съ любовта. Ще се свѣржешъ съ любовта и ще работишъ. Вѣтко нѣщо, което започвашъ съ любовъ, ще свѣршивашъ съ любовъ. Да кажемъ единъ художникъ започва една идея да рисува. Започва съ любовъ, доволенъ е. Той е работилъ. Художникътъ, нарисувалъ една картина, че не е доволенъ отъ картината си - то е трудъ. Щомъ съдира картината си - то е мжчение. Въ музиката е сжщото. Щомъ започнешъ да свиришъ или да пѣешъ, съ любовъ започвай. Като свѣршишъ свиренето, пакъ си доволенъ - то е работа. Ако добре си започналъ и после си недоволенъ - то е трудъ. А пъкъ, ако кажешъ:"Тази работа ще взема да я строша" - то е мжчение. Щомъ искашъ да напуснешъ религията - то е мжчение. Въ религията има вече мжчение -

(като) излизаш отъ религията. Че въ свѣта живѣятъ съ мъчение. Че въ свѣта хората се самоубиватъ, обезсмисля се животътъ имъ. Но и въ свѣта да сте, дето и да сте - всѣко нѣщо да го започнете съ любовъ и да го свършите съ любовъ. Да започнете всѣко нѣщо съ знание и да го свършите съ знание. Да започнешъ всѣко нѣщо съ истина и да го свършишъ съ свобода. То е Божественото. И въ началото и въ края да е любовта. Въ началото знанието и въ края знанието - да придобиешъ малко. Единъ художникъ, който започва съ свобода да рисува една картина - за себе си е полезенъ, той рисува добре. Нѣкои казватъ, че е даровитъ. Казвамъ: Всинца сте даровити хора. Споредъ онова, което азъ зная, всичкитъ хора сж еднакво одарени. Всички хора, които сж излѣзли отъ Бога, сж приели дарбата. Нѣкои сж станали по-известни - тѣ сж работили повече. Други не сж работили, следствие на това тѣ сж занемарили богатата. Тогавъ ходимъ да търсимъ нѣкой да ни помага тукъ и тамъ. Щомъ дойдемъ до разбирането - да потърсимъ това, което Богъ е вложилъ въ насъ. Ти може да имашъ една отлична паметъ, ти може да имашъ едно отлично музикално чувство, ти може да имашъ едно чувство къмъ изкуствата. Въ много направления може да се проявишъ. Когато правилно проявявашъ чувствата - ти се разширявашъ, нищо не те спъва, работа има. Щомъ чувствувашъ, че нѣщо те спъва - отклонилъ си се нѣкъде. Не мислете, че тия - талантливитъ, гениалнитъ хора, наготово имъ сж дадени дарбитъ. Тѣ преди всѣкове сж работили. Дошълъ този човѣкъ - работи. То е било трудъ и постоянство.

Сега азъ бѣхъ на еднъ концертъ на една млада ученичка, която даде еднъ концертъ. Първата частъ бѣше клавиръ на пиано, втората частъ бѣше на цигулка. Доста мъчни работи свири. Преди години бѣхъ слушалъ това момиче, тукъ въ салона свири. Сега е направила грамаденъ прогресъ. И реложанис трѣбва, трѣбва работа. Въ какво седи таланта? Тя е ученичка въ пети класъ и е една отъ първитъ ученички въ гимназията, следва и въ Музикалната Академия. Научава и пиано, и цигулка, изучава три-четири езика и навсѣкъде е първа ученичка. Де намира време? -

Умът ѝ е концентриранъ, че не е разсѣяна. Концентрирана е, като свирѣ. Всичко, каквото го свирѣ, го свирѣ наизустъ. Изпълнение има. Има още да развива. Казвамъ: Постоянство има, едно самообладание. Пѣкой ще каже: "Господь да ми даде". Какъ на нея даде така? Всичко е дадено, но трѣбва време да изживишъ *. Казвамъ: Благословението, което Богъ далъ на гениалния, ако той не работи, той става баца на мързела. Мързелътъ се е родилъ отъ гениитъ въ свѣта. Талантливитъ хора, тѣ трѣсятъ погрѣшкитъ на всичкитъ, критици сж. Пѣкъ обикновенитъ, като не мислятъ много, се раждатъ погрѣшкитъ. Тогава обикновенитъ, като сж умни - работятъ добре, талантливитъ изпълняватъ добре и гениалнитъ създаватъ добре. Гениятъ създава, талантътъ изпълнява, а пѣкъ обикновенитъ работятъ. Та споредъ тази теория всѣки човѣкъ се състои отъ обикновець, талантливъ и гениалень. Тѣлото е обикновениятъ, сърдцето е талантливо, а умътъ е гениалень. Следователно, ако ти не разбирашъ законитъ на сърдцето - това е талантътъ въ тебе и, ако не разбирашъ законитъ на гениалния - ти не разбирашъ себе си. Имаме една задача за бждеще: Да станемъ слуги на обикновенитъ хора - на тѣлото, да станемъ слуги на талантливитъ и да станемъ слуги на гениалнитъ. Казва Христосъ: "Не дойдохъ да ми послужатъ, но да послужи". Кой е по-горе: който служи или комуто служатъ? - Онзи, който служи, е по-горе.

Тогава въ всѣки човѣкъ зачитайте Божественото. Азъ съмъ забелязалъ: често пжти нѣкое дете, (като го) питамъ: "Какъ ще стане тази работа, какъ да я направимъ?", казва: "Ти нали знаешъ". Азъ въ туй дете чета писмото на Бога. Като дойда при него, азъ въ туй дете питамъ Господа въ него (и) казвамъ: "Господи, какъ да стане тази работа?" Като дойде да постжли съ детето, като съ дете, вземамъ друго положение. Сега, като дойдете при единъ човѣкъ, ще му дадете уважение и почитание, понеже Господь е въ него. Като човѣкъ ще го поставишъ наравно съ себе си. И той, като погледне Господа, който живѣе въ тебе, нека се учи. Вие, като останете като хора, приказватъ наравно съ него. Искате да знаете кой е по-силенъ. Ще си

премърите силитѣ. Ще се хванете. Единиятъ казва: "Азъ съмъ по-силенъ". Като се хванатъ да се борятъ децата - това дете, което надвие другото, е по-силно. Битото казва: "Ти си по-силно отъ мене". То е по човѣцики. Щомъ човѣкъ е по-уменъ отъ мене - работилъ е. И азъ ще работя. Но въ всѣки единъ човѣкъ има по едно Божествено начало. Ако го турите правилно, то ще образува една вътрешна връзка или взаимно почитание. Вие ще кажете: "Мене това не ме интересува". Въ новото учение, въ новата епоха искатъ да имате уважение и дочитание къмъ другитѣ. Ще почиташъ Божественото въ човѣка. Ти уважавашиъ, заради Божественото. Тебе те уважаваатъ, заради Божественото. Тази е една погрѣшка, която всички трѣбва да изправиме.

Азъ имамъ нѣкоя пжтъ мжчнотици. Но тѣзи мжчнотици се гължатъ на друго. Дойде нѣкоя високопоставена дама, нѣкоя министерска дама. Тѣзи, високопоставенитѣ, иматъ желание да имъ услужа. Дойдатъ нѣкои по-прости хора. Като дойдатъ тѣзи, по-проститѣ, азъ и къмъ тѣхъ имамъ едно почитание, както и къмъ високопоставенитѣ. Едната е хубаво облѣчена, другата не е хубаво облѣчена - безъ разлика. Онова Божественото, което е въ човѣка, на него услужвамъ. Азъ услужвамъ на хората, заради Господа, който живѣе въ тѣхъ. Виждамъ: човѣкъ не е работилъ - не е живѣлъ хубаво. Като го изследвамъ - Божественото е много повече. Но съмъ срѣщалъ деца, които да разрешаватъ философски въпроси. Веднажъ ми дадоха едно цвѣте. Понеже азъ не обичамъ кжсани цвѣтия, на едно малко момиче давамъ това цвѣте. "А, казва, това цвѣте азъ не може да го нося. Имамъ голѣма кака, тя може да го носи". Философски разреши въпроса. Казва: "На това цвѣте азъ животъ не мога да дамъ. Кака може да (му) даде животъ". Казвамъ: Правилно разреши въпроса.

Та казвамъ: Най-гениалнитѣ хора на земята, като идатъ въ Божествения свѣтъ, тѣ сж тамъ деца обикновени. Гениалнитѣ на земята - тѣ сж обикновенитѣ хора на Божествения свѣтъ. Обикновенитѣ хора на Божествения свѣтъ, мукъ като

дойдатъ, сж гениални. Ти си мислишь, че си на земята гениаленъ. Камо идешъ въ Божественния свѣтъ, ти си едва обикновенъ човѣкъ. Искамъ сега въ васъ да събудя онова чувство на справедливостъ. Чувствувамъ нѣкой пжтъ нѣкой дойде, че е много скроменъ. При скромността хората иматъ единъ вътрешенъ страхъ, какво азъ ще кажа за тѣхния характеръ. Нищо нѣма да кажа. Какво ще кажа за една картина на единъ художникъ. Картината не показва художника. На единъ художникъ виждамъ картината. Нѣкои художници иматъ слабостъ - не могатъ да рисуватъ очитѣ, нѣкой пжтъ не могатъ да рисуватъ носовѣтъ. Тия способности не сж развити. Нѣкой работи - много хубаво направени, но дойде до очитѣ - има нѣщо въ очитѣ, което липсва. Много мжчно е да се нарисува едно око, да туришь фокусъ на свѣтлината. Камо нарисувашъ тази картина, така поставишь окото на фокуса, (че) тази картина те гледа, дето и да вървишь. Знаешъ (ли), колко мжчно е да се намѣри фокуса?

Пазете се отъ следното: Въ духовния свѣтъ има единъ законъ, който казва: "Щомъ мислишь, че знаешъ - ти си пълно шише". Всички сжщества минаватъ и заминаватъ. (Че) ти си натоваренъ повече, никой не обръща внимание. Щомъ си празенъ - чувствувашь, че нѣмашъ нѣщо. Казватъ: "Да ти направя една услуга". Та казвамъ: Щомъ помислите, че вие вече нѣма какво да достигате, че сте достигнали съвършенство - вие вече оставате незабелязани. Духовниятъ свѣтъ не се интересува отъ васъ. Щомъ си станалъ съвършенъ - трѣбва да се интересувашь отъ другитѣ. Господъ казва на съвършенитѣ: "Работа". А ти седишь цѣлъ денъ предъ Господа и му разправяшь. Той не се нуждае да му говоришь, (а) казва: "На работа". Да не съжалявате, когато казвате: "Ние сме невежи". Развайте се, че сте невежи, понеже за туй, вашето невежество, доста напреднали братя има, които ще дойдатъ да ви възпитаватъ.

Сега, камо говоря върху тази тема, азъ не искамъ да оправдавамъ миналото. Миналото само по себе си не може да се изправи. Какъ ще се използва бждещето? Онзи, който разсжждава стапически, той не знае. Казва: "Какъ ще използваме ми-

налото?" Има едно движение отъ бъдещето къмъ миналото. Бъдещето е реално и миналото е реално. Има едно движение на добродетельта, което слиза въ миналото. Ако знаещь какъ да се справишъ съ закона, ти ще мислещъ въ настоящия животъ. Туй Божествено движение, ако знаещь - ти може да използвашъ и миналото и бъдещето. Бъдещето слиза, минава презъ миналото, иде въ тебе. Тогава отъ миналото има друго едно движение, което минава презъ бъдещето и то слиза при тебе. И тия две течения се прекръстосватъ. Едното носи противоречие на миналото, другото носи добродетелитъ на бъдещето. Всичко туй се прекръстосва. Въ момента, въ който ти можещъ да изправишъ погрѣшката си, твоеото съзнание е будно. Въ момента, въ който ти можещъ да използвашъ своитъ добродетели, твоеото съзнание е будно. Оставащъ една своя погрѣшка - поне малко (я) поправи, направи едно усилие. Напи стѣ виждали сегашнитъ професори. Ако искашъ търпеливъ да станешъ, трѣбва да (те) турятъ касиеръ въ банката - да изпрацашъ чекове, изплащашъ марки и да се опнасяшъ добре съ всичкитъ хора. Или пъкъ да си въ нѣкоя гостилница - да иска всѣки отъ тебе, да знаещъ въ даденъ моментъ какъ да постъпишъ, да не купнешъ. Въ тия изпитания се изпитва характерътъ ти. Да кажемъ нѣкой иска отъ тебе една малка услуга. Идва единъ нѣколко пжти и иска да му услужа. Като дойде, се ми приказва, че ималъ жена, която била болна, ималъ четири деца, които ходили въ училище. Понеже е жененъ и жена му с болна, и понеже има деца и децата ходятъ въ училище, трѣбватъ му известни средства. Казвамъ (му): "Това, че жена ти е болна и децата ти ходятъ въ училище, това не е въпросъ да ти помогна. Жена ти е болна, понеже не е живѣла, както Господъ иска. Че децата ти се намиратъ въ трудно положение, нѣмашъ пари - и ти не си живѣлъ, както Господъ иска. Ти си доста даровитъ човѣкъ. Помагамъ ти, защото Господъ живѣе въ тебе. Заради Господа въ жена ти и въ децата ти ти помагамъ. Да не мислишъ, (че) понеже жена ти страда. Не затова ти помагамъ. Петъ пари не давамъ за болестта. Че Господъ е въ твоята жена, да се научи, да ѝ ка-

жешъ за бждеще не трѣбва да е болна. И децата ти, като идатъ въ училище, да учатъ добре. Доста даровити сж. Ако не учатъ, ще направятъ погрѣшка. Ти да не идвашъ да ми разправяшъ, че жена ти е болна и, че децата ти сж въ нужда, но да дойдешъ да ми кажешъ: "Господь ми далъ четири деца, благословилъ ме е. Да ми дадешъ единъ добъръ съветъ какво да правя". Азъ така постъпвамъ.

И на васъ казвамъ: Правете добро, заради Господа. Азъ виждамъ доброто въ жена му, виждамъ хубавата черта, но виждамъ защо е болна. И децата виждамъ защо не сж напредъ, виждамъ и неговата работа защо не е наредъ. Той не е изпълнилъ волята Божия. Казвамъ му: "Слушай, ти обичашъ да пиешъ. Не искамъ да ми кажешъ, че не пиешъ. Ти съзнай въ себе си, че обичашъ да пиешъ, муцкашъ. Ако азъ кажа туй, което не е вѣрно, кажи: "Той не знае". Но съзнай въ себе си. Азъ ти казвамъ истината. Не пий, отъ тебе зависи. Пий вода. Тия пари, дето ги употребявашъ за вино, ще има цѣръ* за жена ти и за децата ти". Той седи и започна да мига. Когато човѣкъ не е готовъ да реши, той мига бързо. Въ движението има единъ споръ между чувствама да каже ли. Мигането показва, че не е решилъ. Когато е решилъ, той остава съ съсредоточенъ погледъ. Като гледа надолу, турцитѣ казватъ: "Който гледа надолу, душа гори". Като кажешъ нѣщо, гледай нагоре. Това значи: Онова, което казвамъ - ще изпълня. Когато решите да изпълните нѣщо предъ Господа, не гледайте на земята. Не бързайте да обещаете. Малко обещайте, но изпълнете го. Трѣбва да имате една опредѣлена мѣрка. Защото най-първо, когато човѣкъ много мига, има много голѣма енергия, (която) загрѣства цѣлитѣ му очи. Щомъ енергията започва да образува едно движение, погледътъ става спокоенъ. По нѣкой пжтъ се безпокоите - енергията изчезва. Спрете се петъ-десетъ минути - ще мине енергията, ще се успокоите вжтрешно, тогава вземете решение.

Първото нѣщо (с) да се научите взаимно да се самоуважавате, заради Господа. Не да уважавате нѣкого за неговото богатство. Тия работи сж хубави, но тѣ сж второстепенни рабо-

ти. Първото нѣщо: по възможност - уважавайте се. То е доста трудна работа. Не е лесно. Ако турите въ действие това, ще имате едно благословение въ съзнанието, че правите нѣщо за Господа. Съзнавате, че Господъ е въ този човѣкъ. Тѣй, както постѣпвашъ, Господъ те оценява и те наблюдава. Христосъ казва: "Да не обиждате тѣзи, малкитѣ, понеже тѣхнитѣ ангели гледатъ лицето на вашия Господъ, Който е на небето". Лицето значи разумния животъ, който е вътре. Туѣ е разумното. Богъ те наблюдава и ти го гледашъ. Тогава, като познавашъ Господа, Той ще ти покаже по кой начинъ да помогнешъ на този човѣкъ, ако иска помощъ. Щомъ между твоя Господъ и неговия Господъ, Който живѣе въ него, се образува връзка, тогава се образува връзка и между васъ. И двамата може да бждете полезни единъ на другъ. Ако туѣ може да го направите, ако Господъ живѣе въ всинца ви, тогава работитѣ спорятъ. Всички съзнаватъ. Христосъ казва: "Ти, когато речешъ да се молишъ, влѣзъ въ скрината си стая да се помолитъ Отцу твоему, затвори се и помоли се тайно. Да не те виждатъ другитѣ, като се молишъ". Туѣ е въ тритѣ свѣта на затворено. Но и въ другия стихъ, който казва: "Така да просвѣтнатъ вашитѣ дѣла предъ человетитѣ, че като ги видятъ, да прославятъ Отца Бога".

Този, който е начерталъ отворената фигура, той е свършилъ молитвата си и каквото има наредено е за градежъ. Туѣ не го знаехте досега. Вие правилно сте разрешили. Другъ е затворенъ. Трети казва: "Съ любовъ да се молишъ". /червенъ боядисанъ кубъ/.

Сега много мжно е да се освободите отъ своя личенъ egoизъмъ. Нѣкой нѣтъ мислите, ако дойде да служите на Бога, че не му е времсто, човѣкъ остарява. Значи въ човѣка има единъ старъ мърморко, не го слушайте. Писанието казва: "Стариятъ човѣкъ, той е недоволенъ отъ новия човѣкъ". Едновременно миналото, бждещето и настоящето ще ги съединишъ и тогава ще се подмладишъ. Човѣкъ, който не може да примири младия съ стария, той остарява. Онзи, който примирява младия съ стария, той се подмладява. Когато научишъ и младия и стария да

работятъ, ти си въ Божествения свѣтъ. То е най-идеалното. Като остарява човѣкъ, казва: "Мене това не ме интересува". Яденето не го интересува. Азъ бихъ желалъ да има здравъ стомахъ, че тогава да каже, че яденето не го интересува. Сега стомахътъ се затворилъ, нищо не му дава, казва: "Не ме интересува яденето". Казватъ: "Да нѣмате никакви изкушения". Като имашъ изкушения, да ги преодолѣши, то е човѣкътъ. Като нѣмашъ изкушения, тогава всѣки ангелъ може да бжде. Затуй казвамъ: Онзи ангелъ, който падналъ и се издигналъ, седи по-високо отъ онзи, който никога не е падалъ. Не бойте се отъ погрѣшкитъ. Погрѣшкитъ сж направени. Погрѣшкитъ на миналото - тѣ създаватъ сегашнитъ условия. Невъзможното за човѣка е възможно за Бога. Тамъ, гдето човѣкъ не е билъ въ състояние да работи, Богъ иде на негова помощъ. И Писанието казва: "Апостолъ Павелъ, като се моли три пѣти за единъ свой неджъ, който имаше, Господъ му казва: "Достатъчна ти е моята благодать, понеже моята сила се показва въ твоята немощъ. Онова, което ти не можешъ да направиши, азъ ще го направя". Казва още: "Потърсете ме въ деня скърбень. Потърсете ме въ день, когато всичкитъ ви работи сж объркани - ще познаете, че Богъ работи". Казвамъ: На всица ви сега пожелавамъ да имате съзнание, че Господъ съ Духа си живѣе въ васъ. Да виждате, че Господъ не само въ васъ живѣе, но живѣе и въ другитъ. За този Господъ ще имате уважение, тѣй както себе си уважавате. То е много хубаво, понеже Господъ е въ васъ. Тѣй да го уважавате и въ другитъ хора. Да виждате Господа въ другитъ. Макарь, че има погрѣшки, нищо не значи. Детето прави много погрѣшки, но не отъ желание, но естеството на човѣка е таково. Туѣ дете е съ тия неджзи, но майката вижда хубавото. Хубавото, което за бждеще ще дойде. Сегашнитъ погрѣшки ще ги оставимъ настрана. Тогава ще се родятъ по-хубави отношения и може да работимъ. Музиканти ще има, художници ще има, инженери, всичкитъ изкуства - всичко като по вода ще тръгне. Нѣма да има нѣщо невъзможно въ свѣта. За такъвъ единъ опитъ нась ни трѣбватъ 25 години най-малко. За да приложите тази лекция,

която ви говоря, трѣбватъ 25 години. Толкозъ е взело на мене - 25 години. Всѣки, каквито желаня има въ себе си, каквито мисли имате, които въ живота си да ги реализирате. Да се научи човѣкъ да обича хората - то е разрешението на въпроса. Като видишъ човѣка, да видишъ нѣкоя хубава черта. Азъ за мене си пазя едно правило: Като видя човѣка, най-първо да видя хубавото, да видя доброто въ него. Другото после изпѣква. Като срещна нѣкого, искамъ да видя хубавото, после изпѣкватъ и другитѣ черти - лошитѣ, но вече държа Божественото. Щомъ не мога да видя въ единъ човѣкъ доброто, не мога да му помогна. Ако идешъ при нѣкой банкиръ, като влѣзешъ - да му внушишъ да ти даде. Азъ, като погледна, ще му кажа: "25, 50 хиляди ще ми дадешъ". Вие, при вашето незнание, какъ правите? Вие сте пръвъ министъръ, като влѣзешъ при банкира, 50 хиляди нѣма ли да ви даде? Ще каже: "На ваше разположение", но да имате сила. Ако една млада мома - изящна, пълна съ магнетизъмъ - иде при единъ банкиръ, нѣма ли да ѝ даде? Най-после, ако иде нѣкой философъ, той (банкирътъ) ще се поколебае. Започва да се мърда и казва: "Нѣмамъ". Сега философътъ какво трѣбва да прави? - Като влѣзе тамъ, ще каже: "Ти си боленъ, азъ ще те лѣкувамъ". Тогава 25 хиляди ще ти даде.

Казвамъ: Обикновенитѣ трѣбва да стане министъръ, за да вземе 25 хиляди лева отъ банкира. Талантливиятъ трѣбва да стане една красива мома, като го погледне - да вземе 25 хиляди лева, не книжни, но звонкови*. А пъкъ гениалниятъ трѣбва да знае, че може да направи нѣщо - може да лѣкува болести. Банкирътъ ще даде. Тогава, както виждате, банкирътъ при гениалнитѣ хора се поколебава, при обикновенитѣ дава. Затуй правя едно сравнение съ войницитѣ. Въ небето войницитѣ заповѣдватъ, генералитѣ служатъ. На земята генералитѣ заповѣдватъ, войницитѣ служатъ. Затова работата не опива.

Сега това, което ви говоря и което ви го давамъ като задача за цѣлата година, не да се объркате, не да си турите идеята, колкото пжти ви дойде на умъ да си кажете: "Какво може да направя за Господа?" Презъ цѣлата година, каквато

работа е невъзможна, ще кажеш: "Туй за Господа може да го направя". Туй е бждещето благословение. Ако единъ човѣкъ би гледалъ, че Господъ живѣе въ другия, ако единъ народъ би гледалъ, че Господъ живѣе въ другъ народъ, ако единъ домъ гледа, че Богъ живѣе въ другъ домъ - свѣтътъ ще бжде другъ. Сега всѣки мисли, че Богъ само въ него живѣе, пъкъ въ другитѣ не живѣе. Божественото присъствува навсѣкжде. Нѣкои искатъ да се убедятъ отъ нѣкои доказателства.

Мисля, че преди 30, 35 години бѣше въ Варна, сега и си мисля върху единъ въпросъ за Божествения промисълъ. Гледамъ една котка, доста угоена, носи една мишка. Казвамъ: Кой може да помогне на мишката? Казвамъ: Азъ мога да помогна да хвана котката. Но питамъ: Вънъ отъ мене, кой може да освободи мишката? - Че азъ мога да освободя мишката - мога. Но разсъждавамъ: Вънъ отъ мене има ли промисълъ? Рекохъ: Сега азъ съмъ освобождавалъ много пжти. Сега ще видя безъ мене кой ще я освободи. Дойде тази котка, застана предъ мене и започна да си играе съ мишката. Остави я свободна и пакъ я хване. Рекохъ: "Ти си играешъ, но зная какво ще направишъ. Ти я залъгвашъ (така), че когато каже, че си я обикнала - ще я изядешъ". По едно време, като я освободи, като си игра - така се захласна, че мишката влѣзе въ едно сандъче, скри се. Рекохъ: "Освободи се". Следъ две-три минути котката опиде и пакъ я хвана. Рекохъ на мишката: "Че иди на друго мѣсто". Втори пжтъ пакъ успя мишката да побѣгне и се скри въ другъ сандъкъ, но котката пакъ я намѣри. Третия пжтъ, като се захласна котката, мишката се скри въ единъ купъ камъни и тамъ остана. Котката обикаля единъ сандъкъ, обикаля, влиза въ другия, ходи край купа, мърда опашка. Рекохъ: "Азъ ти обѣркахъ работата". Тя ме погледна, погледна, пъкъ каза: "Ще ида да хвана друга. Като хвана втора, при тебе не идвамъ. Втори пжтъ не искамъ да правишъ опити съ мене".

Казвамъ: Изисква се единъ буденъ умъ. Азъ сега спокоенъ, не се безпокоя. За мене бѣше интересно, повече отъ единъ часъ си игра с нея. Седѣхъ и гледахъ какъ ще свърши тази мишка.

Казвамъ: Има една права мисълъ. Ако не бѣхъ тамъ, котката щѣше да я изяде тази мишка. Азъ видѣхъ тази мишка и зная, защо котката я хвана. Азъ искамъ да зная, може ли тази мишка да се освободи. И можа. Сега извеждамъ примѣра.

При най-мъжнитѣ условия въ живота си, когато уповавате на Бога, очаквайте да видите, какъ ще се разреши въпроса. И най-малката помощъ, която ви се даде, приемете я. Да кажемъ, вие се давите въ морето. Единъ хвърля едно вѣже, което не е пово, не е намазано, не е и чисто. Нѣма ли да се хванете за вѣжето? Че не било копринено вѣжето - нѣма да гледате. За каквото и да е вѣже, каквато и помощъ да ви се даде - ще я използвате. Щомъ си недоволенъ, страданията ще гойдатъ. Най-малкото, което въ даденъ случай Богъ прави - бждете доволни и благодарни. Защото другояче въ свѣта не може да преодолѣмъ голѣмитѣ мъжнотии. Има време, когато Господъ работи. Има време, когато трѣбва ние да работимъ.

Сега не отлагайте. Всички трѣбва да учите. Трудолюбиви бждете. Кой каквито таланти има - да ги обработва. Всички писатели нѣма да бждете, всички художници нѣма да бждете, но се таки - за себе си рисувайте. Вземете едно огледало, нѣкъ нарисуйте себе си. Вземете едно огледало, нѣкъ нарисуйте ухото си. Следъ години правете наблюдения, дали има промѣна въ ухото. Доста мъжно става промѣната. Но щомъ стане една промѣна въ ухото, то е единъ добъръ признакъ. Става промѣна и въ ржцетѣ. Запримѣрь: Нѣкои ржце сж влажни, нѣкои ржце сж сухи, нѣкои ржце сж студени, други сж топли. То сж вътрешни състояния. Това не трѣбва да го знаете, защото ще се изплашите.

Нѣкои опъ васъ сте изостанали жени. Нѣкои опъ васъ сте изостанали талантливии хора.

Да изпѣмъ една пѣсень. /Изпѣхме: "Блага дума на устата, туй е ключа на сърдцата"/. Гимнастическитѣ упражнения всѣки самъ ще си ги направи. Да използваме този день. Шесттътъ упражнения ще си ги направите до обѣдъ. Сега нѣма да има общи упражнения. Кой когато намѣри за добре, да ги направи. Отдѣл-

но всѣки самостоятелно да ги направѣ.

Добрата молитва.

XX година

II. Лекция на Общия Окултенъ класъ

18 декемврий 1940 год., Сръба, 5 ч.с.

Изгръвъ.

ВРАТА НА ДОБРОТО И НА ЛЮБОВЬТА

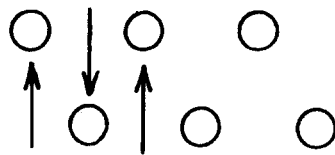
Отче нашъ. Махаръ Бену Аба. Богъ е Любовь.

За следния път опитайте се да нарисувате една ржка. И стари, и млади да направят по единъ моделъ.

Младитъ сж, които отиватъ да се ценятъ на работа. М - това е младъ. С - това е старъ. Когато едно дете отива на училище, учителятъ го учи, но не го учи това, което майката го е учила. Майката е дала вече основнитъ елементи. Туй дете, като отива на училище, то има вече отлични очи, единъ отличенъ слухъ, обоняние, вкусъ, ржцетъ и краката му трѣбва да бждатъ здрави, да вършатъ работа. Младиятъ, който остарява, какво става? Значи, за да бждешъ младъ, какво трѣбва? М ↑↑↑ - туй е младиятъ. Веднажъ слиза, два пжти се качва. Младиятъ, като посади една семка, два пжти се качва. Като узрѣе плода на дървото, ще видишъ това дете горе на дървото. Сега вие обвинявате малкитъ деца, че се качватъ горе на дървото. То сж ученици. Качватъ се на дървото и казватъ: "Да ни научите". Казвашъ: "Какъ правишъ тия плодове? И ние искаме да се научимъ така да ги правимъ". Учителятъ горе на дървото имъ позволява да си взематъ по единъ плодъ. А пъкъ стариятъ, ↓↓ както с, се различава отъ младия. Младиятъ нагоре два пжти се качва. А пъкъ стариятъ два пжти слиза, веднажъ се качва. Туй е сжщото, като приведете гроби къмъ еднакъвъ знаменателъ. Трѣбва едно разбиране. Сега ние разглеждаме човѣка извънъ нашето разбиране. Има нѣща, които ни ограничаватъ. Каквото и да правишъ, каквото и да отричашъ или да приемашъ, ти усѣщашъ, че има нѣщо отвънъ, което те контролира. Вземете положението: обичашъ нѣкого. Обичашъ нѣкого, но въ тази любовь има нѣщо, което те контролира.

Мразиш нѣкого - пакъ има нѣкой, който да те контролира. Като обичаш нѣкого, любовта ти трѣбва да се увеличава. Какъ различавате любовта? Съ какво мѣрите любовта? Вие искате тази любов да се увеличава, макаръ че знаете какво нѣщо е любовта - яде ли се, пие ли се, хваща ли се? Нито се яде, нито се пие, нито се хваща. Не е нито огънь, нито свѣтлина. Любовта е нѣщо, отъ което всичко излиза, пѣкъ то на нищо не мяза*. Сега думата "нищо" и "нѣщо", какъ го разбирате? Онѣзи тѣлкуватъ Библията, че Богъ е създалъ свѣта отъ нищо. Подъ думата "нищо" разбираме една неорганизирана материя, а пѣкъ "нѣщо" - организирана материя. Отъ неорганизираната материя човѣкъ е създалъ организираната. Туй е сега. Отъ нищо - значи неорганизирано. Казва: "Нищо, което не (е) съществувало, което не е организирано". Имате едно колело, което не се върти - то е нищо. Когато започне това колело да се движи - то е нѣщо. Всичкиѣ нѣща, които влизатъ въ движение, сж нѣщо. Да кажемъ, една цигулка е нищо. Тя нѣма струни, не отговаря на музиканта. На тази цигулка туришъ струни, тя отговаря вече. Цигулката какъ създава? - Създава една пѣсенъ. Пѣсенъта вие може ли да я видите? - Пѣсенъта може да я видите.

Музикално, това е стариятъ човѣкъ. Това сж музикални еплоги*. Вие още не знаете тона на младия. Доста сложна работа е. Какъвъ тонъ е младиятъ? Младиятъ, който се качва нагоре, какъвъ тонъ ще му дадете вие? Нѣма какъво да се смущавате, че не знаете. Това ученитѣ не го знаятъ, че вие (ли) ще го знаете, гениалнитѣ не го знаятъ. Тѣй, щото не се безпокойте, още музикантитѣ не го знаятъ. Вие сега казвате: "Какъво има да се учимъ?" Като идешъ на оня свѣтъ, какъво ще учишъ? Като дойдешъ отъ оня свѣтъ на този свѣтъ, какъво ще учишъ? Като дойде човѣкъ на този свѣтъ, първото учение, което му даватъ - детето отвори дветѣ устни и първата буква, която произнесе е "вяяя". Тѣ сж музикални

монове. Отвори устата си, каже “вяяа” и майката се зарадва. Туй дете разбрало, казва: “Какво да работя сега?” Майката му дава едно масурче*, казва: “Туй масурче ще започнеш да го смучеш”. Даде една папичка и то почне. Азъ научно го наричамъ масурче. Вие какъ го наричате? Казвамъ: Туй масурче има дупка и въ тази дупка има една течностъ. Казва: “Ти най-първо ще извадишъ тази течностъ, искамъ да я обработишъ. Слушаешъ ли?” - казва майката. То, като смуче, тя чете: “1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10”, казва: “Стига толкова”. То каже “мяаа”. Какво значи “мяаа”? Казва: “Този материалъ е достатъченъ”. Сега нѣма да го говоря на вашия езикъ, вие после превеждайте.

Ще ви направя друго едно сравнение. Две жени рисуватъ съ двестѣ си ржце. Турили картината-хурката и съ едната ржка издърпватъ вълната, съ другата я въртятъ да се усуче. Едната прави тънка прежда, другата прави дебела прежда. Питамъ: Какво се прави съ тънката прежда? - Отъ тънката прежда се прави основа на нѣщо, а отъ дебелата прежда - вжтъкъ*. Трѣбва една площъ. Имаме два процеса вжтре, които ставатъ. Единиятъ процесъ, който става вжтре въ човѣшкия умъ и единъ процесъ, който става вжтре въ човѣшкото сърдце. Когато се говори за сърдцето ни, разбираме не това сърдце, което кара кръвта. Има едно сърдце, въ което се образуватъ чувствованията - наричатъ го слънчевъ вжзелъ. Слънчевиятъ вжзелъ е единъ органъ, който събира слънчевата енергия. Пъкъ умътъ е единъ органъ, който събира енергията на луната и на всичкитѣ други планети и звезди събира енергиитѣ. Той е голѣмъ специалистъ. Събира свѣтлина отъ месечината, събира и складира свѣтлината отъ звездитѣ и отъ това прави финитѣ материали, образитѣ на мислитѣ. Имате единъ часовникъ. Този часовникъ работи. Има ли съзнание? Като го погледнете, виждате, че е 15 до 5. Този часовникъ разбира ли? Нѣкой пжтъ вие, като спите, вашиятъ часовникъ работи. Като спите, вашиятъ умъ работи. Като спите, вашието сърдце работи. Омази работа, която умътъ е свършилъ насънь, е неизвестна. И работата на сърдцето, която е свършена насънь - и тя е

неизвестна. То значи вашето съзнание, въ дадения случай, не е пробудено. Единственото същество, което никога не спи, то е Богъ. Какво нѣщо е Богъ? - Туй същество, което никога не спи, а неговото съзнание е будно за действията на цѣлия космосъ. Каквото става - постоянно всичко хроникира и нѣма нѣщо, което да излѣзе вънъ отъ съзнанието. Конституира нѣщата, че сж хубави. Всички същества, даже и най-възвишенитѣ, позадрѣмватъ по нѣкога. Човѣкъ най-много дреме. Той спи. Сега ви (трѣбва) най-малко седемъ часа спане. Значи, спането е единъ процесъ, при който съзнанието трѣбва да излѣзе изъ организма, за да се обнови. Защото, ако съзнанието не излѣзе изъ човѣкиия организмъ, не се обновява и тогава човѣкътъ казва: "Не си отспахъ". Ако съзнанието не се отдѣля отъ организма, човѣкъ не може да си отпочине. Спането е почивка - да се обнови, да се пречисти. Като излѣзе съзнанието, онѣзи работници идатъ да пречистятъ тѣлото. Като се върнешъ, намѣришь тѣлото организирано, готово за работа. Трѣбва да излѣзешъ, да оставишь слугитѣ си въ тѣлото и тѣ да свършатъ работата. Като свършатъ работата, пакъ ще се върнатъ. Човѣкъ влиза въ тѣлото и излиза навънъ, и други работятъ заради него. Той даже не подозира колко същества работятъ, заради него. Вие не подозирате, че следъ като се наядете, вие не свършвате сами работата. Вие сдѣвчете храната, но вие не дѣвчите. Зжбитѣ дѣвкатъ храната. Зжбитѣ не сте вие. Вие вземате хлѣба, разкжсате го на парчета. Не сте вие - ржцетѣ. Влѣзе хлѣба въ гърлото и не сте вие, който го препращате, но е гърлото. За васъ работятъ пияя клетки. Влѣзе храната въ стомаха и около десетъ милиона работници има въ стомаха, които се справятъ съ храносмилането и приготвятъ храната. Но стомахътъ работи, не е човѣкътъ. Нѣкой пита: "Кжде е човѣкътъ?" - Никжде го нѣма. Ние подразбираме, че неговото съзнание не е пробудено. Не че го нѣма, спи на леглото. "Никжде го нѣма" - разбираме, че не е подъ неговъ контролъ. Слугитѣ правятъ, каквото искатъ. Нѣкой е господарь, когато всичко, каквото става, той наблюдава, а пѣкъ хиляди работи ставатъ - той не

ги наблюдава. Сега ще се учите да наблюдавате процеситѣ, които ставатъ въ васъ. Не съ всичко да се занимавате, но нѣкои процеси трѣбва да ги проучвате. Запримѣрь: Нѣкой пжтъ вие бързате въ яденето. Защо? Нѣкой пжтъ не искате да си сдѣвчите храната, имате единъ навикъ, както малкитѣ деца хранятъ и тѣ смучатъ храната, не дѣвчатъ. Щомъ станешъ възрастень, храната не можешъ да я смучешъ. Ако речешъ да смучешъ храната, както малкитѣ деца, както майката те е учила първоначално, веднага се образува коремоболие. Храната трѣбва да бжде сдѣвкана.

Казвате: "Едно време какъ нице живѣхме добре". Едно време, като дете, майка ви презъ масурче даваше онази приготвена храна, организирана (и) вие смучехте. Всичко отива добре. Като се освободихте отъ влиянието на майка си, трѣбва сами да вземате храната си и, ако не я дѣвчите, усѣщате коремоболие. Казвате, че храната не е добре приготвена. Майка ви е била учена, знае каква храна да ви дава. Вие можете да вземете една храна и не правите подборъ на храната. Ако ви направятъ кюфтета бобени или отъ леца, или месни кюфтета съ развалено масло, че турятъ малко бахаръ, черъ пиперъ, соль - всичко туй е вкусно. Но следъ половинъ часъ започвате да се превивате, въ стомаха ви всичката храна се върти, явяватъ се инспектори на труда на храненето (и) казватъ: "Туй не става". Бракуватъ храната. Бракуване - значи спира процеса на храненето. Всичкитѣ тия десетъ милиона клетки спиратъ храненето и изведнажъ въ васъ се заражда единъ процесъ - всичката храна я изхвърляте навънъ. После, доставчицитѣ на тази храна ги глобяватъ. Страданието сж доставчицитѣ, които доставили храната и, понеже не съответствува на законитѣ на държавата, глобяватъ ги. Имате право да ядете каква да е храна. Вие казвате, че може да ядете, каквото и да е. Вѣски, който яде една храна, която не е позволена отъ законитѣ, се наказва. Много пжти сте наказвани и пакъ упорствувате. Казвате: "Не струва човѣкъ да става господаръ, да посвети живота си на яденето". Детето, като се роди, следъ нѣколко

месеца му израстватъ зѣбитѣ. Колко зѣби му израстватъ най-първо? Може ли нѣкой отъ васъ да ме информирате? Колко зѣби израстватъ първо? -Най-първо израстватъ два зѣба. То сѣ две струни. После още две. Като има само две струни - то е тамбура. Като станатъ четири струни - то е цигулка. После още две израстватъ - то е китара. И най-последѣ дойде арфата - вече изправена. Като започне да свири на тамбура, тя е легнала като животнитѣ. Животнитѣ сѣ тамбура. Щомъ дойдатъ 32 струни - то е вече арфата, гържи я изправена съ дветѣ рѣце. Значи - щомъ израснатъ зѣбитѣ, това дете вече е готово да мисли. Следователно, въ зѣбитѣ доста голѣма сила седе. Горнитѣ зѣби сѣ на мѣжа, нѣкъ голитѣ зѣби сѣ на жената. Горната челостъ е активна. Зѣбитѣ, тѣ сѣ цифтове. Имате 32 зѣба. Колко зѣби сѣ мѣжки и колко женски? -16 зѣба иматъ женитѣ и 16 зѣба иматъ мѣжетѣ, събрани сѣ 32. То е фигуративно. Казватъ, че когато човѣкъ стане ученъ, му израстватъ мѣдурецитѣ - последнитѣ зѣби. Но не всичкитѣ хора ги иматъ. Животнитѣ иматъ пълнитѣ зѣби. То сѣ начини въ природата, която е работила. Тя, като е създала рѣцетѣ, очитѣ на хората, ушитѣ, създала по много начини. Въ нея има едно завършено съзнание. Онѣзи, които сѣ създавали, тѣхното съзнание е било будно. Но ние, съвременнитѣ хора, нашето съзнание едва за малко работа е будно. За идеята за Бога имаме много малко будно съзнание, неопредѣлено. Какви сѣ ангелитѣ, не ги знаемъ. Ангелитѣ, въ своитѣ естествени трептения, сѣ толкова силни, че единъ ангелъ, ако дойде въ естеството си, ще запали орталѣка*. Всичко ще започне да гори наоколо. Нѣкой ще се влюби въ ангела. Ще се влюбишъ, но ще изгоришъ. Огънь сѣ тѣ. Нѣкой казва:”Ангелитѣ не се ли съблазняватъ?” - Ангелътъ не се съблазнява, понеже всичко гори. Ангелътъ не може да се съблазнява отъ нѣща, отъ които човѣкъ се съблазнява. Човѣкъ, въ когото топлината се е намалила, той отъ малко се изкушава. Отъ една английска златна монета, отъ единъ скѣпоцененъ камѣкъ се изкушава. Единъ съвремененъ човѣкъ, може да е свършилъ, се изкушава отъ златото, изкушава

се отъ единъ златенъ часовникъ. Ако нѣкој намѣри една
диамантена огърлица, се изкушава. Даже вие я намѣрите, нѣма
да кажете на кого е, но ще я вземете и ще я скриете нѣкъде.
Путамъ: За какво ще употребите една огърлица отъ диаманти?
Сега, като се върнемъ въ миналото, се изкушавашъ отъ това,
което ценитъ. Огърлицата ценитъ, влагатъ нѣщо. Ако имашъ
нѣкаква идея за огърлицата, нѣма да те изкушава. Запримѣръ:
Зимно време всѣки единъ отъ васъ се изкушава, като мине покрай
печката. Мине и тури ржцетъ си, иска нѣщо. Нѣкаква енергия
излиза. Минавате лѣтно време покрай печката, не се
изкушавате, но зимно време, макаръ да е черна, се изкушавате.
Казвате: "Човѣкъ да е красивъ". Може една печка да е бѣла,
фаянсова, но ако е лѣтно време - нѣма да я гледате. Но печката
може да е черна, ако е зимно време и ако е запалена - ви привлича.
Коя печка ще обичате повече - бѣлата, незапалена или черната,
запалената? Казватъ: "Този човѣкъ се е влюбилъ въ черна".
Влюбилъ се той въ черна, какъ нѣма да се влюби - отънѣ има 25
градуса студъ, а тя гори. Тази, бѣлата, нѣма никакъвъ огънь.
Минава човѣкъ и казва: "Не ме интересува". Обяснявамъ ви, защо
нѣкои се влюбватъ въ черни. Влюбилъ се, защото гори. Тази
любовъ е временна. Щомъ престане студътъ, черната пакъ не
ви интересува. Ако черната попита: "Защо не се интересува отъ
мене?" - "Защото зимата е преминала. - "Защо се интересува отъ
мене?" - "Защото зима има.

Единъ духовенъ човѣкъ не се интересува, споредъ мене,
отъ пари - пролѣтъ е. Онзи, свѣтския човѣкъ, е зима - какъ
нѣма да се интересува, пари му трѣбватъ. Ако духовниятъ го
турите на мѣстото на свѣтския, и духовниятъ ще бжде като
свѣтския, и той ще се интересува отъ паритъ. Казвамъ: Въ
живота има извѣстни процеси, които сж общи. Виждаме, че
първото прегрѣшение въ свѣта произтича отъ яденето. Какво
има, че едно дете е яло отъ единъ плодъ? Ами, ако вие ядете
свинско месо, въ което има трихина* - какво ще ви ползува?
Ако вие ядете такава месо съ трихина, ще (се) осакати цѣлия
вашъ организъмъ. Адамъ и Ева ядоха свинско месо съ трихина и

досега още не могат да се освободят от тази трихина. И Ева, и Адамъ яде. Споредъ мене, грѣхътъ е трихина, който се развѣжда и предава. Нѣма да ядешъ свинско месо, дето има трихина. Свињата е много нечисто животно, тя яде каквото трѣбва и каквото не трѣбва - всичко яде. Но и тя е умна - неваренъ бобъ не яде. Всичко яде, но неваренъ бобъ не яде. Та най-първо ще турите за задача да избирате храната. Любовта е духовно ядене. Ако не знаешъ да обичашъ въ духовния свѣтъ, не знаешъ какъ да ядешъ. Азъ вземамъ любовта като процесъ на ядене. Да обичашъ, значи да знаешъ да ядешъ. Когато обичашъ нѣкого, той трѣбва да ти дава добро ядене. Той е гостилничаръ, ти си клиентъ. Щомъ обаче той нѣколко пѣти сготви лошо ядене, ти напуцашъ гостилницата. Казва: "Безлюбие". Единъ гостилничаръ, (като ти) даде много лошо ядене - напусни тази гостилница, намѣри друга. Пита гостилничарътъ: "Какво право има да ходи въ друга гостилница?" - Че нѣма ли право? Той има право да напусне гостилницата. Кой е обичаниятъ клиентъ на гостилничаря? Ако ти обичашъ нѣкого, той е гостилничаръ, ако цени любовта, готви хубаво. Сега вземете временнитѣ процеси. Казвате: "Той не ме обича". - Не сте сготвили хубаво. - "Не ме обича". - Не говоришъ хубаво. Идешъ при него, той обича да му дадешъ. Нѣкои обичатъ, иматъ мекъ тонъ, говорятъ музикално. Нѣкой не е сготвилъ хубаво, какъ ще го обичатъ.

Та казвамъ: Не да направите ядене и да го замаскирате отгоре, че е хубаво и вкусно. Стомахътъ е авторитетъ. Ъзикътъ, той лесно се запознава - само като близне, казва: "Може", дава разрешение. Но дойде ли до стомаха, той е митничаръ, веднага секвестира*. Казва: "Туй въ държавата не може да влѣзе". На, по нѣкой пѣтъ говорите за истинска любовъ. Коя е истинската любовъ? - Истинската любовъ е онази, която сготвя яденето хубаво. Истинската любовъ е онази, която (като) ядешъ - никога да не боледувашъ. Щомъ започнешъ отъ любовъ да боледувашъ - гостилничарътъ не е сготвилъ хубаво яденето. Започвашъ да запитвашъ, казвашъ: "Откакто започнахъ да се храня въ тази гостилница, не ми върви". Когато

хората се обичатъ и започватъ да боледуватъ, любовта не е на мѣсто. Въ любовта първото качество е, както въ гостилницата. Щомъ заболяваш - яденето не е хубаво. Може и причината да е въ тебе, да не си сдѣлвалъ добре яденето. Казвашъ: "Не ми подхожда храната, не ми е приятенъ гостилничарьтъ". Всичката храна е добра, на вкусъ е хубава, нѣкои избиратъ 4-5 яденета.

Та казвамъ: Вие въ себе си трѣбва да правите единъ подборъ на вашитѣ чувства. Чувствениятъ свѣтъ го представятъ въ любовта, като една градина съ безбройни плодове, разни дървета, разни форми на плодове. Така е въ астралния* свѣтъ на чувствата. Отъ всѣко едно чувство - и плодъ. Нѣкои казватъ: "Трѣбва да обичаме нѣкого". Но, за да обичашъ нѣкого, трѣбва да имашъ нѣкой плодъ, нѣкаква обмѣна да има. Вие мислите, че обичате нѣкого. Не е реално. Много реаленъ свѣтъ е обичта. Ако ти на единъ човѣкъ му дадешъ отъ своята градина, отъ своето сърдце - той никога нѣма да забрави. Ако му дадешъ единъ калпавъ плодъ, това не е любовъ. Що е тогава любовта? -Любовта е градина, която дава най-хубавитѣ плодове. Тия плодове носятъ животъ въ себе си. Умствениятъ свѣтъ, той е пакъ свѣтъ на плодове. Какви сж специалнитѣ мисли? -И тѣ носятъ плодове на по-високъ животъ. Всѣки човѣкъ, който ти е далъ хубави мисли, ти никога нѣма да го забравишъ. Единъ човѣкъ, който ти дава калпави мисли, тѣ сж единъ лошъ плодъ, който ще забравишъ. Трѣбва да обработвате вашето сърдце, да имате най-хубавитѣ чувства, най-доброкачествени. Градината ти трѣбва да бжде пълна съ най-разнообразни растения. Всичкитѣ растения трѣбва да иматъ плодове. Казвате: "Защо ще го обичамъ?" -Той е клиентъ, който трѣбва да вкуси отъ хубавитѣ плодове. Гостилничарьтъ защо отваря гостилницата? -За онѣзи, които ще дойдатъ да ядатъ. Сега Богъ създаде свѣта, за да се учимъ ние. Вие мислите нѣкой път, че знаете. Не е лошо. Тъжженъ си, имашъ една тъжа, мъчно ти е. Знаете ли на какво се дължи мъчнотията? -На три нѣща. Три нѣща има, които развалятъ вътрешната

хармония. То значи: не си постъпилъ, както трѣбва, не чувствувашь, както трѣбва и не мислишь, както трѣбва. Онзи човѣкъ постъпва хубаво. Който, каквото и да прави, той го обмисля много добре. Десетъ пѣти обмисля. Не да бѣде благоугоденъ на хората. Но има единъ свѣтъ, извънъ човѣшкия свѣтъ. Той е човѣкътъ на съзнанието. Минешъ нѣкъде, нѣкой човѣкъ не те наблюдава. Но вие, като минете предъ моя погледъ, азъ се интересувамъ отъ васъ. Мене котката, интересувамъ се отъ котката. Гледамъ устройството на главата и веднага чета характера ѝ. Щомъ видя котката, зная въ нея какво има. Щомъ видя една змия, зная отровна ли е или не е отровна.

Та казвамъ: Трѣбва да изпразвате нѣщата - отровните нѣща въ свѣта сж онѣзи, които не сж организирани. Доброто въ свѣта е организирано. Доброто носи животъ въ себе си. Подъ думата "животъ" вече разбирамъ - организиранъ животъ. Подъ думата "любовъ" разбирамъ не само организиранъ, но крайно съвършенъ животъ. Съвършенъ животъ, въ който смъртта се изключва. Подъ думата "любовъ" разбираме, че смъртта е изключена. Въ доброто има възможности смъртта да се яви. Доброто и злото живѣятъ заедно. Ако постъпвашъ споредъ законитѣ на злото - смъртта иде. Ако постъпвашъ споредъ законитѣ на доброто - смъртта пакъ влиза. Доброто и злото бѣха въ дървото на живота - то е цѣлия човѣкъ. Когато човѣкъ служи на злото, смъртта влиза и тя вече изкушава. То е неорганизираната любовъ. Щомъ служишь на любовта - животътъ влиза. Щомъ служишь на Божествената любовъ - ти си извънъ това дърво. Въ тебе тогава ще вѣзе онзи животъ, който изключва смъртта. Любовта изключва вече смъртта.

Та казвамъ: Когато единъ човѣкъ мене ми говори за любовта, азъ наблюдавамъ дали неговата любовъ - изключила ли е смъртта. Щомъ тази любовъ изключва смъртта - въ него има любовъ. Щомъ любовта му не изключва смъртта - нѣма любовъ. Казва: "Азъ съмъ добъръ човѣкъ". - Добъръ си, но дѣлната ти рѣка е добра, (а) лѣвата ти рѣка служи на злото. Презъ лѣвата рѣка влиза смъртта. Презъ дѣлната - излиза.

През дъсната ржка животът влиза. Като съгръщиш, през лъвата животът излиза навън. Щом влезе доброто, злото го изпжда през дъсната ржка. Съ разумността ние се справяме съ смъртта или съ всички несподи на живота. Казвам: Вие сега нмате тия понятия. Казвате: "Добро". Доброто е врата на живота. Злото е врата на смъртта. Злото е врата за страданието, за несподит, за всичкит неприятности, които постигат човъка - това е злото. Що е доброто? - Доброто е врата, през която всичкит добрини могат да дойдат. Вече се осмисля. Казва: "Аз съм добър човък". Доброто трбба да бжде една врата, през която всичкит Божествени добрини могат да влезат въ живота. Тъ е. Сега мене не ме интересува дали хората сж добри или лоши. Какво т вършат - и това не ме интересува. Какво аз върша - ме интересува. Ако т вършат злото - то е за тхната смтка. Ако т сж добри - то е за тхния живот. Но, ако аз върша злото - то заста мене. Ако върша доброто - пак мене заста. Аз на хората може да бжда полезен или вреден само по един начин: ако върша злото - на себе си вредя, вредя и на другит, на ближнит си; ако правя доброто - правя добро на себе си, правя добро и на другит. Врата съм на живота и за себе си, и за тх. Затуй казваме, според съвременият морал: "Трбба да бждем добри". Всички хора трбба да бждат проводници, врати на живота, които трбба да дойде. Ако животът не дойде, тогава доброто въ свта не може да се прояви.

Сега вие имате заблуждението, казвате: "Да идем при нъкой лкар". Добре, той се казва "Доктор". Знаете, какво нцо е доктор - учитель значи. Значи, лкарът трбба да бжде учитель. Да ви покаже как трбба да се лкувате. Лкарът трбба да ви покаже вратата на доброто. Ако искаш да оздравееш, лкарът трбба да бжде проводник на доброто. Щом той не може да бжде лкар, не е врата на доброто - той не може да бжде лкар. Той ще бжде пак лкар, но ако бжде лкар, който работи, пак ще лкува злото. Има два вида лкари

въ свѣта - едниѣ, които помагатъ на злото. Тамъ какво трѣбва да правите? Всѣки човѣкъ има двама лѣкари: единиятъ лѣкаръ е мъжъ, другиятъ лѣкаръ е жена. Защото умствениятъ лѣкаръ е мъжъ, астралниятъ лѣкаръ е жена. Въ живота нали имате лѣкари - и жени, и мъже. Ако мъжътъ го лѣкува лѣкарката, тогава неговата другарка въ кѣщи нѣма да бѣде разположена. Ако лѣкарката е много красива, знае сладко да говори, тогава често ставате болни. Пъкъ тази другарка, тя обича нѣкоя младъ лѣкаръ. Злото кѣде седи? Ако младата лѣкарка тури инжекция на злото, тя ще го прати на она свѣтъ. Ако младиятъ лѣкаръ и той тури инжекция на злото, и той ще я прати на она свѣтъ. Ако този лѣкаръ и тази лѣкарка турятъ инжекции на доброто, тѣ сж на мѣсто. Въ моя умъ работата седи въ това - какъвъ серумъ⁴ ще употрѣбятъ. Има серумъ на злото, има серумъ на доброто. Два вида инжекции има. Та никога не инжектирайте себе си съ инжекциитѣ на злото. Ти се разгнѣвиши - ти вече си инжектираши, твоята лѣкарка те е инжектирала. Ти ще идешъ при младия лѣкаръ, той да ти тури друга инжекция. Младиятъ лѣкаръ ще каже така: "По ума на младата лѣкарка да се не водиши". А пъкъ, ако е жена, ще каже: "Ти по ума на младия лѣкаръ да се не водиши".

Сега въ васъ бушуватъ противоречия. Азъ забелязвамъ, по нѣкоя пжть той си седи и дойде една мисль. Той не знае откъде иде. При мене сж идвали мнозина да ми казватъ: "Една мисль седи въ ума ми, подозирамъ мъжа си". Казвамъ: "Ти се лжжешъ за мъжа си, такива работи нѣма. Човѣкъ всичко може да направи, по това, въ което го подозираши - нѣма го въ него". Има нѣкои нѣща, които за човѣка сж невъзможни въ дадения случай. Ние, хората, нѣкоя пжть създаваме изкуствено позрѣшкитѣ въ свѣта. Майката, като казва на детето: "Да не ходиши да буташъ ябълки", най-после го заинтересува. Като му казва да не ходи, тя го тика да ходи. Не поспавяте нѣщата въ отрицателенъ смисль. Кажете на това дете да ходи въ градината на своята добродетель. Че какво ще учите вашитѣ деца. Въ гостилницата да не влизате. Вашитѣ възгледу сж сега

това. Женитѣ казватъ: "Въ такава гостилница да не влизашъ". Тогава въ коя да влѣзешъ? - Едната гостилница произлѣзла отъ другата. Имате едната плѣсъ, другата - минусъ. Ако въ едната гостилница пострадате, вие ще влѣзете въ другата - вие се лѣкувате. Ако вие сте били въ гостилницата и сте се разболѣли, лѣкарътъ ще ви даде очистително - рициново масло, да се очисти стомахътъ, ще ти даде промивка на стомаха. Щомъ направилъ една погрѣшка - ялъ си една храна, ще вземешъ очистително. Ако тия очистителни нѣща не ги вземете, въ низшия животъ създавате тази неорганизирана материя (и) тя ще направи всичкитѣ отрови. (Тогава) ще започне цѣлятъ свѣтъ въ главата ви да се върти, обърква се навсѣкжде. Очистете се тогава. Кое е очистителното? - Покаянието, да се разкаешъ. То е да вземешъ очистително, рициново масло. Трѣбва да го вземешъ. Вие седите и по нѣкой път лоши мисли влизатъ. Ти ще знаешъ, че си взелъ нѣщо, което е неестествено, ти си ялъ неестествена храна. Пута те лѣкарътъ, лжжешъ го. (Той) казва: "Да не си ялъ нѣщо?" (Ти) казвашъ: "Не съмъ ялъ". Има си причина. Ти, докато не си ялъ нѣщо - не може да те заболи коремътъ. Докато не си възприелъ нѣкакво неестествено чувство, не може да усѣщашъ болки въ сърцето си. Или, докато не си възприелъ нѣкаква неестествена мисълъ, не може да се прояви болка въ главата ти.

Азъ имамъ единъ простъ примѣръ. Преди десетина години, когато бѣхъ въ 66, дойде една млада жена и казва: "Детето ми умира, какво да правя? Досега бѣше здраво". Казвамъ: "Какво има?" Страхъ я да не е нѣкаква заразителна болестъ. Казвамъ: "Даде ли му нѣщо да яде?" Казва: "Нищо не съмъ му дала. Дадохъ му една ябълка да си играе". Туй малкото дете, като си играло съ ябълката, отхапало парченца и ги гълтало - тѣ влизатъ въ стомаха. Казвамъ: "Повикайте лѣкаръ". Казва: "Не искамъ лѣкаръ. Лѣкаритѣ ми умориха едно дете". Казвамъ ѝ тогава да даде очистително на детето. "Не (е) трѣбвало да дадешъ тази ябълка". (Тя) даде очистително на детето и го спаси. Лѣкаритѣ цѣха да дойдатъ (и) да му турятъ инжекция.

Инжекцията е рициновото масло - да се изхвърлят тия парчета от ябълката. Казвамъ: Често майките даватъ на децата си бонбончета. Колко деца има отровени съ тия бонбончета, като ги задоволяватъ?

Казвамъ: Направишъ една погрѣшка, ти съзнавашъ (и) веднага я изправи. Да допуснемъ сега, че ти не обичашъ нѣкого. Ами ти съ това внесеши дисхармония въ живота. Този човѣкъ, когото ти не обичашъ, като му изпратишъ своитѣ лоши трептения, той е свързанъ съ още сто, двеста хиляди хора. Ти своето неразположение изпрацашъ и на тѣхъ, и вредишъ на всичкитѣ хора, съ които той е свързанъ. Затова казва: Любете враговетѣ си. Защото злото, зло не лѣкува. Доброто лѣкува злото. Следователно, ако ти въ дадения случай не го обичашъ, ако го мразишъ - зараза е това. Ти възприемашъ омразата - това е вече една зараза въ тебе. Ако ти съ мисълта си мислишъ зле, заради него - ти покварявашъ ума си. Ти научно трѣбва да изяснишъ. Ако този човѣкъ мисли криво, какво ще си кажешъ? Да допуснемъ, че може да се лъже. Вѣтки би те намразилъ, ако ти му вземешъ нѣщо. Всичката омраза се дължи на нѣщо материално въ свѣта. Нѣкой отишълъ и казалъ нѣщо по твоя адресъ. Казва ти другъ: "Азъ чухъ, той каза това и това". Срецинешъ го, той е сериозенъ, не иска да говори. Ще се обяснишъ съ него, ще кажешъ, че това, което си говорилъ, не е вѣрно. Всички недоразумения на хората се дължатъ на материални работи, отъ които и духовнитѣ хора трѣбва да се освободятъ. Ти казвашъ, че вѣрвашъ въ Бога. Като казвашъ, че вѣрвашъ въ Бога, Богъ те гледа и съзнава, че ги лъжешъ. Ти лъжешъ нѣкого, когото не обичашъ. Залъгвашъ го, че го обичашъ. Като дойде после - не го обичашъ. Казвашъ: "Трѣбва да го залъгамъ". Нѣма какво да се залъгвате. Дойде нѣкой въ гостилницата, когото обичашъ - туршиъ най-хубавото ядене, сипешъ масълце отгоре, яденето чисто, всичко е първокачествено. Щомъ дойде нѣкой, когото не го обичашъ, каквото е останало въ тенджерата, туршиъ нѣщо отгоре, но не е чисто. Кърпата е оцапана, маслото не е чисто. После започвашъ да го убеждавашъ, че яденето е

хубаво, хубаво сътворено. Ти, като гостилничарь, този, когото обичашь и този, когото не обичашь - еднакво трѣбва да имь служиши. Твоего разположение и неразположение е за твоя смѣтка. Но ти, като занаятчия, ти и на единия, и на другия ще услужвашь първокачествено, че да сж доволни. И онзи, когото обичашь, да е доволенъ. И онзи, когото не обичашь, да е доволенъ. То е Християнство. Казва: Обичайте враговеть ваши. Вие сега знаете ли, защо трѣбва да обичате? - Вие трѣбва да обичате, понеже обичьта - то е врата. Истинскиятъ животъ, Божествениятъ животъ влиза чрезь любовьта. Следователно (за) всѣки, който не обича, този животъ не може да дойде. Животътъ - той е най-моцното. Най-добрата врата, презь която животътъ може да влѣзе - то е любовьта. Щомъ дойде истинската любовь, човѣкъ ще възкръсне. Всичко моментално ще се оправи. Щомъ животътъ не влиза презь любовьта, влиза презь друга врата. Животътъ влиза и презь доброто. Тогава има други възможности.

Казвамъ: Сега въ васъ има опредѣлена идея. Любовьта е врата, презь която влиза Божествениятъ животъ. Следователно тази врата ще държиши отворена, за да влиза Божествениятъ животъ. Затова трѣбва да обичашь. Ако можешь да обичашь - Божествениятъ животъ влиза. Ако не можешь да обичашь - тази врата е затворена. Тогава съзнанието не може да се прояви. Вие искате да бъдете щастливи, да бъдете обичани отъ Бога. Ако вие не отворите вратата на любовьта у васъ за Божествения животъ - каква е тази любовь? Щомъ дойде тази любовь, вече на хората не гледашь съ презрение. Дойде нѣкой, казваши: "Този не го обичамъ". Срецие другъ и той каже за тебе, че те не обича. Естествено е - тѣ сж хора въ единъ низшъ животъ. Вземете едно куче: щомъ влѣзе въ двора и види една котка, веднага се навърля върху котката. Тя намѣри дървото, за да се избави. Щомъ дойде кучето въ двора, котката е горе на дървото. Щомъ кучето излѣзе навънъ, котката е долу, кучето е навънъ. Често правимъ аналогии. Щомъ котката се качи на дървото, значи

кучето е дошло. Слѣзе котката долу, (тогава) казвамъ: "Кучето е вѣнъ".

Имате сега една ясна представа. Доброто е врата за елементарния животъ. Казвамъ: Не говори за злото, понеже злото ще донесе смъртъта въ свѣта. Не прави злото, защото злото е врата за смъртъта. Казвамъ: Не грѣши, не прави зло. Не отваряй вратата на злото, понеже смъртъта ще дойде. Щомъ тя влѣзе, задига всичко. Като влѣзе смъртъта, тя всичко задига и въ тѣлото, и въ сърцето - каквото намѣри, задига. Тя е разбойникъ. Следователно не отваряйте тази врата, грѣжте я затворена. Вече има смисълъ, защо човѣкъ не трѣбва да прави зло. То се отнася за бждещия животъ, който имаме. Ако ние не затворимъ вратата на злото и не отворимъ вратата на доброто - не можемъ да бждемъ добри. Човѣкъ, който не отваря вратата на доброто и отваря вратата на злото, е лошъ. Който затваря вратата на злото и отваря на доброто, е добъръ човѣкъ. Това е въ Божия животъ, въ хубавия животъ. Който затваря вратата на омразата и отваря вратата на любовта, той е духовецъ. Който затваря вратата на любовта и отваря вратата на омразата, той е въ ада вече. Щомъ влѣзе въ тебе омразата, ти си отворилъ вратата на ада. Адътъ е мѣсто на насилие. Казва: "Силниятъ има право навѣтъжде. Слабиятъ навѣтъжде трѣбва да слушава". Казвамъ: Ако вие отворите вратата на доброто, вие сте благоугодни на Бога. Ако сте отворили вратата на любовта - още повече. Ако говоримъ за Божествената любовъ, вече подразбираме една врата, която примирява всичкитѣ противоречия. Като отворишь вратата на онази, истинската Божествена любовъ, тя примирява въ моя умъ, въ моето сърце и въ моята физика всичкитѣ противоречия. Туѣ положение го наричамъ: Духъ на Бога, който е дошълъ да живѣе въ мене. Или, както казва Христосъ: "Отецъ живѣе въ мене и азъ въ Него". Щомъ живѣе Отецъ въ тебе - всичкитѣ противоречия сж премахнати. Щомъ не живѣе - адътъ е въ тебе. Щомъ Богъ живѣе въ тебе - тогава започва онзи животъ на всичкитѣ възможности. Ние сме свободни отъ всичкитѣ

ограничения на живота.

Сега трѣбва да отворимъ вратата на доброто и вратата на духовната любовъ, да дойдемъ до третата врата. Сега искамъ всички да бъдете добри. Отворете вратата на доброто. Денъ и нощъ тази врата да е отворена. Всички, които идатъ, да влизатъ презъ тази врата. Защото, презъ вратата на доброто, злото не може да влѣзе. Злото се пази отъ доброто като отъ чума. Щомъ отворишъ вратата на злото, и доброто презъ вратата на злото не влиза. Доброто влиза само презъ вратата на доброто. Злото влиза само презъ вратата на злото.

Та това е новото учение. Сега нѣкой пѣтъ казватъ: "Азъ съмъ добъръ". Щомъ влѣзе доброто, ти си отворилъ вратата на доброто. Казвашъ: "Азъ съмъ лошъ" - отворилъ си вратата на злото. Ще я затворишъ. Колкото сж влѣзли, сега затвори.

Дръжте въ ума си доброто и любовта, дръжте ги като два полюса - да се ориентирате. Трѣбва да имате две точки, съ които да се ориентирате. Ако нѣмате две точки вътре, нѣма да знаете въ каква посока да се движите. Злото е движение назадъ. Онзи, който има двата високи върха на доброто, той е напредналъ. А който има върха на любовта, той е още по-високъ връхъ, той се движи напредъ. Онзи, който има върховетъ на злото и на омразата, той се движи назадъ. Единиятъ слиза надолу, другиятъ се качва нагоре. Вѣскога трѣбва да имате въ ума си единъ добъръ човѣкъ. Първиятъ човѣкъ, когото Богъ създаде и вториятъ човѣкъ, когото Богъ създаде, създаде Богъ човѣка, мъжки и женски полъ ги създаде. Дръжте ги въ ума си, за да не се връщате назадъ. Не дръжте въ ума си онзи, който излѣзе навънъ отъ рая. Той винаги ще ви повърне назадъ.

Тайна молитва.

XX година

12. Лекция на Общия Окултенъ класъ

25 декемврий, 1940 год., Сръда, 5 ч.с.

Изгръвъ.

СЪ РАБОТНИЦИ

Добрата молитва. Махарь Бену Аба.

Ще прочета 10 глава отъ Евангелието на Матей.

Направихме упражнението за дишането. Учителът показа отъ темитъ/. Този човѣкъ съ тази рѣка какво показва? Доста хубаво сж нарисувани.

Единственото благо е въ самия човѣкъ. Знаешъ въ какво седи неговото благо. Ние имаме освѣтление тукъ - въ тъмнината освѣтляваме салона. Човѣшкиятъ умъ носи свѣтлина вътре. Когато човѣшкиятъ умъ работи, той носи свѣтлина. Човѣкъ е буденъ - тогава е будно съзнанието. Сега по нѣкой пжтъ ние искаме да си служимъ съ една външна свѣтлина. Онази свѣтлина, която Богъ (е) вложилъ въ насъ, я пренебрегваме, но разчитаме на ума си. Ти доколку можеш да познаеш хората, доколкото познавашъ ума, доколкото довърше имашъ въ ума си, доколкото довърше имашъ въ себе си. Та казвамъ: Въ една тъмна нощ, когато се събератъ две свѣци, четири-петъ - освѣтляватъ повече пространство. Когато се групиратъ умоветъ на хората - тѣ може да постигнатъ много работи. Сега по нѣкой пжтъ правите една погрѣшка въ разбиранията. Работата, която умътъ свършива - тури я въ сърдцето си. Работата, която сърдцето свършива - тури я въ ума си. Разбъркватъ се работитъ. Запримѣрь: По нѣкой пжтъ ние казваме: "Да обичаме нѣкого". Да обичашъ нѣкого, трѣбва да туршъ сърдцето си на работа. Тази любовъ не е пълна. Това не е любовъ. Когато употребяваме думата "любовъ", подразбираме тамъ, гдето работи човѣшкиятъ умъ, човѣшкото сърдце, човѣшката воля, човѣшката душа - всичко онова, което е Божествено, което работи. Умътъ, който работи, разумното сърдце, което работи, разумната ду-

ша, която работи, хубавото, мощното, което работи - това азъ наричамъ "любовь". Пъкъ само нѣкое малко чувствуваніе - не, не е любовь. Казва: "Азъ го обичамъ, ама той не ме обича". Не те обича човѣкътъ, понеже твоятъ умъ (е) загасналъ. Казва: "Запали си умътъ". Не те обича, понеже сърдцето ти не горѣ, огъньтъ не е запаленъ. Не те обича, понеже тѣлото ти е хилаво*. Сега вие мислите, че единъ човѣкъ може да бжде обичанъ, когато тѣлото му е хилаво. Не се лъжете въ това. Човѣкъ, за да бжде обичанъ въ пълния смисълъ на думата, трѣбва да бжде здравъ, здравъ по умъ, свѣтлина трѣбва да има по умъ, топлина трѣбва да има по сърдце - здраво. Здраво сърдце да има и сила трѣбва да има по тѣло. Това сж нѣща, съединени въ единъ разуменъ животъ. Сила въ тѣлото, топлина въ сърдцето, свѣтлина въ ума - това сж разумни сили. Има една свѣтлина, (въ) която съзнанието не е пробудено. Когато Христосъ казва: "Азъ съмъ свѣтлината въ свѣта", какво разбира? - Свѣтлина и виделина значатъ две различни нѣща. Свѣтлината е външната страна, виделината е вътрешната страна. Виделината значи пози, който носи знание въ себе си. Сега умътъ се занимава съ реалността, съ образи. Напримѣръ: Това ржка ли е? - Не е ржка. *Показва темата*. Една истинска ржка се познава. Още като се погледне ржката, по ржката се познава човѣкъ. Отъ първата фаланга*, щомъ е добре развита, излиза свѣтлина. Отъ втората фаланга, щомъ е добре развита, излиза топлина и отъ третата фаланга излиза сила. Туѣ с бждещиятъ човѣкъ. Туѣ сж факти, които за бждеще ще се изяснятъ.

Може нѣкоу работи да ви са тъмни, да ви не смущаватъ. Тази свѣтлина, която е въ нашия салонъ, тя не може да осветли цѣлия свѣтъ. Но има свѣтлина, която може да освети салона и да направи опова, което хиляди свѣщи не може да направятъ. Представете си денемъ слънцето, като изгърте, трѣбва ли да носите отгѣлна свѣщъ и да мислите, че вие помагате на слънцето? Умниятъ човѣкъ се кооперира съ разумното слънце, той не държи своята свѣщъ. Слънцето представя всичкитъ свѣщи. Ако ти въ себе си не може да кооперирашъ всичката свѣтлина,

всичката топлина и всичката сила, ако твоятъ духъ не може да се кооперира - тогава свѣтътъ ще бжде неразбранъ.

Казва: "Той не ме обича". Вие, по вашему, какъ карате хората да ви обичатъ? Майката, за да стане майка, трѣбва да носи деветъ месеца въ утробата си. И природата, за да покаже своята любовъ, и тя носи въ утробата човѣка съ милиони години, докато го роди. Човѣкъ не е роденъ така, както го мислите. Природата милиони години го носи, докато го роди. Сега, като го роди, вие мислите, че не се грижи. Грижила се е съ милиони години. Той е ценностъ. Тя ни най-малко не иска да умре, да изчезне. Вие, като не разбирате закона, казвате: "За мене никой не мисли". Вие какъ схващате, какъ трѣбва да мислятъ заради васъ? Именно, когато мислите, че никой не мисли заради васъ, тогава мислятъ хората. То е една илюзия. Ако вашитѣ очи се повредятъ, че не може да виждате, казвате: "Никой на мене не ми донася свѣтлина, азъ съмъ въ тъмно". Причината не е външна, тя е вътре въ васъ. Може да има хиляда свѣци и пакъ вие да бждете въ тъмно. Пъкъ ако вашиятъ умъ е запаленъ, може да нѣмате никаква свѣтлина и пакъ вътре да имате свѣтлина.

Сега какви сж старитѣ възгледу? Старитѣ възгледу азъ ги наричамъ, когато детето се качи на коня (и го) мушка. Казва: "Азъ може да карамъ". Но този конь е вашиятъ умъ. Какъ ще възбудишъ ума си? Единъ день коньтъ, който възседнешъ физически, ще вземе ролята да възпроизвежда свѣтлина, какъ ще го възседнешъ? Коньтъ до едно време ще го възседашъ. Като стане вече на мѣстото на ума, какъ ще го възседашъ? Да кажемъ: Вие възседате единъ конь, туряме единъ кракъ отлѣво, другия - отдѣсно. Коньтъ тръгва. Ако се качите на единъ аеропланъ, какъ ще го възседнете? Ще бжде ли единиятъ кракъ отдѣсно, другиятъ - отлѣво? Вие, като влѣзете въ аероплана, ще се скриете - никой да ви не види. Питамъ сега: Когато вие яздите единъ конь, коньтъ нѣма тѣй възпитани чувства. Представете си, че вие вървите съ вашия конь въ единъ уреденъ свѣтъ, дето не се позволява никой да плуе на земята, да оставя своитѣ визитни картички. Представете си, че влѣзете въ то-

зи свѣтъ и вашиятъ конь повѣкжде си оставя визитни картички. Доидатъ пазителитъ на реда, че те снематъ и те питатъ защо не си възпиталъ този конь. Господарьтъ трѣбва да слѣзе отъ гърба на коня и ще го изведе. По цѣлия пжтъ ще се качвашъ, ще слизашъ. Сега, колкото е уменъ коньтъ, колкото той върви и вие трѣбва да вървите. Не може да яздите. Следъ като си оставилъ визитнитъ картички, казвате: "Той е здравъ конь". Азъ не оспорвамъ здравето на коня, но онова, което коньтъ прави и вие правите, не е разумно. Сега азъ правя едно сравнение. Представете си, че вие говорите, но една дума вие не я изкажете навреме, защото думитъ навреме трѣбва да се изкажатъ. Азъ, ако искамъ да проявя любовта си къмъ нѣкого, три (нѣща) нося съ себе си: ще нося една красива ябълка за очитъ, ще нося единъ красивъ инструментъ за ушитъ, който издава звукъ, ще нося и едно хубаво цѣте за носа, ще нося и храница за устата. Защото вие разбирате само тази любовъ на яденето и пиенето. Щомъ нѣма ядене и пиене, работата не върви. Право е. Оттамъ трѣбва да се започне. После любовта трѣбва да се пише. Туи, което обичате, вие всѣкога искате да го опитате. Пипането е благословение отъ Бога. Понеже чрезъ пипането ние предаваме нѣщо отъ себе си. Ние се ржкуваме съ ржцете. Щомъ обмѣната на ржкуването е правилна - обмѣна има на вътрешнитъ сили, които вие не ги виждате. Съ ржкуването познавашъ единъ човѣкъ мисли ли, не мисли ли, чувствува ли, не чувствува ли, има ли сила или нѣма. Нѣкой пжтъ ти е приятно като се ржкувашъ, нѣкой пжтъ ти е неприятно. Сега вие искате да бъдете богати, да имате пари. То е слабовата страна. Истинското богатство седи въ ума на човѣка, въ сърдцето на човѣка, въ тѣлото на човѣка. Ако умътъ ти не е богатъ, ако сърдцето ти не е богато и ако тѣлото ти не е богато, отвѣнъ, каквото имашъ - не е твое. Щомъ имашъ богатъ умъ, всичката свѣтлина въ свѣта, всичко, което Богъ е създалъ, ти ще можешъ да го използвашъ. Щомъ сърдцето ти е добре развито, всичката топлина, която Богъ е вложилъ въ свѣта, ти ще може да я ползувашъ. Чрезъ топлината нѣщата се отварятъ, изявяватъ

се чрезъ топлината. Вие искате нѣкоя да ви обича, но тоя трѣбва да се изяви. Единъ цвѣтъ кога ще ви обича? Щомъ изникне, напъли и цвѣне, отъ себе си веднага изпраца едно уханис. То е първото запознанство. Отъ туй уханис направя единъ плодъ, после чрезъ плода пакъ ви приканва да се запознаете съ него. Следователно: дърветата се запознаватъ съ хората чрезъ плодетѣ, цвѣтята се запознаватъ съ хората чрезъ уханието си, пчелитѣ се запознаватъ съ хората чрезъ меда си. Хората се запознаватъ чрезъ ума си. Двама умни хора се запознаватъ съ ума си, двама добри хора се запознаватъ съ сърдцето си, двама силни хора се запознаватъ съ тѣлото си. Сега вие може да кажете, че тая работа вие не я разбирате. Азъ се радвамъ, че не я разбирате, защото, ако разбирате - нѣма за какво да ви говоря. Защото не разбирате - е интересно. Вие може да сте много способни, (но) се изисква време да се учите. Хората се раждатъ музиканти, но трѣбва да се учатъ. Детето е музикантъ. Като се роди, първиятъ признакъ, съ който дава, че е живо - изказва първата нота. Тя е *до*. То казва: "Буа". Знаешъ (ли), какво значи "Буа"? "Буаа" значи, че вече съмъ на границата на Божественя свѣтъ, въ проявения свѣтъ. Щомъ пристигне, като стъпи на земята, казва: "Буа". То се предава. Онѣзи, които сж го пратили, по цѣлото небе съобщаватъ, че е пристигналъ този герой. То поздравява онѣзи, които го изпратиха. Казва: "Благополучно пристигнахъ на границата, посрецинаха ме добре". Тѣ не го знаеха досега. Освенъ, че не го знаете, казвате: "Дали е така или тѣй ни заблуждава?" Какво лошо има, като опидете на кино - съ какво ви забавляватъ? Реално ли е киното? Дойдатъ нѣкоу (и) разправятъ, че филмътъ е такъвъ. Всички тия работи сж 25 % върни, другитѣ сж скросни работи. Всичкото въ единъ филмъ не е реално. Като кажемъ, че не е реално - не подразбирайте, че е стѣнка на нѣщата. Ето какво разбираме, че е реалностъ въ свѣта: ако турятъ хиляда празни шишета на ваше разположение, какво ще ползвате отъ тѣхъ? Трѣбва да бждете много умни, (за) да ги напълните. Ако ви дамъ хиляда празни шишета и очаквамъ отъ васъ дали ще може да ги напълните - то е едно-

по положение. Ако ви дамъ пълни шишета, тогава очаквамъ отъ васъ да ги изпразните. Та казвамъ: Нереални работи сж тия, които сж празни. Реални работи сж тия, които сж пълни. За мене реално е това. Дойде нѣкоя, че казва: "Ще стана великъ човѣкъ". 20 години все чакамъ да стане великъ, великъ човѣкъ не става. Казва: "Азъ вѣрвамъ въ Христа". Че вѣрвашъ въ Христа е едно, но ти трѣбва да учишъ. Ти учишъ онзи Христосъ преди две хиляди години. Христосъ сега посещава твоя умъ, преподава и лекции. Той сега ти преподава, говори ти. Ти казвашъ: "Знаешъ (ли), преди две хиляди години какво е говорилъ Христосъ?" Той казва: "Какво е говорилъ?" - "Тѣй и тѣй". Питаме: "Туй нѣщо разбра ли го?" Казва: "Той трѣбва да дойде сега, да ни разправи. Колко години Го чакамъ, не е дошълъ". Христосъ е духътъ вжтре. Вие ще мислите. Разправяте какво виждатъ ясновидциитѣ. Азъ ще ви разправа какво виждатъ ясновидциитѣ, защото ясновидциитѣ виждатъ едно нѣщо, но тѣ не довиждатъ. Има работи, които недовиждатъ.

Сега са ме питали: "Къде е оня свѣтъ?" Казвамъ: Оня свѣтъ и моя свѣтъ сж тукъ. Казватъ: "Какъ?" Казвамъ: Пространството е голѣмо, ние не виждаме пространството. Представете си, че азъ виждамъ хора на физическия свѣтъ. Но тия хора, като ги срѣщамъ, виждамъ материално - рѣце иматъ, крака иматъ, виждамъ други хора, които сж по-красиви отъ тия на този свѣтъ. Тамъ има ливади, планини, но река ли да ги пипна - нѣма нищо. Виждамъ ги - хора, но не може да ги хвана. Пѣтъ има, реаленъ пѣтъ, хората ходятъ, мърдатъ си устата, но не чувамъ. Вие сте въ единъ свѣтъ на отраженията. Духовниятъ свѣтъ още не е реаленъ свѣтъ. Вие имате тази опитностъ, когато спите вечерно време. Ядете, пиете, слънцето виждате, събудите се сутринята - пакъ сте гладенъ. Яденето насѣнь ни най-малко не задоволява човѣка.

Та казвамъ: Реалността на нѣщата сега въ онзи моментъ - като обичашъ едно нѣщо, ти влизашъ въ реалния свѣтъ. Защото земниятъ животъ е подобенъ на Божествения. Земята трѣбва да ви свърже съ Божествения свѣтъ. Нѣщата става-

тъ реални само по три начина. Ако въ ума ви нѣма свѣтлина, ако въ сърдцето ти нѣма топлина и въ тѣлото ти нѣма сила - ти си въ единъ свѣтъ на илюзии. Оиъзи свѣтъ е реаленъ, който носи свѣтлина. Свѣтлината е само една трета. Оиъзи чувства, които носятъ топлина, нѣ сж две трети. И оиъзи постъпки, които носятъ сила въждре (така), че всѣко нѣщо, което ти мислишь, чувствувашь и може да го направишь - тогава се намирашь въ единъ реаленъ свѣтъ.

Та казвамъ: Може васъ да ви обичатъ хората заради вашето сърдце, заради вашия умъ и заради вашата добра воля. Писанието казва: "Възлюбилъ си истината въ човѣка". Тази истина, която е въждре, наричатъ човѣкъ. Азъ казвамъ: Може васъ да ви обичатъ хората заради вашия умъ. Сега нѣщата сж неразбрани, понеже на земята ви занимаватъ много работи. Може да ви разправятъ за оня свѣтъ, но отвѣнъ има 25 градуса студъ, вие обуца нѣмате, дрехи нѣмате, гладенъ сте - ще може ли да ме слушате? Нѣкои отъ васъ кашлятъ. Кашлицата е много тѣлеславна* - да се покаже. Тѣзи сж сжщества, отъ оня свѣтъ сж дошли, гразнятъ гърлото. Тѣ сж като младитѣ моми. Камо минаватъ момцитѣ, тя се изкашли малко, нѣ я погледнатъ. Кашлицата ѝ е много хубава. Азъ искамъ сега любовно да кашлите, както трѣбва. Нѣкои сестри идатъ, кашлятъ при мене. Казвамъ имъ: "Не сте се научили още какъ да кашлите. Не е нотирана нѣсенъта - нито е цигулково клячъ*, нито е басовъ клячъ*. Сега или алтъ* ще пѣете, или сопранъ*, или теноръ*, или басъ* ще пѣете, но на свѣтъ ще пѣете.

Сега говоримъ и вие искате да бждете свободни. Вие не може да бждете свободни, ако не се разбирате съ вашия умъ. Въ умствения свѣтъ само умътъ може да ви направи свободни. Въ духовния свѣтъ само сърдцето може да ви направи свободни. Въ физическия свѣтъ само тѣлото може да ви направи свободни. Сега ние мислимъ, че сме господари на ума си - заповѣдваме му. Ти на ума си не може да заповѣдвашь. Въ съвременната наука, въ съвременния материалистиченъ вѣкъ на единъ човѣкъ може да му заповѣдвашь до известна степенъ, когато туришь само

човѣка въ магнетиченъ свѣтъ - хипнотизирашъ го. Каквото каже хипнотизаторътъ*, той ще го направи. Първа степенъ, втора и трета степенъ - той се подчинява. Щомъ мине въ четвърта степенъ - субектътъ не се подчинява. Тогава трѣбва да кажешъ: "Моля". Този, прекараниятъ въ четвърта степенъ, вижда нѣщата. Невежиятъ, тури го въ магнетиченъ сънь - това става, онова става, философъ става, разрешава, на болнитѣ дава диагноза*, цѣрве* дава. Събудишъ го - пакъ е невежа. Туришъ го въ магнетиченъ сънь - пакъ знае. Много лѣкари има, които сж лѣкари, пѣкъ има такива невежи лѣкари, които не разбиратъ. Казвамъ: По сжщия начинъ и вие трѣбва да разчитате на вашия умъ. Този вашъ умъ е, който ще ви даде познания за всичко въ Божествения свѣтъ. Вашето сърдце ще ви покаже реалността на любовта, каква е топлината. Когато познавашъ нѣщата, познава ги и сърдцето вътре, което претегля дали те обичатъ или не. После тѣлото е, което ви показва дали силата на други хора ще бжде въ ваша полза или не, или пѣкъ вашата сила ще бжде въ ваша полза.

Представете си, че единъ човѣкъ се ржкува съ васъ. Той може да бжде дисхармониченъ. Единъ човѣкъ може да се ржкува съ васъ и следъ нѣколко деня вие се разболявате. Нѣкой човѣкъ се ржкува съ васъ, вие сте боленъ и следъ нѣколко дни оздравявате. Има нѣкои хора, като се ржкуватъ съ васъ и умътъ ви потъмнѣе, станете иашавъ*. Има човѣкъ, като се ржкува съ васъ и умътъ (ви) просвѣтне, дойде ви нѣкоя идея, сърдцето ви се запали, като се ржкува съ васъ, веднага сърдцето ви се запали. Като се ржкува другъ съ васъ - сърдцето ви изстине. Не е така, както мислимъ. Едно ржкуване не е проста работа.

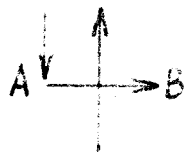
Този човѣкъ */картина показва/* ми прави впечатление - той слиза на физическото поле. Обича да се удоволствува. Обича реда и порядъка, хубаво изчиства говедата. Като дойде - хубаво си поспи, похапне си хубаво. Ако го събудишъ преди време, казва: "Нека да си отспя, че тогава ще стана рано". Ако не знаешъ какъ да се обхождашъ съ него, той е готовъ да те удари. Ако го побутнешъ - готовъ е да удря. Много обещава, има всичкото

добро желание да направи, обещава сто работи и едва 25 % може да направи. Вие казвате, че не устоява на думата си. Не че не устоява, но не му мисли много. Вие услужвали ли сте на сто души хора? Щомъ слъземъ на физическия свѣтъ, съприкосновението ни съ хората трѣбва да бѣде разумно. Понеже на физическия свѣтъ става една пълна обмѣна. Всѣки човѣкъ и възвишениетѣ сщщества нѣматъ материалъ, трѣбва да слѣзатъ тукъ на земята, да събератъ материалъ. Нѣма съ какво да работятъ. Вие сега си представяте оня свѣтъ на ангелитѣ. Ангелитѣ има съ какво да се занимаватъ. На тѣхно разположение сж всичкитѣ слънчеви системи, кокото има - може да ги управляватъ, да се занимаватъ. Вие като идете въ оня свѣтъ, ангелитѣ иматъ толкозь работа. Казвате: "Чакай, чакай". Ангелитѣ нѣматъ време да се разправятъ съ тебе, че си дошълъ отъ земята. Той ще каже: "Ела съ мене". Като тръгнешъ къмъ неговата държава, ти нѣмашь крила, не може да ходишь. Казвашъ: "Тази работа не е за мене". Работата на ангелитѣ е за тебе. Искашъ ти той да се спре, да ти отгѣли нѣколко минути, да се разговаря съ тебе. Много голѣми претенции имашъ. Затуй казвамъ: Единствениятъ законъ въ свѣта, по който единъ ангелъ може да ти услужи - то е любовта. Ти имашъ любовъ къмъ него - той ще се спре. Безъ любовъ той нѣма да се спре, даже нѣма да ти обърне внимание. Ти ще му кажешъ нѣщо - той ходи, не те чува. Щомъ го обичашъ - той ще те чува. Щомъ не го обичашъ - той минава край тебе, ти не сществувашъ за него. Единъ човѣкъ въ Божествения свѣтъ безъ любовъ е като едно камъче. Ти вземешъ камъчето. Този ангелъ по пжтя като едно камъче ще те вземе, ти му говоришь, той не те чува и ще те тури настрана. Всичкитѣ камъни сж заспали ангели. Какво ще кажете? - Коскоджа* ангелъ, има високо мнение за себе си, ти го ритнешъ съ крака, туришь го нѣкъде.

Очаквате, като идете въ другия свѣтъ, да иматъ високо мнение за васъ. Първото нѣщо - вашиятъ умъ трѣбва да бѣде носителъ на Божествената Мждростъ, сърдцето ви трѣбва да бѣде носителъ на Любовта и тѣлото ви - на Истината. Каз-

вамъ: Ако Истината не може да пребъжда въ тѣлото, ако Любовта не може да пребъжда въ сърцето и, ако Мъдростта не може да пребъжда въ ума ви - тогава вие сте самъ въ свѣта. Вие ще бъдете неразбранъ човѣкъ. Каквото и да говорите - нѣма да ви обичатъ. Сега говоримъ за любовта. Вие казвате за нѣкой човѣкъ, че го обичате. Да обичашъ човѣка - значи да му дадешъ нѣщо отъ своята свѣтлина. Да обичашъ човѣка - значи да му дадешъ нѣщо отъ своята топлина. Да обичашъ човѣка - значи да му дадешъ отъ своята сила. Тѣ сж размѣнна монета на духовния свѣтъ. Отъ своята мисль ще му дадешъ нѣщо. Размѣна става на мислитъ. Размѣна става на чувствата. Размѣна става на постижкитъ.

↓ 9 4 ↑ - тази година хората се намиратъ заклещени. Господъ е отпреди и отзадъ. 9 е човѣкътъ, който мисли. 4-тъ въ дадения случай е човѣкътъ, който прилага. То е седалището, скамейката, на която може да седне и да раздава справедливостъ. 4-тъ е законъ на справедливостта. 9 е законъ на мисльта, главата е. Считайте, че този кръгъ на 9-тъ - това е главата - вече умътъ се е проявилъ, пушалъ е своето действие. 4-тъ е законъ на справедливостта. ↓ - това е на Божественото. Хоризонталната линия въ 4-тъ - това е човѣшкото. Божественото е, което слиза, а човѣшкото е онова, което възприема. После имате втора една линия. Божественото се проявява отгдолу нагоре, пакъ то се проявява. Линията АВ е човѣшкото. Другитъ сж две Божествени проявления - Божественото, което влиае на човѣшкия умъ и Божественото, което потиква човѣшкото сърдце. Съединени съ човѣшкото - то е неговото тѣло. Свѣтлината се проявява, топлината и силата. АВ е силата на човѣка, която се проявява. Имате два резултата - едниятъ е отгоре - Божествениятъ свѣтъ, който слиза и другиятъ, който възлиза нагоре. Имате и друго движение - хоризонтално, което влиза въ тѣлото на човѣка. Туй го наричатъ триизмѣренъ свѣтъ. Първото измѣрение е за ума. Второто измѣрение е за сърцето. И третото измѣрение е за

човѣшкото тѣло. То е тамъ, дето тѣлото живѣе. Тази идея е много нова. Вие идвате и се намирате въ нѣкое противоречие, понеже не съответствува на вашитѣ възгледи. Както и да ви разправятъ - вие трѣбва да го видите. Христа не може да го познаете. Христосъ има единъ отличенъ умъ - дето минава, освѣтява всичко, всички се изваждатъ отъ тъмнината. Христосъ носи топлина навѣскжде, дето е студено. Като вѣззе въ единъ домъ - всичко стопля. Хората не се нуждаятъ отъ вжглица. Христосъ носи сила, че се нуждаятъ хората отъ храна. Кжде-то вѣззе - всичко дава. Като дойде Христосъ - избата ще бжде пълна съ вжглица. Като дойде Христосъ - кжцата ви навѣскжде ще бжде освѣтена. Щомъ има свѣтлина - дошълъ е Христосъ. То е вышната страна. Вие казвате: "Искаме да го видимъ". Че какво ви препеняствува да го видите?

Ще ви кажа отъ какво произтичатъ противоречията. Не се спѣвайте отъ примѣра, който давамъ. Представете си една млада мома, която е дошла да се запознае съ нѣкого. Вѣтка млада мома е дошла да се запознае съ нѣкого. Като се запознае съ него - счита, че всичко може да постигне. Вѣтки момъкъ, който (е) дошълъ, трѣбва да се запознае съ една мома. И туй е смисълътъ на живота - запознаването. Следъ като се запознаятъ, най-първо се вижда, че е доста красива. Но дойде изкушението. Ето - яви се другъ и той е облѣченъ хубаво. Тя се раздвои, сърдцето ѝ се раздвои. Тя не знае - първиятъ или вториятъ. И първиятъ и вториятъ е любовна работа. Единиятъ ѝ казва: "Ти си богиня, ти си царица". И двамата говорятъ хубави работи. Пѣкъ на нея само единъ ѝ трѣбва, двамата не може. Какъ тя ще го познае кой е отъ двамата, кажете? Много лесна работа. Пѣма по-лесна работа да познаешъ. Най-първо една реалностъ ще се яви физически, но щомъ я разбирашъ - тази реалностъ влиза въ тебе и става невидима отвънъ, а вътре става видима. Тогава вие не сте запознати съ законитѣ на битието, ще се намѣрите въ едно противоречие.

Като започнаха да изучаватъ ржцетѣ на човѣка, хората (започнаха да) носятъ ржкавици. Когато започнаха да изучава-

тъ лицето, женитѣ си туриха воалъ. Когато започнаха да изучаватъ тѣлото, хората се облѣкоха. То е само защита. Да се не познава ржката с ржкавицата, булото е да се не познава лицето, грехитѣ сж да се не познава тѣлото. Хубаво е да се види човѣшкото тѣло. Красотата на тѣлото е въ неговитѣ линии, които има. Туй, което сегашнитѣ хора иматъ, то не е всичкото. Има известна красота вътре въ тѣлото. Ако вие видите едно тѣло, както е билъ Адамъ въ рая, той е билъ облѣченъ въ свѣтлина. Царска греха на свѣтлината и съ една хубава топлина. Следъ като съгрѣшилъ, свѣтлината изчезва и топлината изчезва - той остава голъ. Като поглежда, казва: "Голъ съмъ".

Та казвамъ: Трѣбва да се назите. Даже най-силниятъ човѣкъ, ако го ударите на нѣкое мѣсто, става прекъсване на силата. Щомъ ударите два пѣти - на крака не може да ходи. Щомъ ударите още два удара на ржцетѣ - и тѣ преставатъ. Ако му ударите очитѣ - и тѣ преставатъ. Ако му ударите ушитѣ - и тѣ преставатъ. Ако ударитѣ носа - и той престава. Ако ударите единъ ударъ на устата - и тя престава. Де е човѣкътъ тогава? Затова казвамъ: За да имате едно Божествено отношение, пропорция трѣбва да има. Пие се намираме на 92 милиона мили* отъ слънцето. То е нормално състояние за жителитѣ на земята. Всѣки човѣкъ въ умствено отношение, ако ти искашъ да се запознаешъ съ човѣкъ - ти трѣбва да бждешъ на 92 милиона мили далечъ отъ него, за да го разберешъ. Ако си по-близо - работата не върви. Ако искашъ да разберешъ сърцето на човѣка, колко(то) е далечъ месечината отъ земята - таква трѣбва да бжде разстоянието. Онзи, когото обичашъ, ти трѣбва да бждешъ далече отъ него - колкото е далече месечината, мисля 400 хиляди километра. Ако искашъ другото положение, колко е диаметърътъ на земята? - 12 милиона километра. Значи физически, за да бждатъ хората въ хармония, ти трѣбва да бждешъ на 12 милиона километра далече, за да разберешъ хората физически. Да нѣма никакво стѣлкновение. За васъ да ви бжде естествено въ Америка да виждате и той да ви вижда. Да си говорите ще бжде много по-добре, отколкото, ако е близо - на едно мѣсто.

При такива случаи казвате: "Толкозъ надалечъ". Че ни най-малко не е далече. Една крачка е въ Америка - като направя една крачка, азъ съмъ въ Америка. Като направя две крачки - на месечината. Като направя три крачки - на слънцето. Казвате: "Много далече". За мене слънцето е на три крачки, месечината е (на) две крачки, на земята - една крачка. Сега може да има много възражения на това. Онзи, който знае като мене да крачи, е съгласенъ съ мене. Който не може да крачи, казва: "На мене ли ще го разправяшъ туй?" Три крачки до слънцето. Че вие сте дошли да влѣзете. 92 милиона мили за колко свѣтлината ги взема? Една слънчева вълна за колко иде? - За 8 минути. Значи една вълна трѣбва и иде за 8 минути отъ слънцето. Ако трѣземъ отпукъ до ("Опъленска") 66, ще ни вземе половинъ часъ. Свѣтлината трѣзва отъ слънцето и за 8 минути ще дойде, ще ѝ остане време да се разходи. Азъ още на половината пътъ съмъ до 66. Колко пространство съмъ изразходвалъ? - Много малко пространство. Ние, съвременнитѣ хора, мязаме* на микроби*. Пѣкоя микроба казва: "Колко милиона мили е отъ Изгрѣва до "Опъленска" 66?"

Мнозина сега искатъ да се запознаятъ. За да се запознаятъ съ Христа, трѣбва любовъ. За да се запознаете съ ангелитѣ, трѣбва мждростъ, знание трѣбва. Има други сжщества. За да се запознаете съ тѣхъ, трѣбва здраво тѣло. Ако нѣмаме здрави тѣла, ние нѣма да може да се запознаемъ съ силнитѣ хора. Ако нѣмаме здрави сърдца, не може да се запознаемъ съ умоветѣ на хората. Силнитѣ умове сж свързани съ знанието. Мене ме интересува знанието на единъ човѣкъ, което може да ми даде и моето, което да му дамъ. Мене ме интересува любовъта, която може да ми даде и любовъта, която може азъ да му дамъ. Всѣки единъ отъ васъ е проводникъ на Божественото. Три нѣща се предаватъ. Чрезъ ума ви се предава Божествената свѣтлина, чрезъ сърцето се предава Божествената топлина, а чрезъ тѣлото - Божествената сила. Азъ разглеждамъ човѣка като проводникъ. Човѣкиятъ умъ като проводникъ на свѣтлината, човѣшкото сърдце като проводникъ на човѣшката топ-

лина. И на тази, обикновената топлина на живота, и тълмото като проводникъ на силата - на разумната сила. За да знаешъ какъ да работишъ, да ти е приятно да работишъ, като ходишъ, като дишашъ ржцетъ, като свиришъ - всѣки може да си туря ржцетъ на пианото, но по какъво се различава единъ разуменъ пианистъ? - Трѣбва да знае какъ да свири. И да може да блъска клавишите - нищо не излиза.

Сега нѣкой отъ васъ може да каже: "Кажу ми, азъ мисля ли право?" Представете си, че азъ съмъ художникъ. Искате да ви нарисувамъ. Казвамъ: "Платно носите ли?" Азъ може да ви нарисувамъ на стената. Колко години може да остане на стената? - За една година, като дойде да мажете, ще замажете и картината ще изчезне. Ако имате едно платно - ще ви нарисувамъ и ще имате за споменъ. Ако вашиятъ умъ е развитъ - може да се запознаете съ знанието, съ сжществата на мъдростта. Ако вашето сърдце е развито - може да се запознаете съ сжществата на любовта, съ онѣзи сжщества, които слизатъ да помагатъ на хората. Възвишенитѣ сжщества идватъ да помагатъ. Моли се нѣкой на Господа. Господъ има много работи, Господъ има много работа. Нѣма сжщество да замѣсти Господа. Като се помоли човѣкъ, Той приема молитвата. (Нѣкой) казва: "Господи, ще свърши работата". Понеже къмъ Господа се отправятъ всички молитви, туй сжщество най-напредъ ще иде да каже: "Ща свърши тази работа".

Сега вие да не направите такава погрѣшка, какъвто направя единъ българинъ. Въ България има едно повѣрие, че между Новата година и Коледа има единъ щастливъ денъ, че като туришъ главата презъ малкия прозорець - какъвто поускашъ, ще ти го дадатъ. Единъ, като си турилъ главата презъ малката дупка, казва: "Господи, да ми направишъ голѣма главата - като варелъ". Главата станала като варелъ, не могла да излѣзе, заклецила се, не може да я извади назадъ. Не ви трѣбва голѣма глава като варелъ. Той намѣсто да каже: "Господи, искамъ да ми дадешъ всичкото благословение, че умътъ ми да мисли добре, сърдцето ми да чувствува добре и тълмото ми да бжде силно",

той казва: "Господи, дай ми голѣма глава, че да уплаша всички хора". Като варелъ станала главата му. И въ всичкитѣ работи ние носимъ този варелъ. Нѣкои искатъ голѣма любовъ - варелъ. Че ти щомъ носишь голѣма любовъ - нѣма да може да си изтеглишь сърдцето.

Азъ горе имамъ две радио. Имамъ едно радио "Джилетъ", имамъ и едно голѣмо радио. Занимавамъ се съ дѣлаи вълици, срѣдни и кжси. Онова малкото "Джилетъ" го конкурира. Нѣкой пжтъ го харесвамъ, пуна и дветѣ - състезаватъ се, напреварватъ се. Каквото говори едното, говори и другото. Шашардисватъ *. Сега при малкото - не чувамъ голѣмото. Ида при голѣмото - не чувамъ малкото. Тѣ си помагатъ. Голѣмото казва: "Малъкъ е, много говори. Много дяволитъ е той". Онзи ми казва: "Голѣмъ дяволъ е онзи, голѣмиятъ". Казвамъ: Туй радио не (е) изникнало отъ само себе си. Отъ невидимия свѣтъ позволиха. Отъ разумния свѣтъ позволиха да се открие тайната на радиото, да се открие, че да може да говори. За бждеще ще се откриятъ още повече нѣща.

Сега мнозина сж ми казвали: "Чувамъ нѣщо вътре". По радиото предаватъ. Трѣбва да намѣришь станцията, да знаешъ на каква дѣлжина да оперирашь. Тукъ идешъ, тамъ идешъ. Казва: "Нѣщо ми говори вътре". Неразбрана работа и разбрана работа. Отъ оня свѣтъ говорятъ. Много разбрани сж работитѣ по радиото. Първата станция е умътъ, втората станция е сърдцето, третата станция е тѣлото. Тѣлото има 300 милиарда станции. За бждеще ще се запознаемъ. За сега много отъ тия станции не опериратъ. Даже нѣкой пжтъ може да оперираме чрезъ нѣкое дете. Нѣкой пжтъ, когато искамъ да позная хората, ще намѣря нѣкое дете на 2-3 години и отъ неговата станция, понеже зная законитѣ, ще приема. Нѣмамъ време да се занимавамъ съ моята станция. Далече е още. Минава туй дете и казвамъ: "Този боленъ ще оздравѣе или нѣма да оздравѣе?" Казвамъ: "Ще оздравѣе". И оздравява човѣкътъ. Щомъ туй дете ще намѣри нѣкой старъ човѣкъ, нищо не казвамъ. Не работи станцията. На децата работятъ. (На) старитѣ станциитѣ имъ не

работятъ.

Та казвамъ: Вие се спъвате въ свѣта. Казвате: "Какво нѣщо е Господь?" Ние си представяме Господа, (че) наблюдава. Срѣщнешъ една млада мома, Господь вижда какъ я наблюдавашъ. Като срѣщнешъ една млада мома, най-първо трѣбва да поздравиишъ нейния умъ, да поздравиишъ нейното сърдце и да поздравиишъ нейното тѣло. Следъ туй - да ѝ дадешъ единъ подарѣкъ, който носишъ съ себе си. Следъ туй - втори подарѣкъ, съ сърдцето и съ тѣлото. Следъ туй - да се запознаешъ. Тогава Господь гледа какво е запознанството. Ще даде ли той или нѣма да даде? Ти може да ѝ дадешъ единъ подарѣкъ, който е позлатенъ, не е златенъ.

Та сега, тази година, вие сте заклещени. Господь е отпреди и отзадъ. Който не върви, тогава кашлицата ще дойде, това, онова. Мнозина казватъ: "Този човѣкъ не може да го обичамъ". Чудни сж хората. Азъ съмъ човѣкъ - майсторъ. Може да накарамъ да обикнете всѣкиго. Една каса, която не обичате, може да ви накарамъ да я обичате. Казвате: "Тази празна каса - не обичамъ". Като туря сто хиляди златни монети - ще я обикнете. Веднага ще я обикнете. Казвамъ: Всичкиятъ нѣща, които обичаме, иматъ съдържание. Когато скулпторътъ тури ония красивитѣ линии на тѣлото, направи отъ камѣка единъ красивъ човѣкъ - всичкиятъ хора искатъ да го видятъ. Казвамъ: Невидимиятъ свѣтъ работи въ васъ вътре, въ вашитѣ умове, въ вашитѣ сърдца, въ душитѣ ви. Единъ денъ ще имате тѣла, не както сегашнитѣ, нѣма да боледувате. Хрема нѣма да има, кашлица нѣма да има, туберкулоза нѣма да има, глугъ нѣма да има. Знаете (ли) какво ще е? -Ще имате голѣмитѣ благословения. Трѣбва да се учите сега.

Сега нѣкои ми казватъ: "Азъ видѣхъ Христа". Онзи казва: "Азъ не съмъ видѣлъ Христа, че той го видѣлъ". Онзи е горе, на върха на планината, (и) не видѣлъ Христа. Онзи (е) долу, въ долината, и го видѣлъ. Сега възможно е. Христось, който слиза отгоре, най-първо на планината ще го видятъ, после въ долината. Това сж теории. Когато онзи на планината не го вижда, а

онѝзи въ долината го виждатъ - не зная какво виждане е това. Свѣтлината като иде, има проекция на свѣтлината. Имате червенъ цвѣтъ. Всѣки цвѣтъ си има мѣсто, особено мѣсто взематъ трептенията въ тази гама на цвѣтовете. Значи червениятъ е този цвѣтъ, който дава потикъ. Ако ти си въ яйцето, червениятъ цвѣтъ ще те извади изъ ограниченията. Когато се измжти едно пиле, червениятъ цвѣтъ го е освободилъ. Като тръгне по пжтя, портокалениятъ цвѣтъ е, който дава движение. Зелениятъ цвѣтъ образува крива линия. Ти ще имашъ въ музиката *фа*, (то) е вече да знаешъ жълтия цвѣтъ, който използва само жълтия цвѣтъ. Нѣкои искатъ да станатъ богати. Всѣки богатъ може да бжде, който е уменъ. Въ който умътъ не е развитъ, той богатъ никога не може да бжде. Та казвамъ: Всички тия цвѣтове показватъ пжтищата, по които трѣбва да работите. Вие не може да проявите деятелностъ, ако не се храните съ жълтия цвѣтъ. Вие по тѣло не може да бждете здрави, ако не обичате зеления цвѣтъ. Трѣбва да акумулирате нѣщо въ себе си. Ти не може да имашъ върата, върата ти не може да бжде силна, ако не възприемешъ синия цвѣтъ. Не може да имашъ сила, ако не знаешъ какъ да схващашъ виолетовия цвѣтъ. После човѣкъ не може да прояви чувствата си, ако не разбира правилата на розовия цвѣтъ, на червения цвѣтъ. Мислите ли, (че) на единъ човѣкъ, на когото лицето е пожълтѣло, че той може да обича? Хората на любовта се отличаватъ съ единъ особенъ цвѣтъ. Хората на мъдростта се отличаватъ съ единъ жълтъ цвѣтъ. Въ сегашната свѣтлина то е само сѣнка. Проекция има. Кои основни цвѣтове имате? - Жълтъ, червенъ и синъ. Синиятъ цвѣтъ е на волята. Трѣбва да се учишъ да акумулирашъ тази свѣтлина въ себе си. Сега религиозните хора се занимаватъ много едностранчиво, занимаватъ се само съ сърцето на човѣка. Всѣко едно чувство не може да се роди, ако не му дадешъ широчина, просторъ. Туй чувство не може да се роди, ако не му дадешъ свѣтлина. Свѣтлина е необходима за чувствата. И сила е необходима. Сега ние се спираме и казваме: "Какъ да добиемъ тѣзи работи?" Когато дойдатъ тѣзи свѣтли сжис-

тва въ ума - слушайте ги, каквото ви приказватъ. Когато дойдатъ свѣтлитѣ същества въ сърцето - слушайте ги, каквото ви говорятъ. Когато дойдатъ тѣзи свѣтли същества въ тѣлото - слушайте ги. Те ви просвѣтаватъ. Ако искате да познаете силата на човѣка - ще слушате съществата, които ви говорятъ на тѣлото. Ще усѣщате една приятностъ. Вж ржцетѣ, въ краката, навѣтъкжде тѣлото усѣща приятностъ. Като питаме коситѣ - навѣтъкжде ви е приятно. Щомъ те боли крактѣ - нѣма ги тия същества. Тѣ не сж дошли. Същиятъ законъ е за сърцето. Когато тѣ дойдатъ, потикватъ те да се разбираашъ съ хората. Не дойдатъ ли тѣ, тогава човѣкъ казва, че не си струва да се живѣе за Бога.

Казвамъ: Тази година запознайте се съ свѣтлитѣ същества. Не че не се познавате, но вие, като гледате главата, търсите нѣкоя друга глава. Нѣкой пжтъ не ви харесва главата. При сегашнитѣ условия може да бждете въ единъ палатъ, пкъ да нѣмате радио. Пкъ може да бжде(те) въ една колиба и да си посите радиото. Питамъ: Кжде ще имате повече новини - въ палата или въ колибата? - Зависи. Единъ палатъ не е по-уменъ, отколкото една колиба. Важно е какъ е организирана една глава - може да има голѣми размѣри, но да не е организирана добре. Може да е малка, пкъ да е добре организирана. Ржката може да е малка, пкъ да е добре организирана. Зависи какъ сж организирани очитѣ. Погледнешъ нѣкои очи - приятни ти сж, понеже сж добре организирани. Погледнешъ една ржка, не е добре организирана, много груба работа е */показва чертежа/*. Съ този човѣкъ искайте да бждете на 92 милиона далече, отъ този искайте да бждете на 400 километра, отъ този човѣкъ искайте да бждете на 12 хиляди километра далече физически, за да се разбирате съ него. За мене е тѣй, пкъ ако вие сте по-умни. Азъ, който съмъ толкозъ уменъ, намирамъ, че не бива да съмъ близо, на дистанция може да се разбирамъ. Ако намаля тази дистанция - ще стане стѣлкновение. Имайте идея. Ако слънцето би дошло въ своята голѣмина наблизо, какво ще бжде? То е приятно, че е малко - малко се показва. Ако туй голѣмото слънце дойде на земята,

Къде ще го турите? Голѣмитѣ работи не сж толкозь приятни. Азъ разсжждавамъ за себе си по следния начинъ: турите единъ килограмъ на гърба си - приятно ви е, турите два, три, четири килограма - пакъ ви е приятно, но като турите десетъ килограма, 20, 40 килограма - не ви е приятно. Та казвамъ: Не е въ многото. Въ дадения случай много малко ви трѣбва. Вижте - тукъ има хубава черта. Малкиятъ прѣстъ показва, че обича да казва истината. Има една хубава черта. Прѣстътъ му показва, че обича да си похапва. Може да е погрѣшно, но казва: "Трѣбва да се храни тѣлото". Отъ музика не разбира много. Казва: "Майка ми пѣеше, азъ хичъ не се учихъ. Може би за бждеще. Обичамъ да слушамъ, но не обичамъ да пѣя". Като хване мотиката - може да работи. Тжпанъ може да бие. Отъ този хубавъ тжпанаръ става и добъръ капелмайсторъ. Може да бие тжпана.

Вие всички се безпокоите за нищо и никакво. Земята е дадена на ваше разположение, свободенъ билетъ имате да се разхождате изъ пространството. Недоволенъ сте. Месечината свѣти. Слънцето грѣ денемъ, лѣкъ сте недоволни. Даватъ ви работа, плодове ви даватъ дърветата - пакъ сте недоволни. Овцитѣ ви даватъ вълна, мляко - пакъ сте недоволни. Какво ли не ви е далъ Господъ, отъ кжде намѣрихте това недоволство? Се търсите нѣщо. Търсите онова, което го нѣма. Цвѣтето трѣбва да има уханье, за да дойде пчелата. Тогавъ пчелата цва за него. Ако нѣма нищо цвѣтето, пчелата нѣма да дойде при него. Въ странство единъ художникъ направилъ много хубави цвѣтя, карамфилчета. Не могли да познаятъ кое е естествено и кое е изкуствено. Казва единъ: "Пратете една пчела, тя веднага намира цвѣтето". Често азъ съмъ проучвалъ какво отношение иматъ пчелитѣ къмъ естественитѣ цвѣтя. Всѣко цвѣте, което дава медъ, е естествено. Всѣко цвѣте, което не дава медъ, не е естествено. Всѣки умъ, който дава свѣтлина, е естественъ. Който има такава, изкуствена свѣтлина, не е естественъ. Кибритени(тѣ) клечки иматъ ли свѣтлина? -Свѣтне и загасне. Туй, което така загасва, не е реално. Първото нѣщо турете въ себе си да се не плашите, но Господъ гледа. Ти никога

не туряй въ ума си да излъжешъ нѣкого. Да кажемъ - продавашъ ябълки. Дойде нѣкой богатъ - веднага избирашъ по-хубавитѣ, като дойде сиромашъ - избирашъ гребнитѣ. На бедния и на богатия ще туряшъ еднакво. Дрехаръ си. Като дойде нѣкой беденъ - ще дадешъ хубава дреха, както и на богатия. Ще ги оставишъ тѣ да си избиратъ свободно. Каквато дреха избератъ - нѣма да вземешъ повече, отколкото дрехата струва. Въ Божественя свѣтъ всички дрехи иматъ еднаква цена. Каквато дреха избератъ - цената е една и сѣща. Вие нѣкой пжтъ подценявате хората. Не сте върни въ преценката. Казвате: "Този братъ е невежа". Така не се говори. Този братъ е малко ученъ, нищо повече. Способенъ е, но малко е работилъ. Казвате: "Не е добъръ". Не че нѣма добрина, но той не се (е) научилъ на доброто още. Кого ще викате на изкуство - художника или онзи, който е роденъ, но не е работилъ?

Първо има да работите. Вие казвате: "Остарѣхме вече". Мислете - като идете въ другия свѣтъ, пакъ ще се преродите. Не ви трѣбва никакво прераждане. Злоупотрѣбили сж хората съ закона на прераждането. Ти вѣтки денъ ще употрѣбишъ единъ-два часа да учишъ нѣщо. Ще изучавашъ камънитѣ, но по минералогия - какъ сж направени, качества има. Или единъ-два часа ще учишъ ботаника, ще се занимавашъ съ растенията, ще изучавашъ лечебнитѣ имъ свойства. Следъ туй ще се занимавашъ малко съ животнитѣ, да видишъ, че не сж толкозь глупави животнитѣ. Тия всичкитѣ животни сж много учени сжщества, но сж малко лениви. Тѣ сж ходили на такива журфиксове*, ядене и пиене имало и сж останали назадъ, не сж учили. Всичкитѣ животни журфиксове сж правили. Като се освободи България, младитѣ момци взеха бастуни да носятъ, върти го. Бастунътъ го вземашъ да пипашъ съ него. Въртенето на бастуна не е култура още. Бастунътъ е да знаещъ да пипашъ съ него. Ти искашъ да докажешъ, че когато маймуната минала отъ положението на животно и се изправила, взела бастунъ да се подпира. Всичкитѣ хора носятъ бастуни, да се подпиратъ. Азъ нося бастунъ, но не се подпирамъ. Азъ му отдавамъ почитание. Казвамъ: Отдава-

мъ почитание и едно време помощна за подигането на свѣта. Третиятъ край е мой. Бастунътъ - то е човѣшката воля. Този бастунъ е палката на капелмайстора. Ако волята е слаба - все ще имашъ единъ малъкъ бастунъ, ще го носишъ подъ рѣжава. Които иматъ слаба воля, ще носятъ подъ рѣжава една малка палка. Ще извадишъ, ще пишаишъ съ двата края.

Седите и казвате: "Не може да мисля". Ще започнешъ на рѣжката си да попоглеждашъ и вече си действувалъ на ума. Искашъ духовенъ да станешъ - ще започнешъ да свиришъ.

Да дойдемъ до основното. Тая година има такива блага, за които трѣбва да работите. Имате условия, за които не сте сънували. Вие казвате, че сте стари хора. Едва въ Небето има 24 старци и сега се приготвява още единъ. Тукъ на земята милиони има - все стари хора. Не мязате* на стари. Стари съ знание, млади съ сила, възрастни съ любовъ. Младиятъ силенъ трѣбва да бжде. Децата сж, които воюватъ. Туй дете падне, поплаче и пакъ стане. После казва: "Ще ви победя". Пакъ си удари главата, поплаче и пакъ стане. Казва: "Ще видите". Туй дете се бори. Възрастниятъ вече въ любовта трѣбва да търсите, любовни работи. Да се запознаете тогава съ любовта. Щомъ се запознаете съ любовта - не рисувайте картини по гърба ѝ. Никога не рисувайте картини на гърба на любовта. Знаете ли какво значи то? Пазете едно свещено правило: Човѣкъ, ако е проявилъ любовта си - никога не критикувайте единъ човѣкъ въ любовта му, защото за да го критикувашъ - трѣбва да познавашъ любовта му. Казвашъ: "Неговата любовъ не е такава". Че твоята каква ще бжде? Въ любовта не носете никаква критика. После въ любовта не се палагайте. Казвате: "Азъ ви обичамъ". Не говорете "Азъ те обичамъ". Ти проявявай твоята любовъ, както разбирашъ. Но не искамъ въ името на любовта да насилвашъ хората. Щомъ обичашъ хората - ще те оценятъ. Щомъ обичашъ хората - и тѣ те обичатъ. Не може да обичашъ и да не бждешъ обичанъ. Следъ хиляди години и пакъ ще бждешъ обичанъ. Христосъ въ Неговото време не бѣше разбранъ. Сега 500 милиона хора разбиратъ Неговата любовъ. Тя се дължи на

тази любовъ, която Той показа на земята. Ако Той не бѣше показалъ тази любовъ, нѣмаше сега толкова хора да го обичахъ.

Та казвамъ: По сщия законъ, ако вие покажете любовъта - дайте свобода на всичкихъ, въ себе си дайте свобода. Има нѣщо, отъ което вие сте недоволни. То е другъ въпросъ. Сега не ви казвамъ да обичате грѣха, не ви казвамъ да обичате злото. Ето азъ какво разбирамъ: Христосъ казва: "Не подобава на мене да вземамъ хлѣба отъ децата и да го давамъ на псетама". Първо ще нахранимъ децата, после псетама". Любовъта е само за децата на Божественния свѣтъ. Да обичаме всички ония хора, на които съзнанието е пробудено, които сж Божествени деца. Може да е едно животно, едно карамфилче - може да обичамъ. Този карамфилъ ще стане добъръ човѣкъ. Може да е лоза, ябълка - нищо не значи. Азъ не може да не обичамъ. Като дойдемъ до единъ магарешки трънъ, (той) казва: "Да се обичаме". Има една любовъ разбрана въ свѣта. Въ тази любовъ умътъ печели сърдцето. Печели, печели и тѣлото. То е любовъ. Любовъ е това, въ което умътъ печели. Любовъ е това, въ което сърдцето печели. Любовъ е туй, въ което всички хора печелятъ. Не е любовъ това, въ което всички хора губятъ. То е безлюбие. Казвамъ: Да имате една ясна представа за любовъта. Любовъ е това въ васъ, въ което умътъ печели, сърдцето печели и тѣлото печели. Може да живѣешъ сто години, може да живѣешъ 120 или 150 години, колкото и да е, но онова богатство, което умътъ печели, сърдцето и тѣлото печелятъ - то ще бжде съ васъ. Съ туй богатство вие ще идете въ другия свѣтъ, ще знаете какъ да живѣете.

Та любовъта къмъ Бога, разбирамъ всичко онова, което Богъ ни далъ - да го оценимъ и пазимъ священо. Ако пазишъ священо твоя умъ, ако пазишъ священо твоео сърдце и, ако пазишъ священо твоео тѣло - ти обичашъ Бога. Тѣй седи работата. Казва: "Какъ да Го обичамъ?" Да обичашъ Бога за ума, който ти е далъ, ще го обичашъ заради сърдцето, което ти е далъ. Ще обичашъ Бога заради тѣлото, което ти е далъ. Да възлюбишъ Господа съ всичката си душа, съ всичкия си умъ, съ всичкото

сърдце, съ всичката си сила.

Въ тази година искамъ да ви кажа, за да знаете. Въ тази година хората ще се разбиратъ по-добре, отколкото миналата година. Какво искате да знаете сега? 365 дни всѣка сутринъ наблюдавайте какво ще ви кажатъ тѣзи същества, които слизатъ отгоре. Идната година ще ви разправите по-добре каква е била годината. Запишете си. Единицата сж тѣзи същества, които слизатъ. Какво е единицата? Като напишете 9 - туй по-казва главата. Пѣкои трѣбва да направите да помече - туй е изворъ. Господъ е, Които слиза. Противоречията сж съ човѣка, и тукъ Господъ ги срѣща. Всѣка сутринъ Господъ казва: "Трѣбва да мислишь, трѣбва да работишь, трѣбва да бждешь справедливъ". Като погледнешъ главата, да кажешъ: "Има единъ Господъ и този Господъ е създалъ свѣта, за да мисля. Той иска да бжда справедливъ, да не онсправждавамъ слугитѣ, братията, сестритѣ, да се отнасямъ тѣй, както Той иска". Като погледнешъ - да видишь една усмивка на лицето, да видишь. Ти носишь една кошница съ плодове. Ако момата е по-красива - по-хубавъ плодъ ще дадешъ, ако е по-грозна - по-малкъ плодъ ще дадешъ. Ти правишь различие. Тѣ еднакво сж красиви. Много се лъжете. Грознитѣ моми сж тѣй красиви, както красивитѣ. Тѣ сж и по-красиви отъ красивитѣ. Казвамъ: Тѣ сж по-умни. Като дошли, скрили се подъ маска - да не ги безпокоятъ младитѣ момци. Онѣзи, красивитѣ, сж малко по-сантиментални, облѣкли се хубаво, момцитѣ ги качатъ, тѣ ходятъ да се оплакватъ.

Тази година да приемете благословието, което Богъ е далъ. Господъ слиза въ райската градина - да почувствувате Господа. Идната година друго ще бжде. Чрезъ ума, сърдцето и волята, каквото Господъ иска - да го направите. Каквото поиска Господъ - да го направите. 1941 - понеже обяснявамъ закона, имате четири елемента, отъ които два сж Божествени принципа, единъ е човѣшки. Божественото е, което освобождава човѣка. То е човѣшката воля - единицата. Миналата година имахме нула. Тази година имаме едно (1) - мощната Божествена сила, ко-

ято ще накара синца ви нѣкои работи да ги разрешите. Тази година трѣбва да разрешите ще служите ли на Господа или не. Тази година ще разрешите дали ще учите или нѣма да учите. Тази година ще разрешите дали ще бждете здрави или нѣма да бждете. Ако сте здрави - ще имате шанс да живѣете. Ако не сте здрави - ще ви уволнят. Щомъ си здравъ - не те уволняватъ. Щомъ си боленъ - уволняватъ те по болезнени причини.

Тази година само по едно нѣщо искайте. Всѣки да си тури въ ума си само едно нѣщо да постигне, не много работи. Другитѣ нѣща да сж като спомагателни. Искашъ да учишъ музика - тури го на прѣвъ планъ. Или поезия, или изкуство, каквото и да е - едно нѣщо да имашъ въ ума си, не четири-петъ работи. Другитѣ да бждатъ като спомагателни. Игната година друго ще туришъ. Ще живѣешъ 50-60 години, имате възможностъ да проучвате. Вие искате въ една година отгоре всичко да постигнете. Турете въ ума си само едно нѣщо. Да кажемъ, нѣкои отъ васъ сте бързореки, много говорите. Бързорекуитѣ - тѣ сж силни извори, дето минаватъ - тѣркалятъ камъни. Тази вода трѣбва да я прекарашъ и на мѣста да намалишъ бързорекия, да може да поливашъ градини. Тя е силна вода, като върви - изкоренява. Ще туришъ малко да се укроти. Нѣкои отъ васъ си давате мнението. Какво мнение ще си давате за тази ржка? Научно какво мнение ще дадете? Разбира се има гънки, които се образуватъ. Трѣбва седемъ принципа да ви представя, та сами да правите сравнение. Тази ржка спада къмъ чувствениитѣ, активниитѣ ржце. Този човѣкъ, ако го оставишъ да си свърши работата - ще я свърши. Хранишъ го добре - добре плаща. Ако речешъ да го ограничишъ, ако речешъ да злоупотребишъ - и той знае. Доста дипломатъ е. Ако се отнесеешъ добре съ него - ще свърши хубаво работата. Каквото каже - ще го направи. Ако злоупотребишъ - и той ще злоупотреби. Като копае лозето - ще го изкопае. Ако обрѣзва нѣкъде - той отъ три пржчки ще остави само една. Ще бжде като онзи Стоянянъ. Единъ свещеникъ пратилъ своя слуга да обрѣзва лозето. "Знаешъ ли, казва, да обрѣзвашъ лозе?" - "Зная, гѣдо поне". Като отива, той го обрѣзва тѣй хубаво, че нима го

попътъ: "Плаче ли лозето?" - "Да го видишъ, дѣдо поле, и ти ще плачешъ".

Първото нѣщо е да се зароди едно самоуважение. Вие още не се познавате. Трѣбва да се зароди въ вашия умъ, като срещнете единъ човѣкъ - да му дадете съответствуващо почитание и той да ви даде съответствуваща любовъ. Туй е красиво-то въ живота, то е запознаването, взаимното уважение и почитание, не пришудително. То е. Като видя единъ човѣкъ, какво ме интересува главата му. Мене ме интересува дихателната му система, понеже единъ човѣкъ съ хубави гробове - то е една благо за цѣлото общество и за цѣлия народъ. Хора съ хубави тѣла сж едно благословение, хора съ хубави сърдца сж благословение, хора съ хубави умове сж благословение. Казвамъ: То е бждещата сила, отъ която ще се ползвате. Ако умътъ е на мѣсто, ако сърцето е на мѣсто, азъ да ви подсказва - може да се подмладишъ. Ако кажа: "Нѣма да се подмладишъ", ще констатирамъ - умътъ ви не е на мѣсто. Щомъ вие не се подмладявате - умътъ не е на мѣсто. Щомъ не се подмладявате - сърцето не е на мѣсто. Щомъ не се подмладявате - тѣлото не е на мѣсто. Ако умътъ ви е на мѣсто - тогава имате всичкитѣ условия. Мене ми казватъ: "Подиръ десетъ години младъ ще станешъ". Ако идете при единъ дрехаръ и имате пари въ джоба си, мжчно ли е да си купите дреха? Ако имате стотина лева - това гледате, онова гледате, търсите евтина работа. На васъ Господъ ви е далъ, вашитѣ джюздани* сж пълни. Ще си направите хубава дреха, нѣма да икономисвате отъ тѣлото. Защото две погрѣшки хората правятъ. Едни ядатъ повече, отколкото трѣбва, други не ядатъ, колкото трѣбва. Онѣзи трѣбва да съкратятъ - не трѣбва да ядатъ толкозъ, колкото ядатъ. Другитѣ трѣбва да се откажатъ да не постятъ. Нѣкои искатъ да постятъ повече. Ще дадешъ на тѣлото нужната храна. Да се помжчи кончето. Хубаво хранете това конче, но не го пресищайте.

Първото нѣщо сега да ви кажа. Вие вече се обичате, за любовта нѣма какво да ви говоря. Презъ годината може да се лѣкувате. Нѣкой заболяе. Помолете се заради него - ще оздрав-

те. Всички тукъ може да се лъкувате. Казвате: "Карма* има, нека си носи кармата". Нѣкой не постъпва добре - ще се събератъ нѣколко, ще се помолятъ заради него. Може да направите опитъ. Въ Америка, въ една църква, единъ богатъш билъ много лошъ човѣкъ. Имало смущения отъ него. Всички въ църквата, каквото направятъ, искатъ да опрѣснатъ църквата. (Той) казва: "Отъ мене зависи. Азъ, каквото кажа - ще бжде". Съветватъ го - не разбира. Събиратъ се най-после цѣлата църква и въ негово присѣствие започватъ да се молятъ: "Или му дай умъ, Господи, или го вземи - да се освободимъ отъ него". Той почва да чувствува, че ще го задигнатъ и съзнава погрѣшките си.

Азъ искамъ всички да проявите една интуиция*, да проявите онова, което Богъ е вложилъ въ васъ, да проявите. Синца да бждете свободни. Щомъ дойдете до човѣшкото - тогава пробърявайте. Божественото въ васъ да е свободно. Трѣбва да бждете свободни. Нѣкои нѣматъ свобода да се проявятъ. Ако азъ съмъ на вашето мѣсто, запримѣрь тукъ нѣкой пжтъ ще дойдете на столоветъ, може да имъ говорите. Когато салонътъ е пълень, азъ виждамъ - други се наредили и чакатъ като васъ. Вие какво ще кажете? Затова не трѣбва да се говори. Всѣки единъ столъ носи характера на хората, които сж сѣдали на него толкозь години. Умни сж столоветъ. Като седнеш тамъ, явява се желание - искашъ да говоришъ. Седнешъ на нѣкой музикаленъ столъ - искашъ да пѣешъ, да свиришъ. Предметитъ носятъ качества на хората, които сж ги имали. Имашъ книги, грехи - трѣбва човѣкъ да бжде внимателень. Не мисли, че гето седишъ, гето ставашъ - навѣтъжде оставатъ отпечатьци. Въ цѣлата природа виждамъ отпечатьци на всичкитъ разумни същества, които сж идвали. Рекитъ, които текатъ, планинитъ, плодоветъ, ябълкитъ, крушитъ, сливитъ, скъпоценнитъ камъни, звездитъ горе - всички сж оставили отпечатьци. Говоримъ за онова великото, което съществува въ природата.

Турете сега на ума си да изправите три погрѣшки. Нѣкои отъ васъ сте занемарили вашия умъ, нѣкои отъ васъ сж занемарили вашето сърдце и тѣлото си. Ще бждете справедливи спря-

мо ума си, ще бъдете справедливи спрямо тѣлото си. То е моралъ. Трѣбва да бъде човѣкъ справедливъ. Като се научиш - тогава ще приложиш тези, същия моралъ и за другитѣ хора. Да бъдешъ справедливъ. Три нѣща: да не занемарявате умовете на хората, тѣхнитѣ сърца и тѣхнитѣ тѣла. Така може да бъдемъ съработници на Богъ. За да бъдемъ съработници трѣбва отличенъ умъ - ние го имаме, трѣбва отлично сърце - ние го имаме, трѣбва отлично тѣло - ние го имаме. Часовникътъ трѣбва да се поправи, отличенъ умъ имаме. Малкиятъ деца иматъ мъжността, когато трѣгнатъ въ училище, но после, колкото годинитѣ минаватъ - тия деца разбиратъ. Въ туй отношение искамъ тази година тѣзи, които се оплакватъ, че не могатъ да помнятъ - да се усили паметта имъ. Нѣкои отъ васъ не може да помните, понеже вашитѣ умове сж заети съ много работи. Съ едно нѣщо ще се занимавате. Ако съмъ шофьоръ, като хвана кормилото - нѣма да гледамъ налѣво, надѣсно, но напредъ. Нѣма да слушамъ тези и онези. Кои каквото говори - да ме занимава. Ако слушамъ - ще съборя колата. Казвамъ: "Оставете ме на спокойствие. Като спре автомобилътъ, като спузга целта - тогава ще говоря. А сега никою да не ме закача". Това значи човѣкъ да има една мисълъ. Имашъ една тема. Свърши темата си и тогава говори върху други работи. Пишешъ нѣщо - свърши писането и тогава говори. Ходишъ - свърши ходенето и тогава говори. Това е истинскиятъ животъ. Не се занимавай съ много работи. Тия работи, за които ви говоря, сж лесни.

Отче нашъ.

Хайде сега да посрещнемъ Новата година!

XX година

13. Аскция на Общия Окултснъ класъ

1 януарий 1941 год., Сръда, 5 ч.с. Нова година

Изертвѣ, София.

ЩЕ ВИ БЖДЕ

*Отче нашъ. Всичко въ живота е постижимо.
/Направихме упражнението за душиането/.*

Това, което хората придобиватъ, е подобно на храната. Знаете какъ сте отхранвали вашитъ малки деца. Човѣкъ трѣбва да знае какъ да възприема знанието. Камо говоримъ за знание - да бждатъ хората учени, какво значи ученъ човѣкъ? Нѣкои мислятъ, (че) като станатъ учени, вече всичко постигатъ. Учението е спомагателно сръдство. Човѣкъ носи условия на учението. Не че сега го придобива, той го проявява. Носи възможности вложени. Камо се руди детето - изведнажъ не съзнава. Детето, като се руди, още не съзнава. Туѣ дете, като се руди на физическото поле, не може да се прояви. Колко време се изисква майката да работи върху детето, гледа го? Майката и бащата виждатъ детето гениално, казватъ: "Виждте очитъ - гениално е". Нѣкъ то - каква гениалностъ? Възможности гениални има.

Сега, по отношение на религията, хората мислятъ, че като станатъ религиозни - човѣкъ всичко ще придобие. Не е така. Набоженъ като станешъ, мислишъ, че като е набоженъ, човѣкъ е съвършенъ. Набожниятъ човѣкъ е като една влюбена мома въ единъ момѣкъ. Набожниятъ боготвори, момата мисли: "Като него нѣма други". Щомъ се приближатъ двамата, да заживѣятъ въ една кжца - започва да му вижда недостатъцитъ. Най-първо вижда недостатъцитъ, че не знае да спи (и) хърка. Спали ли сте вие въ стая, дете нѣкой хърка? Азъ имамъ само единъ примѣръ въ моитъ научни изследвания въ България. То бѣше въ Бѣла. Единъ хотелъ имаше, имаше мѣсто само за двама души. Нѣма друго мѣсто. Дойде хотелджията и

казва: "Още единъ пжтникъ е дошълъ. Може ли да влѣзе?" - "Може, рекохъ, що не". Вечеръта, като се поразговорихме, той заспа. Като те десетъ прасета има въ стаята, които зрухтиятъ. Мислѣхъ, че ще престане, чакамъ часъ, два, три - чува се на половинъ километъръ гласа му. Казахъ му да не хърка, той не слуша. Взехъ да го благославямъ, да го магнетисамъ. Като го магнетисахъ - престана всичкото хъркане. Супринята, като стана, казва: "Много ми е добре, много добре спяхъ тази вечеръ". Азъ нищо не му казвамъ. Ако бѣше видѣлъ, ще каже: "Какво прави? Този човѣкъ ле омагьоса вече". Ще кажете: "Да може и азъ да го направя". Азъ не бихъ желалъ да имате този опитъ, нѣма да може да спие повече. Нѣкой пжтъ, като магнетисахъ нѣкого да спи - ще започнешъ ти да хъркашъ. Сега всинца ви имате желание да изправите нѣкого въ неговитѣ погрѣшки. Знаешъ (ли), колко мжчно е да изправишъ нѣкого въ погрѣшкитѣ му? Като го поправишъ - тѣ ще минатъ въ тебе. Погрѣшкитѣ - това сж помия на човѣкия животъ. Ако искашъ да ги изправишъ - трѣбва да имашъ една прѣжба да излизатъ, да ги туришъ въ огъня, да ги изнесешъ навънъ. То е опасно да ги пуснешъ надалече. Да вървятъ по каналъ, както сега имате канализация.

Сега обичате нѣкого и искате да изправите погрѣшкитѣ му. Не ви съветвамъ да се заемате съ това. Самъ да ги поправи. Първо - не ви съветвамъ да се занимавате съ погрѣшкитѣ на хората. Много деца сж се осакатявали, като сж се подигравали на нѣкой човѣкъ, който засква. И като се подиграватъ - тѣ сами започватъ да заекватъ. Подражавашъ (на) нѣщата. Казвамъ: Намѣсто да се занимавашъ съ отрицателнитѣ нѣща - да се занимавашъ съ положителнитѣ. Ако има добро въ човѣка - подражайте го. Но злото, ако искате да го поправяте - вие ще влѣзете въ него. Не ви съветвамъ да се занимавате съ злото. Човѣкъ, за да изправи една своя погрѣшка, трѣбва да разбира. Запримѣръ - да изправишъ една погрѣшка въ радиото, въ инсталацията на радиото - трѣбва да разбирашъ. Или да изправишъ една погрѣшка въ електричеството - пакъ трѣбва да разбирашъ. Като дойде механикътъ - разбира кжде да тури

жицата. Но онзи, който не разбира - безразлично му е. Една положителна фаза и една отрицателна фаза даватъ различни прояви. Нѣкои хора сж положителни. Положителни сж, но свѣтлина не даватъ. Положителни въ своята мисълъ, но мисълъта не носи свѣтлина. Нѣкои сж отрицателни въ мисълъта, но мисълъта носи свѣтлина. Тогава - коя е по-добра? Отрицателната мисълъ не може да носи въ себе си положителната, ако нѣма този положителенъ полюсъ. Сега може да се интересуваме какъ ще стане. Какъ ставатъ работитѣ? То е външна страна. Изисква се дълго време човѣкъ да живѣе единъ благочестивъ животъ - не е така лесна работа. То е лесна работа да речешъ да живѣешъ, но трѣбва да имашъ знание. Азъ го сравнявамъ съ цигулка. Гледашъ нѣкой цигуларъ съ цигулка. Знаешъ (ли), колко мъчно е на 30 сантиметра да туршишъ всичкото изкуство, да свиришъ на две струни, на три, после на четири, пъкъ да правишъ сума фокуси. Като вземешъ нѣкоя нота извънъ времето - де ще го знаешъ? Въ позициитѣ* има тънки работи - малко да се мръдне, не е лесна работа. Трѣбва да е роденъ човѣкъ, като хване цигулка. Нѣкой, и да се учи 30 години, може да вземе върно тоноветѣ, но онзи, който е роденъ истински цигуларъ - неговиятъ музикаленъ двойникъ излиза и влиза въ рѣжката на цигулка. Още като тури прѣститѣ - нѣ се привличатъ на цигулка точно на мѣстото, както желѣзото залепва стѣрготинитѣ, така залепватъ и прѣститѣ. И (за) добриятъ животъ е сжщиятъ законъ. Нѣкой отъ васъ казва: "Това е дарба". Какво нѣщо е дарбата? Мислишъ, че нѣщо отвънъ се палива? Събуждатъ се най-първо отъ невидимия свѣтъ центроветѣ на мозъка, после става едно съчетание. Искашъ да се проявишъ, да бждеши благороденъ, мекъ. Какъ ще го проявишъ, кажете ми? Трѣбва да се събуди тази частъ на челото, горната и срѣдната частъ на мозъка. Искашъ да дадешъ силенъ изразъ на мозъка отзадъ - други центрове трѣбва да се развиятъ. Нѣкой казва: "Волята - после". Кжде е волята? Волята е зады ушитѣ на човѣка.

Та казвамъ: Когато духътъ дойде, той ще ви даде

знацието. Трѣбва да започнеш да изучаваш себе си, вътрешно да изучаваш. Запримѣрь, ако въ умствено отношение вие сте добре - винаги, като започнеш да мислиш, явява се свѣтлина въ ума. Мнозина отъ васъ, като сте били ученици, когато се занимавате съ задачи по математика, геометрия, гледашъ една формула - мѣчна работа е, докато формулата оживѣе. Гледашъ отношенията частъ, два, три - нѣщо свѣтне ти. Започваш да разрешавашъ, въ нѣколко часа задачитѣ се разрешаватъ. Другъ пътъ пишешъ по единъ методъ - не върви, по другъ методъ - нѣма резултатъ. Никога не си туряйте на ума: "Той е много духовенъ". По нѣкой пътъ вие мислите, че вие сте човѣкъ подигнатъ, духовенъ сте. Нѣма да се мине много, понеже животътъ е въ движение и ти въ живота си ще минешъ оттамъ, отдето не искашъ. Може да те прекаратъ, понеже нѣма да минешъ отдето искашъ. Ще те прекаратъ оттамъ, отдето не искашъ. Може да четете книгата на американския изследовател на Южния полюсъ. (Той има) амбиция и отиватъ да изследватъ. Най-после въ него се заражда желание да остане самъ да направи изследвания, да се прочуе. Но виждате какъ се прочува. Турятъ го на едно изпитание около 60 дена - самъ да си шета при единъ студъ 65, 71 до 80 градуса, че му замръзватъ клепачитѣ, че веднажъ ослабѣлъ. Замръзнали му клепачитѣ, че трѣбвало да влиза да ги стопля. Таманъ размрази очитѣ, ржцетѣ замръзнатъ. Скрие се въ чувала, направенъ отъ пухъ, легне, после тури..., яде, повърне храната. Описва той своята слабостъ. Казва: "Тогава се научихъ на едно нѣщо: Въ самотията, човѣкъ намира Бога". По-напредъ не е вървалъ. Тогава започва да върва. По-напредъ казва: "Когато ви кажа, тогава ще дойдете". После, като му казали, че ще дойдатъ - стана му приятно. Наближаватъ, той изтичалъ вѣнъ, падне тукъ, падне тамъ, най-после припада. Вие не сте живѣли въ самотия. "Най-после започнахъ да се сърдя на цѣлия свѣтъ". Останалъ само на жена си и на себе си. Дошълъ вече до самосъзнаниеето и най-после започналъ да се сърди само на себе си. Не искаше да казва на другитѣ, че е боленъ. Срамъ го е да каже. Въ всинца ви има срамъ.

Хубаво нѣщо е срамътъ, но срамътъ е намѣсто, когато сме на високо положение, паднемъ и тогава цѣва срамътъ. Богатиятъ се срамува, когато започне да носи такива скѣсани, вехти грехи. Като тури хубава греха - доволенъ е. Хубаво. Защо ще туришъ да носишъ стари мисли?

Всички говорятъ за старата истина, за стара любовъ. Оставете вашата стара любовъ, оставете вашата стара истина, пѣкъ и старата мъдростъ - всичко туй оставете настрана. Какво има въ старата любовъ, кажете ми? Нѣщо минало. Съ какво ще се хвалишъ? Какво има въ старата любовъ? Азъ наричамъ не стара любовъ. Отъ християнството, любовта минала въ сегашнитѣ времена. Тази любовъ, когато тогава се е проявявала, и сега се проявява. Тя освенъ, че не е остарѣла, но онази любовъ, отъ която нищо не е останало, (е) като стара баба. Какво ще ми препорѣчвате? Казвате: "Много красива била едно време". Красива била, но сега каква е?

Има две крайности въ живота: ако си чрезмѣрно активенъ - ще си създадешъ нещастие, ако си мугенъ - ще си създадешъ друго нещастие. Отлагашъ, искашъ нѣщо да направишъ, казвашъ: "Не му е времето сега". Ти бързашъ, казвашъ: "Време, не време - трѣбва да се направи". Нѣщата трѣбва да се правятъ на своето време. Сега онѣзи, които сж изучавали музика - каква е разликата между ритъмъ и време? Щомъ се тури време въ всѣки тонъ - то е собственостъ. Ти, като го туришъ въ времето, механизирашъ нѣщата. Тактове имашъ, спазвашъ ги. Ако не спазвашъ - капелмайсторътъ дига шумъ. Времето влиза въ ритъма. Ти опредѣляшъ мѣстото, дето се намира. Колко време трѣбва да утури въ всѣка нота? Кога въ ритъма се дава изражение? Ритъмътъ самъ по себе си носи нѣщо ново. Нѣма нѣщо старо въ него. Той е като приливъ. Приливъ на топлината има. Пролѣтътъ е приливъ. Пролѣтътъ, лѣтото - приливъ иматъ. Презъ есента започва обратенъ процесъ: енергиитѣ отъ северното полушарие отиватъ въ южното, движението отъ северното полушарие минава въ южното, туй движение минава презъ южния полюсъ. Когато енергията е въ южния полюсъ -

лъто има тамъ. Когато енергията минава въ северния полюсь - има зима тамъ. Казвамъ: Щомъ дойде ритъма, той носи две състояния - пролътъ, вдъхновение въ себе си. Трѣбва да знаешъ, че това ще трае до шестъ месеца. Следъ шестъ месеца започва обратния процесъ. Като започне този процесъ, пакъ следъ шестъ месеца ще се върне.

Религиознитѣ хора често страдатъ отъ този ритъмъ на живота. Като станатъ религиозни - въодушевяватъ се, казватъ: "Божията любовъ". Следъ шестъ месеца, като дойдатъ изкушенията, мъчноштитѣ, тѣ сж на южния полюсь, слънцето ходи на хоризонта, рѣдко топлината излиза надъ нула градуса. Всичко (е) покрито съ снѣгъ, нѣма ни круши, ни ябълки, нѣма нищо, косто да ви радва - само рѣзки промѣни на температурата. Дойдатъ ни изкушения - тѣ сж буритѣ, които ставатъ на полюса. Ти въ любовта, щомъ си поставенъ на северния или на южния полюсь, трѣбва да си взелъ мѣрки. Има да зъзнешъ, да преперишъ, ще кажешъ: "Хората сж много възискателни". Всичкитѣ хора, като дойдатъ въ любовта - отиватъ на двата полюса. Тѣ сж изследователи. Затуй азъ, като ви проповѣдвамъ любовта, азъ не ви вода на полюситѣ, азъ съмъ изключилъ полюситѣ, азъ ходя на екватора. Азъ сега ви говоря за екваториалната любовъ, дето има условия да се развива човѣкъ. На екватора има благоприятни условия. По високитѣ планини ще се качите да се приспособите. На нѣкоя планина ще се качите на хиляда, на две хиляди, на 2500, на 3000, на 4000 и на 5-6000 метра. Ще трѣбва да носите кислородъ, понеже на тази височина той (е) рѣдкъ, ще трѣбва да носите уреди за кислородъ. Не мислете, че може да се качите на 6-7000 метра височина свободно. Ще започнете да се клатите, едва ще вървите нагоре. За да направите една стъпка, много е трудно. Нѣкои мислятъ, че така лесно може да се качвате на високитѣ върхове. Казвате: "Учителю, заведи ни на Еверестъ". Германцитѣ толкозъ години правятъ опити, ходятъ. Трудна работа е. Какво ще се качишъ на Еверестъ? Ще кажешъ: "Ку-ку". Тамъ има снѣгъ, вѣтъръ - колкото искашъ. Ще се качишъ горе, но трѣбва да

имашъ прибори за изкуствено дишане, иначе ще се задушишъ. Ако се качишъ на високитѣ области на любовта - ти ще се задушишъ. Нѣкой казва: "Божествената любовъ". Ти ще се задушишъ въ Божествената любовъ. Любовта трѣбва да я вземете въ хомеопатически дози*. Вие искате изведнажъ. Не, то е опасна работа. Не ви съветвамъ въ любовта много да ядете, защото, ако ядете много - не може да работите, ще ви стане тежко. Малко ще вземешъ, пилули* (имъ) казватъ. Казватъ, че въ бждеще ще се хранятъ съ пилули. Любовта има малки пилуличета. Нѣма да правите погрѣшката на онзи монахъ, който заболялъ отъ една обикновена болестъ. Като монахъ, единъ лѣкаръ му далъ известни хапчета и му казалъ да взема по едно парче на день. Нѣло да му вземе месецъ и половина, докато вземе всичкитѣ. Този монахъ си казалъ: "Защо ще вземамъ по едно на день. Всичкитѣ, като ги изгълтамъ за единъ день - ще оздравѣя". Изгълталъ ги въ единъ день и умрѣлъ.

Като обичашъ единъ човѣкъ, какво значи? Да откриешъ хубавото, великото, което има въ неговия умъ. Да откриешъ нѣщо велико въ неговия умъ, да откриешъ нѣщо велико въ неговото сѣрдце. Вие говорите за сѣрдцето, че е покварено. Тѣ сж изтъркани фрази, тѣ сж нѣща човѣшки. Въ човѣшкото сѣрдце има нѣщо чисто и велико. Ако тази теория е вѣрна, ако човѣшкото сѣрдце е покварено, защо Господъ казва: "Сине мой, дай си сѣрдцето"? Има нѣщо хубаво въ човѣшкото сѣрдце. Когато единъ скжпоцененъ камъкъ го палятъ съ калъ, не се намалява неговата цена. Не е грѣшно това, пацаналъ се малко. Като го умиешъ, той веднага пречупва цѣтвететѣ.

Та казвамъ: Хората трѣбваше да откриятъ хубавото, което Богъ е вложилъ въ ума, хубавото, което Богъ е вложилъ въ сѣрдцето, хубавото, което Богъ е вложилъ въ тѣлото. Въ тѣлото има много хубави работи, въ сѣрдцето има много хубави работи. Сега азъ говоря не за туй, физическото, сѣрдце. Надъ пжла, подъ лажжичката, има едно мѣсто - наричатъ го слънчевъ възелъ, нѣкои го наричатъ стомашенъ мозъкъ. Въ скоро време сж го наричали сѣрдцето на човѣка. Тамъ е живѣлъ, тамъ е

интуицията* на човѣка. По нѣкоя пѣтъ вие чувствувате, (че) нѣщо ви нашенва. Каквото ви нашенва - вѣрно е. Каквото мислите съ мозѣка - едѣ една спотна излиза вѣрно. Долу, подъ лѣжичката, като мислите - всичко е вѣрно, на хиляда мисли само едно ще има изключене. Интуицията е въ слѣнчевия вѣзелъ. Нѣкоя пѣтъ умътъ се координира съ интуицията, когато сърдцето и умътъ сѣ въ съгласие. Когато мислишъ правилно - въ една мисълъ трѣбва да имашъ свѣтлина. Щомъ нѣмашъ свѣтлина - мисълъта ти не е вѣрна. Казвамъ: Щомъ въ единъ религиозенъ животъ влѣзете, ще се зароди мисълъта: "Дали има Господъ или нѣма, да не би да съмъ се халосалъ? Що ли си хабя живота съ такива работи?" То е наше неразбиране. Физическиятъ животъ е толкозъ вѣрненъ, колкото Божествениятъ и духовниятъ животъ. Духовниятъ животъ не е нѣщо повече отъ физическия. Физическиятъ животъ е за децата. Духовниятъ животъ е за възрастнитѣ. Божествениятъ животъ е за старитѣ, понеже старитѣ хора въ Божествения животъ сѣ деца. Възрастнитѣ въ духовния животъ сѣ деца. Всички сѣ деца по отношение на духовния свѣтъ. Божественитѣ деца сѣ стари хора за физическия свѣтъ. Старитѣ хора въ духовния свѣтъ сѣ възрастни за физическия свѣтъ, а пѣкъ напредналитѣ въ физическия свѣтъ сѣ стари хора за живота. Като влѣзете въ духовния свѣтъ, ще бждете млади. Като влѣзете въ духовния свѣтъ, на колко години ще бждете? Въ духовния свѣтъ старостъта се опредѣля отъ това, колко пѣти той се е прераждаалъ на земята. Прераждаалъ се да кажемъ 500 пѣти по сто години - 50 000 години. На 50 хиляди години той е възрастенъ човѣкъ. Като влѣзе тамъ, има ясна представа. Единъ животъ на земята, тамъ като се завърти, като че е една година. Тамъ, като се родишъ, като се върнешъ отъ другия свѣтъ - то е нова година. Слѣзешъ пакъ на земята. Нѣкои иматъ, да кажемъ, десетъ хиляди прераждания по сто години. Единъ милионъ години тукъ, на земята. Какъ ще си представите единъ човѣкъ на единъ милионъ години? На единъ милионъ години може всичко да прави, носи въ себе си една ясна представа за хубавото въ свѣта.

Запримѣрь казвате: "Ти още не си се научилъ". Въ ония измѣжвания, които имате вътре, не може да видите красивото. Запримѣрь: За насъ е мѣчно да ни хвърлятъ въ вода - ние ще се удавимъ. Рибата да я хвърлятъ въ водата е едно благо. Туй, което за мене е мѣчно, за нея е едно благо. Да кажемъ, (ако) заравятъ нѣкого въ земята - ще го убиятъ. На едно житено зърно, ако го заровятъ въ земята - едно благо е за него. То нѣма да плаче, но ще се зарадва. Като го забучвашъ въ земята - то се радва. Сега това сж нѣща за обяснения.

Ако гоиде да разглеждаме сегашния животъ, колко реално ще остане? Ако сегашната наша любовъ поставятъ на изпитъ, колко отъ вашата любовъ ще бжде реална? Като поставиха ученицитѣ христови на изпитъ, който бѣше единъ герой за любовта, кой казваше: "Учителю, ако всичкитѣ да се отречатъ, азъ, Петъръ, знаеш ли, сърцето ми не мръдва. Каквото и да става, азъ нѣма да се откажа"? Гледа го Христось, казва: "Сатана(та) иска да те опитамъ, казвамъ ти: Преди петела да е пропѣлъ, три пѣти ще се отречешъ отъ мене". - "А, (не, не)". - "Да, да - казва Учительтъ. Ще видишъ". Върви Петъръ, взе си ножа. Като гоидоха да хванатъ Христа, (Петъръ) казва: "Учителю, да ударя ли?" Той не го удари въ главата, но му отрѣза ухото. Още като го видя, че не знае да воюва и отрече ухото, Христось му каза: "Стига, стига. Тази работа съ ножъ нѣма да стане". Залепи ухото и му каза: "Който вади ножъ, отъ ножъ умира". (Петъръ) казва: "Не ми позволи Учительтъ". Той тръгна да върви по пѣтя и казва: "Само да ме бутнатъ". Като влѣзе въ двора, гоиде една служиня и му каза: "Говорятъ ти показва, че и ти си единъ отъ тѣхъ". - "Не, не съмъ". Той забрави. И втори, и трети пѣтъ се отрече. Хванаха Христа. Ако Христось отиваше да се защити съ войска, Петъръ щѣше да извади ножъ най-напредъ. Сега Христось е вързанъ. (Петъръ) казва: "Толкозъ слабъ (е) тозъ човѣкъ, да позволи да го вържатъ. Дали ние сме се излѣгали? Каква е тази работа? Мислѣхме, (че) Царството Божие ще гоиде и на насъ ще даде власть. Сега Го вързаха (и) ще го осждятъ, пѣкъ ние

(ли) ще оправимъ свѣта?" Не само Петъръ направи това, но единъ отъ възлюбленитѣ ученици /нѣма да му казвамъ името/, като му хванаха грехата - той избѣга голъ. Мантия имаше, остави си мантията и избѣга. Сега това го изнасямъ за поучение. Този, който остави мантията си - остави старото разбиране на любовта. Петъръ носеше единъ любовенъ ножъ. Сега всинца носите любовни ножове и мушките на общо основание. Ушитѣ на хората къцатъ. Всичкитѣ мъже и жени ушитѣ къцатъ. Въ новата любовъ туй, което хората може да ви взематъ, не е любовъ. Любовта не се пуждае отъ ножове и ние не се пуждаемъ отъ тѣхъ. Когато придобиемъ любовта, вече безсмъртни ще имаме. Винаги свързвайте любовта си съ безсмъртието. По нѣкоя пжтъ имаме малкъ лжчъ, прозрение. Минава любовта и заминава. Постоянно човѣкъ се кал(ява) въ любовта. Човѣкъ трѣбва да влиза и излиза отъ живота, докато се кали да превъзможе. Да знае въ всѣки единъ случай да (я) употреби. Тя е една мощна сила. Съ любовъ трѣбва да се работи въ човѣшкитѣ мисли, въ човѣшкитѣ желания, така да се работи въ човѣшкитѣ постъпки, да се работи въ тѣлото, да се съгражда новото тѣло. Любовта подмладява и тѣлото. Ако ние остаряваме - остаряваме отъ спрахъ. Спрагаме отъ постоянни внушения. Сега вие си внушавате, но не може да си внушите, че ще се подмладите. Казвате: "Като умремъ - ще се подмладимъ". То всѣкога става. Като умреш - въ другия свѣтъ ще се подмладиш. Вие не трѣбва да седите. Вие носите топлината на миналото. Животътъ, който носите, не е само вашъ животъ, но (е) отражение на хиляди други същества. Плащате единъ чуждъ дългъ - наложенъ ви е. Плащате го на поколѣния ваши близки, изплащате дълга и плащате вашия. Лошото не е тамъ, че се изплаща.

Та казвамъ: Освободете мисълта си. Като се привличате, трѣбва да знаете кой на каква степенъ на развитие е. Мнозина казватъ: "Азъ много ви обичамъ". Каква е разликата между обичта? "Много ви обичамъ". Каква е мѣрката? "Обичамъ". Дойде човѣкъ, хлопа на вратата. Казвате: "Моля, сега съмъ

легналъ, елате утре". Това е обичъ. Като обичамъ повече - стана отъ леглото, отворя вратата. Казвате: "Моля, не ме безпокойте, елате утре". Накъ обича, но се извишава. Казва: "Извинете, неразположенъ съмъ, елате утре". И то е любовъ. Обичамъ повече - ще стана отъ леглото. Сега вие казвате: "Ще пожертвувамъ живота си. Азъ съмъ готовъ да умра". Тази дума "умиране" азъ я слушамъ и най-последно я разбрахъ. Никой не иска да умира. Момата като се влюби - напуца свѣта на тревожитъ. Всѣки човѣкъ, щомъ не се тревожи - той се е влюбилъ. Всѣки влюбенъ, който се тревожи - не е влюбенъ. Ти, като забравишъ всичко, не се тревожишъ, ти си се влюбилъ тогава. Сега вие вземете така: той се е влюбилъ - не се тревожи. При влюбването се заражда въ ума единъ потокъ, една жажда да учишъ. Въ тебе се заражда едно желание да се проявишъ благородно. То е влюбване. Най-последно се заражда желание да постигнешъ добре, ставашъ уменъ. Всѣки случай лесно решаваши. Ти се влюбиши - мислиши добре, чувствуваши добре и постигвашъ добре. Така разбирамъ влюбването. Другото влюбване - то е раздвояване на съзнанието, че не знаешъ какво правиши, не знаешъ какъ да приемешъ човѣка, какъ да се обхождаши съ него. Казвамъ: Ако единъ учителъ се е влюбилъ въ ученицитъ си - ще се прояви добре. Ако ученицитъ сж се влюбили въ учителя си - тѣ учатъ добре. То е вѣрно. Ако едни въ други сж влюбени - отнасятъ се добре. Щомъ не се отнасятъ добре, тогава има противоречие. Азъ ви казвамъ: По нѣкой път не искамъ вие да се измѣните, да станете много добри. Азъ съмъ забелязалъ, ако станете много добри - ставате по-лоши. Такива, каквито сте, да се проявите добре. Петъръ си бѣше Петъръ. Туй, което носите въ себе си отъ хиляди и хиляди поколения, да го проявите. Да проявите любовта, да цѣвнете такива, каквито сте. (Нѣкой) казва: "Азъ искамъ да бжда роза". Животътъ не е само отъ рози. "Азъ искамъ да бжда карамфилъ". Животътъ не е само отъ карамфили. Ти ще цѣвнешъ. Като цѣвнешъ, ще дойдешъ въ съгласие съ всичко онова, което е цѣввало. Когато дърветата цвѣтятъ, тѣ пѣятъ най-хубавата

музика. То е оркестър. Само пчелиците чуват тази музика. И като чуят, те отиват на този хор да слушат. Цвятчето на дърветата показва най-ниската любов, която съществува във света. Тази понятна музикална любов изразяват цветята, затова всички вие ги помирихте, за да възприемете любовта на най-ниската степен на любовта. Хубаво е човек да възприеме, но не съветвам певците да миришат цветята, понеже от тази любов се отделят такива пращинки, (че) те развалят гласа. Даже не препоръчвам нито пък да носите цветя. Не ви съветвам да късате цветя. Цветята влияят на гърлото. Малките пращинки, които се полепват, пречат на речта.

Та казвам: Турям любовта като една сила, основа за бъдеще. Вие казвате: "Според Божия Дух". Но Бог започва от физическия свят. Ти седнеш на един стол, на едно място, но ако не ти е удобно - не може да се проявиш. Хората са практични. Ще турят възглавница, (да) седнеш на меко. Като идем на поляната, търсим мека тревица да седнем на меко, не искаме да седаме на кораво. Като седнем на кораво, не може да се въздушевяваш. Природата е така умна, че е направила меки възглавнички. Сега някои искат да станат сухи, да нямат възглавнички, да имат лъщи. Аз съм за ония лъщи, които природата е турала. Аз съм за ония лъщи - да има достатъчно количество материя. На някои от вас пръстите са по-дебели, отколкото трябва. На някои от вас носът е по-широк, отколкото трябва. На някои от вас ушите са по-големи, отколкото трябва.

Аз не разглеждам любовта практически. За мене любовта е едно от великите проявления на битието вътре. Има дни, когато любовта се проявява. Един ясен ден, едно съчетание на слънцето или на залъз, или на зенита на слънцето, после денят е тих, нито величествено има (въ) слънцето, гръбе светлината, не гори, но нито приятно има, разположен си. Денят е съчетание по нито пък на земята. Нито пък атмосферата е пълна с разумни същества, които слизат от

по-висши сфери, наблюдаватъ земята. Тогава денътъ е приятенъ. Не ги виждате. Много добре е, че не ги виждате. Ако ги виждате, ще ги безпокоите. Ако човѣкъ е спялъ - ще чувствува хубавото влияние на слънцето, което грѣе, но очитѣ ги нѣма. Съ носа си ще усѣща, че цвѣтията (сж) цвѣнали, съ ушитѣ си ще чува хубавитѣ тонове, съ очитѣ си ще вижда красотата на природата. Вие по нѣкой пжтъ искате да видите единъ ангелъ. Че колко ангели има въ човѣшкото тѣло? Виждате ли ли сте човѣшката душа каква красота има? Въ живота по нѣкой пжтъ тази душа се проявява. Нѣкой пжтъ гледашъ сияещо - нѣщо има. Душата се проявява. Пѣкъ тя се скрие, почернѣ лицето, животътъ изчезва. Периодически любовта се проявява. Тѣзи сжщества идатъ. Когато тѣ дойдатъ, вие ще се въодушевите, но тѣ искатъ работа. Трѣбва да учите.

/Учительтъ даде едно стихотворение и братъ Симеонъ го прочете/ Който го е писалъ, е билъ вдъхновенъ. Има още много работи, които не сж казани. Много пжти говоримъ за любовта като нѣщо минало - едно време. Вие се приготвявате тепърва за любовта. Въ единъ и сжщъ моментъ на земята ще бждете деца, въ духовния свѣтъ - възрастни и въ Божествения свѣтъ - стари. Ще ги съедините въ едно, ще имате едно пълно проявление на любовта. На земята ще започнете съ детинската любовъ добре, ще свършите зле. Въ духовния свѣтъ ще започнете зле, ще свършите добре. А въ Божествения свѣтъ добре започвате и добре свършвате. Богъ съединилъ дветѣ крайности, примирява физическото (и) духовното въ едно. Представете си, че нѣкого, когото обичате, вървите и създадете идея, че той трѣбва да ви поздравя. Той, като дойде, обърне ви грѣбъ, не ви погледне даже. Ами че хубаво, азъ вземамъ слънцето. Слънцето ще се спре ли да ме поздравя? Ти вървишъ по пжтя, азъ може да мисля, че мене гледа. Слънцето гледа всичкитѣ хора. И едно бръмбарче гледа, както и мене. Зависи отъ моето съзнание какъ се е пробудило. Като погледнешъ - виждашъ, че слънцето те (е) погледнало. Въ туй поглеждане виждамъ Божественото. Туй

слънце за тебе е създадено. На мене говори и на другитѣ. Отъ слънцето има блага, които идатъ за мене и за всинца ви има. Азъ излизамъ сутринь, вие ще излѣзете по обѣдъ, нѣкой нагвечерь - все ще приемете. Но любовната минута сутринь е една, на обѣдъ е друга и вечерь е друга. Сутринь е за децата, на обѣдъ е за възрастнитѣ, вечерь е за старитѣ хора. Сега ние искаме децата да станатъ възрастни. Децата въ своята възраст да си останатъ деца. Защото отъ физическия животъ като идемъ въ духовния, и тамъ има деца. И въ Божествения свѣтъ пакъ има деца. Само че децата въ Божествения свѣтъ носятъ сила въ себе си, възрастнитѣ носятъ топлина, старитѣ носятъ свѣтлина. Като се съединятъ на едно мѣсто, децата носятъ силата си. Децата сж много силни, знаятъ да заповѣдватъ. Едно дете, само като извръска, като си нагаде гласа, майката и бащата и царь и царица да сж -ще станатъ. Той, (царьтъ), за другитѣ не става, генералитѣ трѣбва да му козируватъ, но като се разплаче детето - той козирува предъ него. Една-две години, на третата година бащата казва: "Сега ти ще козирувашъ". Понеже детето иска да стане възрастно, не иска да спазва детската любовь, която е мощна и силна, започва да проявява духовната любовь. Щомъ станете на земята възрастни - ще ни турятъ на работа. Щомъ станете стари на физическото поле, нали съмъ превеждалъ онзи примѣръ за Св.Никола. Вие сте го чели, (но) не му разбирате смисъла. Далъ съмъ ви да създадете единъ образъ. Единъ турчинъ иде при единъ българинъ и казва: "Защо си турилъ тия?" Българинътъ ималъ икони (на) Света Богородица и Свети Никола. (Българинътъ) казва: "Да ме пазятъ". - "Че какъ могатъ? Азъ толкозъ слуги имамъ и постоянно ме крадатъ. Какво имъ плащашъ?" - "Нищо. Едно кандуло имъ паля". Отива си той, купува си три икони - Св.Богородица, Св. Георги и Св.Никола. Туря ги, запалилъ кандулото. Чуло се, че наоколо обиратъ хората. Следъ два-три дни обиратъ мози бей*. Той влиза при иконитѣ, гледа Св.Богородица и казва: "Нѣма да ти се сърдя на тебе, ти дете имашъ, млада си. И азъ да съмъ на твоеото мѣсто, ще си гледамъ

работата. Св.Георги, и ти си младъ, съ конь, има съ какво да се занимавашъ". Вижда Св.Никола. -"Този брадатъ, казва, ни дете имашъ, ни конь имашъ. Защо не внимавашъ?" Обръца иконата съ главата надолу. Случва се, че онъзи, които откраднали, върнали краденото. -"Виждь, казва, сега те харесвамъ". Обръца пакъ иконата съ главата нагоре. -"Онъзи нека си гледатъ работата, но ти трѣбва да внимавашъ".

Казвамъ: Стари разбирация има. Като дойдете до тѣхъ, тамъ е погрѣшката. Казвате:"Едно време бѣхме глупави". Не, децата не сж глупави. Азъ съмъ виждалъ толкозь умни деца. Децата на петъ-шестъ години, но (съ) проникателенъ погледъ. Чете ти характера. Правилъ съмъ много опити съ момченца и момиченца - много чувствителни сж. Като измѣня мисълта си, отпеглятъ се. И пакъ създамъ доброто разположение, веднага се притеслятъ. Дойде ти да се ржкувашъ съ нѣкого - Богъ ти казва ти да проявишъ любовта. Да прояви любовта - трѣбва да открия една хубава черта въ този човѣкъ. Нѣкъ има. Най-малко въ едно минало сжществуване. Давилъ се нѣкой човѣкъ и въ ржката му пише, че той го е спасилъ. Написана е една благородна черта. Въ миналото билъ царь - направилъ реформа. Билъ философъ - направилъ нѣкакво съчинение. Билъ ви миналото нѣкоя майка. Билъ нѣкой знаменитъ поетъ - писалъ много добре. Много хубави работи, хиляди хубави работи отвѣтъ гледашъ, сега нищо не виждашъ. Разбира се, всичко туй е мжчно да го видишъ. Хората не обичатъ да се ровимъ въ тѣхния животъ. Нице не трѣбва да ги следимъ, да бждемъ много внимателни. Цвѣтията, когато цвѣтятъ, хубаво миришатъ като минешъ покрай тѣхъ. Голѣмо изпитание е, когато искашъ да откжнешъ едно цвѣте. Нѣмашъ възпитание. То е едно живо сжщество цвѣнало. То е едно разумно изложение на духовния свѣтъ. Нице ще развалимъ изложението. Че то се радва тамъ. Може да се наведешъ, да го погалишъ, (да) кажешъ:"Колко си хубаво, нѣкъ какъвъ ароматъ имашъ. Бихъ желалъ и азъ да бжда като тебе спокойно, нѣма за нищо да се грижишъ". Човѣкъ се безпокои, нѣкъ то ще се зарадва. Туй въ себе си ще си кажешъ, нѣкъ то ще се

зарадва. Личиът, който (е) излезал от твоите очи, туй цвѣте
ще почувствува, че слънце го (е) огрѣло и ще потрепери. Зарадва
се, потрепери, че си го погледнал. Рагватъ се цвѣтията.
Виждамъ цвѣтията като се усмихватъ. Туй, дето ние виждаме,
че нѣщата сж мъртви, ние ги гледаме отдалече. Ако отъ близо
ги наблюдаваме, ще видимъ, че движение има. Ние не виждаме
тия, деликатништѣ движения. Вземете единъ капелмайсторъ или
единъ професоръ по музика - схваца единъ тонъ, схваца ония
нѣанси. Другитѣ схващатъ само обикновенитѣ тонове, (а) той
слуша, като че единъ тонъ взема. Като вземе нѣкоя пѣсень *соль*
или *ла*, или *ре* и вече тълкува. Казва: "Даде единъ нѣансъ на
чувствата, нѣкъде взелъ го (е) за примѣръ". *До* е напрежение.
Седишъ въ ограничение или очаквашъ да дойдатъ благоприятни
условия. Веднага тия единици се отварятъ, излюпватъ се. Какъ
ще разберешъ това излюпване? Единъ трепетъ има въ това.
Той (се) разхожда, минава въ *ре*, движението дохожда.

Та казвамъ: Има какво да мислите. Нѣкой пжтъ сѣдя и
нѣкой пита: "Какво има като иде въ оня свѣтъ?" Казвамъ: "Не
ме питай какво има въ оня свѣтъ". Казвамъ: "Питай за този
свѣтъ да ви разпавямъ, за оня свѣтъ не ме питай. То е толкозь
трудно да се разбере оня свѣтъ. Не че не може да говоримъ.
Може да говоримъ, но то е неразбрана работа. Казватъ: "Съ
каква храна да се хранимъ?" Казвамъ: "Отъ въздуха приемамъ".
Тоне е вѣрно. Въ духовния свѣтъ отъ храната никакви излишци
нѣма. Кухни нѣма - да оставатъ помии, тенджерѣ нѣма. Въ
духовния свѣтъ отъ храната нѣкъде не може да хвърлишъ отъ
храната по земята. Всичко е чисто. Знаешъ ли колко е тази
храна? Нѣкой пжтъ вие казвате: "Нахранихъ се". Следъ като сж
ви говорили, казвате: "Нахранихъ се". Какво сте яли? Може да
ви говоря (така, че) да се нахраните. Може да ви говоря така,
че да усиля глада. Може да ви говоря за яденето и да се нахраните.
Може да ви говоря и да усиля вашия гладъ и жажда. Може да ви
дамъ плодъ и този плодъ, като ядете - да се задоволи вашия
гладъ. Може да сте гладни и да ви дамъ една ябълка, круша и да
ви задоволи вътре. Сега се прави възражение. (Нѣкой)

казва: "Защо не съмь подготвенъ?" Има известно вещество въ ябълката. Онѣзи апарати въ насъ не сж подготвени. Духовното тѣло не е подготвено, умственото тѣло не е подготвено. Ние вземаме само физическата страна. Хубавото въ ябълката отива напразно. Та на васъ бихъ ви казалъ: Всѣки, който яде безъ любовъ, той си създава едно болезнено състояние. Ако вземешъ единъ плодъ съ любовъ и благодарихъ - то е благословение. Ако всица бихте яли съ любовъ, (трѣбва) да бждешъ доволенъ отъ онова, което ви е дадено. Сега ставашъ отъ яденето и казвашъ: "Не е хубаво сготвено". Всѣки день три-четири часа употребявате за готвене и при това пакъ сме недоволни отъ яденето. Така е въ книгитѣ. Много книги има писани. Тия хора, които сж ги писали, сж имали много добро желание. Всички, които говорятъ, иматъ много добро желание. Но не е лесна работа да напишешъ една книга. Казвате: "Да обичашъ нѣкого". Какъ ще го обичашъ? Представете си, че имате да плацате нѣкому. Нѣкой е дошълъ, посетилъ ви е и вие устцате, че той е кредиторъ. Кредиторъ ви е, какъ ще го обичате, кажете? Дойде нѣкой министъръ - какъ ще го обичате? За всѣки единъ човѣкъ има особенъ начинъ. Дойде нѣкой беднякъ, него какъ ще посрецисте? Ще му дадете едно левче, малко хлѣбъ, да си върви. Мислите, че сте изпълнили дълга си. Дойде нѣкой просякъ, казвашъ: "Остани да ядешъ на обѣдъ". Той казва: "Бързамъ". Казвате: "Сега нѣмамъ хлѣбъ". Бърза той, отива да проси. Казвамъ: "Остани за обѣдъ". Нѣкои просяци оставатъ. Гледамъ му линиитѣ, казвамъ: "За това си хваналъ този занаятъ". Като гледамъ линиитѣ, виждамъ, че въ миналото билъ много горделивъ. Сега невидимиятъ свѣтъ го е направилъ да проси, да носи унижение за петъ пари, за десетъ пари, за единъ левъ да благославя. По-рано билъ нѣкой владика, сега никакъвъ владика не е. Нѣма мантия, седи окжсанъ. На мнозина съмь пошепвалъ: "Едно време рекохъ - не си благославялъ. Навремето не си благославялъ". - "Сега се научихъ". - "Сега си дошълъ на изпитъ, приближава краятъ, остава ти още една година на просия. Оттамъ насетне ще се уреди работата".

Та въ любовта си създайте работа за ума или използвайте работата, която ви е дадена. Каква работа бихте създали на ума си? Каква работа бихте създали на сърцето си или каква работа бихте създали на тѣлото си? Възпитанието на хората не е така лесно. Човѣкъ възпитава единъ човѣкъ. Дайте свобода. (Нѣкоѣ) казва: "Човѣкъ трѣбва да бѣде свободенъ". Дайте си свобода да се проявите такива, каквито сте. Запримѣрь: Искамъ да зная - свободенъ ли сте? Турямъ ябълки, круши, череши, казвамъ: Всѣки човѣкъ да си вземе туй, което обича да яде. Ти какъ искашъ - безъ никакви правила? Най-първо всѣки да вземе яденето и да яде, както разбира. Да вземе вилица, ножъ, всѣки да се прояви такъвъ, какъвто е. Турете хубави книги, да видите кой какви книги ще избере - научни книги, проза, поезия, нѣкои научни книги, по математика, каквото и да е. Всѣки да си избере, за да видите какъвъ е.

Сега като гоѣде (нѣкоѣ), вие започвате да му приказвате, да го обърнете, да го направите религиозенъ. Може би по-рано отъ васъ да е (билъ) по-религиозенъ. Сега, ако е инженеръ - ще му покажете де е разумното инженерство. Този лѣкаръ, който се занимава съ болни хора, погледне, пипне пулса, напише рецепта и излѣзе. Не е лѣкаръ, лѣкаръ така не (се) става. Има известни болести, които произтичатъ отъ обезсърчеността на човѣка, или научно казано - отъ задната част на мозѣка. Има известни болести, които произтичатъ отъ основата на мозѣка, отъ разрушителнитѣ способности, отъ чувствата произтичатъ. Има известни болести, които произтичатъ отъ ненормалното ядене. Човѣкъ смѣсва разни храни. Та казвамъ: Едни болести произтичатъ отъ волята, други - отъ надеждата, трети болести произтичатъ отъ любовта. Щомъ се раздвои умътъ и сърцето, понеже нарушаватъ закона на любовта - заболяватъ отъ туберкулоза, става нарушение (на) закона на любовта. Нарушението (на) закона на вѣрата засѣга нервната система. Когато волята се раздвои, тогава нервната система боледува. Между симпатичната нервна система* и между мозѣчната нервна система* се ражда едно **вжтрешно**

разстройство. Като се наруши надеждата пъкъ, става разногласие между мускулитъ, коститъ - не може да функциониратъ. На едни мѣста се набира повече кръвъ, на едни мѣста има повече енергия. Много сложно е. Правилъ съмъ много опити. Възстановя надеждата на човѣка - за единъ-два дни оздравѣе човѣка. По нѣкой пътъ казвамъ: "Ти следъ два дни ще бждешъ здравъ". - "Че какъ така?" Казвамъ: "Дай ми една чаша вода". Дадѣ една чаша, изваждамъ едно малко пилулаче*, едно захарче, туря въ водата. Казвамъ: "Изпий тази вода, следъ два дни ще бждешъ здравъ". После казва: "Отъ онзи цѣръ*, дето ми го даде, оздравѣхъ". За петъ пари работа. Нѣкои болести се дължатъ, че той е въ стълкновение съ хората. Дойде единъ свещеникъ при мене, на който ограбиха вѣрата. Иска да напусне свещеничеството. Единъ непреодолимъ страхъ го е обзелъ, не може да служи. Иска да има винаги другъ при него. Сега иска да бѣга. Азъ виждамъ причината - причината е вѣрата въ него. Рекохъ: "Слушай, ако искашъ да ти помогна - нѣма да ме лъжешъ. Ти си направилъ едно престѣпление, въ тебе се е раздвоила вѣрата. Направилъ си нѣщо, не си искалъ извинение". - "Ще се изповѣдамъ. Нѣма какъ да ти кажа азъ какво съмъ направилъ". - "Кажи самъ какво си направилъ? Ти си ималъ едно сжщество, което си го обичалъ много, следъ туй си нарушилъ отношението съ туй сжщество. Тази болестъ се дължи на туй. Нѣма да ме лъжешъ. Ако лъжешъ...". (Той) казва: "Майка ми ме обичаше, бихъ я и тя умря". Рекохъ: "Сега ще започнешъ да се молишъ за майка ти, да си възстановишъ мира. То е болестъ. Свещеникъ си, ще се молишъ". Вие считате - какво има отъ това? Много болезнени състояния може да дойдатъ. Нѣмашъ право да ругаешъ хората. Всѣко нѣщо, което правишъ - справедливъ трѣбва да бждешъ. Щомъ си направилъ погрѣшка, ще намеришъ по единъ мекъ начинъ да му говоришъ. Нѣма да кажешъ: "Защо го направилъ?" Това сж безпредметни работи. Човѣкъ трѣбва да държи единство на вѣрата. Не трѣбва да е въ стълкновение съ онѣзи, които обича. Вѣрата не трѣбва да е въ стълкновение по закона на любовта съ онѣзи, които го обичатъ. Ти да се блѣкашъ съ онѣзи, които

обичашъ, трѣбва да се разрушишъ. Най-първо трѣбва да бждемъ въ единство съ онѣзи, които ни обичатъ, които вѣрватъ въ насъ и, които се надяватъ въ насъ. Не трѣбва да разваляме Божествената връзка. Може да имашъ много погрѣшки, ще гледашъ да възстановишъ връзката. Писанието казва: "Прости дълговетъ наши, както ние прощаваме". Прости дълговетъ на хората на земята. На земята е надеждата. Както Господъ прощава, така прощавате и вие. Извинявайте хората въ духовния свѣтъ, тъй както Богъ ви извинява. И най-последно - живѣйте тъй, както въ Божествения свѣтъ живѣятъ съ любовъ. Туй е. Ако всинца имате тази хигиена - кашлица, хрема, всичко туй ще изчезне. Азъ имамъ две рецепти. Едната е: медъ, черъ пиперъ и лепенено семе, индийско орехче, заедно съединени - лѣкуватъ. 10, 15, 20 гена ще вземашъ (на) всѣки единъ часъ. Туй действува хубаво. Пропорция има. Съединени, счукани - хубаво действуватъ.

Сега азъ представямъ работата така, но не мислете, че е лесна работа. Не е лесна работа да се занимавашъ съ болните хора, понеже иматъ нервни състояния на трепетъ, трѣбва да се подизнатъ трептенията на тѣлото. Най-първо виждамъ, че той има понижени трептения на тѣлото. Трѣбва да се възстанови неговата надежда. Той има понижени трептения на сърдцето. Трѣбва да се възстанови аурата*. Има понижени трептения на мозъка. Знаете (ли), колко мъчно е да се възстанови това? Цомъ идешъ при единъ боленъ, ще стане една обмѣна. Ако искашъ да му помогнешъ, трѣбва да настане обмѣна между неговитъ сили и твоитъ. Ти ще му дадешъ да възприеме отъ това, което е най-здравословно, ще дадешъ отъ своето. Като идешъ въ къщи, трѣбва да се чистишъ. Ако не знаешъ да се чистишъ, ще кажешъ: "Урочасахъ". Мене ми разправяше единъ младъ. Той лѣкувалъ нѣкого, че после него три месеца го е тресла треска. "Лѣкувахъ го. Взехъ единъ котелъ вода, полѣхъ го - треската го напусна, но мене хвана. Три месеца ме държа". Вие не сте спокойни.

Всички искате да се представите, каквито не сте. Безъ

да искате. То е хубаво. Човѣкъ, каквото има въ него, той трѣбва да се отвори. Но практически бихъ ви казалъ за здравословното състояние - търсете здрави хора. Като срѣцнешъ единъ здравъ човѣкъ, дръжъ въ ума си, (че) този, здравия човѣкъ, носи нѣщо хубаво. Когато искате да сте здрави - търсете здравитѣ хора. Когато искате да станете умни - търсете умни хора. Да дойде неговиятъ здравъ мозъкъ, който функционира правилно, да стане една обмѣна. Искашъ да бждешъ добъръ - търси добритѣ хора. Защото Богъ е, Който се проявява навѣкъжде. Като търсишъ добритѣ хора, Богъ ще се прояви въ тѣхъ. Богъ е, Който се проявява въ умнитѣ. Богъ ще се прояви въ добродетелнитѣ, Богъ ще се прояви въ здравитѣ. Богъ се проявява въ всички здрави хора. Като ги търсишъ - вие ще бждете здрави. Сега туй да остане за васъ. Никога не разправяйте една теория, която не сте опитали. За вашия опитъ говорете. Най-първо да се занимаете цѣла една година. Намерете единъ здравъ човѣкъ, че като го намерите - да знаете, (че) той е веселъ. Тобага да нѣма нѣкоя работа, която да не искате да направите. Нѣкой отъ васъ ви поставятъ на работа. Ако трѣбва да идете за вода или искате да посадите едно цвѣте, не считайте, че нѣкоя работа е по-горна, каквато и да е работа(та). Не започвайте съ голѣмитѣ работи, съ малкитѣ работи почнете. Имате желание да посадите едно житено зърно, или една слива, или една череша. Имате желание да кажете само една дума. Кажете: "Ще се уреди работата". Казвате: "Азъ какво ще му доказвамъ, че има Господъ". Кажете: "Ще се уреди работата". Азъ себе си убеждавамъ, (че) ще се уреди твоята работа. Като се уреди работата, азъ се уча. Който и да ми каже, азъ съмъ благодаренъ. И той е благодаренъ. Азъ съмъ казалъ, че ще (се) уреди работата, (но) азъ не съмъ благодаренъ и той не може да се ползува. Той иска да каже нѣщо. Казвамъ: "Излѣзъ си, ще оздравѣешъ". (Той) казва: "Изпжди ме. Питайъ го да ми каже, той ме изпжди (и) каза: "Иди си, ще оздравѣешъ". Че така става ли?" Казвамъ: "Иди си, ще оздравѣешъ, нищо не ти трѣбва". Следъ единъ месецъ иде, благодари, че (е) оздравѣлъ. Азъ можехъ да го приема по-

добре, но ни най-малко да не оздравѣе. Като оздравѣе, азъ не искамъ той да вѣрва въ туй. Азъ искамъ като оздравѣе, да се върне и да благодари. Казвамъ: "Иди си, ще оздравѣешъ". Хубаво е да те изпждятъ и да оздравѣешъ. Не трѣбва ли да те изпждятъ отъ затвора? Да отворятъ вратата и да ти кажатъ: "Хайде, излѣзь вѣнъ". Азъ съмъ постъпвалъ сжцо (така) и съ хората, и съ животнитѣ. Кучетата, които иматъ вѣра, безъ позволение сѣдатъ на вратата. То ще те погледне така. Като дойде до вратата - хукне. Ако река да го махна, да го бия - започне да ме лае. Не е туй новото учение.

Всичко онова, което се случва - то е за добро. Опознаватъ се нѣкои души въ време на болестъта. Нѣкои отъ васъ слаби сте въ надеждата, нѣкои слаби сте въ вѣрата, нѣкои сте слаби въ любовта. Много любовъ имате, не знаете какъ да я проявите сега. Запримѣрь: За да проявишъ любовта си, както трѣбва, какво трѣбва да направите? Когато искашъ пари назаемъ отъ нѣкого, или искашъ услуга - какъвъ видъ да вѣтчешъ? Или представете си, че се давите въ нѣкоя река, какъ ще кажешъ: "Я ме извади"? Така ли ще кажешъ? Всѣки човѣкъ въ даденъ случай, когато ти помага, ти ще видишъ - въ този човѣкъ се явява едно сжщество. Този човѣкъ е слуга. Загъ него седи нѣкой, който те обича. Той е предвидилъ и го турилъ. Загъ него ще видишъ онзи, който те обича. Ще му кажешъ: "Моля, предайте моята голѣма благодарностъ за услугата, която ми направихте". Казвашъ: "Какво ми е направилъ?" Научете си всинца да благодарите, защото загъ всѣки единъ човѣкъ, който ти направи добро, седи единъ, който ви обича. И ако го обидите - спъвате се. Днесъ го обидите, утре го обидите - тогава си влошавашъ кармата*. Ако благодарите, казва (се): "Все, що попросите*, като вѣрвате - ще ви бжде. Все, що попросите, като вѣрвате - ще ви бжде. Все, що просите, като се надявате - ще ви бжде. Все, що просите, като любите - ще ви бжде". Първиятъ законъ: Все, що обичате - ще ви бжде. Обичашъ - имашъ здраво тѣло, ще го имашъ. Обичате - надявате се. Като вѣрвашъ - пакъ ще имашъ. Като обичашъ - пакъ ще имашъ. Не сполучишъ по единъ

начинъ, по втори, по трети. /Гледа часовника/. Днесъ е празникъ.

По нѣкој пжтъ азъ виждамъ, като ви говоря - въ васъ има мисль, като че имамъ нѣкого предвидъ, като че никаква пакостъ не сте направили. Не е така.

$$+ 1 + 2 = 3$$

$$- 1 - 2 = -3$$

$$1 + 2 = 3$$

Но резултатитъ сж различни. Които не знае, казва: "Събиране". Да си туришъ. Дали (ще) туришъ едното първо или две - не е едно. Въ природата нѣщата иматъ другъ законъ. Първо ти даде едно плюсъ две, после ти си взелъ едно плюсъ две. Въ количествено отношение е. Но въ природата първо имаме положителенъ резултатъ, после - отрицателенъ. Въ природата имашъ да давашъ два лева и на другъ - единъ левъ, ставатъ три лева. Въ второто имашъ да вземашъ единъ левъ и отъ другъ имашъ да вземашъ два лева, всичко - три лева. Значи си спечелил. Въ единия случай си платилъ дълга, въ другия сж ти платили на тебе. Нѣкој денъ вие имате плюсъ, нѣкој пжтъ вие трѣбва да давате отъ себе си, трѣбва да излѣзе отъ кесията. Ако семето не излѣзе отъ хамбара, хамбарътъ нѣма да се напълни. Туѣ, което излиза отъ хамбара - то ще пренесе полза. При тия, въ ограничения свѣтъ, въ първия случай ще се роди синъ, въ втория случай ще се роди дъщеря. Тогавъ (е) сжциятъ законъ: дъщерята ще я дадете, синътъ ще вземе. Синътъ привежда, дъщерята се взема. Сжциятъ законъ е и въ мислитъ: не се раждатъ само момчета, раждатъ се момчета и момчета. Нѣкои мисли ще ги давашъ навънъ, другитъ ще вземешъ навътре. Едни отъ мислитъ сж положителни, други сж отрицателни. Едни мисли иматъ женствена мисловна форма. Като разглеждашъ мислитъ - сжщото разнообразие има, както тукъ на земята. Нѣкои мисли сж грубо облѣчени, нѣкои мисли сж мустакати, брадати. Това е само, за да обясня идеята. Законътъ е вѣренъ, че отрицателното и положителното сжществуватъ въ мислитъ, въ чувствата. Отрицателното и положителното сжществуватъ въ

постъпките. Въ единъ моментъ, ако вие сте положителенъ, въ другъ моментъ вие сте отрицателенъ. Не че е лошо. Ще вземешъ, трѣбва да обработвашъ. Коемо давашъ, трѣбва да го дадешъ съ съзнание, съ надежда, съ вѣра, трѣбва да го дадешъ съ любовъ. Коемо вземашъ - пакъ съ надежда, съ вѣра, съ любовъ да го вземешъ. То е правилното отношение. Коемо вземашъ, трѣбва да го оценявашъ. Коемо давашъ, пакъ трѣбва да бждешъ разуменъ. Какво раздавашъ навсѣкжде? "Даромъ сте взели, даромъ давайте". Богъ дава даромъ, но Той разпредѣля на всичките много добре. На животните галъ това, отъ което тѣ иматъ нужда. На малките буболечки галъ, (отъ) което иматъ нужда. На растенията, на животните, на човѣка и на всѣки едного отъ хората е галъ. Не дава на всичките еднакво. Не искайте вие да ви се даватъ еднакви работи. Трѣбва да се събудятъ разнообразни центрове, разнообразни мисли. Всичко това трѣбва постоянно да се събужда, всички центрове да се събуждатъ, всички мускули. Да не остане нѣкой мускулъ, който да не се тури въ движение. (Нѣкой) казва: "Цѣль день работа". Статистиката показва, че коне, които се движатъ по равно, по-скоро умиратъ отъ онѣзи, които се движатъ по планински мѣста - тѣ умиратъ по-късно. Въ равните мѣста еднообразни мускули се развиватъ, въ планинските мѣста - разнообразни. Ония хора, които страдатъ - въ тѣхъ се събуждатъ повече мускули отъ онѣзи, които ходятъ по равното, тѣ по-скоро умиратъ. Вие искате да не страдате, да (не) се мжчите. Въ мжчнотите човѣкъ туря мозъка си на работа, започва да мисли. То е законъ. Ние искаме да бждемъ охолни.

Възприемете онзи животъ, който Богъ ми е галъ. Похубавъ животъ отъ него нѣма. На мене, като ми дагатъ страдания, даже мене искатъ да ме заблудятъ. Азъ, който разбирамъ, и мене искатъ да заблудятъ, че колко повече васъ. Ще дойде нѣкой, ще каже: "Защо си губишъ времето?" Казвамъ: "Азъ не си губя времето. Ти, който ме занимавашъ, защо си губишъ времето съ мене?" Знаешъ (ли), (тѣ) сж хитри. Дойде нѣкой, започне да те хвали: "Гениаленъ човѣкъ си". Нѣма

да се мине единъ-два часа, казва: "Обичашъ да те мажатъ". Отворишъ се, той казва: "И ти обичашъ да те понамажатъ". Сега какво трѣбва да му говоришъ? Азъ по нѣкоя пжтъ казвамъ: "Азъ мога да ви бжда въ услуга". Много добре знаятъ български. Мазането не е Божествено, то е човѣшка работа. Понеже съмъ дошълъ между хората - ще ме мажатъ и азъ ще ги мажа. Кжщитѣ ще си мажатъ. Азъ мажа, всички мажемъ - то е човѣшка работа. То е една обвивка. Казвамъ: И въ она свѣтъ има противоречия. Влѣзешъ въ она свѣтъ, има една зона. Като влѣзешъ - нѣма да те оставятъ епитети* отъ памти-вѣка да не ви ги турятъ на гърба. Ще минете презъ такива изпитания, цѣлия адъ, най-ужаснитѣ работи. Не искате да минавате. Тамъ трѣбва да бждете въоржжени съ ташкове, нѣкъде маски трѣбва да имате, ще бждете въоржжени. Не е лесна работа. Да минавате отъ този свѣтъ въ другия не е лесна работа. Нѣкоя пжтъ ангелъ седи, ще ви вземе на ржце, но нѣкоя пжтъ ще излѣзете - нѣма никакъвъ ангелъ, тогава ще ви познатъ духоветѣ. Сега не искамъ да ви плаша, но само за обяснение. Отчасти е вѣрно. Ще ви познатъ. Вие трѣбва да учите закона за смирението. Ще се смалите, ще се смалите и най-после - не ви виждатъ, изгубите се, освободите се, но (ще) изгубите формата. Ще ви нападне една тжга. Спасилъ си се, но всичко (е) взето, нищо не е останало. Минавашъ, никой не иска да знае за тебе, забравенъ си, никой не обръща внимание, ти си чужденецъ.

Казвамъ: Когато Богъ се отдѣли отъ човѣка, или когато човѣкъ се отдѣли отъ Бога, той изгубва своята форма, изгубва своята свѣтлина и топлина. То е ужасно положение, като изгуби свѣтлината на ума, топлината на сърдцето и силата на тѣлото. Нѣма по-голъмо страдание (да) усѣщашъ, като че нищо не струвашъ. Самъ оставашъ, нѣкъде може да си. Ти си като този Бърдъ. Той поне има съобщение съ своитѣ колеги. Минава дълго време, докато се възстанови този вътрешенъ миръ. Казвамъ: Дръжте връзкитѣ си. Казвамъ: Дръжте връзкитѣ си съ надеждата на земята. Дръжте връзкитѣ си съ вѣрата на духовния свѣтъ. Дръжте връзкитѣ си съ Божествения свѣтъ.

Никога не прекъсвайте връзките си при каквито и да сж
изпитания отъ земята, отъ духовния свѣтъ, отъ Божественя.
И въ третѣ свѣта Богъ еднакво пребжда. Всичко е въ Него.

Все, що попросите, като вѣрвате - ще ви бжде.

Все, що попросите, като се надявате - ще ви бжде.

Все, що попросите, като обичате - ще ви бжде.

Добрата молитва.

XX година

14. Лекция на Общя Окултенъ класъ

8 януарий, 1941 год., Сръда, 5 ч.с.

Изгрѣвъ. София.

ТРИТЪ ЕДИНИЦИ

*Отче наш. Фирь-флорь-фень.
/Направихме упражнението за дишане/.*

Най-новото е кашлицата. Има единъ чуждъ елементъ, влѣзла е една нечиста материя, която търси пжтъ да излѣзе навънъ, която иска да се освободи. Въ свѣта има една константна* материя - чиста, отъ която зависи прогреса на човѣка. Тамъ, каквото се направи, остава вѣчно. Има друга материя - преходна, нечиста, неорганизирана, отъ нея се раждатъ всичкитѣ противоречия въ нашия животъ, и въ чувствата, и въ мислитѣ, и въ постпжкитѣ, и въ разположението на човѣка. Ти си неспокоенъ. Тази, неорганизираната материя, въ малко количество е тя, но е динамична. Ти се усѣщашъ неразположенъ. Та казвамъ: Въ тази, неорганизираната материя, се показва доколко човѣкъ има воля. Седишъ нѣкой пжтъ, ядешъ, не е солено яденето, както трѣбва, защото нѣма нѣкаква норма колко соль трѣбва да се тури. Нѣкои казватъ: "Трѣбва да има малко соль въ яденето". Но каква е нормата за соленето, колко соль трѣбва да се тури? Ти кипнешъ: "Какъ тѣй да не е солено яденето?" Ще зависи, може да не е солено. Другъ пжтъ нѣкои отъ по-старитѣ сестри направили яденето солено. Ти кипнешъ: "Какъ тѣй да е пресолено?" Сега (кое) е по-хубаво - солено ли да бжде или безсолно да бжде? - Безсолно е по-добре. Пжкъ и за соленото има цѣръ* - ще туришъ повече вода.

Трѣбва да разпознавате една мисль. Когато има отъ тази, нечистата материя, тя се познава. Запримѣрь: Въ тебе се заражда чувството на завистъ. Дойде нѣкой човѣкъ, ти говоришъ единъ езикъ и той говори. Ти казвашъ: "Той не разбира езика" и слушашъ го. Казвашъ: "Не произнася, както трѣбва". Единъ

чужденецъ, като иде въ Англия и Америка, ще го похвалятъ, че много добре говори. То е отъ учтивостъ. Но все-таки вие сте чужденецъ, езикътъ не се озъва така, както трѣбва. Има нѣкои трептения, които не може да произнесете. Или говорите нѣмски, не може да произнесете всичко. Когато дойде нѣкой англичанинъ и говори български, колко е смѣшно - езикътъ му не се озъва.

Сега по нѣкой пжть казвате: "Да бжде здравъ човѣкъ". Да бжде здравъ човѣкъ, трѣбва да има хармония между всичкитѣ му органи. Тия органи трѣбва да се подчиняватъ доброволно на човѣшката воля. Щомъ единъ органъ не се подчинява, подучили сж го нѣщо. Не иска да работи, не те слуша нѣкой органъ. Нѣкъде въ мозъка, въ нервитѣ има нѣщо - не те слуша. Искашъ да пѣшъ, но цѣва единъ страхъ, казвашъ: "Не мога да го взема". Не можешъ да вземешъ го, ре не може да вземешъ, че какъ ще пѣшъ отвънъ, (като) е 25 градуса студъ. Казвашъ: "Нѣ съ вдъхновение". Какъ ще пѣешъ, (като) ржцетѣ (сж) вкоченѣсали. Трѣбва известна топлина. Нѣкъде, ако те турятъ на пиростия* да те пекатъ и кажатъ: "Я понѣй", какъ ще пѣешъ? Ако е много голѣма топлината, пакъ не можешъ да пѣешъ. Казваме: Каква трѣбва да бжде топлината ви? Колко е температурата на човѣшкото тѣло? -37 (градуса). Щомъ стане 38, щомъ приемешъ още една единица, казваме, че е болезнено състояние. Ако туримъ две единици - имаме 39 градуса, пакъ е болезнено състояние. Като приемемъ 4 единици - стане 41 градуса, този човѣкъ не може да издържи. При тази голѣмата температура, всѣкога има по-голѣма гжстота. Когато материята е много гжста, тогава се образува това трисне вжпте - температурата иде. Ти имашъ желание да имашъ голѣмо богатство. Отъ този товаръ известна частъ на мозъка сжжстявашъ и, като желашъ дълго едно, ще започне да те боли мозъка. Или станешъ много набоженъ, цѣлъ денъ се молишъ, викашъ предъ Господа, молишъ Му се - ще започне да те боли главата горе. Ние разбираме: да обичаме, да мислимъ само заради Него. Не е така. Да мислимъ заради Него, препятствия има тогава. Да обичаме единъ учителъ, който ни

преподава, какъ ще го обичаме? Ако с художникъ - да започнемъ да работимъ като него. Като видимъ произведенията му и ние да рисуваме, не само за него да мислимъ. Или ако той пише нѣщо, не само да мислимъ, но да обичаме неговитѣ произведения, да се учимъ да пишемъ като него. То е обичь.

Въ насъ, въ всички деца има ревностъ, детинска ревностъ има. Децата и на 5 години иматъ ревностъ. Азъ имахъ само единъ много интересенъ примѣръ: Гледамъ две млади майки, турили децата си въ колички една до друга. Едното дете на 6 години, другото на 5 години. Едното дете държи една ябълка, другото дете го хвана за главата, раздрусва го и му взе ябълката. Първото плаче, но то, като прескочи и хвана другото, раздрусва го и му взе ябълката и започнаха да си раздрусватъ главитѣ и ябълката да минава отъ едното въ другото. Питамъ: Защо си раздрусватъ главитѣ тия деца? - Погрѣшката е тамъ, че едната майка трѣбваше да даде две ябълки на детето си, за да даде то едната. Другото дете казва: "Защо не каза на майка си, тази глава защо не мислеше?" и го хваща за косата. "Защо не мислишь да има още една ябълка за мене?" Другото раздрусва първото и каза: "Защо не ми каза по-рано да кажа на майка си?" То е теория сега. Дали е така или не, но има известни психологически причини, които показватъ кое е вѣрно. Но има и други причини.

Седишь ти, набоженъ си. Седишь тихъ и спокоенъ, като че ли нищо не те интересува. Мине нѣкоя млада мома, красива, хвърлишь погледъ. Защо гледашь? Кои сж подбужденията? Има нѣкакво подбуждение. Ако (си) художникъ - интересува те тѣлото, носа, ушитѣ. Казвашъ: "Хубавъ сюжетъ* за рисуване". Художникъ си, иде ти на ума идеята да можешъ да предложишь на младата мома да я нарисувашъ. Онзи, който има идеята, казва: "Какво се интересувашъ, нека я нарисува, нѣма нищо лошо". Добре, сега това е едното положение. Но нѣкой може да е заинтересованъ. Въ джоба ти има турени златни монети или въ кесията ти има турени книжни пари. Той те обикаля, седи около тебе, ти погледнешъ единъ день - паритѣ изчезнали. Ако е нѣкой простъ човѣкъ, но тия работи ставатъ въ културния

свѣтъ. Правятъ нѣкое предприятие, като си дѣлятъ печалбитѣ - пагнатъ се по 50, 60, 100, 200, 300 хиляди.

Тозава има единъ анекдотъ. Единъ владика повиква на гости единъ архимандритъ, после единъ свещеникъ и най-после единъ простъ свещеникъ. Владиката поръчва единъ голѣмъ шаранъ отъ 7-8 кила. Като сѣдатъ да ядатъ, владиката казва: "Во главе написано естъ" и взема главата (на шарана). Архимандритътъ казва: "Посвѣтете тѣлата ваши" и взема тѣлото на шарана. Свещеникътъ казва: "Конецъ краси дело" и взема опашката. Калугерътъ взема чорбата и казва: "И видѣ Господь вашата неправда и ви заяя Господь съ огнь и жупель*". Защо говори така? - Защото за него оставили чорбата - кой взелъ главата, кой тѣлото, кой опашката. Този разказъ е пресилень. Онзи, който го направилъ, го пресилалъ. Има нѣщо вѣрно, (но) до каква степенъ е вѣренъ? - Вѣренъ е по това, че действително владиката взелъ главата, онзи взелъ тѣлото и свещеникътъ опашката. Този калугеръ, (като) си позволилъ да каже да ги залѣ Господь съ огнь, тѣ ще станатъ тримата и ще го набиятъ. Вѣрно е, калугерътъ го е направилъ, но въ кой свѣтъ? Може умствено да е пожелалъ. Казва: "Да имамъ власть да ви полѣя, да ви покажа". Възможно е да го е направилъ, но възможно е само презъ ума му да е миналъ. Може въ неговитѣ чувства да е кипналъ, въ физическия свѣтъ се е въздържалъ. Казва: "По-добре е човѣкъ да си стиска устата". Разказътъ го намирамъ вѣроятенъ. Въ умствения свѣтъ нѣма кой да му заповѣдва. Казва: "Да ви полѣя васъ съ топлата чорба, да видите какъ се яде главата, тѣлото и опашката на рибата".

Казвамъ: Трѣбва сега да правите разлика. Вие да може да се въздържате, защото цѣлиятъ животъ е едно самовѣзпитание. И то самовѣзпитание, при което трѣбва да правите много голѣми жертви. Отъ всички ни се изисква много голѣма жертва. Хората изискватъ голѣми жертви и (ние) жертвуваме. Сега, на бойното поле като идеешъ, изискватъ отъ тебе да се жертвувашъ. Качишъ се на онзи аеропланъ - отивашъ на явна смъртъ. Отивашъ на позицията - на явна смъртъ си. Казва-

шъ: "Изма какво да се прави". Казваме: "Такъв е порядъкът". Вие критикувате. Въ състояние ли сте да дадете едно правило, какъ трябва да живеят хората? Опитвали ли сте вашата възраст, доколко вие вървате въ Господа? Или казвате, че всичко, което стане, е за добро. Искрой пътъ търпишъ. Загубишъ къща, пари, всичко ти взематъ - доволенъ си. Имашъ възлюбенъ синъ, дойде смъртната, задигне го - стане ти криво. Или имашъ дъщеря, и нея ти задигнатъ. Имашъ най-послед единъ приятелъ, и него задигнатъ. Останешъ ти самъ - нѣмашъ туй разположение, което имаше по-рано. Представете си, че ти имашъ два крака, ходишъ - разположенъ си. Отрѣжатъ ти единия кракъ - съ дървенъ кракъ ходи ли се? Съ дървенъ кракъ ще бждешъ ли туй разположенъ, както съ здравия? - Никога не може. Или изгубишъ едното око. Ще бждешъ доволенъ, но туй доволство е голѣмо изпитание. Човѣкъ, като има какъ да цени краката си, какъ да цени ушите си, да знае какъ да цени сърдцето си и ума си - да знае какъ да цени всичко. Да дойде въ това положение, че никога да не допусне въ ума си нечиста мисълъ. Нечиститѣ мисли да ги държишъ отвънъ. Отвънъ може да те обикалятъ, колкото си искашъ. И нечиститѣ желания могатъ да те обикалятъ отвънъ. Може да дойде нѣкаква съблазнь.

Разправяше ми единъ свещеникъ, единъ доста напредналъ свещеникъ. Казва: "Чудно, човѣкъ на 85 години съмъ. Когато бѣхъ младъ, искахъ да живея по-чистъ животъ. На 85 години съмъ сега, иде ми на умъ много пжнѣ: ако ми се даде случай да взема пари отъ нѣкъде или, ако съмъ ималъ случай, защо не съмъ взелъ тия пари тогава. Казвамъ си: "Ти си човѣкъ, готвишъ се за онзи свѣтъ", мише ми мисълъ - таманъ ще се уреди работата". Казвамъ: Тази работа не върви. Питамъ: Кое пона занимава сега? Да допуснемъ, че вие минавате нѣкъде, виждате ябълка и казвате: "Изкушава ме нѣщо". Виждашъ круша и казвашъ, че нѣщо те изкушава и искашъ да вземешъ една. Въ плодовитѣ има една привлекателна сила. Искрой пътъ симпатия има между плодовитѣ, искрой плодъ може да има симпатия къмъ тебе. Привлече те и казва: "Вземи си отъ мене, но господарятъ на крушата не

дава". Крушата обича тебе повече, отколкото господаря си. Вие ще кажете: "Възможно ли е туй?" Сега мислите ли, че аз мога да ви го докажа, че е възможно? - Мога да ви го докажа. Представете си, че ти се ожениш, че имаш дъщеря, която обичаш и тя те обича. Стане на 21 години твоята дъщеря, (тя) те обича, но започва да хвърля око навън. Ти, бащата, по някой път не си разположен, казваш: "Къде ходи?" и въ очите гледаш. Тя казва: "Къде ще ходя?" Някой път, когото тя обикне и той я обикне и е готовъ на жертва, бащата пакъ е недоволен, но казва: "За нейно добро е". Някой път тя избере някой, когото бащата не обича и той трѣбва да пожертвува. Питамъ: Кое накара младата мома да обича този момъкъ повече отъ баща си? Да ви приведа другъ примѣръ, представете си: единъ човѣкъ носи сухъ хлѣбъ въ торбата си, пѣкъ носи и прѣсенъ хлѣбъ отъ житото, което сега е станало. Кои хлѣбъ вие ще обичате повече? Вѣкога единъ човѣкъ, който има по-хубави мисли, по-хубави чувства и по-хубави постѣпки, който и да е - ние го обичаме. Обичята зависи отъ единъ вътрешенъ законъ, който Богъ е поставилъ - той е общъ за всички. Някой път мислим, че този човѣкъ може да ни даде туй, което никой не ни дава. Идеята е вѣрна за Бога. Само Богъ може да ни даде туй, което никой не може да ни даде. По отношение на Бога - това е вѣрно, но по отношение на хората - това не е вѣрно. Допуснете, че ние често страдаме. Когато си здравъ - имашъ едно хубаво разположение, когато си боленъ - имашъ друго разположение. Искашъ да си доволенъ, но не си доволенъ. Кои какъ дойде - криво ти е. Отъ какво зависи това? - Отъ тази, неорганизираната материя. Има друга константна* материя - чиста. Тази материя е, която носи животъ въ себе си. Въ този смисълъ, материята е проявениятъ животъ. Туй, което можешъ да видишъ, да чувствувашъ, да усѣщашъ, да пишнешъ - това представя реалниятъ животъ. Отизи животъ, който никакъ не е проявенъ, какъвъ е? Каквато и да е идеята, колкото и да е духовна ещцината, която се проявява - все има някаква материя въ нея. Сега не смѣсвайте плътта. Някои обясняватъ, че това е по-низшъ жи-

вотъ. По-низшъ животъ съдържа неорганизираната материя. По-висшиятъ животъ съдържа тази константна материя. Както живѣемъ добре, ние придобиваме отъ тази материя. Ако тѣлата ви бѣха направени отъ нея, вие не щѣхте да боледувате. Сжщества има, които иматъ такива тѣла, които сж добили безсмъртие. Ние тепърва се спремимъ къмъ безсмъртието. Малки причини може да ни лишатъ отъ животъ. Спре сърдцето ти или спре дишането ти - малка причина е. Или малка причина е (да) загубишъ ти съзнанието си.

Та казвамъ: Да се обичаме. На Бога нѣма какво да му се оплакваме. Следната идея трѣбва да бжде въ ума ви: За Бога е това. Вие ще мислите (за) едно съвършено сжщество, въ което вие живѣете. Трѣбва да имате желание винаги да се коригирате. Туй сжщество, каквото опредѣли за тебе - не трѣбва да имашъ две мнения, да имашъ желание да приспособявашъ волята си, да си готовъ да направишъ заради Него, каквото желание имашъ. Ние говоримъ за Бога, но ние не схващаме Бога. Всекога въ живота си ние правимъ нѣща, забравяме Го. Имаме идея за Бога - не онази, реалната идея за Бога. Току кипнешъ, вдигашъ шумъ, следъ туй започва да те гризе съвѣстѣта, казвашъ: "Не направихъ добре". Въ какво седи угризението на съвѣстѣта? - Не си постигналъ право. Въ даденъ случай трѣбва да бждешъ абсолютно справедливъ спрямо себе си. Защото каквото и да е безпокойство - въ човѣка ставатъ голѣми сътресения. Нѣкой пжтъ, като се разгнѣвите, минаватъ нѣколко дена, докато възстановите това равновесие. Хиляди клетки вътре ставатъ жертва на вашия гнѣвъ или хиляди клетки ставатъ жертва на вашето съмнение, подозрение или безлюбие.

Седите и казвате: "Докога ще трае тази война?" Духа вѣтъръ отивнѣ. Докога ще трае този вѣтъръ? Нѣкой пжтъ ти поемешъ въздухъ и започнешъ да духашъ. Докога ще трае туй духане? Правилни ли сте опитъ колко време можешъ да задържишъ въздуха? Или искате да знаете колко време ще трае този гнѣвъ? Поемете въздуха и издишайте по малко. Свийте си устата и наблюдавайте, и вижте за колко време ще излѣзе въз-

духа. Сега научно обяснявамъ, че температурата на едно мѣсто е по-висока - по-топло е. Другаде е по-студено. Студениятъ въздухъ е по-тежкъкъ, топлията е по-лекъ и става една обмѣна, и има едно движение отгоре надолу. Топлото течение отива нагоре. И въ живота нѣкои мисли сж топли - отиватъ нагоре, нѣкои мисли сж студени - отиватъ надолу. Та има една нормална топлина, която трѣбва да поддържате. Щомъ не може да се самообладашъ - губишъ топлината. Имате 37, като съберете цифритъ 3 и 7 - получавате 10, после 1. Въ дадения случай единицата е семе, което трѣбва да се поѣе. Нулата - това сж условията, при които може да расте. Ако има условия - туй семе расте.

Сега може да правите опити. Онѣзи, които имате кашлица - вътре имате нѣщо, което ви човърка. Помжчи онзи, не давай да кашли. Поеми въздухъ, загрѣжъ го. Кашлицата иска да се прояви - не му давай да кашли. Всѣки мисли, (че) като кашли, че той ще се освободи. Какъвъ е законътъ за кашлянето? Всѣка секунда да кашлишъ - уморяватъ се тия мускули. Нѣкой пжтъ заболяватъ слабшнитъ (и) кръстътъ отъ кашлицата. Вземете тази, магарешката кашлица - 40 дена кашлятъ, следъ туй престане кашлицата. Когато имате едно болезнено състояние, ще видите, че вашата мисль не е така ясна, малко сте неразположенъ, пулсътъ ви не е редовенъ, температурата ви... Като се разболѣешъ - считай, че всичко е наредъ, считай, че е въ реда на нѣщата. Сега си се разболѣлъ и вземашъ много пристъргде нѣщата. Казвашъ: "Азъ заболѣхъ". То е гажба, забогатѣлъ си малко. Имашъ 50-60 кила, дойде една болестъ и ти казва, че си много забогатѣлъ. 10 кила отъ твоеото тѣло ще дадешъ. Хване те, раздруска те хубаво и като оздравѣешъ - погледнешъ: 10 кила са взети отъ тази материя. Какво има отъ това? Отъ невидимия свѣтъ правятъ тѣй, както ние правимъ съ пчелитъ. Туримъ ги въ единъ кошерь, ходимъ, наблюдаваме ги и за зимата оставяме имъ, колкото да се изхранятъ, 12 килограма медъ. Ако има 24 килограма, другитъ 12 килограма ги взематъ за тѣхъ. И въ духовния свѣтъ има пчелари, и като дойдатъ при васъ - взе-

мапъ 15-20 кила, останешъ нѣкой пѣтъ сухъ. Казвать: "Ще работишь, цѣтя има, медъ ще събирашь". Ти започнешъ да ядешъ, пѣкъ все ще си вземешъ. Ако въ мислитѣ и въ чувствата бихме били равномѣрни, болеститѣ цѣха да идватъ рѣдко и въ слаба форма. Понеже искаме да станемъ здравѣ, не искаме да дадемъ нищо отъ насъ - затова идатъ болеститѣ въ свѣта. Знаешъ (ли), когато човѣкъ е здравѣ, колко е egoистъ? Ненаситенъ е въ яденето, не можешъ да го наситишь. Щомъ се разболѣе - става трезвенъ въ яденето. Направишь му малко каша (и) казва: "Стига". Другитѣ може да си похапнатъ около болния. Около здравитѣ оставашь гладенъ.

Казвамъ: Доброто трѣбва да обичаме. Азъ сега говоря за динамическото добро. За мене, когато гледамъ доброто, виждамъ едно напреднало сжщество, което прави добрини. Доброто виждашь като плодъ. Доброто е напреднало сжщество. Каквото ти каже - да го правишь. Когато говоря за любовта, разбирамъ много напреднало сжщество, което изявява Божията Любовь. Когато говоря за Мждростта, пакъ разбирамъ едно напреднало сжщество. Щомъ изпъква това сжщество въ ума ми - Любовта ми е права. Щомъ туй сжщество изпъква въ ума ми - Мждростта ми е права. Щомъ изпъква туй сжщество на Истината въ ума ми - Истината ми е права. Казвате: "Истината е - да не лъже човѣкъ". Да не лъже човѣкъ - това не е Истина. Да бждешъ свободенъ - това още не е Истина. Казва: "Азъ съмъ свободенъ". Който прави престжпления - той не е свободенъ. Когато направишь добро си свободенъ, когато направишь зло си свободенъ, но разлика има. Въ престжплението ти си свободенъ, но съ вѣтко престжпление ти загубвашь частъ отъ своята свобода. Да си представимъ, че свободата ти седи отъ 10 000 конци - само за изяснение това. Направишь едно престжпление и нѣмашь вече 10 000 конци, а имашь 9 999 конци. Направишь второ престжпление - намаляватъ се. Като направишь 10 000 престжпления - ти загубвашь всичката си свобода. При доброто е обратно. Като направишь едно добро - ти прилагашь още единъ конецъ. Като направишь едно добро - имашь

10 000 конци и още единъ. Вървятъ въ възходяща степенъ. Направишъ две добрини - имашъ плюсъ два конеца. А като направишъ пакостъ - концитъ се намаляватъ постепенно. Въ доброто ти придобивашъ - увеличавашъ, а въ злоото ти губишъ. Този законъ е вѣренъ. Ако въ умствено отношение ти направишъ погрѣшка въ своята мисль - започва да се атрофира* носътъ. Ако се увеличаватъ погрѣшкитъ - деформира се носътъ, деформира се долната частъ, излиза навънъ, като на нѣкое животно излиза навънъ. Достатъчно е 20 години да живѣешъ непорядъченъ животъ - устата ти ще изскочи навънъ и носътъ ти ще се деформира. Ако живѣешъ правилно въ мисльта - веднага носътъ добива една правилна форма. Та въ туй отношение нашитъ мисли сж (тѣзи), които моделиратъ лицето. Редъ поколения сж живѣли въ една посока и всичко това, което тѣ сж придобили въ този животъ, ще се тури въ нашето лице и вие за въ бждеще ще носите тия форми. Ония хора, които развиватъ вѣрата въ себе си, които иматъ силна вѣра, тѣ се различаватъ. Хората на безвѣрието и хората на вѣрата се отличаватъ по следното: Представете си, че това е една хоризонтална плоскостъ. Погледътъ на добрия човѣкъ минава надъ плоскостъта, а погледътъ на лошия човѣкъ минава подъ плоскостъта - той, като говори, гледа надолу. Добриятъ човѣкъ гледа нагоре. Нѣкои хора, като гледатъ - раздвоенъ е погледътъ (имъ). Тѣзи, свѣтскитъ хора, като те гледатъ - ще те погледнатъ по главата, ще те погледнатъ по краката. Онѣзи, които обичатъ кокошцици, които сж кокошкарни, като дойде нѣкоя кокошка - ще я хванатъ за гърба, ще я попитатъ, ще си прекаратъ ржката по гърба, ще я попитатъ отдоу, казватъ: "Тази кокошка не струва", намиратъ, че не е така пълничка. Питамъ: Каква е, безкористна ли е тѣхната любовь? - Не е. Ти, като погледнешъ единъ човѣкъ въ лицето, защо го гледашъ? Ако знаете да гледате - всѣки човѣкъ е едно произведение на Бога. Ти, като срещнешъ единъ човѣкъ, на когото челото е хубаво развито, той ти предава нѣщо отъ челото. Ако има отлични очи, той отъ очитъ ти предава нѣщо. Ако носътъ е хубавъ, отъ носа ти предава. Ако устата е хубава,

отъ устата ти предава. Ако ушитѣ сж хубави, отъ ушитѣ ти (предава), отъ всичко ти предава човѣкътъ. Отъ него изтичатъ всичкитѣ блага. Лошиятъ човѣкъ, той кждето мише - все събира. Той мяза* на Плъшкинъ*. Казвамъ: Вие всинца се измжчвате. Измжчвате се, че нѣмате достатъчно дърва, че покривкитѣ сж тънки, че обувката ви не сж зимни, че галоши нѣмате, че шапката не е модна. Безпокоите се. Азъ считамъ: Човѣкъ да се безпокои като погледне въ живота си, че е изгубилъ - едно малко добро не е направилъ. Минавашъ, нѣкой човѣкъ е тжженъ, ти бързашъ, отивашъ да си купишъ шапка. Спри се при него, не отивай за шапка. Спри се при този човѣкъ, кажи му любезна дума, направи му едно добро, после иди съ него за шапка, че купи за него една шапка и за себе си една. Ако не искашъ да купишъ за него - откажи се и за себе си. Не си длъженъ да му купишъ шапка. Щомъ отивашъ и видишъ, че той е тжженъ - той плаче за шапка, той е гологлавъ, казва: "Измръзна ми глабата". Казвашъ: "Азъ имамъ условия да купя и на него една шапка". Пѣкъ се върнете и двамата. Ти отивашъ на гостилница. Този човѣкъ трепери, три дена не е ялъ. Той казва: "Да има нѣкой добъръ човѣкъ" - моли се човѣкътъ въ себе си. Ти минешъ, казвашъ: "Нѣмамъ време да се разправамъ сега". Съвременнитѣ хора питатъ: "Какъ ще се оправи свѣта?" Повикай този човѣкъ съ себе си, той се е молилъ. Господъ казва: "Вземи го съ себе си". Господъ не иска отъ васъ да оправимъ цѣлия свѣтъ. Ти на деня си длъженъ да направишъ три добрини: една добрина за своя умъ, една добрина за своето сърце и една добрина за своето тѣло. Не повече. Три добрини ще направишъ. Сутринъ като станешъ, ще направишъ добрина за ума си. На обѣдъ ще направишъ добро за сърцето си. А вечеръ за тѣлото си ще направишъ добро. Казвамъ: Цѣлиятъ животъ седи отъ пропуснати добрини. Ставашъ сутринъ - мислишъ само за себе си, на обѣдъ - само за себе си мислишъ, и вечерно време - само за себе си мислишъ. Сега ще се зароди въ ума ви мисълта: "Какъ ще го познаемъ?" Да ви преведа единъ примѣръ: Представете си, че се намирате въ една стая, въ която има 100 прозореца. На всѣки единъ прозоре-

цъ има единъ човѣкъ. Ти тръгнешъ да си търсишъ мѣсто. Този прозорець, при който нѣма нито единъ човѣкъ - той е за тебе. Тамъ, дето на прозореца има другъ човѣкъ - той е за него. Онзи прозорець, дето никой не е застаналъ - застани на него. Ти ще приемешъ туй, отъ което само ти се нуждаешъ и ще дадешъ туй, което трѣбва да дадешъ. Онзи музикантъ, който знае да пѣе, отъ него се изисква. Ако азъ съмъ единъ музикантъ, като уда при единъ боленъ човѣкъ - ще му пѣя една пѣсенъ и ще оздравѣе. Има пѣсни за треската, за хремата, после за ревматизъма има пѣсни. Азъ бихъ ви пѣлъ на васъ, но вие не вѣрвате. Казвате: "А-а, съ пѣсни?" Азъ на себе си като пѣя - оздравявамъ.

Вчера сега, взехъ цигулката си да свирия горе. Като засвирихъ, се разигра кашлицата ми, започна да играе. Оставихъ цигулката, пѣкъ я гледамъ като играе. Сега всинца вие имате едно съмнение, съ което има да се борите. То е отъ незапомнени времена. Има нѣщо, което постоянно изкушава човѣка. Дошла една сестра наскоро и ми донесла нѣщо. Мене ме нѣмаше, долу бѣхъ. Иде и казва: "Учителю, дай ми ключа". Носи тархана*. Има всичкото добро желание сестрата. Занесла тарханата горе, турила я на печката, че азъ като се кача горе, да бжде топличка, да мога да ямъ. Печката се сгорецила, заврѣла тарханата, идва друга сестра и ми казва: "Учителю, нѣщо църци горе въ стаята". Като се качвамъ горе, изтекла около собата* и само тархана станало. Останало на гъното два прѣста. Рекохъ: "Нѣма нищо, ще се очисти". - "Какъ ще го очисти?" - Очистихъ тарханата. Вечерята пѣкъ ми донесла кисело млѣко - много студено. И казвамъ: "Не искамъ да го ямъ". Казвамъ си: "Ще го постопля". Турихъ го въ една паничка на собата. Тя била много гореща, пукна се паничката и се разля всичкото млѣко, почерня печката. Казвамъ: Туй и отъ тархана по-лошо. На себе си казвамъ: "Ти намираще причина, че онѣзи оставили тарханата, ами ти сега?" И мене излъгаха. Имахъ едно стѣкло, което не се пука - гъното му се отгѣли и всичкото млѣко излъзе. Вечерята ми взе три часа, докато си очистя собата. Отидохъ и четохъ. Оставихъ да изстине и търкахъ съ ножа. Казвамъ: Вечерно време яде ли

се кисело мляко? - Яде се. Та казвамъ: Въ живота такива работи ще се случватъ, които постоянно ни дразнятъ. Нѣщо ми казваше: "Взemi това мляко", но азъ захвснѣхъ отъ една секунда. Още въ първата секунда трѣбваше да го взема. После, като стана работата, виждамъ по колко начина съмъ можалъ да предобвратя това, което стана. Трѣбваше да туря дилафа* на печката и отгоре млякото да има въздухъ. Ако се пукне, поне съ дилафа можехъ да взема дъното, което сега остана на печката. Започнахъ да мисля, че втори пжтъ съ дилафа ще го туря, че после трѣбваше да работя съ часове. Почерня собата. Понеже имамъ малко кашлица, хрема, казвамъ: За добро е. Образува се вжглена киселина отъ млякото, пжкъ млякото лечебно действа. И действително, като се дигна този димъ - лѣкува ме. Кашлицата се наяде съ мляко. Рекохъ: За добро е. Като дойде тази сестра, която остави тарханата на собата, единъ съветъ ѝ дадохъ: "Не оставяй тарханата на собата. Азъ като дойда, ще я туря да се стопли". Тя седя. На себе си казвамъ: "Още веднажъ като туришъ млякото, ще туришъ дилафа отдолу, подъ паничката. Втори пжтъ като топлишъ мляко, ще туришъ дилафа, та като се пукне, ще вдигнешъ и нѣма да се излѣе млякото". Никога не съмъ ималъ тѣй хубаво кисело мляко. Стана черно като вжгленъ, не се чисти, заспило се като ленка. Дванадесетъ часа стана и азъ пакъ го чистя, стана единъ часа - пакъ чистя, два часа - и пакъ остана още. Дойдоха ми редъ разсжждения. Седя, разсжждавамъ и виждамъ хората какъ се каратъ. Като направя нѣкой такова нѣщо, ще му кажа: "Какъ тѣй го направи? Не виждашъ ли?" Азъ го направихъ отъ голѣмо знание. Следъ като го направихъ, имамъ единъ примѣръ: Не туряйте на печката чупливо стъкло. Азъ имахъ едно стъкло, което издържа, рекохъ: "И това ще издържи". Не издържа. Имахъ друго, което можеше да издържи, но не искахъ да отивамъ на тавана, понеже вратата е малко ниска, не искахъ да се навеждамъ. Ако се бѣхъ навелъ да взема нечупливото стъкло, не щѣше да се пукне стъклото и млякото нѣмаше да се разлѣе. Искахъ да се не навеждамъ. Често правимъ погрѣшки, когато не искаме да се

наведемъ. По-добре да се наведемъ, да вземемъ онова - нечупливото стъкло. Казвамъ: Ако вие всищца сте така искрени съ себе си, азъ често гледамъ, наблюдавамъ ви тукъ - имате всичко-то добро желание, имате идеални желания. Ако всичко, което мислите, можете да го направите - светии ще станете. Но докато дойдете до правенето - много мъчно е.

Азъ имамъ друга опитностъ. Понѣкога като дойде нѣкой на гости, приемамъ го, никога не му казвамъ да си върви. Много рѣдко казвамъ: "Ще го остава да се занимава". Сега половинъ часъ, единъ часъ, часъ и половина и т.н. Нѣкой пжтъ и други чакатъ отвънъ. Нѣкому съмъ казалъ да дойде въ 10 часа. Преди него дошълъ другъ по-рано, и минава 10 часа и половина, 11 часа - той стои, а онзи чака отвънъ. Като излѣзе, азъ трѣбба да се извинявамъ. Казва: "Нали ми казахте въ 10 часа?" Азъ се извинявамъ. Трима души трѣбваше да приема сутринята - въ 7 часа да приема едного, въ 11 часа да присма другия и вечерята около 5 часа да приема третия. Пѣма да има тогава противоречие, понеже ще има по 2 часа за всѣки. Единъ ми е говорилъ само 3 часа. Той се наричаше Тенекеджиевъ отъ Сливенъ. Иде въ ("Опълченска") 66 и казва: "Господинъ Джновъ, искамъ 5 минути съ тебе да говоря". Приехъ го за 5 минути. Че като започна да ми говори разни теории, цѣлата Библия - минаха 5 минути, 10, 15 минути, половинъ часъ, часъ, часъ и половина, два, два часа и половина, три часа - азъ седя, философски слушамъ, говори ми, говори ми, казва: "Разбра ли?" Казвамъ: "Разбрахъ". Казвамъ: "Понеже ти държа лекция, хайде да се разходимъ". Излѣзохъ въ Борисовата градина, оставихъ го тамъ. Азъ се върнахъ въ кѣщи. Можехъ да кихна, да кажа: "Три часа отне ми времето" - какво ще спечеля? Иска, говори си. Като ми говори три часа, казва: "Много е приятно да се разговоря човѣкъ съ тебе". Той ми говори, азъ седя и го наблюдавамъ, изследвамъ главата му. Наблюдавахъ го три часа и видѣхъ защо така говори. Можехъ и да го приспя, можехъ да го изпжда, изкуство имамъ да го изпжда, имамъ известни прахове - червенъ пиперъ, ще започне да киха, ще излѣзе, но не го считамъ (за правилно). Казвамъ (си): "Да тър-

пишъ, сега слушай. По нѣкой пжть и ти говоришъ повече". Та казвамъ на себе си: "Ти като идешъ при Господа, какво трѣбва да му кажешъ?" Не се изискватъ грѣли молитви като идешъ при Господа. Ще поискашъ на Господа да те научи да бждешъ търпеливъ, както Той е търпеливъ. Като идешъ при Господа ще се научишъ да бждешъ благъ, както Той е благъ. Да бждешъ уменъ, да се учишъ отъ Него, тъй както Той разбира и ти да разбирашъ. Както Той има добрата воля и ти да имашъ добрата воля. Кждето и да те прати Господъ, ти ще придобиешъ знания. Нѣма нѣщо, което Господъ може да те застави и да направилъ насила. Дали въ Любовьта, дали въ Мждростьта или въ Истината - навсѣкжде, каквото и да ти повѣри Господъ, то е за твое благо. Казвамъ: Ако всички така бихте вѣрвали, ако така бихте се надѣвали, ако така бихте обичали - щѣхте да имате съвсемъ другъ животъ. Не да бждемъ сериозни. Кой е добриятъ животъ? Всѣкога пазя едно правило въ себе си: Като дойде единъ човѣкъ, макаръ да ми е направилъ лошо впечатление, като излѣзе - ще намѣря една хубава черта. Веднажъ дойдоха двама души - единъ калугеринъ и единъ доста заможенъ човѣкъ. Разправятъ ми, че се интересували отъ новото учение. Единъ день иде калугерътъ и ми разправя, че ималъ нужда отъ срѣдства. Ще ми остави единъ сребъренъ часовникъ, а после ще се върне да го вземе. Рекохъ: "Остави часовника, колко ти трѣбватъ?" Доста голѣма сума искаше. Дадохъ му я. Той остави часовника. Гледамъ - часовникътъ билъ разваленъ. Пратихъ го на часовникарь, дадохъ 100 лева да се поправи. Чакамъ да дойде да си вземе часовника, той не дойде. Той го задигналъ отъ онзи, съ когото дойдоха и той сега си търси часовника. Открадналъ часовника, че го заложилъ. Той си иска часовника, рекохъ: "Не зная, нѣмамъ нищо противъ да ти дамъ часовника, но да не би да ме главоболни после. Нека ти даде писмо, часовникътъ е твой, ще ти го дамъ". Казвамъ: "Бѣше разваленъ, поправихъ го". Сега ще каже нѣкой: "Ти не знаеше ли тази работа?" Азъ ги зная, но не ми дава сърдце да помисля, че той ще ме лъже. Казвамъ: Този човѣкъ вече се е обърналъ къмъ Бога, нѣма така да направи. Азъ не вѣрва-

мъ. И като зная, доброволно се лъжа. Но после, казвамъ, азъ го зная - то е единъ примѣръ за менъ. Тогава казвамъ на себе си: "Ти своитѣ мисли, които пращашъ при Господа, здрави ли сж? Не сж ли като този часовникъ - развалени? Ти изпращашъ едно чувство, една мисълъ, една постъпка - (тѣ) може да мязатъ на този, разваления часовникъ, който Господъ трѣбва да поправи".

Казвамъ: Въ всинца ви трѣбва да има едно желание. Като се изправишъ предъ Бога, да изпратишъ най-хубавитѣ си мисли. Колко трѣбва да благодаримъ на Бога за онова богатство, което ни е далъ - за хубавитѣ мисли, за ума, който ни е далъ, за доброто сърце, което ни е далъ, за тѣлото, което ни е далъ, заобикоилъ ни (е) срѣдъ добродетели. Има защо да благодаримъ всѣки день. Та казвамъ: Тази, неорганизираната материя, тя е натрупана отъ редъ поколѣния, съ които трѣбва да се оправи-мъ. Постоянно трѣбва да се добиватъ чиститѣ мисли и чиститѣ желания. Запримѣръ: Ако вие стоите на тази електрическа свѣтлина, тя е доста добра, но е много силна. Ако дълго време четете на нея, очитѣ ще заболѣятъ. Трѣбва нѣкакси да се смекчи свѣтлината, или трѣбва да се увеличатъ трептенията на тази свѣтлина. Или, когато имашъ едно желание, трѣбва да знаешъ какъ да се поставишъ, колко далече да бждешъ. Казвамъ: Колко елементарни работи има, които съ всичкото знание, което имаме, ние не знаемъ. Не знаемъ на какво разстояние да сме отъ една запалена свѣщъ. Държишъ една свѣщъ на едно разстояние, после я държишъ по-далече. Колкото отслабватъ очитѣ - приспособявате се. Има хора, които виждатъ надалече. Колкото застаряватъ - виждатъ по-близо предметитѣ. Онѣзи, кжсогледитѣ, колкото остаряватъ - предметитѣ отиватъ по-далече.

Та казвамъ сега: Изисква се воля, за да може да си пропие-водействуваме. Направишъ една погрѣшка - веднага да видишъ обратна страна, че тази погрѣшка е за добро. Хилядитѣ погрѣшки, които ставатъ въ свѣта - тѣ сж за добро. Съ тия погрѣшки невидимиятъ свѣтъ има какво да работи.

Да ви оставя сега закона за самооблаганието. Отъ гледището на Любовта всъкога по възможност се стремете да имате едно хубаво разположение. Отъ гледището на вашата мисъл - всъки ден мисълта ви да бжде ясна, да има достатъчно свѣтлина. По отношение на тѣлото - гледайте всъкога тѣлото ви да бжде въ здравословно състояние. Не измжчвайте тѣлото си, не измжчвайте сърцето си, не измжчвайте ума си. Не давай на ума си една трудна задача. Една трудна задача щомъ имаишь - не може да се реши така лесно. Нѣкой пжтъ има задачи, които могат да ти взематъ една минута, нѣкои - 10 (минути), 1/2 часъ. Има нѣкои мисли, дето може месецъ, два, три да минатъ - ще мине дълго време, докато мисълта ти стане ясна. Защото, за да се разбере една мисълъ, прѣбва да има свѣтлина. За да се образува нѣкое благородно чувство въ човѣка, прѣбва да има Божествена топлина. Знаете ли, кжде е Божествената топлина? Вие срѣцате нѣкой човѣкъ. Тази физическа температура е 37 градуса - тя е температурата на тѣлото. Каква е температурата на сърцето? - Всъки човѣкъ, който ви обича, той ще притури единица отъ топлината. Всъки човѣкъ, който не ви обича или вие не обичате - ще изгубите единица отъ топлината. Всъки човѣкъ, съ когото можете да имате единъ хубавъ разговоръ, той ще ви предаде единица отъ свѣтлината. Всъки, съ когото сте въ дисхармония - ще изгубите единица. Сутринъ, като изгубите, на обѣдъ и вечеръ - три единици. Пѣла година губите всъки денъ по три единици. За сто дена - то сж триста единици. Знаете ли, каква голѣма промѣна ще стане въпре въ васъ? Не понижавайте топлината на сърцето си. Вие казвате: "Не си струва човѣкъ да обича". Не понижавайте температурата на вашето сърце. Щомъ понижите температурата на тѣлото - тѣлото страда. Щомъ понижите температурата на сърцето - сърцето страда. Щомъ понижите температурата на ума си - умьтъ страда. Щомъ понижите силата на тѣлото си - тѣлото страда. Щомъ понижите топлината на сърцето - сърцето страда. Щомъ понижите свѣтлината на ума - умьтъ страда. Единица свѣтлина за ума -

всѣки денъ трѣбва да придобивате единица свѣтлина за ума. За 365 дена - 365 единици свѣтлина. Всѣки денъ трѣбва да придобисте единица свѣтлина на сърдцето си и единица сила на тѣлото си. Следователно, ако въ годината прибавяте по една единица сила за здравето, за 100 дена ще имате 100 единици сила. То е достатъчно. Силата ще придобиеете чрезъ надеждата. Надеждата е методъ, начинъ за придобиване сила на тѣлото. Вториятъ методъ за добиване (сж) добритѣ условия - (за) температурата на сърдцето. Любовта е, която внася свѣтлина въ вашия умъ. Та казвамъ: Когато искаме да подигнемъ ума си, трѣбва да работимъ съ Любовта, съ Божествената Любовь. Когато искаме да подигнемъ сърдцето, трѣбва да работимъ съ сърдцето. Сърдцето трѣбва да върва. Тѣлото трѣбва да върши работата. Сега искамъ за 7 дена, сутринъ да добиете единица свѣтлина. Сутринъ, като станете, да добиете единица свѣтлина за ума. За 7 дена - 7 единици за ума си, 7 единици за сърдцето си и 7 единици за тѣлото си. Да направите три добрини. Сутринъ, като станете, на едно гърво можете да направите добрина, на една котка, на камъка - на когото искате можете да направите. Азъ не отнасямъ това само за хората. Защото, ако азъ направя добро, ако азъ взема единъ камъкъ - ще го поставя на едно мѣсто. Като мине нѣкой човѣкъ, ще стѣпни на камъка и той, като стѣпни, ще възприеме моята мисль. Ако поставя нѣкой камъкъ нѣкъде съ едно добро желание - който стѣпни на този камъкъ, работитѣ му ще се оправятъ. Ако туря единъ камъкъ съ неразположение въ себе си - който стѣпни, ще му тръгне всичко назадъ. Казвамъ: Много важно е. Имашъ единъ предметъ, който поставишъ нѣкъде. Каквото правите, трѣбва да влагате вашитѣ хубави мисли, че като бутне човѣкъ - да ги възприеме. Като не сте разположенъ, вие пакъ възприемате мислитѣ. После съ вашето сърце можете да направите сжщото. Въ предмета трѣбва да оставите вашето добро желание. Вие ще кажете: "Какъ е възможно?" Вижте животнитѣ. Въ нѣкой градъ сж минавали хиляди хора. Но едно куче, като минава по земята, мирише и познава, че е миналъ неговия господарь. Въ

Всѣки предметъ може да оставимъ нѣщо отъ сърцето си. Въ всѣки предметъ може да оставимъ отъ своята мисль. На всѣки предметъ можемъ да оставимъ известна специфична сила. Въ туй отношение човѣкъ не трѣбва да се привѣрзва къмъ нѣщата. Понеже, ако изгубишь този предметъ - ще страдашь. Затуй страдатъ хората. Ако имашъ шапка, която обичашъ, ако я изгубишь - ще съжалявашъ, че си я изгубилъ. Затуй много да не обичаме материалнитѣ работи. Много малки влогове влагайте. Вие искате нѣкой пжть да обикнете нѣкого. То е голѣмо страдание. Голѣмата любовъ е само за свършенитѣ хора. Една котка ще я обикнешъ като котка, едно дърво ще го обичашъ като дърво. Къмъ едно дърво искамъ азъ да покажа любовта си: ако е лѣтно време, когато цвѣти - ще погледна дървото, ако има жсеници - ще опуда, ще се кача, ще го очистя. То е любовъ къмъ дървото. Виждамъ нѣкое цвѣтенце засъхнало, никои не го е полѣлъ - ще взема вода, ще го полѣя. То е любовъ къмъ цвѣтето. Всѣкога, дето азъ съмъ направилъ нѣкакво добро на нѣкое цвѣте - туй цвѣте ще благодари, то съ менъ остава. То казва: "Много ти благодаря, че ме поля съ вода". Вие считате, че цвѣтята се... Другъ има въ цвѣтето. Въ туй цвѣте стои едно възвишено сжщество, което е слѣзло отъ невидимия свѣтъ и учи една опитностъ. То очаква нѣкой да мише край цвѣтето, да му помогне.

Казвамъ: Божествениятъ свѣтъ - това сж възможности за вашето повдигане. Трѣбва да желаете всички да се повдигнатъ. Ние не може да се повдигнемъ, ако нѣмаме желание всички да се повдигнатъ.

Ние казваме: "Да бжде Волята Божия, да дойде Царството Божие или да се прослави Името Божие". Името Божие - то е за нашиятъ умъ, Царството Божие - за нашето сърце, Волята Божия е за нашето тѣло. Три нѣща. Да бжде Волята Божия, значи тѣлото да бжде здраво, силно. Да дойде Царството Божие - да е пълно сърцето съ любовъ. Да се прослави Името Божие - да бжде пълень ума съ Божественото знание и да знаемъ какъ да работимъ. Да престанемъ да се тревожимъ за

макулит работи. Каквото стане, да кажете: "За добро е". Казвате: "Ами че Господь не вижда ли тия работи? Господь, каквото става въ свѣта, не вижда ли? Защо сж допуснати тия работи въ свѣта?" Че ти боледуваш - ти трѣбва да преодолѣеш. Трѣбва да взема 10 кила материалъ да лѣкува другитъ - 10 кила ще се раздагатъ на другитъ. Ти си пълень съ любовь. Отъ твоята любовь ще дагатъ на другитъ, които нѣматъ. Природата не обича да трупаеш голѣмо богатство. Ще имашъ за деня толкозъ, колкото ти трѣбва. Имате сега всички статическо положение. Искате да станете светиш - такива, каквито ги нѣма. Вие искате да станете добри - такива, каквито ги нѣма. Вие искате да станете силни - такива хора, каквито ги нѣма. Силниятъ човѣкъ е силенъ въ даденъ моментъ. Ако ти се държишъ за Волята Божия и нѣмашъ колебания, като дойдешъ до камъка - само го чукнешъ и той ще се разцепи. Може голѣма канара да е. Д-р Мирковичъ ми казваше, какъ доброто може да ... (даде сила на)... единъ отъ затворниците. Единъ голѣмъ такъвъ камъкъ отдѣля (той), взема камъка, съ прѣста го повдига. Като го чукна съ прѣста - (успява) да го разчупи. Имашъ една голѣма мжчнотия. Чукнешъ така - тя се разчупи. Чрезъ Волята Божия ще премахнемъ мжчнотиитъ на физическото поле. Чрезъ Царството Божие ще премахнемъ мжчнотиитъ въ духовния свѣтъ. Чрезъ Името Божие ще премахнемъ мжчнотиитъ въ нашия умъ. Да се освѣти Името Божие - да си помогнемъ на ума. Да дойде Царството Божие - да помогнемъ на сърдцето. Да дойде Волята Божия - да помогнемъ на тѣлото. Казвамъ: Това е велика задача, която хората иматъ сега. Когато всинца започнемъ така да служуваме, ние сме вече въ новата епоха.

Да се прослави Името Божие, да дойде Царството Божие, да бжде Волята Божия - съ тѣлото си, съ сърдцето си и съ ума си.

Ето каква е задачата. Като станешъ сутринъ, като се събудишъ - поблагодари на Бога за хубавия умъ, който ти е далъ. Къмъ обѣдъ поблагодари на Бога за хубавото сърдце, което Богъ ти е далъ. И вечеръ поблагодари на Бога за тѣлото си. Презъ

тази седмица три пъти благодарете на Бога за ума, за сърцето и за тѣлото. Ако друго не може да направите, това може да го направите.

Добрата молитва.

XX година

15. Лекция на Общия Окултенъ класъ

15 януарий 1941 год., Сръда, 5 ч.с.

Изгръвъ.

МОЩНАТА СИЛА

Отче нашъ.

Имате ли загадена тема? - *Нъмаме!* Изпийте една пѣсенъ.

Хората мислятъ, че много знаятъ. Ако ви запитамъ преди 100 години кжде бѣхте или, ако ви запитамъ следъ 100 години кжде ще бждете - не знаете. Ако влѣзете въ една тъмна стая, ще ви кажатъ да четете. Че не може да четете не показва, че сте невежи. Въ тъмнината ученъ човѣкъ да сте, каквото знаете наизустъ - може да го декламираете, но да четете - не можете. Условия нѣмате да четете. Казвамъ: Миналото е тъмно и бждещето е тъмно. Въ бждеще, ако имашъ свѣтлина - може да видишъ какво ще ти се случи. Запримѣръ: Често вие сте взимали билетъ за лотария. Една сестра, като вземе, все казваше: "1 000 000, ако спечеля - ще скачамъ". Казвамъ ѝ: "Ще скачашъ, ако спечелишъ, ако не спечелишъ - ще ходишъ обикновено". Доиде после, казва: "Гѣма го милиона". Тя предполага. Тъмнина има, тя не вижда работата, не знае кой номеръ ще спечели. Има законъ, който опредѣля кой номеръ ще спечели. На бойното поле не отиватъ деца, отиватъ възрастни. Не отиватъ и стари на по 120 години, а отиватъ на по 21, 22, 23 години - тѣ отиватъ на бойното поле. Защо е така? Защото тѣ сж най-здравитѣ, най-способнитѣ хора. Вие сега ще кажете: "Ами ние, които сме остарѣли?" Кой ви е казалъ, че сте остарѣли? Отъ кжде ще докажете, че сте стари? Защото въ себе си вжтре ни най-малко не чувствувате, че сте стари. Стари сте само отвънъ. Нѣкои работи върху васъ, върху лицето, върху мускулитѣ и мислитѣ, че остарявате, но туй остаряване не зависи отъ васъ. Вие безъ да искате остарявате. Остарявате - значи не сте господари на положението. Ако нѣкой силень човѣкъ дойде и ви хване за вра-

та - наклонявате се. Ти не искаш да се навдеш, но други те натискат. Не може да станеш. Значи онзи, който те натиска, е по-силен. Какво ще се прави сега? Той може да те направи старъ или младъ. Като те отпусне - ти си младъ, като те натисне - ти си старъ. Сега има нѣкой, който да ви натиска. Преди 10 години по-малко ви натискаха. Сега ви натискат повече.

Сега въобразете си, че това е цвѣтъ.

Може да го критикувате, колкото искате. Този цвѣтъ е нагоре. После - завързалъ е този цвѣтъ и току се обърне надолу, изкриви се. Най-после - дойде долу. Питамъ: Кои сж причинитѣ? Вие трѣбва да разбирате процеситѣ, които ставатъ вътре въ васъ. Този клонъ се навежда, понеже този клонъ става по-тежкъ. А по-тежкото се стреми къмъ земята.

Сега всичкитѣ хора сж заети само съ ежедневнитѣ процеси. Запримѣрь: Ставате сутринъ, турите си обуца, турите си грехи, ако сте чиновникъ или нѣкой адвокатъ - вземете чантата, ако сте ученикъ - вземете книжкитѣ. Ще се облѣчете - отивате на работа. Каква работа ще свършите? Цѣлиятъ день ще преписвате нѣкой протоколъ*, или нѣкаква резолюция* на основание на еди-кой си членъ отъ закона. Драганъ, Петко, Стоянь не си платилъ дълга - осжда го сжда на три месеца затворъ. Секретаритѣ, адвокатитѣ направятъ възражение и това ще напишете, следъ туй теглятъ една резолюция. Казвамъ: Кое е важното сега? Толкова години вие се учите. Какво сте научили? Ако учихте музика, поне трѣбваше да знаете да пѣте "Цвѣте мило, цвѣте красно". Поне една пѣсенъ да изпѣешъ на свѣтъ. Ако следъ като си училъ 10, 15 години и една пѣсенъ на свѣтъ не можешъ да изпѣешъ, какво си научилъ? Сега мисълта ми не е да пѣте, а да мислите. Най-важното нѣщо въ свѣта е мисълта. Човѣкъ трѣбва да мисли. Съ мисълъ се разрешаватъ труднитѣ въпроси. Имашъ нѣкоя мъчнотия - чрезъ ума си ще я разрешишъ. Има нѣкакъвъ недоумѣкъ - чрезъ ума си ще разрешишъ сиромашията. Болестъ имашъ - чрезъ ума си ще я разре-

ишиш. Искашъ да работишъ - умътъ ти ще дойде на помощъ. Ще го питашиш и трѣбва да знаешъ какъ да го питашиш. Вие какъ запитвате ума? Често има хора, които казватъ, че нѣщо имъ говорило вътре. Туй нѣщо, което имъ говори - тѣ сж самитѣ. Разправяше ми единъ, имахъ единъ приятель, наричаше се Иванъ. Не (е) отъ мука. Той бѣше Иванъ съ особенъ темпераментъ. Като става - не обича да става изведнажъ, но обича да се погледзи. Казва: "Ха, Иване, стани, Иване". Той пакъ стои подъ юргана. "Брей, не ставашъ, Иване. Стани, срамота е. Какво ще кажатъ хората?" Той седи, седи и после дойде жена му и каже: "Иване, ха да станешъ" и Иванъ става. Докато той си казва - снизходителенъ е. Щомъ каже жена му да стане - вече Иванъ става, защото жена му е сръчна, ако не стане. Сутринъ като станете, какво трѣбва да си кажете? Най-първо, като станете сутринъ, забелязвайте какъ ставате. Децата, когато сж сръдисти, най-първо ще се надигне, нѣма да си надигне главата, а ще си надигне задницата. Ще се пагърби подъ юргана и ще започне да рече. Хубавото ставане (е), че като си снемешъ краката - кракътъ ти да стъпни. Цѣла наука е да знаешъ какъ да станешъ. Вие често иждивявате* голѣма частъ отъ енергията си. Нѣкой пжтъ стоите и мислите да станете ли или да не станете. После искате да гледате часовника - да станете ли или да не станете. (Нѣкой) казва, че ако времето не е дошло - "пакъ ще си турна юргана отгоре". После пакъ ще си свѣтне лампичката. Тия работи да ги нѣма. Щомъ се събудишъ - стани. Часовника не гледай. Ще си кажешъ: "Слушай, ти трѣбва да мислишъ". Ти научи ли се да мислишъ? Азъ наричамъ добъръ майсторъ онзи, който мисли, който никога не е блъсналъ крака си въ нѣкой камъкъ. Ти по 4-5 пжти на денъ тукъ-тамъ ударишъ крака си въ камъка - не мислишъ. Човѣкъ, който мисли - той не си удря крака. Колко пжти вие си изгаряте ржцетъ? Преди нѣколко дена иде една сестра, иска да ми услужи. Казвамъ ѝ: "Азъ ще си направя работата". - "Азъ искамъ да ти услужа". Половинъ кило маѣко го бутна отгоре на печката. Казвамъ: "Понеже не съмъ поменуваъ умрѣлитѣ - маѣко имъ се яде, взеха ми го". Казвамъ: "Не

съмъ подавалъ на умрѣлитѣ". Тя казва: "Ще го събера". Хубаво, но друга бея направи. Тя, като се смутила, че го раздѣла на дрехата си. Казвамъ: "Чакай, не бързай". Излѣ млѣкото, направи една пакостъ на мене. Сега на дрехата го разлѣ, която струва повече. Млѣкото струва 3-4 лева, носишъ една дреха, която струва 7-800 лева. Чакай, не бързай, съблѣчи палтото, запрети ржкавитѣ си. Човѣкъ трѣбва да се запрети. Въ живота има редъ малки задачи, които сж дадени, които трѣбва да се осществятъ.

(Като) казвате сега, разсжждавайте. Имате единица, две, три, цѣла магия е. Ако ти дадатъ една единица звонкови* английски, какъ ще бжде хала* ти? Дадатъ ти единица и четири нули и, ако сж английски, какъ ще бжде хала ти? Какво бива, ако туришъ четири нули следъ единицата? Това сж 10 000. Десетъ хиляди, колко правятъ? Четири милиона правятъ.

На съвременнитѣ окултни ученици имъ липсва едно сжщественно правило. Не само тукъ, но навсѣкжде, кждето съмъ билъ. Сжщественото имъ липсва. Напримѣрь: Мнозина отъ васъ, когато се разболѣятъ, мислятъ да има нѣкой виденъ лѣкаръ въ свѣта да имъ помогне. Едно заблуждение е. Или мислятъ да има нѣкой философъ нѣкжде, за да имъ изясни нѣкоя тайна. Въ сжщностъ онзи лѣкаръ, който ще ви излѣкува, той е вътре въ васъ. Медикаментитѣ, съ които ще ви лѣкуватъ, и аптеката е вътре. Лѣкаръ имашъ, аптека имашъ, асистентитѣ имашъ - всичко е вътре. Като не разбирашъ - не уповавашъ на своя си умъ, на онова, което Богъ ти е далъ, но ходишъ и казвашъ еди-коя си книга, какво е писано тамъ. Какво е писано въ книгитѣ? Какво е писано въ еднѣ романъ? Ако романътъ е драматиченъ, азъ вече зная какво е. Има еднѣ голѣми герои, има една голѣма героиня-жена. Мжжътъ е на 25 години, жената е на 19 години. Героятъ има еднѣ старъ баща, героинята има стара майка, иматъ братя и авторътъ ще образува една интрига. Младиятъ момъкъ, прати го баща му да купува нѣщо и младата мома, прати майка ѝ да купи нѣщо. Срѣщнатъ се, погледнатъ се, не си вървятъ по пжтия. Но той, като си отива, обръща се, тя я гледа кжде

оти́ва. Тя, като си оти́ва, и тя гледа, и тя се обръща, измѣня си пжтя. Дотогава тази мома ходеше на училище, учеше. Сега момъкътъ, като светия (ще) стане въ ума ѝ. Седи тя и е недоволна вече, пържи се. И тоди седи въ кжци и той е недоволенъ малко. Защо сж неразположени? Много естествено. Неразположенъ си. Щомъ като дойде нѣкой - имашъ разположение, но той има да взема 1000 лева. Като дойде, той гаде ти полицата*, зацо си неразположенъ? Понеже иска отъ тебе - неразположенъ си спрямо него. Вече драмата се е образувала. Най-първо ти ще се молишь да отстъпи. Разправяше ми единъ: "Искахъ веднажъ да бия една котка. Като влѣзохъ, тя най-първо ми се молеше. Започна да мѣчи. Турихъ на ума си да я бия. Виждахъ въ езика ѝ да ми казва: "Извини ме, съгрѣшихъ, нѣмахъ желание". Искахъ азъ да я бия. Онази котка съзна, че искамъ да я бия и като се опери, погледна и казва: "Азъ ще умра и ти ще умрешъ. Лицето ти ще направя като решето". Току отворихъ вратата да излѣзе навънъ. Видѣхъ, че ще се нахвърли отгоре ми, видѣхъ, че ще ми съдере лицето".

Нѣкои отъ васъ искате да се борите съ дявола. Мнозина герои има, които се борятъ съ дявола. Не може да се борите съ дявола. Вие борили ли сте се нѣкога съ дявола? Трѣбва да бждешь майсторъ, за да го изненадашь. Единъ съвремененъ ученъ човѣкъ, единъ вълкъ идва въ кошарата му. Той си купилъ изкуствена овца, която да се движи. Внесалъ я вътре въ кошарата си. Оставилъ той изкуствената овца въ кошарата, а закаралъ снагото си другадѣ. Вечерта като се хвърлил този вълкъ, като натисналъ овцата, та я натискалъ, мачкалъ и като я мачкалъ, оставилъ я и излѣзалъ вълка и казалъ: "Бамбашка* овца". Трѣбва да имате изкуствена овца, която ще гадете на вълка, за да го турите въ едно голѣмо противоречие. Като ухапе изкуствената овца, вижда, че е яко това месо. Вие сте били малки деца. Какъ се заражда страхътъ? Казватъ: "Децата сж невинни". Като дойде (детето), отвори слакото, яде и следъ като яде, веднага му иде на умъ да каже, че не е яло. Майка му пита: "Кой (е) буталъ гърнето?" Той мълчи. Питамъ: Защо дете-

то не казва, че е бутало гърнето?

Често ние правимъ погрѣшки. Ти ходишъ цѣлия день, говоришъ противъ този, противъ онзи - това не се позволява. Ти, като говоришъ за Драгана, за Петка, за Стояна, ти не принасяшъ полза, но изживявашъ* онази енергия, която ти е поотрѣбна. Каляшъ езика си, каляшъ ума си, че еди-кой си не живѣе добре, че това билъ, че онова билъ, нареждашъ цѣлъ поменикъ*. Ти какво се ползувашъ, че е лошъ човѣкъ? Казвашъ: "Това не мога, онова не мога". Или да допуснешъ (и) казвашъ, че вълка изѣлъ овцата. Хубаво, това е негова работа. Единъ вълкъ, като изѣде овцата, лошъ става. Човѣкъ, като изяде овцата, не е лошъ. Господарьтъ, (като) заколи едно агне - въ реда на нѣщата е. Ако единъ вълкъ го изѣде - лошо е. Ако е лошо вълкътъ да яде овцата, лошо е и господарьтъ да (я) яде.

Та казвамъ: Като ученици, умѣтъ ви не е свободенъ отъ противоречия, които съществуваатъ. Запримѣръ: Ако минете въ една стая въ съвременния животъ, (но) вжглица нѣмашъ, грехи нѣмашъ, обуца нѣмашъ, (а) гледашъ - касата отворена, паритѣ вжпуре, минешъ, заминешъ, пакъ се върнешъ. Втори пжтъ пакъ ще погледнешъ въ касата, свѣтятъ ти оптамъ. Искашъ да ги барнешъ*. Започнешъ да разсжждавашъ: Имашъ ли право да вземешъ или нѣмашъ право да вземешъ? Имашъ право да вземешъ, но заблуждението е тамъ. Ти мислишъ, че като брѣкнешъ въ тази каса - ще уредишъ работитѣ си. Голѣмото заблуждение е тамъ. Онова, което урежда живота въ сжщностъ - то не се намира отвънъ, то е вжпуре въ тебе. Ако всички бихте се спирали въ даденъ случай върху мжчнотиитѣ, за всѣка мжчнотия, ако разбирашъ законитѣ на ума си - ще намѣришъ едно разрешение, ще знаешъ какъ да се справишъ съ работитѣ. Разправяше единъ американецъ, който отишълъ въ Африка на ловъ. Разправя своята опитностъ. Майка му казва: "Не ходи на ловъ". Той казва: "Една страсть (имамъ), искамъ да ходя да науча нѣщо". Отива въ Африка да бие особени екземпляри лъвове, тигри или змии. Разправя, (какъ) единъ пжтъ, въ голѣмата трева, иде еди-къ лъвъ на 4-5 крачки отъ него, готовъ да се нахвърли на него.

Нѣма условие да вдигне пушката, да го убие. Слуша гласа на майка си: "Веднага вземи кибритената куптия, драсни една клечка (и) ще се избавиш". Бръква въ джоба, драсва кибрита, запалва се тревата, избѣзва лъвътъ. Значи не въ пушката, но въ кибритената клечка стои неговото спасение. Нѣкоѣ пжтъ разчитаме на своята пушка. Когато е за далече, при удобенъ случай на своята пушка можеш да разчитаеш, но наблизо - огънь ти помага.

Казвамъ: Трѣбва да предизвикате ума. Всичкитѣ мжчнотии не се разрешаватъ по единъ и сжщъ начинъ. Допуснете, че като вървите, по невнимание вие сте турили крака си въ единъ капанъ и сте се хванали въ капана. Какъ ще си помогнете? Единиятъ ви кракъ е хванатъ. Какъ ще си помогнете? Вие трѣбва да знаете устройството. Тия капани сж отъ две желѣза, които се събиратъ и иматъ една пружина, която ги събира. Трѣбва да напишешъ съ свободния си кракъ онази пружина, която стѣга дветѣ желѣза, за да освободишъ другия кракъ отъ мжчнотията, въ която си влѣзалъ. Да допуснемъ, че вие се хващате въ единъ капанъ. Минавате нѣкъде, кажатъ ви една обидна дума. То е единъ капанъ. Вие веднага купнете. Питамъ: Следъ като купнете, какво ще придобиеете? Представете си, че онзи, който ви е обидилъ, е по-силенъ отъ васъ. Какво ще му кажете? Ако е по-слабъ - може да го набиешъ. Но той е по-силенъ отъ тебе. Какво ще го правишъ? Представете си, че онзи е по-силенъ и той е способенъ на по-лоши работи, отколкото вие мислите. Та казвамъ: Когато човѣкъ се намира въ едно противоречие съ себе си, какво трѣбва да прави? Да допуснемъ, че вашиятъ джобъ е пълень съ червенъ пиперь. Вечерно време, нѣкоѣ апашъ* ти казва: "Горе ржцетъ!" Нѣщо вжтре ти казва: "Бръкни въ джоба си, пкъ му дай отъ червения пиперь". Азъ съмъ ви препоржчвалъ - нѣкоѣ пжтъ изъ гората (като) ви посрѣщатъ, сестримѣ да носятъ отъ червен(ия) пиперь, отъ този - лютия. Като ви рече - хвърлете въ очитѣ му. Най-хубавото оржжие е червения пиперь. Ти си върви, пкъ той нека си трие очитѣ. Има единъ законъ. Ако вие тръзнете вечерно време и си държите ума концентриранъ, може да има кучета да ви лаятъ - държете ума си паза-

дъ, гледайте съ ума си, кучетата никога нѣма да ви ухапятъ. Щомъ се захласнете - тогава ще ви ухапятъ. Всичкиѣ лоши работи въ свѣта ставатъ, когато ние се захласнемъ нѣкъде. Захласнишъ се да си оправишъ работитѣ. На бойното поле излѣзешъ, мислишъ да си оправишъ работата. Като излѣзешъ, трѣбва да разгледашъ най-първо цѣлата позиция, защото ще бждешъ изложенъ на онзи, картечния огънь. Трѣбва да знаешъ, че всѣки единъ човѣкъ си има свои неприятели въ свѣта. Всѣки човѣкъ си има неприятели. Нѣма защо да ги разправямъ, но врагове си има. Питамъ: Къде се родиха враговетѣ на Христа? Казватъ: "Добъръ човѣкъ". И добъръ да си - пакъ имашъ врагове. Неговитѣ врагове Го хванали и го разпнаха. Добри хора ли Го разпнаха? Лоши хора Го разпнаха. Врагове имаше. Какъ трѣбва да се постъпи съ тѣхъ? Най-първо имате единъ ножъ. Казватъ: "Да видимъ тази работа ще можемъ ли да я разрешимъ съ ножъ?" Христосъ погледна и видѣ, че двѣма души иматъ ножове. Той каза: "Нѣма да стане съ ножове, може да стане по другъ начинъ". Можеше 12 легиона* да дойдатъ да му помогнатъ. Петъръ казва: "Имаме два ножа". Петъръ взе единия ножъ и съ него удари едного. Исква да се бие. Не знае какъ да се бие. Удари човѣка, отрѣза му ухото. Казва Христосъ: "Съ рѣзане на уши, победа не става въ свѣта". Той (Петъръ) му отрѣза ухото (на човѣка). А Христосъ му каза: "Тури ножа въ ножницата. Тази работа не може да стане по този начинъ". Онова, което се крие въ вашия умъ, ако знаете закона - всичката сила Богъ тури вътре въ човѣка. Той трѣбва да я изучава, за да си помогне. Въ Индия има шдуси, които ловятъ бисерни миди. Тамъ има доста акули. Тѣ хващатъ отъ тия хора, подобно на дервишиитѣ*, които стоятъ и концентриратъ ума си и тѣ държатъ акулитѣ на три-четири километра. После, като излѣзатъ онѣзи, тѣ представатъ да мислятъ и акулитѣ приближаватъ /идатъ/ и всѣкога може да нападнатъ. Онзи стои, съ мисълта си ги респектирва. Той като седи, плащатъ му шдуситѣ. Има такива факири*, които ще ги хванатъ и той, докато е концентриранъ - всички тигри, лъвове, змии надалече стоятъ. Като престанешъ да мис-

лишь - веднага идатъ. Сега казвате: "Какъ става това?" Щомъ мислишь - ти си по-силенъ отъ мисълта на едно животно (и) то седи надалече. Щомъ твоята мисълъ е слаба - то те напада. Винаги слабото се напада. И въ живота 100 души смѣли хора съ мисълта си могатъ да разпръснатъ хиляди на бойното поле и пакъ да ги изпоплашатъ. Хиляди хора могатъ да се изпоплашатъ - зависи отъ мисълта. И ние се изпоплашихме. Дойде сега инфлуенцата*. Каква е тази инфлуенца? Силата на тази инфлуенца се дължи на убийственитѣ мисли, които се образуватъ на бойното поле. Хиляди хора мислятъ да убиватъ, да унищожаватъ. Цѣлиятъ въздухъ е пълень съ такъвъ родъ трептения. Като дойде нѣкоя инфлуенца - прикомандироваатъ се човѣшкитѣ мисли. Казватъ сега, че инфлуенцата била по-лоша. Най-първо трѣбва да си създадатъ ограда. Тукъ можемъ да държимъ инфлуенцата вънъ отъ Изгѣрѣва. Тази година нарочно я повикахъ да ви дамъ единъ урокъ. Най-първо я повикахъ върху себе си. Повече отъ две седмици се занимавамъ съ нея, изучавамъ законитѣ ѝ. Тѣ сж известень родъ малки сжщества. Като влѣзатъ - гъделичкатъ гърлото. Намиратъ нѣщо за ядене. Дойдоха (и) казватъ: "Да си похапнемъ. Има доста затлъстѣли, мазнички братя и сестри. Да си вземемъ отъ тѣхната мазнина. Туй, непотрѣбното, ще го вземе(мъ), ще го изядемъ, ще си заминемъ. Ще покашлятъ, малко температура ще иматъ, ще поотрѣжемъ отъ тукъ-оттамъ, ще похапнемъ, ще заминемъ - нѣма да направимъ никаква пакостъ".

Необходима е сега вѣтра. Човѣкъ може да се лѣкува съ вѣтра, понеже цѣлиятъ мозъкъ е силна електрическа батерия. Ако умътъ ви е силенъ, ако не сте разхлабили своя мозъкъ, не разхлабвайте мозъка си съ тревоги. Никога не се тревожете, за да бжде пълна главата съ електричество, съ тази енергия. Като дойде болезненото състояние, ти като изпратишь една струя къмъ тия микроби* - всички бѣгатъ. Електричеството, кждето мише - тѣ бѣгатъ. Щомъ пуснешъ тока, (а) имашь реватизъмъ, щомъ пуснешъ тока - тѣ бѣгатъ. Всичкитѣ болестни, като пуснешъ този токъ - (тѣ) бѣгатъ. Ако мозъкътъ ти е

женственъ, знаешъ (ли) какво значи женственъ? Ти имашъ вѣра, но самъ не вѣрвашъ въ мисълта си, въ това, което мислишъ. Азъ наричамъ силна мисълъ следната: Една американка, като страдала 12 години отъ неврастения*, стотина лѣкари я лѣкували въ Америка, чете въ една книга какво може да направи вѣрмата, какво може да направи човѣшкиятъ умъ. Като чете тази книга, прилага закона. Казва: "Здрава съмъ" и става. Започва да шета. "Здрава съмъ" - нищо повече. Повѣрвала вече. Казва(мъ): То става тъй, когато сте гладенъ, пжтували сте, отслабнали сте, не ви се ходи. Следъ като похапнете, следъ 20 минути, 1/2 часъ, вече имате достатъчно сила да пжтувате. Човѣшката мисълъ е сила. Онова, което Богъ ни е далъ - трѣбва да вѣрваме въ него. Пие казваме едно време какво (е) говорилъ Христосъ на хората, но Христосъ не само едно време е говорилъ, Той и сега говори. Майка, която обича децата си - тѣ никога не умира тѣ. Майка, която се съмнява и се колебае, може да изгуби децата си. Ако една майка е заченала детето си съ любовъ - детето не умира. Ако го е заченала безъ любовъ - детето умира. Казва-мъ: Ако майка(та) има отличенъ умъ - туй дете ще бжде винаги здраво. То е осигурено. Нѣма да ви кажа кои сж причинитѣ, дето умира тѣ хората. Но причинитѣ, дето умира тѣ хората, сме ние. И въ кжщи често азъ следя какъ умира тѣ. Синътъ казва: "Този нашиятъ старъ - да си замине вече". Човѣкътъ е 80 годишенъ, не е много старъ. Най-малко 20 години може да живѣе. (Синътъ) казва: "Да си замине, да останемъ по-свободни". Малкитѣ деца казватъ: "Дѣдо да си замине". И започва той да чувствува това. Детето единъ денъ казва: "Ще си върви". Дѣдото, иска - не иска, като му казватъ "Иди си, иди си" (и) той трѣбва да си иде.

Та казвамъ: Азъ бихъ желалъ за въ бждеще, когато дойде друга инфлуенца, нѣкаква друга болестъ - да може да се лѣкуваме безъ никакъвъ цѣръ*. Единствениятъ цѣръ да бжде само топлата вода, чистиятъ въздухъ и свѣтлината - нищо повече. Нѣкой пжтъ може да накуцвашъ така. Нѣма да казвашъ, че накуцвашъ. То е най-последната мода, азъ опитвамъ тази мода.

Нѣкои отъ тия нерви на крака сж толкова деликатни. Има едно чувство у човѣка. Когато хората не знаятъ какъ да мислятъ, тѣ си създаватъ своитѣ нещастия. Двойникътъ, съ който тѣ сж облѣчени, като е въ тѣлото - той подържа енергия и деятелността на тѣлото. Като не разбиратъ - този двойникъ излиза и влиза. Когато излиза двойникътъ и влиза, и не се намѣства, както трѣбва, следствие на това - страдаме. Като се върнемъ сутринъ отъ своята разхожка, която правимъ, двойникътъ не се намѣства въ тѣлото, както трѣбва, но се намѣства, както не трѣбва. Следствие на туй размѣстване се зараждатъ болести въ прѣститѣ на краката. Вие искате по изкуственъ начинъ да оправите работата. Ще накарашъ двойникътъ да излѣзе навънъ, че той наново да влѣзе и да се намѣсти, както сж го направили. Тогава не може да се образува никаква болестъ. Този двойникъ е толкова чувствителенъ, (че) ако излѣзе три прѣста вънъ отъ тѣлото, само като махне съ ржка нѣкой - вие ще чувствувате, че сж ви причинили голѣма болка. Ще чувствувате чрезмѣрна болка. Всички, които ставатъ ученици или религиозни хора - двойниците имъ излизатъ навънъ. Не сж господари на двойниците и затова тия хора много страдатъ. Като станатъ светии - ставатъ много здрави. Никаква болестъ не ги хваща. Но докато станатъ светии - много страдатъ. Първото нѣщо: като се лѣгате - ще се помолите, че като излѣзете, двойникътъ ви да излѣзе презъ вратата. Нѣкой пжтъ двойникътъ ви излиза презъ прозорца навънъ и се връща презъ прозорца, не презъ вратата. Христосъ казва: "Азъ съмъ вратата и презъ тази врата трѣбва да влизате и да излизате". Ако двойникътъ ви влиза и излиза, както трѣбва - вие нѣма да страдате. Ако не влѣзе двойникътъ ви, както трѣбва - ще ви се случатъ много голѣми нещастия. Не само физически, но и операциитѣ... Въ училието много учени все ги скжсватъ по единствената причина, че двойникътъ е излѣзалъ - не може да функционира паметта на човѣка, забравяшъ. Трѣбва да намѣстишъ двойника. Нѣкои казватъ, че трѣбва човѣкъ да възприеме това, което Богъ му е далъ - да го ценя. Ти не го знаешъ. Казвашъ: "Що ми е далъ Госъ-

подъ този животъ?" Животътъ, който Богъ ви е далъ, дето вдъхналъ Богъ на човѣка дихание и той станалъ жива душа, азъ наричамъ този животъ двойникъ. Той трѣбва да влиза на мѣсто и да излиза. Сега молитвата, разсжждението - това сж методи, съ които двойникътъ на човѣка или неговата мисль може да работи.

Та първото нѣщо, като се събудите сутринъ - гледайте да бждете добре разположенъ. Преди да легнете - ще се помолите. Може наново да заспите и пакъ двойникътъ да не може да влѣзе. Ако твоятъ двойникъ не може да влѣзе - не спи. По-добре е цѣла ноцъ да останешъ буденъ, да останешъ въ тѣлото, отколкото да се върне двойникътъ ти и да не се намѣсти. Казватъ: "Умътъ да е на мѣсто". Ако сутринъ умътъ влѣзе и се намѣсти въ мозъка, както трѣбва - ти ще бждешъ здравъ. Ако умътъ влѣзе и не се намѣсти, както трѣбва - цѣлиятъ денъ си неразположенъ. Това чувствуваашъ, онова чувствуваашъ. Всички трѣбва да се молите умътъ ви да е на мѣсто. Не сега Господъ да ви даде новъ умъ. Но вашиятъ умъ, който отъ хиляди години Богъ ви е далъ - да започнете да го оценявате, защото онова, Божественото, което Богъ ви е далъ - то е безсмъртието вжтре въ васъ. Разчитамъ сега на вашия умъ. Да разчиташъ на своя умъ, понеже Богъ ти го е далъ. Ще кажешъ, че другитъ иматъ по-добри умове. Не се заблуждавайте. Вашиятъ умъ, който Богъ ви е далъ, е по-добъръ. По-добъръ умъ отъ него не можете да намѣрите въ дадения случай. На всѣки човѣкъ, умътъ, който има, е най-добриятъ. Този умъ, който ти имашъ - той е предѣлъ на развитие, но неговитъ способности, чувства, които имате, силата - постепенно се развиватъ. Като се развива умътъ ти - ти ще видишъ по кой начинъ Божественото въ тебе ще расте. Ние виждаме малкитъ деца. Ти ще разчиташъ на Божественото, което те ръководи. Ти изразстваашъ, израстваашъ, дохождашъ на стари години. Пакъ ще разчиташъ на своя умъ. Сега туряме своето щастие, извѣтъ нашия умъ. Има ли душа? Има ли духъ? Има ли сърдце? Кое е човѣкътъ? Чудни сж хората. Казватъ: "Човѣкътъ ималъ духъ, душа, умъ, сърдце". Кое е човѣкъ-

тъ сега? Човѣкътъ е онова, на което умътъ помага, на което сърцето помага, душата помага и духътъ помага. Духътъ и душата - това сж два Божествени полуса. Пъкъ умътъ и сърцето - това сж полуси, между които помага Божествената енергия. Това е човѣкътъ. Наричатъ го личността, азътъ на човѣкъ или егото на човѣка. Ти съзнавашъ, че си господарь на нѣщо или, че има кой да те учи. Душата и духътъ - това сж професори на личността на човѣка. Нито туй, което мисли, на съществуването, което мисли, туй същество, дето е съзнанието, което възприема мисльта - то е човѣкътъ въ дадения случай. На туй съзнание иде душата и духътъ да помагатъ, на ума и сърцето. Ти, който съзнавашъ - седишъ. Въ тебе дойде твоята душа. Душата ти действува чрезъ твоеото сърце. Духътъ ти действува чрезъ твоятъ умъ. Духътъ ти направо не може да действува на тѣлото. И душата не може да действува направо. Душата чрезъ сърцето действува на тѣлото. И духътъ чрезъ умътъ действува на тѣлото. А пъкъ само душата си има свой начинъ за действие на сърцето. Ти като човѣкъ ще възприемешъ това благо. Човѣкъ е онзи, който възприема постоянно Божиитъ блага. Каквото го учатъ - той трѣбва да го върши. Човѣкъ сте вие. Съзнанието, което съзнава, че върху васъ работи Божествения духъ, Божествената душа работи, Божествения умъ работи и Божественото сърце - тѣ ви учатъ. Онова, което приемате - вие ще го прилагате. Азъ съмъ ви говорилъ за вѣрата въ свѣта. Въ Америка има издадена една книга, отговорь на единъ милионъ и половина молитви. То е единъ старецъ, който е живѣлъ 90 години. Има цѣла книга дебела, около 800 страници. Когато се молилъ - единъ милионъ и половина отговори ималъ. Авторътъ, между много работи, казва, че единъ день ималъ нужда отъ една крупна сума. Но той никога не искалъ отъ никого пари. Помоли се и каквото му трѣбва - идва. То е човѣкъ, който поддържалъ 2000 деца. Нѣматъ децата срѣдства. Има срѣдства и отвънъ. Той се помоли за тия деца (и) срѣдствата идватъ. Единъ день му трѣбва една сума, помолва се и идва англичанинъ и му казва: "Имамъ 500 лири, опрѣделилъ съмъ ги за

благодеяние, да ги оставя на васъ". Казва: "То е ваща работа, както искате". - "Имате ли нужда?" Казва: "Да ви ги оставя ли?" Мълчи, нищо не казва. Излиза, идва на другия ден и пакъ казва: "500 лири имамъ. Да ви ги оставя ли?" Онзи пакъ мълчи. На третия ден идва и казва: "Имате-нѣмате нужда, оставямъ ви паритѣ да ги употрѣбите, както искате". Но сега ние не можемъ да повторимъ този опитъ. По сжщия начинъ нѣма да се случи туй. Мене ми разправяше единъ мой познатъ: "Досега, казва, не мога да си обясня какъ стана тази работа. Единъ денъ пжтывамъ, трѣбватъ ми 10 лева, брѣквамъ въ джоба си - нѣмамъ пари. Съжалявамъ крайно. Бѣхъ се примирилъ вече. Трѣбвахъ ми 10 лева да се кача, да вървя по трена*. Казвамъ (си): Ще отложушь, ще вървишь пешъ. По едно време брѣкнахъ пакъ въ джоба и гледамъ - 10 лева въ джоба ми. И сега се чудя, какъ съмъ брѣкалъ? Ималъ съмъ 10 лева. Преди изваждахъ джобоветъ, обърнахъ ги и досега не зная откъде тия 10 лева дойдоха". Но туй и съ насъ се случва. Казва: "Азъ си го обяснявамъ - може би тия пари сж останали въ горната греха и джобоветъ сж били задръстени тамъ". Тукъ има единъ вжтпрешенъ промисълъ въ живота. Когато човѣкъ има нужда отъ нѣщо сжщественно - помощта ще дойде. Но човѣкъ не трѣбва да мисли. Ако мислишь - нѣма да дойде. Трѣбва да го забравишь. Казвашъ: "Нѣма да го бжде" и като забравишь - брѣкнешъ, паритѣ, които искашь - ще дойдатъ. Или отъ хлѣбъ може да имате нужда, или отъ друго нѣщо. Нѣкой пжтъ пожелаешъ да оздравѣешъ и оздравявашъ. Та казвамъ: Разчитайте на ума си. Вжтре въ ума е вложенъ лѣкъ за болеститѣ. Вжтре въ вашия умъ е вложенъ онзи съветникъ, който ще ви покаже най-добрия пжтъ, по който трѣбва да вървите, какъ трѣбва да се обхождате. Всичко оново, което трѣбва, което човѣкъ трѣбва да направи, е вложено въ него. Трѣбва да дойде нѣкой да го научи. Ако дойде нѣкой човѣкъ отвънъ, нѣма да ви донесе една книга, но ще разгъне книгата, която Богъ е вложилъ въ тебе. Ще каже: "Еду-коя страница", Той ще ти покаже пжтя. Писанието казва: "Богъ е вложилъ духа си да ни научи". Богъ е изпратилъ духа си да ни научи, да покаже, че отъ

памти-вѣка Богъ е вложилъ нѣщо въ насъ. Трѣбва да разчитаме, сега трѣбва да го изучимъ. Даже сега се показва кое е, каквото ще научимъ. Нѣкой ходи да копае - не му върви. Ходилъ грехарство да учи - не му върви. Насамъ-насамъ ходилъ, пѣкъ мой за това не е роденъ. Той е роденъ за музикантъ, разбира музика. Може отличенъ цигуларъ да бжде. Казвамъ: Не ходи съ мотиката, но съ цигулка. Нѣкой е роденъ за художникъ - той разбира боитѣ. Като вземе боитѣ - рисува. Всѣки трѣбва да се захване за това изкуство, което Богъ му е далъ и за което е роденъ. Ако си роденъ за грехаръ - дръжъ грехарството. Ако си за художникъ, за музикантъ, ако си роденъ за лѣкаръ - стани лѣкаръ. Ще учите кой за каквото е роденъ да стане такъвъ. Никой да не става туй, за което не е роденъ. Та казвамъ: Нѣкои искатъ да бждатъ красноречиви. Всички не сте родени за красноречие. Онѣзи хора, които сж красноречиви, другояче сж направени очитѣ имъ. Чертата на човѣка е тамъ, въ долната частъ на окомото. Тази частъ показва дали речъта е развита или не. Не всички могатъ да бждатъ еднакво красноречиви. Всѣки има по единъ ларингсъ*, но на онзи, родения пѣвецъ - другояче е устроенъ неговия ларингсъ. Казвамъ: Всички имате по една дарба, която Господъ ви е далъ - туй го зная. Която дарба въ моя животъ, ако хванете - всичко ще ви тръгне напредъ.

Тукъ, преди повече отъ единъ месецъ, идваха двама млади - момъкъ и една млада мома, която лѣкува брадавици. Тя имала брадавици и една стара жена я излѣкувала, баяла ѝ е. Тя слушала и запомнила думитѣ. Тя лѣкувала само въ сжбота, когато се разкапва луната. Тази баба бае и всичко изчезва. Момата, като дойде нѣкой, на който ржката е посипана съ брадавици, започне и тя да бае въ сжбота и брадавицитѣ изчезватъ. Казвамъ: Дръжъ занаята - ще си изкарашъ прехраната. Тя не лѣкува понедеѣлникъ или вторникъ, но само въ сжбота. Тя лѣкува съ соль, може да е крадена, може да не е крадена. Нѣкой лѣкуватъ само съ крадена соль. Пѣкъ тя лѣкува съ крадена или некрадена соль, въ сжбота само. Който не разбира, ще каже: "Това е суетвѣрие". Че вие всички сте суетвѣрни. Нима като дойде единъ лѣкаръ и ти

гаде еднѣ лѣкъ, понеже ти вѣрвашъ въ лѣкарството - помага. Не само съ лѣкарства, но въ бждеце и безъ лѣкарства ще се лѣкуватъ. Ето, иде нѣкой да го лѣкувамъ - нѣма да има лѣкарство. Ето какъ бихъ го лѣкувалъ. Да допуснемъ, че той е неврасменикъ*. Ще му кажа: "Направете му клофкета опъ празъ съ брашно и масло. Да изяде по три клофкета сутринъ, обѣдъ и вечеръ. 10 дена по три клофкета да яде и всичката неврасмения* ще изчезне". Нѣкой има разстроень стомахъ. По три супени лъжици отъ рѣпа, само ще изцеди рѣпата. Супринъ по три лъжици, обѣдъ и вечеръ. Десетъ дена като взема по три лъжици - ще си оправи стомаха. Коемо говоря, азъ работя, но законътъ има изключения. Еднѣ свещеникъ билъ недоволенъ отъ Св. Никола. Той ималъ едно желание и билъ недоволенъ, че Св. Никола не му помагалъ да си постигне желанието. Казва на Св. Никола: "Ще тръгна по пжтя, ще напусна свещеничеството". Попска работа. "Ще ида по широкия свѣтъ да живѣя, както зная". Ето, минава време, прикомацирова се еднѣ старецъ - Св. Никола билъ. Казва: "Къде отивашъ, синко. Какво искашъ?" Казва: "Вѣрвахъ въ Св. Никола. Толкова години работихъ, изгубихъ си живота. Тръгнахъ да си оправя работата". - "Синко, казва, много добре". Тръгватъ и двамата. Дошли до една къща и старецътъ казва: "Тукъ имамъ еднѣ приятель, една жена и едно болно дете. Ще идемъ при тѣхъ. Хемъ ще излѣкувамъ детето и тѣ ще ни приематъ. Утре пакъ ще тръгнемъ двамата". Отиватъ въ къщата, госта богати хора били. Детето вече на умираше било. Св. Никола казва: "Дайте една стая, едно корито, дайте и детето". Детето (било) на около 6-7 години. Взема го Св. Никола, изтърбуица го, изважда червата, измива ги, нарежда ги пакъ. Всичко, каквото прави стареца - попътъ гледа какъво прави. Измива всички части на тѣлото хубаво и започва пакъ да ги патурия на мѣстото, залепя всичко, духне и детето става. Казва си (попа): "Лесна работа". Той мисли, че вече (е) научилъ изкуството. Суприньта казва на Св. Никола: "Бързамъ, имамъ своя работа, напуцамъ те. Другъ пжтъ ще се срѣцнемъ". (Св. Никола) казва: "Добре, синко. Като се намѣриши на зоръ - може да

ме повикашъ. Възгърни си само - ще дойда да ти помогна". Той отива на другото село, едно болно дете има и започва и той. Отръзва рждетъ, изтърбушва детето и той измива всичкитъ части. Нарезда ги пакъ, но не се залепватъ. Започва да въздиша. Доцнълъ Св. Никола, казва: "Не става тый, синко. Трѣбва да се учишъ".

Пазете едно правило: Човѣшкиятъ умъ безъ любовъ не може да работи. Онѣзи предмети, които учишъ, трѣбва да ги обичашъ. Какъвто и да е предметътъ - дали е химия, физика, аспрономия, каквото и да е въ свѣта - непременно трѣбва да имашъ обичъ къмъ този предметъ. Здравето, ако не го обичашъ - здравъ не може да бждешъ. Мисълта, ако не я обичашъ - мисълъ не можешъ да имашъ. Доброто разположение, ако не го обичашъ - добро разположение не можешъ да имашъ. Всичко онова, което искашъ да го имашъ, трѣбва да го (обичашъ). Всичко онова, което търсимъ въ свѣта, трѣбва да го искаме съ любовъ, понеже Богъ е Любовъ - Любовта даромъ дава. Не всичко ще ни даде изведнажъ, но въ даденъ случай онова, отъ което имашъ сжществена нужда - Той ще ти го даде. Сега всички започнете да учите съ любовъ, да имате любовъ. Научете се едно нѣщо: да имате най-малкото доволство. Не да бждете много доволни. Но да има нѣщо, (което) като направилъ - да си доволенъ и цѣлия денъ да се радвашъ за едно малко постижение. Вѣрвайте въ ума си, който имате. Вѣрвайте въ сърдцето си, което Богъ ви е далъ. Не се плашете. Като чуете ритъма на сърдцето си - да се зарадвате. Ти като гледашъ въ огледалото главата, пакъ да се насърдишъ, да кажешъ: "Тази глава, която Господъ ми я далъ - съ нея всичко можешъ да постигнешъ". Главата, докато я имашъ - всичко ще постигнешъ. Докато сърдцето бие - всичко ще постигнешъ. Че това е тый - благодари на Бога. 72 удара на сърдцето - тѣ сж елементарна сила.

Ха сега, коя нѣсенъ да изпѣме. Да изпѣмъ *Махаръ-Бену*. / *Изпѣхме нѣсенята*. *Махаръ-Бену* не върви. Цигуларътъ свири едно, вие пѣте друго. Трѣбва да вземете много вѣрно тоноветъ. Изпѣйте *Тжги-скърби*. / *Изпѣхме нѣсенята*. Инфлуенца-

та е разхлабена. Ако тръгнете - ритмично ще пнете, понеже това е движението. Отъ *ре* започва движението. Ако вземете ритъма право, може да пнете добре. Ако започнете да вървите полека - нѣма да върви. Ако искате да вземете правилно *соль* - трѣбва да имате хубавъ цѣтъ. Ако нѣмате идея за хубавия цѣтъ - нѣма да вземете *соль* вѣрно. *Да* не може да вземете вѣрно, ако нѣмате ябълка, да ядете съдържанието вътре. Ако ти не може да направишъ една операция правилно, ти не можешъ да вземешъ *ми*. Да кажемъ - единъ ораторъ, който не може да направи едно движение красиво - той не може да вземе *ми*. Изисква се дълго време да се учите. Когато пнете въ кѣщи нѣкои пѣсни, създайте си единъ вашъ методъ за пѣне. Щомъ хората може хармонично да пѣятъ. Я да изпѣмъ *Давай, давай*. *Изпѣмте пѣсенята*. Като дойдохме до пѣсенята *Давай, давай* - по-добре върви пѣсенята. Старинтѣ сестри трѣбва да бждатъ стари пѣвици. Колкото минава времето - изгубватъ гласа си. Въ бждеция животъ ще ви накаратъ да пнете. Какво ще правите? Понеже всѣки говори, който говори - може да пѣе. Всѣ-таки - може да пѣе, нѣма да бжде първокласенъ пѣвецъ. Онѣзи пѣвици ги наричамъ гениални, талантливи. Единъ обикновенъ пѣвецъ въ духовния свѣтъ стои по-горе отъ гениалния тукъ, на земята. Ако сте отъ обикновенитѣ, духовни пѣвици. Та първото нѣщо: имайте вѣра, слушайте се като пнете. *Учительтъ пѣе Давай, давай*. Да ти даватъ ли? И като не ти даватъ, като давамъ кой тонъ е по-горе - който дава или който взема? Който дава е по-високо. Който взема е по-ниско. Ти си беденъ човѣкъ, искашъ да пѣешъ за сиромашията си. Какъ ще ми изпѣешъ пѣсень за сиромашията си? Можете ли да ми съчините? Ако ми изпѣете, 20 лева съмъ готовъ да ви дамъ. Я попитайте: Я, сестра-сиромашия, откакто си дошла въ кѣщи - всичко обърна съ главата надолу. Какви пѣвици ще станатъ отъ васъ? Вие сте скромни, криете таланта. Понеже, ако ви знаятъ - нѣма да ви оставятъ на свобода. Понеже искате да си почивате - скрили сте се. Иначе отъ цѣлия свѣтъ ще пращатъ да ви викатъ да пнете. Имате доста музика, само че трѣбва да се развива музиката. Най-първо трѣбва

да се освободимъ отъ мисълта, че не може да пѣемъ. Не питайте дали можемъ или не можемъ. Най-първо се изисква една музикална мисълъ. Не може човѣкъ да пѣе, (когато) въ свѣта има студъ. Когато ще пѣешъ, трѣбва да бждешъ разположенъ, да си отоплишъ салона. Щомъ се съмнявашъ - не пѣй. Трѣбва да имашъ вѣтра, че можешъ да пѣешъ, трѣбва да си отоплишъ салона, трѣбва да имашъ известна топлина. Единъ пѣвецъ, за да пѣе добре, трѣбва да почувствува топлинка подъ лъжичката долу и малко топлинка на гърлото. Щомъ на гърлото е студено - и на лъжичката е студено. Ще пѣе, ще крѣска. Щомъ почувствува малката топлинка - може да пѣе. Тази топлинка всичкиятъ пѣвци я иматъ. Пѣвицата, която пѣе хубаво, устѣца единъ трепетъ. Пѣцо ѝ играе подъ лъжичката. Като излѣзе - пѣе. Като пѣма туй мърдане, този трепетъ - не може да пѣе. Тя устѣца, че има разположение на гърлото, приятно разположение устѣца. Другояче устѣца, като че ли пѣкой я хваналъ за гърлото - не може да пѣе. Първото пѣцо, като станете сутринъ - попѣйте си. Попѣйте си, слушайте се, коригирайте се, докато ви е приятно. Не може да имате ясната мисълъ, правата мисълъ, ако не пѣете. Ако бихте пѣли, да имате поне малка пѣсенъ съ онѣзи тонове, които създавате - вие ще привлечате известна енергия, която отъ никъде не можете да вземете. Ако човѣкъ пѣе хубаво - той винаги е здравъ. Не може човѣкъ да пѣе хубаво или да боледува, или да му се случи пѣкое нещастие. Когато му се случи пѣкакво голѣмо нещастие - ще има дискордиране. Не е добре разположенъ. Щомъ е добре разположенъ - всичко върви добре. Първо: не допуцайте дисхармонични мисли. Нагласете се и пѣйте. Никога не казвайте: "Азъ не мога да пѣя". Да кажемъ ти си гладувалъ три дена. Кажатъ ти: "Пѣй! Ако изпѣешъ хубаво една пѣсенъ, обикновена една пѣсенъ - ще ти дамъ единъ объръ. Ако изпѣешъ хубаво - ще ти дамъ топѣлъ хлѣбъ и сирене, по български". Ако пѣешъ обикновено, ще изпѣешъ срѣдно - малко сухъ хлѣбъ и сухо сирене ще ти дадатъ. "Ако изпѣешъ, както не трѣбва - ще ти дамъ сухъ хлѣбъ, безъ сирене". Сега като пѣете, гледайте топлина хлѣбъ и сиренето да е тамъ. Много трудно е да се пѣе. Ние

седимъ въ единъ свѣтъ на постоянна дисхармония, караница, лоши мисли. Какъ ще пѣемъ? Нѣмаме красиви мисли. За да пѣе, човѣкъ трѣбва да има красиви мисли. Ние осаката(ва)ме гърлото. Туряме тия прептения, които сж груби.

Щомъ дойдемъ до любовта, любовта тонира - тя ще ни даде тия прептения на любовта. (Нѣкой) казва: "Трепери ми сърцето". Колко трепетъ трѣбва да има сърцето? Когато сърцето трепери добре - ти, ако бутнешъ оловото - злато става. А пъкъ когато сърцето не бие добре - като бутнешъ златото, златото олово става. Магия има. Ако срещнешъ единъ човѣкъ, на когото сърцето бие добре. Тия хора, които се влюбватъ, каква е любовта въ свѣта? Любовта, кждето мие - всичко превръща въ здраве. Нѣкой човѣкъ зледаишь - сухо гърво. Като мине любовта, той веднага се оживи, листа пуца, цвѣтове, оживѣва този човѣкъ. Нѣма нѣщо въ свѣта, по-мощно отъ любовта. Любовта внася свѣтлина на ума, топлина на сърцето и човѣкъ става силенъ. Не го е страхъ отъ нищо. Достатъчно е само да я зърнешъ. Това азъ го наричамъ онова, вѣчното слънце на човѣшкия животъ. Сега може да се говори тъй, но ще каже нѣкой: "Покажи ми". Какво може да ви покаже? Какъ може да ви покаже човѣкъ любовта си, кажете ми? Може да ви каже, може да ви напише "Азъ ви обичамъ" - всичко туй. Азъ (ще) напиша съ черни букви, (ще) нареда тия думи - отъ де ще ми повѣрвашъ? Какъ ще ми повѣрвашъ, като четешъ моето писмо? Ще посадишь цвѣтя. Като четешъ писмото ми, тия цвѣтя ще израснатъ, ще цвѣтятъ. Ако ти носишь едно любовно писмо и спрешъ при една суха чешма, като започнешъ да четешъ - водата ще дойде, чешмата ще потече. Ако си въ тъмна стая и четешъ писмото на любовта - ще дойде свѣтлината. Ако си при нѣкой умрѣлъ, като четешъ писмото - той ще оживѣе. Тѣ сж нѣща, за които сж правени провѣрки. Илия правеше провѣрки. Чудеца. Разправятъ - дойде жената, хвана го и казва: "Нѣма да прашаишь слугата, ти ми обеща, даде ми това дете, нѣма да ми го вземешъ. Ти ме лъжешъ". Като го хвана, Илия отиде съ него, влѣзе въ кѣщи и той се простря върху детето и като ста-

на - оживя това дете. Знасте, какво значи да се прострееш. То е движение. Онзи аеропланъ, като се простре - той се движи. Казватъ: "Падналъ". То е движение, когато човѣкъ се простре така на земята. Трѣбва да хване всичкитѣ сили здравето, казва: "Ти трѣбва да се подчиняваш на любовта, нищо повече". (Нѣкой) казва: "Той се простря на земята". Ако е за простиране - нищо нѣма да стане. Онзи човѣкъ, върху който си се прострѣлъ - да оживѣе. Щомъ се прострееш и той не оживява, твоеото простиране (е) както, когато женитѣ простиратъ платното да изсъхне. Азъ съмъ констатиралъ, (че) вие, като стоите, сте доста богати. Имате много работи, но като излѣзете на пазаря, не вземете златнитѣ монети, но взимате медни. Скъпоценнитѣ работи ги оставяте въ васъ. Нѣкой пжтъ трѣбва да вземете златни монети. Турете въ джобовѣтъ си една звонкова* монета. Дето и да дадете, монетата ходи - нѣма да стои тамъ. Едно дете, като иде да купува ябълки - то ще извади пари, златни ще даде. Като замине, гледатъ - паритѣ ги нѣма тамъ. Тогава се познаваме. Като продадемъ ябълкитѣ нѣкому и паритѣ ги нѣма, казваме: "Той е светия". Да бжде благословенъ. Азъ се радвамъ, че светията (е) дошълъ, златото отишло на друго мѣсто. Туй злато, което светията (е) платилъ, то ще дойде въ тебе. То се превръща, то е динамична сила, която става динамична, влиза въ нашата мисль, нашето сърдце - тя е истинска любов. Онази любовъ, която стои вънъ, въ хлѣба - и тя е добра. Ние се нуждаемъ отъ динамичната любовъ сега въ свѣта.

Добрата молитва.

XX година

16. Лекция на Общия Окултенъ класъ

22 януарий, 1941 год., Сръда, 5 ч.с.

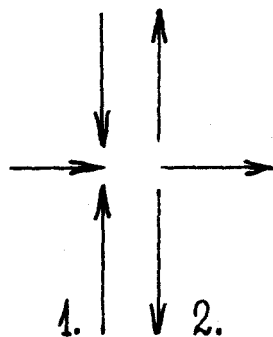
Изгрѣвъ - София.

ЗАКОНЪТ ЗА ОБНОВА

Отче наш. Мога да кажа. Махарь Бену Аба.

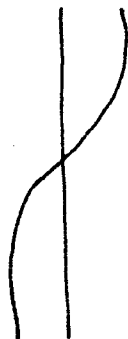
Ще говоря върху закона за обновата.

Човѣкъ може да знае много работи, но ако законътъ за обновата не работи - той не се ползува. Единъ, който не е познатъ съ закона за обновата, той не разбира какъвъ е смисълътъ. Имате единъ знакъ - обърнатъ. Въ единия случай сж съединени заедно - С, С е обърнатъ на долу. По нѣкой пътъ усѣщате особено неразположение, не си разположенъ. Да си боленъ - не си боленъ, да си гладенъ - не си гладенъ, но имашъ едно неразположение. Не искашъ да срѣщашъ никого, не искашъ да говоришъ съ никого. Ако нѣкой ти говори нѣщо, не искашъ да го слушашъ. Казвашъ: "Неразположенъ съмъ". Значи законътъ за обновяването не работи. Просто изяснение. Имашъ едни модерни, съвременни обуца, (но) стѣгатъ ти краката. Докато въ къщи можешъ да ги носишъ, но като тръгнешъ да вървишъ - започватъ да ти стѣгатъ краката. Краката се разширили (и) усѣщашъ, че тия обуца те стѣгатъ. Питамъ: Кои сж побудителнитѣ причини, че си турилъ тѣсни обуца. Ако сж тѣсни, е лошо. Ако сж широки, пакъ е лошо. Значи обуцата трѣбва да прилѣгатъ. Една мисълъ, която стѣга човѣка, не прилѣга на ума. Нѣкоя мисълъ е пѣкъ много широка - и тя не му е полезна. Нѣкои казватъ: "Имамъ широки мисли". Широката мисълъ трѣбва да прилѣга на ума. Ето какво разбирамъ "да прилѣга". Природата, чрезъ закона за обновата, съ-

бужда човѣка чрезъ носа, произвежда обнова чрезъ ушитѣ, очитѣ, чрезъ устата, чрезъ цѣлата кожа се стреми да обнови човѣка. Човѣкъ е разположенъ къмъ единъ природенъ мързелъ. Човѣка трѣбва да го стѣганатъ, за да работи. Ако остане свободенъ - не иска да работи. Вземете даже видни музиканти. Щомъ имъ се уреди материалното положение, тѣ не искатъ да свирятъ. Щомъ е беденъ - свири човѣкътъ, вдѣхновение има. Щомъ забогатѣе - вече чака вдѣхновение. Докато е беденъ - религиозенъ е, моли се по 3-4 пѣти на день, и 10 пѣти се моли. Щомъ забогатѣе, казва: "Съ молитва работа не става" (и) намира друга работа, не се занимава съ такива малки работи.

Ако наблюдавате природата на човѣка - имате единъ перпендикуляръ, който минава презъ гърдитѣ. Ако тежестта мине въ неговия стомахъ, ще се измѣни състоянието му. Ако тежестта мине отзадъ, въ неговия грѣбъ, ще имате две различни състояния. Какво ще бжде състоянието, ако благоутробието е развито? - Ако благоутробието образува кривата линия *AB* - става натрупване на чужди вещества. Писанието казва: "Понеже не искатъ да служатъ на Господа, тогава ще имъ даде духъ на замлъстяване". Коремътъ е така подутъ, като на бременна жена. Човѣкъ иска да роди цѣлъ животъ и не може да роди. Само нѣкоя болестъ ще дойде. Роги тогава. Като роди - освободи се вече.

Сега да дойдемъ до закона за обновата. За да се обнови човѣкъ, трѣбва да бжде въ хармония съ онзи човѣкъ, когото изучава. Ти не може да се обновишъ, ако не разбирашъ природата, да видишъ какви сж твоитѣ възгледи. Ако изучавашъ и по-низшитѣ сжщества, като срѣщнешъ нѣкое животно - погледне те, съобразява се има ли нѣкаква обновителна сила или не. Като те погледне, веднага ще вземе нѣкаква стратегия. Защото всичкитѣ хора не оказватъ едно и сжщо влияние. Срѣщате единъ човѣкъ - цѣлия день сте неразположени. Срѣщате другъ човѣкъ -

цѣлия день сте разположени. Срѣцате единъ набоженъ човѣкъ и цѣлия день вие имате туй Божествено настроение. Другия день срѣцате свѣтски човѣкъ, който мисли само за този свѣтъ, не мисли за оня свѣтъ. То сж специфични разбирания. Нѣкои мислятъ, че само този свѣтъ е хубавъ. Ние нѣмаме противоречие, че е възвѣлъ въ този свѣтъ. Нѣкои мислятъ, че само въ другия свѣтъ е хубаво. Ако си въ този свѣтъ и очитѣ ти не функциониратъ хубаво, ушитѣ не функциониратъ хубаво, носѣтъ не функциониратъ хубаво, устата, краката не функциониратъ - тогава какво те ползува този свѣтъ? Но и въ другия, и въ духовния свѣтъ, трѣбва да имашъ известни чувства да функциониратъ. Представете си, че този свѣтъ представ(ява) една долина съ градини, съ плодове, съ плодови дървета, има езера, бластисти мѣста. Духовниятъ свѣтъ представ(ява) високъ планински връхъ, той е красивъ. Ако се качите горе, на планината, имате чистъ въздухъ, но мисълта ви не функционира добре. Тамъ има ли нѣщо за прехрана? Чистъ въздухъ има по високитѣ мѣста, но само туй не ползува човѣка. Ти седнешъ горе, на високото мѣсто, и ще трѣбва да слѣзешъ въ долината, дето има плодове - ябълки, круши, всички удобства. На високитѣ мѣста нѣма тия нѣща. Туй положение, тая обстановка е временна. Представете си, че на високитѣ мѣста, по планинитѣ, може да растатъ ябълки, круши и други плодове. Тогава планината ще бжде още по-хубава. Защо именно горе, по планината, не растатъ плодни дървета? - Разпредѣленъ е трудътъ. Защо дробоветѣ не се хранятъ туй, както стомахътъ се храни? - Ако дробоветѣ се хранѣха така, както стомахътъ се храни, човѣкъ какъвъ ще бжде? - То ще бжде страшно. Въ дробоветѣ вече имате единъ по-възвишенъ свѣтъ. Въ стомаха - ти си робъ на условията. Много ще работишъ, малко блага ще имашъ, малко благоупотребие ще имашъ. Ще изучавашъ, колко отъ тази храна може да те ползува. - Много малко. Ние работимъ чрезмѣрно много, много малко благоупотребие имаме. Сега работа имаме въ много направления. Ядешъ нѣкой пжтъ, но храната не ти допринася онова, което ти искашъ отъ нея. Нѣкой пжтъ ядешъ храна и си благодаренъ. Щомъ си благо-

гаренъ - има една обнова. Тази храна принася ти нищо. Има единъ човѣкъ, когото обичашъ, приятно ти е да го срѣщнешъ, искашъ да го срѣщнешъ. Щомъ не го обичашъ - не искашъ да го срѣщнешъ. То е първиятъ случай / 1 на чертежа/. Тѣзи стрели показватъ мжжкия принципъ. Тѣ сж положителни, отблъскватъ се. Тукъ сж трима, и примата сж на три мнения, отблъскватъ се, съ нищо не може да ги примиришъ. Единъ човѣкъ, който е гладенъ, ти му разправяшъ за оня свѣтъ. (Той) казва: "Не ми разправяй за оня свѣтъ". Пита: "На оня свѣтъ има ли храна, има ли ядене?" Ако му кажешъ: "Нѣма", ще каже: "Мене не ми трѣбва такъвъ свѣтъ, въ който нѣма ядене". Нѣкои мислятъ, че въ оня свѣтъ нѣма ядене. И тамъ има ядене. Въ оня свѣтъ, като вземешъ храната - нѣма да я дѣвчешъ, както въ този свѣтъ. Тази храна сама се разтопява въ цѣлия организъмъ. Тукъ ти трѣбва да знаешъ да дѣвчешъ. Следъ като ядешъ, казвашъ: "Не е хубава храната". Нѣколко часа е употребено да се приготви яденето и казвате, че не е добре сготвено. Преди два дена бѣха ни сготвили сарми, голѣми сарми. Зелето изисква жбѣ. Гледамъ - нѣкои дѣвчатъ листата, нѣкои оставятъ листата, изѣдатъ само ориза. До мене седи единъ приятель, на когото казвамъ: "Ние сме честни хора, оставяме листата, показваме, че сме яли сарми. Оставяме обвивката, изѣдаме само ориза. Казваме, че сме яли сѣрми". Въ насъ има доста зелеви листа, които сж останали, понеже искатъ дѣвкане. Ние се намираме въ противоречие. Нѣкой пжтъ ние слизаме въ стомаха и не може да намѣримъ вратата да излѣземъ навънъ. Нѣкой пжтъ господарьтъ влѣзе въ стомаха, защото потребно е да влѣзе въ стомаха. Но по нѣкой пжтъ се намѣри въ противоречие. Като единъ виденъ богатъ английски банкерь, който веднажъ отишълъ да прегледа своето подземие съ каситъ си и оставилъ ключа отвънъ, не извадилъ ключа да го тури въ джоба си, но оставилъ ключа отвънъ на вратата. Тя се затворила и той останалъ затворенъ въ подземиеето. Седи той памъ, търсятъ го насамъ-натамъ, и гладенъ умира вътре. И пише тѣй: "Ако имаше нѣкой да ми даде малко хлѣбецъ, щѣхъ да му дамъ половината си имане". И като уми-

ра, пакъ не дава цѣлото си имане. Като умира, дошълъ до положението да даде половината отъ имането си. Та казвамъ: Когато слизашъ въ стомаха, ще извадишъ ключа, ще го туршишъ въ джоба си, защото опасна работа е. Като слизашъ въ дробоветѣ, пакъ сжщиятъ законъ е - ключа ще го носишъ въ джоба си. И въ главата си като влизашъ, ключа ще го носишъ въ джоба си. Три нѣща има, които човѣкъ посещава: главата, дробоветѣ и стомаха. Той трѣбва да носи ключоветѣ. По нѣкой пжтъ ние загазимъ въ мозъка си. Голѣмъ да е, но загазимъ. Знаешъ (ли), какво става на човѣка, ако загази въ малкия мозъкъ? - Цѣлия день ще крѣка, ще вика, ще вдига шумъ, неразположенъ е. Нѣкои мислятъ, като влѣзатъ въ малкия мозъкъ, че никой не ги обича. Но то е въ отрицателната, въ пасивната страна /2 на чертежа/. Въ едно отношение ти си недоволенъ. (Нѣкой) казва: "Нѣма хора, никой не може да те обича". Другъ казва: "Нѣма хора, нѣма кого да обичашъ". Еднииятъ се оплаква, че нѣма кой да го обича, другиятъ се оплаква, че нѣма кого да обича. Каква е разликата? - "Нѣма кой да те обича" - ти си гладенъ, нѣма кой да ти даде хлѣбъ. А пъкъ "нѣма кого да обичашъ" - ти носишъ хлѣба, но не искашъ да го дадешъ на когото и да е, но търсишъ нѣкого - искашъ да продадешъ хлѣба. Въ първия случай искашъ да купишъ хлѣбъ, въ другия случай искашъ да го продадешъ, търсишъ нѣкой да ти даде повече за хлѣба. Казвашъ: "Нѣма хора, които да те обичатъ" - значи: нѣма кой да ти продаде хлѣбъ. "Нѣма кого да обичашъ" - нѣма кому да продадешъ хлѣба.

Та казвамъ: Нашата глава служи за обнова. Ако човѣкъ знае (къде) има мѣста въ мозъка - той ще се обнови. Има мѣста въ мозъка, ако се постави тамъ - цѣлия день ще бжде неразположенъ. Има една областъ, отстрани горе на главата, ако се залостишъ тамъ - цѣлия день ще имате страшни работи. Ще мислишъ за сиромашията, ако осиромаштеешъ - какво ще правишъ, ако ви нападнатъ разбойници, ако стане земетресение, ако стане нѣкоя война, ако дойде нѣкоя буря, ако дойде наводнение. Се такива страшни работи ще ти идватъ на ума. Цѣлата вечеръ ще бждешъ такъвъ обърканъ: ако ямъ - ще се задавя, ако храната

ми не (се) смеле, ако сърдцето ми спре, ако гръбнака ми се счупи, ако краката ми се изкълчатъ. Като мислишъ така, какъ ще се обновишъ, кажете ми? - Не може да се обновите, докато имате противоречия. Законътъ за обновата изисква да се премахнатъ противоречията. Най-първо ти мислишъ, че нѣма такива хора за обичъ.

Азъ съмъ превеждалъ онзи анекдотъ. Турция забогатѣла нѣкога. Когато хората забогатѣятъ - леностъта се образува. Въ една областъ имало много мързеливи хора - дембелханета*. Набирали се 20 хиляди дембелханета - всички лежатъ, нищо не работятъ, очакватъ да имъ донесатъ яденето, пиенето. Султанътъ се обезпокоилъ, какво да правятъ съ тия дембелханета - само ядатъ, държавата ще пропадне така. Везирътъ билъ умный човѣкъ и той, (за) да ги изпита кои сж хасълъ* дембелханета, решилъ да запалятъ дембелхането, кждето лежѣли и които останатъ, (до)като гори дембелхането, ще ги счита за дембелханета. Като се запалило дембелхането, всички избѣгали, останали само двама - седятъ, пекаатъ се. Единиятъ казва на другия: "Ще изгоримъ". Другиятъ му отговорилъ: "Какъ не те мързи да говоришъ?" Слушалъ ги везирътъ и отъ 20 хиляди останали само двама хасълъ дембелханета. Дембелхане, значи човѣкъ, който търси своето удоволствие. Въ турско време имаше единъ навикъ, който го обичамъ. Като стане сутринъ турчинътъ, той имаше едно наргиле*. Ще запали лулата, ще пие кафето, ще запуши и наргилето ще заклокочи. Доста хигиенично е. Понеже димътъ минава презъ наргилето и се пречиства. Като пуши, въздуха мшава презъ единъ маркучъ и се пречиства. Тукъ бѣше дошълъ единъ лѣкаръ (и) имаше едно наргиле.

Трѣбва да се изучава човѣшкиятъ организъмъ - да знаеме обновителнитѣ мѣста въ себе си. Ти не може да се обновявашъ, ако не знаешъ кжде да се хванешъ. Ако горната частъ на челото е тѣсна, не е развита - нѣмашъ въображение. На нѣкои хора главата мяза* на китайцитѣ - горе тѣсна, долу широка. Въ бѣлата раса, главата горе е широ-

ка. Китайците много ядат. Разправяше ми един американец, който бил на гости на един китайски мандарин*. 40 вида яденета имало и от всичките 40 вида трѣбва да вкусиш. Какви ли не. Този, който търси 40 вида яденета, той не е горе въ главата, той е долу въ главата.

Казвамъ: Трѣбва да знаятъ, кжде сж обновителните процеси. Трѣбва да срещнеш един човѣкъ, който е обновенъ, който се обновява. Срещнеш нѣкой - не вървят работите добре. Българинътъ има една черта - когато го питаеш какъ е гроздето или какъ е житото, никога нѣма да ти каже, че е хубаво. Казва: "Родило е малко". Турчинътъ има една черта. Той преувеличава и показва повече, отколкото е. Българинътъ намалява. Страхъ го (е), ако каже, че е хубаво, да не би да му го взематъ. Казва, че не е хубаво, за да има и идната година малко повече. Но то зависи де е човѣкъ. Редъ поколѣния има, които сж живѣли тамъ, дето не трѣбва. Ако започнемъ съ религиозния животъ, искаме да преустроимъ мозѣка на човѣка, да се разшири главата. Ако неговото чело не може да се подигне, ако коронната частъ не може да се подигне и остане права линия - трѣбва да се образува поне една малка крива линия горе. Тази крива линия показва, че при каквито и условия да си, и при най-лошите, казвашъ: "Добъръ е Господъ, ще се оправя тази работа".

По закона на обновата лесно се лѣкуватъ хората. Казвашъ: "Ще оздравѣя" и оздравявашъ. Онзи казва: "Я оздравѣя, я не. Тази болестъ е лоша, не се лѣкува, нѣма да оздравѣя азъ". Такъвъ човѣкъ, за да го излѣкувашъ, трѣбва да го приспишъ. Нѣкой пжтъ тѣ съзнаватъ това. Казва: "Приспа ме, че да се освободя отъ болестъта". Той, като мисли постоянно, нѣма обнова. Сега по нѣкой пжтъ слушамъ, казвате: "Не върви добре, както едно време". Нѣкои стари, като били на млади години, били по-по-добре. Сега, като остарѣли, не били толкозъ добре. Питамъ: Кога плодътъ е добъръ - като пжпка на цвѣтъ или като узрѣе? Въ млади ни ти си една пжпка, въ пълната възраст ти си разцѣфналь, въ

старини - на 125 години, ти си узръл плодъ. Кое е по-хубаво? Хубаво узрълитѣ плодове ядемъ. Тогава нѣкои хора се оплакватъ, казватъ: "Тѣзи работи, като бѣхме млади, (а) не на стари години". Питамъ: Съ какво да се занимава човѣкъ на стари години? - На стари години, понеже зжбитѣ изпопадали, не може да яде. Сжжалява, че не може да яде тѣй, както на млади години. На млади години ти не знаешъ какъ да мислишъ. На 4-5 години децата какво правятъ, каква е обновата? - Често децата обичатъ да плачатъ. Има деца, като се изгърбятъ, дигнатъ задницата нагоре, главата надолу и плачатъ, плачатъ. Майка му ще иде нѣколко пжти, то се плаче. Защо плаче и то не знае. Нѣщо криво му е. Туй дете влѣзло, забъркало се нѣкъде, то има понятие за оня свѣтъ, отъ който слиза. Децата, които плачатъ, иматъ възпоменание отъ онзи свѣтъ, не харесватъ тия условия, не знаятъ какъ да се върнатъ, не може да се примирятъ. Първото нѣщо - всички трѣбва да се примирите съ условията, при които живѣете. Не искайте голѣми удобства. Казвате: "Да имамъ пиано, да имамъ цигулка, да имамъ китара или друго нѣщо". Но то сж завършени процеси. Ти, ако имашъ пиано, какво ще стане съ тебе? Какво ще добисшъ? - Ти имашъ едно отлично пиано /сочи гърлото/, може да пѣешъ. Може да направишъ едно пиано - да вземешъ 30-40 паници, вземи ги, тури ги на едно мѣсто и започни да ги чукашъ. Може да ви направя едно пиано. Когато бѣхме въ Сливенъ, наредихме съ онѣзи, които бѣха съ мене, камъчетата на едно поточе, както азъ зная. Музикално наредихме камъчетата. И водата, като минава, шумоли музикално. Кой какъ дойде, казва: "Особено е туй шумолене". Но камъчетата сж наредени. Дойдатъ овци, размѣсятъ камъчетата. Ида, пакъ ги наредя. Дойде нѣкой, казва: "Много приятно е да слуша човѣкъ, какъ върви водицата". Онзи, който гледа, ще каже: "Този нѣма работа, че реди камъчетата да шумоли водата". Кой какъ дойде, казва: "Колко сж хубаво наредени камъчетата".

Та казвамъ: Ако знаемъ да наредимъ нашитѣ мисли - имашъ вагичка. Ако знаешъ да наредишъ камъчетата, ако знаешъ

да наредитъ своитѣ чувства и своитѣ постъпки - ще имашъ нѣщо музикално. Цѣлиятъ свѣтъ е едно благо. Иие живѣемъ въ единъ свѣтъ на голѣми възможности. Не си самъ музикантъ. Ти ще идешъ при единъ музикантъ, (той) ще ти помогне, ще те изслуша. Нѣкой е художникъ. Ще идешъ при нѣкой, който е художникъ. На всѣки художникъ трепти сърдцето му, за да даде нѣщо отъ себе си. Всѣки човѣкъ иска да даде нѣщо отъ себе си. Много хора страдатъ, че нѣма кжде да дадатъ стоката си. Много страдатъ, че нѣма кжде да направятъ едно добро. Единъ лопъ човѣкъ седи, иска да купи. Добриятъ пѣкъ иска да продаде. Този, който не може да купи стоката, сърди се, че не може да купи. Другъ има, който не може да продаде стоката си, и той се сърди. И двамата се сърдятъ. Ако онзи купува добре, а другиятъ продава добре - и двамата сж доволни. Най-първо природата иска отъ насъ нѣщо ние да ѝ дадемъ. Тя всѣки день иска да ѝ дадемъ нѣщо. Станешъ сутринъ, не искашъ да благодаришъ на Бога. Благодари на Господа, че слънцето ти дава. Приемашъ свѣтлината, приемашъ въздуха, приемашъ водата - за всичко туй благодари, което си възприелъ. Ти трѣбва да дадешъ нѣщо отъ себе си. Ти седишъ, мърморишъ и казвашъ: "Туй не е паредено, онова не е паредено" - Тепърва има да се нарежда. Ако постъпишъ ученикъ въ една гимназия, изведнажъ въ 8-ми класъ ли ще постъпишъ? - Най-първо ще постъпишъ въ 1-ви класъ, втората година - въ 2-ри, въ 3-ти, и постепенно ще идешъ въ 8-ми класъ презъ осмата година. Ако си училъ добре - всичкитѣ професори, всичкитѣ учители въ гимназията ще иматъ добро мнение за тебе. Ако не учишъ, казватъ: "Не учи добре". Казвамъ: Всички ние сме ученици въ това Божествено училище. Сега ние мислимъ, че като постъпимъ въ 1-ви класъ - то е свършено. Хиляди години като учите, какъ ще знаете толкозъ, колкото сега знаете. Всички тия теории, които сега ги знаете, тѣ сж привидни. Следъ хиляди години свѣтътъ ще се измѣни. Следъ хиляди години свѣтътъ не може да го обяснимъ по този начинъ, по който сега го обясняваме. Ти си билъ едно малко детеце, пералъ си съ малки пръчици, станалъ си на 21 година - ще вземе-

иш ли пржката да я туриш между краката и да си играеш на конче? Сега вие се връщате към вашето минало и казвате: "Колко хубаво беше, когато майка ми ме носеше на ржце". Ако цблия животът майка ти те носи на ржце, какво ще стане отъ тебе?

Най-първо сега трбба да се премахне недоволството. Вие опитвали ли сте да премахнете вашето недоволство? Да допуснемъ, че вие сте въ единъ голъмъ салонъ, има много публика. Ако всички прозорци сж затворени, следъ половинъ часъ устцатемъ, че атмосферата е натсжала. Трбба да се отвори отнѣкжде, да влѣзе една обновителна струя. Човѣкъ има въ себе си около десетина органи за обнова. Презъ всѣки органъ трбба да влѣзе една обновителна струя. Ти, ако чрезъ органа на твоето милосърдие не може да влѣзе милосърдието - тази енергия, ти нѣма да имашъ хубавото разположение. Ако чрезъ органа на твоята вѣра не може да влѣзе силата на вѣрата - (нѣма) да ти даде онзи широкъ просторъ за свѣта. Ако чрезъ органа на надеждата тази сила не може да влѣзе - не може да устпишъ това подмладяване. Надеждата всѣкога подмладява човѣка. Вѣрата дава просторъ. Надеждата обхваща нѣщо по-материално. Като дойдете до любовта, вие имате най-високата проява на Божествения животъ.

По нѣкоя пжть вие мислите кого да обичате. Вие може да обичате, ако разбирате природата. Много разумни сжщества има, които сж влѣзли въ цвѣтията и скрили сж се, напримѣръ въ единъ карамфилъ, и очакватъ само да ги погледнете, да ги помиришете, че имъ става много приятно. Понеже това ухание, което издава карамфилътъ, като дойде въ носа ви това ухание, може да кажешъ: "Колко хубаво мирише". Само като помислишъ за него, радва се сърцето на това карамфилче. Казвате: "Ще уда азъ да се занимавамъ съ единъ карамфилъ". Мислите ли, че нашиятъ животъ, като се занимаваме само съ хората, че е много сериозна работа? Представете си единъ младъ момѣкъ или една млада мома. Но следъ години, като остарѣе, стане сухи кости. Не е ли човѣкъ като едно цвѣте, и той съхне.

Чудишъ се какъ си я презръцалъ, презръцашъ я, но нѣма нищо. Като презрънешъ нѣкой човѣкъ, мяза* на сухо дърво. Като презрънешъ другъ, излиза нѣщо отъ него. Като презрънешъ другъ, нищо не дава, мяза на крава, която доишъ, но нищо не дава.

Казвамъ: Сжществениятъ животъ е животътъ на обновата. Туй, което влиза въ човѣка и което излиза, то е реално. Туй, което вече не излиза и не влиза - ние се намираме въ единъ статически свѣтъ. Казвате: "Онзи не струва да обичашъ, този не струва да обичашъ". То сж изопачени работи. Трѣбва да се освободите отъ голѣмитъ заблуждения, въ които сега се намирате. Видишъ една монета, която е окалѣна. Казвашъ: "Тя е окалѣна". Като измиешъ тази монета, ще видишъ, че тя е чиста. Видишъ скжпоцененъ камѣкъ, окалѣнъ е. Ако вземешъ този камѣкъ, умиешъ го (и) стане чистъ. Казвамъ: Сега всички живѣете въ единъ свѣтъ на Божествени възможности и Господъ ви изпитва. Срецинете единъ човѣкъ, казвате: "Той е грѣшникъ". Този грѣшникъ е скжпоцененъ камѣкъ - отвѣнъ е грѣшникъ, отвжпре е праведникъ, съдържание има. Очисти му калѣта. Внеси въ него една мисль положителна. Този човѣкъ се е обезсърдчилъ, боленъ (е). Помисли, че ще оздравѣе следъ три дена. Казвашъ: "Като кажа, ще стане ли?" - Ще стане. Ако кажешъ, че следъ петъ дена ще оздравѣешъ, ти не се съмнявай - ще оздравѣешъ. Онова, което мислишъ, щомъ не се съмнявашъ въ себе си - то ще стане. Защото Богъ е онова сжщество, което ни дава онова, което мислимъ, което чувствуваме. Дотолкозъ, доколкото вѣрваме въ Него - дотолкозъ ни дава. Защото вѣрата въ насъ е възможность. Ти отивашъ при Господа съ една малка цепнатиша, една малка дупчица - какво ще ти даде? - Колкото твоята цевъ е по-голѣма, толкозъ повече ще ти даде Господъ. Ако имашъ силна вѣра - по-голѣма възможность имашъ, благословението ще дойде по-скоро. Ако вѣрата ти е слаба - ще дойде благословението по-късно.

Ето азъ какво разбирамъ подъ думата "любовъ". Като обичашъ нѣкого, ще видишъ, че и Господъ се радва на това. Богъ е доволенъ, че обичашъ. Като обичашъ (нѣкого) - радвай се заради

Господа въ себе си, че го обичашъ. Щомъ обичашъ единъ човѣкъ заради Него, тя е временна (обичъ). Щомъ го обичашъ, азъ се радвамъ въ себе си, Богъ е доволенъ отъ любовта. Богъ е доволенъ, че азъ проявявамъ Неговата любовъ, както Той иска. Този, когото обичамъ, е доволенъ, че Господъ му (е) изпратилъ единъ човѣкъ, който го обича. Знаете (ли), колко хубаво е да има единъ човѣкъ, който ви обича? Обича ви онзи, който никога нѣма да ви направи една забележка. Идеалната любовъ седи въ това. Да кажемъ - азъ съмъ единъ учителъ, имамъ единъ способенъ ученикъ, (който) свири. Като го слушамъ, никога не му казвамъ, че не може да свири. Казвамъ му: "Добре свиришъ". Понеже го обичамъ, той, като направи погрѣшка, той вече знае и той самъ се коригира. Ако река азъ да го коригирамъ, то е не-съвмѣстимо. Когато обичашъ единъ човѣкъ, никога не го коригирай. Който те обича, ако те коригира... Ще изучавате любовта си, само нѣма да се коригирате. Казва: "Ти не трѣбва да пѣешъ". - "Че какъ трѣбва да пѣя?" Може да каже нѣкой: "Този предметъ не трѣбва да се развие". - "Че какъ трѣбва да се развие?" Имамъ единъ сопранъ*, нека пѣе като сопранъ. Имамъ единъ алтъ*, нека пѣе като алтъ. Имамъ единъ теноръ*, нека пѣе като теноръ. Имамъ единъ басъ*, нека пѣе като басъ. Басътъ е хубавъ, магнетиченъ е басътъ. После, тенорътъ има голѣмъ замахъ, сила има въ него. Сопранътъ има голѣми амплитуди*, той е високъ. Алтътъ е толкова скромненъ - като пѣе, не иска да се покаже. Сопранътъ, като пѣе, иска всички да го разбератъ. Басътъ иска всички да знаятъ, че е силенъ. Като пѣе нѣкой басъ, да започне свѣтлината да се раздвижва.

Да допуснемъ сега, че имате едно неразположение. Какъ ще се премахне неразположението? - Ако сте единъ художникъ и започнете да рисувате - ще го премахнете. Ако сте нѣкой скулпторъ и започнете да чукате, започнете да работите, тия скулптори доста музикални хора сж, музикално удрятъ, музика има въ него. Не си скулпторъ, не си художникъ, (но) знаешъ да пѣешъ - пѣй тогава. Вие още не сте се научили да пѣете. Вие пѣете, като издишате. Сега трѣбва да се научите да пѣете и

като вдишвате. Пъли ли сте вие, като вдишвате въздуха? Най-добритѣ пѣвци въ свѣта сж ония, които пѣятъ като вдишватъ. Който пѣе, като издишва - той е наполовина пѣвецъ. Който пѣе и като вдишва, и като издишва - той е истински пѣвецъ. /Учительтъ свири при вдишване/. Онзи, който знае да пѣе, когато вдишва и издишва, тогава ще чувамъ онова, хубавото пѣене. Като пѣе "Въ началото бе Словото" - моноветѣ ще ги чувашъ. Казвамъ: Мжно е пѣенето, като вдишва човѣкъ. Пѣенето, като вдишвашъ, е за тебе. Като издишвашъ, е за другитѣ. Ако за себе си знаешъ да пѣешъ, и за другитѣ ще знаешъ. И въ мисълта е сжщия законъ.

Законътъ за обновата започва отъ онова, което приемашъ. Най-първо ще се научишъ да оценявашъ любовта, която Богъ ти дава. Ако туй, което си придобилъ отъ Бога, ти го оценявашъ и туй, което дадешъ вънъ отъ себе си, ще се оцени. Сега вие искате да се подмладявате. Възможно е, но мислете по половинъ часъ за подмладяването. Чувамъ сестри да казватъ: "Остарѣхме, побѣлѣхме". Пакъ се срѣщатъ и пакъ казватъ: "Остарѣхме, побѣлѣхме". - Че какво сте побѣлѣли? Зимно време, като навали снѣгъ по растенията - остарѣли ли сж растенията? Всички сж побѣлѣли, но то е временно. Зимно време е, малко снѣгъ е дошълъ по главитѣ ви, (а) казвате, че сте остарѣли. Като дойде пролѣтътъ, ще се стопи снѣга, пакъ ще почернѣятъ главитѣ ви. Вие се заблуждавате, че сте побѣлѣли. Ако старостътъ седи въ бѣлитѣ коси - лесна работа е. Има млади хора, които иматъ бѣли коси. Има деца по на 5-10 години съ бѣли коси.

Събуждайте въ себе си хубавитѣ чувства. Сега на васъ ви трѣбва едно огледало. Денемъ, най-малко три пжти на день, пѣкъ и десетъ пжти като правите - добро ще бжде. Каквото настроение и да имате, огледайте се да видите. Когато се разсърдите - нѣма да ви правятъ забележка, само да имашъ едно огледало и да се огледашъ. Ти самъ започвашъ да се смѣешъ. Вие сега, като се разсърдите, смѣшни ставате - деформира се лицето, навжсите се. Азъ, като се разсърдя, ето какво правя: лице-

то - засмъно, ржката - на главата. Туѝ е сръднѝята въ мене. Защото, като нѝя нѝкои нѝща, съзнавамъ, че другояче трѣбва да се нѝятъ, не може да ги изнѝя. Нѝкой нѝжтъ свѝря нѝкои работи, азъ самъ съмъ недоволенъ. Нѝкой нѝжтъ правѝя опити. Иде нѝкой при мене боленъ, седе отъвнѝнъ, нѝкъ азъ свѝря. Като свѝря, този човѣкъ се нервѝра. Като започна да свѝря на болнѝя, като даде вниманиѝе - забравѝя болестѝта и оздравѝява. Другѝятъ, който се безпокои, тревожи се - че тревожи и мене, азъ не мога да свѝря. Но нѝкой нѝжтъ азъ го държа половинъ часъ внѝнъ, той ходи, тревожи се, азъ свѝря. Понеже виждамъ, че (съ) свѝрене нѝма да стане - турѝя цигулката, слизамъ долу. Казвамъ: "Какво обичате?" Нѝкой нѝжтъ зная кѝде е болката. Той се уплашилъ, че ще умре. Азъ взема, че го бутна съ лѣвата рѝжа по лѣвата страна на главата. (Той) казва: "Чудна работа. Бѣхъ боленъ, бутна ме съ лѣвата рѝжа по главата и оздравѣхъ. Магѝя ми направи. Омагьоса ме". Нѝкъ омагьосването е проста работа. Азъ като турѝхъ рѝжката на главата му, неговата енергѝя започна да тече. Той прилича на жена, която родила малко дете, набрало се мѣтко въ нѝкиктѣ* на майката и ѝ причинѝява болка. Ако детето не смуче това мѣтко, набира се мѣтко и майката страда. Нѝкѝде се набира енергѝя, въ мозъка нѝкѝде. Трѣбва да дойде единъ човѣкъ, да изтегли тази енергѝя. Въ природата Богъ, като ни обича, праща ни по нѝкой нѝжтъ страдания, за да отнема онова излишното, което имаме въ насъ. Страданията сж излишна енергѝя въ насъ. Като страдаме, тази енергѝя отива навнѝнъ. Като се разсърдишъ, то е пакъ изчистване. Сръднѝята не е лошо нѝщо. Нѝкой нѝжтъ искашъ да се разсърдишъ. Тогава харчишъ повече енергѝя. Ако давашъ излишното, сръднѝята е на мѣсто. Нѝкой нѝжтъ хубаво е да се разсърдите. Взема се тази енергѝя. Нѝкой нѝжтъ ти дойдешъ въ съприкосновение съ хората, които сж по-магнетични. Другъ нѝжтъ сръщашъ човѣкъ, който е нервѝнъ. Нервнѝтѣ хора даватъ импулъс. Тѣ не даватъ магнетизъмъ, но импулъс. Като срещнешъ човѣкъ разположенъ, предава ти магьосническа сила. Нѝкой нѝжтъ, когато хората сж нервни, трѣбва да сръщашъ разположени хора. Въ разположения човѣ-

тък силно е развита възрастта, надеждата, любовта, въображението, всичките разположения. Богатъ е този човѣкъ. Като срещнешъ този човѣкъ, въ духовния свѣтъ дава. Дойде нѣкой човѣкъ при тебе, приеми го добре. Сега говоримъ за себе си, да знаете какво да си говорите.

Споредъ закона за обновата, човѣкъ всѣки день трѣбва да се качи на три мѣста. На първо време стани на физическото поле въ тѣлото. Следъ туй трѣбва да се качишъ въ своята дихателна система - то е духовния свѣтъ. Най-после да се качишъ горе въ мозѣка - въ Божествения свѣтъ. Да направишъ една връзка между физическия свѣтъ, и духовния свѣтъ, и Божествения свѣтъ. Всѣки день разнообразие трѣбва да има. Не избѣгвайте хората. Казвате: "Тѣ сж свѣтски хора". Не гледайте така. Не искамъ да ви говоря, защото, ако ви дамъ нѣкаква външна форма, ще се заблудите. Ако ви кажа по какво се отличава единъ лошъ отъ единъ добъръ човѣкъ, нѣма да се ползвате. Ако ви кажа по какво се отличава единъ даровитъ отъ единъ недаровитъ човѣкъ, нѣма да се ползвате. Споредъ мене, единъ лошъ човѣкъ е недаровитъ. Думата "лошъ" не е лоша, но ш-то е лошо. Като извадишъ ш-то отъ думата "лошъ", тя става на добра. Ш-то да го обърнешъ на долу, както обръщатъ удавниците, на които дробовецѣ се напънали съ вода - обръщатъ ги на долу съ главата, за да излезе водата. Човѣкъ отъ себе си трѣбва да извади непотрѣбните работи. Станешъ сутринта, казвашъ: "Остарѣхме". Другояче говорете, кажете: "Наближи времето да си ходимъ (у) дома. Пишатъ ни нашите, искатъ да си идемъ". Да ти е приятно, че ще се върнешъ. Казвашъ: "Остарѣхъ". Дойдешъ на голѣми изпитания, ще кажешъ: "Учатъ ме". Изпитанието не е лошо нѣщо. Давашъ изпитъ на онова, което си училъ. Нѣкой пжтъ може да те изпитатъ доколко обичашъ, може да те изпитатъ доколко вървашъ, може да те изпитатъ доколко се надявашъ, може да те изпитатъ доколко знаешъ - колко знаешъ да пѣешъ, колко знаешъ да рисувашъ, нѣкой пжтъ може да те изпитатъ да знаешъ каква е тежестта. Въ всичките процеси трѣбва да знаешъ - тѣ сж важни. Срѣщашъ едно дете, каз-

вашь: "То е дете". Ти се радваш, че е дете, погледни го малко, неговото съзнание не е пробудено. Срещна нѣкой старъ дѣдо, погледне ме и казва: "Знаешъ (ли), на 85 години съмъ". Старитѣ баби и старитѣ дѣдовци много ги разбирамъ. Като го погледна, виждамъ, че има достоинство. Погледне ме, измѣри ме, мисли си: "Не можешъ да ме излъжешъ, че носишъ нѣщо ново". Гледа ме дѣдото критически, поусмихне се. Казвамъ: "Дѣдо, много ми харесвашъ". Тѣ обичатъ много да ги хвалятъ. "Има нѣщо много хубаво въ тебе" - му казвамъ. "Имашъ единъ отличенъ умъ и сърдце, но живѣешъ между хора, които не те оценяватъ. Едно време, когато си билъ младъ, личенъ си билъ между всичкитѣ момци, много способенъ човѣкъ". Той казва: "Кой ти е казалъ нѣщо?" - "Никой не ми е казалъ, но наука е това". - "Че какъ? Може ли? Да не ти е казалъ нѣкой отъ селото нѣщо?" - "Не, но наука е това. Господъ е написалъ на човѣка известни черти. Мене ми е много приятно, че се срещнахъ съ тебе. Колко нѣща научихъ отъ тебе". - "Я ми кажи нѣщо", и си подава рѣжката, заинтересува се вече дѣдото. Тогава му казвамъ: "Ако се подмладишъ, тогава какво ще правишъ?" - "Ако се подмладя, не искамъ да правя една глупостъ, която направихъ едно време - оженихъ се, баща станахъ. Сега нѣма да се женя. Като стана на 33, на 45 години, че тогава искамъ да науча нѣщо хубаво". Казвамъ: "Много хубаво. Едно време, въ Библията пише за единъ човѣкъ, който се оженилъ на 65 години, хемъ имаше две жени". - "Че какъ две жени?" - "Едната обичаше, другата не я обичаше".

За какво може да се говори сега на свѣта? Какво значи свѣтъ? - Единъ свѣтъ красивъ навѣкъжде - каквото погледнешъ, всичко се радва. Свѣтскиятъ животъ е всички цвѣтя, вода, листа - всичко туй се радва. То е свѣтскиятъ животъ. Свѣтътъ на любовта е дето всичко се радва. Свѣтътъ на вѣрата е дето всичко има довѣрие. Свѣтътъ на надеждата - то е реализиране. Да влѣзешъ въ свѣта на надеждата, значи въ физическия свѣтъ да влѣзешъ. Свѣтътъ на вѣрата е красивиятъ духовенъ животъ. Любовта е свѣтътъ на любовта, то е Божествениятъ животъ. Нѣма да казвашъ: "Тукъ криво си направилъ". Въ лю-

бовъта не може да има криви работи. Всичкитѣ работи, които лобовъта прави, сж ценни. Тя носи живота. Онзи, който ви обича, само чрезъ своя погледъ, само чрезъ своето пипане - той ви дава нѣщо. Като ви обичатъ хората, внасятъ живота. Като не ви обичатъ, тѣ ви отнематъ живота.

Сега говоримъ за закона на обновата. Дѣва живота има въ свѣта: животъ, който е образувалъ рая на безлюбиеето, който е образувалъ ада и животъ на лобовъта, който е образувалъ рая. Въ новия животъ е лобовъта. Ти живѣешъ по закона на безлюбиеето и искашъ да имашъ рая. Ти ще имашъ ада. Всичкитѣ страдания въ насъ произтичатъ отъ закона на безлюбиеето. Всичкитѣ радости произтичатъ отъ закона на лобовъта.

Казвамъ: Всѣки денъ отваряйте душитѣ си. Сега не че вие не я отваряте.

Сега ще пристѣпимъ малко къмъ музика. Да кажемъ имаме обикновено пѣне, пѣте една пѣсень. Имаме коя да е пѣсень, тѣ сж обикновени работи. Азъ ще ви дамъ сега едно упражненіе. Азъ ще пѣя на себе си, вие ще ме слушате, на себе си ще пѣя. */Учительтъ свири и пѣе "хаинзо" въ много мелодии/*. То вече е свободното пѣне. То е единъ музикаленъ езикъ. "Хаинзо", когато искашъ да примиришъ хората. "Хаинзо", когато слизашъ да помагашъ.

Соль - туй, което цѣвти. Ре - туй, което се движи. Ла - туй, което знае. И ми - туй, което се обхожда. Туї, което цѣвти въ тебе, трѣбва да завърже. Туї, което завързва, трѣбва да узрѣе. Туї, което узрѣва, трѣбва да се възприеме. Всѣка една мисль, всѣко едно чувство, всѣка една постѣпка трѣбва да се възприеме отъ човѣшката душа, отъ човѣшкия духъ да се опита. Само въ опита е Божественото разбиране. Ние опитваме нѣщата. Ние само помирисваме цѣвтията. Какъвъ е вкусътъ на плода, не знаемъ. Ухашието, красотата, която има цѣвта, опитваме. Но после има процесъ на зрѣне. Това, което опитваме после, то е разбирането, то остава въ насъ. Най-първо опитваме живота въ насъ. Казваме: "Свѣтски животъ". Свѣтскиятъ животъ е постѣниятъ животъ въ земята. Израстналиятъ жи-

Вотъ е въ младини. Ти се раждашъ като дете, възприемашъ като младъ. Духовниятъ животъ е узрѣлиятъ плодъ. Този плодъ (трѣбва) да се опита. Да бждемъ доволни отъ самото семе, отъ пжпката, отъ цвѣта и отъ плода. Не само (да) казваме: "Свѣтскиятъ животъ не струва". За мене всичкиятъ животъ има смисълъ. Духовното и Божественото вече даватъ цена. Божественото е да приемешъ благо, което никои не може да ти отнеме. Въ физическия животъ може да цвѣнешъ и да завържешъ. Може да завържешъ и да не узрѣешъ. Онова, което узрѣе, ще имашъ земенъ животъ. Подъ думата "Божественъ животъ" разбираме плодътъ да узрѣе, да го опитаме и да бждемъ доволни отъ онова, което Богъ ни е далъ, понеже въ следния моментъ ще имаме пакъ нѣщо ново. Вѣчно обновяване има. Въ английски има едно изражение.../Въ оригинала липсва/. То е вѣчното обновяване въ човѣка, то е мисълта. Туи го наричатъ любовъ. Подъ думата "любовъ" разбираме вѣчното проявление. Богъ постоянно обновява.

Учительтъ пѣе: "Ние ще се подмладимъ, ние ще се подмладимъ, ние ще се подмладимъ. Ние ще се подмладимъ, макаръ и стари да сме днесъ. Побѣлитъ гледища ще почернѣятъ и красиви ще станатъ". Пѣйте, не се смущавайте. Човѣкъ при Бога трѣбва да бжде като малко дете. Никога да се не критикувате. Да бждемъ благодарни. Предъ лицето на Бога да бждемъ благодарни за всичко. То е хубавото разбиране. Богъ, като погледне на хората, Той не ги сжди. Той като погледне, понеже всички обича. Той като гледа, всичко става тѣй, както Той гледа. Тѣй като го гледа Той, тѣй става. Господъ като дойде въ свѣта и погледне на свѣта, свѣтътъ става такъвъ, както Той иска. Всички тия противоречия Той ги превръща. Любовта е по-силна отъ всичко. Ако върваме въ Бога, всичкитѣ противоречия, които ние не ги разбираме... А въ Божествения планъ има една голѣма тайна. Богъ като погледне на свѣта, всичко става за добро. Писанието казва: "Всичко, каквото се случи, ще се превърне за добро". Радвайте се на старостта, радвайте се на болеститѣ - на всичко се радвайте, защото всичко е за добро въ свѣта. Има

нѣщо друго, но то е нашето неразбиране.

Всѣки денъ да се проявявате такива, каквито Господъ ви е направилъ.

Добрата молитва.

XX година

17. Лекция на Общия Окултенъ класъ

29 януарий, 1941 год., Сръда, 5 ч.с.

Изгръвъ.

Р Е Ч Н И К Ъ

НА НЪКОИ РЕДКИ, ОСТАРЕЛИ И ЧУЖДИ ДУМИ

ВЪ ЛЕКЦИИТЪ

- адепт** - посветенъ въ тайнитъ, опитенъ, вещь /лат./
- алопатия** - обикновенниятъ начинъ на лѣкуване, при който болеститъ се цѣрятъ съ срѣдства, предизвикващи въ организма явления, противни на лѣкуванитъ /гр./, /мед./
- алтѣ** - пискъкъ женски или детски пѣвчески гласъ /муз./
- амплитуда** - величина, отъ която зависи силата на тона /муз./
- апашѣ** - уличенъ крадецъ, джебчия /фр./
- астраленъ** - небесенъ, духовенъ /лат./
- атавизъмъ** - поява на белези у човѣка, животнитъ или растенията, които сж свойствени само на тѣхни предци; връщане къмъ нѣщо отживѣло /лат./
- атрофиране** - отслабване, загиване на тѣлесна часть, поради недохранването ѝ /мед./
- аура** - човѣшката аура представлява енергийно поле, което заобикаля физическото тѣло /лат./
- бамбашка** - съвсемъ особенъ, необикновенъ; особено /тур./
- барна** - да пипна, да докосна /ост./
- басъ** - най-нискиятъ мѣжкки пѣвчески гласъ /муз./
- басовъ ключъ** - въ нотописа - фа ключъ, който опредѣля мѣстото на тона фа отъ малка октава /муз./
- бей** - титла на феодаленъ владетель, управитель, господарь въ Османската империя /тур./
- бърни** - устни /ост./
- вжтъкъ** - нишкитъ, които се кръстосватъ съ основата въ тъканята
- гемия** - неголѣмъ корабъ съ платна, платноходъ, ладия /тур./

графолози - специалисти по графология - наука за определяне характера на човъка чрез изучаване на почерка му /гр./

губерка - голъма желъзна или дървена игла за прошиване на губери, черги, чували и др.

дембелханета - кжци, домове за мързеливци /перс.-тур./

дсрвишиг - мохамедански калугеръ /перс.-тур./

джуздани - чанти за книжа, портфейли /перс.-тур./

диагноза - определяне на болестъ или състояние /мед./

дилафъ - щипци за огънь, маша /гр./

диспепсия - разстройство на храносмилането /мед./

елитстъ - определяне за придаване на художествена изразителност чрез изтъкване на същественъ или живописенъ белегъ /гр./, хула дума, прѣкоръ /прен./

етюдъ - инструментална или вокална пиеса за усвояване на нѣкои технически прийоми или съ виртуозенъ характеръ /фр./, /муз./

жупель - гореща смола и сѣра; адска горещина /ст.слав./

журфиксове - определяни дни презъ седмицата за посрѣщане на гости /фр./

звонкови - метални пари, монети /рус./

иждивение - разноски, разходи /ост./

иждивявамъ - изразходвамъ /ост./

изтжпанча - да се изправя, да се представя предъ нѣкого /ост./

интуиция - усѣтъ, догадка, проникателностъ, прозрение /лат./

инфлуенца - остра епидемична вирусна болестъ на дихателнитѣ органи; грипъ /ит./

Кали Юга - четвъртата свѣтовна епоха, персонификация на злото, черната епоха /санскр./

карма - будистко учение за въздаяние за човѣшкитѣ дѣла следъ смъртъта - праведнитѣ отиватъ въ вѣчното небитие, а грѣшницитѣ се прераждатъ /санскр./

квaкeръ - членъ на религиозна секта въ Англия и САЩ ;(quaker - треперещъ) /англ./

кекаво - разкривено, разнебитено, нездраво /ост./

кепници - дървени капаци за затваряне на витрини, прозорци, врати /тур./

колцина - колко, няколко /*ост.*/

константна - постоянна, неизмѣняема, устойчива /*лат.*/

коруба - кутия /*рус.*/

коскоджа - доста голѣмъ, много голѣмъ, коджа /*тур.*/

краска - боя /*рус.*/

куркой - паякъ, мисирокъ, фитъ /*рум.*/

кюлюръ - вжглища /*тур.*/

ларингсъ - горната част на трахеята, грѣклянъ, дихателно гърло /*гр.*/

легионъ - най-голѣмата бойна единица въ римската войска, която наброява отъ 3600 до 6000 войници /*лат.*/

локализирашъ - да ограничишъ нѣщо на опредѣлено мѣсто, да не излѣзе отъ границитѣ си /*фр.*/, /*лат.*/

Маммонъ - халдейска дума, която значи "богатство"

манафинъ - малоазиатски турчинъ; азиатецъ /*тур.*/

маидаринъ - висшъ сановникъ въ Китай, управителъ на областъ /*санскр.-порт.*/

масурче - стѣбло на растение, което е куха отвѣтре /*тур.*/

махана - недостатѣкъ /*перс.-тур.*/

мертеци - греди /*тур.*/

микроби - най-малкитѣ живи организми, които сж причинителни на ферментация, гниене, заразни болести и др. /*гр.*/

миля - пѣтна мѣрка за дължина, равна на 1853 метра /*англ.*/

миаси - мѣрка за тегло и количество пари, която въ Вѣтхия Заветъ стои вмѣсто 100 сикли, а въ Новия Заветъ е равно на 100 динари

модуляция - преходъ отъ една тоналностъ въ друга /*муз.*/

мозъчна нервна система - централната нервна система /*мед.*/

мотовила - дълга прѣчка за намотаване на прежда; моталка /*ост.*/

мяза - прилича /*тур.*/

наргиле - ориенталски приборъ за пушене на тютюнъ, при който димѣтъ минава презъ стѣкленица съ вода /*пер.-тур.*/

неврастения - функционално разстройство на нервната система, поради изтощаване, преумора или прекарани тежки забо-

- лявания /мед./
- неврастеник** - човѣкъ, който е боленъ отъ неврастения /мед./
- непреривна** - непрекъснатата /рус./
- пѣйки** - женски гърди /рус.-ост./
- одая** - стая /тур./
- октава** - частъ отъ звукореда, която обхваща 12 различни по височина тонови степени /лат./, /муз./
- одла белирь** - възможно е, предположение /тур./
- орталѣкъ** - множество хора, тѣла, свѣтъ /тур./
- ортаци** - съдружници /тур./
- песове** - кучета /ост./
- пилюла** - лѣкарство, приготвено въ видъ на топчица за лесно гълтане; топчица /лат./
- пиростия** - желязенъ триножникъ или четириножникъ, който се поставя върху огънь /гр./
- Пулюшкинъ** - герой на Ал. Пушкинъ отъ романа "Мъртви души"
- позиция** - въ музиката - разположение на рѣцетъ и прѣстиятъ върху грифа при свирене на струинни лѣжкови инструменти /муз./, /лат./
- полица** - писменъ документъ, съ който се дава задѣлжение за изплащане на сума въ опредѣленъ срокъ или безъ срокъ /лат./
- помада** - благовоно косметично мазило за кожа или за коса /фр./
- поменик** - списѣкъ съ имена, именикъ, азбучникъ /ост./
- попросите** - помолите, измолите /рус./
- посторонни** - чужди, външни /рус./
- протокол** - официаленъ документъ, актъ за удостоверяване на опредѣлени факти /гр./
- прошение** - молба /рус./
- реверанс** - почтителенъ поклонъ, обикновено съ приклѣкане /фр./
- резолуция** - писмено решение на началникъ върху молба, заявление или официаленъ документъ /лат./
- реноме** - репутация, слава, установено мнение за нѣкого, известност /фр./

- секвестира** - поставя подъ възбрана, налага запоръ /лат./
- серумъ** - екстрактъ въ видъ на водниста течность, който се употребява за лѣкуване /мед./
- симпатична нервна система** - дѣлъ отъ вегетативната нервна система, която регулира редъ жизнени процеси - кръвообращение, дишане, храносмилане и др. /мед./
- скудоумие** - малоумие /ост./
- слогъ** - съгласие, сговоръ /ост./; съгласуване на сричкитѣ въ думата
- соба** - печка; стая съ печка; стая /тур./
- сопранъ** - високъ женски пѣвчески гласъ /муз./
- спиритизъмъ** - вѣрване въ загробния животъ на духоветѣ на умрѣлитѣ и възможность за общуване съ тѣхъ чрезъ знаци и хора (медиуми), които иматъ способности за връзка съ духоветѣ /фр./
- сюжеть** - съдържание, тема на произведение /фр./
- тапия** - документъ; крепостенъ актъ за владѣне /ар.-тур./
- тархана** - специално приготвено на зрънца и изсушено тесто /тур./
- теноръ** - високъ мъжки пѣвчески гласъ /муз./
- тревъ** - влакъ /фр./
- трихина** - малкъ паразитенъ кръгълъ червей, чиито личинки живѣятъ въ месото на свинята и преминава чрезъ него у човѣка, като причинява болестта трихиноза (трихинелоза) /мед./
- тщеславна** - която обича да я хвалятъ, да се проявява често и да я хвалятъ всички
- удове** - тѣлесни членове, крайници /ост./
- факиръ** - много ловкъ фокусникъ въ Индия /ар./
- фаланга** - вѣтка една отъ костичитѣ на прѣститѣ /мед./
- халъ** - положение, състояние, въ което се намира нѣкой, често се употребява за лошо положение /ар.-тур./
- хасълъ, асълъ** - истински, сжидански; действително, точно /ар.-тур./
- хилавъ** - слабъ, недохраненъ /ост./
- хипнотизаторъ** - човѣкъ, който докарва хора до полусънно или-

- сънно състояние чрезъ внушение (хипноза) /гр./
- хиромантически** - свързанъ съ хиромантията - наука за предказване на бъдещето, гадаене по формата и линиитѣ на дланитѣ на ржцетѣ /гр./
- хомеопатия** - лѣкуване на болести съ малки дози отъ вещества, които въ здравия човѣкъ при приемане на голѣми дози предизвикватъ сжщитѣ заболявания /гр./
- хомеопатически дози** - малки, незначителни, въ минимални количества дози за лѣчение /гр./
- цигулковѣ ключѣ** - въ нотописа - соль ключѣ, който опредѣля мѣстото на тона соль отъ първа октава /муз./
- цѣрь** - лѣкарство /ост./
- чакри** - обозначение на центроветѣ въ енергийното тѣло на човѣка, които събиратъ, трансформиратъ и разпредѣлятъ протичащата презъ тѣхъ енергия. Чакритѣ сж центрове, въ които душевното и тѣлесното преминаватъ и преливатъ едно въ друго /санскр./
- чешитѣ** - особенъ, своеобразенъ човѣкъ, особнякъ /перс.-тур./
- шамия** - забрадка, женска кърпа за глава /сир./
- шашавѣ** - завѣянъ, заплѣснатъ, шантавъ /тур./
- шашардисватѣ** - обѣркватъ, смайватъ, слисватъ /тур./
- юларѣ** - водило на оглавникъ, поводникъ за добитѣкъ /тур./

Съкращения

- англ. - английски
 ар. - арабски
 ар.-тур. - арабско-турски
 гр. - грѣцки
 ит. - италиански
 лат. - латински
 мед. - медицински
 муз. - музикално
 ост. - остарѣло
 перс.-тур. - персийско-турски

прен. - преносно

рум. - румънски

рус. - руски

рус.-ост. - руски, остарѣло

санскр. - санскритски

санскр.-порт. - санскритско-португалски

сир. - сирийски

тур. - турски

унг. - унгарски

фр. - френски

СЪДЪРЖАНИЕ

1. Всекий денъ по една добра мисълъ <i>25 септемврий 1940 год.</i>	11
2. Божественитѣ врата <i>2 октомврий 1940 год.</i>	29
3. Една седмица въ рая <i>9 октомврий 1940 год.</i>	44
4. Планетни влияния <i>16 октомврий 1940 год.</i>	63
5. По пжтя на любовъта <i>23 октомврий 1940 год.</i>	82
6. Дете, възрастенъ и старъ <i>30 октомврий 1940 год.</i>	103
7. Три седмици <i>6 ноемврий 1940 год.</i>	126
8. Усилвайте връзката <i>20 ноемврий 1940 год.</i>	144
9. Животъ, сила, здраве <i>4 декемврий 1940 год.</i>	164
10. Единствената свобода <i>11 декемврий 1940 год.</i>	185
11. Отворени и затворени фигури <i>18 декемврий 1940 год.</i>	208
12. Врата на доброто и на любовъта <i>25 декемврий 1940 год.</i>	234
13. Съработници <i>1 януарий 1941 год.</i>	251
14. Ще ви бжде <i>8 януарий 1941 год.</i>	278
15. Тритѣ единици <i>15 януарий 1941 год.</i>	304
16. Мощната сила <i>22 януарий 1941 год.</i>	325
17. Законъ за обнова <i>29 януарий 1941 год.</i>	346
Речникъ.....	365